

Přehled zpráv

Americká cla na dovoz hliníku a oceli	147
31.5.2018 ČT 24 ~ str. 04 ~ 21:31 Horizont	
Úroveň mediálních dělníků v Soukupově továrně na hloupost	150
31.5.2018 blisty.cz ~ str. 00 ~	
Típněte to! Alespoň dnes!.....	152
31.5.2018 Aha! ~ str. 04 ~ Aktuálně (ja)	
ANKETA: Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 procent lidí. Jaký je váš názor?.....	154
31.5.2018 brnenskadrbna.cz ~ str. 00 ~ Společnost	
Slavíme 30. Světový den bez tabáku: Típněte to! Alespoň dnes!.....	157
31.5.2018 ahaonline.cz ~ str. 00 ~ Musíte vědět!	
Díky, že mě sledujete.....	158
31.5.2018 Faktor Soukup ~ str. 63 ~ Youtube <i>Bohuslav Bohuněk,</i>	
České euroskepsi se nedivím.....	159
31.5.2018 Faktor Soukup ~ str. 48 ~ Rozhovor	
Tomáš Jelínek Proti černobílému vidění světa.....	160
31.5.2018 Literární noviny ~ str. 57 ~ Příloha - Interview <i>Petr Bílek</i>	
Sazka	161
31.5.2018 ČT 24 ~ str. 06 ~ 20:00 90' ČT24	
Situace v Itálii	170
30.5.2018 ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 18:10 Ozvěny dne - publicistika	
Psychologie NA TALÍŘI	171
30.5.2018 Psychologie dnes ~ str. 39 ~ Zdraví	
Paroubek, Mart'ani, Babiš – podobnost čistě náhodná?	172
30.5.2018 idnes.cz - blog ~ str. 00 ~ <i>Tomáš Flaška</i>	
Somr (ODA): Kuřácká, nebo nekuřácká?	175

30.5.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>PV</i>	
Somr (ODA): Kuřácká, nebo nekuřácká?		176
30.5.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Občanská demokratická aliance</i>	
O životě a smrti		177
30.5.2018	Vlasta ~ str. 53 ~ Fejeton <i>EVA KADLČÁKOVÁ</i>	
Zákaz kouření platí dál		179
30.5.2018	Mladá fronta DNES ~ str. 02 ~ Z domova <i>Ondřej Leinert</i>	
Protikuřácký zákon vyhrává, smířili se s ním milovníci tabáku i majitelé restaurací. Doplácí na něj ovšem venkovské hospody		180
30.5.2018	iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Martin Tópek, Prokop Slezák</i>	
LA FEMME MIMI		181
30.5.2018	Žena a život ~ str. 92 ~ Móda <i>ADÉLA LEINWEBEROVÁ</i>	
Zmírnění protikuřáckého zákona poslanci smetli, návrh neprošel prvním čtením		181
29.5.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>dolejsim</i>	
Zákaz kouření v hospodách: 71 procent lidí je pro		192
29.5.2018	Lidové noviny ~ str. 02 ~ Domov <i>čtk</i>	
Podle průzkumu Češi podporují protikuřácký zákon		193
29.5.2018	TV Nova ~ str. 04 ~ 07:00 Ranní Televizní noviny	
Podle průzkumu Češi podporují protikuřácký zákon		194
29.5.2018	TV Nova ~ str. 04 ~ 08:00 Ranní Televizní noviny	
Podle průzkumu Češi podporují protikuřácký zákon		195
29.5.2018	TV Nova ~ str. 04 ~ 06:00 Ranní Televizní noviny	
ZÁKAZ KOUŘENÍ MÁ PODPORU		196
29.5.2018	Aha! ~ str. 02 ~ Politika/aktuálně <i>(it)</i>	
Rok poté: Zákaz kouření má podporu		197
29.5.2018	ahaonline.cz ~ str. 00 ~ Musíte vědět!	
Zákaz cigaret v hospodě podporují tři čtvrtiny lidí		201

29.5.2018	Mladá fronta DNES ~ str. 04 ~ Z domova (kop)	
AUTOŘI		212
29.5.2018	Xantypa ~ str. 03 ~ Autoři	
Češi si už nesmí zapálit v restauracích, barech, ani hospodách		216
29.5.2018	ČRo Region, Středočeský kraj ~ str. 03 ~ 07:00 Ranní region	
Krátce		216
29.5.2018	E15 ~ str. 03 ~ události <i>/čtk/</i>	
Zmírnění protikuřáckého zákona		217
29.5.2018	ČRo Plus ~ str. 01 ~ 12:30 Radioforum	
Osobnosti regionů: Protikuřácký zákon se osvědčil, rozhodně ho nerušte		218
29.5.2018	Domažlický deník ~ str. 06 ~ Region <i>ALEŠ VOJÍŘ</i>	
Osobnosti regionů: Protikuřácký zákon se osvědčil, rozhodně ho nerušte		219
29.5.2018	Frydecko-míšecký a třinecký deník ~ str. 06 ~ Česko - téma <i>ALEŠ VOJÍŘ</i>	
Osobnosti regionů: Protikuřácký zákon se osvědčil, rozhodně ho nerušte		222
29.5.2018	Pardubický deník ~ str. 06 ~ Česko/Téma <i>ALEŠ VOJÍŘ</i>	
Blížáč zůstane v mém srdci navždy		225
29.5.2018	Xantypa ~ str. 28 ~ Reportér <i>LIBUŠE KOUBSKÁ,</i>	
Osobnosti regionů: Protikuřácký zákon se osvědčil, rozhodně ho nerušte		225
29.5.2018	Českolipský deník ~ str. 06 ~ Česko/Téma <i>ALEŠ VOJÍŘ</i>	
Průzkum: Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 pct lidí		225
29.5.2018	zdn.cz ~ str. 00 ~ Z domova <i>ČTK</i>	
Kouření se do restaurací po roce zákazu nevrátí, rozhodli poslanci		226
29.5.2018	zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domácí <i>iDNES.cz, Josef Kopecký</i>	
Osobnosti regionů: Protikuřácký zákon se osvědčil, rozhodně ho nerušte		226
29.5.2018	Benešovský deník ~ str. 06 ~ Česko - Panel Deníku <i>ALEŠ VOJÍŘ</i>	
ANKETA: Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 procent lidí		227
29.5.2018	budejckadrbna.cz ~ str. 00 ~ Společnost	

Zmírnění tzv. protikuřáckého zákona	227
29.5.2018 ČT 1 ~ str. 01 ~ 12:00 Zprávy ve 12	
Část poslanců chce zvrátit protikuřácký zákon. 71 % Čechů ho však podporuje	228
29.5.2018 echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy, Homepage Echo24, ČTK	
Průzkum: mladí Češi pijí méně piva, preferují koktejly. Nemožnost zapálit si vadí 12 procentům lidí	229
29.5.2018 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Ekonomika Barbora Kladivová	
Osobnosti regionů: Protikuřácký zákon se osvědčil, rozhodně ho nerušte	230
29.5.2018 Jihlavský deník ~ str. 06 ~ Česko - Téma ALEŠ VOJÍŘ	
Osobnosti regionů: Protikuřácký zákon se osvědčil, rozhodně ho nerušte	231
29.5.2018 Kroměřížský deník ~ str. 06 ~ česko téma ALEŠ VOJÍŘ	
Protikuřácký zákon po roce. Cigarety a pivo už nejsou sexy	231
29.5.2018 Metro ~ str. 06 ~ Domov PAVEL HRABICA	
Osobnosti regionů: Protikuřácký zákon se osvědčil, rozhodně ho nerušte	232
29.5.2018 Prostějovský deník ~ str. 06 ~ česko téma ALEŠ VOJÍŘ	
Osobnosti regionů: Protikuřácký zákon se osvědčil, rozhodně ho nerušte	233
29.5.2018 Vyškovský deník ~ str. 06 ~ Česká republika - Téma ALEŠ VOJÍŘ	
Zákaz kouření prý Češi vítají	234
29.5.2018 Haló noviny ~ str. 01 ~ Titulní strana (cik)	
Zákaz kouření se zmírňovat nebude, rozhodli poslanci	235
29.5.2018 novinky.cz ~ str. 00 ~ Domáci Barbora Zpěváčková	
Zmírnění tzv. protikuřáckého zákona	235
29.5.2018 ČT 24 ~ str. 07 ~ 07:00 Zprávy	
Zmírnění tzv. protikuřáckého zákona	239
29.5.2018 ČT 24 ~ str. 06 ~ 08:00 Zprávy	
Zprávy v 10, 29. 5. 2018	242
29.5.2018 ČT 24 ~ str. 01 ~ 10:00 Zprávy	
Válková (ANO): Úplný zákaz kouření představuje standardní řešení	244

29.5.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>PV</i>	
Zákaz kouření České hospody o zákazníky nepřipravil. Souhlasí s ním už 71 procent lidí		247
28.5.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Věda <i>kozlík</i>	
Politická krize v Itálii		247
28.5.2018	ČT 24 ~ str. 02 ~ 21:31 Horizont	
Americké základny v Evropě		250
28.5.2018	ČT 24 ~ str. 08 ~ 21:31 Horizont	
Se zákazem kouření souhlasí 71 % lidí.....		251
28.5.2018	ČT 24 ~ str. 03 ~ 11:00 Studio ČT24 - Zprávy	
Zákaz kouření po roce		251
28.5.2018	TV Barrandov ~ str. 17 ~ 18:30 Naše zprávy	
Podle průzkumu Češi podporují protikuřácký zákon.....		253
28.5.2018	TV Nova ~ str. 15 ~ 17:00 Odpolední Televizní noviny	
Podle průzkumu Češi podporují protikuřácký zákon.....		255
28.5.2018	TV Nova ~ str. 16 ~ 19:30 Televizní noviny	
Podle průzkumu Češi podporují protikuřácký zákon.....		260
28.5.2018	TV Nova ~ str. 08 ~ 12:00 Polední Televizní noviny	
Mileniálové mění české hospody. Místo piva pijí míchané drinky nebo víno		262
28.5.2018	seznamzpravy.cz ~ str. 00 ~ Domáci, Stalo se <i>Petr Švihel, Aleš Černý</i>	
Zhruba každý sedmý z deseti Čechů podporuje zákaz kouření		263
28.5.2018	Rádio Blaník - Čechy ~ str. 03 ~ 16:56 Zprávy	
Se zákazem kouření v restauracích souhlasí podle průzkumu 71 procent lidí.....		265
28.5.2018	byznysnoviny.cz ~ str. 00 ~ Ekonomika	
Zákaz kouření v restauracích podporují po roce téměř tři čtvrtiny lidí.....		267
28.5.2018	novinky.cz ~ str. 00 ~ Domáci	
ODHALENÍ BEZ PRÁCE		268

28.5.2018	MARKETING SALES MEDIA ~ str. 11 ~ Komentáře	
Zákaz kouření v restauracích podporují po roce téměř tři čtvrtiny lidí.....		271
28.5.2018	zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci <i>iDNES.cz, Josef Kopecký</i>	
Už rok si nesmí zapálit v restauracích.....		271
28.5.2018	ČRo Radiožurnál ~ str. 06 ~ 12:00 Zprávy	
Průzkum: Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 procent lidí. Rozhodně ho odmítá jen asi desetina Čechů		272
28.5.2018	info.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>bau, ČTK</i>	
Zákaz kouření většina lidí podporuje, ukázal průzkum		273
28.5.2018	mesec.cz ~ str. 00 ~	
Zákaz kouření v restauracích schvaluje 71 procent Čechů. Lidí chodí do hospod více než před zákazem, ukázal průzkum		274
28.5.2018	iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>ČTK</i>	
Nový průzkum o efektu protikuřáckého zákona: Lidé chodí do restaurací častěji než před třemi lety ...		275
28.5.2018	seznamzpravy.cz ~ str. 00 ~ Domáci, Stalo se <i>Petr Švihel</i>	
Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 % lidí. Za menší spotřebu piva nemůže, ukázal průzkum		278
28.5.2018	aktualne.cz ~ str. 00 ~ Nakupování <i>ČTK, Ekonomika</i>	
Průzkum: 71 procentům Čechů zákaz kouření nevadí. Lidí v restauracích přibylo		279
28.5.2018	blesk.cz ~ str. 00 ~ Události <i>AKu, ČTK</i>	
Zákaz kouření v restauracích? Vítají ho téměř tři čtvrtiny lidí		280
28.5.2018	denik.cz ~ str. 00 ~ Česko <i>ČTK</i>	
Zákaz kouření v restauracích rok poté: souhlasí s ním tři čtvrtiny lidí.....		281
28.5.2018	euro.cz ~ str. 00 ~ Události	
Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 % lidí.....		282
28.5.2018	ozdravotnictvi.cz ~ str. 00 ~ Zpravodajství	
Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 % lidí. Za menší spotřebu piva nemůže, ukázal průzkum		283
28.5.2018	sport.aktualne.centrum.cz ~ str. 00 ~ Nakupování <i>ČTK, Ekonomika</i>	

Průzkum: Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 procent lidí	286
28.5.2018 w4t.cz ~ str. 00 ~ Gerd Altmann	
Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 % lidí. Za menší spotřebu piva nemůže, ukázal průzkum	287
28.5.2018 zena.cz ~ str. 00 ~ Nakupování ČTK, <i>Ekonomika</i>	
ANKETA: Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 procent lidí.....	288
28.5.2018 drbna.cz ~ str. 00 ~ Společnost	
Průzkum: Se zákazem kouření v restauracích souhlasí více než dvě třetiny lidí	290
28.5.2018 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domov ČTK	
Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 % lidí. Za menší spotřebu piva nemůže, ukázal průzkum	292
28.5.2018 magazin.aktualne.cz ~ str. 00 ~ Nakupování ČTK, <i>Ekonomika</i>	
Zákaz kouření podporuje 71 procent lidí. Pivo už "není sexy"	296
28.5.2018 tyden.cz ~ str. 00 ~ Domáci ČTK	
Ústní vs. písemné: Jak zkoušet na vysoké škole.....	299
28.5.2018 e15.cz ~ str. 00 ~ Agora Tereza Butková	
Proč mají obce spolupracovat s místními aktéry?	302
28.5.2018 denik.obce.cz ~ str. 00 ~ Regiony PhDr. Ing. Vít Skála, Ph.D.	
ODKAZUJI TI PODNIK, DÍTĚ MOJE.....	305
28.5.2018 Euro ~ str. 12 ~ Téma David Tramba	
71 procent obyvatel České republiky podporuje zákaz kouření v restauracích	308
28.5.2018 ČRo Plus ~ str. 03 ~ 17:10 Den podle...	
Zmírnění zákazu kouření.....	310
28.5.2018 ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 18:10 Ozvěny dne - publicistika	
Zemanova vládní hra	314
28.5.2018 Týden ~ str. 12 ~ Aktuálně Pavel Baroch, David Jareš	
Ruina Strahov? Stadion dočasně ožívá, v jeho útrobách se tvoří ateliéry.....	315
28.5.2018 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domov Jan Kadeřábek	

Zbyněk Fiala: Ve vážné krizi je jen to, co je	321
26.5.2018 vasevec.cz ~ str. 00 ~	
USA: Trump zrušil setkání s Kimem	322
26.5.2018 neviditelnypes.cz ~ str. 00 ~ Neviditelný pes / Zahraničí <i>Neviditelný pes, Jan Bartoň</i>	
Zbyněk Fiala: Ve vážné krizi je jen to, co je	139
26.5.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>PV</i>	
PROTEXT VIDEO: TK katedry marketingové komunikace a public.....	140
25.5.2018 protext.cz ~ str. 00 ~ kom zdr tur slz zak prg	
Irské referendum kvůli potratům	141
25.5.2018 ČRo Radiožurnál ~ str. 03 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
Konference Bezpečná škola pro všechny!	142
25.5.2018 tzb-info.cz ~ str. 00 ~ Bezpečnost <i>Michal Randa, redakce</i>	
Jiří Macků: Poněkud odřené mantinely Miloše Zemana	143
25.5.2018 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>PV</i>	
Trump zrušil setkání s Kimem	144
25.5.2018 idnes.cz - blog ~ str. 00 ~	
Byznys Scio: Strach z neúspěchu dělá z přípravy na přijímací zkoušky na střední školy dobrý obchod	145
25.5.2018 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Markéta Hronová, Šárka Mrázová</i>	
Když je klíčem ke škole test	147
25.5.2018 Hospodářské noviny ~ str. 12 ~ téma <i>Šárka Mrázová</i>	
Expert: Trump si chce zachránit tvář, summit s Kimem by byl fiasko.....	150
24.5.2018 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Zahraniční <i>iDNES.cz, Adam Hájek</i>	
Odpáleno. Kimův režim zničil svoje hlavní jaderné testovací středisko	152
24.5.2018 ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>spicakovak</i>	
I ŽENY CHTĚJÍ VÍTĚZIT	154
24.5.2018 Magazín Mladé fronty DNES ~ str. 10 ~ Téma <i>ONDŘEJ NOVOTNÝ</i>	

„Žurnalistika dostala druhou šanci.“ Novináři, studenti a rapeři vzpomínali v Praze na Kuciaka	157
23.5.2018 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Společnost <i>Dominika Píhová</i>	
Neprůstřelná párty. Studenti žurnalistiky vzpomenu na zavražděného Kuciaka	158
22.5.2018 prazsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Kultura <i>Michael Bereň</i>	
Kdo je Stephen Kevin Bannon	159
22.5.2018 ČRo Radiožurnál ~ str. 03 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
Skrytá »bouda« na děti číhá na sociálních sítích!.....	160
22.5.2018 Haló noviny ~ str. 12 ~ mozaika zajímavostí	
Zaměstnávání cizinců v České republice	161
22.5.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 12:30 Radioforum	
Kolegové Kuciaka (†27) ztrácí víru ve spravedlnost. Štve je i mobil zabavený policií.....	170
22.5.2018 blesk.cz ~ str. 00 ~ Události <i>Zuzana Štichová</i>	
Vědci: Etnická zášť je nakažlivá.....	171
22.5.2018 Lidové noviny ~ str. 04 ~ Domov <i>MARTIN RYCHLÍK</i>	
Radši tu a tam něco nezdravého než příliš mnoho zdravého	172
22.5.2018 vitalia.cz ~ str. 00 ~ <i>Kateřina Čepelíková</i>	
Ekonomické sliby současné Itálie.....	175
21.5.2018 ČT 24 ~ str. 02 ~ 21:31 Horizont	
DÍKY, ŽE MĚ SLEDUJETE	176
21.5.2018 MARKETING SALES MEDIA ~ str. 13 ~	
V Černé Hoře přibývá útoků vůči žurnalistům, ale diktatura to není.....	177
21.5.2018 respekt.cz ~ str. 00 ~ respekt.cz	
Studenti vzpomenu na zavražděného Kuciaka koncertem. Na akci vystoupí i přední rapeři	179
20.5.2018 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Kultura <i>Lidovky.cz</i>	
Italští populisté slibují ostrý boj s migrací. Může to vyústit v nové uprchlické kvóty pro Česko?.....	180
20.5.2018 info.cz ~ str. 00 ~ Evropská unie <i>Lucie Bednářová</i>	
Štěpán Soukeník rozšiřuje tým agentury Communication Lab	181

19.5.2018	Kariera.iHNed.cz ~ str. 00 ~ -rkp	
Host Marcela Augustová, televizní a rozhlasová moderátorka.....		181
19.5.2018	ČRo Radiožurnál ~ str. 01 ~ 10:06 Host Radiožurnálu	
Univerzita Karlova bude vzdělávat profesionály ve zdravotnictví ze střední a východní Evropy		192
18.5.2018	novinky.cz ~ str. 00 ~ Věda a školy fš	
Čeští studenti vzpomenu na Jána Kuciaka. Na akci vystoupí jeho kolegyně i slovenský raper Vec		193
18.5.2018	magazin.aktualne.cz ~ str. 00 ~ Zahraničí Zahraničí	
Čeští studenti vzpomenu na Jána Kuciaka. Na akci vystoupí jeho kolegyně i slovenský raper Vec		194
18.5.2018	zena.cz ~ str. 00 ~ Zahraničí Zahraničí	
Čeští studenti vzpomenu na Jána Kuciaka. Na akci vystoupí jeho kolegyně i slovenský raper Vec		195
18.5.2018	aktualne.cz ~ str. 00 ~ Zahraničí Zahraničí	
Čeští studenti vzpomenu na Jána Kuciaka. Na akci vystoupí jeho kolegyně i slovenský raper Vec		196
18.5.2018	sport.aktualne.centrum.cz ~ str. 00 ~ Zahraničí Zahraničí	
Bitva o gdaňské muzeum. Expozice má ukázat „polský pohled“ na válku, exředitel žaluje vládu.....		197
18.5.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět fabianovap	
ČSSD chce do vlády vyslat Hamáčka, Tomana, Krčála, Staňka i Pocheho.....		201
18.5.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci smovav	
Proč má marxismus na Západě obdivovatele.....		212
17.5.2018	Týdeník Echo ~ str. 40 ~ Rozhovor JIRÍ PEŇÁS	
Celebrity balamutí děti, skrytě jim vnucují zboží.....		216
16.5.2018	Metro ~ str. 10 ~ Domov PAVEL HRABICA	
Přes čáru: Snaží se čínští komunisté zničit svobodnou diskusi na našich univerzitách?		216
16.5.2018	ČRo - wave.cz ~ str. 00 ~ Společnost Dalibor Zita	
Celebrity balamutí děti, skrytě jim vnucují zboží.....		217
16.5.2018	metro.cz ~ str. 00 ~ Region	
Od sběračů jahod po učitele Oxfordu. Na brexit doplatí ekonomika i školství, lidé odchází už dnes		218
16.5.2018	info.cz ~ str. 00 ~ Evropská unie Eliška Kubátová	

Co se děje v Praze, si další roky nemůžeme dovolit.....	219
16.5.2018 E15 ~ str. 14 ~ Rozhovor - se šéfem ODS Tomášem Portlíkem <i>Pavel Otto</i>	
Šéf pražské ODS Portlík: Co se děje v metropoli, to už si další roky nemůžeme dovolit.....	222
16.5.2018 e15.cz ~ str. 00 ~ Novinky <i>Pavel Otto</i>	
Zprávy krátce.....	225
15.5.2018 Metro ~ str. 05 ~ Praha <i>ČTK</i>	
Jana Uttendorfská.....	225
15.5.2018 ČRo - radiozurnal.cz ~ str. 00 ~	
Václav Rokyta.....	225
15.5.2018 ČRo - radiozurnal.cz ~ str. 00 ~	
Lukáš Michalík.....	226
15.5.2018 ČRo - radiozurnal.cz ~ str. 00 ~	
Filip Šedivý.....	226
15.5.2018 ČRo - radiozurnal.cz ~ str. 00 ~	
Devět dětí z deseti nepozná skrytou reklamu, odhalil průzkum.....	227
15.5.2018 zpravy.tiscali.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Aktuality <i>von</i>	
Ministerstvo schválilo modernizaci a dostavbu univerzitního areálu v Jinonicích.....	227
14.5.2018 denik.cz ~ str. 00 ~ Regiony <i>ČTK</i>	
Ministerstvo schválilo modernizaci a dostavbu univerzitního areálu v Jinonicích.....	228
14.5.2018 prazsky.denik.cz ~ str. 00 ~ Moje Praha <i>ČTK</i>	
Skrytou reklamu na internetu pozná jen každé desáté dítě, zjistil průzkum.....	229
14.5.2018 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci <i>iDNES.cz, Filip Kalčák</i>	
Devět dětí z deseti nepozná skrytou reklamu na sociálních sítích, ukazuje průzkum.....	230
14.5.2018 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Lidovky / Média <i>ČTK</i>	
Znepokojivý trend: Děti nepoznají skrytou reklamu v příspěvcích youtuberů, myslí si, že jde o zábavu.....	231
14.5.2018 info.cz ~ str. 00 ~ Strategie <i>ČTK,luš</i>	
Štěpán Soukeník rozšiřuje tým agentury Communication Lab.....	231

14.5.2018	personalista.com ~ str. 00 ~ lidé a podniky <i>personalista.com</i>	
Dokonalá past. Děti nepoznají reklamu v příspěvcích youtuberů, považují ji za zábavu		232
14.5.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Ekonomika <i>spicakovak</i>	
Podle průzkumu děti často nepoznají na sociálních sítích skrytou reklamu		233
14.5.2018	mediahub.cz ~ str. 00 ~ Média <i>ČTK</i>	
Vliv youtuberů. Děti nepoznají skrytou reklamu na sociálních sítích		234
14.5.2018	tyden.cz ~ str. 00 ~ Děti <i>ČTK</i>	
PROTEXT VIDEO: TK FSV UK na téma Skrytá reklama a děti.....		235
13.5.2018	protext.cz ~ str. 00 ~ kom sko med prg	
Záruba mi dával strašnou SODU		235
13.5.2018	Nedělní Sport ~ str. 14 ~ MS v hokeji <i>PAVEL BÁRTA</i>	
Nezhubnu deset kilo jen proto, abyste byli spokojeni, říká Markéta Lukášková		239
13.5.2018	e15.cz ~ str. 00 ~ <i>Terezie Kosíková</i>	
Komunisté nepodpoří menšinovou vládu, pokud bude rozšiřovat mise v zahraničí		242
12.5.2018	ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>zemand</i>	
Soros oceňuje novináře, jehož ze lhaní usvědčil i vlastní šéfredaktor. Petr Žantovský připomíná, jak je to s jedním „novinářským hrdinou“		244
12.5.2018	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Jiří Hroník</i>	
Bude Katalánsko novým Baskickem? Terorismus nečekám, násilí se může vrátit, říká politolog Charvát		247
11.5.2018	ČRo - wave.cz ~ str. 00 ~ Společnost <i>Martin Vait</i>	
Evropská dohoda s Íránem		247
11.5.2018	ČRo Plus ~ str. 02 ~ 17:10 Den podle...	
Populisté přebírají moc v Itálii		250
11.5.2018	Hospodářské noviny ~ str. 03 ~ Události <i>Ondřej Houska</i>	
Populisté přebírají moc v Itálii, obhajují Putina a o hlubší integraci Evropské unie nechtějí slyšet		251
11.5.2018	iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Ondřej Houska</i>	
Dostat se na vysokou je stále snadné		251

11.5.2018	Hranický týden ~ str. 08 ~ Datové téma <i>ALEŠ VOJÍŘ</i>	
Dostat se na vysokou je stále snadné		253
11.5.2018	Slovácké noviny - regionální týdeník ~ str. 08 ~ Datové téma <i>(ren, voj)</i>	
Prezident Zeman v Polsku		255
10.5.2018	ČT 24 ~ str. 05 ~ 22:00 Události, komentáře	
V Itálii se rýsuje vznik koaliční vlády dvou protestních stran.....		260
10.5.2018	ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 18:10 Ozvěny dne - publicistika	
Záložáci musí nově ovládat i kulomet a pancéřovku, psychotesty skončily		262
9.5.2018	zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domácí <i>MF DNES, Eva Zahradnická</i>	
Připraveni bojovat.....		263
9.5.2018	Mladá fronta DNES ~ str. 04 ~ Z domova <i>Eva Zahradnická</i>	
Dostat se na vysokou je nejtěžší v historii. Uspěje každý maturant.....		265
9.5.2018	Týdeník Chrudimsko ~ str. 06 ~ Aktuálně <i>ZPRAVODAJOVÉ DENÍKU</i>	
Studie českých vědců zaujala svět: Změřili, jak nakažlivý je rasismus.....		267
9.5.2018	blesk.cz ~ str. 00 ~ Události <i>Matěj Hýnek</i>	
Dostat se na vysokou je stále snadné		268
9.5.2018	Prostějovský týden ~ str. 08 ~ Datové téma <i>ALEŠ VOJÍŘ</i>	
Cena Josefa Vavrouška pro studenty.....		271
7.5.2018	vedavyzkum.cz ~ str. 00 ~ Granty a dotace <i>Vědavýzkum.cz</i>	
Sekaná		271
7.5.2018	MaM.cz ~ str. 00 ~	
Josef Mlejnek		272
7.5.2018	ČRo Plus ~ str. 03 ~ 17:10 Den podle...	
SEKANÁ.....		273
7.5.2018	Marketing & Media ~ str. 05 ~	
Buzerace je nutná součást vojny.....		274
7.5.2018	Mladá fronta DNES ~ str. 04 ~ Z domova	

Eva Zahradnická

Dostat se na vysokou je stále snadné	275
7.5.2018 Naše Valašsko - regionální týdeník ~ str. 08 ~ Datové téma (<i>ren, voj</i>)	
Nestát, nekoukat, makat, pohov! Redaktorka zažila pravý vojenský dril	278
7.5.2018 zpravy.iDNES.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domáci <i>MF DNES, Eva Zahradnická</i>	
Nestát, nekoukat, makat, pohov! Redaktorka zažila pravý vojenský dril	279
7.5.2018 idnes.cz - blog ~ str. 00 ~ <i>Dnes Eva Zahradnická, Jan Zátorský</i>	
Potůček: Zvýšení důchodů provází zvrácený mechanismus. Senioři s nižšími důchody by měli dostat více	280
5.5.2018 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Ekonomika <i>Jan Bumba, Vítek Svoboda</i>	
Potůček: Zvýšení důchodů provází zvrácený mechanismus. Senioři s nižšími důchody by měli dostat více	281
5.5.2018 irozhlas.cz ~ str. 00 ~ Ekonomika <i>Jan Bumba, Vítek Svoboda</i>	
Ach, ta zmírající svoboda.....	282
5.5.2018 Lidové noviny ~ str. 10 ~ Názory <i>PETR KAMBERSKÝ</i>	
Vojačkou za šest týdnů: nemysli a běž	283
5.5.2018 Mladá fronta DNES ~ str. 01 ~ Titulní strana <i>Eva Zahradnická</i>	
Prorektorku pokousali predátoři	286
4.5.2018 Lidové noviny ~ str. 03 ~ Domov <i>MARTIN RYCHLÍK</i>	
»Haluzový« film Sexmise	287
3.5.2018 Haló noviny ~ str. 11 ~ Ženy a společnost <i>Ludvík DIVÍŠ</i>	
Dostat se na vysokou školu je nyní nejlehčí v historii. Pokračovat může každý maturant	288
3.5.2018 Benešovský deník ~ str. 04 ~ Česko <i>ALEŠ VOJÍŘ KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>	
Dostat se na vysokou školu je nyní nejlehčí v historii. Pokračovat může každý maturant	290
3.5.2018 Prostějovský deník ~ str. 04 ~ Česko/Téma <i>ALEŠ VOJÍŘ KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>	
Dostat se na vysokou školu je nyní nejlehčí v historii. Pokračovat může každý maturant	292
3.5.2018 Pardubický deník ~ str. 04 ~ Česko - Téma <i>ALEŠ VOJÍŘ KATEŘINA PERKNEROVÁ</i>	
Dostat se na vysokou školu je nyní nejlehčí v historii. Pokračovat může každý maturant	296
3.5.2018 Českolipský deník ~ str. 04 ~ Česko / Téma	

ALEŠ VOJÍŘ KATEŘINA PERKNEROVÁ

Dostat se na vysokou školu je nyní nejtěžší v historii. Pokračovat může každý maturant	299
3.5.2018 Domažlický deník ~ str. 04 ~ Česko - Téma ALEŠ VOJÍŘ KATEŘINA PERKNEROVÁ	
Dostat se na vysokou školu je nyní nejtěžší v historii. Pokračovat může každý maturant	302
3.5.2018 Písecký deník ~ str. 04 ~ Česko/Téma ALEŠ VOJÍŘ, KATEŘINA PERKNEROVÁ	
BÍDA ČESKÝCH YOUTUBERŮ	305
3.5.2018 Reflex ~ str. 40 ~ Fenomén KRYŠTOF PAVELKA	
Bída českých youtuberů	308
3.5.2018 reflex.cz ~ str. 00 ~ Hlavní články Kryštof Pavelka	
Když Babiše odsoudí, padá vláda.....	310
3.5.2018 Týdeník Echo ~ str. 14 ~ Rozhovor	
Jan Šír: Arménie	314
2.5.2018 ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
Vláda v demisi prosazuje změnu zákona o důchodovém pojištění.....	315
2.5.2018 ČRo Plus ~ str. 01 ~ 11:34 Interview Plus	
Co najdeme na dětském hřišti	321
2.5.2018 Vlasta ~ str. 53 ~ Fejeton EVA KADLČÁKOVÁ	
Svátek práce na jihu Francie slaví strany, které se ostře staví proti migraci	322
1.5.2018 ČRo Plus ~ str. 04 ~ 17:10 Den podle...	

Plné znění zpráv

Americká cla na dovoz hliníku a oceli

31.5.2018 ČT 24 str. 04 21:31 Horizont

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Cla a všechno, co s nimi souvisí, teď probereme s Michalem Mejstříkem, profesorem ekonomie z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý večer.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Dobrý večer.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Donald Trump cla na Evropskou unii uvalil. On sám o obchodní válce mluvit nechce, ale evropští lídři jsou velmi rozezlí. Mimochodem, například francouzský prezident Macron to označil za chybu a chce si s Trumpem celou tu situaci vyříkat po telefonu. Co to tedy znamená? Jsme v obchodní válce, která se jen třeba bude nazývat diplomatičtěji?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Já musím říci, že to, co jsme zažili v minulosti, byla snaha vytvořit nějaké standardní podmínky pro všechny hráče na trhu. Ale to, co se teď odehrává, to je prostě taková aktivita solitera, který vždycky byl ochoten jednat pouze bilaterálně ve svých obchodních jednáních. A to je charakteristika bohužel pana prezidenta Trumpa, který vlastně navzdory všemu, co ukazuje historie, že obchodní války jsou ničující pro všechny strany, tak v těch krocích nadále pokračuje a co je zejména pozoruhodné, že rozbíjí vztahy se svými partnery.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Evropská unie chystá odvetu. On může uvalit clo na spoustu věcí, na rýži, brusinky, bourbon. Jaké z těch odvetných opatření by podle vás Spojené státy zasáhlo nejvíce?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Tak z hlediska Evropské unie, když se podíváte na řadu těch opatření, tak ta opatření cílí zejména na voliče pana Trumpa, protože de facto část všech těch opatření, například zmíněné tarify cla na ocel a podobně, mají pomoci jeho voličům v těch postižených oblastech. Ale ono se ukazuje, že de facto oni nakonec postihnou samotnou průmyslovou populaci v daleko širší míře. Protože oni ty věci zdraží, výrobky, které se běžně v Americe vyrábějí. A z tohoto hlediska ten efekt, to jest například v oblasti ocelářského průmyslu, ten bude naprosto mizivý a de facto ty obecné ztráty s tím související budou daleko značnější a Evropská unie už si vybírá de facto například voliče v těch neprůmyslových státech, zemědělských státech, který patří mezi voliče pana Trumpa. Pokud /nesrozumitelné/ cla tímto směrem, tak hrozí, že i tito voliči to pocítí a budou v budoucnosti se i vůči panu Trumpovi příslušně vyjadřovat.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Washington nicméně prostě za tím zavedením cel stojí. Zdůvodňuje ho ochranou bezpečnostních zájmů USA, především před dovozem z Číny. Ta už ale do Spojených států prakticky žádnou ocel nevozí. Jak si to tedy celé vlastně vyložit?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Znova opakuji, řada těch jeho opatření, pana prezidenta Trumpa, je vyvolána jeho vlastní voličskou základnou, které slíbil tato opatření vlastně přijmout. Ale de facto to přivolal v okamžiku, kdy jemu samotnému vůbec nebylo jasné, co to znamená. A pro mě je velkým zklamáním, že celá řada těch předních amerických ekonomů i politiků, kteří ho do značné míry obklopovali, tak už ho i do značné míry opustila. Protože mu zůstávají opravdu jenom ti, kteří na věci koukají velmi úzkým pohledem, pouze v zájmu vlastně voličů. Kteří v minulosti Trumpa volili, ale v budoucnosti, nikoliv nutně, ho opět budou volit.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Profesor ekonomie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Michal Mejstřík. Děkuji, že jste byl dnes večer s námi.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **Fakulta sociálních věd** UK

Děkuji, prosím, na shledanou.

Úroveň mediálních dělníků v Soukupově továrně na hloupost 31.5.2018 blisty.cz str. 00

Autor obrázku: Jáchym Bohumil Kartous

Níže kopíruji komunikaci s Vladimírem Barákem, což je "ředitel online aktivit vydavatelství" Empresa Media Jaromíra Soukupa, kam spadá Týden, TV Barrandov a další klenoty českého mediálního venkova. Pan Barák je též - mimo jiné - autorita v oblasti vzdělávání a vzdělávací politiky a z tohoto titulu píše zasvěcené články na toto téma (dříve se věnoval dopadům měnové intervence ČNB a učí cosi na Vysoké škole ekonomické). Tento člověk napsal difamační text plný věcných chyb, neprokazatelných tvrzení, částečně z naprosté neznalosti, částečně záměrně manipulující čtenáře o kontextu testování v českém vzdělávacím systému. Reakce na připomínky se dá shrnout do věty "za vším si stojím", aniž by se dokázal vyjádřit k samotným připomínkám. Na vině je pravděpodobně složitost problematiky, nicméně ani tam, kde pan Barák očividně lže, ani tam není ochoten uznat to. Námítka: "Napsal jste, že prší a ono prokazatelně neprší". Odpověď: "Prší a za tím si stojím". Jen pro zajímavost, nadřazeným pana Baráka je Daniel Köppl, člověk, který učil ještě v roce 2016 budoucí novináře na **Fakultě sociálních věd** UK. Köppl se ani po opakované výzvě k úrovni argumentace svého podřízeného nevyjádřil. Korekci nesprávných či lživých závěrů pana Baráka (za nimiž si stojí) Týden neumožnil.

URL| <http://blisty.cz/art/91243-uroven-medialnich-delniku-v-soukupove-tovarne-na-hloupost.html>

Típněte to! Alespoň dnes!

31.5.2018 Aha! str. 04 Aktuálně

(ja)

Slavíme 30. Světový den bez tabáku * Přesto kouří každý třetí dospělý obyvatel planety

PRAHA – Kouřilo se v letadlech, vlacích, nemocnicích, na úřadech i pracovištích. Tak to vypadalo v roce 1988, kdy Světová zdravotnická organizace vyhlásila první Světový den bez tabáku. Dnes je svět mnohem zdravější, ale přesto umírá na nemoci spojené s kouřením 5 milionů lidí ročně. Jen ve 20. století zemřela na následky kouření celá y miliarda lidí, což je 15krát víc než ve druhé světové válce.

Zákaz hospody neničí

V Česku se pije méně piva než dříve. Podle posledních průzkumů za to ale zákaz kouření v hospodách nemůže. Za rok, co u nás platí, tu zákon zdomácněl něl a podle květnového průzkumu **Fakulty sociálních věd** UK si zákaz pochvaluje 71 % Čechů a rozhodně ho odmítá jen 12 % z nás.

Kouření v Česku

V ČR kouří přibližně 2,3 milionu lidí, tedy zhruba každý čtvrtý člověk starší 18 let. Ročně vykouří okolo 21 miliard cigaret. Každý rok umírá v ČR přibližně 18 tisíc lidí na následky kouření, tedy přibližně jako jedno okresní město. Celých 53 % všech úmrtí v ČR je způsobeno kardiovaskulárními onemocněními. Za 15 % z nich může kouření.

Koktejl jedů

Tabákový kouř obsahuje radioaktivní látky (třeba Polonium 210, kterým byl otráven ruský agent Alexander Litviněnko) a každý sedmý kuřák za to zaplatí životem. S Silní kuřáci, kteří spotřebují za den 2 krabičky cigaret, dostanou za 6 dní tolik ozáření jako při rentgenu plic. Kouření ovlivňuje každý orgán v těle a je hlavním důvodem rozvoje rakoviny, srdečních nemocí, mrtvice, chronické plicní obstrukce, poškození plodu a dalších nemocí.

Tady už se nekouří

Kouření tabákových výrobků i elektronických cigaret je pod pokutou až 5000 Kč zakázáno v těchto místech:

* na nástupišti (cca 30 m před cedulí a 5 m za cedulí), v přístřešku a čekárně veřejné dopravy * ve zdravotnickém zařízení a v prostorech souvisejících s jeho provozem * v prostoru dětského hřiště a sportoviště určeného převážně pro osoby mladší 18 let * ve vnitřním prostoru všech typů sportovišť * ve vnitřním zábavním prostoru, jako je kino, divadlo, výstavní a koncertní síň a sportovní hala, a dále v jiném vnitřním prostoru po dobu pořádání kulturní a taneční akce * ve škole a školském zařízení * v zařízeních určených pro děti * ve veřejnosti volně přístupném vnitřním prostoru, s výjimkou stavebně odděleného prostoru vyhrazeného ke kouření * na mezinárodním letišti, s výjimkou stavebně odděleného prostoru vyhrazeného ke kouření * v dopravním prostředku veřejné dopravy * ve stravovacích zařízeních, restauracích, hospodách apod. (neplatí pro vodní dýmky a el. cigarety) * v zoologických zahradách (s výjimkou vnějších vyhrazených prostor) vy

Foto autor| Foto Scom

ANKETA: Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 procent lidí. Jaký je váš názor?

31.5.2018 brnenskadrba.cz str. 00 Společnost

Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí. Dnes to zástupci těchto organizací uvedli na tiskové konferenci. V Poslanecké sněmovně je nyní návrh na zmírnění zákona.

Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. „Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích,“ řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka. Kuřáci si více podle průzkumu uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem. „Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trochu víc než před rokem,“ uvedl Jalůvka. Více než čtyři pětiny respondentů uvedly, že konzumují stejné množství piva jako před rokem, 11 procent ho konzumuje méně. Pivo je také nahrazováno vínem nebo nealkoholickými nápoji. „Pro generaci Z není tak sexy pít pivo,“ dodal Jalůvka. Generací Z se označují lidé narození od druhé poloviny 90. let.

Lidé podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky.

Lidem nejvíce v restauracích vadí nekvalitní obsluha a nekvalitní jídlo a pití. Zvýšila se nevole proti pachům z kuchyně, 44 procentům kuřáků vadí nemožnost si zapálit.

Průzkum se nezaměřoval na rozdíl mezi podporou zákazu na vesnicích a ve velkých městech. Podle Denisy Hejlové z UK se však podle starších šetření nezjistil větší rozdíl. „Nebylo naším cílem říct, jestli na Prachaticku je to méně nebo více,“ dodal Jalůvka. Agentura zpracovala i další studii pro Asociaci malých a středních podniků a živnostníků ČR, ve které odpovídali provozovatelé 301 restaurací a barů. Z výsledků plyne, že 21 procent provozovatelů trápí zákaz kouření, osm procent uvedlo, že by jim zrušení zákazu pomohlo. Úplné výsledky chce agentura zveřejnit později.

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký. Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

URL | <https://www.brnskadrba.cz/zpravy/spolecnost/10930-anketa-se-zakazem-koureni-v-restauracich-souhlas-71-procent-lidi-jaky-je-vas-nazor.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
brnskadrba.cz

Slavíme 30. Světový den bez tabáku: Típněte to! Alespoň dnes! 31.5.2018 ahaonline.cz str. 00 **Musíte vědět!**

Kouřilo se v letadlech, vlacích, nemocnicích, na úřadech i pracovištích. Tak to vypadalo v roce 1988, kdy Světová zdravotnická organizace vyhlásila první Světový den bez tabáku. Dnes je svět mnohem zdravější, ale přesto umírá na nemoci spojené s kouřením 5 milionů lidí ročně. Jen ve 20. století zemřela na následky kouření celá miliarda lidí, což je 15krát víc než ve druhé světové válce.

Kouření v Česku

V ČR kouří přibližně 2,3 milionu lidí, tedy zhruba každý čtvrtý člověk starší 18 let. Ročně vykouří okolo 21 miliard cigaret. Každý rok umírá v ČR přibližně 18 tisíc lidí na následky kouření, tedy přibližně jako jedno okresní město. Celých 53 % všech úmrtí v ČR je způsobeno kardiovaskulárními onemocněními. Za 15 % z nich může kouření.

Koktejl jedů

Tabákový kouř obsahuje radioaktivní látky (třeba Polonium 210, kterým byl otráven ruský agent Alexander Litviněnko) a každý sedmý kuřák za to zaplatí životem. Silní kuřáci, kteří spotřebují za den 2 krabičky cigaret, dostanou za 6 dní tolik ozáření jako při rentgenu plic. Kouření ovlivňuje každý orgán v těle a je hlavním důvodem rozvoje rakoviny, srdečních nemocí, mrtvice, chronické plicní obstrukce, poškození plodu a dalších nemocí.

Zákaz hospody není

V Česku se pije méně piva než dříve. Podle posledních průzkumů za to ale zákaz kouření v hospodách nemůže. Za rok, co u nás platí, tu zákon zdomácněl a podle květnového průzkumu **Fakulty sociálních věd** UK si zákaz pochvaluje 71 % Čechů a rozhodně ho odmítá jen 12 % z nás.

Tady už se nekouří

Kouření tabákových výrobků i elektronických cigaret je pod pokutou až 5000 Kč zakázáno v těchto místech:

- na nástupišti (cca 30 m před cedulí a 5 m za cedulí), v přístřešku a čekárně veřejné dopravy
- ve zdravotnickém zařízení a v prostorech souvisejících s jeho provozem
- v prostoru dětského hřiště a sportoviště určeného převážně pro osoby mladší 18 let
- ve vnitřním prostoru všech typů sportovišť
- ve vnitřním zábavním prostoru, jako je kino, divadlo, výstavní a koncertní síň a sportovní hala, a dále v jiném vnitřním prostoru po dobu pořádání kulturní a taneční akce
- ve škole a školském zařízení
- v zařízeních určených pro děti
- ve veřejnosti volně přístupném vnitřním prostoru, s výjimkou stavebně odděleného prostoru vyhrazeného ke kouření
- na mezinárodním letišti, s výjimkou stavebně odděleného prostoru vyhrazeného ke kouření
- v dopravním prostředku veřejné dopravy
- ve stravovacích zařízeních, restauracích, hospodách apod. (neplatí pro vodní dýmky a el. cigarety)
- v zoologických zahradách (s výjimkou vnějších vyhrazených prostor)

URL| <http://www.ahaonline.cz/clanek/147900/slavime-30-svetovy-den-bez-tabaku-tipnete-to-alespon-dnes>

Díky, že mě sledujete

31.5.2018 Faktor Soukup str. 63 Youtube
Bohuslav Bohuněk,

SKRYTOU REKLAMU NA INTERNETU ROZPOZNÁ MINIMUM DĚTÍ. NICMÉNĚ IDENTIFIKOVAT NĚKTERÁ REKLAMNÍ SDĚLENÍ YOUTUBERŮ MAJÍ PROBLÉM I PROFESIONÁLOVÉ

V tradičních médiích se jí říká skrytá reklama, v on-linových se s oblibou mnohdy mluví o „contentu“ a organickém dosahu, což je ale ve skutečně často totéž. Zatímco skrytá reklama je zakázána, s „contentem“, tedy pro cílovou skupinu přitažlivým obsahem, který za asistence společností vyprodukuje youtuberi a blogeri, se dotyčné firmy rády pochlubí jako s efektivní marketingovou komunikací. Cílovými skupinami jsou ve velkém především děti a dospívající.

Výzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy realizovaný agenturou Ipsos nyní zjistil, že reklamní pozadí příspěvku na sociálních sítích dokáže rozpoznat jen naprosté minimum dětí, přitom mezi dotazovanými ve věku 9 až 15 let (n = 330) prakticky není takové, které by na sociálních sítích alespoň občas nějakého blogera nebo youtubera nesledovalo.

MÁM SE DOBŘE

V jednom z pokusů si děti měly prohlédnout obrázek, který představuje typickou formu propagace zobrazující značku v přirozeném životním stylu influencerů. Konkrétně šlo o fotku Johnyho Machedta a jeho přítelkyně ze zahraniční dovolené, kde přítelkyně upíjí z plechovky coca-coly. V rámci zkoumání byl obrázek předkládán třem skupinám a přitom označen třemi různými značkami pro reklamu – #ad, #sponsored a #reklama. Když pak byly děti dotazovány, co na obrázku viděly, nejvíce si (spontánně) reklamního označení všimly v případě, že šlo o tradiční české pojmenování reklama. I tak tuto informaci zachytilo jen 5 % dětí, s náповědou se na označení rozpomělo 23 % dětí.

Když se pak měly zamyslet nad účelem obrázku a vybrat si jednu ze čtyř možností, přesně polovina dětí uvedla, že hlavním cílem obrázku je ukázat influencera, který se má dobře. Že je to reklama na Coca-Colu, zaškrtnla necelá třetina (31 %), další si myslely, že cílem je ukázat, že bychom taky měli vyrazit na dovolenou (10 %), nebo v obrázku nic zvláštního nespátřovaly (9 %).

JE TO HLAVNĚ ZÁBAVA

Další dotazování se týkalo videa, u kterého by dospělý člověk asi neměl větší problém identifikovat propagační záměr. Ve videu se youtuber MikeJePan snaží namíchat si vlastní drink v provozovně Bubbleology. Tady dokázala pětina (19 %) dětí sama identifikovat, že jde o reklamní obsah.

Většina (52 %) se ale domnívala, že celý obsah byl o přípravě nápoje. S nápovědou 43 % dětí ve výčtu zachyceného obsahu (více možností) zaškrtnulo i možnost, že původce videa dostal od firmy zaplacen, respektive že šlo o reklamu (32 %). Nejvíce dětí i tak ve videu vnímalo především to, že autor ho natočil jako oslavu získávání nových odběratelů (51 %); zábavu (46 %); instruktážní video, jak namíchat pití (34 %); ukázkou toho, jak to opravdu v provozovně chodí (22 %). Když se skupiny dětí výzkumníci zeptali souhrnnou otázkou, co bylo účelem videa, na prvním místě se ocitla zábava (45 %), až poté reklama (42 %).

HAMBÁČ OD JIRKY

Doplňující kvalitativní výzkum mezi dětmi 4. až 6. tříd základních škol v Praze a Plzni ukázal, že mnoho rodičů se s dětmi o tom, jaké youtubery a blogery sledují na sociálních sítích, odmítá bavit, protože tuto formu zábavy považuje za zbytečnou ztrátu času nebo za méněcennou zábavu. Projevuje se tak velká propast mezi generací dětí, které žijí ve svém – byť on-line – světě, a rodičů, kteří se s tímto světem setkávají pouze tehdy, když po nich děti chtějí koupit nějaký produkt. Věci, jež propagují influenceři, si přitom alespoň občas přeje 79 % dětí.

ZÁKON PLATÍ I NA INTERNETU

Jen někteří youtubeři reklamní spolupráci otevřeně přiznávají a přidávají ke svým příspěvkům označení, že jde o sponzorovaný obsah či reklamu.

Jeich povinností je přitom podle pravidel sociálních médií i českých zákonů takový obsah označit pokaždé. Neoznačený obsah lze považovat za skrytou reklamu.

Výzkum ale prokázal, že děti nevědí, co znamená značka #ad, kterou používají především zahraniční, ale i někteří čeští youtubeři k označení reklamy. Jejím význam vůbec neznalo 41 % dotazovaných, značku #sponsored nezná 30 % dětí. Nejvíce dětí rozeznalo český hashtag #reklama (87 %), který ale skoro nikdo z českých influencerů nepoužívá. Že s identifikováním, co je a není zaplacená spolupráce, mají v případě neoznačených příspěvků problém i marketingoví profesionálové, přiznávají také autoři výzkumného projektu.

O autorovi | redaktor MarketingSalesMedia

Foto popis |

České euroskepsi se nedivím

31.5.2018 Faktor Soukup str. 48 Rozhovor

JEHO POSTOJ K EURU JE STÁLE STEJNÝ. JEDNOTNÁ MĚNA ČINÍ VNITŘNÍ TRH EU FÉROVĚJŠÍM. „ZAPOMÍNÁME, ŽE VEDLE OBCHODNÍCH VÁLEK EXISTUJÍ TAKÉ VÁLKY MĚNOVÉ,“ ŘÍKÁ OLDŘICH DĚDEK, ČLEN BANKOVNÍ RADY ČESKÉ NÁRODNÍ BANKY.

* Před jedenácti lety jste se stal národním koordinátorem pro zavedení eura. Změnil se nějak váš postoj vůči euru poté, co vás prezident republiky jmenoval členem bankovní rady ČNB?

Můj názor na euro je pořád stejný a neplyne z toho, jakou právě zastávám funkci, nýbrž z obecného poznání jeho výhod. Nikdo nezpochybňuje tezi, že největší prospěch z evropské integrace pro Českou republiku, a nejen pro ni, je fungující vnitřní trh. Tedy volný pohyb zboží, služeb, kapitálu a pracovních sil. Aby ale ten vnitřní trh byl zcela férový, potřebuje jednotnou měnu. S tímto faktem už má řada lidí problém.

* V čem je jednotný trh bez jednotné měny podle vás neférový?

Lidé si často myslí, že když máte vnitřní trh, kde nemůžete uplatňovat cla nebo kvóty, jsou tím rovné podmínky vyřešeny. Že je to zkrátka záruka toho, že jednotlivé státy mezi sebou nemohou vést obchodní války. Jenže málokdo si uvědomuje, že existují i měnové války. Když ale jedna země svou měnu uměle oslabí, má to stejný efekt, jako by zavedla například plošně clo. Takže to ten jednotný trh deformuje. Z toho tedy pramení mé hluboké přesvědčení, že jednotná měna zaručuje, respektive kompletuje férovost vnitřního trhu Evropské unie.

* Proti tomu ale stojí teorie optimálních měnových oblastí. Podle jejích kritérií EU optimální zónou pro jednotnou měnu není. Pružnost kursu pak může tlumit nepružnosti například na trzích práce. Vždyť jen jazyková bariéra mezi zeměmi EU je velkou překážkou pro přelévání pracovní síly přes hranice.

No vidíte, nedávno jsem se bavil s jedním pracovníkem ministerstva průmyslu a obchodu a ten mi říkal, že bych se divil, kolik třeba u nás pracuje Španělů nebo lidí z dalších zemí, kde je vysoká nezaměstnanost. Problém teorie optimálních měnových zón spočívá v tom, že ona nám sice říká, že by bylo dobré, kdyby ta oblast měla pružný pracovní trh, že by bylo dobré, aby byl pružný trh zboží a služeb, a tak dále. Ale na rozdíl od maastrichtských kritérií nemá žádné referenční hodnoty, na základě kterých by se dalo říci, zda je, či není optimalita pro přijetí jednotné měny splněna.

* Podle vás tedy stačí splnění maastrichtských kritérií, aby se dalo říci, že země, jež je splňují, jsou de facto optimálně nachystané pro používání eura?

Ne, myslím si, že k té plné optimalitě nám ještě něco chybí. A to je přístup k jednotlivým hospodářským politikám. Řada zemí přišla pozdě na to, že si jako člen měnové unie zkrátka nemohou své problémy vyřešit tím, že devalvují měnu nebo se zadluží a poté dluhy umažou vyšší inflací. Klasický případ je Řecko, byť jsem přesvědčen, že Řecko dnes je jiné než Řecko před krizí. V tom třeba vidím přínos eura. Řecko muselo výměnou za finanční pomoc provést řadu bolestivých strukturálních reforem, ke kterým by bez eura zřejmě jinak nepřistoupilo. Euro vlastně nutí členské země eurozóny, aby začaly přijímat omezující prvky do svých hospodářských politik.

* Nevidíte přesto problém v existenci jediné měnové politiky pro tak velkou a zároveň různorodou ekonomiku eurozóny? Když se například Německo bude nacházet na hraně deflace, ale v Pobaltí budou mít naopak vysokou inflaci, jakou politiku má provádět Evropská centrální banka?

Ta nemá jinou možnost než brát eurozónu jako celek a podle stavu tohoto celku bude volit měnovou politiku. Ale to přece není nic nového, máme spoustu příkladů zemí, které nejsou homogenní, a přesto měly či mají jednotnou měnovou politiku. Vezměte si Itálii a její vyspělý sever a méně rozvinutý jih. Nebo Spojené státy, Německo po svém sjednocení, ale i Českou republiku. Podívejte se na Ústecký nebo Moravskoslezský kraj s vysokou nezaměstnaností, naproti tomu je Praha s nedostatkem pracovních sil. Regionální pestrost tedy nemůže být argumentem proti jednotné měně s jednotnou měnovou politikou.

* Probíhá podle vás v České republice skutečně seriózní debata o přínosech a nákladech eura?

Předně je třeba mít stále na paměti, že euro je politický projekt. Úkolem odborníků je přijít s nějakým seznamem výhod a nevýhod eura a ten předložit politikům, kteří pak musejí rozhodnout, zda euro již zavést, nebo s tím ještě počkat. Toto rozhodnutí z nich nikdo nesejme. Politici mají říci, které výhody a nevýhody považují za nejvýznamnější, a z toho vycházet. Někjaké analýzy na toto téma jsem četl. Nedávno vyšla jedna z důlných odborů, které říkají, abychom ještě počkali. Přesně takhle by ta debata měla probíhat.

* Jste v bankovní radě se svým názorem na euro v menšině, či dokonce osamocen?

Takhle bych to neviděl. Řekl bych, že bankovní rada je v tomto ohledu celkem věrným odrazem české společnosti. Najdete zde členy, kteří by chtěli euro hned, další chtějí raději počkat a někteří vám řeknou, že bychom se z povinnosti přijmout euro měli vyvázat. Znovu ale připomínám, že euro je politický projekt, a pokud politici rozhodnou, že Česká republika euro přijme, tak Česká národní banka to vezme na vědomí a bude s přípravami na jeho přijetí intenzivně pomáhat.

* Čím si vysvětlujete, že Češi patří mezi nejvíce euroskeptické národy v Evropské unii? Nemají přece jen oprávněný pocit, že se v Bruselu rozhoduje o nich bez nich?

Do jisté míry se jim nedivím. Podle mého názoru je strašně důležitá komunikace. Sám to jako člen bankovní rady vidím, že i my musíme být schopni naše kroky dobře a srozumitelně vysvětlit veřejnosti. A tentýž úkol je na unijních politicích. Jestliže mají pocit, že stačí jen lidem oznámit výsledek nějakého rozhodnutí, pak se podle mě hluboce mýlí.

OLDŘICH DĚDEK (64) Od února 2017 slouží svůj druhý mandát člena bankovní rady ČNB. Mezi lety 1999 a 2005 byl jejím viceguvernérem. V březnu 2007 ho vláda Mirka Topolánka jmenovala národním koordinátorem pro zavedení eura. Akademicky působí na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde mu byl v roce 2012 udělen titul profesor.

Foto autor| FOTO: JAKUB STADLER A ISTOCKPHOTO

Tomáš Jelínek Proti černobílému vidění světa

31.5.2018 Literární noviny str. 57 Příloha - Interview

Petr Bílek

Vypadá to tak, že německo-rakouská studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze nejsou uzavřeným akademickým pracovištěm. Podle profesního života jejich absolventů se dá soudit, že prakticky v každodenním životě ovlivňují povahu našich vztahů k sousedům. Jedním z dobrých příkladů může být ředitel Česko-německého fondu budoucnosti.

* Za dvacet let své existence podpořil Česko-německý fond budoucnosti na 10 300 projektů. Které tři z nich považujete za nejdůležitější a proč?

Za nejdůležitější považuji především to, kam se česko-německé vztahy za dobu existence fondu a rovněž díky němu posunuly. Z atmosféry nedůvěry a vztahů zatížených minulostí jsme se dnes dostali na úroveň sousedů, kteří si vzájemně věří, baví je spolu diskutovat i trávit volný čas a rozdílný pohled na věc je jen tak nerozhodí. A v tomto ohledu měl význam naprosto každý z oněch podpořených projektů. Určitý obrázek si mohou snadno utvořit všichni, kdo 2. června dorazí na velkou česko-německou sousedskou slavnost, resp. festival na Mánesově mostě v Praze, kde vystoupí české a německé kapely, divadelní a taneční soubory, kde budou probíhat diskuse, čtení, workshopy a bude možné si zahrát i fotbal a ochutnat české a německé speciality. Nicméně vezmu-li to od počátku, tak k nejdůležitějším počínům fondu patří zcela jistě odškodnění obětí nacismu. Bez tohoto kroku by se vzájemná důvěra budovala velmi těžko. Z klasických projektů pak jde o Pražský divadelní festival německého jazyka. Nejenže navázal na kulturní německojazyčnou tradici Prahy, ale zároveň je někdy až nepříjemně aktuální, jeho představení zanechávají vždy silný umělecký dojem a o současném Německu nám často řeknou něco, co se jinak nedozvíme. Ze zcela jiného světa, ale neméně významný, je projekt podpory odborných praxí realizovaný Koordinačním centrem česko-německých výměn Tandem. Je zaměřený na žáky středních odborných škol a učilišť z Česka a Německa, kteří dostanou možnost absolvovat několikatýdenní odbornou praxi v sousední zemi. Cílem je, aby během pobytu v sousední zemi poznali i její kulturu a způsob života, posílili své sebevědomí a rozptýlili své obavy z cizího světa. Což považuji za enormně důležité právě v dnešní době, kdy populisté využívají více než dříve přesně tohoto druhu obav pro své cíle. A s tím souvisí i poslední projekt, který chci vyzdvihnout, což je Česko-německá novinářská cena. Ta cílí na novináře jdoucí pod povrch, proti mainstreamu a černobílému vidění světa. Podporuje tedy kvalitní žurnalistiku zaměřenou na sousední zemi, bez které se vzájemné porozumění dá budovat jen stěží.

* Pomáhá fond při obnově památek třeba také na německém území u objektů nějakým způsobem spojených s česko-německým soužitím?

Záchranu památek financujeme pouze na českém území, a to především s cílem pomoci při navazování a prohlubování vztahů mezi Čechy žijícími v pohraničí a Němci, kteří odtamtud byli vyhnáni či odsunuti. V praxi se ukázalo, že takováto spolupráce nejlépe funguje při péči o společné kulturní dědictví. Obnovené kostely, hřbitovy či drobné sakrální památky s česko-německou minulostí území bývalých Sudet se pak stávají místem společného setkávání. Původní němečtí obyvatelé mají k těmto místům stále silný vztah a předávají ho i svým potomkům. Jedná se tedy podle mého názoru o velmi důležitou investici nejen do úchvatných staveb a uměleckých děl, ale rovněž do budoucích kontaktů a vazeb.

* Jakým způsobem je v současné době zajišťována finanční stabilita fondu? Došlo během existence fondu ke změně výchozích pravidel financování například v souvislosti se vstupem ČR do EU?

Fond budoucnosti je financován z českého a německého státního rozpočtu. Finanční prostředky do něho obě země vložily v letech 1998 a 2008 vždy na deset let. A před dvěma lety se obě vlády dohodly na jeho

dalším pokračování a poskytly finance až do roku 2027. Jde celkem o 35 milionů eur na deset let, přičemž podíl ČR je 10 milionů eur. Vstup do EU neměl na výchozí pravidla financování žádný dopad. Základním principem a podmínkou od počátku fondu zůstává bilateralita podpořených projektů. To samozřejmě z podpory nevyklučuje multilaterální projekty, pokud v jejich rámci dochází i k výrazné českoněmecké výměně, ale náš příspěvek je i v těchto případech určen jen pro české a německé aktivity. Nicméně se i pravidla financování samozřejmě vyvíjejí tak, jak se vyvíjí fond. Například projekty reagující na naše témata roku či projektové výzvy nemusí shánět tak vysoký podíl spolufinancování jako ostatní nebo třeba program Začínáme! zaměřený na nová partnerství škol umožňuje podávat žádosti o příspěvek i mimo běžné lhůty.

* Jak početný je aparát zajišťující průběžné fungování vaší instituce?

Vzhledem k širokému záběru fondu a počtu ročně podpořených projektů je náš tým relativně malý. Možná i proto se těšíme pověsti efektivně fungující instituce. Nejde tedy o žádný aparát, ale o skvělý tým osobností s vysoce individuálním a profesionálním přístupem ke všem, kdo se na nás obrátí. V současné době jde o šest kolegů pracujících v oblasti projektové agendy. Další tři mají na starosti práci s veřejností, kontrolu účetních dokladů a chod naší kanceláře. V souvislosti se zajištěním činnosti Česko-německého diskusního fóra, Česko-německé novinářské ceny a především s letošním 20. výročím fondu jsme dále vytvořili tým tří kolegů, které s velkým nasazením všechny naše eventy připravují. Za německou stranu pak ve vedení fondu působí má milá kolegyně Petra Ernstberger.

* Jaké cíle si vy osobně stanovujete pro své funkční období ve vedení fondu?

V první řadě posilovat i nadále roli fondu jakožto aktivního a inovativního aktéra česko-německých vztahů, který je zároveň solidním a transparentním partnerem pro všechny, kdo mají zajímavé nápady a chuť podniknout něco společně s Němci, resp. Čechy. V rámci mimořádných výzev či ročních témat fondu bych se rád zaměřil na otázku, jak více oslovit lidi mimo velká města, mimo gymnázia či ty, kteří nereflektují vysokou kulturu. I v této souvislosti bude nutné více vstupovat do veřejného prostoru s různými drobnějšími aktivitami. Na druhou stranu budu určitě chtít dokončit náš záměr podpořit více neziskové organizace, které v minulých letech odvedly největší kus práce v česko-německém dialogu. Většina zdrojů financování, včetně Fondu budoucnosti, umožňuje realizovat konkrétní projekty, ale nedává téměř žádný prostor pro rozvoj organizace jako takové. A právě z tohoto důvodu bychom jim rádi poskytli jakýsi sabatíkl s cílem najít třeba nová témata, nové zdroje financování či oslovit nové cílové skupiny. Zcela bezprostředně se však nyní soustředím na úspěšnou realizaci všech našich aktivit spojených s dvacátým výročím fondu, ať již jde o vydání jubilejní publikace, uspořádání slavnostních koncertů s Collegiem 1704 v Praze a Postupimi, kde vystoupí i Magdalena Kožená, či již zmíněnou slavnost na Mánesově mostě.

* Splnil fond podle vašeho názoru očekávání, která do něj byla na začátku vkládána? Je jeho existence časově omezena, nebo se počítá s tím, že bude fungovat ad infinitum?

Těžko se mi to hodnotí, protože nejsem nezaujatý. Myslím ale, že existuje řada důvodů, proč je možné považovat očekávání vkládaná do Fondu budoucnosti dokonce za překonaná. Původně se počítalo s existencí fondu jen na deset let. Oběti nacismu přijaly odškodnění jako důstojné gesto uznání jejich bezpráví a utrpení, rozběhla se celá řada společných projektů a sudetští Němci zasedli v rámci Českoněmeckého diskusního fóra k jednomu stolu s českými politiky. Jenže tím se úloha fondu nevyčerpala a jeho činnost byla již dvakrát prodloužena a jeho záběr je čím dál širší. Ze strany politiků tak proto můžeme slyšet slova o tom, že fond je důležitým mostem do budoucnosti či jedním z pilířů česko-německé spolupráce. Neméně nás těší vyjádření v podobném duchu od našich partnerů z občanské společnosti, kultury či oblasti vzdělání. Budoucnost fondu je každopádně na příštích deset let zajištěna, nicméně jak nám ve svém přání k 20. výročí fondu řekl Felix Kolmer, který přežil Osvětim a je ve svých 96 letech symbolem česko-německého smíření, je naplňování poslání fondu prací pro další generace. Tak uvidíme.

Tomáš Jelínek (*1975) studoval mezinárodní teritoriální studia, historii a politologii na univerzitách v Erlangenu, Düsseldorfu a Praze, v letech 1999/2000 se účastnil mezinárodních jednání o odškodnění obětí nacismu a nuceně nasazených. Poté vedl v rámci Fondu budoucnosti odborný tým vyřizující žádosti o odškodnění. Od listopadu 2005 ředitel Fondu budoucnosti. Je členem kuratoria spolkové Nadace EVZ a mezinárodního poradního sboru berlínské Nadace Topographie des Terrors, patří mezi zakladatele společnosti Živá paměť.

Foto autor| Foto: Archiv Tomáše Jelínka

Sazka

31.5.2018 ČT 24 str. 06 20:00 90' ČT24

Michaela NOVÁ, moderátorka

Ekonomické události posledního týdne přehledně v následující půl hodině. Začíná Byznys ČT 24. Dobrý večer. 1:95 milionům. Taková je šance, že dosáhnete na miliardovou výhru v jedné z her společnosti Sazka. Jak moc velká porce štěstí je k tomu potřeba? Pojďte se podívat. Skoro pětkrát větší šanci na výhru než na výhru v jackpotu máte totiž na to, že budete svatořečeni katolickou církví. A podobně jsou na tom i další velmi nepravděpodobné události. Tak například naděje, že se stanete astronautem je asi 1:12 milionům. Přibližně stejná je také šance, že zemřete po útoku žralokem. Pravděpodobnější je spíš, že vás při bouři zasáhne blesk. Ale abychom nekončili úplně negativně, mnohem lepší vyhlídky máte směrem k vítězství na olympijských hrách. Tam se šance odhaduje na 1:660 tisícům. Robert Chvátal, generální ředitel společnosti Sazka je dnešním hostem Byznysu ČT 24. Dobrý večer.

Robert CHVÁTAL, generální ředitel, Sazka

Dobrý večer.

Michaela NOVÁ, moderátorka

Pane Chváta, když jsme se podívali teď na ta čísla té pravděpodobnosti. Jak to vnímáte vy? Není to už skutečně velmi malá pravděpodobnost?

Robert CHVÁTAL, generální ředitel, Sazka

Tak, já myslím, že lidé nehrají loterie kvůli statistikám nebo pravděpodobnostem, ale protože pokouší štěstí a krásný příklad, že to štěstí může sednout na každého je to, že asi pět měsíců poté, co Sazka vstoupila do celoevropského společenství EuroJackpot, kde se ten Jackpot sdílí mezi několik zemí, tak vyhrál český zrovna výherce z východních Čech téměř 2,5 miliardy korun. Takže tady přesně takhle funguje.

Michaela NOVÁ, moderátorka

Kdy naposledy například vyhrál někdo ve vašem okolí?

Robert CHVÁTAL, generální ředitel, Sazka

Tak, já jsem vyhrál včera 110 korun, když jsem si vsadil.

Michaela NOVÁ, moderátorka

Gratuluju. Dobře. Pojďme být o něco vážnější. Konkrétně v té vaší jedné hře je momentálně přes 2 miliardy a 300 milionů korun. Vnímáte nějakým způsobem v čase, že jakmile stoupá ta částka, tak samozřejmě stoupá i zájem Čechů o to účastnit se právě této hry?

Robert CHVÁTAL, generální ředitel, Sazka

Tak jednoznačně funguje to, že když roste ten pomyslný jackpot a dosáhne nějaké symbolické hranice jako třeba miliarda nebo dvě miliardy nebo i sto milionů, tak ta účast ve hře roste. Takže se zapojují i ty příležitostní hráči. My máme asi polovinu hráčstva takovou, že hraje ty svoje čísla každý týden a ta druhá polovina hraje příležitostně podle toho, jak se zrovna cítí a jak chce pokusit svoje štěstí.

Michaela NOVÁ, moderátorka

Posouvá se třeba tra hranice, že dříve ta částka, kterou ti lidé chtěli vyhrát a motivovala je k tomu tedy vstoupit do soutěže, byla nižší?

Robert CHVÁTAL, generální ředitel, Sazka

Možná trochu, ale nemyslím si, že se posouvá nějak zásadně.

Michaela NOVÁ, moderátorka

Nicméně pojďme od miliard k milionům, protože vy máte i jiné hry. Loni jste na výhrách vyplatili 7,3 miliardy korun. I tato částka meziročně velmi stoupá. Čím si ti vysvětlujete?

Robert CHVÁTAL, generální ředitel, Sazka

Tak, je to určitě tím, že jakoby mírně rosteme, co se týče objemu vladů a roste i takzvaná výherka mírně, protože například v losech ta výherka je vyšší než v číselných loteriích.

Michaela NOVÁ, moderátorka

Kdybychom se měli podívat na milionáře, popřípadě miliardáře, které jste stvořili, řekněme, tak kdo je takový váš typický výherce?

Robert CHVÁTAL, generální ředitel, Sazka

Tak, my jsme si původně mysleli, že ti, kteří jako sází nebo hrají se rekrutují většinou z té možná spodní poloviny populace, ale ono to tak vůbec není. Já myslím, že štěstí pokouší právě ty, který možná štěstí mají někde jinde a ví a uvědomují si, že ho musí pokoušet, protože jak se říká, kdo nehraje nevyhraje. Takže je to spíš taková střední třída, která je tou zásadní charakteristickou cílovou skupinou Sazky.

Michaela NOVÁ, moderátorka

Pojďme teď ale k té exkluzivní informaci, kterou máme. Češi sázejí čím dál víc. Exkluzivní data vám teď můžeme ukázat. Víc než 224 miliard za rok 2017. To je částka, kterou Češi prosázeli, podotýkám legálně. Toto číslo roste relativně rychle, meziročně skoro o 25 miliard korun. Vliv na to má hlavně dobrá ekonomická situace.

Kamil BENEŠ, redaktor

Góly, výhry, peníze. Češi si v posledních letech oblíbili hazard. Tradičně silným odvětvím bývá kurzové sázení. Sázkové kanceláře hlásí rekordní zájem o mistrovství světa v hokeji nebo olympijské hry. A výrazně stouply i sázky na výsledky voleb.

Petr ŠRAIN, mluvčí, Fortuna

Roste zájem i o společenské sázky, které jsou určitým fenoménem posledních let, zejména bavíme-li se o těch politických. Poslední přímá volba prezidenta byla v tomto směru opravdu unikátní.

Kamil BENEŠ, redaktor

Nejméně lidé v současnosti prosázejí v klasických loteriích. Ročně asi 12 miliard korun. Naopak objem kurzových sázek hlavně na sportovní klání, se za poslední tři roky zvýšil i víc než 25 miliard. Ještě větší nárůsty zaznamenali provozovatelé herních automatů a dalších podobných zařízení.

Petr SOUKUP, sociolog, **Fakulta sociálních věd** UK

Je to jeden z důkazů, že se máme dobře. Až se podíváme na data deset let stará, kdy přicházela ekonomická krize a tak dál, tak docházelo ke stagnaci, dokonce k lehkým propadům a teď, kdy máme situaci, že roste ekonomika, klesá nezaměstnanost, dokonce je rekordně nízká, tak vidíme poměrně enormní nárůst.

Kamil BENEŠ, redaktor

Právě automaty i přes snahu o regulaci dominují tuzemského trhu s hazardem. Mírně klesá zájem o loterie a losy a to hlavně ve prospěch živých her. Sem se řadí třeba rulet nebo karetní hry v kasínech. Kamil Beneš, Česká televize.

Michaela NOVÁ, moderátorka

Pane Chvátale, když se podíváme podrobněji na ta čísla, která teď zazněla v reportáži, tak zájem o loterie neroste tak rychle, jako o ta ostatní odvětví. Čím si ti vysvětlujete?

Robert CHVÁTAL, generální ředitel, Sazka

Tak, on by rostl, ale já si myslím, že český trh je spíš nechvalně známý tím, je vyosen velmi ve prospěch právě herních automatů nebo i kurzových sázek. Ty vklady prostě do herních automatů jsou jedenáctkrát tak vyšší než do loterií a u kurzových sázek to je šestkrát vyšší a já si myslím, že důvod je ten, že se vnímá hazard jako jeden pytel a loterie se hází do jednoho pytle s hazardem, kdežto v těch civilizovaných zemích, jako je například Nizozemí nebo Francie nebo i Skandinávie, ta loterie dominuje. To znamená, že ten stát vnímá společenskou nebezpečnost loterie jako zdaleka nejnižší a jako nejakceptovatelnější forma hraní se mu zdá právě loterie, takže ta loterie tam tvoří 30 - 50 % těch vkladů. U nás to je 6 % a to si myslím, že je špatně.

Michaela NOVÁ, moderátorka

Co tedy s tím?

Robert CHVÁTAL, generální ředitel, Sazka

Já si myslím, že se musí rozdělit hazardní jeden zákon na zákon o loteriích a stíracích losech. A zákon o tvrdém hazardu a musí se i vnímat velmi citlivě to, že když se posuzuje například schvalování u nových produktů nebo například, dobrý příklad je i registrační a verifikační proces, když si chci přes internet vsadit sloupeček Sportky tak se na mně stejně pohlíží jako kdybych chtěl celou noc strávit v kasínu. Takže to si myslím, je něco, co se musí změnit.

Michaela NOVÁ, moderátorka

Chápu to tedy správně, že to můžu interpretovat tak, že vám spíš ta novela hazardního zákona přinesla určité překážky. Dá se to tak říct?

Robert CHVÁTAL, generální ředitel, Sazka

Já bych to řekl, takhle. Já si myslím, že nám ten nový zákon umožnil konečně nabídnout zákazníkovi to, aby si konečně vsadil například sloupeček Sportky nebou Eurockpotu přes internet, což je samozřejmě moderní a žádaná forma. Co se musí změnit je to, že ono to není jenom o možnosti si vsadit, ale jakým způsobem se do toho procesu zaregistruji a tam je potřeba ještě některé věci zlepšit.

Michaela NOVÁ, moderátorka

Dobře, ale ten zákon nebo ta novela tedy platí relativně krátkou dobu, rok a půl, tudíž je tady nějaký prostor a vůle spíš? Vy určitě jednáte s ministerstvem financí na to ho teď upravovat znovu?

Robert CHVÁTAL, generální ředitel, Sazka

Já si myslím, že vůli určitě cítíme. Je toho poměrně dost i pro regulační autoritu na ministerstvu financí, ale my pevně věříme, jsme optimisté, že to rozlišování mezi stíracími losy a loterie a tvrdým hazardem tady bude pokračovat.

Michaela NOVÁ, moderátorka

Když se ještě zpátky vrátíme k těm číslům, které jsme si tu prezentovali, tak zajímavé je, že ve společnosti výrazně stoupá zájem o stírací losy. Přitom člověk by možná i řekl, že už je to trošičku přežité, ale ukazuje se, že to je naopak. Čím si toto vysvětlujete?

Robert CHVÁTAL, generální ředitel, Sazka

Já myslím, že přežitek to určitě není jako vysvětlení je samozřejmě, že to je zábavnější forma, protože ten proces stírání je spontánnější než například vsadit si na neděli prostě šest čísel na sportku, to určitě ano. Je to i o tom, že to hrají velmi vyrovnaně muži i ženy, že prostě dřív to byla trošku, že jo, doména žen. Ale dneska například muži hrají los, kde můžou vyhrát měsíční rentu. A projevilo se i fenomén Vánoc, kdy los je vnímaný jako takový dobrý drobný dárek.

Michaela NOVÁ, moderátorka

V reportáži ještě zaznělo, že za to dost často může dobrá ekonomická situace, která panuje v dané zemi. Opravdu jste schopni třeba ze svých zkušeností vyzorovat, že zkrátka když se daří míň, lidé míň sázejí, protože i tady se může trošku jevit to, že by mohli zkoušet spíše štěstí, když se jim nedaří opravdu ekonomicky.

Robert CHVÁTAL, generální ředitel, Sazka

Já si myslím, že v loteriích není taková, jako která by nutně musela kopírovat ekonomický cyklus, ale je smutná věc a já to musím říct znovu, že roste rychleji ta hazardnější část té branže než ta loterijní, která by měla být kultivovaná a tak, aby z toho Vybral víc a základě toho, že bude mít určitý podíl, který by jí náležel.

Michaela NOVÁ, moderátorka

Říká Robert Chvátal, generální ředitel Sazka. Děkuji vám.

Robert CHVÁTAL, generální ředitel, Sazka

Děkuji.

Situace v Itálii

30.5.2018 ČRo Radiožurnál str. 02 18:10 Ozvěny dne - publicistika

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Bude mít Itálie vládu politickou nebo jen úřednickou, která by zemi připravila na předčasné volby? To je otázka, která teď zaměstnává politiky nejen na Apeninském poloostrově. Kvůli politické nejistotě se italské akcie propadly až na 10měsíční minimum a investoři se obávají, že předčasné volby se stanou v podstatě referendem o členství Itálie v eurozóně. Možná i proto se dnes sešel prezident Sergio Mattarella s designovaným premiérem Carlem Cottarellim. Ten odpoledne oznámil, že pozastavil sestavování italského úřednického kabinetu. Prý existuje možnost, že nakonec přece jen vznikne vláda politická reflektující výsledky březnových voleb. Naším hostem je politolog Martin Mejstřík z katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Vítejte, dobrý den.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Tak znamená Cottarelliho rozhodnutí, že se skutečně rýsuje šance minimálně na oživení rozhovorů o politické vládě?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Záleží na tom, jako ta situace se fakticky mění každou, takřka každou hodinou, teď vezměte si, co jsme to, co víme od pondělka a vlastně se v Itálii událo, takže to, že najednou zase se všechno otočilo a mluví se o tom, že by se ty obě strany mohly, mohly domluvit, neznamená /nesrozumitelné/ bude všechno, všechno jinak, oni samozřejmě, ta úřednická vláda by těžko mohla vzniknout, pokud by ty, ty politické strany s tím /špatný signál/ nějakým způsobem soudnost, takže pokud to chtějí nebudou, tak skutečně ta situace zůstane dál a dál zablokovaná.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Ale musel to být asi, promiňte, nějaký náznak na té politické scéně, který reflektuje premiér Carlo Cottarelli?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

On ten náznak je to to, že ty strany se zatím tváří, jakože nechtějí podpořit vlastně ani tu úřednickou vládu současnou, že buď chtějí tedy tu vládu politickou těch dvou stran, na které se na tom dohodly, anebo chtějí vlastně co nejdříve předčasné, předčasné volby, takže spíš jde vlastně o to /špatný signál/, do jaké míry se mezi sebou, mezi sebou dohodnou, prezident vlastně poté se setkal s Luigi Di Maio z Hnutí pěti hvězd, možná se večer ještě setká s představiteli Ligy severu, takže vlastně možná zítra ráno zase budeme vědět o něco, o něco více.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Ovšem politická vláda bez kandidáta na šéfa státní kasy Paola Savoni, čili s jiným kandidátem na ministra financí, to je možné, byla by pak šance na vznik politické vlády, přistoupí na to Hnutí pěti hvězd?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To Hnutí pěti hvězd s tímhle tím nemá problém, jo, kdo měl problém s Paolem Savonim, byl prezident, který deklaroval, že by to bylo jiné jméno, tak by, by tu vládu, by tu vládu určitě, nebo respektive umožnil její vznik. Na druhou stranu Liga severu nechce o jiném jménu ani slyšet a nedovedu si představit, že teď ustoupili, protože by vlastně tím ukázali slabost a podřízenost, podřízenost prezidentovi, oni to radši dotlačí do těch eventuálních předčasných voleb.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Bylo skutečně hlavní příčinou patové situace jméno kandidáta na šéfa státní kasy, tedy jméno Paola Savoni?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na první pohled se to tak jeví, to znamená, že to /špatný signál/, nicméně, jak jsem řekl před tím, Liga severu věděla, že ten, že to bude problematický kandidát na ministra /špatný signál/ minulosti a můžeme spekulovat, do jaké míry vlastně to byl jejich záměr vyvolat celou tuto situaci směřující k předčasným volbám.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Pokud vezmeme v úvahu možné dopady politické nestability na italskou ekonomiku, mluvili jsme o klesajících italských akciích, tak potažmo i na Evropskou unii samozřejmě, na kolik jsou podle vás předčasné volby nevyhnutelné a kdy by se tedy mohly uskutečnit?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak předčasné volby pravděpodobně, je to jeden z těch pravděpodobně lepších scénářů, samozřejmě může se stát cokoliv. Liga severu teď přišla s požadavkem, aby byly co nejdříve, ještě do prázdnin, což si těžko dovedu, těžko dovedu představit, reálnější termín je spíš někdy v září, až se /špatný signál/ vrátí zpět, zpět od moře.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

A kdo by z těch předčasných voleb profitoval, mohou si polepšit tradiční strany a napravit si reputaci z březnových voleb nebo by tím získalo především Hnutí pěti hvězd nebo nejvíce Liga, které preference podle průzkumu stoupají?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Je to právě, právě Liga severu, proto se spekuluje i o tom kalkulu /špatný signál/ předčasné volby, protože pro ně ten, ta koalice Hnutí pěti hvězd je relativně nepříjemná v tom, že jsou to přeci jenom dva odlišné subjekty, když se často označují třeba podobně nebo mají na spoustu věcí podobný náhled. Na druhou stranu třeba v otázkách ekonomických se výrazně rozlíli, rozcházejí a je to právě i to, ta jejich dohoda o tom, jak by vypadal rozpočet, jeden z těch vlastně, co by vyděsilo ty, ty trhy a investory nejvíce, protože ta kombinace vlastně /špatný signál/ ze strany Ligy severu a nepodmíněného příjmu ze strany Hnutí pěti hvězd by znamenal obrovský vlastně, obrovský deficit, který by otřásl vlastně tou, tou ekonomikou, takže, takže v tomhle tom se dá předpokládat, že to bude právě Liga severu, která by mohla získat i proto, že vlastně /špatný signál/, kdy se snaží tu situaci prodat, jako že ji prezident znemožnil vládnout a že to dnes vlastně na mítnku /špatný signál/ po tom, že aby ty, aby byly ty předčasné volby a aby se staly jakýmsi referendem o tedy, o tom, jestli ti Italové tedy chtějí tu Ligu severu a její vidění politiky a nebo tedy, jestli chtějí ty tradiční, to tradiční vidění, které reprezentuje tedy současný prezident.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

A jak na to tedy, vůbec na celé to dění na italské politické scéně reaguje nebo vnímá i sám italský volič, když vidíme ta silná prohlášení především představitelů Ligy?

Martin MEJSTŘÍK, politolog, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak ono je to podobné jako, jako v jiných zemích, snaha o vlastně mobilizaci těch obyvatel pomocí jakéhosi rozdělování, to znamená, ta současná italská strana už není rozdělena na jako pravici či levici, ale spíše vlastně na ty zastánce, spíše toho tradičního vidění politiky, takového více proevropského směřování a na druhé straně vlastně na ty lidi, kteří chtějí z různých důvodů obstat tím systémem, chtějí nějakou změnu a tím spíše tedy Ligu severu nebo Hnutí pěti hvězd, záleží podle toho, kde v Itálii žijí, popřípadě jaké je jejich sociální postavení.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Politolog Martin Mejstřík z katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy byl naším hostem. Děkujeme za to, na shledanou.

Martin MEJSTŘÍK, politolog, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na slyšenou.

Karolína KOUBOVÁ, moderátorka

Omlouvám se za problémy v technickém spojení.

Psychologie NA TALÍŘI

30.5.2018 Psychologie dnes str. 39 Zdraví

Červen – měsíc nejdelších dnů

Červen – měsíc, který má nejdelší dny – nejrychleji uteče.

V červnu je tak pestrá nabídka činností při sběru a konzumaci kvítí a býlí, že se to dá jen stěží stihnout.

A co by vám tedy nemělo uniknout? Stromy! Pro kytkožrouty jsou v červnu zajímavé dva. Lípa srdčitá jde do květu.

Květenství podepřené jemnými, téměř bezbarvými palisty se sbírají jako léčivka, to je stará známá věc. Ale ochutnejte i květy a poupátka. Mají typickou něžně medovou vůni, kterou můžete polapit v nejrůznějších dezertech, nebo z nich dokonce vařit želé na zimu. Při sběru pozor na odkvetlé květy, z nichž se začíná tvořit malý zelený plod.

A pak tu jsou ořešáky. Vlašský ořech, ten, který se na podzim klátí, se v červnu sbírá na nejrůznější výrobky, z nichž je nejtypičtější černý likér. Vzniká na první pohled velmi jednoduše – nezralé plody se namočí do kořalky a pak se to osladí. Ale výroba je daleko subtilnější. Konečný výsledek je citlivý na kvalitu plodů, dobu sběru a také stanoviště, odrůdu, aktuální klima a tak dále. Všimněte si, že se „ořechovka“ nikde nevyrábí průmyslově. Pomalu každá láhev je originálem.

A konečně je červen měsíc kvetoucích luk. Až budete hledat skutečnou louku, je třeba si uvědomit, že to není totéž jako místo, kde se pěstuje tráva na krmení dobytka. Louky jsou výtvorem dlouholeté lidské činnosti. Neměli bychom je, kdyby se na nich v minulosti pravidelně nekosilo kosou a dnes pravidelně nesevalo kombajny. Skutečnou louku tvoří porost rostlin smíšený z různých travin, mezi nimiž převládají jemné lipnicovité, a široolistých bylin, které kvetou přibližně ve stejnou dobu. Ochutnejte si zvonky, jsou všechny jedlé a některé naprosto delikátní. Nerozvitá poupata kopretin se hodí i do letních polévek. Mladé výhonky kozí brady luční budou chuťovým zjevením. Nasekejte si menší náruč luční trávy a usušte si doma seno na podzimní pečení. V říjnu jako když ho najdete. V seně můžete péct třeba kuře či celer a zabalit si do něj nejlépe maso na kosti. Objevuje se to i v nabídce pražských gastronomických restaurací.

PIKANTNÍ POHANKA

Pro 4 osoby

150 g pohanky, 3 sušené meruňky, 1 lžice sušených brusinek, 10 g barborky obecné, hořčice polní a křezu úzkolistého, 1 lžice hrubozrnné bavorské hořčice, 3 lžice jablečného octa, velká špetka soli, 50 ml oleje neutrální chuti a vůně, květy měsíčnice roční, hořčice polní, ředkvičky seté a semenáčky ředkviček na ozdobení
Pohanku namočte do studené vody nejlépe přes noc nebo do vlažné vody alespoň na hodinu. Pak slijte a propláchněte. Sušené meruňky nakrájejte na jemné proužky, sušené brusinky nasekejte na větší kousky a zamíchejte je do pohanky.

Lupení – barborku, hořčici a křez – nasekejte nadrobno a smíchejte s hořčicí, octem a solí. Pak přidejte olej, metličkou vyšlehejte krémovitou emulzi a nalijte ji na pohanku. Ozdobte květy a ihned podávejte.

Tipy a triky:

Na dekoraci lze použít jakékoli rostliny z čeledi brukvovitých: květy rožky seté, kokošky pastušky, tobolek, večernice vonné, křenu selského, česnáčku lékařského... A jak tenhle salát variovat? Ocet lze nahradit jakýmkoli jiným jemným ovocným. Poměr pohanky a zeleného lupení může být naprosto libovolný.

Kniha Kytky k jídlu v receptech i herbáři přináší popis a ilustrace 40 nových druhů a téměř sto receptů na 60 fotografiích, které jsou prostě „k sežráním“.

O autorovi: Jana Vlková vystudovala ekologii na Přírodovědecké fakultě UK a **Fakultu sociálních věd** tamtéž. S humorem se představuje jako expertka na jedlé kvítí a býlí. Pořádá přednášky o jedlých květech i semináře v přírodě. Více na www.kytkykjidlu.cz.

Paroubek, Maršani, Babiš – podobnost čistě náhodná?

30.5.2018 idnes.cz - blog str. 00

Tomáš Flaška

Nejdříve byla pro ANO údajně nejpřirozenějším partnerem pravicová ODS. Teď předvedlo ANO otočku o 180° a o vládě jedná s levicovou ČSSD za podpory ultraextrémně levicových komunistů.

Nemůže jít o nic jiného než o koryta. Programové zásady jdou stranou, jinak by toto nebylo možné. Připomíná to ono pověstné vyjádření jednoho sociálně-demokratického premiéra, kterému se přezdívalo buldozer, že pokud to bude pro sociální demokracii výhodné, tak bude hlasovat třeba i s Maršany.

Druhá podobnost s tím ražením vlastních názorů jako tankem se ukázala v minulých dnech. 20 poslanců ANO v únoru podepsalo návrh novely protikuřáckého zákona. A když došlo na jednání ve sněmovně, tak přišel sám nejvyšší guru ANO Andrej Babiš a návrh ostře zkritizoval. Proti jeho názoru se nikdo neodvážil jít a tak 18 z těch 20 poslanců následně hlasovalo proti vlastnímu návrhu(!), dva se zbaběle z jednání vymluvili.

Co se v mezidobí stalo, že doposud ten návrh Andreji Babišovi nevadil a najednou ano? Průzkum veřejného mínění. **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy včera uveřejnila průzkum veřejného mínění, podle kterého nyní podporuje současnou formu zákazu kouření v restauracích 71% respondentů.

Tak to je ta druhá podoba Andreje Babiše s Jiřím Paroubkem. Průzkumy veřejného mínění jsou svaté.

A ta třetí podoba? Doufám, že k ní taky dojde. Víme jak Jiří Paroubek skončil.

URL| <http://flaska.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=664912>

Somr (ODA): Kuřácká, nebo nekuřácká?

30.5.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

PV

Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí.

Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí. Poslanci se vrátili k debatě o zmírnění protikuřáckého zákona, jenž by uvolnil zejména úplný zákaz kouření v restauracích. Sněmovna v úterý poslancek návrh na zmírnění protikuřáckého zákona zamítla už v úvodním kole. Je symbolické, že k zamítnutí tohoto návrhu došlo právě nyní. Poslední květnový den si totiž připomeneme Světový den bez tabáku. Zahajovat debatu o zmírnění protikuřáckého zákona ve chvíli, kdy je zjevné, že se s ním společnost vyrovnala, asi nebylo šťastné. Kouření škodí zdraví. To je prokázáný fakt. Neobtěžovat kouřením okolo sedící lidi v restauraci je dnes něco, s čím se vyrovnala většina kuřáků. Zamítnutá poslanceká předloha by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký. Pokud by tyto prostory v barech a kavárnách byly stavebně důkladně odděleny a pokud by se v nich zákazníci obsluhovali sami, byli bychom pro takové zmírnění. Pokud průzkum veřejného mínění skutečně vystihuje realitu, možná se blíží doba, kdy by v případě uvolnění zákona došlo k samovolné regulaci a restaurace by byly přirozeně rozdělené na kuřácké a nekuřácké. Každá by si svého hosta našla. Přijde doba, kdy se ale k tomuto zákonu budeme muset vrátit. Společenská diskuze stále probíhá. A nejde jen o kouření a zdraví. Jde o svobodu. Jak o tu občanskou, tak o tu podnikatelskou. Zdeněk Somr Místopředseda ODA

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/politika/politici-voicum/Somr-ODA-Kuracka-nebo-nekuracka-538051?utm_source=nm&utm_medium=xml

Somr (ODA): Kuřácká, nebo nekuřácká?

30.5.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Občanská demokratická aliance

Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí.

Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí. Poslanci se vrátili k debatě o zmírnění protikuřáckého zákona, jenž by uvolnil zejména úplný zákaz kouření v restauracích. Sněmovna v úterý poslanecký návrh na zmírnění protikuřáckého zákona zamítla už v úvodním kole. Je symbolické, že k zamítnutí tohoto návrhu došlo právě nyní. Poslední květnový den si totiž připomeneme Světový den bez tabáku. Zahajovat debatu o zmírnění protikuřáckého zákona ve chvíli, kdy je zjevné, že se s ním společnost vyrovnala, asi nebylo šťastné. Kouření škodí zdraví. To je prokázaný fakt. Neobtěžovat kouřením okolo sedící lidi v restauraci je dnes něco, s čím se vyrovnala většina kuřáků. Zamítnutá poslanecká předloha by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký. Pokud by tyto prostory v barech a kavárnách byly stavebně důkladně odděleny a pokud by se v nich zákazníci obsluhovali sami, byli bychom pro takové zmírnění. Pokud průzkum veřejného mínění skutečně vystihuje realitu, možná se blíží doba, kdy by v případě uvolnění zákona došlo k samovolné regulaci a restaurace by byly přirozeně rozdělené na kuřácké a nekuřácké. Každá by si svého hosta našla. Přijde doba, kdy se ale k tomuto zákonu budeme muset vrátit. Společenská diskuze stále probíhá. A nejde jen o kouření a zdraví. Jde o svobodu. Jak o tu občanskou, tak o tu podnikatelskou. Zdeněk Somr Místopředseda ODA

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/profil/Obcanska-demokraticka-aliance-123722/clanek/Somr-ODA-Kuracka-nebo-nekuracka-86437?utm_source=nm&utm_medium=xml

O životě a smrti

30.5.2018 Vlasta str. 53 Fejeton

EVA KADLČÁKOVÁ

„To je jednoznačně karmický,“ prohlásila Naty, „to si neseš z minulého života. Tam jsi nejspíš opustila ty jeho, tak on ti to teď prostě vrátil.“ Koukala jsem na ni jako puk. „Já bych spíš myslela,“ namítám, „že jsem udělala něco blbě teď. Nejspíš jsem si s ním neměla vůbec začít.“ „Ba ne, to ne,“ ona na to, „vy jste se museli potkat, museli jste si to vyřešit.“ Hloupost, říkám si v duchu. Ale myšlenka na to, že za současné děje a za naše aktuální chyby může něco, co se stalo dávno před životem, je lákavá.

To jsme prý byli někým jiným, lhostejno, zda mužem, nebo ženou, a naši blízcí nám byli blízcí, ale taky jinak. Otec nám byl synem, syn milencem. Neuzavřené vztahy, způsobené bolesti a nedokonalosti duše staly se nám údajně příčinou věcí dnešních. „To si v sobě můžeš nést po staletí,“ vysvětluje Naty, „a možná ještě po staletí poneseš.“ „Cože?“ děsím se. „Já nechci žádný záležitost na staletí. Chci být šťastná teď a tady!“ Směje se. A že prý až si tu karmu vyčistím, bude to dobrý. Dva tři čtyři životy – a je to!

Jdu domů a pouštím si sprchu. Karma nade mnou ohřívá vodu a moje mysl se v jejích blahodárných iontech otevírá úvahám. Je na tom celém něco pravdy? Má historie takovou moc? Jsou duše opravdu přenositelné v prostoru a čase? Cestují s námi z těla do těla, kultivují se a míří k dokonalosti? Nebo je to celé výmluva a lidé si na světě jen tak bez důvodu ubližují, milují se a zabíjejí z rozmaru, z vášně, z nerozumu? Dává všemu lidskému konání smysl jedině věčnost, anebo jsme prachobyčejně smrtelní a na to, abychom vykonali něco dobrého a pokusili se uskutečnit sen o štěstí svém i svých bližních, máme jen jediný pokus?

A jestli ano, za což vehementně hlasuje mé vodou obtékané racionální já, proč nám pak někteří lidé připadají, jako bychom je už dávno znali? Proč máme pocit, že se děti rodí s jakýmsi prchavým poznáním, které jako nemluvnata nemohou sdělit a které do prvního slůvka bezpečně zapomenou? Proč je tělo po smrti o 21 gramů lehčí? Byl to jen poslední výdech, anebo s ním vyletěla duše?

V tom zadrnčel telefon. Volala máma. „Zdálalo se mi, že jsem umřela!“ sdělovala mi naléhavě.

„Vážně? Tak to budeš dlouho žít!“ opáčila jsem jí zvesela balíc se do ručníku. „A jak to vypadalo? Vyprávěj!“ A mamí vyprávěla, slyšitelně uklidněná, a já ji poslouchala, pohodlně opřená o pračku. Věci mezi nebem a zemí sice nemají logiku, ale existují, běželo mi přitom hlavou. Jak jinak by ve chvíli, kdy přemýšlím o smrti, mohla osoba blízká přijít s takovým zážitkem? Když tu moje křesťansky založená matka povídá: „No, a nebylo ti tam nic. Zhola nic. Ani světlo, ani andělé, ani čerti. Vůbec nic. Pusto a prázdno... A tak nějak si myslím, že to nakonec i bude!“ Vida. Máme tu odpověď.

Ačkoli: jak by mamí mohla popsat děj, který nikdy nezažila? Jak by mozek, který v noci šrotuje naše zkušenosti, mohl vygenerovat takovou, jakou nemá? Neocitáme se s těmi všemi úvahami náhodou zase na počátku?

A byla dřív slepice, nebo vejce???

Eva Kadlčáková

- Absolventka žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.
- Působila v rozhlasových a televizních médiích a v reklamě.
- Dnes pracuje v Českém rozhlase. Její fejetony můžete slyšet o víkendech v pořadu Kolotoč na Dvojce anebo na stanici Český rozhlas České Budějovice.

Foto autor| ILUSTRACE GABRIELA RYŠKOVÁ / FOTO ARCHIV

Zákaz kouření platí dál

30.5.2018 Mladá fronta DNES str. 02 Z domova

Ondřej Leinert

Poslanci otočili a odmítli zmírnění protikuřáckého zákona. Dali i na průzkum

Vypadalo to jako skoro jasná záležitost. Přes osmdesát poslanců z osmi stran včetně nejsilnějšího hnutí ANO se podepsalo pod novelu, kterou chtěli zmírnit protikuřácký zákon. A mnozí další tvrdili, že se k nim připojí. Při takových počtech zpravidla Sněmovna nakonec také bývá pro. Včera přesto poslanci rozhodli, že se protikuřácký zákon, který bez jednoho dne platí přesně rok, měnit nebude.

„Překvapilo mě to. Když vám dvacet lidí podepíše návrh, ale pak popře samo sebe a hlasuje pro zamítnutí návrhu, tak nevím, jak to slušně komentovat,“ zlobil se hlavní sněmovní bojovník proti zákazu kouření v restauracích poslanec ODS Marek Benda. A jeho naštvání směřovalo především k poslancům ANO. Několik z nich – byť jich zdaleka nebylo dvacet – totiž původně chtělo protikuřácký zákon zmírňovat. Ale včera dopoledne během uzavřeného jednání svého klubu změnili názor.

Dali na průzkum

„Shodli jsme se, že většina klubu je pro, aby se to nezměnilo. Platí to teprve rok a je to podpořeno i průzkumem veřejného mínění, který si nezapadlo ministerstvo zdravotnictví. Klub poměrně důrazně kolegy žádal, aby respektovali většinu a byli týmoví – a většina z nich to uznala,“ přibližuje jeden z poslanců ANO, že hnutí dalo mimo jiné i na průzkum, který shodou okolností den před hlasováním vydala **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy ve spolupráci s agenturou Ipsos.

Ukázal, že 71 procent lidí zákaz kouření v restauracích podporuje.

Prý se podívali většině – tak svou změnu názoru vysvětlovali poslanci ANO Roman Kubíček nebo Aleš Juchelka. Milan Brázdil z ANO si původně ani nevzpomněl, že je pod Bendovým návrhem vůbec podepsán. „Já tam nejsem,“ hájil se. Po chvíli si vzpomněl. „Děláte z toho senzaci,“ zlobil se. „Názory se vyvíjejí. Na všechny členy našeho klubu působil jak pan ministr zdravotnictví Vojtěch, tak profesor Vyzula a šéfka zdravotního výboru Adámková,“ popsal atmosféru v klubu šéf poslanců ANO Jaroslav Faltýnek. Ministr Adam Vojtěch své spolustraníky přesvědčoval třeba tím, že loni klesl počet hospitalizací kvůli astmatu, infarktu a dalším zdravotním obtížím způsobených mimo jiné kouřením, což se mnoho let předtím nestalo. A pro zamítnutí tak nakonec hlasovali všichni přítomní poslanci ANO.

Jediný z dotazovaných, na které působení trojice Vojtěch, Vyzula a Adámková nezafungovalo, byl podle svých slov poslanec Patrik Nacher. „To se stáhnout nedá. Vzhledem k tomu, že tu problematiku popisují ve své vlastní knize, kterou jsem včera křtil, kde se tématu kouření a té absurdnosti věnuji v celé druhé kapitole, tak bych byl trochu za schizofrenika,“ vysvětlil Nacher.

„Pokud ministerstvo argumentuje zdravotními důvody, tak ať někdo navrhne úplný zákaz kouření a já budu první člověk, který to podepíše. Ale takto jen přesouváme kuřáky z místa A do místa B,“ doplnil Nacher. Při včerejším hlasování však chyběl, ze schůze byl omluven.

A když se k ANO přidali i lidovci a jednotlivci ze všech dalších stran, kromě ODS a SPD, poslanci zmírnění protikuřáckého zákona zamítli. „Za tři čtyři roky se k tomu můžeme vrátit a říct si, jestli to funguje. Ale měnit ten zákon po roce by nemělo smysl. Jak se do toho začne fušovat, co je kuřácký a co nekuřácký prostor, začne se vymýšlet, jak to oddělit, jestli dveřmi, nebo jenom korálky, tak to bude konec,“ říkal šéf poslanců KDU-ČSL Jiří Mihola.

Benda si změnu ještě rozmyslí

Benda s dalšími poslanci navrhoval celkem tři změny: aby si provozovatelé podniků o rozloze nanejvýš 80 metrů čtverečních, kde se nevaří, mohli sami rozhodnout, zda se u nich bude kouřit, nebo ne. Nově také měly mít všechny restaurace možnost zřídít kuřárny. Za podmínky, že půjde o neprůchozí prostor bez obsluhy. A ze zákona měla také vypadnout pasáž, že hostinský nesmí nalít alkohol hostovi, který se může chovat agresivně.

Benda nevyklučuje, že se v budoucnosti ještě pokusí zákaz kouření změnit. „Uvidíme. Teď jsme v nějaké chvíli, kdy Sněmovna těsnou většinou rozhodla. Budu si to muset rozmyslet,“ říká Benda.

Milan Brázdil z ANO si původně ani nevzpomněl, že je pod návrhem vůbec podepsán.

O autorovi | Ondřej Leinert, reportér MF DNES

Foto autor | Foto: Shutterstock

Protikuřácký zákon vyhrává, smířili se s ním milovníci tabáku i majitelé restaurací. Dopláci na něj ovšem venkovské hospody

30.5.2018 iHNed.cz str. 00

Martin Ťopek, Prokop Slezák

Kuřáci i majitelé restaurací se se zákazem kouření během posledního roku vyrovnali.

Hospodští potvrzují, že hostů v podnicích nebylo, problémem jsou však kuřáci před restauracemi, kteří ruší noční klid.

Zákaz kouření v kombinaci s EET nejvíce odnesly venkovské hospody. Některé z nich dokonce musely skončit, ukázal průzkum.

Zákaz kouření v restauracích a barech před rokem vyvolal obavy majitelů podniků, že jim nová norma vyžene zákazníky. Dnes oslovení hospodští zejména z větších měst potvrzují, že žádné větší změny nepocítují. "Po zavedení zákona se nic významného nestalo, ale mírně negativní posun jsem zaznamenal. Proměnila se klientela, ti, kteří chodili dřív, už moc nechodí. Ty ale vystřídali noví zákazníci," řekl provozovatel brněnské kavárny Trojka Petr Uchytíl.

Podobně hovoří i další majitelé barů či restaurací. "Obavy jsem samozřejmě měl, ty měl snad každý hospodský. Úbytek hostů jsem ale zaznamenal jen minimálně," řekl provozní a majitel České pivnice v Příbrami Roman Mašek. Podle něj sice kuřáci zpočátku "breptali", ale za současného letního počasí využívají velké terasy. "Hlavně pro obsluhu je to mnohem lepší prostředí," dodal Mašek.

Na co si v souvislosti se zavedením protikuřáckého zákona stěžují jak majitelé podniků, tak lidé z blízkého okolí, jsou hlučné skupinky kuřáků před hospodou. "Za jediný negativní dopad bych považovala jejich tendenci rušit noční klid," uvedla barmanka Katarina Péliová z pražského Baru Bukowski's.

Po roce čísla ukazují, že se po zavedení zákazu kouření snížila spotřeba piva i cigaret, nejedná se však o žádné razantní změny. Spotřeba cigaret klesá dlouhodobě a také úbytek za poslední rok je v souladu s trvalým trendem. Na něm se podepsala také rostoucí obliba elektronických cigaret, razantní odklon od klasického tabáku však nenastal. Průzkum 1. lékařské fakulty ukazuje, že kuřáci sice omezili spotřebu cigaret v restauracích, dokážou to však "dohnat" jinde. Dotazování u 131 respondentů ukázalo, že před zavedením zákona dokázali při posezení v hospodě vykouřit v průměru pět cigaret. To už nyní nemohou, zato jejich spotřeba na ulici vzrostla z necelých dvou cigaret za den téměř na pět. Spotřeba doma či v práci se příliš nezměnila.

Průměrná spotřeba tak u kuřáků klesla z původních 17 na 15,5 cigarety, výběr daně z tabákových výrobků se podle ministerstva financí naopak zvýšil. "Důvodem růstu inkasa bylo hlavně zvýšení sazeb daně od ledna 2017 a pravděpodobně i rychleji rostoucí spotřební výdaje na tabákové výrobky," uvedlo ministerstvo.

Že se nedá hovořit o razantním poklesu spotřeby cigaret, potvrzují i výrobci. Česká pobočka Japan Tobacco International, která vyrábí například značku Camel, potvrdila, že spotřeba cigaret klesá dlouhodobě, a nikoliv v souvislosti s protikuřáckým zákonem. "Lze se jen dohadovat, zda je tento pokles zapříčiněn dalšími vlivy na trhu," uvedl mluvčí firmy Jiří Hauptmann.

Dopad zákona naopak pociťují výrobci piva. Český svaz pivovarů a sladoven (ČSPS) ohlásil první propad v produkci piva roku 2011, kdy se trh vypořádával s finanční krizí. Pro hospodské stále navíc platí nepříjemný trend, že čím dál tím více piva na domácím trhu se prodá v obchodech ve formě lahví a plechovek, čepované pivo je na ústupu. V současné době proteče přes pípy 38 procent veškeré spotřeby piva. Také to dávají výrobci piva do souvislosti se zavedením protikuřáckého zákona. "Loňský rok pro nás nebyl úspěšný, za špatné výsledky mohou ve velké míře regulace, které komplikují podnikatelům živnost a dopadají na českou pivní kulturu," uvedl před měsícem předseda ČSPS František Šámal.

Dopady zákona tak pociťují zejména venkovské hospody. Některé z nich musely skončit, jak vyplývá například z průzkumu, který si na sklonku loňského roku udělal Plzeňský Prazdroj. Hovoří přitom o stovkách odběratelů z venkova, kteří během uplynulého roku skončili. Nelze však říct, do jaké míry to má na svědomí zákaz kouření, na provozovatele v poslední době dopadly další povinnosti, které jim stěžují podnikání, zejména elektronická evidence tržeb nebo kontrolní hlášení. Všechny obnášejí zvýšené nároky na administrativu, čas a pracovní sílu. EET navíc znamená nákup elektronické pokladny, platby za připojení k internetu a za pronájem systému EET poskytovateli služby. Přesto oslovení vesničtí hospodští říkají, že finanční ztrátu jim přináší i protikuřácký zákon.

"Nelíbí se mi to, byl jsem a jsem proti tomu. Devadesát procent lidí byli kuřáci a finančně se mi to určitě nevyplatilo," uvedl majitel hospody Na Růžku v Dětmovicích, který si nepřál uvést své jméno.

Zákonodárci však po roce hodnotí zákon kladně. Svědčí o tom i to, že v úterý zamítli návrh na zmírnění zákona, který by umožnil zřízení kuřáren bez obsluhy nebo povolil kouření v těch nejmenších barech či hospodách. Argumentem mohl být i výsledek průzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který říká, že zákaz kouření podporuje 71 procent lidí. Zcela ho odmítá jen 12 procent. Přitom podle průzkumu kouří asi čtvrtina lidí, takže se za zákaz musela postavit i část kuřáků. Ti si podle průzkumu díky zákonu více uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos už jich je 41 procent.

Dalším argumentem mohlo být i nedávné zveřejnění lékařské statistiky, která říká, že v nemocnici skončilo méně pacientů s infarktem, dalšími srdečními chorobami či astmatem. Čísla Národního registru hospitalizovaných hovoří o třináctiprocentním poklesu případů infarktu. "Nemoci jako rakovina nebo chronická obstrukční plicní nemoc, způsobené pasivním kouřením, budou klesat až po letech. Ale prakticky hned klesá počet srdečních infarktů, a to hlavně u mladých do 60 let," uvedla Eva Králíková, vedoucí pražského Centra pro závislé na tabáku na 1. lékařské fakultě.

URL| <http://domaci.ihned.cz/c1-66153980-protikuracky-zakon-vyhrava-smirili-se-s-nim-milovnici-tabaku-i-majitele-restauraci-doplaci-na-nej-ovsem-venkovske-hospody>

LA FEMME MIMI

30.5.2018 Žena a život str. 92 Móda

ADÉLA LEINWEBEROVÁ

MÁTE RÁDA HRAVÉ A BAREVNÉ OBLEČENÍ, KTERÉ JE ZÁROVEŇ ÚŽASNĚ ŽENSKÉ? PAK VÁS JISTĚ NADCHNOU ŠATY OD NGUYEN HOANG LAN, KTERÉ NIKDO NEŘEKNE JINAK NEŽ MIMI. JAK SE TAHLE KŘEHKÁ I ENERGICKÁ ŽENA STALA ČESKOU NÁVRHÁŘKOU A ČÍM NÁS INSPIRUJE? EXOTICKY POVĚDOMÁ

a značkou La femme MiMi (neboli Roztomilá žena) se skrývá česká módní návrhářka vietnamského původu Mimi Lan. Tedy ne že by se zrovna skrývala. Letošní jaro totiž její značka oslavila už deset let od svého vzniku a za tu dobu si pomalými krůčky vydobyla pevnou pozici na české módní scéně. Kulaté výročí provází rozsáhlá jásavá kolekce Jaro/Léto 2018, která kombinuje přírodní bavlnu s křehkými a luxusními flitrovými látkami. Radost se podívat...

Mimi Lan přišla z Hanoje do Prahy za svojí maminkou v roce 1993, to jí bylo patnáct let. Následně vystudovala **Fakultu sociálních věd** na Univerzitě Karlově. Sama přiznává, že školu zvolila hlavně proto, aby udělala radost mamince, která jakožto malířka a absolventka Akademie výtvarných umění znala komplikovaný život umělce na volné noze. Mimi však neodolala a už v průběhu studií navrhovala vlastní modely, šila na zakázku spolužačkám, a když dostudovala neváhala a založila vlastní módní značku.

Cesta to ale nebyla vždy jednoduchá. V začátcích měla Mimi například problém s velikostmi – vždyť míry a tvary evropských žen jsou tolik odlišné od asijských! První modely tak byly většinou zákaznic malé a příliš úzké... Nyní už ale každý rok Mimi představuje minimálně dvě kolekce, pravidelně se účastní módních i designových přehlídek, jako jsou například Prague Fashion Week či Designblok. Jeden čas dokonce experimentovala i na evropské scéně a vedla pobočky ve Vídni a Amsterdamu.

JEJÍ NEJNOVĚJŠÍ KOLEKCE ANNIVERSARY pracuje s netradičními střihy, kombinacemi vzorů a materiálů. Jak zdůrazňuje Mimi: „Nebojme se zkusit zkombinovat vzory, které máme zažité jako nespárované. Někdy můžou i puntíky se čtverečky či pruhy s květinovým motivem působit harmonicky.“ Dalším výrazným rysem značky je asijská inspirace – zavinovací šaty, sukně a především vzdušná a chladivá kimona. Stačí je jednou zkusit a stanou se nepostradatelnou součástí vašeho šatníku. Také vzory, výšivky a dodatečné aplikace stáčeji mysl směrem na východ. Střihy jsou elegantní, ale Mimi zároveň pracuje s hravými prvky – šaty například můžete doplnit ozdobami, které si v obchodě sama vyberete. Jste-li jen maličko odvážnější, můžete z jednoduchých blankytně modrých šatů vytvořit nebe poseté žlutými volavkami... Takových výšivek najdete v butiku ve Štěpánské ulici v Praze nepřeborně. „Češky se podle mě oblékají trochu konzervativně a spíše prakticky. Já se jim snažím ukázat, že stačí málo, aby se z obyčejného kousku stal zábavný originál,“ dodává Mimi. Sama je do zdejší reality plně vrostlá, miluje český venkov a s českým manželem Jakubem má dvě děti – staršího Lama a malou Lili, která se stala jednou z foto modelek nové kolekce.

Českou stopu objevíme i v její tvorbě: letos se repertoár značky rozšiřuje o klasická trička ze stoprocentní organické bavlny potištěné fotografiemi z rodinného archivu návrhářčina manžela. Mimi je na ně náležitě hrdá, nejen vzhledem ke kvalitě, což je další ze základních kamenů, na nichž stojí ideje značky, ale i proto, že fotografie ilustrují celoživotní láskyplný vztah Jakubových předků Věry a Jindřicha. Příběh oddané lásky, jakou toužíme zažít každá... Zastavené okamžiky minulosti navozují atmosféru milých mikropříběhů. Jak praví doprovodný text ke kolekci: „Jaro a léto 2018 s tetou Věrou a strejdou Jindřichem. Ona měla rukavice, on klobouky... Ona nosila kostýmky, on obleky... Chodili do přírody... Pluli na lodi... Koupali se v jezeru... Žili pro sebe a milovali.“ VELKORYSÉ VEČERNÍ RÓBY a lehounké letní šaty tvoří hlavní část kolekce. Zde přicházejí na řadu flitry a lesklé stuhly v kombinaci se zavinovacími sukněmi. Některé jsou krátké, jiné dlouhé až na zem, všechny však můžete snadno kombinovat. Mimi ale zdůrazňuje, že není potřeba mít každíčkou část outfitu luxusní či řekněme „značkovou“. Sama se nebojí zajít do second handu a doplnit tak šatník úplně obyčejným kouskem. Stejně, jako to dělávala ještě na škole, pracuje tak i v současnosti, kdy mimo jiné vy užívá v některých kolekcích recyklované oděvy a látky. „Nechci, aby se věci nosily jen jednu sezonu, proto se snažím, aby se daly donekonečna kombinovat. Představuju si, že je jednou zdědí dcery a vnučky, jako to bývalo dříve, vždyť i já sama nosím třeba halenku po své babičce,“ dodává. Trend udržitelné módy se odráží i v jednom z bestsellerů značky, jímž jsou oboustranné kabátky.

MIMI NEODPOČÍVÁ. I u sledování seriálu v televizi (a dokonce i u velkofilmu v kině) usíná, pokud si k němu nevezme vyšívání. Dokáže šít třeba i celou noc. Inspirace ji někdy přepadne i uprostřed vaření, a tak všeho nechá a začne kreslit. Přijdete-li za ní do ateliéru či butiku s prosbou o šaty na míru, ať už na svatbu, či jinou příležitost, prakticky nikdy vás neodmítne. Udělá vše proto, abyste společně došli k vysněnému cíli. Pracuje s několika stálými švadlenami a v jejím obchodě se vždy setkáte s příjemnou atmosférou a vstřícnou obsluhou, jež dokáže poradit na míru právě vám. „Zaměstnávám v butiku studentky oděvních škol, aby byly v kontaktu s

řemeslem, s materiály a zároveň měly realistickou představu o tom, co chtějí lidi nosit. Obohacujeme se navzájem,“ vysvětluje Mimi. Není výjimkou, že zákaznice odchází v nových šatech přímo z butiků. A jsou-li šaty přece jen příliš dlouhé? Nevadí, švadlenky vám je ochotně zkrátí. A jak vypadá Mimiina práce na modelech? „Nejprve mám v hlavě představu o barvě a střihu. Teprve pak se vrhám do pátrání po té pravé látce. Stane se, že najdu správnou barvu, ale v jiném materiálu. Tyto situace vždy beru jako vývoj, ne čekanou inspiraci. Z mé zkušenosti to vede k tomu, že nakonec dosáhnu ještě lepšího výsledku, absolutní krásy. Skrze cestu kompromisu, improvizace a uvažování nad tím, co ke mně samo přichází. Mým heslem je, že vždy má cenu riskovat.“ A když Mimi zrovna netvoří, pořádá ve svém buťku vyšivací workshopy pro veřejnost nebo vaří rodinně báječné vietnamské speciality.

PROČ JE ZNAČKA LA FEMME MIMI EXOTICKÁ, je nyní zřejmé. Čím je ale vlastně „povědomá“? Je povědomá naší ženské duši, vyvolává zasuté vzpomínky, připomíná, co je v tradicích stále živé, a rozehrává naši dětskou fantazii. Přináší dívčí radost i zdravé sebevědomí. Říká nám, že se nemáme ostýchat být krásné. Je cenné si ten pocit uchovat i v dospělosti! *

„Tyhle šaty si nemůžu koupit, protože vůbec nevím, kam bych si je vzala!“ Ale tak to není, důvod a možnost máte každý den, každé nové ráno...

MATERIÁLOVÁ FANTAZIE

TOHLE JSOU LÁTKY, ZE KTERÝCH SE ŠIJÍ SNY. MIMI SI JE DOVEZLA Z MILÁNA A JEJICH POHÁDKOVÁ KRÁSA UCHVÁTÍ KAŽDOU ŽENU.

Na speciálních výšivkách je založená stěžejní část této kolekce. Vyberete si z jemných a pestrých flitrů až po velké monochromatické.

Mořská panna Tuto přezdívkou dostala látka okamžitě. Lehce klouže po kůži a při každém vašem pohybu tajuplně zašumí.

Mašle Není typičtější prvek pro La femme MiMi, než je mašle. Jak sama návrhářka zdůrazňuje, je to v podstatě její osobní logotyp.

Jako slunce odlesky na vodní hladině za horkého dne. Taková je látka, o které Mimi říká: „Z ní si ušiju šaty na letní svatbu své nejlepší kamarádky.“

Nášivky jsou důležitou součástí šatů, kabelek i šál. Návrhářka s nimi pracuje velmi svobodně a odvážně.

Jaký je podle Mimi největší módní hřích českých žen? Lesklé béžové silonky!

PŘEHLÍDKA V ANTHILL

VRCHOLEM OSLAV DESETILETÉHO VÝROČÍ ZNAČKY BYLA MÓDNÍ SHOW V SUBTILNÍ VIETNAMSKÉ KAVÁRNĚ ANTHILL V CENTRU PRAHY, KDE SE ZÁKAZNICE MOHLY SETKAT SE VŠEMI ČLENY MIMIINA TVŮRČÍHO TÝMU. ZÁROVEŇ TU PROBĚHLA I VERNISÁŽ VÝSTAVY MÓDNÍCH FOTOGRAFIÍ, KTERÁ V ČERVNU POPUTUJE DO BRNA.

Další modely z kolekce Jaro/Léto 2018 si můžete prohlédnout v menším LookBooku. Typický Mimiin nadhled tu podtrhují i malé slečny oblečené do „dospěláckých“ modelů. Více na www.lafemmemimi.com.

Foto autor| FOTO: ADÉLA LEINWEBEROVÁ (21), ARCHIV LA FEMME MIMI (6)

Foto popis| Hlavní fotografický soubor prezentující výroční kolekci „Anniversary“ byl fotografován v největší pražské vietnamské tržnici, v jádru místní komunity – v Sapě. Luxusní materiály tak ostře kontrastují s prostředím velkoskladů, jídelen a obchodů s umělými květinami.

Zmírnění protikuřáckého zákona poslanci smetli, návrh neprošel prvním čtením

29.5.2018 ct24.cz str. 00 Domácí
dolejsim

Zákaz kouření v restauracích či na zastávkách platí a platit bude. Poslaneckou novelu, která jej chtěla zmírnit, zamítla sněmovna hned v prvním čtení. Možnost postavit kuřárny či v některých případech si i vybrat, zda kuřáky s hořícími cigaretami nepustit do lokálu, tak hostinští nedostanou.

Takřka na den přesně rok od chvíle, kdy začal platit protikuřácký zákon, rozhodli poslanci, že se omezení, která zavedl, měnit nebudou. Skupina poslanců, mezi kterými byli zástupci většiny stran s výjimkou KDU-ČSL, chtěla mimo jiné umožnit, aby v restauracích nebo například divadlech vznikly kuřárny, takže by kuřáci nemuseli své závislosti holdovat venku.

Novelu projednávali poslanci natřikrát. Nakonec však výraznou většinou schválili návrh na zamítnutí novely – pro bylo 91 ze 172 přítomných poslanců včetně všech zástupců ANO a KDU-ČSL, jednomyslně proti byli poslanci ODS a SPD; poslanci dalších stran hlasovali rozdílně, případně se zdrželi.

přehrát

video

UDÁLOSTI: Úplný zákaz kouření v restauracích bude platit dál

Návrh na zmírnění protikuřáckého zákona původně podpořilo přes 80 poslanců z osmi sněmovních stran - včetně dvacítky členů ANO. Ti nakonec hlasovali proti předloze se zbytkem hnutí. Svoboda a zdraví

Zastánci zmírnění zákona argumentovali zejména svobodou výběru. Podle Vojtěcha Munzara (ODS) funguje zákon v současném znění „na úkor výkonu vlastnických práv majitelů hospod a restaurací“.

Mikuláš Ferjenčík (Piráti), který byl pod návrhem také podepsán, řekl, že návrh podpořil i jako nekuřák. „Vadí mně, že v klidových vnitroblocích v noci v Praze je bordel kvůli kuřákům, kteří tam jsou nuceni stát před hospodou,“ uvedl.

Rostislav Vyzula (ANO) naproti tomu upozornil na zahraniční zkušenosti. Poukázal, že docela měkký protikuřácký zákon býval ve Španělsku. „Po několika letech zjistili, že není efektivní, tak zavedli zákaz,“ shrnul. Dodal, že nejde „o zákon o svobodě podnikání, ale o ochraně veřejného zdraví“, zdůraznil.

Na obranu stávajícího znění zákona vystoupil i ministr zdravotnictví v demisi Adam Vojtěch (za ANO). „Ten zákon má za cíl zvýšit ochranu před negativními důsledky návykových látek, zejména tedy tabáku, ale řeší se tam i alkohol. (...) Zákon má pozitivní dopad na veřejné zdraví. To má přednost před svobodou podnikání. Měnit zákon po roce účinnosti je nezodpovědné,“ řekl ministr poslancům.

Odkaz

Od zákazu kouření klesl počet hospitalizací kuřáků, zákon funguje i preventivně

Novela měla kromě kuřáren umožnit provozovatelům menších hospod nebo barů do 80 metrů čtverečních, v nichž se nepodává jídlo, označit podnik za kuřácký.

Autoři předlohy se soustředili i na část předpisu, která se týká alkoholických nápojů. Chtěli zrušit odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek. Rok bez cigaret, s peticemi a návrhy na změnu

Jedním z argumentů pro zamítnutí změn v protikuřáckém zákoně byla i skutečnost, že původní předpis je zatím docela nový. Od okamžiku, kdy v barech zřídí dým, uplynul teprve rok – bezmála na den přesně. Zákon přezdívaný „protikuřácký“ je účinný od loňského 31. května. Mělo to svoji symboliku, protože na poslední květnový den připadá světový den bez tabáku.

Loni byl na přelomu pátého a šestého měsíce zákaz kouření v restauracích nebo třeba na zastávkách zdaleka nejdiskutovanějším tématem. V centru pozornosti ale zůstává protikuřácký zákon stále.

Odkaz

Poslední den v Česku, kdy si kuřáci smějí zapálit v restauracích. Od středy je cigaretě u piva konec

Během roku se objevilo několik iniciativ, které jako by naznačovaly, že plošný zákaz kouření v restauracích je veřejnosti navzdory. Senátoři na podzim projednali petici, podle které znamenal zákon pohromu pro hostince zejména v menších obcích.

„V okamžiku, kdy vešel v platnost tento zákon, tak přestali chodit lidi,“ argumentoval člen petičního výboru Jiří Míka. Spoluautorka petice Miroslava Neradová zase říkala, že „hospody jsou prázdné, případně tam sedí jeden nekuřák, který hlídá tašky a bundy“.

Zamítnutá poslanecká novela chtěla kromě kuřáren umožnit provozovatelům malých hospod a barů, kde se nevaří, rozhodnout se, zda kouření povolí, anebo zachovají zákaz.

Kromě poslanecké iniciativy, která měla zákon zmírnit, vznikla podobná i v horní parlamentní komoře. Senát však s navrhovanou novelou naložil loni v prosinci podobně jako nyní sněmovna a rovnou ji zamítl.

Skupina senátorů příliš neuspěla ani u Ústavního soudu, kde si na protikuřácký zákon stěžovala. Soud zrušil pouze část, která zakazovala pít alkohol při činnostech, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti. Ustanovení, která se týkají kouření, však ponechal beze změny.

Jaký by mohl být skutečný postoj veřejnosti k zákazu kouření, pak naznačil výzkum veřejného mínění **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a agentury Ipsos, podle kterého podporuje zákaz 71 procent respondentů. Navíc výzkum zpochybnil i tvrzení, že do restaurací chodí lidé méně. Vyplývá z něj, že se návštěvnost zvýšila.

Galerie:

zdroj: **FSV UK/ IPSOS**">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Dalších 7 fotek

Galerie

Číslo o postojích ke kouření

Zdroj: **FSV UK**/ IPSOS

zdroj: **FSV UK**/ IPSOS">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Autor:

Zdroj: **FSV UK**/ IPSOS

zdroj: **FSV UK**/ IPSOS">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Autor:

Zdroj: **FSV UK**/ IPSOS

zdroj: **FSV UK**/ IPSOS">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Autor:

Zdroj: **FSV UK**/ IPSOS

zdroj: **FSV UK**/ IPSOS">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Autor:

Zdroj: **FSV UK**/ IPSOS

zdroj: **FSV UK**/ IPSOS">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Autor:

Zdroj: **FSV UK**/ IPSOS

zdroj: **FSV UK**/ IPSOS">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Autor:

Zdroj: **FSV UK**/ IPSOS

zdroj: **FSV UK**/ IPSOS">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Autor:

Zdroj: **FSV UK**/ IPSOS

Zavřít

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/2493835-zmirneni-protikurackeho-zakona-poslanci-smetli-navrh-neprosel-prvnim-ctenim>

Zákaz kouření v hospodách: 71 procent lidí je pro

29.5.2018 Lidové noviny str. 02 Domov
čtk

PRŮZKUM

PRAHA Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který provedla ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo 1080 lidí. Ve sněmovně je nyní návrh na zmírnění zákona. Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí.

Podle průzkumu Češi podporují protikuřácký zákon

29.5.2018 TV Nova str. 04 07:00 Ranní Televizní noviny

redaktor

Bezmála tři čtvrtiny Čechů podporují platnost protikuřáckého zákona. Naopak zásadně proti omezení je pouhých 12 procent oslovených. Vyplývá to z průzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a agentury Ipsos. Do restaurací také prý začalo chodit daleko více nekuřáků.

Podle průzkumu Češi podporují protikuřácký zákon

29.5.2018 TV Nova str. 04 08:00 Ranní Televizní noviny

redaktor

Bezmála tři čtvrtiny Čechů podporují platnost protikuřáckého zákona. Naopak zásadně proti omezení je pouhých 12 procent oslovených. Vyplývá to z průzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a agentury Ipsos. Do restaurací také prý začalo chodit daleko více nekuřáků.

Podle průzkumu Češi podporují protikuřácký zákon

29.5.2018 TV Nova str. 04 06:00 Ranní Televizní noviny

redaktor

Bezmála tři čtvrtiny Čechů podporují platnost protikuřáckého zákona. Naopak zásadně proti omezení je pouhých 12 procent oslovených. Vyplývá to z průzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a agentury Ipsos. Do restaurací také prý začalo chodit daleko více nekuřáků.

ZÁKAZ KOUŘENÍ MÁ PODPORU

29.5.2018 Aha! str. 02 Politika/aktuálně
(jt)

Rok poté

PRAHA – Zákaz kouření v restauracích, který před rokem přinesl protikuřácký zákon, podporuje 71 procent Čechů. Lidí do restaurací chodí víc a pokles spotřeby piva s pronásledováním kuřáků nesouvisí.

Těch, kteří dnes odmítají zákaz kouření v restauracích, je jen 29 procent, přičemž striktně proti je 12 procent dotázaných. Ukázal to průzkum **Fakulty sociálních věd** UK a agentury Ipsos, v němž odpovídalo 1080 lidí. Kuřáci si podle něj víc než dříve uvědomují, že svým kouřem omezují svobodu nekuřáků. Plané se také ukazují obavy, že kvůli nekouření hospody pody přijdou o zákazníky. Naopak podle průzkumu jich do restaurací chodí stále víc.

Foto popis|

Rok poté: Zákaz kouření má podporu

29.5.2018 ahaonline.cz str. 00 Musíte vědět!

Zákaz kouření v restauracích, který před rokem přinesl protikuřácký zákon, podporuje 71 procent Čechů. Lidí do restaurací chodí víc a pokles spotřeby piva s pronásledováním kuřáků nesouvisí.

Těch, kteří dnes odmítají zákaz kouření v restauracích, je jen 29 procent, přičemž striktně proti je 12 procent dotázaných. Ukázal to průzkum **Fakulty sociálních věd** UK a agentury Ipsos, v němž odpovídalo 1080 lidí.

Kuřáci si podle něj víc než dříve uvědomují, že svým kouřem omezují svobodu nekuřáků. Plané se také ukazují obavy, že kvůli nekouření hospody přijdou o zákazníky. Naopak podle průzkumu jich do restaurací chodí stále víc.

URL| <http://www.ahaonline.cz/clanek/147817/rok-pote-zakaz-koureni-ma-podporu>

Zákaz cigaret v hospodě podporují tři čtvrtiny lidí

29.5.2018 Mladá fronta DNES str. 04 Z domova
(kop)

PRAHA Podpora zákazu kouření v restauracích je rok po jeho zavedení 71 procent, zjistily agentura Ipsos a **Fakulta sociálních věd** UK. „Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích. Lidí, kterým to opravdu silně vadí, je 12 procent,“ řekl Radek Jalůvka ze společnosti Ipsos.

Skupina 86 poslanců napříč stranami se pokouší zákaz kouření v restauracích osekát. Sněmovna o tom má jednat dnes. Podle návrhu by se majitelé barů a výčepů do velikosti 80 metrů čtverečních mohli rozhodnout, že jejich podnik je kuřácký, s tím, že by se tam v takové chvíli nesmělo vydávat jídlo.

AUTOŘI

29.5.2018 Xantypa str. 03 Autoři

Jan Foll je filmový publicista a s Xantypou spolupracuje skoro od začátku. Píše především rozhovory s českými herci a režiséry a portréty zahraničních hvězd, jež přesahují komerční sféru. Pro červnové číslo si povídal s herečkou Danielou Kolářovou.

Libuše Koubská je novinářka a spisovatelka. Pracovala v rozhlase, v Lidových novinách a jako šéfredaktorka časopisu Přítomnost. Na **Fakultě sociálních věd** UK vyučuje novinářské žánry. Pro Xantypu vyzpovídala reportéra Jakuba Szántó a architektky Pavlínou Krásnou a Pavla Hrubého.

Jan Lukeš je filmový a literární vědec, spisovatel a publicista. Byl mj. komentátorem Lidových novin a vedoucím jejich kulturní rubriky. Pro Českou televizi připravuje a moderuje s Janem Schmidem literární revue Třistatřicetři. Dlouhodobě spolupracuje s Xantypou. Herce Jiřího Suchého vyzpovídal u příležitosti jeho ocenění za trvalý přínos české kultuře.

Jan Svatoš je režisér a fotograf, absolvent FAMU a **Fakulty sociálních věd** UK, autor řady dokumentárních filmů. Na stránkách Xantypy se můžete setkávat s jeho reportážemi ze světa. Tentokrát vás zavede k Viktoriiným vodopádům a projedete se s ním vlakem, jenž vozí turisty po železniční trati vedoucí v jejich bezprostřední blízkosti.

Lucie Pantazopoulou Drahoňovská absolvovala germanistku na Univerzitě Ludwiga-Maximiliána v Mnichově, kde žila a studovala deset let. Jako nezávislá publicistka se ve svých příspěvcích věnuje převážně kultuře. Pro Xantypu si povídal s divadelníkem Viliamem Dočolomanským a představuje také nový film režiséra Igora Chauna.

Milan Švihálek je televizní scenárista, moderátor a publicista. V ostravském studiu se věnoval dokumentární tvorbě. V posledních letech spolupracuje s rozhlasem a píše knížky (vydal kolem dvaceti publikací biografického a cestovatelského charakteru). V Xantypě představuje Milenu Grenfell-Bainesovou známou jako „Lady Remoska“.

Foto popis|

Češi si už nesmí zapálit v restauracích, barech, ani hospodách

29.5.2018 ČRo Region, Středočeský kraj str. 03 07:00 Ranní region

Lenka PIŠTĚKOVÁ, moderátorka

Češi si už nesmí zapálit v restauracích, barech, ani hospodách. Protikuřácký zákon ale neměl vliv na návštěvnost pohostinských zařízení. Lidé chodí do restaurací častěji než před třemi lety, vyplývá to z nejnovějšího průzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a agentury Ipsos. Podle jejího ředitele Radka Jalůvky ale k vyšší návštěvnosti zařízení pomohla i rostoucí ekonomika.

Radek JALŮVKA, ředitel, agentura Ipsos

V momentě, když mají lidi více peněz, spotřebovávají tyhle ty peníze za věci, který si v dobách krize odepřou, a to je přesně návštěva restaurace.

Lenka PIŠTĚKOVÁ, moderátorka

V průzkumu odpovídalo letos v květnu víc než tisíc lidí. Zákaz kouření v pohostinských zařízeních podporují skoro tři čtvrtiny Čechů. Pravidelně si cigaretu zapálí čtvrtina populace.

Krátce

29.5.2018 E15 str. 03 události
/čtk/

Janouškův trest stále platí v plné délce

Pražský městský soud zamítl žádost lobbisty Romana Janouška o odpuštění zbytku trestu ze zdravotních důvodů. Rozhodnutí není pravomocné. Janoušek si má za úmyslné sražení ženy při dopravní nehodě odpykat 4,5 roku vězení.

Za mřížemi zatím strávil rok a čtvrt, trest mu byl kvůli špatnému zdraví přerušen. Více E15.cz

Většina lidí je pro zákaz kouření v restauracích

Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a agentury Ipsos.

Průzkum se uskutečnil i v souvislosti s návrhem na zmírnění zákona, který nyní leží ve sněmovně.

Exekutoři chtějí po rezortu spravedlnosti 40 milionů

Ministerstvo spravedlnosti čelí exekuci, přičemž vymáhaná částka dosahuje i s úroky zhruba 40 milionů korun. Uvedl to server Česká justice. Mluvčí ministerstva Tereza Schejbalová informaci o exekučním řízení potvrdila s tím, že ministerstvo se obrátilo na Nejvyšší soud, který vykonatelnost rozhodnutí odložil. Věc se týká sporu o odškodnění v rámci insolvenčního řízení spojeného s krachem jedné z bank ještě před nástupem Roberta Pelikána.

Zmírnění protikuřáckého zákona

29.5.2018 ČRo Plus str. 01 12:30 Radiofórum

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Zhruba rok od začátku platnosti příslušného zákona podporuje zákaz kouření v restauracích 71 % Čechů. Proti je zbytek. A rozhodně ho odmítá 12 % lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Podle průzkumů kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí a i z nich téměř polovina nekouření v restauracích podporuje, přitom právě teď jedná Poslanecká sněmovna o případném zmírnění zákona, který by provozovatelům, nebo které by provozovatelům umožnilo zavést ve svých podnicích kuřárny. A my se vás dnes ptáme, jestli podporujete takové zmírnění zákona? Jestli se změnilo nějak chování lidí za ten rok, co platí takzvaný protikuřácký zákon? Pokud ano, tak v čem vidíte změny? A jaký je váš pohled na tento zákon po prvním roce jeho fungování? Proměnily se nějak vaše postoje ke kouření v restauracích nebo ne? A co myslíte, po roce od zavedení zákona do praxe, mělo by se něco na takzvaném protikuřáckém zákonu změnit? Znáte ze svého okolí někoho, kdo to za uplynulý rok s kouřením úplně přestal? A považujete za problém kouření na balkonech bytových domů? Otázek je víc než dost, můžete nám volat k nám do studia a podělit se o vaše názory. Číslo je 221552777. Já se jmenuji Tomáš Pavlíček a budu vás provázet až do jedné hodiny. A s námi ve studiu je už Denisa Hejlová, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations, **Fakulta sociálních věd**
Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak já bych začal tedy tím výzkumem, co se vlastně oproti předchozím výzkumům změnilo? Na kolik tedy to číslo oproti minulým letům, tedy to, že téměř tři čtvrtiny obyvatel Česka podporují zákaz kouření v restauracích, se nějak změnilo, nebo jestli se drží víceméně na stejné úrovni?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations, **Fakulta sociálních věd**
Univerzity Karlovy

Tak my se tímto tématem zabýváme dlouhodobě, první výzkumy jsme začali dělat již v roce 2012, kdy jsme zjistili, že naprostá většina lidí by podporovala zákaz kouření v restauracích, to samozřejmě neznamená, že podporují přímo ten zákon v té podobě tak, jak byl přijat, ale v tom roce 2012 a i v pozdějších výzkumech se nám opakovalo číslo zhruba kolem 78 % lidí, kteří podporují zákaz kouření v restauracích, barech a dalších veřejných prostranstvích.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A ani ta zkušenost tedy s naplňováním toho zákona, s podobou toho zákona na tom evidentně nic nezměnila?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations, **Fakulta sociálních věd**
Univerzity Karlovy

Toto číslo pokleslo o 7 %, to znamená, že je tady určitá skupinka lidí, u nás tedy jsme zjistili, že to je kolem těch 7 % kteří jsou nespokojeni s tím, jak ten zákon funguje, ale to třeba neznamená, že jsou proti tomu, aby se zákon zrušil, to znamená, jenom že jim vadí třeba některé dopady toho zákona na reálný život, například, že kuřáci jsou hluční před restaurací a tak podobně. A je to 7 %.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

7 %. No, a v čem jinak směrem k zákazu kouření v restauracích vidíte nějaké posuny, dejme tomu, jestli jsem se dobře dočetl, tak třeba u kuřáků samotných?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations, **Fakulta sociálních věd**
Univerzity Karlovy

Tento zákon je poměrně důležitý v tom, že on přenastavuje ta pravidla pro společnost jako taková. On vlastně říká, přenastavuje celý ten diskurs nebo paradigma, on říká, že zatímco dříve kouření bylo považováno za právo jednotlivce, tak nyní upřednostňuje tu ochranu zdraví těch ostatních lidí. A tohle to se projevilo i vlastně v proměně myšlení kuřáků, i ti kuřáci si během toho roku začali uvědomovat, že ten jejich kouř může být něco, co je pro ostatní škodlivé nebo obtěžující, a tam nastal posun.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, a jak se vlastně moc v tomhle trendu podepsal samotný zákaz kouření a jak ho mohlo ovlivnit i ta současná vlna zdravého životního stylu, do které tedy kouření samozřejmě nespadá.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations, **Fakulta sociálních věd**
Univerzity Karlovy

No, ten posun je poměrně výrazný. Třeba u těch kuřáků, tak tam stoupla čísla z roku mezi lety 2012 a 2018 z 28 % na 41 % těch, kteří si uvědomují, že kouření je něco, co ostatním vadí, čím je vlastně mohou omezovat. Samozřejmě, jak říkáte vy, tak to, za to nemůže jenom zavedení toho zákona, ten zákon k tomu přispívá, podstatné je ale říct, že v České republice v této době neprobíhaly žádné osvětové nebo zdravotní kampaně,

kteře by upozorňovaly nějak masivně na..., jako vlastně negativní dopady kouření, ať už na jednotlivce a nebo vlastně na okolí.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Čili, ten vliv toho zákona je relativně velký, nedá se připsat prostě nějakým vedlejším efektům kampaní a podobně?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ano, my tady nemáme žádnou výraznou třeba neziskovou organizaci, nebo jak říkám, žádnou výraznou kampaň na ochranu veřejného zdraví, která by postihovala větší množství lidí a snažila se, a to zejména dětem a mladistvým vysvětlit, že kouření má dopady na zdraví člověka.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak to říká Denisa Hejlová, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která si teď vezme sluchátka, aby mohla slyšet názory našich posluchačů, které už máme na lince. První z našich posluchaček i posluchačů, kteří se dovolali, je Jiřina Faltysová. Dobrý den.

posluchačka

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Paní Faltysová, souhlasíte se zákazem kouření v restauracích a barech?

posluchačka

No, určitě, já jsem úplně nadšená. Já jsme to opravdu přivítala, protože mám ráda country, mám ráda zpívání a kde jinde se dá hrát, než někde v hospodě, a bylo šílený, když jsme tam přišli a prostě oči nás pálily v ten moment nebo mě, tak já jsem to uvítala velmi.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

To znamená, že vy jste třeba po tom zákazu kouření začal chodit do těch restaurací častěji?

posluchačka

No, já chodím vcelku pravidelně, my máme takovou partu a já teda jsem nekuřák a opravdu mně to strašně vadilo a opravdu to obtěžovalo a navíc jako mi přišlo, že skutečně ten kuřák, třeba já jsem věděla, on sám doma sobě si nekouří, chodí na balkon, ale v hospodě to do nás pere teda na plný pecky a to, to se mi prostě nelíbilo.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Teď už nepere. Takže chodíte stejně, ale je to pro vás daleko příjemnější?

posluchačka

No, rozhodně, je to jedinečný, úžasný.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A nevdá vám třeba kouření na zahrádkách?

posluchačka

Ne, tam to nevdechuju a jako skutečně já jsem si tak odvykla, že teďka mi třeba, i já to cítím, že jde přede mnou třeba člověk, který na ulici kouří, jo, ale já si říkám, tak ale už já to nemusím čuchat, jo, že prostě, že jo, se vyhnu a na těch zahrádkách si myslím, že to nevadí.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře. Tolik paní Faltysová, děkuji vám, na shledanou.

posluchačka

Na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A naším dalším hostem je Vítězslav Praks. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Jak vy se stavíte k plošnému zákazu kouření v restauracích?

posluchač

Úplně plošný zákaz si myslím, že je nepřiměřený, já jsem byl asi před měsícem v Německu na výletě, v Drážďanech, a tam 90 % barů a hospod a cukráren je teda nekuřáckých, ale jsou tam i rauchen bary a jsou tam dokonce i kuřácké cukrárny, je to, jsou označené, je tam napsané rauchen bar, takže lidi, lidi vědí, jestli se tam kouří nebo nekouří, prostě obě dvě ty varianty dokážou být vedle sebe, aniž by je někdo zakazoval. A prostě ten trh si to nějak jako řekl, že 90 % toho je nekuřácké, ale vedle toho tam může existovat i tohle, takže já si myslím, že je to zbytečně /nesrozumitelné/, je to ode zdi ke zdi.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A co se týče tedy toho zmírnění, které teď navrhuji někteří poslanci ve sněmovně, tak tím pádem to byste podporoval?

posluchač

Já jsem ten jejich návrh neviděl, ale taky si nemyslím, že je zapotřebí tohle to nějakým způsobem vymýšlet, říkám, byl jsem v těch Drážďanech a tam to úplně bez problémů funguje, tak můžeme třeba převzít podobou regulaci, podobné, podobné usměrnění a nemusíme vymýšlet zase něco úplně nového, a nemusíme něco, něco někomu zakazovat úplně, když to, když to může fungovat vedle sebe.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Upřímně řečeno, není to úplně nové, není to úplně nové, protože v mnoha zemích je zakázáno kouřit v restauracích, zvláště v evropských zemích, ale samozřejmě, že jsou i jiné případy, dejme tomu Rakousko, které se teď vrátilo zpět právě k možnosti těch oddělených prostor. Pane Praksi, já vám mockrát děkuji.

posluchač

Já si myslím, že bychom, že bychom měli být i citliví i na takovéto přehnané zasahování státu do jakýchkoliv kompetencí, ať už podnikatelů nebo, nebo lidí, aby nám nařizovali, co je, co je dobré a co ne a jak se máme chovat tam, kde to není zbytečné.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře, děkuji vám za váš názor, díky, na shledanou.

posluchač

Taky, na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A ještě máme na telefonu Markétu Kindlovou, dobrý den.

posluchačka

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak jaký je váš názor na zákaz kouření v restauracích?

posluchačka

Tak my jsme ho jako rodina hodně uvítali, chodíme teďka s dětma docela často do restaurací a nebojíme se takových těch, jak byly dřív ty smíšený kuřácko-nekuřácký, kde se samozřejmě kouřilo, tak dneska je to bezvadný a i jídla daleko víc chutnají, takže my si to pochvalujeme jako rodina.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Takže chodíte víc než dříve, nebo ne?

posluchačka

Ano, určitě, teď se vůbec nebojíme vzít 3 děti do restaurace, zatímco dřív, když byla restaurace třeba s oddělenými prostory, tak vždycky byla zakouřená celá, dneska je to tak, že všechny ty restaurace jsou daleko čistší, myslím nejenom od kouře, ale celkově mi přijde, že úroveň se zvedla, a že si líp zakládají na tom, že vaří, že už tam nechodí lidi jenom vlastně si zakouřit.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Já jsem zaslechl takový názor, který vlastně konvenuje s tím, co nám říkal tady Vítězslav Praks, a to, že vlastně tady v Česku už byl před zákazem toho kouření takový trend nekuřáckých restaurací a že jich bylo poměrně hodně, takže myslíte si, že ta nabídka nebyla dostatečná na to, aby si, kdo chce, třeba nebo kdo chtěl tehdy tu nekuřáckou restauraci, tak aby si zašel tam?

posluchačka

Tak celkem myslím, že lidi ve velkoměstech v tomhle měli štěstí, že ta nabídka dostatečná docela i byla, na druhou stranu, když přesně jedete někam na výlet nebo máte plus, že bydlíte na menším městě nebo ve vesnici tak, tam třeba široko daleko byla jediná...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak štěstí zase z jiného důvodu.

posluchačka

Takže tak.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ano, ano, rozumím, rozdíl prostě mezi velkými městy, vesnicemi a podobně.

posлуchačka

Naopak vlastně zmizela tahle diskriminace, teďka si každý může zajít primárně na oběd, jestli si pak ještě zakouří venku nebo ne, je jeho věc, ale už tím neobtěžuje ostatní.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak tolik Markéta Kyndlová. Děkuji vám za váš postřeh, na shledanou.

posлуchačka

Není zač, na shle.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, a teď se zeptám Denisy Hejlové, kterou tu máme ve studiu, která se účastnila toho nebo byla jednou z těch, kteří prováděli ten výzkum o zákazu kouření. Když se zeptám na to, co tady říkal pan Praks, tak on citoval, že třeba podle něj je tedy ten plošný zákaz nepřiměřený a že třeba v Drážďanech, že jsou kuřácké cukrárny a tak, a že by to nechal na tom státu, ale zaznívaly v tom průzkumu také hlasy v tom, že přece ten trend už tady dávno byl a že nemá smysl, aby do toho zasahoval stát?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations, **Fakulta sociálních věd**
Univerzity Karlovy

Tak ty otázky do toho průzkumu samozřejmě byly nějakým způsobem položené, zrovna tady na to jsme se neptali. Já můžu potvrdit na číslech ty názory, které zmiňovaly obě paní, jak paní Faltysová, tak paní Kyndlová, ty se nám projevíly velmi dobře statisticky i v rozložení české společnosti, takže skutečně lidé, kteří před tím chodili do restaurací a barů spíše výjimečně, tak začali chodit více. A ten posun je výrazný, například v té skupině lidí, kteří před tím zašli do restaurace jenom výjimečně, tak těch bylo 50 %. A dnes to kleslo na 41 %, zatímco vlastně ta skupina těch, kteří tam zajdou několikrát za měsíc, tak vzrostla z 27 na 33 %. A i ty ostatní skupiny také vzrostly. Takže ten trend je jednoznačně, že restaurace nejsou prázdnější po zákazu kouření. To, co...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Počkejte, ale neměla přece jenom Asociace malých a středních podniků, ta si zadala také takový průzkum, na kolik to dopadlo na ty třeba menší provozovny a tam, jestli si dobře vzpomínám, tak nějakých 8 % říkalo, že tam mají více lidí, že na tom vydělali, nějakých 56 % říkalo, že to je tak nastejno, a zbytek tvrdil, že jim lidí ubylo?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations, **Fakulta sociálních věd**
Univerzity Karlovy

Podle tohoto výzkumu 8 % restaurátérů uvedlo, že by jim pomohlo zrušení zákazu kouření, tedy velmi výrazná menšina, 92 % řeklo jiný názor. Já bych jenom ještě okomentovala to, co říkal pan Praks, samozřejmě ta legislativní úprava je v každé zemi jiná, ale já jsem třeba nedávno byla v Japonsku, kde tabákové společnosti na exponovaných místech staví speciální místa, která ani nejsou kavárny, prostě jsou to jenom místa, kam si kuřáci mohou jít zakouřit tak, aby neobtěžovali ani na té ulici, takže to je také samozřejmě jedna cesta. A jak vidíme z marketingového výzkumu, tak i ty tabákové společnosti si začínají uvědomovat, že ten kouř a sekundární kouření výrazně poškozuje nekuřáky a vyvíjejí cigarety, které už ten kouř nevypouštějí tak, aby ohrožovali ostatní. To ohrožení je zejména zaměstnanců, kteří v těch restauracích pracují jako obsluhy, ale také dětí, které tam přijdou, takže toto je skutečně zaměřené primárně na prevenci sekundárního kouření u dětí a mladistvých.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak vy posloucháte pořad Radiofórum, ještě se nám dovolal pan Příbyl, dobrý den.

posluchač

No, dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Co vy soudíte o zákazu kouření v restauracích?

posluchač

No, já si myslím, že to je v pořádku, ale zase si myslím, že to bylo trošku ode zdi ke zdi, takže úplně nějaký extrém, že se nemůže vůbec kouřit nikde, tak je tam nějaký takový systém, že měly být oddělené nekuřácké prostory a většinou to bylo tak, že to bylo tak že tam byly takový ty westernový dveře, takže stejně se tam ten vzduch dostal a tak jako já bych přivítal, že by se třeba udělaly nějaké prostory pro ty kuřáky, ale skutečně oddělený, aby to nebyla diskriminace. A jsem teda překvapen, jak najednou si kuřáci začínají uvědomovat, že někoho vlastně tím omezovali, že když je průzkum, že kouří jenom čtvrtina prostě nebo nějaký množství lidí, a když tam někdo říkal, že bylo dost nekuřáckých restaurací, tak já jsem třeba bydle v Praze ve Vysočanech, a když jsem chtěl do nekuřácké restaurace, tak jsem musel asi 5 zastávek prostě jet tramvají jako jo, a o venkově už to vůbec nemá cenu se zmiňovat. A dneska někdo říkal, že by chtěl dát výjimku venkovu. Já nemám prostě pocit, že by prostě venkov si zasloužil to, že teda tady prostě udělá v malé restauraci oddělit prostory dost složitý a většinou teda je to tak, že tam skutečně seděli jenom kuřáci a prostě, takže si myslím, že když výjimku, tak maximálně ty prostory jako jo, ale je to prostě o tom, že jestliže mně se nemůže jako líbit prostě výsledky voleb ohledně nějaký politiky, ale zkrátka a dobře nějaká většina tady vzniká, tak prostě to musím akceptovat, že jo, a v poslední době, co mě třeba jako fascinuje, tak jako čím dál tím víc jsem alergický na nějaký nedělní zahradní prostě práce, teď teda žiju jako na venkově a vlastně zase se to bude prostě muset regulovat, když třeba ve Švýcarsku, v jiných zemích prostě je to striktně daný, je-li něco neodkladného, prostě musí žádat o nějaký povolení. A je to vždycky o tom, že v uvozovkách tak rezignující většina se přizpůsobuje tý progresivní menšině, no, to je asi tak všechno.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak děkuji vám, díky. Díky za váš názor.

posluchač

Bohužel když to teda vznikl, ten zákon, tak tady zavřeli restauraci, no, takže asi tak.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Děkuji vám, na shledanou.

posluchač

Na shle.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A s námi ve studiu je Marián Vojtek, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus, dobrý den, Mariáne.

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Dobré odpoledne.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak jak masivně reagují naši posluchači na Facebooku, na Twitteru a na naší mobilní aplikaci?

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

No, je to téma, ke kterému uživatelé vždy diskutují. Lukáš Podolský nám na Facebooku napsal toto: "Nikdo nenutil nekuřáka chodit do zahulené putyky, stejně jako nikdo nenutil kuřáka chodit do nekuřácké restaurace. Byla svoboda volby. Teď si zapálím na zahrádce, nekuřáci se mohou přesunout do vnitřních prostor. Zakazovači tvrdili, že místa štamgastů v barech a nalévárnách obsadí maminky s dětmi. V praxi to evidentně nezafungovalo. Bary krachují jeden po druhém. Zřejmě se dětičky někde zdržely." Píše Lukáš Podolský. Na Twitteru se vás ptáme, byli byste pro plošný zákaz kouření na balkonech bytových domů? Samozřejmě tahle otázka je pouze teoretická, nic takového se zatím nepřipravuje, takže ptáme se čistě teoreticky. Lukáš Tulínský na to reaguje na Twitteru: "Spíše ne, jen by dotyční měli být ohleduplní a neodhazovat nedopalky z balkonů, ale likvidovat je do například popelníků. I taková cigareta odhozená z balkonu může udělat pořádnou neplech." Zdeněk Toman píše toto: "Tak jednoduše přestaňte cigarety vyrábět, zakažte je území České republiky a nebude o čem diskutovat. Toto je zvrácené něco vyrábět a zakazovat to konzumovat." Takže anketa na Twitteru pokračuje, hlasujte.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak já bych se zeptal Denisy Hejlové, která zůstává tady s námi ve studiu, jestli také zachytili v těch průzkumech tu variantu, že někdo říká, že je nejlepší zakázat cigarety úplně a nejenom v restauracích, že jinak je to pokrytectví.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations, **Fakulta sociálních věd**
Univerzity Karlovy

O tom ten průzkum nebyl. My jsme, naším cílem bylo sebrat opravdu reprezentativní, kvantitativní statisticky ověřitelná data, protože přesně potom se projevují ty názory těch lidí, kteří vidí nějaký vzorec chování ve svém okolí a ten zobecňují na celkovou populaci. To je přesně ten případ lidí, kteří říkají, ale u nás zavřeli hospodu, ale ty maminky nechodí do těch barů, statisticky reprezentativně my vidíme, že návštěvnost restaurací se zvýšila. To je prostě statistický fakt. Co bych ještě ráda podotkla, je to, že ty názory na kouření se opravdu výrazně liší mezi kuřáky a nekuřáky. A samozřejmě těch faktorů je tam více. V poslední době jsme byli svědky toho, že Francie zavedla incentivu, která výrazně, ale opravdu výrazně zdražila krabičku cigaret až zhruba na 200 korun a během roku přestalo velké množství kuřáků kouřit, takže samozřejmě tam je potom otázka toho, jak posluchači rozhlasu zmiňují, zda tedy by stát měl podnikat nějaké další kroky nebo neměl podnikat, to je otázka filozofická do veřejné debaty, kterou náš výzkum nezjišťoval. Co my jsme ale zjistili, je to, že skutečně kuřáci považují cigaretu za něco úplně jiného, než nekuřáci. Nekuřáci jednoznačně vidí zdraví škodlivý návyk, který je finančně náročný, ať už třeba pro potenciálního partnera a nebo z důvodu dopadů na veřejné zdravotnictví, které jaksí hradí léčbu v následku kouření, ale kuřáci citují nejvíce v 48 % úlevu od stresu. A teprve potom ve 44 % si uvědomují, že se jedná o závislost. To, že je to zdraví škodlivý návyk, si uvědomuje 42 % z nich. 35 % cituje relaxaci, odpočinek. A zajímavé je také to, že shodně si kuřáci a nekuřáci uvědomují, že to je vlastně činnost, díky které se jde zařadit do společnosti. Takovéto vymezování se chození ven a nebo naopak chození do nějakých uzavřených prostor, tak to, jak kuřáci vnímají jako příležitost k tomu se s někým socializovat, tak i nekuřáci to vnímají jako příležitost a nebo naopak za nějakou věc, o kterou třeba jsou oni ochuzeni, když tam s nimi nemohou jít.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Kolik sociálních kontaktů mi uniká, když nechodím do těchto koleček. No, ale teď dáme slovo dalšímu volajícímu, je jím Miroslav Tomášek. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak, pane Tomášku, ano, máte prostor.

posluchač

Já jsem, já jsem nekuřák a já si myslím, že ten zákon je opravdu /nesrozumitelné/, protože pokud ten zákon měl jakoby omezit nebo omezit počet kuřáků, tak je vlastně jenom přesunu z bodu A do bodu B, přesun vlastně ještě horší, protože ty maminky, když třeba chodí s dětmi po ulicích a /nesrozumitelné/ jsou vlastně kuřáci. Já si myslím, že jediná možnost, jak omezit kouření, jak už tady bylo zmíněno, je opravdu /nesrozumitelné/ tu daň nebo zvýšit tu daň na ty cigarety, protože já si myslím, že jediná cesta nevede. Já opravdu jako nekuřák, když jdu do restaurace, tak si opravdu vyberu tu nekuřáckou, ale myslím si, že je na podnikatelích, aby si zvolili, jestli bude provozovat tu nekuřáckou nebo kuřáckou, takže třeba i hotely můžou mít kuřárny například, tak právě proto, že je, možná, že je to i diskriminace těch restaurací, no, trošku.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře, děkuji vám za vaše názory. Díky a na shledanou.

posluchač

Na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, a zeptám se, jestli jste také zkoumali tedy, jestli ten zákon opravdu omezil počet kuřáků, nebo jak říká pan Tomášek, že jenom přesunul prostě z bodu A do bodu B, prostě z těch restaurací je vyhnal ven.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tady v tom je velmi těžké hledat nějakou korelaci, a ani na to jsme se nezaměřovali, ale vidíme to z ostatních výzkumů, ta čísla, počty kuřáků postupně klesají, ale klesají málo. Je důležité si uvědomit, že kouření je závislost a je to pro ty lidi velmi těžké s ním skončit, i když si to třeba nechtějí přiznat. A věk první cigarety se v České republice odhaduje mezi 13 až 14 lety, to znamená, že začínají kouřit děti, v dětském věku si vybudovávají tu závislost, kterou potom, které by se potom jako dospělí třeba i rádi zbavili, ale není to pro ně jednoduché, protože ta cigareta už pro ně představuje nějaký zvyk, uklidnění, věc, ke které se rádi vztahují a se kterou už poměrně dlouhou dobu žijí, takže tohle to je vlastně taky důvod, který předpokládám, byl za zavedením toho zákona, že se snaží říci těm malým dětem, kouření je něco, co se ve veřejných, ve společných prostorách, kde jsou spolu lidé, nedělá.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak a teď se ještě zeptám Mariána Vojtky, jak zatím dopadá naše anketa na Twitteru?

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

No, už dopadla. Byli byste pro...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tvrdě dopadla.

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

...zákaz kouření na balkonech bytových domů? Tak co myslíš, Tomáši?

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, já myslím, že v souladu s těmi statistikami, respektive s těmi výzkumy, asi většina je pro to, aby se ten zákon zachoval, ne?

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Ne, 61 % by nebyla pro plošný zákaz kouření na balkonech bytových domů.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak tohle je možná jedna součást, dejme tomu, taková méně plošná, ale mimochodem, na těch balkonech bytových domů, jak byste tam viděla kouření vy, paní Hejlová.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já to okomentuji opět statisticky, Češi jsou velkými nepřáteli jakékoliv regulace, která je nařizována shora. Takže proto Češi vždycky budou zastávat ty postoje svobody a kuřáci jsou velmi aktivní menšinou, přestože jich je pouze 25 % ve společnosti, tak jsou společensky velmi aktivní a jsou schopni dobře verbalizovat a obhajovat svoje názory, takže i proto ta anketa takhle dopadá, nepřekvapuje mě to.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Díky za komentář. Tolik Denisa Hejlová, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Díky a na shledanou.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji, na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A děkuji i Mariánu Vojtkovi, editorovi sociálních sítí...

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Hezké odpoledne.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

...Českého rozhlasu Plus. Tomáš Pavlíček přeje taktéž hezké odpoledne. Na shledanou.

Osobnosti regionů: Protikuřácký zákon se osvědčil, rozhodně ho nerušte

29.5.2018 Domažlický deník str. 06 Region

ALEŠ VOJÍŘ

Zákaz kouření si – možná paradoxně – pochvaluje i nadpoloviční většina kuřáků. Ti by zákon nerušili, ale rádi by ho zmírnili.

Už téměř rok si v restauracích, barech a hospodách nikdo nezapálí.

Regionální redakce Deníku se proto s ročním odstupem od vzrušených debat, co protikuřácký zákon způsobí, či nezpůsobí, zeptaly osobností českých, moravských a slezských krajů, jak jeho zavedení hodnotí. Výsledek?

Z odpovědí 543 lékařů, učitelů, podnikatelů, umělců a dalších elit vyplývá, že se zákaz kouření v restauracích osvědčil. Tvrdí to alespoň 69 procent oslovených. A není to názor jen těch, kteří dýmu neholdují. O tom, že zákon má smysl, je přesvědčeno i 55 procent kuřáků.

A možná ještě překvapivější výsledek vyplývá z odpovědí na otázku, zda by se měl zákon zrušit. Proti tomu jsou více než tři čtvrtiny nekuřáků a opět 55 procent oslovených kuřáků.

V tom, zda by nestálo za to zmírnit zákon alespoň v některých aspektech, se už obě skupiny neshodnou.

Nekuřáci – celkem logicky – v mírné většině (52 %) tvrdí, že pravidla by se zmírňovat neměla, tři čtvrtiny kuřáků říkají, že ano.

Na zákoně by nic neměnila jeho nejznámější propagátorka, Eva Králíková z Centra pro závislé na tabáku při Všeobecné fakultní nemocnici v Praze.

„Zákon se osvědčil. Na to, abychom to doložili třeba na klesající spotřebě cigaret či menším počtu úmrtí, je ještě brzy,“ říká. „Nicméně Ústav zdravotnických informací a statistiky zhodnotil prvních pět měsíců po uvedení zákona v platnost a ukázalo se, že počet hospitalizací kvůli kardiovaskulárním onemocněním klesl o více než desetinu, zejména u lidí do šedesáti let.“

Výsledkům Panelu Deníku odpovídá i včera zveřejněný průzkum agentury Ipsos a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dle něj zákon podporuje 71 procent Čechů.

Obrázek

Foto popis|
Region| Západní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 14 titulech:

ČeskoBudějovický deník (*Česko/téma, str. 06*), Českokrumlovský deník (*Česko/téma, str. 06*), Chebský deník (*Region, str. 06*), Jindřichohradecký deník (*Česko/téma, str. 06*), Karlovarský deník (*Region, str. 06*), Klatovský deník (*Region, str. 06*), Písecký deník (*Česko/téma, str. 06*), Plzeňský deník (*Region, str. 06*), Prachatický deník (*Česko/téma, str. 06*), Rokycanský deník (*Region, str. 06*), Sokolovský deník (*Region, str. 06*), Strakonický deník (*Česko/téma, str. 06*), Tábořský deník (*Česko/téma, str. 06*), Tachovský deník (*Region, str. 06*)

Osobnosti regionů: Protikuřácký zákon se osvědčil, rozhodně ho nerušte

29.5.2018 Frýdecko-místecký a třinecký deník str. 06 Česko - téma

ALEŠ VOJÍŘ

Zákaz kouření si – možná paradoxně – pochvaluje i nadpoloviční většina kuřáků. Ti by zákon nerušili, ale rádi by ho zmírnili.

Už téměř rok si v restauracích, barech a hospodách nikdo nezapálí.

Regionální redakce Deníku se proto s ročním odstupem od vzrušených debat, co protikuřácký zákon způsobí, či nezpůsobí, zeptaly osobností českých, moravských a slezských krajů, jak jeho zavedení hodnotí. Výsledek?

Z odpovědí 543 lékařů, učitelů, podnikatelů, umělců a dalších elit vyplývá, že se zákaz kouření v restauracích osvědčil. Tvrdí to alespoň 69 procent oslovených. A není to názor jen těch, kteří dýmu neholdují. O tom, že zákon má smysl, je přesvědčeno i 55 procent kuřáků.

A možná ještě překvapivější výsledek vyplývá z odpovědi na otázku, zda by se měl zákon zrušit. Proti tomu jsou více než tři čtvrtiny nekuřáků a opět 55 procent oslovených kuřáků.

V tom, zda by nestálo za to zmírnit zákon alespoň v některých aspektech, se už obě skupiny neshodnou. Nekuřáci – celkem logicky – v mírné většině (52 %) tvrdí, že pravidla by se zmírňovat neměla, tři čtvrtiny kuřáků říkají, že ano.

Na zákoně by nic neměnila jeho nejznámější propagátorka, Eva Králíková z Centra pro závislé na tabáku při Všeobecné fakultní nemocnici v Praze.

„Zákon se osvědčil. Na to, abychom to doložili třeba na klesající spotřebě cigaret či menším počtu úmrtí, je ještě brzy,“ říká. „Nicméně Ústav zdravotnických informací a statistiky zhodnotil prvních pět měsíců po uvedení zákona v platnost a ukázalo se, že počet hospitalizací kvůli kardiovaskulárním onemocněním klesl o více než desetinu, zejména u lidí do šedesáti let.“

Výsledkům Panelu Deníku odpovídá i včera zveřejněný průzkum agentury Ipsos a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dle něj zákon podporuje 71 procent Čechů.

Rok protikuřáckého zákona

Osvědčil se podle vás zákaz kouření v restauracích?

Bez ohledu na předchozí odpověď, byl(a) byste pro zrušení zákona?

Bez ohledu na předchozí odpověď, byl(a) byste pro zmírnění pravidel?

Vadí vám před restauracemi hloučky kuřáků?

ZDROJ: PANEL DENÍKU, 534 RESPONDENTŮ. 427 NEKUŘÁKŮ, 110 KUŘÁKŮ, ZBYTEK PŘÍLEŽITOSTNÍ

Foto autor| FOTO: SHUTTERSTOCK

Foto autor| GRAFIKA: DENÍK DATA, WEB: DATA. DENIK. CZ, TW.: @DENIKDATA, A. VOJÍŘ, J. RUSEK
Region| Severní Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 5 titulech:

Bruntálský a krnovský deník (*Česko - téma, str. 06*), Karvinský a havířovský deník (*Česko - téma, str. 06*), Moravskoslezský deník (*Česko - téma, str. 06*), Novojičinský deník (*Česko - téma, str. 06*), Opavský a hloučinský deník (*Česko - téma, str. 06*)

Osobnosti regionů: Protikuřácký zákon se osvědčil, rozhodně ho nerušte

29.5.2018 Pardubický deník str. 06 Česko/Téma

ALEŠ VOJÍŘ

Zákaz kouření si – možná paradoxně – pochvaluje i nadpoloviční většina kuřáků. Ti by zákon nerušili, ale rádi by ho zmírnili.

Už téměř rok si v restauracích, barech a hospodách nikdo nezapálí.

Regionální redakce Deníku se proto s ročním odstupem od vzrušených debat, co protikuřácký zákon způsobí, či nezpůsobí, zeptaly osobností českých, moravských a slezských krajů, jak jeho zavedení hodnotí. Výsledek?

Z odpovědí 543 lékařů, učitelů, podnikatelů, umělců a dalších elit vyplývá, že se zákaz kouření v restauracích osvědčil. Tvrdí to alespoň 69 procent oslovených. A není to názor jen těch, kteří dýmu neholdují. O tom, že zákon má smysl, je přesvědčeno i 55 procent kuřáků.

A možná ještě překvapivější výsledek vyplývá z odpovědí na otázku, zda by se měl zákon zrušit. Proti tomu jsou více než tři čtvrtiny nekuřáků a opět 55 procent oslovených kuřáků.

V tom, zda by nestálo za to zmírnit zákon alespoň v některých aspektech, se už obě skupiny neshodnou.

Nekuřáci – celkem logicky – v mírné většině (52 %) tvrdí, že pravidla by se zmírňovat neměla, tři čtvrtiny kuřáků říkají, že ano.

Na zákoně by nic neměnila jeho nejznámější propagátorka, Eva Králíková z Centra pro závislé na tabáku při Všeobecné fakultní nemocnici v Praze.

„Zákon se osvědčil. Na to, abychom to doložili třeba na klesající spotřebě cigaret či menším počtu úmrtí, je ještě brzy,“ říká. „Nicméně Ústav zdravotnických informací a statistiky zhodnotil prvních pět měsíců po uvedení zákona v platnost a ukázalo se, že počet hospitalizací kvůli kardiovaskulárním onemocněním klesl o více než desetinu, zejména u lidí do šedesáti let.“

Výsledkům Panelu Deníku odpovídá i včera zveřejněný průzkum agentury Ipsos a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dle něj zákon podporuje 71 procent Čechů.

Foto autor| ZDROJ: PANEL DENÍKU, 534 RESPONDENTŮ. 427 NEKUŘÁKŮ, 110 KUŘÁKŮ, ZBYTEK PŘÍLEŽITOSTNÍ FOTO: SHUTTERSTOCK

Foto popis| Rok protikuřáckého zákona
Region| Východní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 8 titulech:

Hradecký deník (*Česko/Téma, str. 06*), Chrudimský deník (*Česko/Téma, str. 06*), Jičinský deník (*Česko/Téma, str. 06*), Krkonošský deník (*Česko/Téma, str. 06*), Náchodský deník (*Česko/Téma, str. 06*), Orlický deník (*Česko/Téma, str. 06*), Rychnovský deník (*Česko/Téma, str. 06*), Svitavský deník (*Česko/Téma, str. 06*)

Blizáč zůstane v mém srdci navždy

**29.5.2018 Xantypa str. 28 Reportér
LIBUŠE KOUBSKÁ,**

Jakub Szántó

Když dlouholetý televizní reportér z prvních válečných linií Jakub Szántó letos přejímal prestižní novinářskou Cenu Ferdinanda Peroutky, publikum se dozvědělo, že Blízkému východu, což je jeho zatím poslední dlouhodobá zpravodajská štace, důvěrně přezdívá Blizáč. A že ho má rád ne proto, že se tam střílí, ale navzdory tomu. Jeho projev při poděkování za cenu byl spontánní, zanícený, neformální, přesvědčivý a ve spolupráci s profesionalitou a vzácně nečernobílým pohledem Jakuba Szántó na svět inicioval nápad na interview. Na rozhovor jako resumé pětileté mise stálého zpravodaje České televize pro Blízký východ.

* Od letošního července budete opět v Čechách. Těší vás to?

Ano, těší. Pět let kontinuálního a individuálního dobrodružství znamená pět let neustálého běhu, často až trysku. Svým způsobem asi dobrodruh jsem a má žena i synové taky, ale přece jen je třeba mít mezi dobrodružstvími občas i pauzu. Kvůli tradičnímu českému kverulantství si lidé v Česku neuvědomují, že žijí v jedné z kulturně i materiálně nejbohatších, nejbezpečnějších a nejpohodlnějších zemí. Izrael je nádherná a nesmírně rozmanitá země. Jenže dobrodružstvím – a často zdaleka ne příjemným – je každá cesta na poštu nebo do banky. Postrakousko-uherská byrokracie je slabým čajíčkem v porovnání s mixem osmanské orientální a východoevropské byrokracie dnešního Izraele. Po tomhle se mi stýskat nebude. Budou mi ale chybět naši místní přátelé, moře, slunce i okouzující izraelský životní styl, který se nestresuje úzkostným českým plánováním a vybavený flexibilitou a otevřeností plyne směrem kupředu.

* Hlavní stan, domov jste se svou ženou Lenkou a dvěma malými syny měl v Tel Avivu. V jednom rozhovoru pro noviny vaše žena řekla, že „když letí raketa, otevřeme okna a schováme se u koupelny“. Ty noviny z toho pak udělaly titulek...

Situace, kterou zmiňujete, se opakovala v srpnu 2014. Za války mezi Hamásem a Izraelem. Bydlíme na pobřeží, tedy v linii trajektorie odpalovaných raket, které mířily na velká města. Tři kilometry od nás byla baterie protivzdušné obrany Iron Dome, takže nám skutečně přímo nad hlavou vybuchovaly sestřelované rakety. Sousedovi jednou padající střepiny zničily celou zahradu. Zažili jsme i hrozby Bašára Asada, že pokud v srpnu 2013 Amerika potrestá jeho chemický útok proti Východní Ghútě, zaútočí on proti Izraeli. V podtextu byla hrozba chemickými zbraněmi. Kolem nás se fasovaly plynové masky, i my jsme čtyři dostali od našich přátel na české ambasádě. Ale to jsou extrémní. Základně se nám tu žilo skvěle. Neustále slunce, moře kousek od domu. Izrael je veselá středomořská země se zajímavým prolutím lidí, jazyků nebo třeba kuchyní. Naši kluci se tu stali kosmopolity s otevřenými hlavami i srdci.

* Máte mimořádné zkušenosti ze žhavých oblastí, referoval jste o velké části mezinárodních krizí a bojů, například o konfliktech mezi Hamásem a Izraelem, o americké okupaci Iráku, o tzv. arabském jaru, stále referujete o nekončící, kruté válce v Sýrii. V minulosti jste byl i u války v Čečensku, u gruzínsko-ruského konfliktu v roce 2008, u revoluce na Ukrajině. Rudyard Kipling, který byl nejen slavný spisovatel a básník, ale taky novinář, po svých zkušenostech dopisovatele z búrské války prohlásil, že první obětí války bývá pravda. Co si o tom jako dlouhodobý válečný zpravodaj myslíte, je to tak?

Ano i ne. Spíš bych to upravil ve smyslu, že pravda se stává prvním cílem války. Zvláště ve 21. století, kdy válčící strany čím dál lépe chápou význam kontroly informací a snaží se je ovládnout. Pomoc technologií, omezení přístupu, propagandy i manipulace či otevřené lži. To ale neznamená, že pravda je nedostižitelná nebo že se máme vzdát snahy ji hledat. Vždyť přece kvůli ní jsme začali tuhle práci dělat! Nesmírně mě rozčiluje ruská a proruská informační válka. Ruské vedení se totiž ovládnutím třetiny světa za komunismu poučilo. Už neusiluje o to, aby všichni papouškovali to, co chce Kreml. Dnes mu stačí bohatě jen to, abychom nevěřili ničemu. Abychom byli rozklížení, rozhádaní a nedůvěřiví. Taková společnost je pak bezbranná a snadno manipulovatelná. Vstupem Ruska na syrské válčiště se dezinformační kanály rozlily z témat jako Ukrajina nebo NATO i sem na Blízký východ. Třeba Bílé přílby, dobrovolní záchranáři, kteří začali pracovat v oblastech, kde se zhroutilá syrská centrální moc, nikomu nevadili. Až do září 2015. Pak se najednou spustila stavidla svinstva zleva zprava. Jsou to teroristi, lžou, platí je CIA nebo Mosad, patří k tzv. Islámskému státu. Proč zrovna v září 2015? Protože 30. září 2015 oznámil Kreml letecké údery proti Islámskému státu. Nablýskaná elegantní letadla

na ruských obrazovkách vzlétla k ušlechtilé válce proti čirému zlu. Jenže vzápětí se objevily záběry bombardovaných trhů, nemocnic, ulic. Ne na východě Sýrie, kde byl Islámský stát, ale na lidnatém západě, kde působí islamisticko-nacionalistické bojůvky ohrožující v té době Asadův režim. A kdo je natočil? Záchranáři z Bílých příleb.

* Jde vůbec podat nezkraslený, takzvaně vyvážený obraz? A co ta vyváženost, je možná? A je správná?

Jsem rád, že se neptáte na objektivní obraz. Pak by moje odpověď byla: ne. Zcela objektivního pohledu je schopen jen Ten nahoře, Velký šéf. Lidé ne. Každý má své zkušenosti, své instinkty, názory. Přes ně filtruje do mozku všechno, co procedí přes své smysly. Přesto se novinář má snažit být co nejvíc nestranný a vyvážený. Ano, myslím, že má. Na to se v moderní době oproti době zrození klasických žurnalistických pouček – včetně potřeby minimálně dvou na sobě nezávislých ověřitelných zdrojů – nic nezměnilo. Tahle vyváženost ale neznamená rovnici: stejně prostoru popírači holocaustu jako židovské oběti. Nikdy! Novinář nesmí přestat být člověkem. Dobro je dobro a zlo je zlo. Možná někoho překvapí, že na Blízkém východě to je snazší rozeznat. Ale je to tak. Dám příklad: V červnu 2014 – před zatím poslední válkou mezi Izraelem a Hamásem – unesla dvojice členů Hamásu tři izraelské chlapce. Jeden z nich stačil z auta zavolat na tísňovou linku. Teroristi na to přišli a všechny tři na místě brutálně rozstříleli. V tu chvíli je irrelevantní, že dva šestnáctiletí a jeden devatenáctiletý Izraelec žili v židovských osadách na okupované palestinské půdě. Šlo o odpornou vraždu. O dva týdny později skupina tří židovských teroristů unesla v Jeruzalémě šestnáctiletého palestinského kluka. Odvezli ho do lesa, surově zmlátili a ještě zaživa ho polili benzínem a upálili. Šlo o odpornou vraždu. Tečka. Že ti první svým otřesným skutkem bojovali proti okupaci, že ti druzí prováděli odvetu za trojnásobnou vraždu? Nic není polehčující okolnost.

* Kolik jazyků potřebujete ke své práci? A kolik jich vlastně umíte?

Ke své práci rozhodně potřebuju víc jazyků, než jich umím. Ale Orient je místo, kde se každý domluvit chce. Arabové, Izraelci, Turci, Kurdové... všichni tu mají talent na jazyky. Všichni jsou užvanění, všichni jsou otevření komunikaci – gramatika jde stranou. Já umím plynně tři jazyky – anglicky, francouzsky a rusky. Výrazně hůř jsem schopný se domluvit hebrejsky a maďarsky (jako Szántó jsem nemohl po roce studií v Budapešti odjet bez základní jazykové výbavy). A pak léta po ulicích sbírám arabštinu. Umím ji dost na to, abych udělal radost, že se snažím, a pak našel někoho, kdo ovládá některý z jazyků, kterým se opravdu domluví. Pokud to nejde, vždycky se nakonec nějak dorozumím. Často vedeme třeba s Palestinci rozhovor napůl arabsky, napůl hebrejsky.

* Před patnácti lety natočil britský novinář John Pilger dokumentární film s názvem PALESTINA JE STÁLE PROBLÉM. Za jádro pudla v něm označoval neexistenci palestinského státu. Od té doby se evidentně nic nezměnilo. Dá se v palestinské otázce najít nějaké mírové řešení?

Jsem o tom stále hluboce přesvědčený, jakkoli mě realita často usvědčuje z omylu. Jsem historickým optimistou, přesvědčeným, že i přes kroky zpět jde logika dějin stále kupředu. Arabsko-izraelská nenávisť není tak žhavá, jak si lidé v Evropě myslí. Oba světy jsou intimně propojené. Čím se platí, čím svítí, co se pije v Palestině? Izraelskými šekely, převážně izraelskou elektřinou a do velké míry izraelská voda. V Izraeli žije pětina palestinských obyvatel s plnými izraelskými občanskými i politickými právy. Nejlepší kamarádi mého syna jsou muslimský a křesťanský chlapec – oba Palestinci, oba s izraelskými pasy. Co chybí, je vůle – na obou stranách. A kde chybí dobrá vůle, narůstá ta druhá. Konflikt je pak nesmírně zaplevelený nedůvěrou, křivdami, prázdnými náboženskými žvásty. Jde přitom o čistě národnostní střet – židovská touha po vlastním státu proti té palestinské. Bohužel si obě nárokují stejné území. Nárok tu mají oba národy a doba, kdy tu mohl po nějaké válce zůstat jen jeden, je naštěstí pryč. Takže zbývá technické řešení. A to možné je. Jenže žádný politik – ani na jedné straně – nemá dost odvahy říct: pojďme do toho.

* Co si myslíte o výstavbě izraelských osad na okupovaných územích?

Že jsou zásadní – byť nikoliv jedinou – překážkou nějakého řešení. Když jsem do Izraele přijel poprvé, měly osady čtvrt milionu obyvatel. Dnes jich mají přes šest set tisíc. Jejich umístění fragmentuje území Západního břehu Jordánu do té míry, že momentálně je Palestina zcela neživotaschopná. Navíc jsem studiem historických map a dokumentů došel k přesvědčení, že kolonizace výrazné části Západního břehu byl tichý historický konsenzus nejen izraelské pravice, ale i levice, která vládla Izraeli v klíčové dekádě po obsazení palestinských území během tzv. šestidenní války.

* Znáám blíže několik lidí, kteří se narodili, vyrostli, žijí v Izraeli a kteří si stěžují na vzrůst počtu ortodoxních židů, jejichž lpění na tradicích komplikuje život ve společném státě. Je to skutečně problém?

Jako absolvent pěti let života v Izraeli a pozorovatel země v posledním čtvrtstoletí musím říct, že rostoucí vliv ultraortodoxní menšiny je nejspíš nejhlubší problém současného Izraele. Její lpění na tradicích je zcela v pořádku, problém ale je jejich vnucování izraelské většině. O šábese – od pátečního večera do sobotního večera – nefunguje hromadná doprava. Vůbec nikde. Nově stavěná expresní linka vlaku, která má výrazně odlehčit šíleně zapchané dálnici mezi Jeruzalémem a Tel Avivem, ještě nestojí. Už teď si ale ultraortodoxní menšina zastoupená ve vládě vynucuje nejen zákaz jejího provozu o šábese, ale dokonce i zákaz donedávna probíhajících sobotních prací na klíčové stavbě.

* V popředí vašeho zájmu nutně stojí zpravodajství o nekončící, kruté válce v Sýrii. Je ta země už možná navždy ztracená, jak se domnívají někteří komentátoři?

Žádná země není navždy ztracená. To je jen hloupý hon po silných titulcích a kategorických prohlášeních, za kterými se v mediálním prostoru honí čím dál víc „mluvících hlav“ i novinářů. Na převážné části území Sýrie se neválčí. Jsou pod kontrolou jedné z bojujících stran. V povstaleckém Aleppu, které je dnes už opět pod kontrolou vlády, jsem viděl děti učit se u petrolejky v napůl vybombardované škole. O kus dál byla knihovna ve sklepě, kam si lidé chodili půjčovat knihy, které někdo nanosil, když lokální městskou knihovnu zasáhla bomba. I v syrské válce se lidé potkávají, zamilovávají, rodí se jim děti.

* Jste dlouholetý reportér z první linie. Bojíte se míň nebo víc, než když jste začínal?

Strach samozřejmě mám. Nejvíc noc před odjezdem. Iracionálně se bojím o rodinu, aby se mé milované ženě a klukům něco nestalo. Jakmile si dám na záda batoh, už jsem ve víru událostí, v expresu dobrodružství. Ve vypjatých situacích cítím napětí, úzkost, ale jako reportér tam mám práci, takže člověk obavy snadno zasune pod pracovní mechanismy: půjdeme ještě blíž? Máme dost záběrů? Neměli bychom se přesunout na jiné místo? Bude s námi ten generál mluvit? Myslím, že se na jednu stranu bojím míň než před lety, na druhou stranu se trochu víc obávám o sebe. Dřív jsem byl sám za sebe a za parťáka s kamerou. Co se mi v životě objevily děti, přišel jsem o nesmrtelnost mládí. Už nejsem jenom nažhavený reportér jako kdysi, už jsem i táta a manžel.

* Jak už bylo řečeno, na Blízkém východě, kterému důvěrně říkáte Blizáč, letos v létě novinářsky končíte. Co dál?

Blizáč navždy zůstane v mém srdci. Nemíním sem přestat jezdit – třeba soukromě. Miluju to tady, mám tu mnoho přátel, parťáků z času dobrých i zlých – v Libanonu, Palestině, Egyptě, Iráku, Izraeli. Mám štěstí na skvělé šéfy, z nichž některé můžu nazývat i svými přáteli. A s těmi pomalu začínáme vymýšlet nějaké pracovní zařazení, až se vrátím. Něco, kde budu České televizi k něčemu platný a co mě bude i bavit. V každém případě neplánuju pověsit toulavé boty na hřebík.

* Prý jste býval ve škole hodně zlobivé dítě, hned jste se pral, paní učitelky prosily ostatní kluky: „Aspoň toho Szánta neprovokujte.“ Teď už se asi neperete...

To by mě strašně zajímalo, odkud tahle informace pochází.

* Od mé dcery Pavlínky, která chodila na základní škole do třídy o rok níž než vy. Teď je z ní vysoká státní úřednice ve Francii. Takže důvěryhodný pramen, i když požadavek dvou na sobě nezávislých zdrojů to nesplňuje...

Takový zdroj se nedá rozporovat! Takže: občas jsem se i pral. To je fakt. Dnes už se neperu. Ale Orient jen posílil můj vrozený instinkt nenechat si nic líbit. Zvláště Izrael, který je plný chorobně nezávislých, hrdých lidí. Po svém návratu do péče jen uctivější a zdvořilejší střední Evropy se nejspíš budu muset rychle zcivilizovat.

Budou mi chybět naši místní přátelé, moře, slunce i okouzlivý izraelský životní styl, který se nestresuje úzkostným českým plánováním a vybavený fl exibilitou a otevřeností plyne směrem kupředu. Jako absolvent

pěti let života v Izraeli a pozorovatel země v posledním čtvrtstoletí musím říct, že rostoucí vliv ultraortodoxní menšiny je nejspíš nejhlubší problém současného Izraele. JAKUB SZÁNTÓ Narodil se 11. března 1977 v Praze, kde v roce 1996 absolvoval Gymnázium Jana Keplera. V letech 1996 – 2005 vystudoval moderní dějiny na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** UK, studoval také na Central European University v Budapešti v roce 2000–2001. V roce 2005 získal titul PhDr. v oboru Moderní dějiny na **FSV UK**. V letech 1999–2006 pracoval v zahraničním zpravodajství TV Nova. Do České televize nastoupil v roce 2006, od července 2013 se stal jejím stálým zpravodajem pro Blízký východ. Ve své novinářské práci se od počátku zaměřoval na Blízký východ a Afriku, referoval o tamějších krizích: druhé palestinské intifádě, konfliktech mezi Hamásem a Izraelem, americké okupaci Iráku, o tzv. arabském jaru, konfliktech v Iráku, občanské válce v Sýrii. V minulosti také podával zpravodajství z čečenské války, gruzínsko-ruské války, o pirátství v Somálsku a revoluci na Ukrajině. V roce 2014 obdržel spolu s Michalem Kubalem a Josefem Pazderkou Novinářskou cenu nadace Open Society Fund Praha za komplexní a analytické zmapování krize na Ukrajině. Za rok 2017 mu byla udělena Cena Ferdinanda Peroutky. Je ženatý, jeho žena Lenka Szántó je novinářka a scenáristka, nejnověji autorka filmového kriminálního dramatu METANOL. Mají dva syny.

Foto autor| FOTO JAKUB SZÁNTÓ A PETR HLADÍK

Foto popis| Neohrožený a nespravedlivě neviditelný parťák a kolega, kameraman Marek Halfar

Foto popis| Obrněné vozidlo americké armády přezdívané nákladák zná Jakub Szántó důvěrně zvenku i zevnitř.

Foto popis| Somálská rodina kdysi válkou do Jemenu. Teď ji tam uprchla před válka dostihla znovu.

Foto popis| Separatistický bojovník po převratu jemenském v jemenAdenu v únoru 2018

Foto popis| Promenáda v Maskatu – jako z Pohádek tisíce a jedné noci. Natáčení odvážlo štáb ČT i na překrásné pobřeží Ománu.

Foto popis| V únoru 2014 povolali Jakuba Szántó z Blízkého východu na Ukrajinu. Natáčel dramatické události v Kyjevě při tzv. Majdanu.

Foto popis| Při natáčení na Majdanu se Jakub Szántó vrátil na místo činu. O deset let dříve tam natáčel ukrajinskou oranžovou revoluci v prosinci 2004.

Foto popis| Triumfující separatisté po převratu v Adenu. Vlajka někdejšího Jižního Jemenu opět vlaje po celém Adenu.

Foto popis| Jednou z věcí, která Szántóovým v Orientu chyběla, bylo lyžování...

Foto popis| ...zato exotického cestování si užili do sytosti.

Osobnosti regionů: Protikuřácký zákon se osvědčil, rozhodně ho nerušte

29.5.2018 Českolipský deník str. 06 Česko/Téma

ALEŠ VOJÍŘ

Zákaz kouření si – možná paradoxně – pochvaluje i nadpoloviční většina kuřáků. Ti by zákon nerušili, ale rádi by ho zmírnili.

Už téměř rok si v restauracích, barech a hospodách nikdo nezapálí.

Regionální redakce Deníku se proto s ročním odstupem od vzrušených debat, co protikuřácký zákon způsobí, či nezpůsobí, zeptaly osobností českých, moravských a slezských krajů, jak jeho zavedení hodnotí. Výsledek?

Z odpovědí 543 lékařů, učitelů, podnikatelů, umělců a dalších elit vyplývá, že se zákaz kouření v restauracích osvědčil. Tvrdí to alespoň 69 procent oslovených. A není to názor jen těch, kteří dýmu neholdují. O tom, že zákon má smysl, je přesvědčeno i 55 procent kuřáků.

A možná ještě překvapivější výsledek vyplývá z odpovědi na otázku, zda by se měl zákon zrušit. Proti tomu jsou více než tři čtvrtiny nekuřáků a opět 55 procent oslovených kuřáků.

V tom, zda by nestálo za to zmírnit zákon alespoň v některých aspektech, se už obě skupiny neshodnou. Nekuřáci – celkem logicky – v mírné většině (52 %) tvrdí, že pravidla by se zmírňovat neměla, tři čtvrtiny kuřáků říkají, že ano.

Na zákoně by nic neměnila jeho nejznámější propagátorka, Eva Králíková z Centra pro závislé na tabáku při Všeobecné fakultní nemocnici v Praze.

„Zákon se osvědčil. Na to, abychom to doložili třeba na klesající spotřebě cigaret či menším počtu úmrtí, je ještě brzy,“ říká. „Nicméně Ústav zdravotnických informací a statistiky zhodnotil prvních pět měsíců po uvedení zákona v platnost a ukázalo se, že počet hospitalizací kvůli kardiovaskulárním onemocněním klesl o více než desetinu, zejména u lidí do šedesáti let.“

Výsledkům Panelu Deníku odpovídá i včera zveřejněný průzkum agentury Ipsos a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dle něj zákon podporuje 71 procent Čechů.

Rok protikuřáckého zákona

Osvědčil se podle vás zákaz kouření v restauracích?

Bez ohledu na předchozí odpověď, byl(a) byste pro zrušení zákona?

Bez ohledu na předchozí odpověď, byl(a) byste pro zmírnění pravidel?

Vadí vám před restauracemi hloučky kuřáků?

ZDROJ: PANEL DENÍKU, 534 RESPONDENTŮ. 427 NEKUŘÁKŮ, 110 KUŘÁKŮ, ZBYTEK PŘÍLEŽITOSTNÍ

GRAFIKA: DENÍK DATA, WEB: DATA. DENIK. CZ, TW.: @DENIKDATA, A. VOJÍŘ, J. RUSEK

Foto autor| FOTO: SHUTTERSTOCK

Foto popis|

Region| Severní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 9 titulech:

Děčínský deník (*Česko/Téma, str. 06*), Chomutovský deník (*Česko/Téma, str. 06*), Jablonecký deník (*Česko/Téma, str. 06*), Liberecký deník (*Česko/Téma, str. 06*), Litoměřický deník (*Česko/Téma, str. 06*), Mostecký deník (*Česko/Téma, str. 06*), Teplický deník (*Česko/Téma, str. 06*), Ústecký deník (*Česko/Téma, str. 06*), Žatecký a lounský deník (*Česko/Téma, str. 06*)

Průzkum: Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 pct lidí

29.5.2018 zdn.cz str. 00 Z domova

ČTK

Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí.

Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí. Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. „Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích,“ řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka. Kuřáci si více podle průzkumu uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem. „Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trochu víc než před rokem,“ uvedl Jalůvka. Více než čtyři pětiny respondentů uvedly, že konzumují stejné množství piva jako před rokem, 11 procent ho konzumuje méně. Pivo je také nahrazováno vínem nebo nealkoholickými nápoji. „Pro generaci Z není tak sexy pít pivo,“ dodal Jalůvka. Generaci Z se označují lidé narození od druhé poloviny 90. let.

Lidé podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky.

Lidem nejvíce v restauracích vadí nekvalitní obsluha a nekvalitní jídlo a pití. Zvýšila se nevole proti pachům z kuchyně, 44 procentům kuřáků vadí nemožnost si zapálit.

Průzkum se nezaměřoval na rozdíl mezi podporou zákazu na vesnicích a ve velkých městech. Podle Denisy Hejlové z UK se však podle starších šetření nezjistil větší rozdíl. „Nebylo naším cílem říct, jestli na Prachaticku je to méně nebo více,“ dodal Jalůvka.

Agentura zpracovala i další studii pro Asociaci malých a středních podniků a živnostníků ČR, ve které odpovídali provozovatelé 301 restaurací a barů. Z výsledků plyne, že 21 procent provozovatelů trápí zákaz kouření, osm procent uvedlo, že by jim zrušení zákazu pomohlo. Úplné výsledky chce agentura zveřejnit později.

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký. Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

URL| <https://zdravi.euro.cz/denni-zpravy/z-domova/pruzkum-se-zakazem-koureni-v-restauracich-souhlasi-71-pct-lidi-486842>

Kouření se do restaurací po roce zákazu nevrátí, rozhodli poslanci

29.5.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí
iDNES.cz, Josef Kopecký

Snaha části poslanců vrátit do restaurací kouření zkrachovala. Většina Sněmovny to v úterý po roce platnosti zákazu odmítla. Pro odmítnutí návrhu, aby si lidé v hospodách a barech mohli znovu zapálit, bylo 91 ze 172 poslanců. Hlasovat se o tom muselo nadvakrát, někteří poslanci se první hlasování pokoušeli zpochybnit.

Pro zamítnutí návrhu bylo hnutí ANO, poslanci KDU-ČSL a několik dalších poslanců z dalších stran s výjimkou ODS a SPD Tomia Okamury (jak hlasovali jednotliví poslanci, najdete zde)

Poslanci ve Sněmovně nejsilnějšího hnutí ANO se už před jednáním dohodli, že budou pro zamítnutí návrhu a to bylo rozhodující. „Jsem velmi rád, že jsem přesvědčil poslanecký klub,“ řekl ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Názory v klubu byly podle něj sice různé, ale nakonec podle něj většina klubu ANO souhlasila se závazným hlasováním proti zákonu. „Jsem tomu rád, myslím si, že to je ve prospěch zdraví občanů České republiky,“ dodal Vojtěch. Návrat kuřáren do restaurací hájil nekuřák Ferjenčík

Návrh vrátit kouření do hospod hájil Pirát Mikuláš Ferjenčík. „Zákaz kuřáren nemá žádnou logiku,“ řekl. „Před hospodami se tvoří hloučky kouřících lidí a obtěžují lidi, kteří chodí kolem. Hluk po desáté večer je větší, než býval,“ argumentoval Ferjenčík, který poslancům řekl, že on sám je nekuřák a přesto si myslí, že zákon si zaslouží změnu. [InsertSingleVideo](#)

I Ondřej Veselý z ČSSD hájil možnost, aby v restauracích existovaly kuřárny bez obsluhy. „Proč by tam nějaký nekuřák chodil, když tam nebude obsluha a bude tam zakouřeno?“ ptal se kolegů poslanců Veselý.

Poslanec ODS Vojtěch Munzar se nejvíc podíval nad tím, že když nekuřáci jdou do restaurace, jejíž majitel by si přál kouření umožnit, od státu požaduje, aby zařídil, že se v restauraci kouřit nesmí.

„Představa, že hospoda je soukromý prostor a každý si tam dělá, co chce je nesmyslná,“ oponoval jim ministr zdravotnictví Vojtěch. Připomněl poslancům, že se hlídá to, aby se v hospodách nemohlo například prodávat plesnivé jídlo. „Kdyby to tak nebylo, tak by se tam to plesnivé jídlo prodávat mohlo,“ řekl ministr zdravotnictví. Zákon zakazující kouření v restauracích má podle něj pozitivní dopad na veřejné zdraví a to převyšuje právo na svobodu podnikání. Ať si to rozhodnou majitelé, navrhovala část poslanců

Podle návrhu 86 poslanců měli majitelé barů a výčepů do velikosti osmdesáti metrů čtverečních dostat možnost sami se rozhodnout, že jejich podnik může být kuřácký s tím, že by se tam v takové chvíli nesmělo vydávat jídlo. To pro zastávce zákazu kouření v restauracích nebylo přijatelné.

Podpora zákazu kouření v pohostinských zařízeních, která platí od konce května loňského roku, je po roce zákazu 71 procent, zjistily společně agentura Ipsos a **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích. Lidí, kterým to opravdu silně vadí, je jen 12 procent,“ řekl Radek Jalůvka ze společnosti Ipsos.

Zákaz kouření v restauracích podporují po roce téměř tři čtvrtiny lidí [InsertSingleVideo](https://zpravy.idnes.cz/snemovna-zakaz-koureni-v-restauracih-dw8-domaci.aspx?c=A180529_140849_domaci_kop)

URL| https://zpravy.idnes.cz/snemovna-zakaz-koureni-v-restauracih-dw8-domaci.aspx?c=A180529_140849_domaci_kop

Osobnosti regionů: Protikuřácký zákon se osvědčil, rozhodně ho nerušte

29.5.2018 Benešovský deník str. 06 Česko - Panel Deníku

ALEŠ VOJÍŘ

Zákaz kouření si – možná paradoxně – pochvaluje i nadpoloviční většina kuřáků. Ti by zákon nerušili, ale rádi by ho zmírnili.

Už téměř rok si v restauracích, barech a hospodách nikdo nezapálí.

Regionální redakce Deníku se proto s ročním odstupem od vzrušených debat, co protikuřácký zákon způsobí, či nezpůsobí, zeptaly osobností českých, moravských a slezských krajů, jak jeho zavedení hodnotí. Výsledek?

Z odpovědí 543 lékařů, učitelů, podnikatelů, umělců a dalších elit vyplývá, že se zákaz kouření v restauracích osvědčil. Tvrdí to alespoň 69 procent oslovených. A není to názor jen těch, kteří dýmu neholdují. O tom, že zákon má smysl, je přesvědčeno i 55 procent kuřáků.

A možná ještě překvapivější výsledek vyplývá z odpovědí na otázku, zda by se měl zákon zrušit. Proti tomu jsou více než tři čtvrtiny nekuřáků a opět 55 procent oslovených kuřáků.

V tom, zda by nestálo za to zmírnit zákon alespoň v některých aspektech, se už obě skupiny neshodnou.

Nekuřáci – celkem logicky – v mírné většině (52 %) tvrdí, že pravidla by se zmírňovat neměla, tři čtvrtiny kuřáků říkají, že ano.

MÉNĚ INFARKTŮ

„Z pohledu nekuřáka vnímám prostředí restaurací a hospod jako výrazně příjemnější, nicméně bych byl pro zmírnění pravidel,“ říká například respondent Panelu Deníku z Novojičinska.

Na zákoně by naopak nic neměnila jeho nejznámější propagátorka, profesorka Eva Králíková z Centra pro závislé na tabáku při Všeobecné fakultní nemocnici v Praze.

„Zákon se osvědčil. Na to, abychom to doložili třeba na klesající spotřebě cigaret či menším počtu úmrtí, je ještě brzy,“ říká. „Nicméně Ústav zdravotnických informací a statistiky zhodnotil prvních pět měsíců po uvedení zákona v platnost a ukázalo se, že počet hospitalizací kvůli kardiovaskulárním onemocněním klesl o více než desetinu, zejména u lidí do šedesáti let.“

UVĚDOMĚLEJŠÍ KUŘÁCI

Výsledkům Panelu Deníku odpovídá i včera zveřejněný průzkum agentury Ipsos a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dle něj zákon podporuje 71 procent Čechů.

Autoři průzkumu tvrdí, že se po roce proměnilo i celkové vnímání kouření ve společnosti. Kuřáci si prý stále častěji uvědomují, že obtěžují okolí.

Což ostatně tvrdí i Eva Králíková: „Snad se teď ještě více upře pozornost na to, že kuřáci skutečně obtěžují své okolí, a snad si to uvědomí i kuřáci sami.“

Rok protikuřáckého zákona

Osvědčil se podle vás zákaz kouření v restauracích?

Legenda ANO NEVÍM NE

69 %

29 %

2 %

Bez ohledu na předchozí odpověď, byl(a) byste pro zrušení zákona?

77 %

22 %

1 %

Bez ohledu na předchozí odpověď, byl(a) byste pro zmírnění pravidel?

54 %

45 %

1 %

Vadí vám před restauracemi hloučky kuřáků?

44 %

56 %

0 %

ZDROJ: PANEL DENÍKU, 534 RESPONDENTŮ. 427 NEKUŘÁKŮ, 110 KUŘÁKŮ, ZBYTEK PŘÍLEŽITOSTNÍ

GRAFIKA: DENÍK DATA, WEB: DATA. DENIK. CZ, TW.: @DENIKDATA, A. VOJÍŘ, J. RUSEK

Foto autor| FOTO: SHUTTERSTOCK

Foto popis|

Region| Střední Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 10 titulech:

Berounský deník (Česko - Panel Deníku, str. 06), Boleslavský deník (Česko - Panel Deníku, str. 06), Kladenský deník (Česko - Panel Deníku, str. 06), Kolínský deník (Česko - Panel Deníku, str. 06), Kutnohorský deník (Česko - Panel Deníku, str. 06), Mělnický deník (Česko - Panel Deníku, str. 06), Nymburský deník (Česko - Panel Deníku, str. 06), Pražský deník (Česko - Panel Deníku, str. 06), Příbramský deník (Česko - Panel Deníku, str. 06), Rakovnický deník (Česko - Panel Deníku, str. 06)

ANKETA: Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 procent lidí

29.5.2018 budejckadrbna.cz str. 00 Společnost

Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí. Zástupci těchto organizací to včera, v pondělí 28. května, uvedli na tiskové konferenci. V Poslanecké sněmovně je nyní návrh na zmírnění zákona.

Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. „Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích,“ řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka. Kuřáci si více podle průzkumu uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem. „Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trochu víc než před rokem,“ uvedl Jalůvka. Více než čtyři pětiny respondentů uvedly, že konzumují stejné množství piva jako před rokem, jedenáct procent ho konzumuje méně. Pivo je také nahrazováno vínem nebo nealkoholickými nápoji. „Pro generaci Z není tak sexy pít pivo,“ dodal Jalůvka. Generací Z se označují lidé narození od druhé poloviny devadesátých let.

Lidé podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky.

Lidem nejvíce v restauracích vadí nekvalitní obsluha a nekvalitní jídlo a pití. Zvýšila se nevole proti pachům z kuchyně, 44 procentům kuřáků vadí nemožnost si zapálit.

Průzkum se nezaměřoval na rozdíl mezi podporou zákazu na vesnicích a ve velkých městech. Podle Denisy Hejlové z UK se však podle starších šetření nezjistil větší rozdíl. „Nebylo naším cílem říct, jestli na Prachaticku je to méně nebo více,“ dodal Jalůvka.

Agentura zpracovala i další studii pro Asociaci malých a středních podniků a živnostníků České republiky, ve které odpovídali provozovatelé 301 restaurací a barů. Z výsledků plyne, že 21 procent provozovatelů trápí zákaz kouření, osm procent uvedlo, že by jim zrušení zákazu pomohlo. Úplné výsledky chce agentura zveřejnit později.

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřízení kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký. Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

URL| <https://www.budejckadrba.cz/zpravy/spolecnost/19750-anketa-se-zakazem-koureni-v-restauracich-souhlas-i-71-procent-lidi.html>

Zmírnění tzv. protikuřáckého zákona

29.5.2018 ČT 1 str. 01 12:00 Zprávy ve 12

Tereza KRUČINSKÁ, moderátorka

Je 12 hodin. Česká televize má pro vás připravené zprávy. Přeju vám pěkné poledne. Poslanci se vrátí k diskusi o zmírnění tzv. protikuřáckého zákona. Novelu, která zavádí mimo jiné kuřárny a úlevy pro menší hospody a

bary, podepsali zástupci osmi poslaneckých klubů. Zmírnění protikuřáckého zákona jako jediní jednotně odmítají lidovci. Silným kritikem zůstává ministr zdravotnictví v demisi Adam Vojtěch. Dění ve sněmovně bude po celý den sledovat Mariana Kopecká. Mariano, přeju pěkné poledne. Co kluby ještě před jednáním sněmovny k těm změnám v zákonu řekly?

Mariana KOPECKÁ, redaktorka

Krásné poledne, Terezo, tobě i divákům. Zásadní norma dnešního dne a v pořadí už třetí debata hned v prvním čtení, to je protikuřácký zákon a jeho navrhované změny. Kluby se k němu stavěly i dnes, dá se říct, konsistentně, v souladu s tím, co tvrdily už dřív, například tedy to, že některé chtějí, aby jejich poslanci hlasovali volně. To tady zopakovalo třeba hnutí Starostů a nezávislých a vedle nich právě taky strana TOP 09. Nicméně, jak už jsi říkala, lidovci jsou ti, kteří naopak zákon jako jediný z celé sněmovny, jediní, omlouvám se, z celé sněmovny podpořit nechtějí a mají k tomu hned několik důvodů. Tvrdí například, že onen zákon trvá příliš krátkou dobu na to, aby se měnil a samozřejmě zdůrazňují taky zdravotní dopady na obyvatele Česka. Odkazují se přitom také na nedávný průzkum, který udělala **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy společně s agenturou Ipsos, podle kterého ten zákaz kouření v restauracích stále podporuje 71 % obyvatel.

Markéta PEKAROVÁ ADAMOVÁ, místopředsedkyně strany /TOP 09/

Nemyslíme si, že to je zrovna taková věc, která by byla nutně, musela být jednohlasně podporována či naopak, takže v tomto případě mají poslanci jednoznačně volné hlasování.

Jan BARTOŠEK, předseda poslaneckého klubu /KDU-ČSL/

Upřednostňujeme zdraví před závislostí. Z řady výzkumů vyplývá, a já mám velkou radost, že například ty mladé generace, i studenti jasně říkají, že se jim líbí, když prostory nejsou zakouřené, když tam není čmoud, když se vrací domů, tak nemají oblečení nasáklé nikotinem.

Mariana KOPECKÁ, redaktorka

To je nicméně až několikátý zákon a návrh v pořadí. Hned v úvodu by se totiž poslanci měli věnovat normám vráceným Senátem, a to v čele s tou o střetu zájmů, která tedy původně v té sněmovní verzi chtěla, aby některé údaje obecních politiků byly neveřejné, například údaje o movitém majetku nebo o závazcích, nicméně horní komora taky chce, aby do toho samotného registru majetkových příznání politiků mohli lidé nahlížet jenom na základě individuálních žádostí, a aby navíc politici věděli, kdo právě o toto nahlédnutí požádal. Pro verzi sněmovny by byla potřeba většina všech poslanců ve sněmovně, nicméně právě pro tu senátní bude stačit, když pro ni ruku zvednou ti, kteří jsou přítomní, opět jejich většina.

Část poslanců chce zvrátit protikuřácký zákon. 71 % Čechů ho však podporuje

29.5.2018 echo24.cz str. 00 Domov, Krátké zprávy, Homepage
Echo24, ČTK

Poslanci se dnes opět vrátí k úvodnímu kolu debaty o zmírnění protikuřáckého zákona, jenž by uvolnil zejména úplný zákaz kouření v restauracích. Sněmovna také rozhodne o tom, zda majetková příznání komunálních politiků budou na internetu dostupná volně jako nyní, nebo výhradně na základě individuální žádosti. Schůze pokračuje od odpoledne.

Poslanci se dnes opět vrátí k úvodnímu kolu debaty o zmírnění protikuřáckého zákona, jenž by uvolnil zejména úplný zákaz kouření v restauracích. Sněmovna také rozhodne o tom, zda majetková příznání komunálních politiků budou na internetu dostupná volně jako nyní, nebo výhradně na základě individuální žádosti. Schůze pokračuje od odpoledne.

Úvodní kolo diskuse o zmírnění protikuřáckého zákona čeká už třetí dějství, dvakrát je Sněmovna přerušila. Poslanecká předloha by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších

kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký.

Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí.

Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. „Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích,“ řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka. Kuřáci si více podle průzkumu uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký. Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

Novelu o střetu zájmů, jež se týká obecních politiků, vrátil poslancům Senát. Senátoři vedle omezení přístupu do registru chtějí, aby se komunální politici mohli dozvědět, kdo se o jejich majetkové poměry zajímal. Ze Senátu se dolní komoře vrátila i vodní novela, která by měla mimo jiné zpřísnit požadavky na odvoz odpadních vod z bezodtokových jímek u rodinných domů. Horní komora ji kvůli chybám zamítla. Poslanci budou hlasovat rovněž o senátních technických úpravách vládní novely o cestovním ruchu, která zavádí garanční fond a přejímá další unijní pravidla.

V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

URL| <http://echo24.cz/a/Sj42e>

Průzkum: mladí Češi pijí méně piva, preferují koktejly. Nemožnost zapálit si vadí 12 procentům lidí

29.5.2018 irozhlas.cz str.00 Ekonomika
Barbora Kladivová

Místo půllitru piva atraktivnější pití - třeba barevný míchaný koktejl. Takové jsou preference mladých mezi 18. až 29. rokem v restauracích, barech a hospodách. Ukázal to průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a agentury Ipsos při průzkumu na téma Jak se lidé chovají po roce od zákazu kouření.

Protikuřácký zákon je často spojován s klesající spotřebou piva v Česku – podle průzkumu to ale není pravda. Jedenáct procent respondentů uvedlo, že pije v posledním roce piva méně. Šlo často ale o mladé do 29 let, kteří pití piva nahrazují atraktivnějšími nápoji - kromě míchaných koktejlů, třeba cidery nebo vínem.

Je za tím marketing?

Necelá desetina lidí pak pije piva víc než před rokem. Podle průzkumu ale ve změně preferencí, co si nejčastěji mladí objednávají u číšníků, může hrát roli i masivnější marketingová kampaň ostatních alkoholických nápojů a změna spotřebitelských preferencí.

Spotřeba piva podle posledních čísel Českého svazu pivovarů a sladoven klesla v loňském roce meziročně o 5 litrů na 138 litrů na hlavu za rok. Po několika desítkách let ale opět převládá prodej jedenáctek a dvanáctek nad výčepními pivy.

V loňském roce vzrostla spotřeba v této kategorii o dvě procenta. Větší oblibě se těšilo v loňském roce i nealkoholické pivo.

Vliv protikuřáckého zákona?

Podle průzkumu chodí lidé do pohostinských zařízení častěji než před třemi lety. Podíl nekuřáků vzrostl od roku 2015 o 17 procentních bodů. Podíl těch, kteří chodí do restaurací jednou až dvakrát týdně, vzrostl za poslední tři roky o 4 procentní body. Jedním z důvodů je právě to, že uvnitř restaurací nemohou lidé kouřit.

„Kouř z cigaret v roce 2012 výrazně vadil 48 procentům, u kuřáků to bylo jen 7 procent a u nekuřáků 72 procent. Na druhé straně vidíme, že nemožnost si zapálit, vadí pouze 12 procentům populace,“ říká Radiožurnálu ředitel agentury Ipsos, Radek Jalůvka.

Chování kuřáků se změnilo

Vnímání kouření se protikuřáckým zákonem změnilo. Podle něj si čtyři z deseti kuřáků uvědomují, že svým zlovykem obtěžují okolí. Jejich počet vzrostl za posledních šest let o 13 procentních bodů.

„Kuřáci začali sami více přemýšlet o tom, že oni jsou ti, kdo by se měli přizpůsobovat a kdo vlastně mohou omezovat ostatní,“ říká vedoucí výzkumu z Univerzity Karlovy, Denisa Hejlová. Průzkum byl prováděn na vzorku více než tisícovky respondentů letos v květnu.

Výzkum se ptal i na důvody, proč si kuřáci nejčastěji zapalují cigarety. Téměř každý druhý kuřák si zapálí cigaretu hlavně kvůli tomu, aby si ulevil od stresu. Je to samozřejmě i kvůli závislosti nebo třeba ze zvyku.

Naopak jen 6 procent kuřáků v průzkumu uvedlo, že jde o pózu. Naopak nekuřáci nejčastěji vnímají kouření jako zdraví škodlivý návyk, nebo drahou závislost, která leze do peněz.

URL| https://www.irozhlas.cz/ekonomika/zakaz-koureni-piti-alkoholu-pivo-mladi-cesi-fakulta-socialnich-ved-univerzita_1805291635_haf

Osobnosti regionů: Protikuřácký zákon se osvědčil, rozhodně ho nerušte

29.5.2018 Jihlavský deník str. 06 Česko - Téma

ALEŠ VOJÍŘ

Zákaz kouření si – možná paradoxně – pochvaluje i nadpoloviční většina kuřáků. Ti by zákon nerušili, ale rádi by ho zmírnili.

Už téměř rok si v restauracích, barech a hospodách nikdo nezapálí.

Regionální redakce Deníku se proto s ročním odstupem od vzrušených debat, co protikuřácký zákon způsobí, či nezpůsobí, zeptaly osobností českých, moravských a slezských krajů, jak jeho zavedení hodnotí. Výsledek?

Z odpovědí 543 lékařů, učitelů, podnikatelů, umělců a dalších elit vyplývá, že se zákaz kouření v restauracích osvědčil. Tvrdí to alespoň 69 procent oslovených. A není to názor jen těch, kteří dýmu neholdují. O tom, že zákon má smysl, je přesvědčeno i 55 procent kuřáků.

A možná ještě překvapivější výsledek vyplývá z odpovědi na otázku, zda by se měl zákon zrušit. Proti tomu jsou více než tři čtvrtiny nekuřáků a opět 55 procent oslovených kuřáků.

V tom, zda by nestálo za to zmírnit zákon alespoň v některých aspektech, se už obě skupiny neshodnou.

Nekuřáci – celkem logicky – v mírné většině (52 %) tvrdí, že pravidla by se zmírňovat neměla, tři čtvrtiny kuřáků říkají, že ano.

Na zákoně by nic neměnila jeho nejznámější propagátorka, Eva Králíková z Centra pro závislé na tabáku při Všeobecné fakulní nemocnici v Praze.

„Zákon se osvědčil. Na to, abychom to doložili třeba na klesající spotřebě cigaret či menším počtu úmrtí, je ještě brzy,“ říká. „Nicméně Ústav zdravotnických informací a statistiky zhodnotil prvních pět měsíců po uvedení zákona v platnost a ukázalo se, že počet hospitalizací kvůli kardiovaskulárním onemocněním klesl o více než desetinu, zejména u lidí do šedesáti let.“

Výsledkům Panelu Deníku odpovídá i včera zveřejněný průzkum agentury Ipsos a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dle něj zákon podporuje 71 procent Čechů.

Rok protikuřáckého zákona

Osvědčil se podle vás zákaz
kouření v restauracích?

69 %

29 %

Legenda

ANO

NEVÍM

NE

všichni

kuřáci

nekuřáci

Bez ohledu na předchozí odpověď, byl(a) byste pro
zrušení zákona?

77 %

22 %

16 % 84 %

45 % 55 %

Bez ohledu na předchozí odpověď, byl(a) byste pro
zmírnění pravidel?

54 %

45 %

Vadí vám před restauracemi
hloučky kuřáků?

44 %

56 %

ZDROJ: PANEL DENÍKU, 534 RESPONDENTŮ. 427 NEKUŘÁKŮ, 110 KUŘÁKŮ, ZBYTEK PŘÍLEŽITOSTNÍ

GRAFIKA: DENÍK DATA, WEB: DATA. DENIK. CZ, TW.: @DENIKDATA, A. VOJÍŘ, J. RUSEK

Foto autor| FOTO: SHUTTERSTOCK

Region| Vysočina

Stejná zpráva vyšla také v dalších 4 titulech:

Havlíčkobrodský deník (*Česko - Téma, str. 06*), Pelhřimovský deník (*Česko - Téma, str. 06*), Třebíčský deník (*Česko - Téma, str. 06*), Žďárský deník (*Česko - Téma, str. 06*)

Osobnosti regionů: Protikuřácký zákon se osvědčil, rozhodně ho nerušte

29.5.2018 Kroměřížský deník str. 06 česko téma

ALEŠ VOJÍŘ

Zákaz kouření si – možná paradoxně – pochvaluje i nadpoloviční většina kuřáků. Ti by zákon nerušili, ale rádi by ho zmírnili.

Už téměř rok si v restauracích, barech a hospodách nikdo nezapálí.

Regionální redakce Deníku se proto s ročním odstupem od vzrušených debat, co protikuřácký zákon způsobí, či nezpůsobí, zeptaly osobností českých, moravských a slezských krajů, jak jeho zavedení hodnotí. Výsledek?

Z odpovědí 543 lékařů, učitelů, podnikatelů, umělců a dalších elit vyplývá, že se zákaz kouření v restauracích osvědčil. Tvrdí to alespoň 69 procent oslovených. A není to názor jen těch, kteří dýmu neholdují. O tom, že zákon má smysl, je přesvědčeno i 55 procent kuřáků.

A možná ještě překvapivější výsledek vyplývá z odpovědi na otázku, zda by se měl zákon zrušit. Proti tomu jsou více než tři čtvrtiny nekuřáků a opět 55 procent oslovených kuřáků.

V tom, zda by nestálo za to zmírnit zákon alespoň v některých aspektech, se už obě skupiny neshodnou.

Nekuřáci – celkem logicky – v mírné většině (52 %) tvrdí, že pravidla by se zmírňovat neměla, tři čtvrtiny kuřáků říkají, že ano.

Na zákoně by nic neměnila jeho nejznámější propagátorka, Eva Králíková z Centra pro závislé na tabáku při Všeobecné fakultní nemocnici v Praze.

„Zákon se osvědčil. Na to, abychom to doložili třeba na klesající spotřebě cigaret či menším počtu úmrtí, je ještě brzy,“ říká. „Nicméně Ústav zdravotnických informací a statistiky zhodnotil prvních pět měsíců po uvedení zákona v platnost a ukázalo se, že počet hospitalizací kvůli kardiovaskulárním onemocněním klesl o více než desetinu, zejména u lidí do šedesáti let.“

Výsledkům Panelu Deníku odpovídá i včera zveřejněný průzkum agentury Ipsos a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dle něj zákon podporuje 71 procent Čechů.

Rok protikuřáckého zákona

Osvědčil se podle vás zákaz kouření v restauracích?

Legenda

ANO

NEVÍM

NE

69 %

2 %

29 %

Bez ohledu na předchozí odpověď, byl(a) byste pro zrušení zákona?

22 %

1 %

77 %

Bez ohledu na předchozí odpověď, byl(a) byste pro zmírnění pravidel?

54 %

1 %

45 %

Vadí vám před restauracemi hloučky kuřáků?

44 %

0 %

56 %

ZDROJ: PANEL DENÍKU, 534 RESPONDENTŮ. 427 NEKUŘÁKŮ, 110 KUŘÁKŮ, ZBYTEK PŘÍLEŽITOSTNÍ

GRAFKA: DENÍK DATA, WEB: DATA. DENIK. CZ, TW.: @DENIKDATA, A. VOJÍŘ, J. RUSEK

Protikuřácký zákon a Zlínský kraj : Co si myslí respondenti Deníku?

Byl(a) byste pro zmírnění pravidel?

Zlínský kraj

ANO

51 %

NEVÍM

5 %

NE

44 %

Byl(a) byste pro zrušení zákona?

Zlínský kraj

ANO

13 %

NEVÍM

5 %

NE

82 %

Vadí vám hloučky kuráku před restauracemi?

Zlínský kraj

ANO

44 %

NEVÍM

5 %

NE

51 %

Foto autor| FOTO: SHUTTERSTOCK
Region| Střední Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 3 titulech:

Slovácký deník (*česko téma*, str. 06), Valašský deník (*česko téma*, str. 06), Zlínský deník (*česko téma*, str. 06)

Protikuřácký zákon po roce. Cigarety a pivo už nejsou sexy

29.5.2018 Metro str. 06 Domov

PAVEL HRABICA

Do restaurací a hospod chodí lidé častěji než před třemi lety. Vzduch bez cigaret jim nevadí.

Halasné troubení politiků a mediální strašení hospodských, že zákaz kouření je přivede na mizinu, je spíše jen hlasitým křikem než skutečností. Podle nejnovějšího společného průzkumu **Fakulty sociálních věd** (FSV) UK Praha a agentury Ipsos nezpůsobilo vyhnání kuřáků před hospody majitelům podniků žádné závažnější ekonomické problémy. „Počet těch, kteří dnes míří do restaurace několikrát za týden, než podle posledního průzkumu před třemi lety, se zvýšil o pět procent,“ říká Denisa Hejlová z Katedry marketingové komunikace FSV. Do českých hospod jdou dnes i ti, kteří tam kvůli zakouřenému prostředí nechodili. „Protikuřák“ má podle Hejlové pozitivní stránku. Kuřáci si více uvědomují, že nekuřáky obtěžují. Před šesti lety jich nebyla ani třetina, teď má výčitky polovina kuřáků. Pořád ale přetrvává, a to i mezi nekuřáky, vnímání cigaret jako projev osobní svobody. Tak, jak ho už ve dvacátých letech minulého století stanovily reklamní kampaně tabákových koncernů. „Češi jsou obecně na omezování svobody citliví, vnímají to i u kouření,“ dodává Hejlová. I to se mění. Cigareta jako symbol volnosti a svobody je ukotvená v hlavách starších generací, přes šedesát procent Čechů je přesvědčena o opaku.

Největším problémem návštěvníků českých barů, hospod a restaurací není překvapivě to, že si zde kuřáci nemohou zapálit, ale nepříjemná obsluha a taky hluk a pachy z kuchyně. „Nekvalitní personál vadil i dříve a stále to figuruje na prvním místě,“ říká Radek Jalůvka, ředitel agentury Ipsos. Podle něj to ukazuje na několik momentů. Pokud mají některé podniky problémy nebo krachují, je to tím, že nevnímají skutečné potřeby a nároky současných českých hostů. „Lidé hodně cestují, chtějí stejnou kvalitu jako venku,“ komentuje Jalůvka. Ani samotní majitelé restaurací necítí zákaz kouření jako problém číslo jedna. Kvůli stoupajícím počtům zákazníků je trápí spíše nedostatek personálu.

Také stížnosti na to, že kvůli takzvanému protikuřáckému zákonu pijí lidé méně piva, jsou podle Jalůvky liché. Spotřeba klesala už předtím. Výrobci alkoholu prosazují víc nápoje, které sednou nastupujícím generacím. „Pivo už není pro generaci mileniálů sexy,“ uvádí Jalůvka. V této skupině dnes frčí míchané nápoje s tvrdým alkoholem, víno a případně ochucená piva.

*_**

Nekouření má podporu

Vztah ke kouření a kuřákům má různé podoby.

* Přes šedesát procent nekuřáků nerado líbá kuřáky/kuřačky. Vadí to ale jen pětině kuřáků.

* Třetina Čechů nechce mít dítě s partnerem-kuřákem.

* Kuřáků je v České republice asi 25 procent. Deset procent Čechů patří mezi silně závislé.

Kuřáci jsou proti

45

Tolik procent kuřáků v České republice by se klonilo ke zmírnění nebo zrušení zákazu kouření v restauracích. Před třemi lety to bylo mnohem víc – téměř osmdesát procent.

Citát

Pouze osm procent provozovatelů restaurací a barů uvedlo, že by jim zrušení zákazu kouření pomohlo.

RADEK JALŮVKA AGENTURA IPSOS

Foto popis|

Regionalni mutace| Metro - Praha

Osobnosti regionů: Protikuřácký zákon se osvědčil, rozhodně ho nerušte

29.5.2018 Prostějovský deník str. 06 česko téma

ALEŠ VOJÍŘ

Zákaz kouření si – možná paradoxně – pochvaluje i nadpoloviční většina kuřáků. Ti by zákon nerušili, ale rádi by ho zmírnili.

Už téměř rok si v restauracích, barech a hospodách nikdo nezapálí.

Regionální redakce Deníku se proto s ročním odstupem od vzrušených debat, co protikuřácký zákon způsobí, či nezpůsobí, zeptaly osobností českých, moravských a slezských krajů, jak jeho zavedení hodnotí. Výsledek?

Z odpovědi 543 lékařů, učitelů, podnikatelů, umělců a dalších elit vyplývá, že se zákaz kouření v restauracích osvědčil. Tvrdí to alespoň 69 procent oslovených. A není to názor jen těch, kteří dýmu neholdují. O tom, že zákon má smysl, je přesvědčeno i 55 procent kuřáků.

A možná ještě překvapivější výsledek vyplývá z odpovědi na otázku, zda by se měl zákon zrušit. Proti tomu jsou více než tři čtvrtiny nekuřáků a opět 55 procent oslovených kuřáků.

V tom, zda by nestálo za to zmírnit zákon alespoň v některých aspektech, se už obě skupiny neshodnou.

Nekuřáci – celkem logicky – v mírné většině (52 %) tvrdí, že pravidla by se zmírňovat neměla, tři čtvrtiny kuřáků říkají, že ano.

Na zákoně by nic neměnila jeho nejznámější propagátorka, Eva Králíková z Centra pro závislé na tabáku při Všeobecné fakulní nemocnici v Praze.

„Zákon se osvědčil. Na to, abychom to doložili třeba na klesající spotřebě cigaret či menším počtu úmrtí, je ještě brzy,“ říká. „Nicméně Ústav zdravotnických informací a statistiky zhodnotil prvních pět měsíců po uvedení zákona v platnost a ukázalo se, že počet hospitalizací kvůli kardiovaskulárním onemocněním klesl o více než desetinu, zejména u lidí do šedesáti let.“

Výsledkům Panelu Deníku odpovídá i včera zveřejněný průzkum agentury Ipsos a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dle něj zákon podporuje 71 procent Čechů.

Rok protikuřáckého zákona

Osvědčil se podle vás zákaz kouření v restauracích?

Legenda

ANO

NEVÍM

NE

69 %

2 %

29 %

Bez ohledu na předchozí odpověď, byl(a) byste pro zrušení zákona?

22 %

1 %

77 %

Bez ohledu na předchozí odpověď, byl(a) byste pro zmírnění pravidel?

54 %

1 %

45 %

Vadí vám před restauracemi hloučky kuřáků?

44 %

0 %

56 %

ZDROJ: PANEL DENÍKU, 534 RESPONDENTŮ. 427 NEKUŘÁKŮ, 110 KUŘÁKŮ, ZBYTEK PŘÍLEŽITOSTNÍ

GRAFIKA: DENÍK DATA, WEB: DATA. DENIK. CZ, TW.: @DENIKDATA, A. VOJÍŘ, J. RUSEK

Foto autor| FOTO: SHUTTERSTOCK

Foto popis|

Region| Střední Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 3 titulech:

Olomoucký deník (*česko téma, str. 06*), Přerovský a hranický deník (*česko téma, str. 06*), Šumperský a jesenický deník (*česko téma, str. 06*)

Osobnosti regionů: Protikuřácký zákon se osvědčil, rozhodně ho nerušte

29.5.2018 Vyškovský deník str. 06 Česká republika - Téma

ALEŠ VOJÍŘ

Zákaz kouření si – možná paradoxně – pochvaluje i nadpoloviční většina kuřáků. Ti by zákon nerušili, ale rádi by ho zmírnili.

Už téměř rok si v restauracích, barech a hospodách nikdo nezapálí.

Regionální redakce Deníku se proto s ročním odstupem od vzrušených debat, co protikuřácký zákon způsobí či nezpůsobí, zeptaly osobností českých, moravských a slezských krajů, jak jeho zavedení hodnotí. Výsledek?

Z odpovědí 543 lékařů, učitelů, podnikatelů, umělců a dalších elit vyplývá, že se zákaz kouření v restauracích osvědčil. Tvrdí to alespoň 69 procent oslovených. A není to názor jen těch, kteří dýmu neholdují. O tom, že zákon má smysl, je přesvědčeno i 55 procent kuřáků.

A možná ještě překvapivější výsledek vyplývá z odpovědí na otázku, zda by se měl zákon zrušit. Proti tomu jsou více než tři čtvrtiny nekuřáků a opět 55 procent oslovených kuřáků.

V tom, zda by nestálo za to zmírnit zákon alespoň v některých aspektech, se už obě skupiny neshodnou.

Nekuřáci – celkem logicky – v mírné většině (52 %) tvrdí, že pravidla by se zmírňovat neměla, tři čtvrtiny kuřáků říkají, že ano.

Na zákoně by nic neměnila jeho nejznámější propagátorka Eva Králíková z Centra pro závislé na tabáku při Všeobecné fakultní nemocnici v Praze.

„Zákon se osvědčil. Na to, abychom to doložili třeba na klesající spotřebě cigaret či menším počtu úmrtí, je ještě brzy,“ říká. „Nicméně Ústav zdravotnických informací a statistiky zhodnotil prvních pět měsíců po uvedení zákona v platnost a ukázalo se, že počet hospitalizací kvůli kardiovaskulárním onemocněním klesl o více než desetinu, zejména u lidí do šedesáti let.“

Výsledkům Panelu Deníku odpovídá i včera zveřejněný průzkum agentury Ipsos a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dle něj zákon podporuje 71 procent Čechů.

Rok protikuřáckého zákona
Osvědčil se podle vás zákaz
kouření v restauracích?

69 % 29 %

Legenda

ANO

NEVÍM

NE

všichni

kuřáci

nekuřáci

Bez ohledu na předchozí odpověď, byl(a) byste pro
zrušení 22 % zákona? 77 %

Bez ohledu na předchozí odpověď, byl(a) byste pro
zmírnění 54 % pravidel? 45 %

Vadí vám před restauracemi
hloučky kuřáků?
44 % 56 %

ZDROJ: PANEL DENÍKU, 534 RESPONDENTŮ. 427 NEKUŘÁKŮ, 110 KUŘÁKŮ, ZBYTEK PŘÍLEŽITOSTNÍ

GRAFIKA: DENÍK DATA, WEB: DATA. DENIK. CZ, TW.: @DENIKDATA, A. VOJÍŘ, J. RUSEK

Foto autor| FOTO: SHUTTERSTOCK

Foto popis|

Region| Jižní Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 5 titulech:

Blanenský deník (*Česká republika - Téma, str. 06*), Brněnský deník (*Česká republika - Téma, str. 06*), Břeclavský deník (*Česká republika - Téma, str. 06*), Hodonínský deník (*Česká republika - Téma, str. 06*), Znojmský deník (*Česká republika - Téma, str. 06*)

Zákaz kouření prý Češi vítají

29.5.2018 Haló noviny str. 01 Titulní strana
(cik)

Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí.

Podle průzkumu kouří v České republice přibližně čtvrtina lidí. »Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích,« řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka. Kuřáci si podle průzkumu více uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem. »Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trochu víc než před rokem,« uvedl Jalůvka. Více než čtyři pětiny respondentů uvedly, že konzumují stejné množství piva jako před rokem, 11 procent ho konzumuje méně. Pivo je také nahrazováno vínem nebo nealkoholickými nápoji. »Pro generaci Z není tak sexy pít pivo,« dodal Jalůvka. Generací Z se označují lidé narození od druhé poloviny 90. let.

Nyní zas vadí pachy z kuchyně

Lidé podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky. Lidem nejvíce v restauracích vadí nekvalitní obsluha a nekvalitní jídlo a pití. Zvýšila se nevole proti pachům z kuchyně, 44 procentům kuřáků vadí nemožnost si zapálit.

Průzkum se nezaměřoval na rozdíl mezi podporou zákazu na vesnicích a ve velkých městech. Podle Denisy Hejlové z UK se však podle starších šetření nezjistil větší rozdíl. »Nebylo naším cílem říct, jestli na Prachaticku je to méně nebo více,« dodal Jalůvka. Agentura zpracovala i další studii pro Asociaci malých a středních podniků a živnostníků ČR, ve které odpovídali provozovatelé 301 restaurací a barů. Z výsledků plyne, že 21 procent provozovatelů trápí zákaz kouření, osm procent uvedlo, že by jim zrušení zákazu pomohlo. Úplné výsledky chce agentura zveřejnit později.

V Poslanecké sněmovně je nyní návrh na zmírnění zákona. Předloha by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký.

Pod předlohou je podepsán i člen sněmovního výboru pro zdravotnictví Daniel Pawlas (KSČM), absolutní zákaz kouření v restauracích a dalších zařízeních, který platí nyní, nepovažuje za správné řešení. »Sám jsem nekuřák, pravdou ale je, že je tady velké procento lidí, kteří zatím bohužel kouří, zřízení oddělených kuřáren v restauracích tak, aby to nevadilo nekuřákům ani personálu, je podle mě rozumný kompromis,« řekl poslanec. Současný stav totiž podle něj nutí kuřáky vycházet z hospod na ulici, kde vytvářejí hlučné skupiny, často odhazují na zem nedopalky, což vede k nespokojenosti a stížnostem lidí, kteří v blízkosti těchto zařízení bydlí.

Zdraví před kšeftem

Naopak stínová ministryně zdravotnictví KSČM Soňa Marková je proti jakémukoli zmírnění přijatého zákona. »Jako člověk, pro kterého je vždycky hledisko zdravotní nadřazeno všem ostatním, trvám na tom, že by se zákon o návykových látkách neměl zmírňovat. Je přijatý ve standardní podobě tak, jak jej známe z řady zemí Evropy a světa a pro většinu lidí by měl být pohled zachování a ochrany veřejného zdraví na prvním místě před kšeftem a zisky dalších,« uvedla Marková.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátorů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

Foto popis| PROTIKUŘÁCKÝ ZÁKON

Zákaz kouření se zmírňovat nebude, rozhodli poslanci

29.5.2018 novinky.cz str. 00 Domáci

Barbora Zpěváčková

Zákaz kouření v restauracích se zmírňovat nebude. Poslanci v úterý v prvním kole shodili ze stolu novelu, která měla povolit zřizovat kuřárny. Předkladatelé také chtěli, aby si majitelé menších hospod mohli sami rozhodnout, zda se bude v podniku kouřit, či nikoliv. Jednání jsme sledovali on-line.

On-line přenos skončil. Děkujeme za pozornost.

17:50 - Sněmovna smetla předlohu ze stolu hned v prvním čtení, jak chtěl ministr zdravotnictví Vojtěch. Pro zamítnutí hlasovalo 91 zákonodárců především z hnutí ANO a KDU-ČSL. Zmírnění zákazu chtělo dát šanci 68 poslanců hlavně z pravicové opozice. Kdo jak zvedl ruku, si můžete prohlédnout zde.

17:48 - Poslanci budou hlasování opakovat.

17:46 - Řídící schůze Vojtěch Píkal (Piráti) si vzal na tři minuty pauzu, aby se s předsedy poslaneckých klubů dohodl, jak dál postupovat.

17:45 - Tak lehké to ale nebude. Poslanci se už deset minut dohadují kvůli tomu, zda hlasování opakovat, nebo ne.

17:36 - Hlasování se ale bude opakovat a to kvůli tomu, že jednomu ze zákonodárců nefungovalo hlasovací zařízení.

17:35 - Sněmovna zamítla zmírnění zákazu kouření v restauracích. Proti kuřárnám se postavilo 89 poslanců, pro jich bylo 58. K tomu, aby novela prošla do druhého čtení, chyběly dva hlasy.

17:32 - Poslanci budou hlasovat, zda návrhu dají šanci, nebo jestli ho zamítnou rovnou v prvním čtení.

17:27 - Zastánce kuřáren Benda vmetl Vojtěchovi, že hnutí ANO bylo dříve nakloněno k drobným ústupkům. „Ty hospody, kde je jenom pivo a nealko, tak jim ten zákaz dělá problémy, lidé jsou naštvaní z regulace, musím přemýšlet o tom, co nám řekli,“ přečetl Benda citaci z 13. března 2017. „Hádejte, kdo to řekl? Předseda ANO Andrej Babiš,“ zdůraznil Benda.

17:17 - „Žádám, aby byl návrh zamítnut v prvním čtení,“ apeloval ministr. Argumenty, které zazněly pro zachování striktního zákazu podle něj převažují. „To, že máme vajgly před hospodami, to není relevantní argument,“ hřímal Vojtěch.

17:10 - V závěru diskuze vystoupil ministr zdravotnictví Adam Vojtěch (ANO). „Myslíte si, že je možné, aby v restauraci byla tolerována špína, plesnivé jídlo, myši? Vše podléhá kontrole. Není to soukromý prostor, kde si každý může dělat, co chce,“ argumentoval. „Ta představa, že si tam každý dělá, co chce, je naprosto nesmyslná,“ dodal.

16:59 - Zákaz kouření kritizoval i poslanec Petr Pávek (STAN). Upozornil na to, že stát zakazuje cigarety, ale má z nich hodně peněz v rámci výběru daní. Podle něj je proto pokrytectví cigarety zakazovat.

16:47 - Petr Dolínek (ČSSD) ocenil Bendu z ODS, že debata k návrhu je věcná. Vzápětí mu ale vyčetl, že návrh inicioval ani ne půl roku po zákazu kouření. „Mohlo se počkat aspoň rok. To by ta diskuze byla věrohodnější,“ míní Dolínek.

16:35 - Poslanec Lubomír Španěl (SPD) vysvětloval, proč změkčení zákazu kouření podpoří. „Není možné, aby stát lidem organizoval život. Živnostník není pokusný králík,“ prohlásil.

16:23 - Pirát Mikuláš Ferjenčík podotkl, že nechápe, proč by kuřárny nemohly být v hospodách, když jsou i na letištích či v obchodních centrech, a dokonce je využívají i poslanci. „Kuřárny jsou i ve Sněmovně, tak nevidíme důvod, proč by majitelé restaurací nemohli zřídit stavebně oddělenou kuřárnu,“ zdůraznil.

16:17 - Rostislav Vyzula (ANO) upozornil na průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a agentury Ipsos, který tvrdí, že po bezmála roce platnosti zákazu kouření v restauracích, barech a kavárnách souhlasí s tímto opatřením 71 procent lidí. [celá zpráva]

16:05 - Stále hovoří Válková. Uvedla, že pouze 12 procentům kuřákům vadí, že si nemohou v restauraci zapálit. „V případě, že prolomíme zákaz, povolíme lobbistům,” řekla také.

15:45 - Proti zavedení kuřáren vystoupila exministrně spravedlnosti Helena Válková (ANO). Kritizovala, že když se v restauraci kouří, tak zaměstnanci „jsou nuceni inhalovat škodlivé výpary”.

15:40 - Poslanci začali probírat zmírnění zákazu kouření. Jedná se už o třetí dějství, během minulých schůzí totiž Sněmovna už dvakrát debatu přerušila.

Názory ve Sněmovně jsou rozpolcené. Proti zmírnění se jednoznačně staví lidovci i hnutí ANO. „Přemluvil jsem klub, bude hlasovat pro zamítnutí,” oznámil ministr zdravotnictví Adam Vojtěch (ANO).

„Je to ve prospěch zdraví občanů ČR, což je moje hlavní priorita. Zákaz kouření má jednoznačně pozitivní efekt,” dodal.

Poslanecká předloha by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod, ve kterých se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/473456-zakaz-koureni-se-zmirnovat-nebude-rozhodli-poslanci.html>

Zmírnění tzv. protikuřáckého zákona 29.5.2018 ČT 24 str. 07 07:00 Zprávy

Petr OBROVSKÝ, moderátor

A teď podrobnosti ke zmírnění takzvaného Protikuřáckého zákona, který by dnes měli řešit poslanci. Navážou na diskuzi, kterou minulý týden přerušili. Novela, pod kterou se podepsali zástupci z 8 poslaneckých klubů čelí požadavku na zamítnutí už v prvním čtení. Inicioval ho Rostislav Vyzula z ANO. Norma chce například zavést takzvané kuřárny a nebo úlevy pro menší hospody a bary.

redaktorka

Téměř před rokem 30. května si kuřáci mohli v hospodách a restauracích naposledy zapálit. Úderem půlnoci začal platit Protikuřácký zákon.

servírka

Teď kon končíme právě s kouřením. Takže.

osoba

Jo už teď?

servírka

Teď o půlnoci.

redaktorka

Teď k tomu mají kuřáci vyhrazené zahrádky a další prostory před podniky. O částečném návratu cigaret do hospod mluví novela, pod kterou jsou podepsáni poslanci 8 z 9 sněmovních stran.

Monika JAROŠOVÁ, poslankyně /SPD/

Typická hospoda v České republice nebyla a není cukrárna, ani kavárna. Je to místo, kde se chceme setkávat s přáteli a nekoukat na prázdný židle.

redaktorka

Norma by umožnila zavést takzvané kuřárny, kam by nechodila obsluha. Majitelé hospod a barů do 80 metrů čtverečních by si taky mohli vybrat, jestli své podniky udělají znovu kuřácké. V tom případě by se v nich nemohlo podávat jídlo.

Marek BENDA, poslanec, předkladatel novely zákona /ODS/

Ctíme všechny principy, se kterými přicházelo Ministerstvo zdravotnictví před 3 lety, 2 lety do této Poslanecké sněmovny. Kde říkalo, chceme chránit nekuřáky a chceme chránit personál od škodlivých účinků kouře.

redaktorka

Zmírnění Protikuřáckého zákona jako jediní jednotně nepodporují Lidovci. Silným kritikem zůstává ministr zdravotnictví v demisi Adam Vojtěch.

Adam VOJTĚCH, ministr zdravotnictví v demisi /nestr. za ANO/

Myslím si, že ten návrh zkrátka za prvé není kvalitně ani napsaný a za druhé prostě není na místě, aby se ten zákon měnil.

Kamal FARHAN, poslanec /ODS/

Na následky pasivního kouření umírá v České republice každé 3 hodiny jeden člověk. Během dnešního dne, během našeho zasedání již umřeli 4 lidé na následky pasivního kouření.

redaktorka

Zákaz kouření vítají téměř tři čtvrtiny lidí. Vyplývá to z průzkumu, který včera zveřejnila **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. A agentura Ipsos. Naopak proti zákonu, který vyhnal kuřáky z hospod ven, je 12 procent Čechů.

Zmírnění tzv. protikuřáckého zákona

29.5.2018 ČT 24 str. 06 08:00 Zprávy

Petr OBROVSKÝ, moderátor

A teď podrobnosti. Zmírnění takzvaného protikuřáckého zákona by dnes měli řešit poslanci. Navážou na diskuzi, kterou minulý týden přerušili. Pod novelu se podepsali zástupci 8 poslaneckých klubů. Čelí ale požadavku na zamítnutí už v prvním čtení. Inicioval ho Rostislav Vyzula z ANO. Norma chce například zavést takzvané kuřárny nebo úlevy pro menší hospody a bary.

redaktor

Téměř před rokem, 30. května si kuřáci mohli v hospodách a restauracích naposledy zapálit. Úderem půlnoci začal platit protikuřácký zákon.

osoba

Ted'kon končíme právě s kouřením.

osoba

Už ted'?

osoba

Ted', o půlnoci.

redaktorka

Ted' k tomu mají kuřáci vyhrazené zahrádky a další prostory před podniky. O částečném návratu cigaret do hospod mluví novela, pod kterou jsou podepsáni poslanci 8 z 9 sněmovních stran.

Monika JAROŠOVÁ, poslankyně /SPD/

Typická hospoda v Český republice nebyla a není cukrárna ani kavárna. Je to místo, kde se chceme setkávat s přáteli a nekoukat na prázdný židle.

redaktorka

Norma by umožnila zavést takzvané kuřárny, kam by nechodila obsluha. Majitelé hospod a barů do 80 metrů čtverečních by si taky mohli vybrat, jestli své podniky udělají znovu kuřácké. V tom případě by se v nich nemohlo podávat jídlo.

Marek BENDA, poslanec /ODS/

Ctíme všechny principy, se kterými přicházelo Ministerstvo zdravotnictví, před třemi lety, dvěma lety do této Poslanecké sněmovny, kde říkalo: „Chceme chránit nekuřáky a chceme chránit personál od škodlivých účinků kouře.“

redaktorka

Zmírnění protikuřáckého zákona jako jediní jednotně nepodporují lidovci. Silným kritikem zůstává ministr zdravotnictví v demisi Adam Vojtěch.

Adam VOJTĚCH, ministr zdravotnictví v demisi /nestr. za ANO/

Myslím si, že ten návrh zkrátka za prvé není kvalitně ani napsaný a za druhé prostě není na místě, aby se ten zákon změnil.

Kamal FARHAN, poslanec /ANO/

Na následky pasivního kouření umírá v České republice každé tři hodiny jeden člověk. Během dnešního dne, během našeho zasedání již umřeli 4 lidé na následky pasivního kouření.

redaktorka

Zákaz kouření vítají téměř tři čtvrtiny lidí. Vyplývá to z průzkumu, který včera zveřejnila fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy a agentura Ipsos. Naopak proti zákonu, který vyhnal kuřáky z hospod ven je 12% Čechů.

moderátorka

Premiér Babiš uvítal, že by ho prezident Zeman jmenoval do funkce ještě před skončením referenda ČSSD. Česko bude znovu přijímat lékaře z Ukrajiny, hlavně v krajích, kde doktoři chybí.

Útok z pásma Gazy na Izrael, většinu granátů zneškodnila protivzdušná obrana, nikdo nezemřel.

Kvůli chybě v maturitním testu z češtiny se sejde ministr školství v demisi s ředitelem CERMAT Zíkou.

Přes Česko projede konvoj americké armády, z Německa míří do Pobaltí na cvičení NATO.

Vítejte u ZPRÁV V 10.

Pokud prezident Miloš Zeman jmenuje Andreje Babiše ještě před skončením referenda ČSSD, bude podle premiéra v demisi dostatek času na složení nové vlády.

Premiér v demisi potvrdil prezidentova slova, že se tím celý proces zrychlí.

-Pokud budu jmenován do půlky června a budeme pak

čekat na referendum, tak to můžeme zrychlit

a hned navrhnou prezidentovi nové složení vlády a pak můžeme

žádat sněmovnu o vyslovení důvěry.

-Od chvíle, kdy prezident jmenuje Andreje Babiše podruhé premiérem, bude mít předseda vlády v demisi 14 dnů na to, aby mu na hrad přinesl seznam ministrů.

Hlasování o důvěře by v Poslanecké sněmovně mohlo proběhnout koncem července.

Prezident nevyloučil, že se schůze zúčastní.

-Nepředpokládám, že by referendum nedopadlo.

Jsou důvody předpokládat opak, ale kdyby k tomu došlo,

ano, mám připravený plán B, ale ten sdělím nejdříve Babišovi.

Já bych předčasné volby pokládal za svou osobní politickou porážku,

protože celou dobu bojuji za to, aby nebyly, neboť je stále

pokládám za urážku občanů a projev neschopnosti politiků

se dohodnout.

Zmírnění takzvaného protikuřáckého zákona

by měli řešit poslanci.

Navážou na diskuzi, kterou minulý týden přerušili.

Pod novelu se podepsali zástupci osmi poslaneckých klubů,

čelí ale požadavku na zamítnutí už v prvním čtení.

Inicioval ho Rostislav Vyzula z ANO.

Norma chce například zavést takzvané kuřárny

nebo úlevy pro menší hospody a bary.

Téměř před rokem, 30. května, si kuřáci mohli v hospodách

a restauracích naposledy zapálit.

Úderem půlnoci začal platit protikuřácký zákon.

-Teď právě končíme s kouřením. -Jako už teď? -O půlnoci.

-Teď k tomu mají kuřáci vyhrazené zahrádky

a další prostory před podniky.

O částečném návratu cigaret do hospod mluví novela,

pod kterou jsou podepsáni poslanci osmi z devíti sněmovních stran.

-Typická hospoda v ČR nebyla a není cukrárna ani kavárna.

Je to místo, kde se chceme setkávat s přáteli

a ne koukat na prázdné židle.

-Norma by umožnila zavést takzvané kuřárny,

kam by nechodila obsluha.

Majitelé hospod a barů do 80 metrů čtverečních

by si taky mohli vybrat, jestli své podniky

udělají znovu kuřácké.

V tom případě by se v nich nemohlo podávat jídlo.

-Ctíme všechny principy, se kterými přicházelo

ministerstvo zdravotnictví před třemi, dvěma lety do této sněmovny, kde říkalo: "Chceme chránit nekuřáky a chceme chránit personál od škodlivých účinků kouře."

-Zmírnění protikuřáckého zákona jako jediní jednotně nepodporují lidovci.

Silným kritikem zůstává ministr zdravotnictví v demisi Adam Vojtěch.

-Myslím si, že ten návrh zkrátka zaprvé není ani kvalitně napsaný a zadruhé prostě není na místě, aby se ten zákon měnil.

-Na následky pasivního kouření umírá v ČR každé tři hodiny jeden člověk.

Během dnešního dne, během našeho zasedání už zemřeli čtyři lidé na následky pasivního kouření.

-Zákaz kouření vítají téměř tři čtvrtiny lidí, vyplývá to z průzkumu, který včera zveřejnila

Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy a agentura Ipsos.

Naopak proti zákonu, který vyhnal kuřáky z hospod ven, je 12 procent Čechů.

Matriky se plošně rušit nebudou.

Po jednání se zástupci Asociace krajů a Svazu měst a obcí to řekl premiér v demisi Andrej Babiš.

Změní se ale jejich financování, místo paušálu dostanou nově zapláceno za jednotlivé úkony.

Podle ministerstva vnitra se tak zamezí tomu, aby některé matriky dostávaly za stejnou činnost mnohonásobně vyšší částku.

-Neodůvodnitelný rozdíl je třeba v rámci státní správy narovnat.

Některé obce dostávaly v rámci toho paušálu na úkon na matrice 250 Kč a zase v některých obcích to dělalo až 113 000. To je opravdu neodůvodnitelný rozdíl.

-Stát by měl díky změně financování ušetřit asi 150 milionů korun.

Rozhodnutí o zachování matriky bude na samotné obci.

Původně se mluvilo o tom, že jich zanikne asi 450.

Podle Metnara to nakonec budou jen desítky.

Potvrdil to i předseda Svazu měst a obcí František Lukl.

-Máme takové signály, že jsou některé menší územní celky, které říkají, že nechtějí dál tuto agendu vykonávat, je pro nás nadbytečná, ale bude to vždy a pouze na rozhodnutí té dané samosprávy.

Premiér v demisi Andrej Babiš a ministr zdravotnictví Adam Vojtěch se s Asociací krajů dohodli na pokračování přijímání lékařů z Ukrajiny.

Projekt by se měl podle Vojtěcha znovu rozjet během několika dnů.

Ještě v dubnu ho přitom chtěl premiér ukončit kvůli kritice profesních komor lékařů, stomatologů a lékárníků.

Ministerstvo se teď rozhodlo udělit výjimku na žádost krajů, kterým chybí doktoři.

-Pracovní migrace funguje.

A my fyzicky nemáme pracovníky ve zdravotnictví a potřebujeme je získat ze zahraničí.

-My se nyní bez ukrajinských pracovníků ve zdravotnictví neobejdeme.

Pracují například na interně nebo na rehabilitacích.

-Kdyby lékaři nepřišli díky projektu Ukrajina, museli by dříve, než začnou samostatně léčit pacienty, absolvovat půlroční praxi pod dohledem a složit odborné zkoušky v češtině.

Ukrajínští doktoři, kteří už v Česku jsou, si musí aporbační zkoušku dodělat do roka.

S tím nesouhlasí Česká lékařská komora.
-Trváme na ověření diplomu lékaře,
zdali to není padělek.
Poté musí složit zkoušku a také aprobační zkoušku
na úrovni státních závěrečných zkoušek.
Do té doby nemůže pracovat jako lékař.
Ministr školství v demisi Robert Plaga
se sejde se šéfem CERMAT Jiřím Zíkou.
Chce od něj vysvětlení, jak mohlo dojít k chybě
v maturitním testu z češtiny.
V jedné z otázek totiž byly možné dvě odpovědi,
přestože v klíči bylo uvedeno pouze jedno správné řešení.
CERMAT teď některým žákům vystaví nová vysvědčení.
-K testu byl použit článek,
ve kterém se vyskytuje sousloví "trpělivost růže přináší".
Bylo vynecháno slovo "trpělivost" a otázka zněla,
doplňte slovo, které doplní ustálené sousloví.
Šéf severokorejských vyjednávačů Kim Jong-čchol
míří do Spojených států.
Zřejmě tam bude jednat o summitu amerického prezidenta Donalda Trumpa
a vůdce KLDK Kim Čong-una.
Informovala o tom jihokorejská agentura Jonhap,
podle které by se vyjednávač mohl setkat s ministrem zahraničí
Mikem Pompeem.
Šéf Bílého domu plánovaný summit sice minulý týden zrušil,
poté ale ihned připustil, že by se schůzka v Singapuru
přeci jen mohla uskutečnit.
Palestinci z Pásmu Gazy vypálili na izraelské území
25 dělostřeleckých granátů.
Obyvatele stihly včas varovat poplašné sirény,
většinu granátů pak zneškodnila protivzdušná obrana.
Při útoku zřejmě nikdo nezemřel.
Detaily teď po telefonu s naším blízkovýchodním zpravodajem
Jakubem Szántó.
Jakube, je tak rozsáhlý útok Palestinců obvyklý?
A proč přišel právě teď?
-Takový útok obvyklý není,
25 granátů odpálených během půl hodiny je obvyklých
ve válečném konfliktu. To tu probíhalo v létě 2014.
Nyní je těžké odhadnout vývoj situace.
V oblasti je zvýšená aktivita izraelského letectva,
dá se čekat odvetné údery Izraele proti Palestincům.
Přes hranici Izraele se také pokusili proniknout tři muži,
kteří patřili k organizaci Islámský džihád.
Hamas je viněn ze všech ostatních útoků z pásma Gazy.
Zdali bude následovat eskalace, nebo jde o ojedinělý útok,
zůstává otázkou.
Konvoj amerických vojáků večer překročí české hranice.
Z německého Vilsecku míří do Pobaltí na cvičení Severoatlantické aliance
s názvem Saber Strike 2018.
Celkem tisíc vojáků přespí v kasárnách ve Staré Boleslavi.
1000 vojáků a 400 vozidel druhého jízdního pluku
armády Spojených států vyrazí ze základny
v německém Vilsecku.
První skupina překročí hranice v Rozvadově ve večerních hodinách.
Konvoj pak po dálnici D5 a přes Pražský okruh
zamíří do kasáren ve Staré Boleslavi,
kde vojáci přenocují.

Druhý den budou pokračovat po dálnicích D10 a D11 na hraniční přechod Náchod.

Ministryně obrany v demisi průjezd americké armády vítá. Podle ní jde o ukázkou plnění českých spojeneckých závazků. Českem za poslední tři roky projelo několik větších konvojů americké armády.

Pozornost vyvolal především první z nich. Akce přilákala jak odpůrce, tak příznivce NATO. Americké vojáky během cesty i na jednotlivých zastávkách vítaly tisíce lidí.

Někteří využili šanci a podívali se na stroje i vybavení. Tentokrát armáda USA neplánuje žádné podobné ukázky. Bez většího zdržení zamíří přes Polsko rovnou do Pobaltí na cvičení Saber Strike 2018.

Výpověďmi svědků pokračuje soud v projednávání kauzy Karla Plevy a Jiřího Skuhry, dvou bývalých manažerů státní pojišťovny EGAP. Obžaloba dvojici viní z porušení povinností v souvislosti s financováním výstavby cementárny ve Vietnamu. Hrozí jim 2-8 let vězení.

Státní zástupce je viní z toho, že ovlivňovali materiály, že z nich nechali odstranit studii, která ukazovala negativní vývoj na vietnamském trhu s cementem.

Vietnamská společnost si vzala od soukromé banky PPF úvěr 2,5 mld. Kč a nechala ho pojistit u EGAP. Projekt poté zamrzl, vietnamská firma pak nebyla schopna splácet. Proto PPF žádá stamilionové plnění právě od EGAP: Ústavní soud rozhodne o stížnosti společnosti Grow shop greenhome proti zajištění majetku a peněz v trestním řízení.

Firma, která provozovala obchod navštěvovaný i pěstiteli konopí, tvrdí, že peníze nepocházely z trestné činnosti, ale třeba z prodeje potravin.

-Podle informací od Ústavního soudu stížnost míří na zabavené peníze při prohledání prodejny. V growshopu se prodávaly také potraviny a další zboží. Okresní soud v Plzni je zabral jako náhradu za výnos z trestné činnosti.

Podle majitelů firmy bylo porušeno právo na majetek a svobodu podnikání, což jsou ústavní práva.

V děčínské pohotovosti je nedostatek praktických lékařů. A nyní dávají postupně výpověď i poslední z těch, kteří na pohotovosti sloužili.

Hrozí proto, že se zařízení bude muset uzavřít. Situací se bude zabývat krajský úřad.

-Lékaři nyní jednájí s krajem o budoucnosti pohotovosti. Ta vyzvala lékaře, aby se všichni na službách podíleli. Co se týče ordinací, jen jedna třetina z nich sloužila pohotovost. Všechny strany souhlasí, že pohotovost je potřeba, ale praktici žádají lepší podmínky.

Kraj bude o pomoc žádat ministerstvo zdravotnictví, které ale situaci nepovažuje za závažnou.

Hnutí Slušní lidé podalo trestní oznámení na herce a ředitele Národního divadla v Brně kvůli představení Vaše násilí a naše násilí.

Podle hnutí mohlo jít o zneuctění vlajky a hanobení víry. Kvůli narušení hry ale míří trestní oznámení i opačným směrem, podala ho senátorka Eliška Wagnerová.

Domnívá se, že se mohlo jednat o výtržnictví. O větší černošickou vilu Radovana Krejčíře nemá nikdo zájem.

Exekutorská komora se jí snaží vydražit, ani dnes se to ale pravděpodobně nestane. Vyvolávací cena je přes 48 milionů korun, tedy zhruba polovina znalecm odhadnuté hodnoty. Po více než čtyřech letech končí pátrání po letu MH370. Stroj zmizel 8. března 2014 nad Indickým oceánem. Dosavadní zkoumání oblasti žádné stopy po letounu nepřineslo. Jeho trosky ale byly nalezeny na plážích ostrova Mauricius a na březích Tanzanie nebo francouzského ostrova Réunion.

- Odborníci se nyní domnívají, že se jedná o záměrný čin jednoho z pilotů, takže ten pilot udělal vše pro to, aby se letadlo nenašlo.

Já se kloním k sebevraždě, všechny indicie k tomu směřují. Podle toho, co se dochovalo z radarových záznamů, letadlo nastoupalo do asi 13 km, tam letělo 2 hodiny, tzn. pilot tam zrušil přetlak a nechal ty lidi udusit. Potom, až měl jistotu, že nikdo z nich nežije, sklesal do nízké výšky, aby zmizel z dosahu radarů, a letěl si, kam chtěl. Archeologové v Peru objevili přes 25 nových obrovských obrazců poblíž planiny Nazca. Jejich stáří odhadují na víc jak 2000 let. Geoglyfy vytvořila nejspíš paracaská kultura. Obrazce jsou chráněnou památkou, Peru si tím připomíná bohatou historii ještě před příchodem Evropanů.

- Zajímavostí je, že jsme identifikovali nové postavy, zejména s lidskými motivy.

Patří do doby ještě před slavnými obrazci indiánů kultury Nazca. Teď mluvíme o tradici, která začala přibližně kolem roku 500 před naším letopočtem.

- Nově nalezené obrazce znázorňují mimo jiné opici, kosatku nebo tancující ženu.

Podobných děl je na planině přes 300, většinou mají rozměry až několik desítek metrů. K novému nálezu přispěly především drony.

- Dřív, než jsme byli schopni provést topografický průzkum v takové oblasti, tak to zabralo týdny, ne-li měsíce. Náklady byly vysoké.

Teď uděláme stejnou práci během několika minut.

SPORT

Vítejte u sportu. První hvězdou úvodního finále play off zámořské NHL byl vyhlášen Tomáš Nosek. Český útočník dvěma góly rozhodl o vítězství Vegas nad Washingtonem 6:4. V zahajovacím finále padlo hned 10 branek a významnou měrou se na tom podíleli i čeští hokejisté. Lépe vstoupilo do zápasu Vegas, když v osmé minutě se prosadil Colin Miller. Pak ale u branek Backstroma a Connolyho asistovali Michal Kempný s Jakubem Vránou a Washington otočil vývoj utkání. V závěrečné třetině využil nepřehledné situace Ryan Reaves a srovnal na 4:4. O vítězství Golden Knights nakonec rozhodl Tomáš Nosek, když v 50. minutě dostal puk za záda brankáře Holtbyho a těsně před koncem powerplay zpečetil konečnou výhru 6:4 do prázdné branky. Vegas se tak ujalo vedení v sérii 1:0.

Basketbalisté Golden State jsou ve finále NBA. Obhájci titulu vyhráli sedmý zápas finále Západní konference v Houstonu 101:92 a o titul se počtvrté v řadě utkají s Clevelandem. Stejně tak jako v předchozím zápase lépe zahájil první polovinu Houston, když po dvou čtvrtinách vedl už 54:43. V další fázi už ale Golden State začal náskok stahovat, a to zásluhou tradičních opor Stephena Curryho a Kevina Duranta, kteří dohromady zaznamenali 61 bodů. Warriors nakonec obrát úspěšně dokonali a zvítězili 101:92. Warriors tak slaví postup do finále NBA. Warriors tak slaví postup do finále NBA a stále mohou pomýšlet na obhajobu loňského titulu. Stejně jako v lednu na Australian Open dojde i na pařížské antuce na souboj Karolíny Plíškové s Lucií Šafářovou. Obě české tenistky včera stihly na French Open krátce před bouřkou vyhrát první kolo. V ryze českém souboji na French Open sahala Barbora Krejčíková proti favorizované Karolíně Plíškové za stavu 6:5 po překvapivém zisku prvního setu, ale sadu nedopodávala a ztratila ji v tiebreaku. Ve druhé vedla 3:0 a 4:1, ale Plíšková vývoj otočila, vyhrála 6:4 a celé utkání 2:0. To Lucie Šafářová se s Francouzskou Jessikou Ponchetovou tahala jen v úvodním setu, který získala poměrem 6:4. Ve druhém už jasně dominovala a vyhrála ho 6:1. V dalším kole narazí právě na Karolínu Plíškovou. -Karolína je výborná hráčka, má výborné výsledky. V utkáních, co jsme hrály spolu, to byla vždy dlouhé zápasy. V době, kdy Veselý odcházel po porážce, do začátku zápasu Pavláška zbývaly jen minuty. Pavlásek vyhrál 3:1 a postoupil. Ve druhém kole v Paříži je i Srb Novak Djokovič. Vítěz tohoto turnaje z roku 2016 si na úvod poradil s Brazilcem Silvou. Jsou to už dva roky, kdy Novak Djokovič ovládl poslední grandslam. Bývalá světová jednička se dlouhodobě potýkala se zraněním lokte, třicetiletý Srb se o úspěšný návrat mezi elitu snaží na Roland Garros, a prozatím úspěšně. V prvním kole si hravě poradil s Brazilcem Da Silvou, kterého porazil po setech 6:3, 6:4 a 6:4. Dále pak nasazený sedmý hráč, Rakušan Dominik Thiem, postoupil do další fáze, když překvapení nepřipustil proti Iljovi Ivashovi z Běloruska a po setech 6:2, 6:4 a 6:1 postupuje do dalšího kola. 32 fotbalových národních týmů finišuje s přípravou na světový šampionát v Rusku. Českou reprezentaci v červnu čekají ovšem jen přípravná utkání. Na mistrovství světa bude chybět potřetí v řadě. Čeští fotbalisté se na mistrovství světa nedostali. Ti, kteří hrají v zahraničních klubech, tak můžou jen závidět spoluhráčům z úspěšných reprezentací. V Rennes, kde hraje Tomáš Koubek je jich nejvíc, čtyři. -Pokaždé, když je mistrovství světa nebo Evropy, tak se dovolená zkracuje, to tam kluci řešili,

že nebudou mít moc volna.
-To Vladimír Darida má takové spoluhráče dva.
A proti jednomu z nich brzy nastoupí jako soupeř.
Útočník Matthew Leckie se s Austrálií chystá do Rakouska.
-Těším se na spoluhráče.
Doufám, že tyto dva zápasy budou více o nás.
-Přípravné utkání proti Austrálii sehrají Češi v pátek
hodinu po poledni.
Budete ho moct sledovat na ČT sport.
Skryté titulky: Tomáš Seidl

Válková (ANO): Úplný zákaz kouření představuje standardní řešení

29.5.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

PV

Projev na 13. schůzi Poslanecké sněmovny dne 29. 5. 2018 k návrhu poslanců Marka Bendy, Ondřeje Veselého, Patrika Nachera, Mikuláše Ferjenčíka, Mariana Bojko, Leo Luzara, Dominika Feriho, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona, kterým se mění protikuřácký zákon

Vážený pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové. Já jsem na klubu u nás vyhrožovala, že budu obsáhlá a jak vidím, tak někteří si to vzali k srdci a asi nebudou tak dlouho poslouchat některé úvahy a právní komentáře. Nicméně já jsem se rozhodla, že přece jenom vás provedu alespoň tím nálezem Ústavního soudu, ale pane místopředsedo, takhle neprovedu, protože... (V sále je silný hluk.) To jako skutečně, já tady nebudu, to jako mně to připomíná jako když jsem ve... Já také děkuji. Já si myslím, že nikdo není povinen, koho nezajímá tahle problematika anebo je tak přesvědčený o tom, že i kdyby slyšel, že se nám zdvojnásobil počet úmrtí v důsledku kouření, tak je mu to úplně jedno, protože on si bude prosazovat svoji nezávislost a svobodu podnikání, no tak pochopitelně má možnost opustit sál, ale nemusí tady rušit. Já jsem chtěla tady říct asi dvě nebo tři podstatné věci, vám sdělit. Ta první z nich je, že bychom si měli přece jenom respektující právní stát vzít určitou lekci ponaučení z toho, jak rozhodl Ústavní soud, který rozhodl nálezem z 27. března 2018, kde se skupina senátorů domáhala zrušení mnoha ustanovení zákona č. 65/2017 o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. Nebojte se, i když vím, že je to velmi zavádějící, protože jenom částečně je ta problematika protikuřácká jak říkají odpůrci řešena v tomto antikuřáku. Já už to nebudu opakovat a budu vždycky říkat tabákový nebo protikuřácký zákon, aby to bylo rychlejší na mikrofon. Čili skupina senátorů se domáhala zrušit část v podstatě tohoto zákona, té hlavně partie, která se týkala zákazu kouření ve veřejných stravovacích prostorách. Ale nejenom toho. Jak Ústavní soud rozhodl, všichni víme. Ústavní soud se dvěma výjimkami, kdy v tom prvním případě zrušil slovo 'převážně' - ustanovení, která zakazují prodávat tabákové výrobky, kuřácké pomůcky, bylinné výrobky určené ke kouření a elektronické cigarety a prodávat nebo podávat alkoholické nápoje na akci určené převážně pro osoby mladší osmnácti let, tak to slovíčko 'převážně' s ohledem na jeho neurčitost zrušil. A v druhém případě zrušil slova 'svoje, nebo', a to bylo v ustanovení zakazujícím požívat alkoholické nápoje nebo užívat jiné návykové látky pro osobu, která vykonává činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek nebo ve vztahu, k níž jiný právní předpis stanoví zákaz požívat alkohol nebo užívat jiné návykové látky při výkonu této činnosti nebo před jejím vykonáváním, a to tak, aby zajistila, že tuto činnost nebude vykonávat pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, a to z důvodu rozporu s právem na ochranu soukromí. Čili legitimní účel i tohoto ustanovení zůstane zachován, i když nebude dopadat na situace, při níž by jednotlivec v důsledku požití alkoholu nebo jiné návykové látky ohrožoval jenom sám sebe a nikoho jiného. Čili v podstatě vy si můžete říct, to jsou slovíčka. Oni to slovíčka nejsou, protože zpřesňují ten smysl. Ve zbytku Ústavní soud návrh zamítl. A jaký byl vlastně výsledek toho nálezu ve vztahu k tomu, co dneska řešíme a co řeší návrh, který už je známý jako Bendův návrh. Mimochodem ne vždycky v minulosti to byli představitelé ODS nebo významní politici ODS, kteří se stavěli proti zakazu kouření ve veřejných stravovacích prostorách. Já si vzpomínám na pana dr. Borise Šťastného, předsedu zdravotnického výboru, který dlouhá léta prosazoval, ale nepodařilo se mu to prosadit zákaz kouření. Takže nález Ústavního soudu, když bychom ho shrnuli v těch dvou bodech, tak velmi stručně a samozřejmě tím pádem zjednodušeně říká. Za prvé ochrana lidské svobody bez ochrany lidského života, zdraví a životního prostředí, které život i jeho svobodu umožňuje, by postrádala smysl. Zpráva na ochranu zdraví vyplývá pozitivní povinnost státu konat a chránit zdraví nejrůznějšími potřebnými opatřeními. To je první závěr nálezu Ústavního soudu. Tak já bych byla ráda, kdyby i v diskusi se k tomu nálezu někdo vyjádřil a zpochybil, případně věcnými

argumenty to poselství, které k nám zákonodárcům vysílá. Za druhé. Kuřárny jsou prostředkem, který nechrání zdraví populace a nezajišťuje vynutitelnost zákona ani přibližně srovnatelně jako úplný zákaz kouření ve stravovacích zařízeních. Současně jsou nákladnější i náročnější pro provozovatele stravovacích zařízení, kteří jsou pak vystaveni větší míře možných sankcí ze strany státu za nedodržení přesných technických i funkčních podmínek řízení kuřáren. Úplný zákaz kouření představuje standardní řešení, jež ostatně není nijak výjimečné ani v jiných zemích. Tečka. Potud dva závěry bezprostředně vyplývající, a která jsou obsažena v nálezu Ústavního soudu. Zde dokonce Ústavní soud i upozorňuje, že může dojít ke kontroverznímu účinku, který si předkladatelé novely vůbec nepředstavovali. Nebo pokud ano, tak ho podcenili, že to může být nákladnější a náročnější pro provozovatele stravovacích zařízení. Z toho velmi obsáhlého nálezu si myslím, že by bylo dobré ještě citovat a upozornit vás na následující hodnocení Ústavního soudu. Zákaz kouření ve vnitřním prostoru provozovny stravovacích služeb se dotýká významné části obyvatel tím, že je nutí přizpůsobit mu své návyky, ať už se týkají jen jich samotných, nebo přesahují do jejich sociálních vztahů, aniž by byla zpochybnována skutečnost, že kouření má negativní vliv na zdraví, osoby dotčené tímto zákazem je mohou vnímat jako zásah do svého životního stylu a přisuzovat mu určitou symbolickou hodnotu, pokud jde o vyjádření míry svobody jednotlivce v dnešní společnosti. Potud hlavní argumenty, které byly obsaženy v návrhu senátorů na zrušení příslušných partií toho antikuřáka, protikuřáckého zákona - ve zkratce nepřesně. V důsledku zákazu kouření dochází k omezení autonomie vůle fyzických osob kuřáků v možnosti nakládat s tabákovým výrobkem a současně též k zásahu do jejich vlastnického práva, protože tyto osoby na některých místech nemohou kouřit. A to samozřejmě jsou všechno, a tady to nebudeme nijak popírat, ústavou chráněné legitimní statky, hodnoty, zájmy. A proto je musí - a Ústavní soud to také učinil ve svém nálezu - posuzovat tou optikou proporcionality. Musí se zabývat otázkou, zda jde tak o prostředek, který je ve vztahu k základnímu právu, do něhož má být tímto způsobem zákonem zasaženo, co nejvíce šetrný. Otázkou tedy zní, zda by bylo možné dosáhnout účelu zákonné úpravy i bez toho, aby byla možnost kouření vyloučena v celém vnitřním prostoru provozovny stravovacích služeb. V případě osob nacházejících se ve vnitřním prostoru provozovny nelze požadované ochrany před pasivním kouřením dosáhnout jinak, než tím, že v tomto prostoru nebude možné kouřit, nebo že dojde k rozdělení tohoto prostoru tak, aby se kouřilo jen v jeho části. Otázkou tak zůstává, zda oddělení prostoru lze považovat za řešení, které je z hlediska sledovaného cíle přinejmenším srovnatelně efektivní jako úplný zákaz kouření. Tímto oddělením nelze rozumět zřízení nové zcela nezávislé provozovny, nýbrž vyhrazení určité části provozovny pro zákazníky, kteří chtějí kouřit. Ve své podstatě tedy jde o to, že se v provozovně bude nacházet stavebně oddělený prostor vyhrazený ke kouření ve smyslu § 10 tabákového zákona. Takovéto řešení však není způsobilé zcela zamezit negativním účinkům kouření osob, které by tento prostor využívaly. A Ústavní soud uvádí - ani v takovémto případě totiž nelze vyloučit, že v určité míře bude vždy docházet k pronikání kouře do jiných prostor provozovny. Za situace, kdy v těchto prostorách bude docházet ke konzumaci jídla a pití, byť vneseného zákazníkem, si lze zároveň jen stěží představit, že by zaměstnanci alespoň příležitostně nebyli nuceni do těchto prostor vstoupit. Nepůjde přitom jen o úklid mimo dobu, kdy se v ní kouří. Potřeba vstoupit do těchto prostor může vyvstat například za účelem odklizení zbytku jídla a použitého nádobí, které v prostoru po sobě zákazníci zanechávají a které brání využívání části tohoto prostoru dalšími zákazníky, zamezení vzniku škody na zařízení, či nutnosti řešit akutní případy, například i zdravotní, k nimž při provozu takových zařízení někdy dochází. Zdraví zaměstnanců ve stravování je v kuřárnách poškozováno i v případě, že je v nich dodržován zákaz obsluhy. Přestože totiž platí, že se v takovém prostoru zaměstnanec nesmí zdržovat při výkonu své práce v době, kdy se v něm kouří, zaměstnanec inhaluje zplodiny i tehdy, když už se v něm nekouří. Například při úklidu této místnosti a to i po delší době, neboť tabákový kouř přetrvává ve zdech, či bytových textiliích umístěných v těchto prostorách. Na provozovatele stravovacích zařízení jsou pak kladeny vyšší nároky v tom, že musí zajistit i to, že do kuřáren nebudou vstupovat osoby mladší osmnácti let. V neposlední řadě je třeba poukázat na to, že v případě obsazené nekuřácké části jsou nekuřáci nuceni využít míst v kuřácké části stravovacích zařízení. Na nekuřáky přitom nemůže být kladeno takové břemeno, aby se v případě potřeby návštěvy stravovacího zařízení museli vystavit rovněž ohrožení svého zdraví. Musejí mít naopak možnost se účastnit společenského života bez toho, aby jejich zdraví bylo ohrožováno. Na to, že v případě vyhrazených prostor pro kuřáky není zákaz kouření dodržován a nedaří se jej vynucovat, poukazují ostatně i samotní navrhovatelé zrušení těchto ustanovení, čili senátoři. Na tytéž skutečnosti ostatně poukázal i německý Spolkový ústavní soud. Přitom šlo o rozhodnutí německých ústavních soudů, které tamější úpravu, jak ale velmi nepřesně i navrhovatelé uvedli, zrušili. Zejména to byl rozsudek Spolkového ústavního soudu z 30. 7. 2008 následovaný dalšími rozhodnutími, ale nikoliv z důvodu neústavnosti samotného zákazu kouření, ale naopak jeho výjimek, které zakládaly nerovné zacházení mezi jednotlivými provozovateli. Spolkový ústavní soud opakovaně zdůraznil ústavní neproblematičnost paušálního zákazu kouření tak, jak třeba platí v sousedním Bavorsku. Ústavní soud také dodal, že zákonodárce není zbaven prostoru pro případnou jinou regulaci kouření v provozovnách stravovacích služeb. Na druhou stranu však upozornil, že pokud by český zákonodárce přistoupil k vymezování výjimek - teď mluvím o Ústavním soudu českém - čelil by nelehké situaci při hledání jejich vhodného

legislativního vymezení a v konečném důsledku by pak mohl dopadnout stejně jako v Německu, že by byla konstatována námitka nerovného zacházení. Já se vrátím ještě k ochraně života a zdraví zákazníků a zaměstnanců. Tady opravdu ty stejně účinné varianty s výjimkou té, kterou jsem tady kriticky za použití argumentace z nálezů Ústavního soudu okomentovala, k dispozici nejsou. Koneckonců nejsou ani předmětem našeho dnešního projednávání a pokud bych to měla shrnout, tak kuřárny, které jsou navrhovány, nechrání zdraví populace a nezajišťují ani vynutitelnost zákona přibližně srovnatelně jako je nyní napadený zákaz. Čili touto optikou proporcionality Ústavní soud posuzoval ty dvě hodnoty chráněné našim ústavním pořádkem. Současně jsou nákladnější i náročnější pro provozovatele stravovacích zařízení, kteří jsou pak vystaveni, jak jsem již výše uvedla, větší míře možných sankcí ze strany státu za nedodržení přesných technických i funkčních podmínek zřízených kuřáren. A závěr? Ústavní soud proto neshledal, že by umožnění kuřáren bylo opatřením, které by umožňovalo dosáhnout stejně efektivně cíle, jaké sleduje napadená zákonná úprava při méně intenzivním zásahu do vlastnického práva fyzických osob dotčených zákazem kouření ve vnitřním prostoru provozoven stravovacích služeb. Úplný zákaz kouření představuje standardní řešení, jež ostatně není nijak výjimečné ani v jiných zemích, opakuje Ústavní soud. Omezení kuřáků v nakládání s tabákovým výrobkem je tak podle jeho názoru a i vyjádřeného nálezu omezením přiměřeným. Kouření v provozovně stravovacích služeb není předmětem, či podstatou podnikání provozovatelů těchto zařízení a už vůbec ne ústavně chráněnou podstatou tohoto podnikání. Jedná se pouze o doprovodnou aktivitu hostů, kterou by některý provozovatel byl ochoten ve svém zařízení strpět a jiný nikoliv. Veřejně dostupné statistiky jsme už tady četli. Ty nám opravdu nedávají žádné důkazy o tom, že by došlo k nějakým alarmujícími skutečnostem. A pokud se spíše setkáváme s argumentací toho typu jako že je více nepořádku a hluku a i špatného příkladu kouření na ulicích, tak v tomto ohledu si myslím, že takovéto - a teď mi promiňte ten trochu expresivně emotivní výraz - demagogické argumenty neobstojí, protože problém obtěžování kouřem já zažívám velmi často, ale ne pouze v okolí restaurací. Vlastně ale u všech budov, když se projdete, tak vidíte, že řada pracovišť, institucí, firem, má venku vyhrazené prostory, a neomezujeme se pouze na chodníky, ale vezměme si jenom třeba balkony, nebo společné části domů, kde se také kouří. Čili vůbec není logické odvolávat se na to a požadovat zrušení zákazu kouření v restauracích proto, že nám kuřáci vadí na ulicích. No tak to bychom asi nemohli ani pracovat, ani se procházet po ulicích. Tento argument prostě vůbec neobstojí. A představa, že kuřáci, kteří by se shromáždili v kuřárnách bez obsluhy, by přestali kouřit - souhlasím s autorem článku, který vyšel dneska v Mladé frontě Dnes - je úplně naivní. Navrhovaný průlom a zrušení zákazu by to v žádném případě nevyřešil. Myslím si navíc, že většina kuřáků stejně jako autor příspěvku, který vyšel správně dnes, když projednáváme tuto problematiku, se chová ohleduplně a ví dobře, že když si zahrává se svým vlastním zdravím, tak by si neměli zahrávat se zdravím nás všech, kteří ho nechceme ohrožovat, nebo jsme ohrožováni jenom v míře nezbytné, které nemůžeme čelit. Např. spaliny z výfukových plynů. Kuřáci, myslím si, že v naší společnosti už jsou natolik disciplinovaní, že se také snaží nám tato rizika minimalizovat. Čili odvolávat se na ně tady opravdu jako argument neobstojí. Já bych si dovolila, protože vidím, že opravdu naše řady prořídly, a než komentovat ještě další soudní rozhodnutí z jiných zemí, která v regulaci kouření ve vnitřních prostorách restauračních zařízení nebo stravovacích zařízení upravili, asi nemá cenu, protože tady zůstali zřejmě jenom ti, kteří jsou přesvědčeni stejně jako já, že v právním státě se nemá s nedostatečnými argumenty možná, a teď nechci nikoho obviňovat, berte to jako teoretickou úvahu, i pod silným vlivem lobistů z tabákových firem, odvolávat zákaz s poukazem na to, že nás obtěžují kuřáci na ulicích. A se zveličením ochrany svobody podnikání, což jak vidíte i z odůvodnění nálezu Ústavního soudu, také neobstojí. Moje kolegyně, dovolím si ji vašim prostřednictvím jmenovat, paní profesorka Adámková, naše poslankyně, řekla dneska dopoledne i na jednání klubu jednu větu, která mně utkvěla. Že ten, na koho nepůsobí ani údaj o mortalitě v důsledku kouření, tak už je stejně prakticky imunní a rezistentní vůči čemukoli, a asi ta argumentace další nemá smysl. Přesto si myslím, že bychom měli znát názory většina naší populace. Já se samozřejmě nestýkám jenom s těmi, kteří jsou šťastní a spokojení a klidní, že můžou jít do jakékoli restaurace a nemusí se ptát, jestli se tam kouří, nebo ne. Ale setkávám se i s lidmi z opačného názorového spektra, ale je jich výrazná, výrazná menšina, takže jsem si říkala, to je tak 30 na 70, ale těch 30 % hodně křičí, a zřejmě ví proč. Já to tedy nevím, doteď mě věcně nepřesvědčili. A těch 70 % je spokojených, no tak mlčí. O to více a o to důležitější jsou výsledky, jak se chovají lidé po jednom roce platnosti protikuřáckého zákona. **Fakulta sociálních věd** UK v květnu 2018 provedla výzkum a hlavní zjištění z toho výzkumu, který byl reprezentativní, tak myslím si, že by bylo třeba tady citovat, i když řada z vás již ho zná. Za prvé lidé chodí do pohostinských zařízení častěji než před třemi lety. Za druhé, nyní si i kuřáci více uvědomují, že svým kouřením omezují svobodu nekuřáků. Za třetí, pouze 12 % lidí vadí, že si nemohou v pohostinských zařízeních zapálit. Ale ti jsou tedy hojně a hlasitě zastoupeni poslanci v této sněmovně. Za čtvrté, konzumace piva klesá kvůli preferencím mladých lidí. Dávají přednost spíše míchaným alkoholickým drinkům. To je tedy zase argumentace, že nám klesá konzumace piva, které bylo vždycky spojené s cigaretou. Z nového výzkumu, který proběhl ve 301 restauracích a barech, také vyplývá, že pouze 21 % provozovatelů trápí zákaz kouření, ale pouze 8 % uvedlo, že by jim pomohlo zrušení tohoto zákazu. A teď tady mám konkrétní detailní podrobné informace, které tyto

obecné závěry dokládají na empirických datech. Mám je tady, můžu je ukázat, dát k dispozici, nezávislý výzkum, je zde řada zajímavých informací, i co lidem při návštěvě pohostinských zařízení vadí apod. Jestli vnímají kouření jako symbol svobody například. Čím mladší lidé jsou, tím častěji nepovažují kouření za symbol svobody. Lidé nesouhlasí s tím, že kouření je symbolem svobody, v 64 % případů. Kdybych tady brala argument za argumentem, tak máme pro to již i empirická data, která dokládají, že my si, milé kolegyně a milí kolegové, tady vytváříme sami problém. Mně tedy také chodí hodně e-mailů: To nemáte na program něco lepšího? To co se týká opravdu obyvatel této země více? Sociální bydlení, právní pomoc, insolvenční řízení. Věci, které trápí lidi, kteří nám s nadějí dali mandát, ale my se tady zabýváme návrhem na prolomení, ale fakticky si řekněme pravdu, na zrušení zákazu kouřit ve veřejných stravovacích zařízeních, aniž by to naše populace chtěla. Poslední výzkum hovoří o tom, že 70 % lidí, naší veřejnosti, je spokojeno. 30 % nikoli. Opravdu na tomto místě jenom znovu apeluji na ty z vás, kteří snad ještě nebyli rozhodnutí, aby se nad tím zamysleli, aby se zamysleli i nad tím, ve prospěch koho tady budou hlasovat, a aby si uvědomili, že svým způsobem dáváme i naší veřejnosti určitý signál, že podléháme lobbistům. V případě, že prolomíme tento zákaz, že jsme poslanci, kteří jednou hlasují tak, podruhé onak, podle toho, jak kdo na nás zatlačí. Že nejsme konzistentní ve svých rozhodnutích, a současně tím i dáváme signál, že přece jenom v preferenci hodnot nám na zdraví a životě, včetně zdraví a života mladých lidí nezáleží tolik, jako na tzv. svobodě si podnikat a dělat, co každý z nás chce. Myslím si, že nálezu Ústavního soudu nám určité ústavně-právní mantinely dal. Neříká nám samozřejmě, jak bychom měli rozhodovat, ale rozhodně nám říká, co bychom při svém rozhodování měli vzít v úvahu. A v této souvislosti ještě jedna poznámka. Já si myslím, že je opravdu škoda, také jsme otevřeli a přerušili bod zákona o celostátním referendu, že ho tady ještě nemáme a že nemáme možnost se veřejnosti jeho prostřednictvím zeptat. A já už jsem to také jednou řekla. Věřte mi, já jsem samozřejmě velmi ráda, že máme ten úplný zákaz. Ale kdyby mně řeklo třeba 60 % naší populace, ne, prolomte ten zákaz, tak navzdory nálezu Ústavního soudu bych se podřídila. Protože je to většina obyvatel této země. Ale ono je to přesně naopak. A co, co mě na celé věci dráždí nejvíc, je to, že se tady menšina vydává za většinu, že se zde argumentuje, jak říkám, pod vlivem kdo ví jakých tabákových lobby, s argumenty, které se rozpadají, nechci říct na prach symbolicky, ve světle statistických údajů, empirických dat, zjištění zdravotníků a lékařů, odůvodnění a argumentace, které jsou obsaženy v nálezu Ústavního soudu, a přes to přes všechno s plnou vážností řada z vás pro takový průlom zvedne ruku. A to mě naplňuje smutkem, překvapením, a současně proto tady také tolik hovořím, a možná tak zbytečně dlouho, abyste se ještě jednou zamysleli, jestli toto opravdu tato Poslanecká sněmovna udělá. Potáhne se to potom za ní jako taková červená nit, která, myslím si, že jí nebude sloužit ku cti, ale spíše naopak. Chci skončit něčím optimističtější. Navzdory tomu, co jsem tady slyšela za argumentaci před tím, než jsem vystoupila, a navzdory tomu, že řada mých kolegů a kolegyně říká, že už nemá smysl argumentovat, tak přesto bych vás chtěla poprosit, abyste zvážili a zvedli ruku na zamítnutí návrhu zákona, předloženého poslanci, vedenými, nebo známe to pod názvem Bendův poslanecký návrh, čili návrh tohoto zákona, této novely abyste zamítli. Děkuji.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/politika/politici-volicum/Valkova-ANO-Uplny-zakaz-koureni-predstavuje-standardni-reseni-537920?utm_source=nm&utm_medium=xm1

Zákaz kouření české hospody o zákazníky nepřipravil. Souhlasí s ním už 71 procent lidí

28.5.2018 ct24.cz str. 00 Věda
kozlik

Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos.

V průzkumu odpovídalo 1080 lidí a o jeho výsledcích zástupci zmíněných organizací informovali na tiskové konferenci – a to ve stejnou chvíli, kdy v Poslanecké sněmovně leží návrh na zmírnění protikuřáckého zákona.

Galerie:

zdroj: **FSV UK**/ IPSOS">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Dalších 7 fotek

Zavřít
Galerie

Čísla o postojích ke kouření

Zdroj: **FSV UK**/ IPSOS

zdroj: **FSV UK**/ IPSOS">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Autor:

Zdroj: **FSV UK**/ IPSOS

zdroj: **FSV UK**/ IPSOS">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Autor:

Zdroj: **FSV UK**/ IPSOS

zdroj: **FSV UK**/ IPSOS">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Autor:

Zdroj: **FSV UK**/ IPSOS

zdroj: **FSV UK**/ IPSOS">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Autor:

Zdroj: **FSV UK**/ IPSOS

zdroj: **FSV UK**/ IPSOS">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Autor:

Zdroj: **FSV UK**/ IPSOS

zdroj: **FSV UK**/ IPSOS">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Autor:

Zdroj: **FSV UK**/ IPSOS

zdroj: **FSV UK**/ IPSOS">

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Autor:

Zdroj: **FSV UK**/ IPSOS

Zavřít

Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. „Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích,“ řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka. Kuřáci si více podle průzkumu uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent. Mladým už pivo nechutná

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem.

„Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trošku víc než před rokem,“ uvedl Jalůvka. Více než čtyři pětiny respondentů pak odpověděly, že konzumuje stejné množství piva jako před rokem, 11 procent ho pak podle průzkumu konzumuje méně. Pivo také nahrazuje víno nebo nealkoholické nápoje. „Pro generaci Z není tak sexy pít pivo,“ dodal Jalůvka. Generací Z se označují lidé narození od druhé poloviny 90. let.

Odkaz

Od zákazu kouření klesl počet hospitalizací kuřáků, zákon funguje i preventivně

Lidé pak podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se podle něj zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky. Změna zákona?

Odkaz

Zákaz kouření přispěl v Irsku k příjemnějšímu životnímu stylu, uvedl bývalý majitel restaurací

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal.

Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se také mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký. Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

Odkaz

Česko je 23. zemí Evropy, která zvolila úplný zákaz kouření v restauracích

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/veda/2492074-zakaz-koureni-ceske-hospody-o-zakazniky-nepripravil-souhlasi-s-nim-uz-71-procent-lidi>

Politická krize v Itálii

28.5.2018 ČT 24 str. 02 21:31 Horizont

Tomáš ŠPONAR, moderátor

V Itálii začíná být horko. Doslova a do písmene i v přeneseném slova smyslu. A proto je tu s námi ve studiu Martin Mejstřík z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý večer.

Martin MEJSTŘÍK, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Dobrý večer.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Pane Mejstříku, jak si povede nově designovaný premiér při sestavování vlády? Bude to hladké?

Martin MEJSTŘÍK, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Tak on bude mít relativně omezené, omezené možnosti, protože bude to vláda technická, úřednická, která je s takřka s jistotou nezíská důvěru v Poslanecké sněmovně ani v Senátu. To znamená je, není až to, neříkám, že není důležité, jestli tam, jací ministři tam budou. Ale bude to skutečně vláda s velmi omezeným mandátem a i relativně velmi omezenou délkou.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Tím klíčovým partnerem tedy pro nově designovaného premiéra Cottarelliho bude prezident Mattarella, který vlastně torpédoval to sestavování nebo jeho neústupnost, řekněme, torpédovala to sestavování té vlády předchozí? Nebo ten předchází pokus. Jaký tito dva muži, tedy nově designovaný premiér a prezident vytvoří tandem?

Martin MEJSTŘÍK, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Tak určitě to bude, určitě vlastně bude jeden z mála politických představitelů, tedy myslím tím prezidenta, který bude s novým premiérem nějakým způsobem kooperovat. Protože ti ostatní, zejména, pokud tedy budou předčasné volby někdy po létu, tak se samozřejmě budou snažit jaksí jít proti tomuto, proti tomu, proti této vládě. A vlastně ukázat ji jako tu vládu, která je neústavní, jako tu vládu, která vznikla přes přání těch ostatních, těch ostatních politiků, kteří už byli domluveni. Takže spíš prostě mu ani nic jiného, oběma nic jiného nezbyde než spolu spolupracovat.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Ten předchází pokus měl třicetibodový plán nebo program. Tam bylo celkem jasné, co ti koaliční partneři budou chtít dělat. Co bude chtít dělat ta úřednická vláda, víme to?

Martin MEJSTŘÍK, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Tak bude určitě potřebovat dovést tu zemi tedy k těm předčasným volbám, které můžou být na začátku podzimu, můžou být v průběhu podzimu. Bude určitě chtít vyslat jasně signál do Evropy, že, že tedy v Itálii je, je

stabilní situace. Protože, když se podíváme na ekonomické ukazatele, tak ty vlastně teď opět se výrazně zhoršily. Vlastně v očekávání nějaké politické nestability. A i bude to jasný signál vůči Evropské unii, že tedy s Itálií se dá dále počítat, jako s normálním členem tohoto uskupení.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Těmi momentálně poraženými, můžu-li to tak říct, jsou partneři nebo rodiči se partnerství Hnutí pěti hvězd a Ligy, kteří tady museli zastavit nebo vzdát svůj pokus na sestavení té vlády. Jaká je jejich budoucnost, jejich spojení, součinnost. Co je čeká?

Martin MEJSTRÍK, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Tak každá z nich se bude chtít teď vymezit, zaprvé tedy proti prezidentovi, který pro ně bude tou, tím terčem toho, toho, kdo jim sebrali tady tu, tu možnost vládnout. A zároveň se budou samozřejmě chtít vymezit i jedna vůči druhé, protože jaksi oni, oni si to spojení uzavřely čistě z kalkulu, protože jim nic jiného, nic jiného nezbývalo. Ale pokud budou ty volby skutečně v blízkém časovém horizontu, tak oni si budou navzájem snažit přetáhnout ty, řekněme, zklamané voliče z té situace a rozhodně se dá čekat i boj mezi, mezi nimi. Tak, jako to vlastně bylo v té předchozí volební kampani.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Pokud budou volby v tom brzkém termínu, jak jste naznačil, co mohou přinést?

Martin MEJSTRÍK, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

To je, to je vlastně otázka, na kterou asi teď těžko naleznout odpověď. Nicméně dá se čekat, že zejména Liga severu bude chtít ukázat, že jsou to oni, kteří, kteří tedy, kterým byla sebrána ta možnost mít, být v té vládě a dělat ty věci pro dobro těch Italů, jak to oni budou prezentovat. A prezident jim to z jejich pohledu neústavním krokem sebral tuto možnost. A pokud ti lidé to budou vnímat takto, tak se dá očekávat, že ty populistické strany obě dvě mohou ještě, ještě posílit.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Mimořádně dynamická situace na italské politické scéně, kterou budeme dál sledovat taky s Martinem Mejstříkem, z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuju za návštěvu ve studiu a přeji hezký večer.

Martin MEJSTRÍK, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Děkuju za pozvání, hezký večer.

Americké základny v Evropě

28.5.2018 ČT 24 str. 08 21:31 Horizont

Tomáš ŠPONAR, moderátor

K tématu v rychlém přehledu teď, kolik mají Američané v Evropě základen. Celkem jich funguje 31. U 6 z nich Washington oznámil, že je zruší. Částečně uzavřeno je 7 vojenských zařízení. Hlavní základny jsou v Británii, tedy 2. 4 další v Německu, včetně největší letecké báze /nesrozumitelné/, 2 v Itálii a po 1 ve Španělsku a Turecku. Nejvyšší počet vojenských letišť je v Británii. 2 v Německu, 1 v Itálii, která hostí také námořní základnu u Neapole. Tolik tedy přehled amerických vojenských základen v Evropě a téma možného otevření vojenské základny v Polsku, které spolu s námi prodiskutuje Tomáš Klvaňa, komentátor a publicista z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Tomáš KLVAŇA, komentátor, publicista, **FSV UK**

Dobrý večer.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Tomáši, jaká je šance, že USA nakonec na nabídku Polska, samozřejmě, je-li to nabídka, protože o tom se vlastně jenom spekuluje nebo jenom mluví. Jaká je šance, že, že k tomuhle tomu dojde? Že v Polsku bude americká základna? Že na to ve Washingtonu kývnou?

Tomáš KLVÁŇA, komentátor, publicista, **FSV UK**

Já myslím, že je to velmi těžké odhadovat v tuto chvíli. Podle takových těch normálních zvyklostí, pokud by v Polsku byla opravdu normální vláda, která se chová podle diplomatických zvyklostí, tak takový to údaj, který, k jehož zveřejnění třeba dojde, už by byl předjednaný a už by ta polská strana měla alespoň nějaké signály pozitivní o tom, že by to třeba mohlo vyjít. Pokud bychom přemýšleli tímto způsobem, tak ty pozitivní signály možná dostali. Ale vzhledem k tomu, že polská vláda je velmi netradiční a v některých věcech také velmi neprofesionální, tak se opravdu nedá odhadovat. Na druhé straně, na té druhé straně oceánu, máme také velmi netradiční vládu, kterou je také velmi těžké číst. Ona se někdy chová v takovém tom klasickém realistickém duchu. A podle toho by zřejmě nechtěla dráždit Rusy. Takže tam bych byl trochu skeptický. Na druhou stranu prezident Trump si zakládá na své nepředvídatelnosti. A kromě toho má velké problémy ve vztahu k Rusům, ve vztahu k tomu ruskému všem..., nebo vyšetřování toho údajného ruského vlivu během kampaně prezidentské v roce 2016. No a tohle by vlastně mohlo být z jeho strany jakési gesto, kdyby, kdyby řekl: Podívejte se, já opravdu nejsem v kapse Putina a já tady rozhodují o geostrategické záležitosti. A ta polská základna se nám vlastně bude v tomto smyslu nějak hodit.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Když už to budeme brát tak, že se o té věci nějakým způsobem jedná, jakou roli by v tom mohly hrát, řekněme v tom pozitivním rozhodnutí případném, ty finanční pobídky polské, o kterých tady zazněla vlastně ta zmínka v předchozí reportáži? Ale také to, že Polsko je poměrně disciplinovaným aliančním partnerem, který skutečně dává na obranu tolik, kolik se má.

Tomáš KLVÁŇA, komentátor, publicista, **FSV UK**

Hraje to velmi dobrou pozitivní symbolickou roli, ve vztahu k té polské vládě. Protože Američané jistě oceňují, že Polsko, jako jedna z mála zemí NATO, splnilo své závazky a v posledních několika letech opravdu utrácí kolem těch 2 % hrubého domácího produktu na obranu. A kromě toho Polsko skutečně nabízí poměrně velkorysou pobídku 2 miliard dolarů. A na druhou stranu z hlediska ekonomického to jsou v podstatě opravdu jenom, jak říkají Američané, takové ty malé buráky, to jsou drobné. Nebude to ekonomické rozhodnutí. Pokud k tomu rozhodnutí opravdu dojde, tak to bude rozhodnutí politické.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Ptejme se i na to, my jsme tady na začátku zmiňovali v tom rychlém přehledu, že některé americké základny na kontinentu se mají rušit. Na co by Američané potenciálně potřebovali základnu v Polsku nebo ve východní Evropě?

Tomáš KLVÁŇA, komentátor, publicista, **FSV UK**

Z vojenského takového toho geostrategického hlediska v podstatě k ničemu není. Evropa je zajištěná tou aliancí NATO a tím, že Spojené státy opravdu garantují obranu, zejména proti případným agresorům z východu, ať už je to Moskva nebo některé další státy na jihovýchod od toho našeho případného vojenského divadla. Ale na druhou stranu je třeba vidět ten velmi výrazný symbolický efekt, ten politický efekt. A tady by se jednalo hlavně o něj.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

My jsme to tady zmiňovali na začátku. To je ten ruský faktor nebo možná reakce Ruska. Jakou roli může v tom rozhodování o příští možné základně hrát ruský odpor?

Tomáš KLVAŇA, komentátor, publicista, **FSV UK**

Tak já už jsem zmínil tu americkou /nesrozumitelné/. Myslím si, že tam to opravdu bude takový ten horký brambor na domácí politické scéně. I když o těchto věcech se normálně velmi nediskutuje. Ale pokud si prezident Trump zvolí toto téma, jako důležité pro třeba ten domácí diskurz a možná, že se může do odehrát téma už v nejbližší předvolební kampani, před těmi, před těmi všeobecnými volbami v roce 2018, no, tak to bude mít ten rozměr té domácí americké politiky. A potom také ta rétorická povaha té, té ruské, toho ruského odporu může do jisté míry mobilizovat některé Evropany, například Němce, například Francouze. Ale některé, i některé další státy v západní a jižní Evropě, kteří, kteří, kteří, které třeba mají zájem na dobrých vztazích s Moskvou. Chtěli by už koneckonců pomalu ustoupit od těch ekonomických sankcí a tohle je vlastně další problém, který budou muset řešit. A to si myslím, že bude hlavně karta, kterou bude hrát Kreml, ve vztahu k té Evropské unii. Bude se snažit opravdu rozdělovat Polsko a oddělovat ho od zbytku té západní Evropy.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Říká v Horizontu Tomáš Klvaňa, z **Fakulty sociálních věd**. Děkujeme za návštěvu ve studiu a přejeme hezký večer.

Tomáš KLVAŇA, komentátor, publicista, **FSV UK**

Děkuji za pozvání.

Se zákazem kouření souhlasí 71 % lidí

28.5.2018 ČT 24 str. 03 11:00 Studio ČT24 - Zprávy

Jana PEROUTKOVÁ, moderátorka

Zákaz kouření v restauracích podporují téměř tři čtvrtiny lidí. Proti je 12 % Čechů. Vyplývá to z průzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a agentury Ipsos, kterého se zúčastnilo přes tisíc respondentů. Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. Protikuřácký zákon začal platit na konci května minulého roku.

Zákaz kouření po roce

28.5.2018 TV Barrandov str. 17 18:30 Naše zprávy

René HNILIČKA, moderátor

Zhruba rok od začátku planosti podporuje zákaz kouření v restauracích jednadmdesát procent Čechů. Zjistil to čerstvý průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a agentury Ipsos. Lidé také podle průzkumu chodí do restaurací častěji, než před třemi lety, a to hlavně nekuřáci. Protikuřácký zákona tak zřejmě nestojí za nižší spotřebou piva v restauracích, tu má spíše na svědomí změna chutí mladších zákazníků.

Podle průzkumu Češi podporují protikuřácký zákon

28.5.2018 TV Nova str. 15 17:00 Odpolední Televizní noviny

redaktorka

Rok po začátku platnosti protikuřáckého zákona ho podporují bezmála tři čtvrtiny Čechů. Rozhodně ho odmítá 12 % lidí. Zjistil to průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a agentury Ipsos. Podle průzkumů teď chodí do restaurací daleko více nekuřáků. Stále ale kouří asi čtvrtina lidí a skoro 30 % z nich je silně proti tomu, že se v restauracích nesmí kouřit. Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumů nestojí zákaz kouření, ale to, že mladší spotřebitelé dávají přednost míchaným nápojům.

Podle průzkumu Češi podporují protikuřácký zákon 28.5.2018 TV Nova str. 16 19:30 Televizní noviny

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka

Rok po začátku platnosti protikuřáckého zákona ho podporují bezmála 3/4 Čechů. Rozhodně ho odmítá 12% lidí.

redaktor

Podle průzkumu **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a agentury Ipsos, teď chodí do restaurací daleko více nekuřáků. Stále ale kouří asi čtvrtina lidí a skoro 30% z nich je silně proti tomu, že se v restauracích nesmí kouřit. Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale to, že mladší spotřebitelé dávají přednost míchaným nápojům.

Podle průzkumu Češi podporují protikuřácký zákon 28.5.2018 TV Nova str. 08 12:00 Polední Televizní noviny

moderátorka

Rok po začátku platnosti protikuřáckého zákona ho podporují bezmála tři čtvrtiny Čechů. Rozhodně ho odmítá 12 % lidí. Zjistil to průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a agentury Ipsos. Podle průzkumů teď chodí do restaurací daleko více nekuřáků. Stále ale kouří asi čtvrtina lidí a skoro 30 % z nich je silně proti tomu, že se v restauracích nesmí kouřit. Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumů nestojí zákaz kouření, ale to, že mladší spotřebitelé dávají přednost míchaným nápojům.

Mileniálové mění české hospody. Místo piva pijí míchané drinky nebo víno

28.5.2018 seznamzpravy.cz str. 00 Domáci, Stalo se

Petr Švihel, Aleš Černý

Za menší výtoč piva v českých hospodách a barech podle průzkumu nemůže zákaz kouření. Ale fakt, že mladí lidé dávají přednost jiným alkoholickým nápojům.

Češi pijí méně piva než dříve, nejvíce je tento trend vidět v restauracích. Podle statistik Českého svazu pivovarů a sladoven se v roce 2016 v hospodách vytočilo 6,4 milionu hektolitrů piva (39 % z celkové spotřeby 16,4 milionu hektolitrů).

Loni to bylo o pět procent méně - 6,1 milionu hektolitrů. Klesl totiž jak celkový zkonsumovaný objem, tak i poměr piv vypitých v hospodě či restauraci.

Často zaznívá, že za to může zákaz kouření v restauracích, který v Česku platí přibližně rok. Podle nejnovějšího výzkumu společnosti Ipsos a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy je ale třeba hledat příčiny jinde.

Konkrétně v chutích a preferencích nejmladší skupiny návštěvníků hospod a restaurací. „Mladí lidé spotřebovávají méně piva prostě proto, že jim více chutná něco jiného. Preferují spíše míchané nápoje, víno nebo cider,“ říká vedoucí výzkumu Denisa Hejlová z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Podle publikovaných výsledků výzkumu 7 procent lidí uvádí, že pije více piva než loni, 82 procent lidí stejně a 11 procent méně. U skupiny ve věku 18 až 29 let je to výraznější - méně piva pije 14 procent lidí. A zároveň právě mladí nejvíce směřují k pití jiných nápojů.

Právě věková skupina 18 až 29 let se překrývá se skupinou, o které se často mluví jako o mileniálech nebo generaci Y.

Rozdíl mezi mladými a celkovým vzorkem čítajícím 834 respondentů je vidět i u odpovědi na otázku, jaké nápoje pijí místo piva. Podle průzkumu volí 38 procent mladých lidí místo piva „míchané drinky z tvrdého alkoholu“. Kdežto v celkové populaci je to jen 24 procent.

„Můžeme se domnívat, že to je i kvůli tomu, že někteří výrobci alkoholických nápojů v poslední době investovali do marketingových kampaní mířených právě na mladé lidi,“ dodává Hejlová.

URL| <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/milenialove-meni-ceske-hospody-misto-piva-piji-michane-drinky-nebo-vino-48015>

Zhruba každý sedmý z deseti Čechů podporuje zákaz kouření

28.5.2018 Rádio Blaník - Čechy str. 03 16:56 Zprávy

moderátorka

Zhruba každý sedmý z deseti Čechů podporuje zákaz kouření. S výsledky přišla **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy ve spolupráci s agenturou Ipsos. Ředitel výzkumné společnosti Radek Jalůvka mimo jiné dodal, že zákaz kouření nestojí za snížením spotřeby piva. Můžou za to především míchané nápoje.

Radek JALŮVKA, ředitel výzkumné společnosti Ipsos

Nejvíc nám to narostlo právě u generace Z, což jsou ti mladí od 18 do 29 let. A tady ty čísla to ukazují, že ta jejich preference těch míchaných drinků je daleko vyšší, než konzumace piva.

moderátorka

Poslanci se v nejbližších dnech budou zmírněním protikuřáckého zákona zabývat. Novela by tak umožnila zřizovat například v restauracích kuřárny.

Se zákazem kouření v restauracích souhlasí podle průzkumu 71 procent lidí

28.5.2018 byznysnoviny.cz str. 00 Ekonomika

S zákazem kouření v restauracích, barech a kavárnách souhlasí 71 procent lidí. Zásadně proti je 12 procent lidí. Vyplyvá to z průzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a agentury Ipsos.

Zákaz kouření v restauracích vítá 79 procent nekuřáků, naopak vadí 44 procentům kuřáků.

„Zatímco před šesti lety přiznávalo 28 procent kuřáků, že svým kouřením omezují svobodu nekuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent,“ uvádí průzkum.

Zatímco pro nekuřáky je inhalace tabákových spalin škodlivým zlovykem (72 procent) či závislostí (70 procent), kuřáci rituál pojmají jako úlevu od stresu (48 procent). Za závislé se považuje 44 procent z nich.

Průzkum, do něhož se zapojilo 1080 respondentů, se zaměřil i na spojitost poklesu prodeje točeného piva a zákazu kouření. Z dat plyne, že mladí pijí pivo méně, protože dávají přednost jiným nápojům, jako jsou míchané drinky z tvrdého alkoholu, víno či cidery.

Lidé naopak míří do restauračních zařízení častěji, a to především ti, kteří tam dříve i kvůli kuřáckému prostředí příliš nechodili.

Ve Sněmovně je momentálně návrh, který by umožnil zřízení oddělených kuřáren. Materiál počítá rovněž s tím, že menší podniky, kde se nepodává jídlo, by mohly zůstat kuřácké. (jaz)

URL| <https://www.byznysnoviny.cz/2018/05/28/se-zakazem-koureni-ceskych-restauracich-souhlasi-podle-pruzkumu-71-procent-lidi/>

Zákaz kouření v restauracích podporují po roce téměř tři čtvrtiny lidí 28.5.2018 novinky.cz str. 00 Domáci

Po bezmála roce platnosti zákazu kouření v restauracích, barech a kavárnách souhlasí s tímto opatřením 71 procent lidí. Zásadně proti je 12 procent lidí, kteří se zapojili do průzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a agentury Ipsos.

Zákaz kouření v restauracích vítá 79 procent nekuřáků, naopak vadí 44 procentům kuřáků. „Zatímco před šesti lety přiznávalo 28 procent kuřáků, že svým kouřením omezují svobodu nekuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent,” uvádí průzkum.

Zatímco pro nekuřáky je inhalace tabákových spalin škodlivým zlovykem (72 procent) či závislostí (70 procent), kuřáci rituál pojmají jako úlevu od stresu (48 procent). Za závislé se považuje 44 procent z nich.

Mladí pivo tolik neholdují

Průzkum, do něhož se zapojilo 1080 respondentů, se zaměřil i na spojitost poklesu prodeje točeného piva a zákazu kouření. Z dat plyne, že mladí pijí pivo méně, protože dávají přednost jiným nápojům, jako jsou míchané drinky z tvrdého alkoholu, víno či cidery.

Lidé naopak míří do restauračních zařízení častěji, a to především ti, kteří tam dříve i kvůli kuřáckému prostředí příliš nechodili.

Ve Sněmovně je momentálně návrh, který by umožnil zřízení oddělených kuřáren. Materiál počítá rovněž s tím, že menší podniky, kde se nepodává jídlo, by mohly zůstat kuřácké.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/473272-zakaz-koureni-v-restauracich-podporuji-po-roce-temer-tri-ctvrtiny-lidi.html>

ODHALENÍ BEZ PRÁCE 28.5.2018 MARKETING SALES MEDIA str. 11 Komentáře

Skrytou reklamu youtuberů údajně objeví málokteré dítě, selhávají i profesionálové. Překvapivý výzkum agentury Ipsos pro **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Čeští youtuberi příliš zdatní při začleňování propagace značek či produktů do svých videí totiž nejsou. Z divácky oblíbených vlogů představujících běžný den se staly ukázkové příklady teleshoppingů. Youtuberka sledovatelům říká, jak se má a co celý den dělala. Sice přiznává, že žehlení nepatří k nejoblíbenějším domácím pracím, ale tentokrát se na vyprané košile vyloženě těší. Přišla jí totiž nová žehlička, kterou už zkoušela, a představte si, žehlí úplně sama. Jak by také ne, když stojí téměř 13 tisíc, o čemž ovšem nepadne slovo. Zato sledující dostanou podrobný výklad o nesporných výhodách produktu. Tedy až na to, že pára může rozpustit make-up.

Často influenceři ani netají, že nějaký produkt testují. Natočí k tomu tematické video, což jim můžeme přičíst k dobru. Na trhu se objeví inovovaný přístroj na čištění pleti a youtuberka předvádí svou večerní rutinu. Samozřejmě za použití tohoto výrobku. Že jí bylo zboží zasláno k vyzkoušení, by snad ani nemusela říkat. Strojek za několik tisíc se čirou náhodou stal nezbytnou výbavou každé druhé blogerky. Náhoda?

Ne všichni, kdo jsou aktivní na YouTube, cílí na děti a teenagery, které ještě možná dokážou opít rohlíkem. Dospělí se obalamutit tak snadno nenechají a video ani nemusejí podrobovat hloubkovému zkoumání.

Youtuberům navíc mnohdy nestačí do videa či vlogu zařadit jediný produkt.

Fanouškům to začíná vadit a hlasitě se ozývají v komentářích. Youtuberi sami, ale také firmy, by si na to měli dát pozor.

O autorovi| redaktorka MarketingSalesMedia

Foto popis|

Zákaz kouření v restauracích podporují po roce téměř tři čtvrtiny lidí

28.5.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí

iDNES.cz, Josef Kopecký

Podpora zákazu kouření v pohostinských zařízeních je rok po jeho zavedení 71 procent, zjistily společně agentura Ipsos a **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích. Lidí, kterým to opravdu silně vadí, je jen 12 procent,“ řekl Radek Jalůvka ze společnosti Ipsos.

Do restaurací přitom chodí víc lidí než dříve. Návštěvnost restaurací se zvýšila hlavně díky zákazníkům, kteří tam dříve chodili jen výjimečně, vyplývá z průzkumu, při němž bylo dotazováno 1080 respondentů. „Nejistili jsme, že by byl rozdíl mezi městem a vesnicemi,“ řekl Jalůvka.

Skupina poslanců napříč stranami se pokouší zákaz kouření v restauracích osekát. Sněmovna o tom má jednat v úterý odpoledne. Proti omezení zákona je vláda v demisi, kterou k odmítavému stanovisku k poslaneckému návrhu přesvědčil ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Podle návrhu 86 poslanců by se majitelé barů a výčepů do velikosti osmdesáti metrů čtverečních mohli rozhodnout, že jejich podnik je kuřácký, s tím, že by se tam v takové chvíli nesmělo vydávat jídlo.

V Česku kouří přibližně čtvrtina lidí. Jedním ze zjištění průzkumu přitom je, že nyní si kuřáci více uvědomují, že svým kouřením omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Zároveň se mění to, čemu dávají návštěvníci restaurací přednost. Konzumace piva klesá podle zjištění agentury Ipsos kvůli preferencím mladých lidí, kteří dávají přednost spíše míchaným alkoholickým drinkům.

Pouze 21 procent provozovatelů podle dalšího průzkumu agentury Ipsos pro Asociaci malých a středních podnikatelů trápí zákaz kouření, přitom ale pouze 8 procent z nich uvedlo, že by jim pomohlo zrušení zákazu kouření. InsertSingleVideo

URL|

/domaci.aspx?c=A180528_100453_domaci_kop

<https://zpravy.idnes.cz/koureni-zakaz-podpora-ipsos-fsv-uk-dty->

Už rok si nesmí zapálit v restauracích

28.5.2018 ČRo Radiožurnál str. 06 12:00 Zprávy

Kateřina CAUSIDISOVÁ, redaktorka

Už rok si kuřáci nesmí zapálit v restauracích a barech. Přesto návštěvnost v pohostinských zařízeních v posledních třech letech vzrostla. Vyplývá to z průzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a agentury Ipsos. Zákon o zákazu kouření navíc podporují v Česku téměř tři čtvrtiny lidí. Více teď Barbora Kladivová.

Barbora KLADIVOVÁ, redaktorka

Stoly bez popelníků neznamenaají restaurace bez návštěvníků. Naopak. Do restaurací chodí lidé častěji než před třemi lety. Alespoň podle průzkumu Univerzity Karlovy a agentury Ipsos. Návštěvnost ale podle dat zvýšila hlavně díky zákazníkům, kteří chodili do pohostinských zařízení v minulosti jen výjimečně. Třeba právě proto, že jim vadil kouř z cigaret. Častější návštěvnosti pomohla ale i silnější ekonomika, říká Radek Jalůvka z agentury Ipsos.

Radek JALŮVKA, agentura Ipsos

V momentě, když mají lidé více peněz, spotřebovávají tyhle ty peníze za věci, který si v dobách krize odeprou. A to je přesně návštěva restaurace.

Barbora KLADIVOVÁ, redaktorka

To, že si kuřáci nesmí v pohostinských zařízení zapálit vadí jen 12 procentům lidí. V Česku kouří pravidelně celá čtvrtina obyvatel, desetina z nich jsou silní kuřáci. Barbora Kladivová, Radiožurnál.

Průzkum: Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 procent lidí. Rozhodně ho odmítá jen asi desetina Čechů

28.5.2018 info.cz str. 00 Česko
bau,ČTK

Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí. Dnes to zástupci těchto organizací uvedli na tiskové konferenci. V Poslanecké sněmovně je nyní návrh na zmírnění zákona.

Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. „Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích,“ řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka. Kuřáci si více podle průzkumu uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem. „Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trochu víc než před rokem,“ uvedl Jalůvka. Více než čtyři pětiny respondentů pak odpověděly, že konzumuje stejné množství piva jako před rokem, 11 procent ho pak podle průzkumu konzumuje méně. Pivo také nahrazuje víno nebo nealkoholické nápoje. „Pro generaci Z není tak sexy pít pivo,“ dodal Jalůvka. Generací Z se označují lidé narození od druhé poloviny 90. let.

Lidé pak podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se podle něj zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky.

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký. Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

URL| <https://www.info.cz/clanek/31007/pruzkum-se-zakazem-koureni-v-restauracich-souhlas-i-71-procent-lidi-rozhodne-ho-odmita-jen-asi-desetina-cechu>

Zákaz kouření většina lidí podporuje, ukázal průzkum

28.5.2018 mesec.cz str. 00

Podpora protikuřáckého zákona je rok po jeho zavedení vysoká. Ukázal to průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který provedla ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí. Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. Podpora zákona je velmi vysoká, pro je celkově 71 % lidí, proti je 29 %. Vítá jej 79 % nekuřáků. Naopak 44 % kuřáků vadí, že si již v restauraci nemohou zapálit. Tip: Léčebné konopí? Ano, uhradíme, říká pojišťovna „Očekávaný dopad má zákon na pohostinská zařízení – lidé do nich v průměru chodí častěji než před třemi lety. Návštěvnost se zvýšila hlavně díky zákazníkům, kteří tam dříve chodili jen výjimečně,“ říká Radek Jalůvka, ředitel Ipsos Central Europe. Kuřáci si podle průzkumu stále více uvědomují, že svým kouřením obtěžují okolí. Zatímco před šesti lety přiznávalo 28 % kuřáků, že svým kouřením omezují svobodu nekuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 %. Vyprchává i reklamní spojení kouření se symbolikou svobody – s ním se ztotožňuje pouze 37 % lidí a toto číslo klesá s věkem. Názory na kouření se výrazně liší mezi kuřáky a nekuřáky – zatímco kuřáci si zapalují, aby si ulevili od stresu (48 %), nekuřáci to považují za zdraví škodlivý návyk (72 %) a závislost (70 %). Za závislé se přitom považuje dokonce 44 % kuřáků. „Zajímavé je, že téměř shodně hodnotí kuřáci (12 %) i nekuřáci (13 %) kouření jako činnost, díky které se dá zařadit do společnosti,“ říká Jalůvka. Výzkumníci se zaměřili i na souvislost s poklesem pití piva, které bylo například zástupci pivovarů spojováno se zákazem kouření. Zjistili, že pivo pijí méně mladí lidé, protože dávají přednost jiným nápojům, které jsou pro ně atraktivnější – především míchaným drinkům z tvrdého alkoholu, vínu či ciderům.

URL| <https://www.mesec.cz/aktuality/zakaz-koureni-vetsina-lidi-podporuje-ukazal-pruzkum/>

Zákaz kouření v restauracích schvaluje 71 procent Čechů. Lidí chodí do hospod více než před zákazem, ukázal průzkum

28.5.2018 iHNed.cz str. 00

ČTK

V České republice, kde kouří přibližně čtvrtina lidí, je proti zákazu kouření v restauračních zařízeních 12 procent lidí, vyplývá z průzkumu **Fakulty sociálních věd** UK a agentury Ipsos. Stále více kuřáků si však uvědomuje, že svou činností omezují svobodu nekuřáků.

Mladá generace, která se označuje písmenem Z, upřednostňuje míchané koktejly s tvrdým alkoholem či víno před pivem.

Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který

udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí. V pondělí to zástupci těchto organizací uvedli na tiskové konferenci. V Poslanecké sněmovně je nyní návrh na zmírnění zákona.

Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. "Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích," řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka. Kuřáci si více podle průzkumu uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem.

"Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trošku víc než před rokem," uvedl Jalůvka. Více než čtyři pětiny respondentů uvedly, že konzumují stejné množství piva jako před rokem, 11 procent ho konzumuje méně. Pivo je také nahrazováno vínem nebo nealkoholickými nápoji. "Pro generaci Z není tak sexy pít pivo," dodal Jalůvka. Generací Z se označují lidé narození od druhé poloviny 90. let.

Protikuřácký zákon funguje, tvrdí lékaři. Počet infarktů klesl až o více než 10 procent, ubylo i astmatiků

Čtěte zde

Lidé podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky.

Lidem nejvíce v restauracích vadí nekvalitní obsluha a nekvalitní jídlo a pití. Zvýšila se nevole proti pachům z kuchyně, 44 procentům kuřáků vadí nemožnost si zapálit.

Průzkum se nezaměřoval na rozdíl mezi podporou zákazu na vesnicích a ve velkých městech. Podle Denisy Hejlové z UK se však podle starších šetření nezjistil větší rozdíl. "Nebylo naším cílem říct, jestli na Prachaticku je to méně nebo více," dodal Jalůvka.

Agentura zpracovala i další studii pro Asociaci malých a středních podniků a živnostníků ČR, ve které odpovídali provozovatelé 301 restaurací a barů. Z výsledků plyne, že 21 procent provozovatelů trápí zákaz kouření, osm procent uvedlo, že by jim zrušení zákazu pomohlo. Úplné výsledky chce agentura zveřejnit později.

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký.

Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

Benda se odvolává na průzkum, který si u agentury STEM nechalo v dubnu udělat ministerstvo zdravotnictví. Z něj vyplývá, že 54 procentům lidí vadí zákaz kouření v hospodách a pivnicích. "Mimochodem, nikdo se v průzkumech neptá, zda nevadí lidé postávající na ulici," podotkl Benda.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátorů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

URL| <http://domaci.ihned.cz/c1-66151330-zakaz-koureni-v-restauracich-schvaluje-71-procent-cechu-a-lidi-chodi-do-hospod-vice-nez-pred-zakazem-ukazal-pruzkum>

Nový průzkum o efektu protikuřáckého zákona: Lidé chodí do restaurací častěji než před třemi lety

28.5.2018 seznamzpravy.cz str. 00 Domáci, Stalo se
Petr Švihel

Zákaz kouření v hospodách a restauracích vadí jen 12 procentům lidí. Návštěvníkům teď naopak v hospodách víc vadí hluk a pachy z kuchyně. Kuřáci si také uvědomují více než dříve, že nekuřáky omezují.

Tento týden to bude přesně rok od zavedení takzvaného antikuřáckého zákona. Ten mimo jiné zavedl plošný zákaz cigaret v restauracích, hospodách a barech.

Podle kritiků měl zákon těžce zasáhnout zejména drobné hospodské na vesnicích. Mluvili o tom i poslanci, kteří se ve Sněmovně zabývali v minulých týdnech zmírněním plošného zákazu. **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy a výzkumná agentura Ipsos se zaměřily na dopady zákona na restaurace a názory kuřáků.

Lidé podle průzkumu chodí do hospod častěji než před třemi lety. V roce 2015 uvedlo 18 procent lidí, že chodí často do restaurací, nyní to bylo 23 procent. A z druhé strany - v roce 2015 uvedlo 5 procent, že nikdy nechodí do restaurace. Nyní to jsou čtyři procenta.

„Lidé častěji chodí do hospod. Má to dva důvody. Drtivá většina, která dřív nechodila, byli nekuřáci. Jejich hlavní důvod byl, že jim to tam smrdí. Samozřejmě druhým důvodem je lepší ekonomická situace,“ říká ředitel agentury Ipsos Radek Jalůvka.

Ten zároveň dodal i zjištění z jiného aktuálního průzkumu: Osmi procentům majitelů vadí, že se v jejich zařízeních nesmí kouřit. „Majitele restaurací a barů netrápí tolik zákaz kouření. Mnohem víc řeší obrovský nedostatek pracovních sil. To vnímají jako výrazně větší problém,“ uvedl.

Kouření se také začalo více vnímat jako činnost, která obtěžuje okolí. V roce 2012 se 28 procent kuřáků domnívalo, že omezují svobodu nekuřáků. V roce 2018 je to už 41 procent.

„Těch 13 procent je velký posun. Kuřáci více vnímají to, že jsou to oni, kdo omezují nekuřáky,“ uvedla Denisa Hejlová vedoucí výzkumu z **Fakulty sociálních věd** UK.

A co nyní lidem vadí v restauracích, když už se v nich nekouří? Významně vzrostl počet lidí, kterým vadí pachy z kuchyně, což nejspíš má souvislost s tím, že je kuchyň v nekuřáckém provozu více cítit než předtím. Dalším problémem, který lidé vnímají výrazněji, je hluk.

„V roce 2015 vadil hluk 25 procentům návštěvníků, dnes to negativně vnímá 38 procent lidí. To je výrazný nárůst,“ dodává Jalůvka.

Jak se staví lidé k samotnému zákonu?

Pouze 12 procentům lidí vadí, že si nemohou v restauracích zapálit. Z celkové populace 42 procent lidí zákaz uvítalo. Jen mezi kuřáky dopadl výzkum takto: 28 procent je proti zákonu, 19 procent naopak zákon vítá. U nekuřáků 79 procent lidí zákaz kouření v restauracích podporuje. Sedm procent nekuřáků je naopak proto, aby se zákaz zrušil.

Lékaři už dříve předložili data, jak se projevuje úplný zákaz kouření v restauracích na zdraví Čechů a zvykch kuřáků. Zjistili, že se kouří s menší intenzitou, která se projevuje i v tom, jak kouří doma.

Lékaři z Kliniky adiktologie 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy porovnali zvyky 130 kuřáků mezi 19 a 77 lety a zkoumali je sedm měsíců před účinností zákona o úplném zákazu kouření v restauracích a dalších sedm měsíců, kdy zákon platil.

Zjistili, že po zavedení zákona klesl z 15 na 13 počet cigaret, které v průměru denně vykouří.

„Mírně se snížilo kouření cigaret a mírně se zvýšila motivace s kouřením přestat,“ říká Adam Kulhánek z kliniky adiktologie.

Změnily se i návyky kuřáků. Zatímco před zavedením zákazu vykouřili při posezení v restauraci v průměru pět cigaret, nyní je to necelá jedna cigareta.

Počet cigaret vykouřených na ulici vzrostl z necelých dvou na 4,5 cigarety.

„Ti, co původně kouřili v restauracích, barech, kavárnách, se většinou přesunuli na ulici, to se potvrdilo,“ dodává Adam Kulhánek.

Vliv zákazu kouření v restauracích zkoumal také - z jiného pohledu - Ústav zdravotnických informací.

Na začátku dubna uvedl, že za prvních pět měsíců platnosti zákona ubylo lidí, kteří museli být hospitalizováni kvůli nemocem způsobeným kouřením.

Zákon zcela zakazující kouření v restauracích platí od 31. května minulého roku. Ve Sněmovně připravila skupina poslanců jeho novelu, která by mohla zčásti cigarety do hospod vrátit. V dubnu také řešil zmírnění zákona Ústavní soud, pozměnil však jen drobné detaily.

Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 % lidí. Za menší spotřebu piva nemůže, ukázal průzkum

28.5.2018 aktualne.cz str. 00 Nakupování

ČTK, Ekonomika

Za sníženou spotřebou čepovaného piva podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů. Praha - Zhruba rok po začátku platnosti

Praha - Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí.

Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. "Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích," řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka.

Kuřáci si více podle průzkumu uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem.

"Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trošku víc než před rokem," uvedl Jalůvka. Více než čtyři pětiny respondentů pak odpověděly, že konzumuje stejné množství piva jako před rokem, 11 procent ho pak podle průzkumu konzumuje méně.

Pivo je také nahrazováno vínem nebo nealkoholickými nápoji. "Pro generaci Z není tak sexy pít pivo," dodal Jalůvka. Generací Z se označují lidé narození od druhé poloviny 90. let.

Lidé pak podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se podle něj zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky.

Lidem nejvíce v restauracích vadí nekvalitní obsluha a nekvalitní jídlo a pití. Zvýšila se nevole proti pachům z kuchyně, 44 procentům kuřáků vadí nemožnost si zapálit.

Průzkum se nezaměřoval na rozdíl mezi podporou zákazu na vesnicích a ve velkých městech. Podle Denisy Hejlové z Univerzity Karlovy se však podle starších šetření nezjistil větší rozdíl. "Nebylo naším cílem říct, jestli na Prachaticku je to méně nebo více," dodal Jalůvka.

Agentura zpracovala i další studii pro Asociaci malých a středních podniků a živnostníků ČR, ve které odpovídali provozovatelé 301 restaurací a barů. Z výsledků plyne, že 21 procent provozovatelů trápí zákaz kouření, osm procent uvedlo, že by jim zrušení zákazu pomohlo. Úplné výsledky chce agentura zveřejnit později.

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký. Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

Video: Zákaz kouření zabránil tisícům infarktů, uzavřené kuřárny jsou absurdní, říká lékařka

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/finance/nakupovani/se-zakazem-koureni-v-restauracich-souhlas-71-lidi-zamensi/r~85fd96ec625211e89297ac1f6b220ee8/>

Průzkum: 71 procentům Čechů zákaz kouření nevádí. Lidí v restauracích přibylo

28.5.2018 **blesk.cz** str. 00 Události
AKu,ČTK

Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí.

Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. V pondělí to zástupci těchto organizací uvedli na tiskové konferenci. V Poslanecké sněmovně je nyní návrh na zmírnění zákona, který umožnil zavedení kuřáren.

„Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích,“ řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka. Kuřáci si více podle průzkumu uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Pít pivo není pro mladé tak „sexy“

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem. „Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trochu víc než před rokem,“ uvedl Jalůvka.

Více než čtyři pětiny respondentů pak odpověděly, že konzumuje stejné množství piva jako před rokem, 11 procent ho pak podle průzkumu konzumuje méně. Pivo také nahrazuje víno nebo nealkoholické nápoje. „Pro generaci Z není tak sexy pít pivo,“ dodal Jalůvka. Generací Z se označují lidé narození od druhé poloviny 90. let.

Lidé pak podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se podle něj zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky.

Lidem nejvíce v restauracích vadí nekvalitní obsluha a nekvalitní jídlo a pití. Zvýšila se nevole proti pachům z kuchyně, 44 procentům kuřáků vadí nemožnost si zapálit. Průzkum se nezaměřoval na rozdíl mezi podporou zákazu na vesnicích a ve velkých městech.

Agentura zpracovala i další studii pro Asociaci malých a středních podniků a živnostníků ČR, ve které odpovídali provozovatelé 301 restaurací a barů. Z výsledků plyne, že 21 procent provozovatelů trápí zákaz kouření, osm procent uvedlo, že by jim zrušení zákazu pomohlo. Úplné výsledky chce agentura zveřejnit později.

Prosadí kuřárny?

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký.

Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/545137/pruzkum-71-procentum-cechu-zakaz-koureni-nevadi-lidi-v-restauracich-pribylo>

Zákaz kouření v restauracích? Vítají ho téměř tři čtvrtiny lidí

28.5.2018 denik.cz str. 00 Česko

ČTK

/ANKETA/ Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos.

"V průzkumu odpovídalo 1080 lidí. Dnes to zástupci těchto organizací uvedli na tiskové konferenci. V Poslanecké sněmovně je nyní návrh na zmírnění zákona.

Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. "Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích," řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka. Kuřáci si více podle průzkumu uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem. "Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trochu víc než před rokem," uvedl Jalůvka.

Více než čtyři pětiny respondentů pak odpověděly, že konzumuje stejné množství piva jako před rokem, 11 procent ho pak podle průzkumu konzumuje méně. Pivo také nahrazuje víno nebo nealkoholické nápoje. "Pro generaci Z není tak sexy pít pivo," dodal Jalůvka. Generací Z se označují lidé narození od druhé poloviny 90. let.

Lidé pak podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se podle něj zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky.

Lidem nejvíce v restauracích vadí nekvalitní obsluha a nekvalitní jídlo a pití. Zvýšila se nevole proti pachům z kuchyně, 44 procentům kuřáků vadí nemožnost si zapálit.

Průzkum se nezaměřoval na rozdíl mezi podporou zákazu na vesnicích a ve velkých městech. Podle Denisy Hejlové z UK se však podle starších šetření nezjistil větší rozdíl. "Nebylo naším cílem říct, jestli na Prachaticku je to méně nebo více," dodal Jalůvka.

Agentura zpracovala i další studii pro Asociaci malých a středních podniků a živnostníků ČR, ve které odpovídali provozovatelé 301 restaurací a barů. Z výsledků plyne, že 21 procent provozovatelů trápí zákaz kouření, osm procent uvedlo, že by jim zrušení zákazu pomohlo. Úplné výsledky chce agentura zveřejnit později.

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřízení kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký.

Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

"

URL| https://www.denik.cz/z_domova/zakaz-koureni-v-restauracich-lide-vitaji-souhlasi-s-nim-temer-tri-ctvrtiny-20180528.html

Zákaz kouření v restauracích rok poté: souhlasí s ním tři čtvrtiny lidí

28.5.2018 euro.cz str. 00 Události

Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí. V Poslanecké sněmovně je nyní návrh na zmírnění zákona.

Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. „Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích,“ řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka. Kuřáci si více podle průzkumu uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem. „Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trochu víc než před rokem,“ uvedl Jalůvka. Více než čtyři pětiny respondentů pak odpověděly, že konzumuje stejné množství piva jako před rokem, 11 procent ho pak podle průzkumu konzumuje méně. Pivo také nahrazuje víno nebo nealkoholické nápoje. „Pro generaci Z není tak sexy pít pivo,“ dodal Jalůvka. Generací Z se označují lidé narození od druhé poloviny 90. let.

Lidé pak podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se podle něj zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky.

Lidem nejvíce v restauracích vadí nekvalitní obsluha a nekvalitní jídlo a pití. Zvýšila se nevole proti pachům z kuchyně, 44 procentům kuřáků vadí nemožnost si zapálit.

Přečtěte si: Tabákový průmysl chce od států podporu nehořlavých cigaret

Průzkum se nezaměřoval na rozdíl mezi podporou zákazu na vesnicích a ve velkých městech. Podle Denisy Hejlové z UK se však podle starších šetření nezjistil větší rozdíl. „Nebylo naším cílem říct, jestli na Prachaticku je to méně nebo více,“ dodal Jalůvka.

Agentura zpracovala i další studii pro Asociaci malých a středních podniků a živnostníků ČR, ve které odpovídali provozovatelé 301 restaurací a barů. Z výsledků plyne, že 21 procent provozovatelů trápí zákaz kouření, osm procent uvedlo, že by jim zrušení zákazu pomohlo. Úplné výsledky chce agentura zveřejnit později.

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký. Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

URL| <https://www.euro.cz:443/udalosti/zakaz-koureni-v-restauracich-rok-pote-souhlasi-s-nim-tri-ctvrtiny-lidi-1407459>

Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 % lidí

28.5.2018 ozdravotnictvi.cz str. 00 Zpravodajství

Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí. Dnes to zástupci těchto organizací uvedli na tiskové konferenci. V Poslanecké sněmovně je nyní návrh na zmírnění zákona.

Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. "Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích," řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka. Kuřáci si více podle průzkumu uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem. "Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trochu víc než před rokem," uvedl Jalůvka. Více než čtyři pětiny respondentů uvedly, že konzumují stejné množství piva jako před rokem, 11 procent ho konzumuje méně. Pivo je také nahrazováno vínem nebo nealkoholickými nápoji. "Pro generaci Z není tak sexy pít pivo," dodal Jalůvka. Generací Z se označují lidé narození od druhé poloviny 90. let.

Lidé podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky.

Lidem nejvíce v restauracích vadí nekvalitní obsluha a nekvalitní jídlo a pití. Zvýšila se nevole proti pachům z kuchyně, 44 procentům kuřáků vadí nemožnost si zapálit.

Průzkum se nezaměřoval na rozdíl mezi podporou zákazu na vesnicích a ve velkých městech. Podle Denisy Hejlové z UK se však podle starších šetření nezjistil větší rozdíl. "Nebylo naším cílem říct, jestli na Prachaticku je to méně nebo více," dodal Jalůvka.

Agentura zpracovala i další studii pro Asociaci malých a středních podniků a živnostníků ČR, ve které odpovídali provozovatelé 301 restaurací a barů. Z výsledků plyne, že 21 procent provozovatelů trápí zákaz kouření, osm procent uvedlo, že by jim zrušení zákazu pomohlo. Úplné výsledky chce agentura zveřejnit později.

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký. Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

URL| <https://www.ozdravotnictvi.cz/zpravodajstvi/se-zakazem-koureni-v-restauracich-souhlas-i-71-lidi/>

Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 % lidí. Za menší spotřebu piva nemůže, ukázal průzkum

28.5.2018 sport.aktualne.centrum.cz str. 00 Nakupování

ČTK, Ekonomika

Za sníženou spotřebou čepovaného piva podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů. Praha - Zhruba rok po začátku platnosti

Praha - Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí.

Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. "Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích," řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka.

Kuřáci si více podle průzkumu uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem.

"Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trošku víc než před rokem," uvedl Jalůvka. Více než čtyři pětiny respondentů pak odpověděly, že konzumuje stejné množství piva jako před rokem, 11 procent ho pak podle průzkumu konzumuje méně.

Pivo je také nahrazováno vínem nebo nealkoholickými nápoji. "Pro generaci Z není tak sexy pít pivo," dodal Jalůvka. Generaci Z se označují lidé narození od druhé poloviny 90. let.

Lidé pak podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se podle něj zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky.

Lidem nejvíce v restauracích vadí nekvalitní obsluha a nekvalitní jídlo a pití. Zvýšila se nevole proti pachům z kuchyně, 44 procentům kuřáků vadí nemožnost si zapálit.

Průzkum se nezaměřoval na rozdíl mezi podporou zákazu na vesnicích a ve velkých městech. Podle Denisy Hejlové z Univerzity Karlovy se však podle starších šetření nezjistil větší rozdíl. "Nebylo naším cílem říct, jestli na Prachaticku je to méně nebo více," dodal Jalůvka.

Agentura zpracovala i další studii pro Asociaci malých a středních podniků a živnostníků ČR, ve které odpovídali provozovatelé 301 restaurací a barů. Z výsledků plyne, že 21 procent provozovatelů trápí zákaz kouření, osm procent uvedlo, že by jim zrušení zákazu pomohlo. Úplné výsledky chce agentura zveřejnit později.

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřízení kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký. Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

Video: Zákaz kouření zabránil tisícům infarktů, uzavřené kuřárny jsou absurdní, říká lékařka

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/finance/nakupovani/se-zakazem-koureni-v-restauracich-souhlas-i-71-lidi-zamensi/r~85fd96ec625211e89297ac1f6b220ee8/>

Průzkum: Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 procent lidí

28.5.2018 w4t.cz str. 00

Gerd Altmann

Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí.

Foto: Gerd Altmann

Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí. Dnes to zástupci těchto organizací uvedli na tiskové konferenci. V Poslanecké sněmovně je nyní návrh na zmírnění zákona.

Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. "Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích," řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka. Kuřáci si více podle průzkumu uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem. "Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trochu víc než před rokem," uvedl Jalůvka. Více než čtyři pětiny respondentů uvedly, že konzumují stejné množství piva jako před rokem, 11 procent ho konzumuje méně. Pivo je také nahrazováno vínem nebo nealkoholickými nápoji. "Pro generaci Z není tak sexy pít pivo," dodal Jalůvka. Generaci Z se označují lidé narození od druhé poloviny 90. let.

Lidé podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky.

Lidem nejvíce v restauracích vadí nekvalitní obsluha a nekvalitní jídlo a pití. Zvýšila se nevole proti pachům z kuchyně, 44 procentům kuřáků vadí nemožnost si zapálit.

Průzkum se nezaměřoval na rozdíl mezi podporou zákazu na vesnicích a ve velkých městech. Podle Denisy Hejlové z UK se však podle starších šetření nezjistil větší rozdíl. "Nebylo naším cílem říct, jestli na Prachaticku je to méně nebo více," dodal Jalůvka.

Agentura zpracovala i další studii pro Asociaci malých a středních podniků a živnostníků ČR, ve které odpovídali provozovatelé 301 restaurací a barů. Z výsledků plyne, že 21 procent provozovatelů trápí zákaz kouření, osm procent uvedlo, že by jim zrušení zákazu pomohlo. Úplné výsledky chce agentura zveřejnit později.

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký. Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

URL| <https://www.w4t.cz/pruzkum-se-zakazem-koureni-v-restauracich-souhlas-i-71-procent-lidi-75722/>

Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 % lidí. Za menší spotřebu piva nemůže, ukázal průzkum

28.5.2018 zena.cz str. 00 Nakupování

ČTK, Ekonomika

Za sníženou spotřebou čepovaného piva podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů. Praha - Zhruba rok po začátku platnosti

Praha - Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí.

Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. "Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích," řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka.

Kuřáci si více podle průzkumu uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem.

"Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trošku víc než před rokem," uvedl Jalůvka. Více než čtyři pětiny respondentů pak odpověděly, že konzumuje stejné množství piva jako před rokem, 11 procent ho pak podle průzkumu konzumuje méně.

Pivo je také nahrazováno vínem nebo nealkoholickými nápoji. "Pro generaci Z není tak sexy pít pivo," dodal Jalůvka. Generaci Z se označují lidé narození od druhé poloviny 90. let.

Lidé pak podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se podle něj zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky.

Lidem nejvíce v restauracích vadí nekvalitní obsluha a nekvalitní jídlo a pití. Zvýšila se nevole proti pachům z kuchyně, 44 procentům kuřáků vadí nemožnost si zapálit.

Průzkum se nezaměřoval na rozdíl mezi podporou zákazu na vesnicích a ve velkých městech. Podle Denisy Hejlové z Univerzity Karlovy se však podle starších šetření nezjistil větší rozdíl. "Nebylo naším cílem říct, jestli na Prachaticku je to méně nebo více," dodal Jalůvka.

Agentura zpracovala i další studii pro Asociaci malých a středních podniků a živnostníků ČR, ve které odpovídali provozovatelé 301 restaurací a barů. Z výsledků plyne, že 21 procent provozovatelů trápí zákaz kouření, osm procent uvedlo, že by jim zrušení zákazu pomohlo. Úplné výsledky chce agentura zveřejnit později.

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký. Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

Video: Zákaz kouření zabránil tisícům infarktů, uzavřené kuřárny jsou absurdní, říká lékařka

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/finance/nakupovani/se-zakazem-koureni-v-restauracich-souhlesi-71-lidi-zamensi/r~85fd96ec625211e89297ac1f6b220ee8/>

ANKETA: Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 procent lidí

28.5.2018 drbna.cz str. 00 Společnost

Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí. Dnes to zástupci těchto organizací uvedli na tiskové konferenci. V Poslanecké sněmovně je nyní návrh na zmírnění zákona.

Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. 'Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích,' řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka. Kuřáci si více podle průzkumu uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem. 'Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trochu víc než před rokem,' uvedl Jalůvka. Více než čtyři pětiny respondentů uvedly, že konzumují stejné množství piva jako před rokem, 11 procent ho konzumuje méně. Pivo je také nahrazováno vínem nebo nealkoholickými nápoji. 'Pro generaci Z není tak sexy pít pivo,' dodal Jalůvka. Generaci Z se označují lidé narození od druhé poloviny 90. let.

Lidé podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky.

Lidem nejvíce v restauracích vadí nekvalitní obsluha a nekvalitní jídlo a pití. Zvýšila se nevole proti pachům z kuchyně, 44 procentům kuřáků vadí nemožnost si zapálit.

Průzkum se nezaměřoval na rozdíl mezi podporou zákazu na vesnicích a ve velkých městech. Podle Denisy Hejlové z UK se však podle starších šetření nezjistil větší rozdíl. 'Nebylo naším cílem říct, jestli na Prachaticku je to méně nebo více,' dodal Jalůvka.

Agentura zpracovala i další studii pro Asociaci malých a středních podniků a živnostníků ČR, ve které odpovídali provozovatelé 301 restaurací a barů. Z výsledků plyne, že 21 procent provozovatelů trápí zákaz kouření, osm procent uvedlo, že by jim zrušení zákazu pomohlo. Úplné výsledky chce agentura zveřejnit později.

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký. Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

URL| <https://www.drba.cz/zpravy/spolecnost/2452-anketa-se-zakazem-koureni-v-restauracich-souhlasi-71-procent-lidi.html>

Průzkum: Se zákazem kouření v restauracích souhlasí více než dvě třetiny lidí

28.5.2018 lidovky.cz str. 00 Zprávy / Domov
ČTK

Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí. V pondělí to zástupci těchto organizací uvedli na tiskové konferenci. V Poslanecké sněmovně je nyní návrh na zmírnění zákona.

Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. „Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích,“ řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka. Kuřáci si více podle průzkumu

uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Výsledky průzkumu potvrzují závěry podobného šetření agentury STEM pro ministerstvo zdravotnictví, podle kterého se zákazem souhlasí 68% lidí.

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem. „Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trošku víc než před rokem,“ uvedl Jalůvka. Více než čtyři pětiny respondentů uvedly, že konzumují stejné množství piva jako před rokem, 11 procent ho konzumuje méně. Pivo je také nahrazováno vínem nebo nealkoholickými nápoji. „Pro generaci Z není tak sexy pít pivo,“ dodal Jalůvka. Generací Z se označují lidé narození od druhé poloviny 90. let.

Lidé podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky.

Lidem nejvíce v restauracích vadí nekvalitní obsluha a nekvalitní jídlo a pití. Zvýšila se nevole proti pachům z kuchyně, 44 procentům kuřáků vadí nemožnost si zapálit.

Průzkum se nezaměřoval na rozdíl mezi podporou zákazu na vesnicích a ve velkých městech. Podle Denisy Hejlové z UK se však podle starších šetření nezjistil větší rozdíl. „Nebylo naším cílem říct, jestli na Prachaticku je to méně nebo více,“ dodal Jalůvka. Agentura zpracovala i další studii pro Asociaci malých a středních podniků a živnostníků ČR, ve které odpovídali provozovatelé 301 restaurací a barů. Z výsledků plyne, že 21 procent provozovatelů trápí zákaz kouření, osm procent uvedlo, že by jim zrušení zákazu pomohlo. Úplné výsledky chce agentura zveřejnit později.

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký. Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

URL| https://www.lidovky.cz/pruzkum-se-zakazem-koureni-v-restauracich-souhlas-i-vice-nez-dve-tretiny-lidi-185-zprav-y-domov.aspx?c=A180528_111216_In_domov_lar

Se zákazem kouření v restauracích souhlasí 71 % lidí. Za menší spotřebu piva nemůže, ukázal průzkum

28.5.2018 magazin.aktualne.cz str. 00 Nakupování
ČTK, Ekonomika

Za sníženou spotřebou čepovaného piva podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů. Praha - Zhruba rok po začátku platnosti

Praha - Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí.

Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. "Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích," řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka.

Kuřáci si více podle průzkumu uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem.

"Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trošku víc než před rokem," uvedl Jalůvka. Více než čtyři pětiny respondentů pak odpověděly, že konzumuje stejné množství piva jako před rokem, 11 procent ho pak podle průzkumu konzumuje méně.

Pivo je také nahrazováno vínem nebo nealkoholickými nápoji. "Pro generaci Z není tak sexy pít pivo," dodal Jalůvka. Generaci Z se označují lidé narození od druhé poloviny 90. let.

Lidé pak podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se podle něj zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky.

Lidem nejvíce v restauracích vadí nekvalitní obsluha a nekvalitní jídlo a pití. Zvýšila se nevole proti pachům z kuchyně, 44 procentům kuřáků vadí nemožnost si zapálit.

Průzkum se nezaměřoval na rozdíl mezi podporou zákazu na vesnicích a ve velkých městech. Podle Denisy Hejlové z Univerzity Karlovy se však podle starších šetření nezjistil větší rozdíl. "Nebylo naším cílem říct, jestli na Prachaticku je to méně nebo více," dodal Jalůvka.

Agentura zpracovala i další studii pro Asociaci malých a středních podniků a živnostníků ČR, ve které odpovídali provozovatelé 301 restaurací a barů. Z výsledků plyne, že 21 procent provozovatelů trápí zákaz kouření, osm procent uvedlo, že by jim zrušení zákazu pomohlo. Úplné výsledky chce agentura zveřejnit později.

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký. Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

Video: Zákaz kouření zabránil tisícům infarktů, uzavřené kuřárny jsou absurdní, říká lékařka

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/finance/nakupovani/se-zakazem-koureni-v-restauracich-souhlas-71-lidi-zamensi/r~85fd96ec625211e89297ac1f6b220ee8/>

Zákaz kouření podporuje 71 procent lidí. Pivo už "není sexy"

28.5.2018 tyden.cz str. 00 Domácí
ČTK

Zhruba rok po začátku platnosti podporuje zákaz kouření v restauracích 71 procent Čechů. Proti je zbytek, rozhodně ho odmítá 12 procent lidí. Zjistil to květnový průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který udělala ve spolupráci s agenturou Ipsos. Odpovídalo v něm 1080 lidí. Zástupci těchto organizací to uvedli na tiskové konferenci. V Poslanecké sněmovně je nyní návrh na zmírnění zákona.

Podle průzkumu kouří v Česku přibližně čtvrtina lidí. "Dvacet osm procent kuřáků je silně proti tomu, že se nesmí kouřit v restauracích," řekl ředitel Ipsos Central Europe Radek Jalůvka. Kuřáci si více podle průzkumu uvědomují, že zapálenou cigaretou omezují svobodu nekuřáků. Zatímco před šesti lety to přiznávalo 28 procent kuřáků, letos jejich podíl stoupl na 41 procent.

Za sníženou spotřebou čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary, podle průzkumu nestojí zákaz kouření, ale preference mladších spotřebitelů, kteří dávají přednost míchaným nápojům s tvrdým alkoholem. "Sedm procent lidí nám odpovědělo, že konzumuje piva trochu více než před rokem," uvedl Jalůvka. Více než čtyři pětiny respondentů pak odpověděly, že konzumují stejné množství piva jako před rokem, 11 procent ho pak podle průzkumu konzumuje méně. Pivo také nahrazuje víno nebo nealkoholické nápoje. "Pro generaci Z není tak sexy pít pivo," dodal Jalůvka. Generaci Z se označují lidé narození od druhé poloviny 90. let.

Lidé pak podle průzkumu chodí do restaurací častěji než před třemi roky. Návštěvnost se podle něj zvýšila hlavně kvůli zákazníkům, kteří chodili v minulosti do občerstvovacích zařízení výjimečně, z velké části jde o nekuřáky.

Lidem nejvíce v restauracích vadí špatná obsluha a nekvalitní jídlo i pití. Zvýšila se nevole proti pachům z kuchyně, 44 procentům kuřáků vadí nemožnost si zapálit.

Průzkum se nezaměřoval na rozdíl mezi podporou zákazu na vesnicích a ve velkých městech. Podle Denisy Hejlové z UK se však podle starších šetření nezjistil větší rozdíl. "Nebylo naším cílem říct, jestli na Prachaticku je to méně nebo více," dodal Jalůvka.

Agentura zpracovala i další studii pro Asociaci malých a středních podniků a živnostníků ČR, ve které odpovídali provozovatelé 301 restaurací a barů. Z výsledků plyne, že 21 procent provozovatelů trápí zákaz kouření, osm procent uvedlo, že by jim zrušení zákazu pomohlo. Úplné výsledky chce agentura zveřejnit později.

Poslanecká předloha zmírnění zákazu kouření, za níž stojí Marek Benda z ODS, by přinesla možnost zřizování kuřáren v restauracích, divadlech, kinech a dalších kulturních zařízeních a na sportovištích včetně hal. Provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, zda bude podnik kuřácký, nebo nekuřácký. Novela by dále zrušila odpovědnost hostinských za to, že podají alkohol dospělé osobě, u níž panuje podezření, že pak bude vykonávat činnost, kterou by mohla někoho ohrozit nebo poškodit majetek.

O zrušení úplného zákazu kouření v restauracích rozhodoval v dubnu z podnětu skupiny senátů Ústavní soud, ponechal jej v platnosti. Zrušil ale zákaz pití alkoholu u činností, při nichž by člověk mohl ohrozit sebe sama, a zúžil zákaz prodeje tabáku a alkoholu na akcích pro děti.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/zakaz-koureni-podporuje-71-procent-lidi-pivo-uz-neni-sexy_481923.html

Ústní vs. písemné: Jak zkoušet na vysoké škole

28.5.2018 e15.cz str. 00 Agora

Tereza Butková

Jsou každoročním strašákem, nelze se jim vyhnout a kolují o nich bizarní historky – zkoušky na vysokých školách jsou právě v plném proudu. A přestože všechny studenty trápí zhruba ve stejnou chvíli, jejich podoba, průběh i náročnost se můžou velmi lišit. Zatímco někde k získání kreditů stačí zaškrtnout něco z nabízených možností, jinde musí studenti ukázat to nejlepší ze svých rétorických schopností a čelit přítom momentální náladě zkoušejícího. Jakou formu zkoušení nejlépe zvolit, aby to prospívalo samotným studentům?

Podoba zkoušek se může lišit obor od oboru, někdy i předmět od předmětu. Obvykle však platí, že se škola drží jedné formy – třeba na Právnické fakultě v Praze probíhají téměř všechny zkoušky ústně, kdežto na **Fakultě sociálních věd** výrazně převažují psané testy. U oborů, které zahrnují složité výpočty nebo kresbu, je volba jasná, nicméně v ostatních případech se jednostranná preference moc vysvětlit nedá. Ač by se totiž mohlo zdát,

že ústní zkoušky díky interakci s učitelem ověří studentovy znalosti důkladněji, ve skutečnosti může být získaná známka výsledkem větší náhody než námatkou vybrané otázky v testu.

Zkoušejícímu napospas

Bizarních historek o ústním zkoušení koluje na každé škole nespočet. Podle jedné jistému zkoušejícímu stačí dát si jogurt a hned rozdává lepší známky. U jiného prý stejná zkouška v dobré náladě trvá pět minut, při špatné pak pětadvacet. Ač se zdají být takové příběhy často příliš absurdní, aby to byla pravda, symbolizují reálné problémy, jež se s různými formami zkoušek pojí.

Najít pozitiva tradiční, ústní formy vysokoškolského zkoušení není příliš těžké. Sami studenti obvykle oceňují přímou reakci vyučujícího, která umožňuje okamžitou opravu a navedení správným směrem. Zkoušející se zase může doptat na nejasnosti a stanovit tak odpovídající známku. Rozhovor navíc dovoluje ztraceným studentům improvizovat do míry, jaká by u písemného testu vyžadujícího exaktní odpovědi nejspíše neuspěla, a vylepšit tak – byť trochu „nečistě“ – výslednou známku.

Právě tato bezbřehá volnost je však i kamenem úrazu. Vzhledem k tomu, že se ústní zkoušení na rozdíl od psaných testů obyčejně neopírá o žádnou jasně stanovenou bodovou hranici, zůstává student plně odevzdán libovůli zkoušejícího, který může stejně dobře pomoci jako přihoršit. V hodnocení výkonu studenta navíc mohou hrát roli osobní sympatie (či antipatie). Každý vysokoškolák se někdy potkal se situací, kdy si učitel na studenta „zasedne“ a ptá se ho na možné i nemožné. Jestli jsou pak studentovy námitky platné, či nikoliv, lze těžko posoudit.

Právě v tom tkví ten největší problém. Pozdější přezkoumání výsledku je po ústní zkoušce téměř nemožné a studentům nezbyvá nic jiného než se s pocitem nespravedlnosti prostě smířit.

Efektivita a transparentnost

Problematičnost subjektivního hodnocení si ostatně uvědomuje stále více vzdělávacích ústavů. Například na Filozofické fakultě ve snaze zajistit odpovídající úroveň probíhají některé ústní zkoušky pod dozorem další osoby. Jiná centra, jako je CERMAT nebo společnost Scio, používají k odbourání zaujatosti externí a anonymizované hodnocení, které však – zvláště v případě CERMATu – může přinášet zase jiné problémy.

Nikdo se samozřejmě podobnými snahami nesnaží zpochybnit kvalifikovanost vyučujících. Vedení samotné výuky koneckonců stále plně zůstává v jejich režii. Když jde ale o výsledky, které mají srovnávat a do velké míry i určit budoucí (nejen) akademický život, je záhodno dát všem studentům laťku stejně vysoko.

Právě psané testy v tomto ohledu nabízejí značnou výhodu. Už ze své podstaty vyžadují předem dané a pevně definované měřítko úspěchu, které zaručuje studentům rovné podmínky a srozumitelné hodnocení. V případě, že se objeví jakékoliv pochybnosti, stačí vytáhnout daný test a vše lze snadno ověřit. Písemky navíc šetří drahocenný čas a často i stres – zkoušený student si může v klidu projít otázky, utřídit si myšlenky a případně se k těžší otázce vrátit.

Rozvoj měkkých dovedností

Při obhajobě ústních zkoušek často zaznívá argument, že učí studenty tzv. měkkým dovednostem (soft skills), tedy například schopnosti argumentovat, ustát konfrontaci a smysluplně se vyjádřit. Realita ústního zkoušení je ale mnohdy takovému ideálu daleká, obzvláště když se student, nervózní a pod kritickým dohledem, soustředí především na zmínění všech podstatných informací, leckdy ještě přerušován poznámkami zkoušejícího. Psaní odpovědí naproti tomu prokazatelně tříbí myšlenky a otevřenými otázkami více nutí k ucelenému a smysluplnému projevu, neboť zmatenost černá na bílém vystupuje daleko jasněji než v plynoucí řeči.

Fakt, že písemné testy neznamenají automaticky jednodušší zkoušku, navíc potvrzují i zkušenosti ze zahraničí. Ve Spojeném království například ústní maturity, s výjimkou cizích jazyků, vůbec neznají. Britská obdoba našich maturit, tzv. A-levels, má totiž formu esejí. Studenti v nich tak musí nejen předvést nabyté znalosti, ale také je srozumitelně prezentovat a obhájit.

Právě v esejích může spočívat odpověď, jak nejlépe prověřit nabyté znalosti na vysokoškolské úrovni, bavíme-li se především o společenskovědních oborech, ale i o některých přírodovědných. Každý obor i předmět má samozřejmě svá specifika, která je při rozhodování o formě zkoušky nutné zohlednit. V mnoha případech ale

charakter kurzu ani jednu z možností nevyklučuje a zůstává tak čistě na vyučujícím a zavedených zvycích, jakou podobu zvolí.

Esejistická forma se zdá být v takovém případě ideální kombinací, která nejen že přiměje studenty opravdu porozumět látce a ne si jen zapamatovat heslovité odpovědi, ale navíc odbourává netransparentnost hodnocení a vede ke kultivaci duchaplného vyjadřování. A toho je v české společnosti někdy vidět zoufale málo.

URL| <https://www.e15.cz/clanek/1347195/ustni-vs-pisemne-jak-zkousej-na-vysoke-skole>

Proč mají obce spolupracovat s místními aktéry?

28.5.2018 denik.obce.cz str. 00 Regiony

PhDr. Ing. Vít Skála, Ph.D.

V České republice je přes šest tisíc obcí. V počtu obcí na počet obyvatel hrajeme v Evropě prim. Na základě Ústavy a zákona o obcích jsou si všechny obce rovné jako samostatné samosprávné jednotky. Na stejné úrovni je tak obec s pár desítkami obyvatel jako statisícové město.

Určitá diferenciace je až na úrovni přenesené působnosti. V samostatné působnosti má však každá obec povinnost a poslání zabezpečovat co nejlepší životní podmínky svých obyvatel.

Je ovšem jasné, že zcela jiné možnosti má město s rozsáhlým specializovaným úřednickým aparátem, případně též městskými firmami zabezpečujícími specifické provozní činnosti města než obec s neuvolněným starostou a zastupitelstvem, které se vidí jednou za dva měsíce na dvě hodiny. Ovšem požadavky obyvatel jsou stejné jak ve městě, tak na vesnici. Každý chce mít v obci čisto, mít co nejdostupnější základní služby. Co už bylo debat o zajištění lékařské péče na vesnici, o rušení pošt v menších obcích, o udržitelnosti menších škol, podpoře venkovských prodejen, dopravní dostupnosti atd.

Menší obce získají více

Právě obce s cca 300 až 2000 obyvateli jsou dle mého názoru v nejkomplicovanější situaci (byť starostové obcí mimo toto rozpětí se mnou nejspíše nebudou souhlasit). Obce nad 250 obyvatel už jsou dostatečně velké nato, aby bylo nutné každodenně řešit řadu místních problémů, ale až tak od 3 tis. obyvatel mívají obce specializovaný administrativní aparát, který je schopen agendu rutinně řešit.

V posledních letech se alespoň trochu zlepšila finanční situace těch nejmenších obcí. I tak je velmi obtížné vše v jedné až dvou osobách obsáhnout. Kromě starosty a místostarosty v těch menších obcích už moc dalších lidí k vyřizování agendy není. Ti šťastnější mají ještě nějakou administrativní sílu, která tvoří takové neviditelné jádro chodu obce.

Veškeré snahy o slučovací obcí v posledních 20 letech vzaly za své a sám se domnívám, že toto není řešení. To potvrzuje skutečnost, že od měst, ke kterým byly trochu uměle připojeny okrajové městské části, se tyto části z vůle místních občanů odtrhují. Ony náklady na vlastní administrativní aparát nejsou zas tak velké a lidé u nás o sobě rádi rozhodují sami. Historická zkušenost potvrzuje, že čím dále se rozhoduje od našeho území, tím méně jsou naše zájmy uplatňovány. Město preferuje střed, obec složená z několika částí vždy bude v té centrální části lépe vybavená než okolní osady.

Mikroregiony a MAS – dosud nevyužitý potenciál

Kde ovšem vidím velký prostor a dosud nevyužitý potenciál jsou mikroregiony a místní akční skupiny (MAS). Obě tyto entity u nás existují už více jak desetiletí, prošly si dětskými nemocemi a potvrdily svou užitečnost a účelnost.

Ve většině obcí již výhody spolupráce s těmito regionálními uskupeními objevili a aktivně ji využívají. Už se nejedná jen o příliv finančních zdrojů z EU do území, na které si tyto „neziskové“ organizace „sáhnou“ častěji než obce. Velký přínos je v možnosti realizovat rozsáhlejší projekty na území více než jedné obce, které

přesahují možnosti samostatných obcí. A nejedná se jen o budování kanalizace, vodovodu a plynofikace. Někde už fungují společná vzdělávací zařízení, regionální internet, infrastruktura pro cestovní ruch, realizují se společné marketingové aktivity, ze kterých má každá obec na území užitek.

V posledních letech se oblast zájmu posouvá na společné plánování sociálních služeb, MAS pomáhají malým obcím s tvorbou strategických rozvojových plánů, připravují pro ně dotační projekty. Co dříve musel řešit starosta sám nebo spíše neřešil, protože na to neměl čas ani potřebné znalosti, je nyní možné delegovat na místní akční skupinu. Ta odvede profesionální práci, a to za cenu někdy i více jako poloviční oproti komerčním agenturám.

Je však škoda, že jsou obce, které tento potenciál ještě nevyužívají. U některých stále převládá postoj žabomyších válek a uvažování, že raději se do této aktivity nepustím, jen aby z toho neměl užitek ještě někdo jiný. V některých obcích stále existují generační řevnivosti, kdy už z principu se s touto sousední obcí nespolupracuje, protože nám před 40 lety porazily májku... (Samozřejmě nyní to trochu zlehčuji).

Sociální kapitál je klíč k úspěchu

Svého času jsem realizoval zajímavé šetření mezi starosty menších obcí. Sledoval jsem, co má vliv na to, že některá obec se rozvíjí a jiná, s obdobnými podmínkami, nikoliv. Kupodivu to nebylo vzdělání starosty, ani počet let v úřadu, tj. zkušenost. Zárukou úspěchu není ani uvolnění starosty, protože jsem našel i obce s neuvolněným starostou, které se velmi slibně rozvíjejí.

Co však mají rozvíjející se obce společné, to je sociální kapitál. A to starostou počínaje. Starosta, který udržuje vztahy s okolními subjekty, účastní se regionálních a nadregionálních setkání, vzdělávacích a kulturních aktivit, nevyhýbá se kontaktům s podnikateli a představiteli neziskového sektoru, starostuje v rozvíjející se obci. Ovšem starosta, který nikam „paty nevytáhne“ starostuje v obci, která stagnuje anebo postupně vymírá.

Někdo možná namítne, zda nezaměňuji důsledek za příčinu, ale teorie sociálního kapitálu potvrzuje, že to takto opravdu funguje. A potvrdila mi to i zkušenost z desítek obcí.

Je vaše obec aktivně zapojena do práce v mikroregionu? Víte o činnosti „své“ MAS? Jestli ano, je to skvělé a jste určitě na cestě neustálého zvelebování své obce. S minimálními prostředky a bez nutnosti vašeho časového vypjetí se vaše obec rozvíjí.

Pokud jste na předchozí otázky odpověděli ne, tak pokud vaše obec není něčím výjimečná, např. vlastníte regionální skládku, nacházíte se poblíž jaderné elektrárny, má u vás sídlo nějaký miliardář, pravděpodobně stagnujete. Rozhodněte se to změnit! Zajděte na jednání mikroregionu a navrhněte tam k realizaci některé záměry své obce. Třeba to inspiruje i ostatní a společně pak budete schopni takový záměr zrealizovat. A nemusí to být vždy jen díky získání prostředků z EU, byť to je jistě motivační pomoc.

Seznamte se s činností vaší MAS a informujte se v jejich kanceláři s čím by vám třeba mohla pomoci. Dlouhodobé problémy se nevyřeší přes noc, ale když se vydáte na cestu spolupráce s místními aktéry, určitě se vám půjde lépe!

Autor se dlouhodobě zabývá strategickým plánováním a rozvojem malých obcí. Vystudoval mimo jiné **Fakultu sociálních věd** UK, obor veřejná a sociální politika, kde obhájil rigorózní i disertační práci na téma rozvojového potenciálu venkovských obcí. Je předsedou MAS Společnost pro rozvoj Humpolecka a majitelem sociálního podniku zaměstnávajícího osoby se zdravotním postižením. Pravidelně publikuje na portálu Policy.eu.

URL| <http://www.dvs.cz/clanek.asp?id=6756259>

ODKAZUJI TI PODNIK, DÍTĚ MOJE

28.5.2018 Euro str. 12 Téma
David Tramba

Předávání firem z první na druhou generaci se zatím v Česku daří. Na příběhy o rozfofrovaném bohatství kvůli nákladnému životnímu stylu a hazardu je zřejmě ještě brzy

Raději přenechám firmu manažerům, než bych ji dal svým dětem. Z věty, kterou pronesl jistý český miliardář v nejmenované investiční společnosti, trochu zamrazí. Těžko lze popřít fakt, že ne všechny děti úspěšných byznysmenů mají stejné předpoklady a talent pro podnikání. Nebo pokud byly shůry talentem obdařeny, projevuje se to v jiných oblastech života.

Dobrá zpráva je, že případů úspěšného předání rodinné firmy další generaci vidíme dost a každým rokem přibývají. Vracíme se v tomto ohledu k dobré praxi z dob Rakouska-Uherska a první republiky, kdy vlastnictví podniků přecházelo z otce na syna. Jediný zásadní rozdíl je, že v současné době genderové rovnosti se vedení firem ujímají i ženy.

Současně se také stává, že syn přeroste svého otce a v podnikání je ještě úspěšnější. Přesně tím příkladem je Petr Otava mladší, jehož příběh přinášíme na následujících stranách tohoto vydání týdeníku Euro. V jiných firmách se na řízení podílejí různé generace téže rodiny. Mezi nejznámější příklady patří Prosperita Holding, který vedou již tři generace rodiny Kurků.

Na koni i v rychlíku

Mnohé podnikatelské skupiny zatím otázku nástupnictví moc neřeší. Děti zakladatelů se tudíž mohou věnovat svým koníčkům. Někdy to platí doslovně. Anna, dcera Petra Kellnera, závodně jezdí na koni a patří mezi nejúspěšnější české reprezentantky v parkuru. Pokud vše vyjde podle plánu, v prosinci se představí v jezdecké show v pražské O2 areně.

Mimochodem vlastníkem největší haly v Česku není nikdo jiný než Petr Kellner. V jiných případech zůstává potomek jednou nohou v rodinném byznysu a druhou stojí mimo obor. Když napětí okolo severokorejského jaderného programu nabere na intenzitě, dění na obrazovce České televize či v médiích komentuje expert a vyučující na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy Vlastislav Bříza mladší. Jméno vám možná bude znít povědomě - a není to náhoda. Jedná se o syna Vlastislava Břízy, většinového vlastníka jihočeské podnikatelské skupiny Koh-i-Noor Holding.

Až na tuto zajímavost je přítom Koh-i-Noor vzorovým příkladem rodinné firmy. V čele mateřského holdingu stojí Vlastislav Bříza starší, nositel ocenění Podnikatel roku 2014. Za jednotlivé divize zodpovídají Břízovi synové David a Vlastislav mladší. Strojírenskou část skupiny má na starosti Břízův synovec Robert Záboj.

Jenže co s tím, když nástupci úspěšných byznysmenů chtějí podnikat, ale ve zcela jiném oboru? „Tati, já nemůžu řídit firmu, kterou nemiluju, kterou nežiju,“ odmítl Leoš Novotný mladší nabídku převzít po otci jeho podíl v potravinářském podniku Hamé. Výroba konzerv, paštik a kečupů mu zkrátka nevoněla. To byl hlavní důvod, proč Leoš Novotný starší prodal v roce 2008 Hamé islandské finanční skupině Nordic Partners.

Jeho syn začal v roce 2010 budovat firmu Leo Express s cílem konkurovat na železnici Českým drahám i soukromé firmě RegioJet podnikatele Radima Jančury. Výsledky jsou však zatím velmi sporné.

Černé rychlíky a dálkové autobusy Leo Expressu prodělávají každým rokem okolo sta milionů korun a firmu drží nad vodou kapitálové injekce ze strany stávajících i nových akcionářů.

Odmítl nabídku snů

Leoš Novotný mladší začal s vlastním podnikáním jako pětadvacetiletý. Ve stejném věku se stal Michal Strnad vlastníkem zbrojařského molochu Czechoslovak Group (CSG), který patří mezi největší dodavatele pro českou armádu. Převod z otce Jaroslava Strnada se odehrál v lednu letošního roku poněkud předčasně - kvůli problémům s bezpečnostní prověrkou. Její absence by do budoucna ztížila přístup CSG ke zbrojním zakázkám.

Mladý Strnad, který se po převodu vlastnictví CSG rázem stal nejmladším českým miliardářem, se již loni účastnil několika jednání se zástupci ministerstva obrany o dodávkách obrněných transportérů. Resortní úředníci jej popisují jako poměrně sebevědomého vyjednavče, s nímž se těžko dohadují kompromisy.

Proto musel do rozhovorů o miliardových kontraktech - z nichž dosud není podepsán jediný - nakonec opět vstoupit Jaroslav Strnad.

Rodinný podnik si představíme jako společnost, kde hlava rodiny je generálním ředitelem a jeho děti zastávají pozice ředitelů provozu, obchodu či marketingu. Takovou představu dobře naplňuje Emco, tradiční český výrobce cereálních směsí a tyčinek. Zakladatel společnosti Zdeněk Jahoda do rodinného podnikání zapojil celou rodinu. Martin Jahoda je marketingovým ředitelem, Lucie Karagianni Jahodová zase šéfuje obchodu. Obě děti i Jahodova manželka Blanka též drží majetkový podíl v Emco Holdingu.

Předání firmy další generaci se daří také Cyrilu Svozilovi. Úspěšný výrobce topných systémů z Jeseníku zapojil do řízení firmy obě děti. Dcera dlouho působila ve španělské pobočce a nyní je šéfkou obchodu skupiny Fenix Group, syn řídí francouzskou dceřinou společností ACSO.

Třiašedesátiletý Cyril Svozil dostal před šesti lety od zahraničního investora „nabídku snů“. Svola rodinnou radu a dal jim na výběr - Fenix prodat, či pokračovat. „Překvapilo mě, že se jednoznačně vyjádřili, že jsou připraveni pokračovat. Od té doby jsme začali chystat kroky k předání firmy,“ vzpomíná Svozil.

Převod na druhou generaci má za sebou výrobce krmiva pro psy a kočky Vafo Praha. V roce 2005 měl zájem o převzetí firmy pouze jeden z potomků Františka Boušky - a dobře udělal. Dnes vede Pavel Bouška úspěšnou skupinu společností, která jen za rok 2016 vydělala 385 milionů korun čistého. Díky těmto ziskům rychle expanduje v oboru pet food i mimo něj - investoval třeba do Vinohradského pivovaru či pražského coworkingového centra Opero.

Wichterleho pátá generace

Jedno trošku jedovaté přísloví praví, že první generace rodinnou firmu vybuduje, druhá rozvine a třetí zničí. Podle zahraničních studií jen každá osmá firma prosperuje i pod vedením vnuků či vnuček zakladatele. V Česku máme tu nevýhodu, že tradici podnikání přerušila druhá světová válka a hlavně poválečné znárodnění; na zprávy o dlouhodobém fungování rodinných podniků si ještě budeme muset počkat.

Známe však příklady, kdy potomci prvorepublikových továrníků stále podnikají. Prostějovské strojírný Wikov se proslavily hlavně výrobou zemědělské techniky a osobních aut. Firmu vedl František a po něm syn Karel Wichterle. Jeho potomek Otto sice firmu převzít nemohl, ale komunisté mu umožnili aspoň vědeckou činnost. Kdyby mu následně totalitní režim nesebral patent na kontaktní čočky, mohl se i Otto Wichterle stát korunovým miliardářem.

K podnikání se po pádu rudé totality vrátil Ottův vnuk Martin Wichterle.

Oprášil dokonce rodinnou značku Wikov. Sice dnes už nesídlí v Prostějově a nevyrábí auta ani traktory, ale ve svých závodech v Plzni a Hronově produkuje mechanické převodovky pro průmyslové stroje a větrné elektrárny.

Podobných případů lze nalézt více.

Rodina Vavrušků vlastní kolínskou sodovkárnu od roku 1912, i když s více než čtyřicetiletou přestávkou v éře socialismu.

Původní majitel z roku 1948 Vladimír Vavruška se dožil restituce rodinného majetku, dnes firmu vedou jeho syn a vnuk. Podnik je dnes známý jako výrobce limonád s obchodní značkou Koli.

Dallas v moravském zpracování

Pro úplnost je namístě dodat, že ne vždy jsou vztahy v podnikající rodině přátelské a harmonické. Stačí připomenout, jak se rozhádala naftařská rodina Komárků.

Jejich společné podnikání skončilo v roce 2010 rozdělením skupiny. Největší klenot skupiny - těžební společnost MND - tehdy získal Karel Komárek mladší. Později přikoupil Sazku a dnes je řazen na pozici číslo tři v žebříčku nejbohatších českých byznysmenů.

Karlův strýc František Komárek získal při dělení rodinného holdingu strojírný Kovosvit MAS. Jenže ty stáhla ke dnu orientace na východní trhy. Po útlumu ruského trhu v důsledku sankcí a pádu cen ropy skončil Kovosvit MAS v insolvenční a zadlužené strojírný v září 2016 levně koupil výše zmíněný Michal Strnad.

Karel Komárek starší se z podnikání stáhl, ale předloni se nechal slyšet, že chce nazpět výrobce železničních dvojkolí Bonatrans Group; bude se o podnik soudit. Tuto slušně ziskovou firmu z Bohumína přitom vlastní jeho dcera Jitka Cechlová Komárková. „Zrada vrodině bolí nejvíc,“ dodal k tomu František Komárek. •

O autorovi| David Tramba, tramba@mf.cz s přispěním redakce

Foto autor| FOTO: Profimedia.cz

Foto autor| FOTO: Tomáš Novák

Foto popis| To bude jízda! Dcera nejbohatšího Čecha Petra Kellnera Anna nedávno médiím přiznala, že chce za dva roky závodit v parkuru na olympiádě v Tokiu.

71 procent obyvatel České republiky podporuje zákaz kouření v restauracích

28.5.2018 ČRo Plus str. 03 17:10 Den podle...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

71 procent obyvatel České republiky podporuje zákaz kouření v restauracích, který bude ve čtvrtek platit právě rok. Zbytek lidí normu odmítá. Z toho 12 procent je rozhodně proti. Vyplývá to z květnového průzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a agentury IPSOS. Jinak tenhle průzkum také potvrdil. V Česku kouří zhruba čtvrtina lidí. A jen menšinou kuřáků, přesně 28 procentům silně vadí, že si už v restauraci nesmí zapálit. Zítra odpoledne mají poslanci začít projednávat návrh zákona, který by přísný zákaz kouření v uzavřených veřejných prostorách zmírnil. U telefonu je teď Denisa Hejlová, která je vedoucí katedry marketingové komunikace a Public Relations z Univerzity Karlovy. Já vás zdravím, dobrý den.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a Public Relations z UK

Dobré odpoledne.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Tak, je to náhoda nebo záměr, že váš průzkum vychází před tím, než se tomuhle tématu mají dál věnovat zákonodárci.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a Public Relations z UK

Vidíte, tak to je zrovna docela náhoda. I když teda nám to vlastně docela pěkně vyšlo. Ale to jsme neplánovali, protože jsme měli teď opravdu hodně jiných povinností, takže jsme byli rádi, že se nám ten výzkum podařilo realizovat akorát v tom květnu. A samozřejmě víme, že se o tom tématu teď bude více mluvit. Ale spíše jsme si mysleli, že se to bude hodit k tomu, že koncem května je Světový den bez tabáku, kdy lidé si více připomínají škodlivost tabáku. A více se o těchto tématech mluví obecně. Takže s Poslaneckou sněmovnou jsme to neladili dohromady.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Počkáme si, jestli poslanci se nechají vašim průzkumem naladit sami. Řekněte mi, kolik lidí se toho průzkumu zúčastnilo? Jak jste je vybírali?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a Public Relations z UK

Hm. Takže ten výzkum jsme zadávali my, jako Univerzita Karlovy. Formulovali jsme i otázky ve spolupráci samozřejmě s odborníky na výzkum veřejného mínění. Ale prováděla ho výzkumná agentura IPSOS, která je velmi renomovaná a tuším, že největší agenturou na trhu. Zabývá se výzkumem veřejného mínění a výzkumem trhu. A použila při tom standardní nástroje pro dotazování, reprezentativní vzorek, na velikosti 1080 lidí.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Kolik z nich bylo kuřáků a nekuřáků?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a Public Relations z UK

Je to reprezentativní vzorek, takže ten odráží to rozložení tak, jak je vlastně ve společnosti, kde je zhruba čtvrtina společnosti jsou kuřáci. Asi 25 procent. A 75 procent, tři čtvrtiny nekouří.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Hm. Vy jste také mimo jiné zjišťovali, jestli spolu souvisí ta snížená spotřeba čepovaného piva, na kterou upozorňují pivovary. Ale zákaz kouření. Na co jste přišli?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a Public Relations z UK

Vidíte, to je otázka, kterou jsme v podstatě zařadili do výzkumu spíše jako takovou zajímavost, nebo nějakou vedlejší, takový vedlejší detail. A vyšly nám z toho poměrně pěkná čísla. V médiích se hodně diskutovalo, proč Češi pijí méně piva. A zaznívaly názory, že to souvisí s tím, že se řada malých hospod právě tím, že se zakázalo kouření, tak do nich chodí méně štamgastů, kteří méně pijí pivo, protože si nemohou zapálit. A my jsme přišli, že, na to, že vlastně tahle ta, to nemůžeme vůbec říci, že tam není žádná prokazatelná souvislost. Naopak, co nám vyšlo z čísel, je to, že kdo přestává pít pivo, jsou mladí lidé. Mladí lidé z generace, to znamená mezi 18 až 29 lety jednoduše proto, že mají jiný životní styl. A dávají přednost jiným nápojům, na to jsme se také ptali. A dávají přednost zejména míchaným drinkům z tvrdého alkoholu. A také vínu, ale potom i těm vlastně novým kategoriím nápojů, které konkurují tradičnímu pivu. Například Ciderům nebo ochuceným pivům.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Hm, čili s kouřením to vůbec nesouvisí.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a Public Relations z UK

S kouřením to vůbec nesouvisí.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Hm, hm, hm. Co z toho všeho podle vás, myslím z toho celého průzkumu vašeho, vyplývá kromě těch strohých čísel? Mělo by se něco na takzvaném protikuřáckém zákonu změnit? Anebo ne?

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a Public Relations z UK

Nám se potvrdilo to, že většina společnosti jej vítá. Protože jim je to příjemnější. Lidé začali chodit do restaurací častěji, protože už potom, když se vrátí domů, tak nemusejí všechno oblečení hodit do pračky. Projevilo se i to, že ta většina té společnosti, která nekouří, tak skutečně teď získala hlas teprve v té společnosti. Předtím těch kuřáků, přestože jich je méně, tak vlastně v té debatě zaznívali hlasitěji, protože vždycky zdůrazňovali, že kouření souvisí se svobodou.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Pardon, na druhé straně ale, na druhé straně samozřejmě tím říkáte, nebo neměli bychom zapomenout, že kuřáci tím ztratili definitivně jakýkoli hlas.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a Public Relations z UK

No, oni ti kuřáci se, oni se začali, tady probíhá velká jako společenská změna, kdy najednou kuřáci si uvědomují, že tím svým jednáním mohou někomu vlastně vadit. Předtím to považovali za své jaksi svébytné právo. A nějak jim nepřišlo, že by ten kouř mohl někoho obtěžovat. Tam vidíme i posun v těch číslech, kdy ti kuřáci si začínají výrazně více uvědomovat, že musejí být ohleduplní vůči svému okolí. Vidíme tam posun, posun vlastně v tom, že kuřáci začínají, až ta čísla se zvedla z 28 až na 41 procent, kdy si vlastně o 13 procent více kuřáků uvědomuje, že svým kouřením omezují svobodu těch ostatních. Takže tohle to je právě ten déle trvající společenský trend, který nás zajímá a který se projevuje v té společnosti.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Říká, říká šéfka katedry marketingové komunikace a Public Relations z Univerzity Karlovy Denisa Hejlová, která byla mým hostem. Moc vám děkuju.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace a Public Relations z UK

Děkuji. Hezké odpoledne. Na shledanou.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

I vám.

Zmírnění zákazu kouření

28.5.2018 ČRo Radiožurnál str. 02 18:10 Ozvěny dne - publicistika

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Poslanecká sněmovna se má v úterý věnovat v prvním čtení návrhu na zmírnění zákona, který přibližně před rokem značně zpřísnil zákaz kouření na veřejných místech. A zavedl je plošně i v restauracích. Podnět, s nímž přišel poslanec Marek Benda z ODS, má umožnit zřizování kuřáren v restauracích a dalších veřejných zařízeních. A provozovatelé menších hospod nebo barů, v nichž se nepodává jídlo, by se mohli rozhodnout, jestli bude jejich podnik kuřácký nebo nekuřácký. Přitom úplný zákaz kouření podporuje podle právě zveřejněného průzkumu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a agentury Ipsos přes 70 % populace. A rozhodně proti je něco přes 10 % respondentů. Naším dalším hostem je Radek Jalůvka, ředitel Ipsos Central Europe. Dobrý den.

Radek JALŮVKA, ředitel Ipsos Central Europe

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Pane Jalůvko, zaznamenali jste v těch základních datech nějaký výrazný posun proti průzkumu z před několika let, tedy hlavně pokud jde o podporu naprostého zákazu kouření v restauracích nebo v postoji samotných kuřáků?

Radek JALŮVKA, ředitel Ipsos Central Europe

Nezaznamenali. Ten trend je pořád stejný, my se tomu tématu a výzkumy děláme od roku 2012, a v podstatě pořád je to přes 70 % lidí, kteří podporují výrazně zákaz kouření v restauracích. Co se naopak trošku posunulo, je to, že dřív kuřáci byli proti tomu zakazu, kdežto tady je důležité zmínit, že vlastně 45 % samotných kuřáků si přeje, aby platil ten zákon. Samozřejmě je důležité si říct, kteří to jsou kuřáci, protože není kuřák jako kuřák, takže samozřejmě my mluvíme o kuřácích, ale jedná se hlavně o ty kuřáky, kteří nejsou tak častými kuřáky a vlastně jim nevádí jednou, dvakrát za ten večer v té restauraci si dojít ven a zakouřit si.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, a tuhle změnu připisujete už vysloveně zkušenosti s naplňováním toho zákona?

Radek JALŮVKA, ředitel Ipsos Central Europe

Jo, ano, v podstatě tak je to po roce, tak lidi si to vyzkoušeli zažili, samozřejmě myslím si, že my jsme ten výzkum dělali teďko v květnu, takže jsme zachytili spíš to období teďko tý zimy, toho jara, samozřejmě už teďko bylo docela hezký počasí, takže začaly ty zahrádky, ale každopádně myslím si, že i ti kuřáci budou trochu pozitivnější v momentě, když přes to léto bude víc otevřených zahrádek v těch restauracích.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak to poznamenává Radek Jalůvka, ředitel výzkumné agentury Ipsos Central Europe. Děkuji vám, na shledanou.

Radek JALŮVKA, ředitel Ipsos Central Europe

Na shledanou. Děkuji.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A tahle agentura zpracovala, ale zatím podrobněji nezveřejnila i průzkum pro Asociaci malých a středních podniků a živnostníků, předsedu jejího představenstva Karla Havlíčka vítám ve studiu. Dobrý den.

Karel HAVLÍČEK, předseda představenstva Asociace malých a středních podniků a živnostníků

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ta anketa na vaši zakázku obsahovala asi 300 restaurací a barů, problém se zákazem kouření má jen asi pětina provozovatelů. A jen asi 8 % uvedlo, že by jim zrušení, že jim to zrušení normy pomohlo. Takže restauratéri se s ní za rok smířili nebo ji dokonce oceňují, je to tak?

Karel HAVLÍČEK, předseda představenstva Asociace malých a středních podniků a živnostníků

Tak do určité míry ono leckdy nic jiného nezbyvá, ale faktem je to, že restaurace střední, restaurace větší, zjednodušeně řečeno, tam, kde se vaří, s tím žádný větší problém nemají. O co je ta restaurace nebo spíš řekněme třeba výčep nebo hospoda menší, o co je třeba lokalizovaná více na venkově, kde skutečně se ani nepředpokládá, že by se tam podávala nějaká jídla, skutečně to byl víceméně výčep, kam se přišlo večer posedět a zakouřit nebo pít, tak ty s tím určitý problém mají. Nemůžeme říct, že to je dneska rozděleno půl na půl, ale když se podíváme do toho průzkumu, tak 8 % restaurací a hospod hlásí, že mají více lidí. 56 % přibližně na stejné úrovni. A 36 % hlásí méně návštěvníků.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, ale přece jenom celkově vyplývá z toho průzkumu pro vaši asociaci nebo i z vašich poznatků, že ten dopad takzvaného protikuřáckého zákona nebyl na restaurační podniky tak tvrdý, jak se někteří obávali.

Karel HAVLÍČEK, předseda představenstva Asociace malých a středních podniků a živnostníků

Nebyl tak tvrdý, pokud se podíváme na celkový objem, pokud se podíváme na celkové tržby. Pokud se potom podíváme na čísla jednotlivých restaurací, tak pochopitelně znovu opakují, že ty úplně nejmenší na těch vesnicích s tím určitý problém mají, buď se snaží to tedy řešit tak, že pochopitelně v létě ti lidé kouří někde venku, nebo se snaží to různým způsobem obcházet přes různé kluby, ale je pravda naprosto to, co říkal pan Jalůvka, že se do určité míry mění struktura zákazníků, prostě mladá generace už není typická generace pivařů, jako třeba byla generace těch, kteří si narodili v 60., 70. letech, spíše dneska pijí nealkoholické nápoje nebo nějaká vína nebo nějaké koktejly a tak dále, nicméně na těch vsích, na těch vesnicích a tak dál, tam se o nějaké zásadnější změně struktury obyvatelstva v tom slovy smyslu nedá úplně mluvit. Tam skutečně do těch knajp a do těch hospod chodí spíše střední a starší generace. A ta, tam ten problém do určité míry vnímá jako poměrně, poměrně velký, čili v tom objemu to není žádná katastrofa, a v těch lokálních problémech ale to samozřejmě problém je.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, a myslíte si, že ti, na které tedy ten zákon dopadá více, takže by uvítali zmírnění zákona třeba i proto, aby, jak jste řekl, kuřáci na chodnicích neobtěžovali okolí, místní obyvatele a podobně?

Karel HAVLÍČEK, předseda představenstva Asociace malých a středních podniků a živnostníků

Částečně i proto, nicméně opět zde je to rozděleno, přibližně 47 % dotázaných malých a středních provozovatelů, restaurací tvrdí, že by si byli schopni vytvořit svůj kuřácký prostor. 45 % to striktně odmítá. Čili, z tohoto vidíte, že to není úplně jednoduché rozhodnout nebo zaujmout nějaké jasné, jasné stanovisko. V každém případě my se domníváme, že v těch úplně nejmenších hospůdkách, hospodách, kde to skutečně funguje jako výčep a kde není předpoklad, že by tím obtěžovali někoho ve smyslu toho, když tam někdo jí a stravuje se, tak by určité zmírnění prostě bylo, bylo záhodné a...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A jde to takhle selektivně?

Karel HAVLÍČEK, předseda představenstva Asociace malých a středních podniků a živnostníků

Tak dá se prostě to zmírnění udělat v tom, kde se nevaří a kde evidentně se žádné pokrmy neposkytují, tak tam by se to asi přežít, přežít dalo. Samozřejmě ten trend do budoucnosti bude jasný, bude se kouřit méně a méně, nicméně domnívám se, že pokud prostě ještě určitá generace, řekněme, těch, kteří chodili do těch hospod a těch, kteří je provozují, dojde, v tomto, řekněme, mírnějším režimu, ne tedy úplně v tom absolutně volném, jako to bylo před tím, tak je to, je to řešitelné.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tolik Karel Havlíček, předseda představenstva Asociace malých a středních podniků a živnostníků České republiky. Já vám děkuji, na shledanou.

Karel HAVLÍČEK, předseda představenstva Asociace malých a středních podniků a živnostníků

Mockrát děkuju a mějte se hezky. Na shledanou.

Zemanova vládní hra

28.5.2018 Týden str. 12 Aktuálně
Pavel Baroch, David Jareš

Pět mužů nyní čeká na to, jestli se za sociální demokracii stanou ministry v nově vznikající menšinové vládě ANO a ČSSD. Nejvíce rozruchu vyvolala dvě jména, byť každé z jiného důvodu: Miroslav Poche a Miroslav Toman.

Je to jasný důkaz, jak vysoké karty při sestavování nového vládního kabinetu drží jeden politik, který by měl být spíše v pozadí a vyčkávat, jaká jména mu oficiálně předloží premiér Andrej Babiš (ANO). Tím velkým hráčem není nikdo jiný než prezident Miloš Zeman. Jeho vliv se jednoznačně ukazuje především u dvou nominovaných mužů: Miroslava Pocheho, který by se měl stát ministrem zahraničí, a Miroslava Tomana, jenž by měl usednout do křesla ministra zemědělství. První je ve velké nelibosti Hradu a těžko si lze v tuto chvíli představit, že ho Zeman jmenuje šéfem české diplomacie. Druhý je dlouhodobý Zemanův přítel, o němž se v kuloárech vypráví, že je to více kandidát prezidenta než ČSSD. Ostatně Toman ani není členem sociální demokracie, i když slibuje, že do strany vstoupí – bez ohledu na výsledek partajního referenda o účasti ve vládě.

Spor o migrační kvóty

Miroslav Poche si svou kariéru v ČSSD budoval krůček po krůčku. Ačkoli je nyní „ukryt“ v Evropském parlamentu v Bruselu, svůj vliv na dění doma neztratil. Už roky patří mezi nejvýznamnější pražské sociální demokraty. Kandidaturu na ministra zahraničí získal díky silné organizaci ČSSD v hlavním městě. Právě ona podporovala Jana Hamáčka, aby se stal předsedou strany, a nyní tlačí socialisty do vládní koalice s ANO. Jenže nápad udělat z Pocheho šéfa české diplomacie narazil. „Kdyby se měl dostat do Černínského paláce takový amatér, považoval bych to za chybu,“ prohlásil v TV Barrandov prezident Zeman, podle něhož Poche „porušuje dvě základní orientace české zahraniční politiky“. Vytkl mu jeho vstřícnost vůči migračním kvótám. V roce 2015 Poche uvedl, že by Česko mělo přijmout určité množství uprchlíků. „Počet pět set dvacet pět osob považuji za symbolické humanitární gesto, kterému by se Česká republika neměla vyhýbat,“ napsal tehdy. Dnes tvrdí, že je tohle vyjádření vytrženo z kontextu a že jeho práce v Evropském parlamentu je přesně opačná. „Byl bych rád, kdyby se pisatelé těchto, s prominutím, slátanin, kteří mají nyní opět potřebu zneužívat téma migrace, alespoň naučili pracovat s pravdivými a ověřenými informacemi, které jim mohu rád dodat,“ napsal Poche v dopise svým spolustraníkům.

V listu se vyjádřil rovněž k Izraeli a vyostřené situaci na Blízkém východě. „Nekritická podpora politiky současného vedení v čele s premiérem Netanjahuem ze strany některých zemí, mezi něž patří i Česká republika, Izraeli paradoxně příliš nepomáhá,“ napsal. Právě Pocheho postoj k židovskému státu je Zemanova

výtka číslo dvě. „ČR je upřímným přítelem Izraele, a proto se nikdy nesmí členem vlády stát nepřítel Izraele, který svou nenávist vyjádřil dokonce písemně,“ uvedl Zemanův mluvčí Jiří Ovčáček.

U Zemana má Poche ještě jeden škrálop. Před prezidentskými volbami podpořil jeho protikandidáta Jiřího Drahoše. Zeman ovšem odmítl, že by to byl další důvod, proč ho nechce. Uvedl však, že předseda socialistů Hamáček porušil jejich dohodu, že místo Pocheho navrhne na ministra zahraniční jinou osobu. Podle informací TÝDNE by Hrad v čele diplomacie viděl raději bývalého ministra zahraničí a současného prezidentova poradce Jana Kohouta, anebo velvyslance ve Spojených státech Hynka Kmoníčka. Jenže Kohout zdaleka nemá takovou podporu u pražských socialistů jako Poche, a navíc se hovoří o tom, že se do nové funkce ani moc nehrne. Uvažovalo se rovněž o náměstkovi ministryně obrany Jakubu Landovském, ten však má být na podzim lídrem ČSSD v komunálních volbách v Praze.

Poche se chce v nejbližší době se Zemanem osobně sejit a sporné otázky s ním probrat. Zopakoval, že vždy zastával český postoj a migrační kvóty odmítal. Opřít se může o předsedu Hamáčka, který na jeho jméno trvá. Alespoň prozatím. „Nároky na ministra zahraničí jsou obzvláště dnes nesmírně vysoké, musí to být osoba, která zná mezinárodní prostředí, rozumí mezinárodní politice a umí tvrdě hájit své názory. Proto je kandidátem Miroslav Poche,“ řekl Hamáček, podle něhož bude dobře hájit české národní zájmy.

Europoslanec si ovšem už zdaleka nemůže být jist podporou prvního místopředsedy Jiřího Zimoly, jenž má k Zemanovi hodně blízko. „Názor pana prezidenta, který ministry jmenuje, nemůže být nevýznamný. Pokud by se pan prezident vymezil ostře proti některému jménu, jsou v sociální demokracii další kvalitní kandidáti. Především ale budu rád, když se pan prezident a pan Poche sejdou, a utlumí tak současnou situaci,“ řekl Zimola v rozhovoru pro Aktuálně.cz

Pocheho prořeknutí

Možná trochu překvapivě Zeman nepřipomněl událost z podzimu 2010, kdy se před komunálními volbami Poche prořekl, jak se snaží při sponzorování ČSSD obcházet zákon. „Já jsem ten dar rozepsal na nějakých deset členů tak, aby se z toho nemusela platit daň. Protože když dám dvě stě tisíc straně, ta z toho zaplatí patnáct procent daň. Kdežto když to rozepíšu mezi deset svých členů na obvodě a oni zaplatí padesát tisíc jako členský příspěvek, daň se z toho neplatí,“ řekl tehdy Poche, který měl velké příjmy jako člen vedoucích orgánů pražských firem. Toto přiznání způsobilo velký poprask a ČSSD věnovala peníze na charitu. Paradoxem kauzy bylo, že rozdrobení daru bylo nejspíše zbytečné, protože podle expertů by se daň neplatila ani z vysoké částky.

Někteří straníci na tuto událost nezapomněli ani po osmi letech, a Pocheho případnou

účast ve vládě proto odmítají z morálních důvodů. „Poche je nepřijatelný kandidát kvůli spojení s pražským korupčním prostředím bémovské éry. Pral peníze přes členské příspěvky,“ řekl například senátor Jiří Dienstbier (ČSSD). „ODS se svého času po skandálech stáhla do opozice a z větší části se svých kmotrů zbavila. My na to jdeme obráceně, jdeme do vlády a nominujeme do ní lidi s problematickou minulostí.“ Poche sice před osmi lety rezignoval na všechny své stranické funkce, na komunální kandidátce však zůstal. Posléze byl zvolen pražským zastupitelem a na jeho aféru se jakoby zapomnělo: stal se předsedou klubu ČSSD, šéfem dozorčí rady Pražských služeb a členem dozorčí rady Kolektorů Praha. Vrcholem jeho kariéry je zatím zvolení evropským poslancem v roce 2014.

Kamarád Toman

V mnohem komfortnější pozici – alespoň směrem k Hradu – je kandidát na ministra zemědělství Miroslav Toman. S Milošem Zemanem se zná léta, dělá mu poradce a v roce 2013 neúspěšně kandidoval do sněmovny za Stranu práv občanů. Toman pochází ze zemědělské rodiny, jeho otec byl předlistopadovým ministrem zemědělství ve Štrougalově vládě (od Zemana dostal Miroslav Toman starší – nositel komunistického Řádu práce – medaili Za zásluhy). Zemědělství se věnuje celý život, třeba jako šéf Potravinářské komory ČR, která v lednu podpořila kandidaturu Miloše Zemana na prezidenta. „Jako potravináři musíme ocenit soustavnou podporu českých výrobců ve všech vystoupeních pana prezidenta a jeho apel na spotřebitele, aby byli hrdi na domácí produkci a českým produktům dávali přednost,“ uvedl Toman, který před dvěma lety přišel s nápadem, že by obchody měly povinně prodávat dvě třetiny až osmdesát procent českého potravinářského zboží.

Toman pochválil Zemana také za to, že se díky jeho zahraničním cestám otevřely obtížně přístupné trhy v Rusku nebo Číně. „Při svých diskusích se zahraničními partnery se Miloš Zeman rovněž dlouhodobě snaží o ukončení ruských sankcí vyhlášených v srpnu 2014, které výrazně poškodily zejména český mlékárenský sektor a jejich následky ovlivňují toto odvětví dodnes,“ uvedlo vedení Potravinářské komory ČR zkraje roku.

Právě úzké, přátelské vztahy se Zemanem vadí některým sociálním demokratům. „Miroslav Toman je zdatný odborník. Problém je, že není kandidátem sociální demokracie, ale Hradu. Nově vznikající vláda je tak ve skutečnosti koalici ANO, části ČSSD spojené s prezidentem a komunistů. To je jeden z důvodů, proč vznikající

vládu nepodporuji," řekl předseda Senátu Milan Štěch z ČSSD. Toman má rovněž velmi dobré vztahy s jihomoravskou sociální demokracií a tamním exhejtmanem Michalem Haškem, jenž je blízkým vztahem k Zemanovi také znám. Hašek byl dlouholetým stranickým zemědělským expertem číslo jedna, ale pro značnou část členů je jako ministr nepřijatelný. Zemědělská komise nakonec navrhla Tomana. Také proto, že jiní možní kandidáti odmítli.

ČSSD, nebo Zeman?

Senátor Jiří Dienstbier ovšem upozorňuje na jiné nebezpečí: „Tomanův problém je napojení na Miloše Zemana a také Andreje Babiše. Nevím, kde je jeho loajalita, a nejsem si jistý, že na straně ČSSD," řekl. Podle koaliční smlouvy musejí Babiš a jeho vláda podat demisi, pokud se pět ministrů za sociální demokracii rozhodne z kabinetu odejít. „Co ale udělá Toman? Bude solidární, nebo vyslyší prezidenta, který ho přesvědčí, že v rámci politické stability by rezignovat neměl?“ uvažuje Dienstbier.

Předseda Hamáček Tomanovu kandidaturu obhájí. „ČSSD bývala historicky silná v tradičně zemědělských regionech, jako je například Vysočina. A já chci, aby to tak znovu bylo a aby k tomu přispěl náš výrazný ministr zemědělství. Prioritou je citelné zlepšení života lidí na venkově. Sociální demokracie musí být tou stranou, která bude podporovat domácí výrobce nebo například zajistí občanům stejnou kvalitu potravin jako v jiných zemích Evropské unie," řekl Hamáček.

Že je Toman spíše kandidátem Zemana než ČSSD, si myslí i exministr zemědělství Petr Bendl z ODS. „Reprezentuje velké zemědělské podniky a je otázka, jak se jako ministr vypořádá s konfliktem mezi rodinnými farmami a velkopodnikateli," řekl Bendl, který by uvítal i snížení byrokratické zátěže. Právě omezení administrativy je jedním z bodů, o nichž chce s Tomanem, pokud se stane ministrem, hovořit Josef Stehlík z Asociace soukromého zemědělství ČR. Podle něho má sice Toman své limity, které se týkají například rezervovaného vztahu k zavádění krajinných prvků do velkoplošného hospodaření, ale je ochotný k diskusi. A pokud se nechá přesvědčit, že například opatření proti půdní erozi mají rovněž ekonomický smysl, je přístupný takové věci řešit.

Miroslav Poche (39)

Vystudoval Českou zemědělskou univerzitu a **Fakultu sociálních věd** UK. Členem ČSSD je od roku 1997. V letech 2002 až 2014 byl pražským zastupitelem, v letech 2010 až 2014 radním Prahy 3 a od roku 2014 je poslancem Evropského parlamentu. Je ženatý a má dvě děti.

Miroslav Toman (58)

Vystudoval Vysokou školu zemědělskou a před listopadem 1989 pracoval jako technik v JZD Tečovice. V 90. letech byl manažerem v rodinné firmě Agrotec Hustopeče a v Agrotrade. V letech 1996 až 2001 byl obchodním radou ve Washingtonu a Bratislavě, pak pracoval jako náměstek ministra zemědělství a poté i jako ministr. Od roku 2007 je prezidentem Potravinářské komory ČR a v letech 2014 až 2017 i Agrární komory ČR. Je ženatý, má tři děti.

Foto autor| Foto: Profimedia

Foto popis| NA TAHU JE HRAD. Miloš Zeman může jmenování nových ministrů blokovat, což dělali i bývalí prezidenti. Důvodem je nejednoznačný text ústavy.

Foto popis| MISTR PŘEŽITÍ. Miroslav Poche (vlevo) je neformálním vládcem pražské ČSSD, na rozdíl od Karla Březiny (vpravo), který svůj vliv naopak ztratil.

Ruina Strahov? Stadion dočasně ožívá, v jeho útrokách se tvoří ateliéry

26.5.2018 lidovky.cz str. 00 Zprávy / Domov

Jan Kadeřábek

Rozpadá se a časy slávy má už dávno za sebou. Pamatuje éru všesokolských sletů, spartakiád i obřích rockových koncertů. Velký strahovský stadion je kolos s nejasnou budoucností. Už brzy by však mohl znovu ožít. Alespoň dočasně. Novou tvář chce části rozsáhlého areálu vtisknout občanské sdružení Alternativa II.

Monstróznější stavbu byste těžko našli. Co do rozlohy největší stadion na světě pocházející z dob Masarykovy první republiky působí impozantně. Už při zběžném pohledu je však patrné, že zub času se na stadionu výrazně podepsal. Kromě ohromné sportovní plochy zahrnuje také ochozy, které z vnitřní strany tvoří místa k sezení a v jejichž útrobách je řada nyní nevyužívaných prostor.

Alternativa II

Zátokova ulice odděluje Velký strahovský stadion od Stadionu Evžena Rošického, na němž v současnosti působí fotbalisté druholigové Olympie. Oba sportovní areály jsou propojené nadchodem. Uprostřed západní tribuny Strahovského stadionu sídlí Česká unie sportu (ČUS). Na jejím druhém konci živě diskutuje skupina zhruba patnácti muzikantů, kteří před malou chvílí skončili ve zkušebně nacházející se pod ochozem.

Mladík David Fejgl má zkušebny v objektu na starost. Početný zástup hudebníků střídá duo chlapíků kolem třicítky. „Alternativa II se zabývá tím, že si od soukromých majitelů či města vyjedná nevyužité prostory do výpůjčky či nekomerčního nájmu, a to výměnou za to, že dané prostory na vlastní náklady udržuje, opravuje a oživuje. Projekt se jmenuje Kreativní Prostory CZ a Alternativa II ho zaštiťuje,“ říká Fejgl, zatímco ze zkušebny vychází skladba Hurt, kterou od zpěváka Nine Inch Nails Trent Reznor v roce 2003 převzal a celosvětově proslavil legendární Johnny Cash, jenž zanedlouho poté zemřel. Východní tribuna - budoucnost projektu

V současnosti se se správcem areálu -- to je kdo? ---dolaďují podmínky předání dalších částí stadionu, jejímž majitelem je město Praha. Pokud jednání dopadne dobře a Alternativa II převezme i další prostory Strahovského stadionu, upřesňuje David pozornost zejména na východní tribunu Strahovského stadionu, kde by mělo ležet jádro projektu. Dříve v ní sídlila rozhlasová stanice Expresradio (dnešní Expres FM) a Dabing centrum Strahov.

„Chtěli bychom vytvořit takovou koncepci, aby to sem lidi přitáhlo, ať už jsou z Vršovic nebo Bílé Hory a řekli si, že sem pojedou za něčím konkrétním, třeba protože Kreativní prostory tu pořádají přednášky, workshopy či výstavy,“ nastiňuje Fejgl svůj záměr.

Přestože stadion, který je od roku 2003 kulturní památkou, působí jako místo duchů, opak je pravdou. Plochu obrovského areálu využívá fotbalová Sparta, jež si zde vybuďovala komplex osmi hřišť. V pronájmu platícím do roku 2030 má ale pouze vnitřní část stadionu. Ve vnějších prostorách se nachází firma zabývající se personalistikou, zámečnictvím, vietnamské bistro, bazén, squash centrum, jídelna, sklady nápojů a zmíněná ČUS.

Ke vstupu do prostoru bývalého rádia je potřeba klíčů z vrátnice stadionu. Nahoru lze vyjít pouze po schodech, výtah zde chybí. Přes další mříž vede cesta do dřívějšího rozhlasového studia, což člověku prozradí odhlučněně zdi. K dispozici tu je pět až šest místností a navíc zde většinou funguje elektrika i osvětlení, takže by se sem po menších úpravách mohl kdokoli nastěhovat.

Vizí sdružení je, aby zde vedle zkušebny fungovalo třeba i fotografické studio nebo ateliér. „Nějak to namícháme, aby to dohromady dávalo smysl a neměli jsme tu čtyři místnosti plné hudebníků, kteří by se navzájem rušili,“ prozrazuje.

Z východní tribuny to stále není vše. Zbývá část schodiště vede k ubytovnám, vedle nichž se nachází i to nejlepší, co opuštěné prostory nabízí - prosklená konferenční místnost. Málokde byste v Praze našli místo, které skýtá tak dech beroucí výhled na město. „Tady by se mohly konat menší vernisáže,“ uvádí Fejgl. Budoucnost stadionu - nejasná

Co čeká chátrající monstrum v budoucnu zatím stále není jasné. Podle Heleny Taterové, magistrátní odbornice na majetkové záležitosti, se „o další budoucnosti a možnostech využití celého areálu Velkého strahovského stadionu bude v blízké době rozhodovat Rada HMP“.

Alternativa II požádala o prostory ve východní tribuně stadionu v minulém roce. „Majetková komise Rady HMP a následně i samotná Rada HMP schválila záměr žadatelů vybudovat zde nekomerční projekt Kreativní prostory CZ, ve kterých by měla být realizována podpora aktivní umělecké tvorby. Občanské sdružení Alternativa II však dosud prostory protokolárně nepřevzalo,“ uvedla Taterová. Strahovský „bulvár“

Ochozy nacházející se pod východní tribunou označuje Fejgl za „bulvár“. Jejich šířka je skutečně velkolepá. I pro ně by se našlo využití. „Byly by ideální pro skejťáky, výstavy nebo fashion markety. Nic tady nechybí, není koho rušit, je to tu zastřešené. Záchody jsou sice odpojené od sítí, ale už jednou vybudované a mohlo by se tady třeba otevřít bistro,“ přibližuje Fejgl možnosti. Od sokolů po Stouny

Pohled z východní tribuny na obrovskou plochu tvořenou fotbalovými hřišti je ohromný. Na tomto stadionu, jehož výstavba započala v roce 1926, se odehrály památné kulturní události. Například XI. všesokolský slet 1948, který tělocvičný spolek využil jako protest proti nastoupivšímu komunismu. Brzy poté došlo k rozpuštění Sokola. Následovalo šest spartakiád.

V roce 1990 se tu před zhruba 100 tisíci diváky uskutečnil koncert Rolling Stones, po nichž přišly na řadu další hvězdy hudebního nebe - Guns N' Roses, Bon Jovi, Pink Floyd, U2 nebo AC/DC. Z českých kruhů pak Bratři Nedvědové. Zdali se vize sdružení o Velkém strahovském stadionu promění v realitu, ukáže až čas. Inspirace pro studenty

Nicméně není to jen Alternativa II, kdo ukazuje, že stadion rozhodně neupadl v zapomnění. K tvůrčí činnosti inspiruje i vysokoškolské studenty. „Podívejte se na práci Veroniky Indrové,“ říká Fejgl.

Jako studentka v rámci svého diplomového projektu navrhla revitalizaci stadionu, z jehož ochozů by vybudovala byty a ze hřiště vytvořila veřejný park. Indrové se navrhované řešení povedlo natolik, že se díky němu v roce 2017 stala vítězkou Přehlídky diplomových prací České komory architektů.

Text vznikl v rámci semináře na **Fakultě sociálních věd** UK.

URL| https://www.lidovky.cz/spartakiadni-strahov-stadion-zaziva-premenu-v-jeho-utrobach-se-usazuji-umelci-193-zpravy-domov.aspx?c=A180524_134653_in_domov_sk

Zbyněk Fiala: Ve vážné krizi je jen to, co je

26.5.2018 vasevec.cz str. 00

Výzvy ke zvyšování výdajů na obranu zatím přehlížely schopnost zajistit bezpečí uvnitř vlastních hranic. To je zjištění, které jsem si odnesl z vystoupení českých generálů na letošní Jarní bezpečnostní konferenci pořádané univerzitním Centrem bezpečnostní politiky. Hlavním tématem konference byla evropská bezpečnostní autonomie, o které se mluví už dobré dva roky, ale nyní začíná být obzvlášť naléhavá.

Vypovězení jaderné dohody s Íránem, které právě ohlásil prezident Donald Trump, dává další ránu představě, že „obrana je NATO pod americkým deštníkem“. Ostatně, varovalo nás už loňské sdělení amerického prezidenta, že chráněn bude jen ten, kdo si zaplatí. Čerstvé hrozby Íránu svým věcným obsahem připomínají souběžné Trumповo rozhodnutí odvolat nebo aspoň odložit jaderná jednání se Severní Koreou, ale Írán je podstatně blíž.

Někdo už dráždí kobru v naší předsíni. A neméně důležitý je fakt, že zmíněná dohoda s Íránem přece vznikla z iniciativy amerických spojenců, tří největších zemí EU Německo, Francie a Británie, se kterými se teď Trump o svém rozhodnutí vůbec ne bavil. Tohle už není spolupráce, to je konfrontace.

„Trump podlehl vlivu proizraelské lobby jestřábů v americké politice (i kvůli domácím problémům). Zároveň je v pozadí zoufalá snaha obnovit ztrácející se americký vliv v blízkovýchodním regionu. A Evropané jsou již podruhé v rozmezí patnácti let konfrontováni s politikou, která učinila z USA po Iráku podle Zbigniewa Brzezinského nelegitimního globálního hegemonu,“ napsal o tom v Právu Miloš Balabán.

Autor je vedoucím zmíněného Střediska bezpečnostní politiky (SPB) v Centru pro sociální a ekonomické strategie (CESES) na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Uf! Název dlouhý, ale centrum skvělé. Zmíněný článek zároveň ukazuje kontext letošního tématu: nynější konfrontace s politikou nelegálního globálního hegemonismu, která se ve světě usadila za vlády prezidenta George Bushe ml., je užitečným

podnětem k tomu, abychom se z této hegemonie vyprostili. Nejen slovy (k tomu dala už před rokem podnět německá kancléřka Angela Merkelová), ale prakticky, třeba právě v obraně. A o tom byla letošní bezpečnostní konference.

Části českého politického spektra to samozřejmě komplikuje život. Mnozí naši politici zatím vystačili s oblíbenou parlamentní zábavou, kterou jsou výtky vládě, že vynakládá na obranu málo. Není to jen opozice, která může milovat situace, kdy se vládě pustí žilou, aby jí chybělo na sociální programy a podporu hospodářského růstu, a pak se na ni poštvou rozhořčení voliči. Také z představitelů vládní strany občas lezou výzvy k zbrojním výdajům tak velkým, že jim to málem roztrhne hubu.

I vyhozené peníze samozřejmě někde přistanou. Například nákupy obrněných vozidel pro českou misi v Afghánistánu kritizuje Libor Stejskal, jeden z badatelů SPB, který u českého kontingentu pár let prožil. Americké vozy Humvee vypadají impozantně na Václaváku, ale změní se v hrob, když na afghánské cestě vjedou na minu. Dvě větší Dinga, žluté ozdoby naší mise, se nevyškrábou do kopce, což je v hornatém Afghánistánu fakt smůla. A nejtěžší MRAP MaxxPro musí vyhledávat mosty, které unesou jeho 23 tun. To aby každou šarvátku s Tálibánem vyjednával s velkým diplomatickým nasazením, protože se nemůže odehrát jinde než u sjízdné komunikace.

Stejskal doporučuje místo amerických nákupů vlastní výrobu vozidel TITUS na podvozku Tatry, kterou nabízí Tatra Defence Vehicle ve spolupráci s francouzskou společností Nexter Systems. Má konkrétní představu, co by bylo pro afghánské podmínky vhodnější. Já bych dodal otázku, proč do toho Afghánistánu vůbec lezeme? Nicméně výzva k obnově domácí výroby obranné techniky má hlubokou logiku.

Naléhavost věci ukázal na konferenci generál Jaromír Zůna, ředitel sekce podpory Ministerstva obrany ČR. V působnosti této sekce je také Agentura logistiky, kterou Zůna založil a vedl. Ví tedy, o čem mluví, když nás zásobuje praktickými problémy skutečné obrany vlasti.

Připomněl, že posledních dvacet let žijeme v prostředí expediční armády. To je celkem pohoda. Než se naši někam vypraví, všechno se dlouhodobě plánuje a pečlivě připravuje. Objednává se výzbroj. Máme čas. Kdyby však na nás dolehla krize, na kterou musíme okamžitě reagovat, vzniká zcela jiná situace.

„Ve vážné krizi je jen to, co je,“ varuje generál, v tu chvíli už nelze počítat s dalšími dodávkami. „Kdyby začala mobilizace ČR, mobilizují i všichni kolem. A pak už neseženeme nic, žádné zásoby. Řada kapacit je vyčerpaná už dnes.“ Z toho je zřejmý tlak na to, aby národní státy obnovily své obranné kapacity.

Vstupujeme tedy do zcela nového období. Obrannými autoritami už nemohou být ti, kdo se dokážou nejlépe vlísat do přízně amerického patrona. Na konferenci byly české problémy probírány samozřejmě v evropském kontextu, o což se postarala i velice kvalitní účast zahraničních mluvčích. Obvykle nikdo neopomněl zdůraznit, že evropská strategická autonomie není náhražkou, leč jenom doplňkem NATO. Otázka je, jak dlouho.

Vedle českých generálů jsem s největší pozorností poslouchal německou expertku Claudii Majorovou, reprezentující berlínskou nadaci pro hospodářská a politická studia SWP. Má za to, že i když podněty k evropské autonomii vzešly z Evropské unie, neměly by se omezovat jen na ni. Je tu Británie, která z unie mizí, nebo Norsko, a jsou tu i další potenciální partneři.

Probíraly se také nejrůznější modely autonomie, potřeby společného vývoje technologií, budování průmyslu, zpravodajská spolupráce a spousta dalších důležitých věcí, bez kterých je společné velení, o kterém se obvykle mluví nejčastěji, zhora marné.

To všechno je jistě pravda, ale řekl bych, že to nejdůležitější na celé autonomii může spočívat v právu sundat klapky z očí. Podívat se, jestli bubáci skutečně útočí, jak nám mnozí tak poutavě vyprávějí, nebo jestli bezpečnosti víc nepomůže to, čemu se kdysi říkávalo budování míru. Z úst generálů občas padnou větičky o předsunuté obraně, které působí dojmem, že bubáci by měli být jen věrohodnější.

Obnova obranného průmyslu je jistě dobrá věc, hlavně tehdy, pokud působí v nesoutěžním prostředí, kde může rychleji reagovat, a kdy disponuje výzkumem, schopným dávat impulzy civilní sféře jako třeba americká DARPA. Kdysi jsem na vojně přísahal bránit vlast. Dnes už bych tomu asi moc nepomohl, ale aspoň to připomínám.

Schopnost obrany vlasti není ozdobou zapadlé doby, ale trvalou nutností. Co může sledovat obranná politika, která nenabízí obranu vlasti? A nezapomínejme, když vznikne velká krize, tak je jen to, co je.

URL| <http://vasevec.parlamentnilisty.cz/domaci-politika/zbynek-fiala-ve-vazne-krizi-je-jen-co-je>

USA: Trump zrušil setkání s Kimem

26.5.2018 neviditelnypes.cz str. 00 Neviditelný pes / Zahraničí
Neviditelný pes, Jan Bartoň

Prezident Donald Trump napsal dopis severokorejskému vůdci Kim Čong-unovi, v němž mu oznámil zrušení plánovaného setkání na nejvyšší úrovni v Singapuru. Čeští experti hovoří o „diletantismu Trumpa“.

Prezident Donald Trump napsal dopis severokorejskému vůdci Kim Čong-unovi, v němž mu oznámil zrušení plánovaného setkání na nejvyšší úrovni v Singapuru. Čeští experti hovoří o „diletantismu Trumpa“.

Mediální vymývání mozků na téma „zloduch Trump“ se opět prohání sociálními sítěmi západního světa. Využívají se k tomu tradiční nástroje - vyšetřování takzvané ruské stopy, které sice nepřináší absolutně nic nového, co se Donalda Trumpa týče, ale je nutné ho sem tam „oprášit“. Do toho se skandalizuje Trumpovo tvrzení o tom, že místo něj by měla být vyšetřována FBI za to, že mu do jeho týmu nasadila informátora. Trump o tomto případu hovoří jako o „spygate“, s odkazem na aféru Watergate, nicméně mainstreamová média tuto kauzu bagatelizují a zveřejňují „ilustrační fotografie“ prezidenta Trumpa s různými grimasami.

Jako příklad toho, že se proti Trumpovi hodí kdeco, je i „aféra“ s tím, že Trump neumí napsat správně jméno své ženy Melanie. Jeho tweet, v němž přeje své ženě rychlé uzdravení, se stal předmětem posměšků právě proto, že napsal nejprve jméno své ženy jako Melanie a později se opravil na Melania. Přitom je přinejmenším zajímavé, že její původní jméno je Melanija. Lidé se prostě rádi baví na účet mocných a někdy jim nedochází, že angličtina není jediným jazykem světa.

Schůzka s Kim Čong-unem, kterou Trump oznámil počátkem března, se měla uskutečnit v Singapuru. Začala obvyklá série předpovědí expertů, co za tím je a bude. Nyní, pár hodin poté, co Trump oznámil zrušení schůzky s Kimem, se experti opět vyjadřují. A nešetří na adresu Trumpa kritikou, ba dokonce hovoří o tom, že severokorejský vůdce je „ve výhodě“.

Expert Kryštof Kozák vykresluje podobně jako někdejší Rudé právo okolí Donalda Trumpa jako „proválečné štváče“. Tvrdí: Asi nejdravější jestřáb v Bílém domě prohlásil, že KLDK by se měla zbavit všech jaderných zbraní, které by měly být rozmontovány a přepraveny do Oak Ridge v Tennessee. Tam v roce 2003 skončily i zárodky jaderného programu libyjského diktátora Muammara Kaddáfího, který byl o osm let později svržen a zabit během povstání, které Západ vojensky podpořil. „Kim Čong-una to velice vyděsilo. Všichni víme, jak Muammar Kaddáfí skončil,“ přibližuje myšlenkové pochody severokorejského vůdce Kryštof Kozák, vedoucí Katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Proto je možné, že ten summit si trochu rozmyslel i Kim Čong-un. Asi má dojem, že s Trumpem by se domluvil, ale Trump je obklopen lidmi, kteří jsou velmi proválečně naladěni. A Kim to vnímá tak, že pokud se zbaví jaderných zbraní, tak už nic nebude stát změně režimu, po které Trumpovi poradci volají,“ dodává Kozák. Podle Kozáka celá epizoda se schůzkou, pro kterou se Trump k překvapení celého světa i amerických diplomatů impulzivně rozhodl 9. března, dokazuje, že Trumpova zahraniční politika je diletantská. „Diplomacii nikdy nestudoval, nikdy se nevěnoval mezinárodním vztahům. Ve své předchozí kariéře v developerském byznysu se naučil jednu věc: vyhazovat lidi. A všechny problémy v Bílém domě řeší tak, že někoho vyhodí,“ říká amerikanista.

Kozák plave evidentně na vlně amerického informačního mainstreamu. Používá stejné obraty a argumenty jako ona média a líčí Trumpa jako pitomce. Kromě toho tvrdit jako Kozák, že k tomu, aby mohl Trump dělat mezinárodní politiku, by musel mít diplomatické vzdělání, je obludný nesmysl. Diplomatické vzdělání neměli ani jeho předchůdci v úřadu a nemá ho ani většina aktivních politiků na celém světě. A poznámka Kozáka o tom, že Trump řeší problémy tak, že „někoho vyhodí“, je také opsána z amerického mainstreamového tisku.

Kozák pak „přibližuje“ myšlení Kima poukazem na osud libyjského diktátora Kaddáfího. Přirovnání Kima ke Kaddáfímu je hloupost, která neobstojí v žádném ohledu. Kaddáfí souhlasil s likvidací jaderného programu výměnou za vymazání Libye z listiny států podporujících teroristy. Že pak přišlo takzvané „arabské jaro“ a arabské režimy až na několik výjimek padly, je zcela jiná kapitola. Kozák nám podsouvá „myšlenkové pochody Kima“, ve skutečnosti však své vlastní „expertní“ stanovisko.

Za rozumného hráče je nyní KLDK. Expert na problematiku atomových zbraní si rovněž myslí, že pro KLDK Trumpovo rozhodnutí summit zrušit sice není úplná výhra, ale vychází z toho o trochu lépe než USA. „Severní Korea dostala šanci trochu zkomplikovat vztahy mezi Spojenými státy a Jižní Koreou a Spojenými státy a Čínou. Ale hlavně z toho vyjde jako relativně rozumný hráč, protože to jsou Spojené státy, které to zrušily,“ myslí si Smetana.

Expert Michal Smetana dochází k závěru, že Severní Korea z oznámeného zrušení schůzky „vychází lépe“. Problémem expertů stejně jako nás laiků je to, že vlastně nevíme, co si všichni „hráči“ v dané hře navzájem řekli. Vše známe jen zprostředkovaně. Zdá se mi, že stále platí to, co bylo o severokorejském režimu řečeno. Je to zaostalá země, kterou klan Kimů dokonale využil k svému prospěchu. Myslet si jako expert Smetana, že lidé zapomenou a budou si náhle myslet, že komunistická Korea je „rozumnější“ než USA, je názor neuvěřitelně povrchní a naivní.

Pro české „experty“ je navíc signifikantní, že ani jeden z nich nezmiňuje roli komunistické Číny, bez jejíž podpory by se Kimův režim nebyl schopen obejít. Možná, že to byl právě čínský prezident, který Kima od brzkého setkání s americkým prezidentem odradil. Tvářit se proto tak, že Severní Korea je ve stejném postavení jako USA, je nehodné lidí, kteří o sobě prohlašují, že jsou experty na mezinárodní vztahy.

Zdá se, že v otázce setkání amerického prezidenta a severokorejského vůdce platí jen jedno jediné - nic není tak, jak to vypadá.

Převzato se svolením autora z JanBarton.blog.idnes.cz

URL| http://neviditelnypes.lidovky.cz/usa-trump-zrusil-setkani-s-kimem-d41-p_zahranici.aspx?c=A180525_163007_p_zahranici_wag

Zbyněk Fiala: Ve vážné krizi je jen to, co je

26.5.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

PV

Vyprávěny o transatlantické spolupráci mohou být nadále složkou vzrušujících politických projevů a komentářů, ale v posledních letech Evropa značně znejistěla. A když jsme si toho všimli i my, zjišťujeme, že naše republika je prakticky bezbranná. Expediční armádu máme jistě dobrou, ale co když bude potřeba bojovat za Prahu i jinde než v podhůří Hindúkuše?

Výzvy ke zvyšování výdajů na obranu zatím přehlížely schopnost zajistit bezpečí uvnitř vlastních hranic. To je zjištění, které jsem si odnesl z vystoupení českých generálů na letošní Jarní bezpečnostní konferenci pořádané univerzitním Centrem bezpečnostní politiky. Hlavním tématem konference byla evropská bezpečnostní autonomie, o které se mluví už dobré dva roky, ale nyní začíná být obzvláště naléhavá.

Vypovězení jaderné dohody s Íránem, které právě ohlásil prezident Donald Trump, dává další ránu představě, že „obrana je NATO pod americkým deštníkem“. Ostatně, varovalo nás už loňské sdělení amerického prezidenta, že chráněn bude jen ten, kdo si zaplatí. Čerstvé hrozby Íránu svým věčným obsahem připomínají souběžné Trumpovo rozhodnutí odvolat nebo aspoň odložit jaderná jednání se Severní Koreou, ale Írán je podstatně blíž. Někdo už dráždí kobra v naší předsíni. A neméně důležitý je fakt, že zmíněná dohoda s Íránem přece vznikla z iniciativy amerických spojenců, tří největších zemí EU Německa, Francie a Británie, se kterými se teď Trump o svém rozhodnutí vůbec ne bavil. Tohle už není spolupráce, to je konfrontace. „Trump podlehl vlivu proizraelské lobby jestřábů v americké politice (i kvůli domácím problémům). Zároveň je v pozadí zoufalá snaha obnovit ztrácející se americký vliv v blízkovýchodním regionu. A Evropané jsou již podruhé v rozmezí patnácti let konfrontováni s politikou, která učinila z USA po Iráku podle Zbigniewa Brzezinského

nelegitimního globálního hegemonu,“ napsal o tom v Právu Miloš Balabán. Autor je vedoucím zmíněného Střediska bezpečnostní politiky (SPB) v Centru pro sociální a ekonomické strategie (CESES) na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Uf! Název dlouhý, ale centrum skvělé. Zmíněný článek zároveň ukazuje kontext letošního tématu: nynější konfrontace s politikou nelegálního globálního hegemonismu, která se ve světě usadila za vlády prezidenta George Bushe ml., je užitečným podnětem k tomu, abychom se z této hegemonie vyprostili. Nejen slovy (k tomu dala už před rokem podnět německá kancléřka Angela Merkelová), ale prakticky, třeba právě v obraně. A o tom byla letošní bezpečnostní konference. Části českého politického spektra to samozřejmě komplikuje život. Mnozí naši politici zatím vystačili s oblíbenou parlamentní zábavou, kterou jsou výtky vládě, že vynakládá na obranu málo. Není to jen opozice, která může milovat situace, kdy se vládě pustí žilou, aby jí chybělo na sociální programy a podporu hospodářského růstu, a pak se na ni poštvou rozhořčení voliči. Také z představitelů vládní strany občas lezou výzvy k zbrojním výdajům tak velkým, že jim to málem roztrhne hubu.

I vyhozené peníze samozřejmě někde přistanou. Například nákupy obrněných vozidel pro českou misi v Afghánistánu kritizuje Libor Stejskal, jeden z badatelů SPB, který u českého kontingentu pár let prožil. Americké vozy Humvee vypadají impozantně na Václaváku, ale změní se v hrob, když na afghánské cestě vjedou na minu. Dvě větší Dinga, žluté ozdoby naší mise, se nevyškrobou do kopce, což je v hornatém Afghánistánu fakt smůla. A nejtěžší MRAP MaxxPro musí vyhledávat mosty, které unesou jeho 23 tun. To aby každou šarvátku s Tálibánem vyjednával s velkým diplomatickým nasazením, protože se nemůže odehrát jinde než u sjízdné komunikace. Stejskal doporučuje místo amerických nákupů vlastní výrobu vozidel TITUS na podvozku Tatra, kterou nabízí Tatra Defence Vehicle ve spolupráci s francouzskou společností Nexter Systems. Má konkrétní představu, co by bylo pro afghánské podmínky vhodnější. Já bych dodal otázku, proč do toho Afghánistánu vůbec lezeme? Nicméně výzva k obnově domácí výroby obranné techniky má hlubokou logiku. Naléhavost věci ukázal na konferenci generál Jaromír Zůna, ředitel sekce podpory Ministerstva obrany ČR. V působnosti této sekce je také Agentura logistiky, kterou Zůna založil a vedl. Ví tedy, o čem mluví, když nás zásobuje praktickými problémy skutečné obrany vlasti.

Připomněl, že posledních dvacet let žijeme v prostředí expediční armády. To je celkem pohoda. Než se naši někam vypraví, všechno se dlouhodobě plánuje a pečlivě připravuje. Objednává se výzbroj. Máme čas. Kdyby však na nás dolehla krize, na kterou musíme okamžitě reagovat, vzniká zcela jiná situace. „Ve

vážné krizi je jen to, co je,“ varuje generál, v tu chvíli už nelze počítat s dalšími dodávkami. „Kdyby začala mobilizace ČR, mobilizují i všichni kolem. A pak už neseženeme nic, žádné zásoby. Řada kapacit je vyčerpaná už dnes.“ Z toho je zřejmý tlak na to, aby národní státy obnovily své obranné kapacity. Vstupujeme tedy do zcela nového období. Obrannými autoritami už nemohou být ti, kdo se dokážou nejlépe vlísat do přízně amerického patrona. Na konferenci byly české problémy probírány samozřejmě v evropském kontextu, o což se postarala i velice kvalitní účast zahraničních mluvčích. Obvykle nikdo neopomněl zdůraznit, že evropská strategická autonomie není náhražkou, leč jenom doplňkem NATO. Otázka je, jak dlouho. Vedle českých generálů jsem s největší pozorností poslouchal německou expertku Claudii Majorovou, reprezentující berlínskou nadaci pro hospodářská a politická studia SWP. Má za to, že i když podněty k evropské autonomii vzešly z Evropské unie, neměly by se omezovat jen na ni. Je tu Británie, která z unie mizí, nebo Norsko, a jsou tu i další potenciální partneři.

Probíraly se také nejrůznější modely autonomie, potřeby společného vývoje technologií, budování průmyslu, zpravodajská spolupráce a spousta dalších důležitých věcí, bez kterých je společné velení, o kterém se obvykle mluví nejčastěji, zhola marné. To všechno je jistě pravda, ale řekl bych, že to nejdůležitější na celé autonomii může spočívat v právu sundat klapy z očí. Podívat se, jestli bubáci skutečně útočí, jak nám mnozí tak poutavě vyprávějí, nebo jestli bezpečnosti víc nepomůže to, čemu se kdysi říkávalo budování míru. Z úst generálů občas padnou větičky o předsunuté obraně, které působí dojmem, že bubáci by měli být jen věrohodnější.

Obnova obranného průmyslu je jistě dobrá věc, hlavně tehdy, pokud působí v nesoutěžním prostředí, kde může rychleji reagovat, a kdy disponuje výzkumem, schopným dávat impulzy civilní sféře jako třeba americká DARPA. Kdysi jsem na vojně přísahal bránit vlast. Dnes už bych tomu asi moc nepomohl, ale aspoň to připomínám. Schopnost obrany vlasti není ozdobou zapadlé doby, ale trvalou nutností. Co může sledovat obranná politika, která nenabízí obranu vlasti? A nezapomínejme, když vznikne velká krize, tak je jen to, co je. Zbyněk Fiala Vyšlo na Vasevec.cz. Publikováno se souhlasem vydavatele.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/nazory-a-petice/Zbynek-Fiala-Ve-vazne-krizi-je-jen-to-co-je-537509?utm_source=nm&utm_medium=xml

PROTEXT VIDEO: TK katedry marketingové komunikace a public...

25.5.2018 protext.cz str. 00 kom zdr tur slz zak prg

ČTK bude v servisu PROTEXT VIDEO v pondělí od 10:00 živě vysílat video z tiskové konference katedry marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a výzkumné agentury Ipsos k dopadům protikuřáckého zákona na návštěvnost restaurací, konzumaci piva a k postoji kuřáků k zavedení zákona.

Zasíláme kód přenosu pro vložení do webových stránek, který mohou použít všichni uživatelé bez omezení. Upozorňujeme odběratele, že videostream označený značkou PROTEXT VIDEO není součástí zpravodajského servisu ČTK a nelze ho publikovat pod její značkou. Jde o komerční prezentaci zadavatele, ČTK je pouze distributorem.

PROTEXT

Irské referendum kvůli potratům

25.5.2018 ČRo Radiožurnál str. 03 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

V Irsku vrcholí desetiletí trvající boj o právní úpravu kolem potratů. Lidé dnes v referendu rozhodují o tom, jestli změkčí dosavadní přísný osmý dodatek ústavy, pokud se voliči vysloví pro návrh, mohla by vláda umožnit ženám přerušit těhotenství do 12 týdne. V případech vážné ohrožení matky nebo dítěte i později. Ze začátku emotivní kampaně měli v průzkumech podstatný náskok zastánci mírnějšího k potratům. V posledních dnech se ale rozdíl mezi oběma tábory ztenčil natolik, že se málokdo odváží předpovídat výsledek. My jsme ve spojení se znalcem Irska Ivem Šlosarčíkem z Katedry evropských studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Ivo ŠLOSARČÍK, znalec Irska, Katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** UK

Dobré poledne.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

O té změně legislativy kolem potratů se hlasuje snad už počtvrté za poslední 4 desetiletí. Ovšem irský premiér Leo Varadkar tvrdí, že takové rozhodnutí se činí jednou za generaci. Liší se zásadně ta současná volba od těch minulých?

Ivo ŠLOSARČÍK, znalec Irska, Katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** UK

Tak ono nejde o hlasování v legislativě. Ono v referendu Irové hlasují o tom, jak nastaví ústavní limity toho, co pak poslanci můžou udělat. A já si myslím, že ta premiérova výzva je směřována hlavně k tomu, aby lidi reálně přišli volit, aby byla vysoká účast v referendu a tím pádem i vysoká legitimita té ústavní změny.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

BBC, jestli jsem se dobře dočetl, tak na svých stránkách publikovala několik příběhů, které mluví pro zmírnění toho dodatku ústavy. Můžete popsat třeba některý z medializovaných případů, kdy se ukázala přinejmenším jeho nepružnost?

Ivo ŠLOSARČÍK, znalec Irska, Katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** UK

Tím light motivem debaty v Irsku je to, že o /nesrozumitelné/ se obecně říká, neplatí absolutní zákaz potratů. V té ústavě je napsáno, že se musí balancovat právo na život ženy a právo na život nenarozeného dítěte. A ty případy, a to je ta ústavní úroveň a potom druhá věc je, jak v těchto limitech jsou k dispozici různé zdravotnické služby, které například mohou zachránit ženě život i za cenu toho, že to nenarozené dítě zemře. Většina těch případů se týkala právě akutních zdravotních problémů tohoto typu. Jinak, co je také známo, poměrně velký počet irských žen, které chtějí podstoupit plánovaný potrat, tak odjíždí mimo irský ostrov, třeba do Spojeného

království a potrat podstoupí tam. To byla také kontroverze kdysi dávno, kdy irský nejvyšší státní návladní chtěl zakázat jedné mladistvé oběti znásilnění, aby odcestovala z Irska pryč s cílem podstoupit potrat, to vyvolalo obrovskou míru pobouření a také jedno z referend, které dneska výslovně Irsku zakazuje bránit svým občanům, občankám vycestovat z Irska pryč za účelem potratu.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A jak silné jsou tedy oba tábory a proč se vlastně rozdíl mezi nimi v posledních dnech zmenšil?

Ivo ŠLOSARČÍK, znalec Irska, Katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** UK

Tak vy jste to už zmínil, že ten rozdíl se nezmenšuje a v Irsku obecně se výsledky referend předpovídají velmi těžko. Několikrát už ty výsledky byly jiné než průzkumy. Takže opravdu, dokud nebudou známé výsledky, těžko odhadnout, jak to dopadne, no a podle mě ten nárůst odpůrců ústavní změny byl hlavně dán tím, že to vypadalo zpočátku, že nejsou skoro vůbec vidět v mediálním prostoru a ani v parlamentu, takže na to byla reakce, která vlastně zezdola vyplnila, nebo doplnila ten mediální prostor a doplnila tu debatu o stoupence zachování současného stavu, takže opět je to situace, která byla několikrát vidět třeba v oblasti evropské integrace, kdy většina parlamentních stran říká, ano, chceme změnu, ale zespoda vznikla hnutí, které nakonec přesvědčily většinu Irů, že tu změnu nechtějí.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Upozorňuje znalec Irska Ivo Šlosarčík z Univerzity Karlovy. Děkuji vám. Na shledanou.

Ivo ŠLOSARČÍK, znalec Irska, Katedra evropských studií **Fakulty sociálních věd** UK

Na slyšenou.

Konference Bezpečná škola pro všechny!

25.5.2018 tzb-info.cz str. 00 Bezpečnost

Michal Randa, redakce

Na MŠMT se uskutečnila celostátní konference NIDV věnovaná bezpečnosti ve školách, primární prevenci rizikového chování žáků a studentů a školní výuce bezpečnostních témat.

Se zahraničními zkušenostmi seznámila účastníky konference Brigitte Plet z Rektorátu Toulouse ve Francii.

Mezinárodní konferenci Bezpečná škola pro všechny! uvedl náměstek sekce strategie a inovací Národního institutu dalšího vzdělávání Josef Rydlo, za MŠMT vystoupila k tématu bezpečnosti na školách se svým příspěvkem Miroslava Salavcová z oddělení základního vzdělávání MŠMT: „Aby se ve škole cítili žáci, studenti a učitelé bezpečně, je třeba dbát jak na účelné zabezpečení budov a dodržování příslušných předpisů, tak rozvíjet a využívat možnosti, které poskytuje systém primární prevence rizikového chování žáků a studentů. Nedílnou součástí je rovněž efektivní výuka bezpečnostních témat“.

Jak komunikovat s okolím v situaci, kdy je potřeba řešit nečekané problémy, informovala v dalším příspěvku Denisa Hejlová z katedry marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. S koncepčními materiály v oblasti školské prevence seznámila účastníky Jana Havlíková z Magistrátu hl. m. Prahy, která je krajskou školskou koordinátorkou prevence v Praze. Systém celostátní politiky v oblasti občanské výchovy a zdraví, komunikaci mezi regionálním úřadem a mezi řediteli škol představila konzultantka působící na Rektorátu ve francouzském Toulouse Brigitte Plet.

Odpolední blok byl věnovaný výuce bezpečnostních témat v České republice, kde se kromě Miroslavy Salavcové z MŠMT k tématu vyjádřil také ředitel Pražského inspektorátu ČŠI Martin Procházka. Ten shrnul výsledky šetření znalostí žáků a studentů v oblasti běžných rizik a při mimořádných událostech, ochrany zdraví, silničního provozu, obrany státu a prevence kriminality, přičemž poukázal na skutečnost, že informovanost dětí je současné době nedostačující.

Následující vystoupení Ivy Karafiátové z Hasičského záchranného sboru Ústeckého kraje a Adama Fuksy z Hasičského záchranného sboru Zlínského kraje účastníkům představilo, jak lze pomocí aplikace Hasiči pro školy vyučovat bezpečnostní témata zajímavě, s využitím moderních technologií, efektivně a s minimálními nároky na finanční možnosti škol a časové zatížení učitelů. Poslední přednáška Ivana Gerháta ze Sekce obranné politiky a strategie Ministerstva obrany se týkala problematiky přípravy občanů k obraně státu, a to zejména ve vztahu k vzdělávacímu procesu.

URL| <https://www.tzb-info.cz/bezpecnost/123122-konference-bezpecna-skola-pro-vsechny>

Jiří Macků: Poněkud odřené mantinely Miloše Zemana

25.5.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

PV

Prezident republiky rád veřejnost oslovuje s jakýmkoli tématem. Nutno uznat, že dokáže mluvit dlouze z hlavy, bez koktání, rozumně a k věci. Tedy až na výjimky.

Jaký div, když v panující nakažlivé mediální atmosféře kydání nejrůznějších neodborných a nezasvěcených pitomostí z úst i předních politiků občas ujede také prezident. Jako starý, moudrý a zkušený muž (urážlivé jedovatosti zapšklých oponentů na tom nemůžou nic změnit) by si ovšem měl uvědomovat mantinely svých vědomostí a svého přehledu, v tomto případě sportovního a konkrétně lyžařského. Jako dlouholetý sportovní novinář jsem reportáž z jízdy Ester Ledecké vnímal v podání redaktora a odborné poradkyně zcela jinak. Totiž... Než se stačí komentátor jenom nadechnout, mihne se lyžařka i dvěma páry branek. V té rychlosti stačí zcela drobná chyba, aby na celkovém čase přidala setinu či dvě, neboli tolik, kolik ve vyrovnaném poli rozhoduje o medailích. Tak na to také oba nesporně průběhem vzrušení u mikrofonu spontánně reagovali: nekritizovali, vždyť na to ani nebyl čas, jenom si i zklamaně stihli povzdechnout, že z toho vysněného snu u některé branky možná něco ubylo. Na komplexnější hodnocení, kritiku i chválu, je přece dost času až po skončení akce - připomeňme si třeba bravurní rozbory herních činností o přestávkách hokejových utkání. Za sebe prohlašuji, že během jízdy Ledecké žádná kritika nezazněla. A za urážlivé neopodstatněné označení 'idiot' bych v tomto případě já osobně požadoval veřejnou omluvu. Nyní ještě tři poznámky, více či méně vážící se s tématem a osobami. Poznámka první Miloš Zeman svého času prohlásil, že četl Peroutkův článek Hitler je gentleman. Rozvířila se velká několikaletá diskuse, jedna z těch zcela okrajových (tak jako Super-G, Super novičok, Super Demokratický blok a jiné supry), jež mají za úkol odsunout stranou debatu nad skutečnými problémy, cloumajícími tímto státem a touto společností. Strohý, v tomto případě neexistující, titulček sám o sobě o ničem přesně nevyovídá: Hitler se třeba choval velice uctivě k ženám, byl tedy gentleman. O ničem přesně ovšem nevyovídá ani existující titulček Hitler je génius, protože i ten si lze vysvětlit dle libosti. Pokud se totiž o někom bez dalšího pouze zmíním, že je génius, v podstatě ho obdivuji: vždyť konečně on to byl, kdo semknul válkou zdecimovaný německý národ (pro svou velikášskou myšlenku Třetí říše), kupoval si ho levným lidovým vozem, postavil na nohy poválečný průmysl (zvláště zbrojný a chemický), zaměstnal desetitisíce na budování dálnic všemi směry (i s plány dobytelské expanze do okolních států). V tomto výkladu se oba titulky v podstatě neliší, význam tkví až v následném textu. Kdyby však Přítomnost zveřejnila svůj článek jako Hitler je génius zla, bylo by zcela jasno. Proč to zkušený novinář Peroutka neudělal? Možná i proto, že nastupující nacionální socialismus alespoň částečně obdivoval. Pro mě je takovým drobným důkazem, doloženým v mém archívu, zveřejněné konstatování z 26. dubna 1939 (pozor, už po nacistické okupaci!): „Německý vůdce stanul na onom významném rozcestí, kdy snad z vůdce národa se stává vůdce národů.“ Tedy zřejmě i našich, zaplat' mu za to zřejmě Pánbůh. Poznámka druhá Šéfkomentátor sportovních pořadů ČT Robert Záruba se bude pochopitelně svých oveček v 'kauze Ledecká' zastávat. Nic proti tomu, konečně mnohé si jako vysokoškolský pedagog na **Fakultě sociálních věd** 'vlastnoručně' k obrazu svému vychoval a do ČT přivedl. Pokud ovšem mluví o 'odpadlících z jejich oboru' (tedy zřejmě pouze novináři vyznamenaní prezidentem) nevím kam míří, co všechno hodnotí. Přitom by mohl začít doma na Kavkách; co ví třeba o tom, jaký trapný dojem zanechalo na Spartě vystupování jeho nafoukané žačky Žanety Peřinové v průběhu tenisového Prague Open? Víc než páchání nějakých chyb novinářů (na sportovním poli třeba neodborné působení některých fotbalových komentátorů s bláboly odporujícími českému jazyku i fotbalovým pravidlům) mě ovšem vždy vadila prodejnost některých kolegů. To, že svého času pilně spolupracovali s StB za výhody zahraničních výjezdů, přesto míř než po Listopadu odhalená skutečnost, že se vlastně i zavázali donášet na

své kolegy, na sebe vzájemně i na nás neangažované, neorganizované, nespolehlivé a zájezdy na Západ tím pádem nepověřované. A že ve sportovní redakci tehdejší ČsT už za časů Pavla Čapka to byl snad každý druhý (Mikyska, Škorpil, Bakalář, Suchánek, Slepíčka, Jungwirth a kdoví kdo ještě). Shodou okolností byl z této povedené rudé partajní squadry ze seznamu právě Petr Vichnar jediným, kdo měl důvod dát svůj případ k soudu a vyhrál. Poznámka třetí Váže se k prohlášení celospolečenského všeznáka Miroslava Kalouska, tentokrát ne k řepce, ale komentování zmíněného slalomu: „Snažím se to vidět z té lepší stránky: když karikatura prezidenta uráží tak noblesního a inteligentního profesionála, jako je Petr Vichnar, cítím se být v dobré společnosti.“ Doplnující otázka: co je na MK až tak noblesního a inteligentního? Proč se vtírá? S jeho minulostí a zvláště současností, kdy na televizní obrazovce v pozdních večerních hodinách nedokáže dát dohromady jednu složitější větu, přesto nějakou urážku do ní vždy zvládne zaplést? Toho tak pustit na komentování sjezdu (nemyšleno TOP 09, pokud ještě nějaký bude), to by bylo noblesy a intelligence!

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/nazory-a-petice/Jiri-Macku-Ponekud-odrene-mantinely-Milose-Zemana-537381?utm_source=nm&utm_medium=xml

Trump zrušil setkání s Kimem 25.5.2018 idnes.cz - blog str. 00

Prezident Donald Trump napsal dopis severokorejskému vůdci Kim Čong-unovi, v němž mu oznámil zrušení plánovaného setkání na nejvyšší úrovni v Singapuru. Čeští experti hovoří o „diletantismu Trumpa“.

Mediální vymývání mozků s tématem „zloduch Trump“ se opět prohání sociálními sítěmi západního světa. Využívají se k tomu tradiční nástroje - vyšetřování tak zvané ruské stopy, které sice nepřináší absolutně nic nového, co se Donalda Trumpa týče - ale je nutné sem tam vyšetřování „oprášit“. Do toho se skandalizuje Trumpovo tvrzení o tom, že místo něho by měla být vyšetřována FBI za to, že mu do jeho týmu nasadila informátora. Trump o tomto případu hovoří jako o „spygate“ s odkazem na aféru Watergate, nicméně mainstreamová média tuto kauzu bagatelizují a zveřejňují „ilustrační fotografie“ prezidenta Trumpa s různými grimasami.

Jako příklad toho, že se proti Trumpovi hodí kdeco, je i „aféra“ s tím, že Trump neumí napsat správně jméno své ženy Melanie. Jeho tweet, v němž přeje své ženě rychlé uzdravení, se stal předmětem posměšků právě proto, že napsal nejprve jméno své ženy jako Melanie a později se opravil na Melania. Přitom je přinejmenším zajímavé, že její původní jméno je Melanija. Lidé se prostě rádi baví na účet mocných a někdy jim nedochází, že angličtina není jediným jazykem světa.

Schůzka Trumpa s Kim Čong-unem, kterou Trump oznámil počátkem března, se měla uskutečnit v Singapuru. Začala obvyklá série předpovědí expertů co za tím je a bude. Nyní, pár hodin poté, co Trump oznámil zrušení schůzky s Kimem, se experti opět vyjadřují. A nešetří na adresu Trumpa kritikou a dokonce hovoří o tom, že severokorejský vůdce je „ve výhodě“.

Expert Kryštof Kozák vykresluje v souladu s někdejší Rudým právem okolí Donalda Trumpa jako „proválečné štváče“. Tvrdí: Asi nejdravější jestřáb v Bílém domě prohlásil, že KLDK by se měla zbavit všech jaderných zbraní, které by měly být rozmontovány a přepraveny do Oak Ridge v Tennessee. Tam v roce 2003 skončily i zárodky jaderného programu libyjského diktátora Muammara Kaddáfího, který byl o osm let později svržen a zabit během povstání, které Západ vojensky podpořil. „Kim Čong-una to velice vyděsilo. Všichni víme, jak Muammar Kaddáfí skončil,“ přibližuje myšlenkové pochody severokorejského vůdce Kryštof Kozák, vedoucí Katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Proto je možné, že ten summit si trochu rozmyslel i Kim Čong-un. Asi má dojem, že s Trumpem by se domluvil, ale Trump je obklopen lidmi, kteří jsou velmi proválečně naladěni. A Kim to vnímá tak, že pokud se zbaví jaderných zbraní, tak už nic nebude stát změně režimu, po které Trumpovi poradci volají,“ dodává Kozák. Podle Kozáka celá epizoda se schůzkou, pro kterou se Trump k překvapení celého světa i amerických diplomatů impulzivně rozhodl 9. března, dokazuje, že Trumpova zahraniční politika je diletantská. „Diplomacii nikdy nestudoval, nikdy se nevěnoval mezinárodním vztahům. Ve své předchozí kariéře v developerském byznysu se naučil jednu věc: vyhazovat lidi. A všechny problémy v Bílém domě řeší tak, že někoho vyhodí,“ říká amerikanista.

Kozák plave evidentně na vlně amerického informačního mainstreamu. Používá stejné obraty a argumenty jako ona média a líčí Trumpa jako pitomce. Kromě toho, tvrdit jako Kozák, že k tomu, aby mohl Trump dělat mezinárodní politiku, by musel mít diplomatické vzdělání, je obludný nesmysl. Diplomatické vzdělání neměli ani

předchůdci Trumpa v úřadu a nemá ho ani většina aktivních politiků na celém světě. A poznámka Kozáka o tom, že Trump řeší problémy tak, že „někoho vyhodí“ je také opsána z amerického mainstreamového tisku.

Kozák pak „přibližuje“ myšlení Kima poukazem na osud libyjského diktátora Kaddáfího. Přirovnání Kima ke Kaddáfímu je hloupost, která neobstojí v žádném ohledu. Kaddáfí souhlasil s likvidací jaderného programu výměnou za vymazání Libye z listiny států podporujících teroristy. Že pak přišlo tak zvané „arabské jaro“ a arabské režimy až na několik výjimek padly, je zcela jiná kapitola. Kozák nám podsouvá „myšlenkové pochody Kima“, ve skutečnosti však své vlastní „expertní“ stanovisko.

Za rozumného hráče je nyní KLDŘ E xpert na problematiku atomových zbraní si rovněž myslí, že pro KLDŘ Trumpovo rozhodnutí summit zrušit sice není úplná výhra, ale vychází z toho o trochu lépe než USA. „Severní Korea dostala šanci trochu zkomplikovat vztahy mezi Spojenými státy a Jižní Koreou a Spojenými státy a Čínou. Ale hlavně z toho vyjde jako relativně rozumný hráč, protože to jsou Spojené státy, které to zrušily,“ myslí si Smetana.

Expert Smetana dochází k závěru, že Severní Korea z oznámeného zrušení schůzky „vychází lépe“. Problémem expertů je stejně jako nás, laiků, to, že vlastně nevíme, co si všichni „hráči“ v dané hře navzájem řekli. Vše známe jen zprostředkovaně. Zdá se mi, že stále platí to, co bylo o severokorejském režimu řečeno. Je to zaostalá země, kterou klan Kimů dokonale využil ke svému prospěchu. Myslet si, jako expert Smetana, že lidé zapomenou a budou si náhle myslet, že komunistická Korea je „rozumnější“ než USA, je názor neuvěřitelně povrchní a naivní.

Pro české "experty" je navíc signifikantní, že ani jeden z nich nezmiňuje roli komunistické Číny, bez jejíž podpory by se Kimův režim nebyl schopen obejít. Možná, že to byl právě čínský prezident, který Kima od brzkého setkání s americkým prezidentem odradil. Tvářit se proto tak, že Severní Korea je ve stejném postavení jako USA, je nehodné lidí, kteří o sobě prohlašují, že jsou "experti" na mezinárodní vztahy.

Zdá se, že v otázce setkání amerického prezidenta a severokorejského vůdce platí jen jedno jediné - nic není tak jak to vypadá.

URL| <http://janbarton.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=664248>

Byznys Scio: Strach z neúspěchu dělá z přípravy na přijímací zkoušky na střední školy dobrý obchod

25.5.2018 iHNed.cz str. 00

Markéta Hronová, Šárka Mrázová

Prověřování znalostí formou testu je alfou a omegou vstupu na střední či vysokou školu.

Zájem o přípravné kurzy a učebnice roste.

Strach z neúspěchu se ale stal také dobrým obchodem.

Maturantka Kateřina Vacková z gymnázia v Moravské Třebové začne od příštího semestru studovat na **Fakultě sociálních věd** Masarykovy univerzity obor evropská studia. Aby se na školu dostala, musela absolvovat testy z obecných studijních předpokladů (OSP) a základů společenských věd (ZSV), které připravuje firma Scio. Koupila si proto doporučené učebnice. "Byly fakt dobře zpracované, krok po kroku, všechno vysvětlené. Myslím, že bez nich bych to asi nedala," tvrdí. "To, co po nás chtěli v ZSV, bylo docela šílené, protože z celé té učebnice jsme se ve škole učili tak 30 procent. Takže jsem se učila týden předem, abych to měla v živé paměti," dodává. Hlásila se také na olomouckou univerzitu na psychologii a na obor andragogika a sociologie, ale tam se Scio testy neuznávají.

Výsledky testů neboli Národní srovnávací zkoušky od firmy Scio využívá zhruba padesátka fakult z celé republiky, 30 fakult ze Slovenska a jedna škola ve Švýcarsku. Ročně je v tuzemsku absolvuje kolem 22 tisíc studentů. Buď přijímačky zcela nahrazují, nebo jimi školy doplňují své. Uchazeči se na ně mohou přihlásit sami nezávisle na přihlášce na vysokou školu, započítává se jim přitom nejlepší výsledek. Poslední zkoušení tohoto školního roku se uskuteční teď o víkendu.

"Někteří udělají testy na percentil 95 s prstem v nose a nepotřebují přípravu, jiní nepřekročí percentil 50, ani kdyby se rozkrájeli. Samozřejmě ale příprava pomáhá a je dobře vědět, co se vlastně testuje a jak vypadají otázky," řekl HN matematik Ondřej Šteffl, který známé srovnávací testy zavedl. "Příprava je účelná jen v tom, aby žák porozuměl, jak jsou testy strukturované, a naučil se efektivní strategii řešení," doplňuje.

Scio test místo přijímaček

Jednotné testování na střední a vysoké školy provází české školáky už od začátku nového tisíciletí. Jedním z průkopníků myšlenky byl právě Šteffl, který již v roce 1990 založil první soukromou školu PORG a posléze i společnost Scio. Inspirován americkými testy SAT a GRE zejména od Education Testing Service (ETS), podle nichž přijímají vysoké školy v USA i jinde, začal usilovat o podobný systém i v Česku. "Částečně se to podařilo. Například všechny právnické fakulty kromě brněnské řeknou: Udělejte si u Scia Národní srovnávací zkoušky z obecných studijních předpokladů a základů společenských věd. Seřadí si studenty podle výsledků našich testů a podle toho je přijímají," popisuje Šteffl. Brněnská Masarykova univerzita si ve většině případů ale organizuje vlastní Testy studijních předpokladů (TSP).

Původní idea Scia mířila i na testování všeobecných předpokladů žáků, kteří se hlásí na střední školu. Ta se však Štefflovi vyplnila jen částečně. V polovině 90. let jen těžko přesvědčoval státní úředníky, aby změnili systém. A první gymnázia se do přijímačkového testování začala zapojovat až od roku 2002. O tři roky později už začal s malým start-upem Scio spolupracovat velký počet škol. A rostla i samotná firma, ze dvou lidí na několik desítek zaměstnanců. Průlom nastal v roce 2006, kdy navázalo se Sciem spolupráci prvních 12 vysokých škol, které se rozhodly, že budou přijímací testy přebírat.

V tu dobu vznikl projekt Národní srovnávací zkoušky. Zpočátku fungovalo Scio jako obecně prospěšná společnost, a když začalo mít větší obrát, převedl jej Šteffl jako jediný majitel na s.r.o. Za to schytl kritiku z řad školských odborníků, kteří považovali vzdělávání výhradně za neziskové. Plošné testování nicméně vyžadovala řada škol a projekt Scio u nich měl úspěch. Školy i studenti si na srovnávací testy zvykli tak, že už je berou jako běžnou součást základního a středního vzdělávání. Scio nabízelo přijímací zkoušky i na maturitní obory, pouze ale jako "službu" pro jednotlivé školy, nikoliv plošně.

Bohumil Kartous ze vzdělávací společnosti EDUin ale poukazuje na možný konflikt zájmů, které Scio mohlo a může mít. "Poskytuje testy do přijímacího řízení a nabízí přípravu na ně, což je podnikatelský model, na němž se navyšuje zisk. Scio nabízí projekt vysokým školám za nějakou střízlivou cenu, aby s ním měly motivaci spolupracovat. Zisk navyšuje tím, že prodává širokou přípravu," kritizuje Kartous, který kdysi ve Sciu pracoval. Podle Šteffla by to ale byl střet zájmů tehdy, kdyby Scio uchazeče s testy seznamovalo. Autoři úloh podle něj nikdy nesměli být zároveň lektory. To prý platí i u vysokých škol, hájí se. Stát dal nakonec u jednotných přijímacích zkoušek na maturitní obory přednost své příspěvkové organizaci - Cermatu, který je kritizován kvůli zpracování a neustálému ztěžování testů. Ten je nejdříve dva roky pilotoval a loni začal organizovat plošně. "Tento velký byznys Sciu do značné míry vyschl," poznamenal Kartous.

Že Scio nakonec není vrchním dodavatelem zkoušek, Šteffl nelituje. Ekonomický výnos z přijímaček byl podle něj malý, připouští, že firmě se více vyplatí organizovat jen přípravu. Roční obrát samotného Scia se letos bude pohybovat přes 60 milionů korun, u ScioŠkol až k 80 milionům. Svou pozornost, veškeré zisky a i své vlastní peníze nyní Šteffl směřuje do zakládání soukromých základních ScioŠkol a také první střední ScioŠkoly. Ty si zakládají mimo jiné na hodnotách svobody a otevřenosti, prosazují, aby si děti samy řekly, co se chtějí naučit.

Strach z neúspěchu u přijímaček dělá z příprav dobrý byznys. K organizování příprav se tak přidávají i další soukromé firmy jako třeba známá jazyková škola Tutor. "Zájem o přípravné materiály vzrostl oproti předchozímu roku asi o třicet procent," říká Miluše Vondráková, vedoucí přípravných kurzů Tutor. Rodiče více hlásí své děti na dlouhodobé půlroční kurzy. Rychle se plní zejména kombinace matematika a čeština pro deváťáky.

Zvýšený zájem potvrzuje i konkurenční vzdělávací ateliér Amos v Brně, který se přípravou na přijímací zkoušky zabývá dlouhodobě. "Kurzy jsme organizovali už před zavedením jednotných přijímacích testů. Zaměřovali jsme se hlavně na gymnázia a střední školy v Brně a okolí, kde je velký převis. S jednotnými zkouškami nám ale zájemců zřetelně přibývalo," říká jednatel společnosti Pavel Koktavý. Řádově k nim dochází stovky žáků.

Náročnost testů leze do peněz

Pro školáky, kteří se chtějí dostat na maturitní obor a třeba i na vysokou, to znamená jediné: pravidelně musí podstupovat testování svých znalostí. Pro řadu z nich je to tak náročné, že musí několik měsíců navštěvovat speciální přípravu.

Například deváťák Michal Sedlák se na přijímací zkoušky připravoval ve třech rovinách. Pomoci potřeboval hlavně s matematikou. "Sehnali jsme mu doučování od profesorky z matfyzu, k ní chodil nejdříve jednou, později dvakrát týdně. Doma mu pomáhala také starší dcera a dva týdny před termínem testů si zkusil ještě zkoušky nanečisto," popisuje jeho otec Jiří. Michal se hlásil na sportovní management a bezpečnostně právní akademii. Nakonec se dostal na obě školy. Někteří jeho spolužáci ale dopadli hůře. "Zaskočilo nás, že někteří Michalovi spolužáci s velmi dobrým prospěchem se nedostali ani na jednu školu. Jeden se dokonce připravoval v intenzivních kurzech a stejně neuspěl," říká Sedlák. Náročnost letošních jednotných přijímacích zkoušek na maturitní obory od Cermatu kritizovala i řada odborníků ve školství.

Za přípravu svého syna utratil Sedlák tisíce, ale investice rozhodně nelituje. Kdyby Michal doučování neměl, podle něj by se na školu nedostal. "Na začátku mu to nešlo, až postupně začal věcem rozumět," přiznává otec. Že jsou přípravy i samotné testy finančně náročné, potvrzuje i maturantka Vacková z Moravské Třebové. "Testy u Scia jsou hrozně komerční. Platila jsem si tři pokusy zkoušek. Čím víc si jich zaplatíte, tím víc vám pak u další zkoušky přičtou percentil," řekla HN. Marek Šťastný, jehož syn dělal přijímačky před osmi lety, vzpomíná, že byli zvýhodněni ti, kteří si zaplatili cvičné testy. "Speciálně v matematice byly příklady prakticky totožné, stačilo se jen naučit model."

Našprtat se dá cokoliv

Náročná příprava je podle ředitele Scia spíše nápor na psychiku, z hlediska vlastního výkonu je nepodstatná. Našprtat se podle něj lze cokoliv, ale zlepšit se v cizím jazyce nebo své studijní předpoklady je mnohem obtížnější a trvá to hrozně dlouho. "My nabízíme docela drahý prezenční kurz s lektorem, ale úplně to samé dostanete, když si u nás koupíte brožuru v řádu stokorun a uděláte si to doma. Navíc většinu studentů opravdu stačí testy zdarma, které zveřejňujeme na našem webu," tvrdí Šteffl. Jediné, co si studenti podle něj kupují, je, že čelí své prokrastinaci - neefektivnímu zacházení s volným časem. "Mluvím proti svým obchodním zájmům, ale takto to funguje."

Kromě přípravných testů dodává Scio základním školám další srovnávací testy, které prověřují znalosti žáků v matematice, češtině, angličtině a obecných studijních předpokladech. "Školy si od nás koupí testy, otestují žáky ve webové aplikaci a my pak zpracujeme výsledky. Škol se třeba účastní 300, vidí tak, že jsou patnáctí, nebo až na místě 280," vysvětluje Šteffl. Čím dál populárnější je i projekt Mapa školy, který sleduje atmosféru a klima ve škole. Dotazníky vyplňují děti, učitelé, ředitelé i rodiče. "Je zajímavé, že učitelé si představují něco a děti něco jiného a rodiče také. Škola tak vidí čtyři různé pohledy." Produktů, které vzdělávací společnost nabízí, je řada.

Přestože Šteffl organizuje drahou přípravu na přijímačky, jednotné zkoušky pro všechny školy by nejraději zrušil. Tvrdí, že dělat přijímačky tam, kde není převis poptávky, je protiústavní. "Na jejich prosazení měl velký podíl Svaz průmyslu a dopravy, protože pořád chce mít hodně učňů," tvrdí. Svaz podle něj chtěl prosadit zavedení jednotných přijímaček pro všechny a měla se ještě stanovit hranice, kterou když někdo nepřekročí, nebude moct na maturitní obor vůbec. "K tomu našťěstí ještě nedošlo," říká Šteffl.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66149400-kdyz-je-klicem-ke-skole-test>

Když je klíčem ke škole test

25.5.2018 Hospodářské noviny str. 12 téma
Šárka Mrázová

Prověřování znalostí formou testu je alfou a omegou vstupu na střední či vysokou školu. Zájem o přípravné kurzy a učebnice roste. Strach z neúspěchu se ale stal také dobrým obchodem.

Maturantka Kateřina Vacková z gymnázia v Moravské Třebové začne od příštího semestru studovat na **Fakultě sociálních věd** Masarykovy univerzity obor evropská studia. Aby se na školu dostala, musela absolvovat testy z obecných studijních předpokladů (OSP) a základů společenských věd (ZSV), které připravuje firma Scio. Koupila si proto doporučené učebnice. „Byly fakt dobře zpracované, krok po kroku, všechno vysvětlené. Myslím, že bez nich bych to asi nedala,“ tvrdí. „To, co po nás chtěli v ZSV, bylo docela šílené, protože z celé té učebnice jsme se ve škole učili tak 30 procent. Takže jsem se učila týden předem, abych to měla v živé paměti,“

dodává. Hlásila se také na olomouckou univerzitu na psychologii a na obor andragogika a sociologie, ale tam se Scio testy neuznávají.

Výsledky testů neboli Národní srovnávací zkoušky od firmy Scio využívá zhruba padesátka fakult z celé republiky, 30 fakult ze Slovenska a jedna škola ve Švýcarsku. Ročně je v tuzemsku absoluuje kolem 22 tisíc studentů. Buď přijímačky zcela nahrazují, nebo jimi školy doplňují své. Uchazeči se na ně mohou přihlásit sami nezávisle na přihlášce na vysokou školu, započítává se jim přitom nejlepší výsledek. Poslední zkoušení tohoto školního roku se uskuteční teď o víkend.

„Někteří udělají testy na percentil 95 s prstem v nose a nepotřebují přípravu, jiní nepřekročí percentil 50, ani kdyby se rozkrájeli. Samozřejmě ale příprava pomáhá a je dobře vědět, co se vlastně testuje a jak vypadají otázky,“ řekl HN matematik Ondřej Šteffl, který známé srovnávací testy zavedl. „Příprava je účelná jen v tom, aby žák porozuměl, jak jsou testy strukturované, a naučil se efektivní strategii řešení,“ doplňuje.

Scio test místo přijímaček

Jednotné testování na střední a vysoké školy provází české školáky už od začátku nového tisíciletí. Jedním z průkopníků myšlenky byl právě Šteffl, který již v roce 1990 založil první soukromou školu PORG a posléze i společnost Scio. Inspirován americkými testy SAT a GRE zejména od Education Testing Service (ETS), podle nichž přijímají vysoké školy v USA i jinde, začal usilovat o podobný systém i v Česku. „Částečně se to podařilo. Například všechny právnické fakulty kromě brněnské řeknou: Udělejte si u Scia Národní srovnávací zkoušky z obecných studijních předpokladů a základů společenských věd. Seřadí si studenty podle výsledků našich testů a podle toho je přijímají,“ popisuje Šteffl. Brněnská Masarykova univerzita si ve většině případů ale organizuje vlastní Testy studijních předpokladů (TSP).

Původní idea Scia mířila i na testování všeobecných předpokladů žáků, kteří se hlásí na střední školu. Ta se však Štefflovi vyplnila jen částečně. V polovině 90. let jen těžko přesvědčoval státní úředníky, aby změnili systém. A první gymnázia se do přijímačkového testování začala zapojovat až od roku 2002. O tři roky později už začal s malým start-upem Scio spolupracovat velký počet škol. A rostla i samotná firma, ze dvou lidí na několik desítek zaměstnanců. Průlom nastal v roce 2006, kdy navázalo se Sciem spolupráci prvních 12 vysokých škol, které se rozhodly, že budou přijímací testy přebírat.

V tu dobu vznikl projekt Národní srovnávací zkoušky. Zpočátku fungovalo Scio jako obecně prospěšná společnost, a když začalo mít větší obrat, převedl jej Šteffl jako jediný majitel na s. r. o. Za to schytl kritiku z řad školských odborníků, kteří považovali vzdělávání výhradně za neziskové. Plošné testování nicméně vyžadovala řada škol a projekt Scio u nich měl úspěch. Školy i studenti si na srovnávací testy zvykli tak, že už je berou jako běžnou součást základního a středního vzdělávání. Scio nabízelo přijímací zkoušky i na maturitní obory, pouze ale jako „službu“ pro jednotlivé školy, nikoliv plošně.

Bohumil Kartous ze vzdělávací společnosti EDUIN ale poukazuje na možný konflikt zájmů, které Scio mohlo a může mít. „Poskytuje testy do přijímacího řízení a nabízí přípravu na ně, což je podnikatelský model, na němž se navyšuje zisk. Scio nabízí projekt vysokým školám za nějakou střízlivou cenu, aby s ním měly motivaci spolupracovat. Zisk navyšuje tím, že prodává širokou přípravu,“ kritizuje Kartous, který kdysi ve Sciu pracoval. Podle Šteffla by to ale byl střet zájmů tehdy, kdyby Scio uchazeče s testy seznamovalo. Autoři úloh podle něj nikdy nesměli být zároveň lektory. To prý platí i u vysokých škol, hájí se. Stát dal nakonec u jednotných přijímacích zkoušek na maturitní obory přednost své příspěvkové organizaci – Cermatu, který je kritizován kvůli zpracování a neustálému ztěžování testů. Ten je nejdříve dva roky pilotoval a loni začal organizovat plošně. „Tento velký byznys Sciu do značné míry vyschl,“ poznamenal Kartous.

Že Scio nakonec není vrchním dodavatelem zkoušek, Šteffl nelituje. Ekonomický výnos z přijímaček byl podle něj malý, připouští, že firmě se více vyplatí organizovat jen přípravu. Roční obrat samotného Scia se letos bude pohybovat přes 60 milionů korun, u ScioŠkol až k 80 milionům. Svou pozornost, veškeré zisky a i své vlastní peníze nyní Šteffl směřuje do zakládání soukromých základních ScioŠkol a také první střední ScioŠkoly. Ty si zakládají mimo jiné na hodnotách svobody a otevřenosti, prosazují, aby si děti samy řekly, co se chtějí naučit.

Strach z neúspěchu u přijímaček dělá z příprav dobrý byznys. K organizování příprav se tak přidávají i další soukromé firmy jako třeba známá jazyková škola Tutor. „Zájem o přípravné materiály vzrostl oproti předchozímu roku asi o třicet procent,“ říká Miluše Vondráková, vedoucí přípravných kurzů Tutor. Rodiče více hlásí své děti na dlouhodobé půlroční kurzy. Rychle se plní zejména kombinace matematika a čeština pro devátáky.

Zvýšený zájem potvrzuje i konkurenční vzdělávací ateliér Amos v Brně, který se přípravou na přijímací zkoušky zabývá dlouhodobě. „Kurzy jsme organizovali už před zavedením jednotných přijímacích testů. Zaměřovali jsme se hlavně na gymnázia a střední školy v Brně a okolí, kde je velký převis. S jednotnými

zkouškami nám ale zájemců zřetelně přibýlo," říká jednatel společnosti Pavel Koktavý. Řádově k nim dochází stovky žáků.

Náročnost testů leze do peněz

Pro školáky, kteří se chtějí dostat na maturitní obor a třeba i na vysokou, to znamená jediné: pravidelně musí podstupovat testování svých znalostí. Pro řadu z nich je to tak náročné, že musí několik měsíců navštěvovat speciální přípravu.

Například deváťák Michal Sedlák se na přijímací zkoušky připravoval ve třech rovinách. Pomoci potřeboval hlavně s matematikou. „Sehnali jsme mu doučování od profesorky z matfyzu, k ní chodil nejdříve jednou, později dvakrát týdně. Doma mu pomáhala také starší dcera a dva týdny před termínem testů si zkusil ještě zkoušky nanečisto," popisuje jeho otec Jiří. Michal se hlásil na sportovní management a bezpečnostně právní akademii. Nakonec se dostal na obě školy. Někteří jeho spolužáci ale dopadli hůře. „Zaskočilo nás, že někteří Michalovi spolužáci s velmi dobrým prospěchem se nedostali ani na jednu školu. Jeden se dokonce připravoval v intenzivních kurzech a stejně neuspěl," říká Sedlák. Náročnost letošních jednotných přijímacích zkoušek na maturitní obory od Cermatu kritizovala i řada odborníků ve školství.

Za přípravu svého syna utratil Sedlák tisíce, ale investice rozhodně nelituje. Kdyby Michal doučování neměl, podle něj by se na školu nedostal. „Na začátku mu to nešlo, až postupně začal vícem rozumět," přiznává otec. Že jsou přípravy i samotné testy finančně náročné, potvrzuje i maturantka Vacková z Moravské Třebové. „Testy u Scia jsou hrozně komerční. Platila jsem si tři pokusy zkoušek. Čím víc si jich zaplatíte, tím víc vám pak u další zkoušky přičtou percentil," řekla HN. Marek Šťastný, jehož syn dělal přijímačky před osmi lety, vzpomíná, že byli zvýhodněni ti, kteří si zaplatili cvičné testy. „Speciálně v matematice byly příklady prakticky totožné, stačilo se jen naučit model.“

Našprtat se dá cokoliv

Náročná příprava je podle ředitele Scia spíše nápor na psychiku, z hlediska vlastního výkonu je nepodstatná. Našprtat se podle něj lze cokoliv, ale zlepšit se v cizím jazyce nebo své studijní předpoklady je mnohem obtížnější a trvá to hrozně dlouho. „My nabízíme docela drahý prezenční kurz s lektorem, ale úplně to samé dostanete, když si u nás koupíte brožuru v řádu stokorun a uděláte si to doma. Navíc většinou studentů opravdu stačí testy zdarma, které zveřejňujeme na našem webu," tvrdí Šteffl. Jediné, co si studenti podle něj kupují, je, že čelí své prokrastinaci – neefektivnímu zacházení s volným časem. „Mluvím proti svým obchodním zájmům, ale takto to funguje.“

Kromě přípravných testů dodává Scio základním školám další srovnávací testy, které prověřují znalosti žáků v matematice, češtině, angličtině a obecných studijních předpokladech. „Školy si od nás koupí testy, otestují žáky ve webové aplikaci a my pak zpracujeme výsledky. Škol se třeba účastní 300, vidí tak, že jsou patnáctí, nebo až na místě 280," vysvětluje Šteffl. Čím dál populárnější je i projekt Mapa školy, který sleduje atmosféru a klima ve škole. Dotazníky vyplňují děti, učitelé, ředitelé i rodiče. „Je zajímavé, že učitelé si představují něco a děti něco jiného a rodiče také. Škola tak vidí čtyři různé pohledy.“ Produktů, které vzdělávací společnost nabízí, je řada.

Přestože Šteffl organizuje drahou přípravu na přijímačky, jednotné zkoušky pro všechny školy by nejraději zrušil. Tvrdí, že dělat přijímačky tam, kde není převis poptávky, je protiústavní. „Na jejich prosazení měl velký podíl Svaz průmyslu a dopravy, protože pořád chce mít hodně učňů," tvrdí. Svaz podle něj chtěl prosadit zavedení jednotných přijímaček pro všechny a měla se ještě stanovit hranice, kterou když někdo nepřekročí, nebude moct na maturitní obor vůbec. „K tomu našťěstí ještě nedošlo," říká Šteffl.

SCIO V ŽIVOTĚ STUDENTA

CELOREPUBLIKOVÉ SROVNÁVACÍ TESTOVÁNÍ Pro základní a střední školy, které mohou otestovat znalosti žáků v češtině, matematice, jazycích a dalších předmětech. Pro 3., 5., 6., 7., 9. třídu a 3. ročník středních škol. Testy slouží jako zpětná vazba školám a žákům. Ročně jimi projde zhruba 50 tisíc žáků. Kolik stojí základní školu testování 100 až 160 korun na jednoho žáka. Ročně si je objedná zhruba třetina základních škol a 10 procent středních.

MAPA ŠKOLY On-line a papírové dotazníky zjišťují atmosféru, vztahy a klima ve škole. Dotazníky vyplňují děti, učitelé, ředitel i rodiče. Slouží jako zpětná vazba škole. **NÁRODNÍ SROVNÁVACÍ ZKOUŠKY** Nahrazují nebo doplňují přijímačky na vysoké školy. Studenty podle nich přijímá 50 fakult v Česku, 30 na Slovensku a jedna ve Švýcarsku. Probíhají šestkrát ročně. S jedním výsledkem se mohou studenti ucházet o studium na všech

fakultách, které tyto zkoušky využívají. Ročně absolvuje Národní srovnávací zkoušky 22 tisíc uchazečů, z toho čtyři tisíce na Slovensku. Příprav na testy se každoročně účastní méně než třetina studentů, kteří zkoušky absolvují. Podle ředitele Scia Ondřeje Šteffla stačí většině testy zdarma, které jsou volně ke stažení na webu.

MEDICÍNA NANEČISTO Zájemci o studium medicíny si mohou nanečisto vyzkoušet přijímačky ještě před ostrými zkouškami.

MATURITNÍ TRÉNINK Jde o maturitu v předstihu v předmětech čeština, angličtina, matematika a němčina.

TRÉNINK NA PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY Pro žáky v 8. třídě, součástí je i test studijních předpokladů. Slouží jako příprava na státní přijímací zkoušky. Žáci i škola tak mají celý 9. ročník na přípravu.

PŘÍPRAVA NA PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY NA MATURITNÍ OBORY Přípravné kurzy, tištěná příprava, on-line kurzy a přijímačky nanečisto. Přípravou na přijímačky na střední školy ročně projde zhruba 5500 klientů.

TEST SILNÝCH STRÁNEK On-line test, který dětem pomáhá poznat jejich silné stránky a pomáhá například při volbě školy nebo kroužků.

NA KOLIK VYJDE STUDENTA PŘÍPRAVA NA TESTY? Většinu studentů podle ředitele Scia nestojí nic, protože jim stačí testy zdarma. Zejména ti nejlepší si přípravu nepořizují. Z těch, kteří si nějakou přípravu koupí, utratí většina do 600 korun. On-line testy a internetové kurzy stojí kolem sta korun, oblíbené jsou cvičebnice, které vyjdou na 860 korun. Nejdražší jsou prezenční kurzy, které stojí 2500 až 3000 korun.

O FIRMĚ SCIO

Firma podnikající 25 let ve vzdělávání Zpracovala přes 6 milionů testů pro více než 2 miliony žáků. Každoročně spolupracuje s 34 procenty škol. Letošní roční obrat firmy Scio bude kolem 60 milionů, zhruba 80 milionů budou mít ScioŠkoly.

SCIO ŠKOLY V roce 2015 vznikla první základní ScioŠkola. Nyní jich funguje už osm v Praze, Brně, Jihlavě, Frýdku-Místku a Olomouci. Navštěvuje je více než 780 dětí, od září jich bude přes tisíc. Letos v září se otevřou další dvě základní ScioŠkoly, v Praze ve Stodůlkách a ve Zlíně, a také první střední ScioŠkola, na Praze 8. Zaměřená bude na pedagogiku, mimo jiné má vychovávat i budoucí Scio učitele, kterým se říká průvodci. Založení jedné soukromé školy může stát až sedm milionů korun. Kolik stojí roční školné ve ScioŠkole? Záleží na lokalitě, nejméně v Jihlavě (47 tisíc korun), v Brně 62 tisíc, v Praze mezi 85 a 100 tisíci.

780 ŽÁKŮ chodí v letošním školním roce do ScioŠkol v Česku.

O autorovi| Šárka Mrázová, Markéta Hronová marketa.hronova@economia.cz sarka.mrazova@economia.cz
Foto popis|

Expert: Trump si chce zachránit tvář, summit s Kimem by byl fiasko

24.5.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Zahraniční
iDNES.cz, Adam Hájek

Schůzka Donalda Trumpa s Kim Čong-unem byla uspěchaná akce, která by nejspíš kvůli rozdílným představám USA a KDR o denuklearizaci Korejského poloostrova skončila diplomatickým fiaskem. Šéf Bílého domu se zrušením schůzky snaží zachránit tvář, shodují se experti oslovení redakcí iDNES.cz.

Vidina historického summitu, který se měl konat 12. června v Singapuru, se v posledních dnech postupně rozplývala. Severokorejce pohněvaly společné americko-jihokorejské manévry či poznámky Trumpova bezpečnostního poradce Johna Boltona o „libyjském modelu“.

Asi nejdravější jestřáb v Bílém domě prohlásil, že KDR by se měla zbavit všech jaderných zbraní, které by měly být rozmontovány a přepraveny do Oak Ridge v Tennessee.

Tam v roce 2003 skončily i zárodky jaderného programu libyjského diktátora Muammara Kaddáfího, který byl o osm let později svržen a zabit během povstání, které Západ vojensky podpořil.

„Kim Čong-una to velice vyděsilo. Všichni víme, jak Muammar Kaddáfí skončil,“ přibližuje myšlenkové pochody severokorejského vůdce Kryštof Kozák, vedoucí Katedry severoamerických studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

„Proto je možné, že ten summit si trochu rozmyslel i Kim Čong-un. Asi má dojem, že s Trumpem by se domluvil, ale Trump je obklopen lidmi, kteří jsou velmi proválečně naladěni. A Kim to vnímá tak, že pokud se zbaví jaderných zbraní, tak už nic nebude stát v cestě změně režimu, po které Trumpovi poradci volají,“ dodává Kozák. Rozdílné představy

Americká vláda se tak tři týdny před historickou schůzkou dostala do situace, kdy od ní celý svět napjatě očekával výrazný posun k odstranění jaderných zbraní z Korejského poloostrova. Jenže představa o tom, co taková denuklearizace znamená, je na straně KLDŘ a USA naprosto rozdílná.

„Severní Korea rozhodně nebyla ve fázi, kdy by se kompletně vzdala svého jaderného programu. Bylo jasné, že toho, co si představoval Donald Trump a John Bolton, nelze dosáhnout ani náhodou,“ myslí si Michal Smetana ze Střediska bezpečnostní politiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

„Pro Trumpovu administrativu bylo schůdnější summit zrušit a vyhnout se tak diplomatickému fiasku. Je to snaha zachránit si tvář, která ale pro Spojené státy bude mít ne úplně příjemné důsledky,“ říká expert na jaderné zbraně. „Už delší dobu se mluvilo o tom, že Trumpova administrativa na ten summit není úplně diplomaticky připravena a že to je hodně uspěchaná věc,“ dodává.

Trump summit shodil ze stolu ve stejný den, kdy KLDŘ podle svých slov zlikvidovala své jaderné testovací středisko. Zničení polygonu Pchunggje-ri mělo být důkazem, že totalitní režim to s jaderným odzbrojením myslí vážně (o demolici tunelů za účasti zahraničních novinářů čtete zde).

InsertSingleVideo

„Ze strany Severní Koreje to byl projev určitého budování důvěry. Je to však gesto, které je zas tak moc nestálo. Toto testovací místo bylo z řady důvodů problematické: ať už environmentálních, tak i z hlediska toho, v jakém stavu bylo. Klíčové je, že tento vstřícný krok nemohl žádným způsobem zastavit či vrátit severokorejský jaderný program,“ vysvětluje Smetana.

Za rozumného hráče je nyní KLDŘ

Expert na problematiku atomových zbraní si rovněž myslí, že pro KLDŘ Trumpovo rozhodnutí summit zrušit sice není úplná výhra, ale vychází z toho o trochu lépe než USA. „Severní Korea dostala šanci trochu zkomplikovat vztahy mezi Spojenými státy a Jižní Koreou a Spojenými státy a Čínou. Ale hlavně z toho vyjde jako relativně rozumný hráč, protože to jsou Spojené státy, které to zrušily,“ myslí si Smetana.

KLDŘ podle něj zřejmě bude dál dodržovat moratorium na jaderné testy a na testy mezikontinentálních balistických střel. „Zároveň je pravděpodobné, že se vrátí k testům raket středního doletu,“ odhaduje odborník.

Podle Kozáka celá epizoda se schůzkou, pro kterou se Trump k překvapení celého světa i amerických diplomatů impulzivně rozhodl 9. března, dokazuje, že Trumpova zahraniční politika je diletantská.

„Diplomacii nikdy nestudoval, nikdy se nevěnoval mezinárodním vztahům. Ve své předchozí kariéře v developerském byznysu se naučil jednu věc: vyhazovat lidi. A všechny problémy v Bílém domě řeší tak, že někoho vyhodí,“ říká amerikanista.

„On si myslí, že umí dobře a tvrdě vyjednávat. Jenže v mezinárodní politice to není tak jednoduché. Pozice se pečlivě ladí dlouho dopředu a je to trošku jiná liga než stavět mrakodrapy v New Yorku,“ dodává Kozák.

InsertSingleVideo

URL| https://zpravy.idnes.cz/krystof-kozak-michal-smetana-kldr-severni-korea-analyza-donald-trump-zruseni-summitu-gq4-/zahranicni.aspx?c=A180524_183009_zahranicni_aha

Odpáleno. Kimův režim zničil svoje hlavní jaderné testovací středisko

24.5.2018 ct24.cz str. 00 Svět
spicakovak

Severní Korea za přítomnosti zahraničních novinářů provedla operaci, při níž podle svých slov zlikvidovala své hlavní jaderné testovací středisko.

Novináři byli svědky série explozí, které po několik hodin otřásaly jadernou testovací lokalitou u obce Pchunggje, jež se nachází v hornaté, řídkce osídlené oblasti na severovýchodě KLDR.

Odkaz

Novináři odjeli sledovat bourání jaderného polygonu KLDR. Přesouvají se 35kilometrovou rychlostí vlakem

„Severní Korea kompletně zlikvidovala jaderné testovací středisko Pchunggje, aby dala jasně najevo, že již nebude pokračovat v jaderných zkouškách,“ uvedla severokorejská oficiální tisková agentura KCNA. Při likvidaci střediska „byly úplně uzavřeny vchody do tunelů“, konstatovala agentura.

Do okolí neunikl žádný radioaktivní materiál ani nebyly při operaci zaznamenány žádné jiné negativní dopady na okolní prostředí, informovala KCNA.

Podle agentury AP a dalších médií, která měla na místě své reportéry, exploze několik hodin otřásaly zmíněnou jadernou testovací lokalitou v hornaté, řídkce osídlené oblasti na severovýchodě KLDR.

Výbuchy se zaměřily na tři tunely vedoucí do podzemního testovacího zařízení a na řadu pozorovacích věží v jejich okolí, uvedla AP. Vstupy do tunelů se při explozích zhroutily, čímž byly tunely zablokovány.

přehrát

video

O jaderném arzenálu KLDR víme jen to, že se ho Kim Čong-un nevzdá, tvrdí expert

Plán na likvidaci střediska oznámil severokorejský vůdce Kim Čong-un jako vstřícné gesto před summitem s americkým prezidentem Donaldem Trumpem, který se měl uskutečnit 12. června v Singapuru. Trump ale setkání zrušil.

KLDR se ale dočkala kritiky za to, že k demolici nepřizvala mezinárodní inspektory. Zničení střediska mohli přihlížet novináři z Číny, Británie, Ruska, Spojených států a Jižní Koreje. Ti mluvili o explozích ve třech tunelech v budovách areálu, na záběry se ale čeká. Z odlehlé oblasti pojedou novináři 12 hodin vlakem.

Severní Korea označuje likvidaci testovacího střediska za potvrzení svého závazku ukončit zkoušky jaderných zbraní. Experti ale upozorňují, že pro Kima by zřejmě nebyl problém zkušební lokalitu obnovit, pokud by chtěl atomové zbraně znovu testovat.

„Severokorejci jsou mistry v budování podezrných zařízení. Nahrává tomu i hornatý reliéf KLDR. Severokorejci nebudou mít nikdy problém otevřít tento nebo jiný polygon znovu,“ upozornil Vlastislav Bříza z Katedry mezinárodních vztahů **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Fakta

Základní údaje o severokorejské jaderné střelnici

Základní údaje o severokorejské jaderné střelnici

Jaderné zkoušky se konaly ve vesnici Pchunggje v hornaté izolované provincii Hamgjong pukto v okrese Kildžu na severovýchodě země, asi 100 kilometrů od hranic s Čínou a 200 kilometrů od hranic s Ruskem. Jde o síť tunelů vyhloubených v nitru hory, kde se uskutečnilo všech šest jaderných testů.

Zařízení na výrobu plutonia a na obohacování uranu se přitom nachází jinde, v Jongbjonu, který leží asi 100 kilometrů severně od Pchjongjangu.

Po šesté severokorejské jaderné zkoušce se podle japonských a jihokorejských médií údajně propadl v testovací lokalitě tunel a přitom možná zahynulo více než 200 lidí. Severokorejská státní média to odmítla jako dezinformaci.

Čínští vědci později uvedli, že středisko se pak zřejmě stalo nepoužitelným. Proto kritici označují současnou likvidaci za pouhé gesto severokorejského vůdce Kim Čong-una. Podle nich osm a půl minuty po testu došlo k téměř vertikálnímu propadu hory, ve které se střelnice nachází.

Spojené státy proto naléhají na KLDR, aby provedla významnější, nezvratné kroky, které by potvrdily vůli Pchjongjangu vzdát se jaderných zbraní.

K tomu podle Břízy nedojde. Zničení polygonu se ani v nejmenším nedotklo jaderných zbraní. „Toto byl pouze testovací areál. O jaderném arzenálu KLDR nevíme vůbec nic. A Kim Čong-un se zbraní nevzdá, bez nich by byl zcela obnažený. Bojí se sesazení,“ doplnil Bříza.

přehrát

video

Události: Trump zrušil schůzku s Kim Čong-unem

Zřítilo se středisko už na podzim?

Podle informací BBC News se ale polygon zřítit už dříve. Právě tímto zřícením vysvětlovala stanice BBC odklon Severní Koreje od testů raket.

Zkušební středisko bylo umístěno v síti tunelů vyhloubených v nitru hory ve vesnici Pchunggje v hornaté izolované provincii Hamgjong pukto v okrese Kildžu na severovýchodě země asi 100 kilometrů od hranic s Čínou a 200 kilometrů od ruských hranic.

Fakta

KLDR dosud provedla šest jaderných zkoušek

KLDR dosud provedla šest jaderných zkoušek

KLDR dosud provedla šest jaderných zkoušek: v říjnu 2006, v květnu 2009, v únoru 2013, dva v roce 2016 (leden a září) a poslední v září 2017.

Zkouška 9. října 2006 nebyla podle expertů příliš úspěšná, podle odhadů měla sílu maximálně dvě kilotony trinitrotoluenu (TNT).

Test z 25. května 2009 měl sílu přibližně 2,4 kilotuny TNT.

Test z 12. února 2013 měl sílu devíti až 16 kilotun TNT. Až tento test se přiblížil pumám svrženým v roce 1945 na japonská města Hirošimu (13 kilotun) a Nagasaki (20 kilotun).

Další test z 6. ledna 2016, kdy KLDŘ ohlásila úspěšnou zkoušku miniaturizované vodíkové pumy, měl sílu nejméně sedmi kilotun TNT.

Síla pátého testu z 9. září 2016 se odhaduje na 15 až 25 kilotun TNT.

Sílu poslední, druhé vodíkové bomby z 3. září 2017 odhadl americko-korejský institut při Univerzitě Johnse Hopkinse až na 250 kilotun trinitrotoluenu (TNT). To je šestnáctkrát více než síla pumy svržené na Hirošimu. Další odhady hovoří o 100 kilotunách TNT. Zkouška vyvolala zemětřesení o síle až 6,3 stupně.

Všechny testy byly vždy odsouzeny a potrestány rezolucemi Rady bezpečnosti OSN. Součástí byly sankce, mezi kterými jsou zakazy vývozu a dovozu zbraní, služeb, zboží a technologií, které by mohly být v podobných programech využity.

Od roku 2006 bylo využito k šesti jaderným zkouškám. Po poslední z nich v září loňského roku otřásla oblastí série následných otřesů a seismologové předpokládali, že se přinejmenším částečně propadlo nitro hory.

„Šest testů provedla také Indie s Pákistánem, když vyvíjely svoje jaderné zbraně. Poté také zavřely své střelnice. Severní Korea vývoj jaderných zbraní dokončila a polygon už nepotřebuje,“ dodal odborník na jaderné zbraně Bříza. Podle něj došlo ke spektakulárnímu odstřelu polygonu až poté, co byla KLDŘ de facto uznána za člena světového jaderného klubu.

Severní Korea má zařízení na obohacování uranu a výrobu plutonia. Vlastní uranové doly, centrifugy a jaderné reaktory. Odzbrojení by vyžadovalo důkladný monitoring a hlavně přístup mezinárodních inspektorů na všechna místa.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Centrum jaderných testů KLDŘ je patrně poškozené

Zdroj: ČTK

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/2488753-odpaleno-kimuv-rezim-znicil-svoje-hlavni-jaderne-testovaci-stredisko>

I ŽENY CHTĚJÍ VÍTĚZIT

24.5.2018 Magazín Mladé fronty DNES str. 10 Téma
ONDŘEJ NOVOTNÝ

Šest ze sedmi medailí na letošní olympiádě vybojovaly pro Česko ženy. Za posledních dvanáct let v anketě Sportovec roku zvítězil muž jen jednou. Přesto se v Česku v posledních týdnech objevil názor, že vrcholový sport není pro ženy vhodný. Šlo o úlet, nebo je na takovém tvrzení něco pravdy?

Další hloupá porážka. Tenistka Klára Koukalová se vrátila na hotel, zavřely se za ní dveře – a ponořila se do smutku a pochybností. Mám tohle zapotřebí? Nechtěla nikoho vidět. Nechtělo se jí znovu na trénink. Nechtěla už tohle zažívat. Na Facebooku mohla nalézt vzkazy od zhrzených sázkařů. Ty nejhorší obvykle zněly: „Umři rychle. Zabij se na dálnici. Ať dostaneš rakovinu.“ Byla sama na pokoji a cítila se mizerně.

Její vzpomínky slouží jako důkaz, že vrcholový sport dokáže nabídnout nejen kouzelné opojení ze sladkých triumfů, ale i nesnesitelnou hořkost těžkých porážek. A zrovna tenis, sólové zápolení proti zbytku světa, je v tom mimořádně krutý.

„Někdy jsem ze všeho tak rozhozená, že se zničehonic rozbřečím,“ říká zkušená reprezentantka Barbora Strýcová. A rovnou přiznává: „Vrcholový tenis asi pro ženy není. Nebo je, ale pro tvrdé ženy. Ne pro tintítka.“

Problém nastává ve chvíli, kdy se takové útrapy zobecňují jako problémy celého pohlaví. A právě takový názor se v Česku v posledních týdnech přetřásal. Nezapadl proto, že se k ženskému vrcholovému sportu negativně postavil jeden z nejdůležitějších sportovních činitelů u nás, místopředseda Českého olympijského výboru Zdeněk Haník. V komentáři pro Reflex mimo jiné napsal: „Žena v principu nechce vyhrávat či konfrontovat se – chce důstojně a s úctou remizovat. Mnoho moderních žen ovšem ztratilo kontakt se svou pravou ženskostí a jsou v hloubi duše nešťastné, protože by raději našly harmonii a tvořivý vztah s mužem než vládu nad ním. Tedy remízu, ne vítězství.“

JAKO VÁNEK NÁS OVINOU

Podobných, z genderového hlediska velmi problematických tvrzení je jeho článek plný. Například: „Ostatně i opravdový chlap chce vítězit nad svými soky, nikoliv nad ženou. Pakliže je žena orientovaná na to, být stále nejlepší, jak rozvine svou emoční vnímavost, která je symbolem ženství?“

Nebo: „(ženy) Stojí tiše za námi, když řešíme u pracovního stolu ty své ‚velké věci‘, a jako vánek nás ovinou otázkou: ‚Uvažila jsem čaj z čerstvých bylin, dáš si se mnou...?‘“ Takové zobecňování je z principu špatné. Našly by se jistě sportovkyně, které by s takovými slovy souhlasily, ale nelze kvůli tomu tvrdit, že všechny ženy chtějí remizovat. Haník ale pracuje se vžitými stereotypy a s předpokladem, že se ženy a muži vzájemně doplňují.

„Vychází to ze základní opozice veřejný muž – soukromá žena, která byla v historii často užívána k navození žádoucího genderového společenského řádu,“ vysvětluje pedagožka Lenka Vochocová z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, která se kulturně vytvořenými rozdíly mezi pohlavími zabývá. „Je však důležité si neustále připomínat, že tyto sady návodů, jak být pravým mužem / pravou ženou, jsou jen kulturními předpisy. Reálné ženy a reální muži ve svém individuálním genderu kombinují velmi pestrý mix těchto nabídek do své vlastní sady preferencí, performancí a rolí.“

Podle ní Haník promítá do svého komentáře především sadu svých vlastních předsudků. Jeho tvrzení, že ženy jsou vedeny k „remizování“, považuje za bezdůvodné. Ale připouští, že zažitá stereotypy mají na lidské chování vliv. „Hodně mužů a žen se předepsaným charakteristikám ženství a mužství v průběhu života v důsledku socializace přizpůsobí, přijme je za vlastní a vnímá je jako svoji přirozenost.“

Což ale není důvodem, aby ženy či muži byli do takových rolí okolím nuceni.

SLIVOVICI S SEBOU

Nelze se však tvářit, že by vrcholový sport byl pro ženy bezproblémovým prostředím. Některým může ublížit kvůli jejich fyziologickým předpokladům, jiným kvůli pravidlům či okolnostem, které v něm panují – případně kombinací obojího.

Mezi nejčastější zdravotní problémy sportovkyň patří ty, které souvisí s nedostatečným příjmem energie. Jak uvádí odborná publikace Fyziologie a klinické aspekty pohybové aktivity: „Omezování stravy se záměrem udržování štíhlé linie sportovkyň v některých sportovních odvětvích, které má vyvolávat pozitivní estetické dojmy ženského těla, se velmi snadno přiblíží podvýživě až hladovění. Často pak dochází ke konfliktům mezi trenéry, kteří pečlivě hlídají hmotnost, a potřebami mladého rostoucího organismu.“

Důsledky mohou být v krajním případě nedozírné: jako příklad lze uvést anorexii a bulimii biatlonistky Gabriely Koukalové či energetické vyčerpání organismu atletky, dřívější běžkyně na lyžích Evy Vrabcové-Nývtové, která musela být hospitalizována.

Další specificky ženskou záležitostí je menstruace. Téma, které zůstává ve sportu stále převážně tabu a jen zřídka ho někdo prolomí. Třeba jako tenistka Petra Kvitová, když předloni na Roland Garros po nečekané porážce otevřeně přiznala: „Byla jsem unavená, moc jsem toho nenaspala.“ Proč? „Tak se to někdy stane. Jsem ženská a s tím souvisejí i nějaké důvody...“

Průběh menstruace a jejích fází se samozřejmě u každé ženy liší. Zmíněná kniha Fyziologie a klinické aspekty pohybové aktivity eviduje několik studií, které se vlivu menstruačního cyklu na sportovkyně věnovaly. „I když výsledky nejsou jednotné, zdá se, že premenstruační fáze má negativní vliv na výkon,“ píše se v publikaci – a sportovní lékař Josef Maurer to potvrzuje. „Měl jsem hráčku, která si vozila lahvičku slivovice. A když byla v

téhle fázi, musela si dát panáka.“ Další sportovkyně se zase pokoušejí upravovat cyklus pomocí prášků, aby je nezastihl ve špatné fázi během některého z vrcholů sezony.

Sportovkyně mají též sklony k osteoporóze, tedy nemoci projevující se řídnutím kostní tkáně. U žen se totiž vápník ukládá do třiceti let, a pokud během této doby organismus strádá, ať už vlivem anorexie, či přetřénování, ukládá se do kostí méně vápníku, což se později nedá dohnat.

ROSTE TI ZADEK

Jenže: jsou tohle problémy způsobené pohlavními odlišnostmi, nebo za ně mohou pořádky, které ve sportu panují? Jedním z nich je třeba skutečnost, že i okolo ženského sportu převažují mužští trenéři – a někteří z nich jednájí způsobem, který ženám nemusí vyhovovat. Koukalovou k anorexii a bulimii údajně dohnaly nevybíravé metody trenéra z juniorských let Jindřicha Šikoly, který ji dle jejích slov stavěl před zrcadlo, aby se podívala, jak je „odporná, nechutná a tlustá“.

To je možná extrémní, ale ne ojedinělý případ. Sportovní psycholožka Zdeňka Sládečková si vybavuje kouče, který své svěřenkyni nakázal nekompromisně: „Roste ti zadek, dělej s tím něco.“ Podle Sládečkové měl pocit, jak jí pomohl, ale ve skutečnosti jí jen způsobil trápení.

A také pravidla ženského sportu obvykle určují muži, jim se přizpůsobuje. I proto mají tenistky podobně nabitý kalendář jako tenisté, v němž na trable jako menstruace není prostor. A který může vést sportovkyně až k potížím s otěhotněním, ať už kvůli náročnému programu, nebo odkládáním těhotenství. „Vím, že s tím měla problém třeba tenistka Kimiko Dateová Krummová, která pak hrála až do 46 let. Ale jinak se to týká spíš gymnastek či maratonkyň,“ vybavuje si tenistka Koukalová.

Skloubit vrcholovou kariéru a osobní život je pro sportovkyně vůbec složité. Trenér Petr Novák dlouho odrazoval rychlobruslařku Martinu Sáblíkovou od toho, aby se během kariéry pouštěla do vztahu. Klára Koukalová zase tvrdí: „To, že jsem se během kariéry rozvedla, je důkazem toho, že tenis a vztahy moc dohromady nejdou.“

I na to by šlo namítnout, že jde o individuální záležitost, stačí se podívat na šťastně zasnoubenou Karolínu Plíškovou, ale je pravda, že věčné cestování lásce příliš nepřeje. „Neumím si představit chlapa, který by deset měsíců čekal sám doma, zatímco by partnerka jezdila někde po světě,“ říká Klára Koukalová.

JAKO CHLAP

Sport si zkrátka jistě oběti žádá – a zdaleka se to netýká jen jeho ženského vydání. Záleží na každém, zda je ochotný je podstoupit. Někdo zjistí, že pro něj taková cesta není. Jiný zase brzy pozná, že sport je tou skutečnou seberealizací. „Kdo je citlivější, tak pro něj může být soutěžení náročnější. Ale pro někoho jiného je to dost přirozená věc. Některí, včetně mě, bez toho neumíme žít,“ říká plážová volejbalistka Kristýna Hoidarová Kolocová.

Někdejší výborná koulařka Helena Fibingerová vzpomíná, že musela udělat kompromisy ohledně své postavy, aby měla co nejlepší předpoklady pro svoji disciplínu. Slýchala posměšky, že vypadá „jako chlap“. Ale přesto mistryně světa z roku 1983 své volby nelitovala. „Vypadala jsem tehdy jinak, ale když jsem vrhla koulí a letěla daleko, takhle šťastná jsem už nikdy potom nebyla,“ prohlašuje.

Podobných příkladů by se našla mezi ženami spousta – a mezi muži také. Jak uvedl na Facebooku sportovní psycholog Michal Šafář: „Tenká červená linie nevede mezi penisem a vaginou, ale komplexem osobnostněsociálních předpokladů, podle kterých můžeme sportovce rozdělit na zranitelné a odolné. Pojďme vést legitimní diskusi o tom, jaké procento spadá do zranitelných, jestli a čím se liší u holek a kluků či jak k nim přistupovat, abychom ty senzitivní neztratili a umožnili jim naplnit jejich potenciál.“

Taková debata bude jistě prospěšnější než zbytečné pochybování nad tím, zda ženy rovněž touží vítězit. *

JE VRCHOLOVÝ SPORT VHODNÝ PRO ŽENY?

Klára Koukalová

bývalá tenistka

Tenis mi dal do života hodně, naučil mě se o všechno starat sama. Ale je náročný. Když jsem v 34 letech končila, připadala jsem si jako důchodce. Když přijdou nějaké těžké porážky, ženy jsou na to citlivější. Snášejí je

hůř než muži. Někdy neví, jak dál. Třeba si mohou říct i to, že musí zhubnout, protože jsou pomalejší. Nedivím se, že se vyskytují případy anorexie. Kdybych měla dceru, asi bych jí vrcholový tenis nedoporučila.

Eva Vrabcová-Nývltová

bývalá lyžařka, nyní atletka

Na pohlaví nezáleží. Je to velký nátlak na psychiku muže i ženy. Rozdíl vidím snad jen v tom, že když je problém mezi muži, tak ho řeší víc napřímo, zatímco mezi ženami může vzniknout pomlouvání, drbání. Sama jsem slyšela názory, ať už si místo sportování jdu udělat miminko. Ale každý chce něco dokázat, muži i ženy. Přejde mi nefér, pokud toto někdo neuznává.

Barbora Špotáková

dvojnásobná olympijská vítězka v hodu oštěpem

Přijde mi, že je toto téma v dnešní svobodné době trochu zbytečně přetřásané. Já osobně bych do vrcholového sportu šla znovu. Jako nebezpečí u všech témat vidím jednoznačně jakékoli zobecňování. Štěpánka Hilgertová

dvojnásobná olympijská vítězka ve vodním slalomu

Vrcholový sport je bezesporu náročný pro obě pohlaví. Hodně žen jím úspěšně prochází, aniž by měly pocit, že obětují příliš. Mnohé zvládají i studium a mateřství, případně to zvládnou po ukončení kariéry. Nicméně jsou i takové sportovkyně, ale i sportovci, přestože o tom tolik nemluví, které si z prostředí vrcholového sportu odnášely šrámy na duši. A není v tom slabost žen, že to jsou schopné přiznat častěji! Vrcholovému sportu by prospělo, kdyby se všichni, kdo se jím zabývají, snažili o maximálně profesionální a lidsky kvalitní přístup a komunikaci. Věřím, že pak by podobných traumat výrazně ubylo a takové diskuse by vůbec nevznikly.

Helena Fibingerová

mistryně světa ve vrhu koulí

Záleží na každém. Pro mě to byla nádherná léta. Sport mi dal strašně moc, mohla jsem díky němu cestovat, pomohl mi i v životě po kariéře. Když čtu názor, že by ženy neměly vrcholově sportovat, tak myslím na všechny ty, které by udělaly všechno pro to, aby hvězdami byly. Pokud nějaká žena sportovat nechce, tak ji nikdo nenutí.

Kristýna Hoidarová Kolocová

plážová volejbalistka

Myslím, že vrcholový sport je stejně náročný pro ženu i muže, záleží především na povaze každého člověka. A je srovnatelný s každým jiným zaměstnáním, kde chce člověk dokazovat maximum a také tomu maximum dává. Já beru jako výhodu, že si v něm odbudu svoji soutěživost. Kdybych nesportovala, možná bych byla daleko soutěživější i v normálním životě a ne vždycky by to muselo být výhodou.

O autorovi| TEXT ONDŘEJ NOVOTNÝ, magazin@mfdnes.cz

Foto autor| FOTO SHUTTERSTOCK

Foto popis|

„Žurnalistika dostala druhou šanci.“ Novináři, studenti a rapeři vzpomínali v Praze na Kuciaka

23.5.2018 irozhlas.cz str. 00 Společnost

Dominika Píhová

„Ján Kuciak a Martina Kušnírová by v květnu měli svatbu. Dvě kulky to ale překazily,“ stálo v pozvánce na úterní vzpomínku na zavražděného novináře a jeho snoubenku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a s ní spojenou debatu o nezávislé investigativní novinářině. Na benefiční akci se sešly desítky lidí z řad veřejnosti, studentů a novinářů, včetně šéfredaktora Aktuality.sk Petera Bárdyho: „Znát jméno vraha je pro mě největší motivací.“

„Ján Kuciak byl nejhorší novinář, kterého jsem za svou kariéru potkal. Když k nám přišel v létě 2015 a napsal svůj první článek, myslel jsem, že mě klepne. To nikdo nechápal, to se nedalo dočíst. Po čtvrtém řádku jsem začal pochybovat o tom, zda dělám svoji práci dobře,“ vzpomínal s úsměvem na slovenského novináře šéfredaktor serveru Aktuality.sk Peter Bárdy.

Novináři na úterní debatě o investigativní žurnalistice na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. / Foto: Filip Zajíček

Stejně jako v jeho práci novináře redakce pokračuje také ve výuce investigativních novinářů na univerzitě v Nitře, kde měl Kuciak vyučovat letní semestr.

„Někteří Janovi studenti u nás dokonce stážují. Jeho vražda nás donutila pokračovat v jeho práci nejen na půdě redakční, ale i na půdě vzdělávací,“ dodal s tím, že se výuce investigativní novinářiny na Slovensku stejně jako v Česku nevěnuje takový důraz.

Na otázku, co novináře motivuje to nevzdat, Arpád Soltész odpověděl jasně: „Přece to těm hajzlům nenecháme bez boje.“ Pro Petera Bárdyho je pak největší motivací, aby bylo známo jméno vraha a objednavatele vraždy Jána Kuciaka.

Po debatě s novináři se na dvoře historické budovy Hollar konal benefiční koncert, na kterém živě vystoupil slovenský rapper Vec a speciální DJ set odehrál český rapper Smack. Vystoupení doprovodila audiovizuální projekce od studentů FAMU z uskupení Escher Fucker, kteří vizuálně pojmulí pracovní fotografický archiv Jána Kuciaka a Pavly Holcové.

Výtěžek z akce studenti věnovali Českému centru pro investigativní žurnalistiku.

URL| https://www.irozhlas.cz/zivotni-styl/spolecnost/jan-kuciak-fsv-uk-pavla-holcova-peter-bardy-investigativni-novinari-neprustrelna_1805231407_dp

Neprůstřelná párty. Studenti žurnalistiky vzpomenu na zavražděného Kuciaka

22.5.2018 prazsky.denik.cz str. 00 Kultura

Michael Bereň

Budova na pražském Smetanově nábřeží, které se mezi studenty neřekne jinak než Hollar, hostila už mnoho kulturně společenských akcí. Ale úterní Neprůstřelná párty - tedy benefice - má být jiná. Kromě zábavy budou mladí lidé diskutovat a vzpomínat na zavražděného slovenského novináře Jána Kuciaka a jeho snoubenku Martinu Kušnírovou.

"Akci připravili studenti žurnalistiky z **fakulty sociálních věd** UK a uskuteční se právě v pavlačových prostorách **FSV UK**. Na panelovou diskuzi pozvali blízké Kuciakovy spolupracovníky v čele s Pavlou Holcovou, ředitelkou Českého centra pro investigativní žurnalistiku (ČCIŽ), a Peterem Bárdyem, šéfredaktorem serveru Aktuality.sk, kde novinář Kuciak naposledy pracoval. Debatu moderuje Linda Bartošová z České televize a úvodní slovo pronese Josef Šlerka z Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky.

"Po debatě se na dvoře historické budovy Hollar bude konat benefiční koncert, na kterém živě vystoupí legendární slovenský rapper Vec a po něm odehraje speciální DJ set český rapper Smack, držitel dvou Andělů. Vystoupení doprovodí audiovizuální projekce od studentů FAMU z uskupení Escher Fucker, kteří vizuálně

pojmu pracovní fotografický archiv Jána Kuciaka a Pavly Holcové. Ti společně sbírali fotky lidí z prostředí organizovaného zločinu z jejich otevřených profilů na sociálních sítích," lákají organizátoři v tiskové zprávě. Vstupné je dobrovolné, výtěžek z celé akce pořadatelé věnují na podporu investigativních novinářů. "Na poslední kauze jsme s Jánem Kuciakem pracovali rok a půl. Snažili jsme se zmapovat propojení slovenské vlády a nejmocnější mafie současného světa - 'Ndranghety. Dvě rodiny, které se staly protagonisty naší nedokončené kauzy, ale zdaleka nejsou jediní představitelé 'Ndranghety v Česku a na Slovensku," uvedla Holcová.

"S Jánom a našimi italskými kolegy jsme zjistili, že se u nás legalizují miliardy eur z globálního kokainového byznysu. A my chceme zmapovat, kdo a jak přesně na tomto drogovém obchodu profituje," dodává Holcová a se Šlerkou zdůrazňují, jak je důležité pro udržení liberální demokracie přispívat na investigativní žurnalistiku, byť by to byla jen drobná částka.

K dostání budou neprůstřelná trika

Ján Kuciak byl spolu se svou partnerkou zavražděn v obci Velká Mača nedaleko Bratislavy ve svém domě zabit 21. února, vražda zřejmě souvisela s jeho investigativní prací. Z případu se stala obří politická kauza, kvůli níž po tlaku veřejnosti a mohutných demonstracích odstoupil z funkce slovenský premiér Robert Fico.

Vyšetřování stále probíhá, nedávno byly zveřejněny záběry z pouličních kamer, kde Kuciak se snoubenkou jedou v autě krátce před vraždou. Slováci dokonce vyslychali i právě Holcovou a sebrali jí mobil. Jeden z poslanců vládní strany Smer-SD tento postup kritizoval a řekl, že by kriminalisté měli při vyšetřování jednat citlivěji.

V souvislosti s Kuciakovými články byl obviněn italský podnikatel Antonio Vadala. Kdo si vraždu mladého slovenského novináře objednal, však zatím jasné není. Naposledy se zjistilo, že obhlídka místa činu byla "zpackaná". Vyplývá to z části vyšetřovacího spisu, k němuž se minulý týden dostali rodiče zavražděného páru.

Ján Kuciak je jediný novinář, který byl letos zabit na území Evropské unie, celkem jich bylo od začátku roku zavražděno už osmnáct. V roce 2017 zemřelo 49 novinářů. Ačkoliv se zdá, že nejohroženější skupinou žurnalistů jsou ti ve válečných konfliktech, tak podle reportu organizace Committee to Protect Journalists umírá nejvíce novinářů, kteří informují o korupci. Na úterní akci s názvem Neprůstřelná benefiči tak budou k dostání také benefiční neprůstřelná trička. Investigativní novináři je od organizátorů dostanou zdarma.

URL| https://prazsky.denik.cz/kultura_region/neprustrelna-party-studenti-zurnalistiky-vzpomenou-na-zavrazdeneho-kuciaka-20180522.html

Kdo je Stephen Kevin Bannon

22.5.2018 ČRo Radiožurnál str. 03 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A částečně navážeme na předchozí téma i v tom dalším. Donedávna vlivná postava Bílého domu a jeden z hlavních ideologů úspěšné kampaně amerického prezidenta Donalda Trumpa, republikán Steve Bannon je právě v Praze. Bývalý strategický poradce bude od 15 hodin v paláci na Žofíně na Slovanském ostrově diskutovat se stratémem demokratické strany Lanny Davisem. V debatě s prozaickým názvem "Co se to děje v Americe" mají diskutovat o globalizaci, ekonomickém nacionalismu anebo imigraci. Oba politiky pozval do Prahy průmyslový holding Czechoslovak Group ve spolupráci s Vysokou školou CEVRO. Téma pro amerikanistu Kryštofa Kozáka, vedoucího Katedry severoamerických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den

Kryštof KOZÁK, vedoucí Katedry severoamerických studií na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Pane Kozáku, kdo je tedy Stephen Kevin Bannon, který od ledna do srpna 2017 zastával post poradce Donalda Trumpa?

Kryštof KOZÁK, vedoucí Katedry severoamerických studií na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak v dnešní době je to zejména představitel takzvané alternativní pravice a byl to on, který vlastně Donalda Trumpa vlastně tlačil k těm extrémním názorům na omezení migrace, on byl také ten, který prosazoval výrazné omezení, omezení obchodu s Čínou, s Čínou a s Mexikem a v dnešní, v dnešní době funguje spíš jako ještě podporovatel právě extrémně, v podstatě až extrémně pravicových názorů všude po světě.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Před působením v Bílém domě vedl Bannon také zpravodajský web Breitbart.com. O jaký portál se jedná?

Kryštof KOZÁK, vedoucí Katedry severoamerických studií na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak v americkém kontextu právě to, to byl, je to tento informační portál, který proslavil právě tuto takzvaně v Americe se tomu alternativní, alternativní pravice. A v podstatě je to ta jako část Republikánské strany, která je vlastně ještě konzervativnější než ten, než ten původní republikánský mainstream. To znamená, že je to vlastně, byl to jako portál té jako konzervativní, konzervativní revoluce jako na americké pravici, jo, která, která tradičně například ti američtí republikáni podporovali, podporovali volný obchod, k té emigraci měli jako rozumnější postoj, tak právě Steve Bannon i z pozice šéfredaktora Breitbartu tak vlastně to určité míří, míry zařídil jako posun celé té americké pravicové politiky ještě právě na větší v podstatě okraj, nebo spíše k těm, k těm radikálnějších postojům

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A z jakého důvodu on byl vlastně odvolán v srpnu 2017 z funkce poradce Donalda Trumpa?

Kryštof KOZÁK, vedoucí Katedry severoamerických studií na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak to těch důvodů bylo, byla celá řada. On se v tom Trumpově Bílém domě probíhají vlastně pořád vlastně souboje, souboje o vliv a on byl představitelem právě tohoto relativně jako tvrdého, tvrdého křídla, dostal se potom do velkých, do velkých potíží poté, co, co vlastně na demonstracích v /nesrozumitelné/ vlastně do, došlo po dlouhé době, poprvé k demonstracím jako bílých, bílých nacionalistů a, a rasistů, zaznívaly tam antisemické výroky a právě na Stephen Bennon radil Donaldu Trumpovi, ať vlastně to jasně neodsuzuje a spíš řekne, aby, aby odsoudil násilí na, na obou stranách a ne, ne pouze, ne pouze ze strany těch bílých nacionalistů. Byl kolem toho, byl kolem toho celý, celý skandál a, a Steve Bennon právě jako představitel, představitel tedy toho jako nejpravivějšího křídla uvnitř Trumpova Bílého domu potom byl vlastně vytlačen.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak tolik medailonek Stephena Bennona od amerikanisty Kryštofa Kozáka. Děkuji vám. Na shledanou.

Kryštof KOZÁK, vedoucí Katedry severoamerických studií na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuju za pozvání, na slyšenou.

Skrytá »bouda« na děti číhá na sociálních sítích!
22.5.2018 Haló noviny str. 12 mozaika zajímavostí

Děti většinou nepoznají neoznačenou reklamu, kterou na internet vkládají oblíbení youtuberi nebo blogeri. Bez nápovědy ji pozná jedno dítě z deseti. Zhruba 60 procent rodičů přitom uvádí, že blogeri a youtuberi jejich děti ovlivňují. Vyplývá to z průzkumu, který pro **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy udělala agentura Ipsos. S jeho výsledky nás seznámili zástupci fakulty.

Při prohlížení obrázku s typickou formou propagace výrobku v přirozeném životním stylu mladé generace poznalo v průzkumu 11 procent dětí, že se jedná o sponzorovaný obsah. Při zhlédnutí videa, v němž youtuber míchá vlastní příchut' nápoje, a dělá tak reklamu na jednu konkrétní značku, poznala sponzoring přibližně jedna pětina dětí v průzkumu. Většina jich uváděla, že ve videu šlo hlavně o zábavu a získání nového publika. S nápovědou se 42 procent dětí přiklonilo k tomu, že šlo o reklamu, zatímco 45 procent dětí tipovalo zábavu.

Výzkumu se v dubnu 2018 zúčastnilo 330 dětí ve věku mezi devíti a 15 lety. Zhruba 58 procent z nich uvedlo, že se často dívá na příspěvky, které na sociálních sítích na internetu nahrávají jiní lidé, dalších 42 procent se na ně dívá občas. Tři čtvrtiny dětí přiznaly, že někdy chtěly stejnou věc, kterou viděly u někoho v sociálních médiích. Zhruba polovina dětí si přitom nevybaví žádného blogera, který dělá reklamu.

Mezi nejsledovanější youtubery či blogery patří Jirka Král, Kovy či Gejmr, uvedli zástupci fakulty. Nejvíce fanoušků mají mezi dětmi ve věku od 12 do 14 let.

Podle vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations Denisy Hejlové jsou youtuberi a blogeri vždy odpovědní za to, aby placenou propagaci v příspěvku řádně označili.

Řada z nich se však zdráhá komerční spolupráci svým fanouškům přiznat, protože se obává ztráty jejich zájmu. **Fakulta sociálních věd** spolu se Sdružením pro internetový rozvoj proto formulovala pravidla pro označování reklamy na sociálních médiích. K nalezení jsou na webových stránkách ferovareklama.cz.

Podle Hejlové by se reklama v příspěvcích na sociálních sítích měla označovat nejlépe jen českým označením #reklama. Tuto značku rozeznalo v průzkumu 87 procent dětí, ale skoro nikdo z českých influencerů ji nepoužívá. Anglická označení internetové reklamy #sponsored a #ad jsou mezi českými dětmi známá méně. Vědí o nich zhruba dvě třetiny dětí, a to hlavně chlapců. Špatné znalosti dětí podle zástupců fakulty souvisí zřejmě i s nedostatečnou výukou mediální výchovy. Téměř polovina dětí ji podle průzkumu ve škole vůbec neměla, další se v ní učily především o internetové bezpečnosti.

Hlavním důvodem, proč děti youtubery sledují, je zábava, uvedla Hejlová. Příspěvky takzvaných influencerů, jak se youtuberům či bloggerům také říká, podle ní připadají dětem zajímavější než cokoli jiného v dalších médiích. Rodiče to přitom často nechápou. Podle psychologa Marka Vranky, ale nemá cenu dětem tento druh zábavy zakazovat. Místo toho by dospělí měli svým potomkům vysvětlovat souvislosti a učit je kriticky myslet, řekl.

Foto popis|

Zaměstnávání cizinců v České republice

22.5.2018 ČRo Plus str. 01 12:30 Radioforum

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Česko by mohlo mít speciální program pro získávání pečovatelek z Ukrajiny, aby se do země dostaly snadněji a rychleji. U nás chybí několik tisíc pracovníků, kteří by se starali o seniory, postižené a další potřebné. Zavedení programu chce navrhnout ministryně práce a sociálních věcí v demisi Jaroslava Němcová z hnutí ANO. Podle ní by se mělo zjednodušit i přivážení sil z Ukrajiny do jiných oborů. Hospodářská komora to vítá. A my se vás dnes ptáme, co myslíte, je v současnosti český pracovní trh při přijímání pracovníků za zahraničí dostatečně pružný? A jak podle vás lidé u nás přijímají na pracovištích Ukrajince a jiné cizince? A měli bychom se otevřít i lidem ze vzdálenějších zemí, jako například z Filipín nebo z Mongolska? Setkáváte se s převládající vůči pracujícím cizincům? Jak byste na svém pracovišti přijal nebo přijala za kolegu cizince? My jsme zvědaví na vaše názory, číslo do studia je 221552777. Moje jméno je Tomáš Pavlíček a budu vás provázet tímto pořadem až do jedné hodiny. A naším hostem je dnes Lucie Trlifajová, antropoložka, analytička veřejných politik z Centra pro společenské otázky SPOT a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Lucie TRLIFAJOVÁ, antropoložka, analytička veřejných politik z Centra pro společenské otázky SPOT a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak jakým způsobem vlastně se dnes můžou do České republiky dostat cizinci. A teď myslím ze zemí mimo Evropskou unii, a to na práci?

Lucie TRLIFAJOVÁ, antropoložka, analytička veřejných politik z Centra pro společenské otázky SPOT a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Ten základní princip je, že musí mít vyřízení takzvaných pracovních povolení. Takže v momentě, kdy mají vyřízený pracovní povolení, v současnosti existuje duálnímu povolení, kterému se říká zaměstnanecká karta, tak, který na jednu stranu vyžaduje, aby na to daný pracovní místo, když chce zaměstnat cizince, aby ho nahlásil úřadu práce, úřad práce zajistí, že na to pracovní místo nemůže být zaměstnaný Čech, občan České republiky, většinou jde o lidi, kteří jsou registrovaní na úřadu práce, půl roku nezaměstnaní, vydává pracovní povolení a na tomto základě potom vydává ministerstvo vnitra povolení k pobytu.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A jak dlouho tady můžou potom pobývat a pracovat?

Lucie TRLIFAJOVÁ, antropoložka, analytička veřejných politik z Centra pro společenské otázky SPOT a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To odvisí od toho, na jak dlouho je tohle to podání povolení vydané, maximálně jsou to 2 roky.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

2 roky. A jsou tady ale i třeba mimo ty oficiální způsoby, ty oficiální kanály, i možnosti, jak zaměstnat třeba nebo stává se to, že zaměstnávají cizince načerno, jak se říká?

Lucie TRLIFAJOVÁ, antropoložka, analytička veřejných politik z Centra pro společenské otázky SPOT a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Určitě ano. Souvisí to hodně s tím, že v roce 2009 v reakci na ekonomickou krizi Česká republika de facto ze dne na den pozastavila nejdřív úplně vydávání víz v hlavních zdrojových zemích, odkud tenkrát přicházelo nejvíce migrantů do České republiky. Byla to Ukrajina, Vietnam, Mongolsko, Thajsko ještě, Kazachstán tam myslím byl. A v těhle těch zemích, ale i ve všech dalších, ale v těhle těch zemích primárně potom byl nastavený systém kvót, který velmi silně omezoval počet pracovníků, který mohl jenom podat žádost o vízum pro vstup do České republiky. Nicméně ta poptávka po zahraničních pracovnících přetrvávala, se ukazovalo v našich různých výzkumech, který jsme dělali nebo moji kolegové dělali i v době ekonomický krize. A v současné době samozřejmě roste s tím, jak roste poptávka po pracovnících. Tou hlavní cestou, jako skrze kterou přecházeli pracovníci z Ukrajiny do České republiky, byly především polský víza, to znamená, že ti lidi nepřicházeli do Česka úplně takzvaně nelegálně, ale často měli povolení k pobytu na území Evropské unie, případně jedna neziskovka NKC /nesrozumitelné/ dělala nedávno větší analýzu, se využívalo takzvaného vysílání pracovníků, to znamená, že ten cizinec byl zaměstnaný v jiném státu Evropské unie, v tomto případě Polsko, kde získal snáz povolení k pobytu a zaměstnání a byl vyslán do jiné země.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak když říkáte snáz Polsku, chodili hodně přes Polsko, Polsko se teď udává jako takový příklad toho, takové země, která je schopná pružně prostě a rychle nabrat víc pracovníků ze zahraničí, zvláště z Ukrajiny. Přibližuje se to, co, o čem teď mluví třeba ministryně práce Jaroslava Němcová, tomu, jak to vypadá v Polsku a skutečně tedy může, můžou ty kroky, které se teď navrhují, urychlit ten příliv těch pracovníků?

Lucie TRLIFAJOVÁ, antropoložka, analytička veřejných politik z Centra pro společenské otázky SPOT a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Předpokládám, určitě ano, nebo na kolik, já musím říct, že teďka úplně neznám přesně situaci na českých zastupitelských úřadech, kdy velký problém nebo problém, tak jako představovalo ministerstvo zahraničních věcí, byla nízká kapacita. A délka té procedury vyřízení těch dokumentů, který jsou potřeba, to trvalo jako někdy měsíce, někdy přes rok, měla jsem případy, to bylo ještě delší, takže určitě jako nějaký navýšení kapacit v tomhle tom ohledu může přiblížit tu situaci v Polsku, nicméně v Polsku to vyřízení je extrémně rychlé. Zase jako otázka je, je ten systém polský opravdu tak ideální, protože měli jsme tu situaci před tím rokem 2009, kdy se přestaly téměř nabízet žádosti o víza, kdy se de facto, já jsem měla příběhy lidí, kteří říkali, že chodili s taškama plných pracovních povolení na úřad práce a takhle tam jenom razítkovali jedno za druhým. A teďka vlastně je otázka, to přílišné uvolnění vlastně může vést k tomu, že ten stát ztrácí přehled o tom, kolik lidí kde pracuje, takže zase jakoby, abychom z jednoho extrému nesklouzli do druhého.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak vy posloucháte pořad Radioforum a linka, kterou můžete k nám volat, je 221552777. A jako první se nám dovolal Jaroslav Špunda. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Pane Špundo, co si myslíte vy, je v současnosti český pracovní trh při přijímání pracovníků ze zahraničí dostatečně pružný?

posluchač

Myslím si, že tak úplně ne, protože nedávno proběhla ve vaší stanici informace, že je, bylo poprvé více volných pracovních míst, než uchazečů o zaměstnání.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ano.

posluchač

A myslím si, že, myslím si, že to bylo v březnu, no, a podívejte se, já si myslím, že rozhodně tato pracovní místa bude nutné zaplnit opravdu cizinci a už se to tak děje, jo, já pracuji třeba ve firmě tady v Ostravě, ve velké firmě na servis elektroniky, a máme tam jako kolegy spoustu Poláků, skoro bych řekl, že je to v poměru 1 ku 1, jo, takže...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A vy si myslíte, že je to, je to potřeba, je potřeba trochu nadzvednout tu závoru tak, aby se ta místa naplnila, přestože třeba vůči cizincům tady mohou mít lidé určitý odstup?

posluchač

No, tak podívejte se, já to řeknu takhle, že příkladem, zrovna v naší firmě, kdy jsem neviděl, že by kdokoliv znal, teda jako teď myslím Čechů, měl vůči těm Polákům nějaké předsudky nebo něco takového, naopak, všichni se bavíme spolu vzájemně a protože tady je přece jenom i kousek, jsme kousek od polských hranic, tak velká část z nás umí i polsky, takže není v tom problém prostě se s těmi lidmi bavit a není problém prostě s nimi nějakým způsobem komunikovat. A necítím nějaké předsudky vůči nim, že by byli z naší strany, vůbec ne.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak tolik Jaroslav Špunda, děkuji vám, na shledanou.

posluchač

Na shledanou. Pěkný den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A na lince máme také Ladislava Harvánka, dobrý den.

posluchač

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Pane Harvánku, jak vy se díváte na to volání třeba zaměstnavatelů v České republice, aby se zpružnil ten pracovní trh a aby se sem na ta prázdná místa dostalo víc zaměstnanců, dejme tomu, z Ukrajiny a dalších zemí?

posluchač

No, podívejte se, já si myslím, že se bez těch zahraničních pracovníků neobejdeme, ono, ale bojím se, že ti cizinci, kteří ještě /nesrozumitelné/, aby mohli u nás pracovat, nemají vůbec jednoduchý získat pracovní povolení, je to komplikovaný, zbytečně složitý. A na rozdíl od jiných cizinců, kteří si tady umanuli žít na sociálních dávkách. A přitom teda ta první skupina pro tu ekonomiku a stát cosi přináší, a ta druhá skupina pravý opak, a toto by si měli ti politici uvědomit a podle toho se jako řídit. Podívejte se, já jsem svého času, už je to víc než 10 let, já jsem 14 let v důchod, tak ještě, pokud jsem pracoval, tak jsem po několik let, asi po 2 nebo 3 roky vypomáhal v zemědělství při sklizni brambor, že, takže jsem se dostal na kombajn a k tomu mně teda přidali 5 Ukrajinek, 5 žen, který teda musím ocenit, že teda pracovaly poctivě, a měly jako takovou snahu se učit, čili já s nima mám zkušenosti jako velice dobrý, pak jsem teda nějakou dobu působil jako tazatel Centra pro výzkum veřejného mínění a tam jsem i mezi těmi cizinci dělal, průzkumy, vlastně jsem je navštěvoval na pracovišti...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Takže máte osobní zkušenost.

posluchač

Ta zkušenost je teda jako velice, velice kladná, ať to byli teda Ukrajinci, byli tam i Mongolci, dokonce jsem tam měl, myslím, nějaký Arménce, no, a Vietnamce, tak to bylo jako celkem bez problémů, ti se u nás dokázali uchytit, dá se říct, velice dobře.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře, pane Harvánku, děkuji vám za váš názor, díky a na shledanou.

posluchač

Na shledanou.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A ještě je s námi ve spojení Jan Zipser, personální ředitel ve společnosti Ekospol. Dobrý den.

Jan ZIPSER, personální ředitel, Ekospol

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak vy se na to díváte, předpokládám, z té druhé strany, ze strany zaměstnavatele, pociťujete nějak ve vaší firmě nedostatek pracovníků, jak o tom mluví spousta firem v České republice?

Jan ZIPSER, personální ředitel, Ekospol

U nás, co se týká nedostatku pracovníků, tak jde především o ty odborné pozice, to znamená, jakoby je obecně jakoby co se týká těch zahraničních zaměstnanců, tak my se na to můžeme dívat relativně specificky, protože my jsme sice rezidenční developer, ale sami si ty domy nestavíme, to znamená, co se týká těch jakoby dělníků nebo těch dělníků především z Ukrajiny, tak to vidíme trochu, dá se říct, přes toho našeho generálního dodavatele, to znamená, že ten stavební trh jakoby stojí na těchto těch kvalifikovaných dělnících ze zahraničí, především z Ukrajiny. Nicméně my s nimi úplně nepřijdeme do styku, jako co týká firmy. Naopak...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ale myslíte si, že není, není možné zajistit třeba po dohodě, po nějakém vytipování ty vysoce kvalifikované pracovníky taktéž z Ukrajiny nebo z dalších zemí mimo Evropskou unii?

Jan ZIPSER, personální ředitel, Ekospol

Myslím si, že ano, sami s tím máme zkušenost, máme zaměstnance, kteří právě pocházejí, pocházejí ze zemí třeba východního, východního bloku bývalého, ale zároveň i ze Západu, u nás je to relativně specifické, my jako rezidenční developer máme hodně odborné ty pozice, ale jsme třeba schopni nabídnout zajímavé pozici jak finančně, tak i co se týká práce třeba architektům, kteří k nám přicházejí třeba z Německa nebo z Británie a podobně, to znamená, je to jakoby hodně, hodně specifická práce a tím pádem i ta poptávka je hodně specifická. Nejde nám jenom o nějaké...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Takže můžete, můžete nějakým způsobem zobecnit, co se týče toho našeho tématu, tedy přijímání zahraničních pracovníků v České republice, jestli, přestože jste specifictí, tak dokážete posoudit vůbec ten způsob přijímání, jestli je ideální nebo není?

Jan ZIPSER, personální ředitel, Ekospol

Určitě, určitě, my bychom byli samozřejmě za to, aby ta pružnost v rámci toho přijímání byla nějakým způsobem větší, jak jsem říkal, prostě ten stavební trh stojí na těch dělnících ze zahraničí...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

A jak byste si představovali, aby se ta současná situace změnila?

Jan ZIPSER, personální ředitel, Ekospol

My třeba, čeho, s čím jakoby nějakým způsobem bojujeme, nebo co se týká uchazečů u nás o práci, tak třeba bojujeme s jazykovou vybaveností, my si prostě nemůžeme dovolit třeba pro pozice prodejce bytů, nebo co se týká nějakých administrativních pozic, člověka, který neumí výborně česky, takže v tomhle třeba nějakým způsobem by ten stát mohl být nápomocen, co se týká dál třeba nějakých rekvalifikací nebo nějakých, řekněme, odbornějších kurzů, aby ti lidé, byť za zahraničí byli schopni třeba dělat nějakou kvalifikovanější práci a nebyli potom jenom čistě vnímání prostě jako nějaká levná pracovní síla, někam dotovány nebo podobně.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře, děkuji vám za váš příspěvek. Díky a na slyšenou.

posluchač

Taky děkuji.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

No, a já se vracím k Lucii Trlifajové, která je naším hlavním hostem v Radiofóru. Zeptám se vás na to, co tady trochu zaznělo, to jest, že naši posluchači mají vesměs dobrou zkušenost s pracovníky ze zahraničí, ovšem třeba odbory mluví o tom, že když přijde takový zaměstnanec odjinud a dejme tomu má nízkou mzdu, takže potom ti ostatní se na něj můžou dívat skrz prsty, že jim takříkajíc kazí normy, takže stává se to takhle, je to reálné nebezpečí nebo ne?

Lucie TRLIFAJOVÁ, antropoložka, analytička veřejných politik z Centra pro společenské otázky SPOT a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tady hraje důležitou roli ten kontext toho zaměstnávání. My jsme teda nedělali nikdy analýzy přímo na vztahy na pracovišti ve vztahu k cizincům, ale dělali jsme opakovaně výzkumy zaměřené na zaměstnávání cizinců a často se ukazovalo, že v čím podobnější pozici ti cizinci jsou jako ti čeští pracovníci, to znamená, jsou to často kmenoví zaměstnanci, kteří jsou tam dlouhodobě, tím lepší jsou ty vztahy, ty vztahy byly konfliktnější, bylo spíš ve velkých, většinou to byly nadnárodní firmy, kde ti cizinci pracovali jako dočasní zaměstnanci, často jako agenturní zaměstnanci, hodně se točili a vlastně byli dováženi podle aktuální poptávky, jako v některých firmách byl dokonce ten systém takový, ti cizinci opravdu chodili do práce podle toho, ten, ta daná firma potřebovala. V tomhle tom momentu vlastně ti cizinci začali, byli vnímáni jako nějakým způsobem konkurence těch místních pracovníků a ukazují to, tohle to ukazují i zahraniční výzkumy, že v momentě, kdy vlastně ti cizinci umožňují tomu zaměstnavateli, díky tomu, že to jsou dočasní pracovníci, díky tomu, že jsou nějak jako hodně silně legislativně vázaní pro zaměstnance, že nemůžou měnit tu práci, musí tam pracovat, tak můžou vytvářet konkurenci pro některý segment na tom trhu práce. A nejde jenom o výši mezd, ale často jde třeba o takové věci, jako délka pracovní doby, cizinci tady jsou pro to, aby pracovali, alespoň v prvních fázích. A tím pádem jsou ochotnější třeba splňovat vyšší nároky, víc pracovat přesčas a vytváří to nějaký pnutí potom.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak ve studiu je celou dobu s námi a poslouchá velice pečlivě, co říkají naši posluchači i náš host, paní Trlifajová, to poslouchá Marián Vojtek, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus, ovšem on také čte, co si lidé k našemu tématu napsali na Twitteru, na Facebooku a na naší mobilní aplikaci. Říkám to správně, doufám.

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Přesně tak. Dobré odpoledne.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak co tam je?

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Gabriel Svoboda třeba píše: "Jestli tu práci žádný český občan nechce dělat za nabízenou mzdu, pak to prostě znamená, že nabízená mzda je příliš nízká a je třeba ji zvyšovat, dokud nabídku někdo nepřijme, i kdyby pak pečovatelky měly brát třeba 100 tisíc měsíčně. A pokud by zaměstnavatel zkrachoval, kdyby měl platit adekvátní mzdy, pak prostě má špatný obchodní model a musí začít fungovat jinak, třeba investovat do pečovatelských robotů. Nabírání levných pracovníků z Ukrajiny je podvod a oddalování nevyhnutelného." Myslí si Gabriel Svoboda. Josef Králík navazuje na tento komentář: "Proti vysoce vzdělaným lidem nic nemám, ale investovat peníze do levné práce přinese jen krátkodobé výnosy. Z dlouhodobého hlediska je lepší investovat do automatizace a vývoje. Ale to už bude možná cizí kvartálovka, tak je to jedno." Jan Šaman píše, že nemá a neměl se zaměstnáváním cizinců žádný problém. Ostatně ekonomicky a kulturně vyspělých zemích je to běžná praxe. Jane Summer Jourgensen napsala toto: "Je furt lepší, aby dělali oficiálně a platili daně, než pod pracovními agenturami se sídlem v Polsku, kterým nemůžete nic a zaměstnanci dostanou třetinu za hroznou

práci." Tedy tady Jane reagovala na to, že by měly být přijímány pečovatelky z Ukrajiny. Co myslíte, je v současné době český pracovník při přijímání pracovníků ze zahraničí dostatečně pružný? Hlasujete v anketě na Twitteru.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak my necháme teď reagovat Lucii Trlifajovou. Když tady zaznělo například to, že od pana Svobody, že když práci nikdo nechce brát za nižší mzdu, tak by se měla ta mzda zvýšit, spíš než lákat na nízký plat cizince, tak nabízí zdejší trh ty možnosti, že pokud by byla motivace větší, takže by se našly na ta uvolněná místa třeba zdejší pracovníci, kterých je, pokud vím, nezaměstnaných asi nějakých 240 tisíc pořád.

Lucie TRLIFAJOVÁ, antropoložka, analytička veřejných politik z Centra pro společenské otázky SPOT a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Asi na to není úplně jednoduchá a jednoznačná odpověď, hodně to záleží na typu pracovní pozice, záleží to na sektoru, nicméně vlastně asi nejde jednoduše říct, máme tady pracovníky, lidi, kteří jsou nezaměstnaní, máme tady volný pracovní místa, proto je jenom spárujme, tam jde opravdu o to, že některý ty pozice vyžadují specifickou kvalifikaci, zároveň přijde důležitý věst tu debatu o tom, že ti lidi, kteří jsou nezaměstnaní, často mají nějaký ještě další jiný bariéry, proč do té práce nenastoupí, jedním asi z klíčových témat, o kterých se v Česku hodně mluví, jsou exekuce. To znamená, že to, že se těm lidem nevyplácí pracovat, spíš souvisí s tím...

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Protože veškerou nebo většinu...

Lucie TRLIFAJOVÁ, antropoložka, analytička veřejných politik z Centra pro společenské otázky SPOT a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

..o velkou část mzdy přijdou. Takže vlastně, takže pro ten český stát ale v tomhle tom ohledu je to velká výzva, jako jak řešit problémy, který brání týhle ty skupině lidí nastoupit na trh práce, nicméně často i geograficky jsou ti lidi, kteří žijí v jiných regionech, než ta práce je, takže určitě není takhle jednoduchý řešení, jenom /nesrozumitelné/ vzájemně.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Teď dáme slovo dalšímu volajícímu, je jím Jan Suk. Dobrý den.

posluchač

Dobrý den.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak co vy soudíte o zaměstnávání cizinců a případně zlepšení jejich přístupu na náš pracovní trh?

posluchač

Tak ten přístup bych určitě navrhoval zlepšit, protože můžu dát příklad, mám malou firmu, dělaly u mě 2 holky z Ukrajiny, jedna tady měla vlastně, dělala jakoby na živnost a dělala při tom u mě, musel jsem to hlásit na úřad práce, pak pořád tam chodili z cizinecký policie na kontroly lidí, furt nás prostě otravovali, holku, která chtěla dělat, která živila doma 2 děti a svojí maminku, která měla důchod 3 tisíc na Ukrajině, pak tady jsem měl druhou holku mladou, taky pracovala, pak se tady vdala, tak od té doby už měla klid, že konečně měla jakoby český, český doklady a tohle to dostala, takže, ale před tím přijela taky na polský vlastně pracovní jakoby povolení.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ano, takže jak byste to, jak byste to například změnil, jestli máte nějakou představu?

posluchač

No, normálně, tam co vím, tak na tý Ukrajině musely ty holky dávat úplatky, čekaly tam na to dobu, dělaly to přes ty svý mafiány, ty papíry a tohle to, takže prostě lidi přece, když chtějí dělat, nedělají tady kriminalitu, jsou nám blízky jak nábožensky, tak prostě stylem života, tak prostě jsou přece vítány, pak samozřejmě nese to i negativa, dneska ve zprávách, to máte každý den, že jo, cizinci na ubytovně, rvačky, já nevím, furt nějaký přepadení a tohle to, nese to sebou i negativní věci, a co je ještě negativní, jsem zjistil, tak ta první generace těch Ukrajinců, dejme tomu, ty třeba dělat chtějí ještě ti lidi, ale už jejich děti, který tady žijí, narodily se jakoby v tý západní Evropě, a de facto žijí v tom blahobytu, tak ti už nechťejí ani tolik dělat, jak ty jejich rodiče, jakmile můžou mít na Západ cestu, tak okamžitě mizí z tý Český republiky a už to je taky ta generace taková Y, že prostě jako se jí moc tahat nechce, jo, takže ono to má svý pozitiva i negativa.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Děkuji vám, díky, pane Suku. Na shledanou.

posluchač

Na shle.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ještě tu máme dalšího hosta Štěpána Machka. Dobrý den.

posluchač

Halo.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Pane Machku, jste ve vysílání, můžete říct svůj názor na zaměstnávání cizinců v České republice?

posluchač

Dobrý den. No, shodou okolností ono to má dvě stránky mince podle mého názoru. Jedna stránka je, že by si čeští zaměstnavatelé mohli trochu uvědomit, že v západní Evropě jsou výplaty opravdu jinde. A mnoho kvalitních pracovních sil utíká prostě na Západ pracovat. To si myslím, že je věc, která tady nebyla moc zmíněna a je to velká škoda, prostě že ti nejlepší lidi nám prostě odcházejí pracovat do zahraničí. Další věc je, je to tragický, samozřejmě zahraniční pracovníci jsou potřeba, protože ty čísla jsou jasný, míň lidí pracuje v zahraničí, než my potřebujeme zaměstnat, nicméně když jsem se bavil třeba, spolupracuji s vietnamskými pracovníky, že se chce do Čech, tak musí na naší ambasádě ve Vietnamu zaplatit na naše asi 10 tisíc úplatek. Což jsou 3 jejich ve Vietnamu měsíční platy.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře.

posluchač

To je skoro nemožný se sem dostat jako pro normální lidi. Takže se sem dostává spíš bohatší část těch Vietnamců, kteří mají na to zaplatit prostě úplatek na český ambasádě.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Dobře. Děkuji mockrát, samozřejmě to nemůžeme ověřit, nemůžeme to tvrdit.

posluchač

Je to informace, je to od těch lidí, to je celý.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Ano, ano.

posлуhač

Můj názor je takový, že prostě to je velice smutná prezentace České republiky ve světě.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Děkuji vám, pane Machku, díky a na shledanou. A já se teď obrátím k Mariánu Vojtkovi, editorovi sociálních sítí Českého rozhlasu Plus. Jak dopadla anketa na Twitteru?

Marián VOJTEK, editor sociálních sítí Českého rozhlasu Plus

Právě skončila. Je v současnosti český pracovní trh při přijímání pracovníků ze zahraničí dostatečně pružný? Ptali jsme se vás dnes na Twitteru. Tak tedy výsledek je takovýto. Možnost spíše ne 59 %, ovšem v součtu možností spíše ne a určitě ne dávají 88 %.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

88 %. Cítíte to také tak, paní Trlifajová, že ten pracovní trh je opravdu tady málo pružný a víte také o tom, že by se děly ty věci, o kterých tu mluvili 2 předchozí volající, tedy pan Suk a pan Machko, že při tom získávání toho pracovního povolení často podle nich dochází ke korupci.

Lucie TRLIFAJOVÁ, antropoložka, analytička veřejných politik z Centra pro společenské otázky SPOT a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak já to procento vám můžu schválit, můžu vám říct nějaký jiný. Co se týče těch případů korupce nebo nějakého nákupčího, ať už místy s podání žádosti o vízum nebo přímo přípravou tý žádosti o vízum, o tom se mluví dlouhodobě a hodně to souvisí s tím, že opravdu, ty /nesrozumitelné/ restriktivně, v tom existuje poptávka po zahraničních pracovnících a ti lidé zároveň v té zemi původu mají nějaký důvod odcházet, nemají tam práci, tak ty cesty si vždycky najdou, takže pokud neexistuje legální cesta, existuje zájem, tak to jenom vede k vytváření širšího segmentu nějakého černého trhu.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

To nás zase vede prostě zpátky k tomu, o čem jsme tu mluvili, že je nejlepší otevřít tu oficiální cestu, co nejlépe zkapacitnit a tak dále. Ale ještě bych se zeptal na jednu věc, když tady mluvil pan Suk o tom, že třeba, jak on říkal, první generace, dejme tomu, těch Ukrajinců tady chce pracovat, další už podle něj tolik ne, tak co třeba, počítá se dnes s tím, že se třeba ta konjunktura zase obrátí v recesi a že bude potřebovat, dejme tomu, ty lidi vrátit zpátky, jak to bylo právě na začátku té ekonomické krize?

Lucie TRLIFAJOVÁ, antropoložka, analytička veřejných politik z Centra pro společenské otázky SPOT a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tohle je podle mě jedna z klíčových jako velkých výzev nebo rizik toho současné změny, větší otevřenosti a že jeden migrační, migrační analytik říká, že je to takový téměř cirkulární migrace, představa, že ti cizinci přijdou, budou tady potřeba, zase odjedou, on říká, to je opium migračních studií, vlastně existují jako už desítky let výzkumů, který ukazují, že část těch lidí vždycky zůstane. A vlastně je důležitý, když ti lidi sem přivádíme, uvažovat o tom, že tady některá z nich zůstane a bude to, budou stále součástí té společnosti a vytváří to i nějaký nároky pro tu společnost, aby se mohli pro ně integrovat. Takže tohle to, ta představa, že ti lidi přijdou a odejde, když je nebude potřeba, je vlastně mylná a viděli jsme to i v tom..., před těma 10 lety, je potřeba o tom uvažovat, když se bavíme o tom, jak ty migrační politiky nastavovat.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

To znamená, ale, prosím jenom velice krátce, to znamená, už teď prostě uvažovat o tom, jak, odkud je pozvat a jak je integrovat.

Lucie TRLIFAJOVÁ, antropoložka, analytička veřejných politik z Centra pro společenské otázky SPOT a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Především, jak je integrovat a jak umožnit, aby vlastně nezůstali zaseklý v nějakém segmentu pracovního trhu, kde budou na těch velmi špatných pracovních podmínkách, aby měli přístup o nějaký pracovní ochraně, sociální ochraně, přístup k jazykovým kurzům, bydlení, uvažovat o tom, jaký nároky to vytváří na infrastrukturu měst, kam ti cizinci přicházejí a podobně. Těch témat je tam samozřejmě spousta.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tak otevřela je s námi Lucie Trlifajová, antropoložka, analytička veřejných politik z Centra pro společenské otázky SPOT a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Ale tím se uzavírá současně i pořad Radioforum. Já vám děkuji, paní Trlifajová. Díky a na shledanou.

Lucie TRLIFAJOVÁ, antropoložka, analytička veřejných politik z Centra pro společenské otázky SPOT a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji.

Tomáš PAVLÍČEK, moderátor

Tomáš Pavlíček se loučí.

Kolegové Kuciaka (†27) ztrácí víru ve spravedlnost. Štve je i mobil zabavený policií

22.5.2018 blesk.cz str. 00 Události
Zuzana Štíhová

Kritikou na adresu policie nešetřili kolegové zavražděného investigativního novináře Jána Kuciaka (†27). Šlo jednak o protahování vyšetřování, a pak také o zabavený telefon české novinářky Pavly Holcové. Právě ona s Kuciakem spolupracovala na rozkrývání vazeb mezi mafií a nejvyššími představiteli slovenské politiky. Kuciakovi kolegové se sešli v úterý při vzpomínkové akci na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

„To, co je strašlivé, je, že ta spravedlnost nepřichází. Vidíme brzdění vyšetřování. Ta podobnost se Slovenskem začíná být v Čechách až zarážející. Necháváme se pomalu uspat, k tomu, abyste nebyli potrestáni, stačí, abyste byli i jen v demisi,“ okomentoval současný stav a přesah do Česka ředitel nadačního fondu nezávislé žurnalistiky Josef Šlerka.

Slovenská policie navíc v rámci vyšetřování zabavila mobil Kuciakově kolegyni a šéfce Centra investigativní žurnalistiky Pavle Holcové. V něm se přitom ukrývají citlivé informace i k jiným kauzám. Novináři mají ze zákona právo na ochranu svých zdrojů, pokud tím nekryjí závažné trestné činy. Právě odhalení svých zdrojů, kterým může poté jít i o život, se Holcová bojí.

„Slovenská policie mi odebrala náš jediný komunikační kanál. Jediný kontakt, který na mě měli, bylo telefonní číslo. A to mi vzali. Snažila jsem se policii oznámit, že mám slovenského právního zástupce, tak doufám, že se s ním třeba spojí,“ prohlásila napůl žertem k nečekanému kroku vyšetřovatelů minulý týden.

Tři vyšetřovatelé a osm hodin u výslechu

„Čekali mě tři vyšetřovatelé, kteří se následujících osm hodin nepřetržitě ptali. Vysvětlovala jsem jim, že jsem s Jánem spolupracovala pouze na kauzách, které měly mezinárodní rozměr, a že o slovenských podvodech na

DPH a vazbách vlivných slovenských podnikatelů na politické špičky detaily nemám. Vyšetřovatel mi to odmítl věřit," popsala výslech z minulého týdne.

Telefon policistům nejprve odmítla vydat, ti jí ale údajně hrozili pokutou a soudním příkazem. „Nabídla jsem jim kopii konverzace s Jánem. To jim ale nestačilo, chtěli mít kopii veškerých mých konverzací, které se odehrály po vraždě," poukazuje Holcová na ošemetnou situaci. Návrat přístroje do svých rukou prý ale v blízké době neočekává.

„Pokud slovenskou policii skutečně zajímá vyřešení případu, požadujeme okamžitý návrat telefonu reportérce," napsala v prohlášení mezinárodní síť investigativních novinářů OCCRP, se kterou Holcová spolupracuje.

Polície nic nemá, míní Kuciakův šéf

Slovenská prokuratura 9. května informovala o „pozitivním posunu“ ve vyšetřování. Podle šéfredaktora Aktualit.sk, kde Kuciak pracoval, to ale není pravda. „Nemají nic. Je vidět jen pokračující válka mezi prokuraturou a policií. Změnilo se, že jsme si uvědomili, že novináře na Slovensku mohou zavraždit. Začali jsme se sharování (sdílením - pozn. red.) informací s dalšími novináři. Je to částečně ochrana, nemohou nás zavraždit všechny," řekl během debaty Peter Bárdy.

Bárdy také připomněl, že stále není prokázán motiv dvojnásobné vraždy. Kuciak prý dělal i na věcech, které od něj „neměl schválené“, Bárdy o nich ale většinou věděl. Žádnou neoznačil za tak závažnou, že by měla stát Kuciaka život.

Ani kauza napojení italské mafie na nejvyšší patra slovenské politiky, ve které měla hrát velkou roli asistentka premiéra Roberta Fica Mária Trošková, ale nepřipadala v únoru Holcové životu nebezpečná.

„Nemysleli jsme si, že jsme se dostali do té nebezpečné fáze. Ta nastává, když konfrontujete ty lidi a my se do té fáze nedostali," řekla s tím, že cesta za podnikatelem Vadalou, skrze kterého měla Trošková napojení právě na italskou 'Ndranghetu, už ale byla v plánu.

„Na Slovensku je strašně těžké vymezit hranici mezi organizovaným zločinem a politikou. Nebude se jen tak jednoduše dát říct, že Kuciaka zavraždili lidé, co jsou z politiky," míní také. „Nevím, o co se opírá to prohlášení, že došlo k průlomů. Leda by spoléhali na to, že mi vezmou telefon a tam bude napsáno, kdo je vrah," glosovala šéfkyně Centra investigativní žurnalistiky prohlášení prokuratury.

URL| <http://www.blesk.cz/clanek/544129/kolegove-kuciaka-27-ztraci-viru-ve-spravedlnost-stve-je-i-mobil-zabaveny-policii>

Vědci: Etnická zášť je nakažlivá

22.5.2018 Lidové noviny str. 04 Domov

MARTIN RYCHLÍK

Národnostní střety eskalují povážlivě rychle. Čeští vědci z akademického pracoviště CERGE-EI nyní v prestižním časopise PNAS odhalili, jak snadno může návodné chování šířit nenávist.

PRAHA Bývali to sousedé, kteří vedle sebe léta žili. Židé mezi Němci, Hutuové vedle Tutsiů anebo různé národy na území bývalé Jugoslávie. A rázem z nich byli nepřátelé; lidé, kteří se nenáviděli doslova na život a na smrt...

Vědce už dlouho zajímá, jak je možné, že etnické konflikty eskalují takto rychle. Čeští ekonomové z ústavu CERGE-EI a Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK nyní přišli s experimentální studií v prestižním americkém časopise PNAS, jež osvětluje, jak je pro šíření etnické zášti důležité návodné chování vrstevníků, vzorů. Nenávist je nakažlivá.

„Hlavní pointou článku je, že i ve společnostech, kde za normální situace není diskriminace patrná, je potřeba mít stále na paměti riziko, že poměrně rychle může vzniknout konflikt. Tendence chovat se destruktivně je podstatně větší, když je člověk pošťouchnut svým okolím. Navíc míra nakažlivosti je zhruba dvojnásobná, pokud destruktivní chování cílí na jedince z jiné etnické skupiny," řekli LN autoři Julie Chytilová a Michal Bauer z pracoviště Akademie věd a Univerzity Karlovy.

Ochota škodit se nabaluje

S Janou Cahlíkovou, též absolventkou CERGE-EI (která působí v Ústavu Maxe Planck v Mnichově) a s Tomášem Želinským z Košic provedli sadu experimentů, jež ukázaly, co urychluje a zdvojnásobuje zášť k druhým, třeba k Romům. Různé studie zkoumají, zda diskriminace vůbec existuje, ale nový objev posouvá výzkum dál: k sociálnímu chování, ke kontextu zrodu. „Zajímalo nás, proč se konflikty rodí rychle a často i nečekaně. Chtěli jsme otestovat, do jaké míry může být chování ostatních lidí důležitým spouštěčem,“ vysvětluje Bauer, proč se zaměřili na mechanismus šíření.

Ze Rwandy je známo vyhrocení zloby mezi Hutuy a Tutsii pomocí přenosných rádií, jež chrlila nenávistnou propagandu proti „švábům“, tedy jiným lidem. „Existuje slavná studie o této mobilizační kampani, která ukazuje, že kampaň měla dopad nejen v místech dosahu rozhlasu, ale i v sousedních vesnicích, protože to lidé řekli dál,“ říká Chytilová, jež má s Bauerem četné terénní zkušenosti z Ugandy i Sierra Leone.

Na Slovensku vedli od roku 2013 pokus, jehož se zúčastnilo 327 školáků ve třinácti školách. Žáci proti sobě hráli „hru“, v níž se rozhodovali, zda část své peněžní odměny (dvacet eurocentů) obětují za to, že někdo jiný dojde vyšší újmy (euro). Tato rozhodnutí činili ve skupinkách o třech lidech. Současně věděli, že protějškem je někdo ze seznamu dvaceti typicky romských jmen nebo dvaceti typicky slovenských jmen.

V promyšlených pokusech (i s kontrolními skupinami) se ukázalo, že účastníci, kteří nepozorovali rozhodnutí svých vrstevníků, nediskriminují – chovají se stejně k Romům i „vlastním“. To je dobrá a docela i překvapivá zpráva.

Na druhou stranu destrukce vzrostla, když hráči před rozhodnutím viděli, že se jejich spolužáci rozhodli škodit. Pozoruhodné je zjištění, že tato tendence následovat nepřátelské chování se ukázala mnohem vyšší směrem k Romům. Druhá, doplňující studie z roku 2016 ještě zkoumala, jak lidé vnímají společenskou přijatelnost „škodícího“ chování.

„Z vědeckého hlediska je asi nejzajímavější myšlenka měřit šíření nenávisli. Tedy nejen to, zda mezietnické tenze existují, ale i jak se mění chování v závislosti na sociálním kontextu,“ říká Bauer. Článek navrhuje metodologii, která byla vyzkoušena v dané kultuře, ale je možné ji použít i pro jiné skupiny. Vědecké komunitě tak dává užitečný nástroj.

„Je to krásný důkaz, že se kvalitní společenskovědní výzkum dá dělat všude na světě a nejde o to, že by snad data ze Slovenska či ČR nebyla pro svět zajímavá,“ dodává docent Daniel Münich, jenž se zabývá hodnocením vědy.

„Určitě je to zajímavá a inspirativní práce,“ řekl LN antropolog Jaroslav Skupnik z Univerzity Komenského v Bratislavě, jenž vedl terénní výzkumy na východě Slovenska.

Editování přímo nobelistou

Dokladem, že jde o sofistikovanou metodu, budiž jediné jméno. Práce se přes recenzenty dostala až k editorovi Georgi A. Akerlovi z Berkeley, což je držitel Nobelovy ceny za ekonomii (2001). „Bylo příjemné, že jsme k oponentským posudkům dostali i jeho poměrně dlouhé shrnutí a mnoho podnětných komentářů,“ těší pražské autory, kteří už opakovaně publikovali v hvězdném žurnálu *American Economic Review* (o diskriminaci či mikropůjčkách v Indii).

Na svůj článek měli už spoustu mediálních ohlasů. Zprávu o úspěchu své vědkyně Jany Cahlíkové šířil i web elitní Společnosti Maxe Plancka. „Křehké normy mohou vést k náhlé změně v chování vůči jiným etnickým skupinám – od soužití k agresi,“ uvedla Cahlíková, podle níž je důležité, aby byly potírány a trestány hate crimes – tedy zločiny šířící zlobu.

S tím souhlasí též Chytilová s Bauerem. „Z článku nepřímou vyplývá, že takovéto chování, na něž se nabaluje nenávisť, je hodně nebezpečné. Snadné šíření může být i důvodem, proč se jistý typ politiků – entrepreneurs of hatred (obchodníci s nenávislí) – tak často naváží do menšin, čehož používají k mobilizaci voličstva,“ uzavírají čeští ekonomové. Plánů mají v zásobě hodně: včetně hledání dalších spouštěčů zášti.

Foto autor | FOTO ČTK

Foto popis | Snadný terč. Čeští ekonomové doložili, že činy poškozující menšiny (třeba Romy na Slovensku) jsou návodné. Vedou k napodobování i zdvojnásobení zášti.

Radši tu a tam něco nezdravého než příliš mnoho zdravého

22.5.2018 vitalia.cz str. 00

Kateřina Āepelíková

Tři odborníci, tři otázky. Margit Slimáková, Radkin Honzák a Hanka Zemanová odpovídali na to, jaké chyby ve stravování nejčastěji děláme a jak to lze napravit.

V polovině května Margit Slimáková, specialista na výživu a zdravotní prevenci, křtila svou prvotinu, kterou pojmenovala Velmi osobní kniha o zdraví. „Někdy svou knihu pracovně nazývám ‚Opak doby jedové‘, protože si myslím, že žijeme v úžasném světě, kde je skoro všechno možné. Toho, kdo ji bude číst, chci nadchnout a inspirovat. Chci ukázat, že to jde, a ne že je všechno špatně,“ říká autorka.

Pro čtenáře serveru Vitalia.cz odpovídá na otázky týkající se zdravé výživy. Spolu s kmotry knihy, Hankou Zemanovou, která se věnuje biopotravínám, a psychiatrem Radkinem Honzákem, vysvětlí, jaké chyby lidé ve výživě dělají nejčastěji, a poradí, jak dát tělu to nejlepší a začít jíst lépe. Prozradí také, v čem se nedokáží uhlídat oni sami.

Křest knihy Margit Slimákové: Velmi osobní kniha o zdraví

PharmDr. Margit Slimáková

Patří v současnosti k nejmýraznějším českým specialistům na výživu a zdravotní prevenci (www.margit.cz). Popularizuje u nás Zdravý talíř, kterým chce nahradit zastaralou výživovou pyramidu.

Autor: Vitalia.cz /Karel Choc

Jaké chyby lidé nejčastěji ve výživě dělají?

Lidé si nejčastěji ubližují tím, že si myslí, že zdravá výživa je nechutná, nemožná, obtížná i drahá. Pokud se k ní staví takto negativně, tak pro ně i taková bude. Nastavení v hlavě je tedy ten největší problém. Pokud se zdravému stravování lidé otevřou, zjistí, že jeho příprava je hrozně jednoduchá a chutná. Bohužel se ale někdy setkávám s tím, že si lidé kolikrát dají kvalitní jídlo, ale zapijí ho sladkou limonádou, a to je škoda. To vidím jako další častý prohřešek ve výživě.

Ono by bohatě stačilo, kdyby lidé přestali řešit diety, složité testy, typy postavy a jedli hlavně základní potraviny a začali poslouchat své tělo. Pak na sobě poznají rozdíl.

Jak dát tělu to nejlepší? Jak začít jíst lépe?

Změnit myšlení. Spoustu věcí si totiž přejeme, ale nedokončíme. Když chci něco skutečně zásadního změnit, je třeba na tom pracovat, stejně jako to děláme, když si stanovíme profesní cíle. Je třeba vybudovat nový návyk, něco vědomě dělat, zapisovat si, co a kdy jíst. Postupovat pozvolna po malých krůčcích a neustále se učit. Existuje spousta stránek, kde můžete čerpat informace, ale abyste čerpali z těch správných zdrojů, je třeba si všimnout toho, kdo je ten, jenž se vám snaží předat tyto informace, protože nezávislost je nesmírně důležitá. Má nadhled, vzdělání, zkušenosti? Není to jen dealer vitaminových doplňků, není to nadšenec jen jednoho výživového směru?

Vy sama žijete zdravě, nebo máte také nějaký nezdravý návyk?

Jsem nadšenec zdravého žití, dělám to ráda a prospívá mi to. Jím například pravidelně kvalitní čokoládu, ale nedělám to s tím, že teď hřeším, dělám to, co si myslím, že je pro moje tělo nejlepší, naslouchám mu a podle toho se stravuji. Nemám to tak, že bych si dala dortík a pak toho litovala.

MUDr. Radkin Honzák, CSc.

Psychiatr aktivní v ambulantní a lůžkové péči (IKEM, REMEDIS, Psychiatrická nemocnice v Bohnicích, Ústav všeobecného lékařství 1. LF UK) se specializací na psychoterapii, pedagog (1. LF UK, **Fakulta sociálních věd** UK), autor řady publikací a článků.

Autor: Vitalia.cz /Karel Choc

Jaké chyby lidé nejčastěji ve výživě dělají?

Hrubé. Myslím si, že nejčastější chyby jsou v tom, že děti nejsou naučené jíst správné potraviny. Když jedeme na hory, vidím kolem sebe spoustu dětí, které se ládují hranolky s kečupem. A to neustále. My opravdu máme instinkty, co jíst a co ne; myslíte si, že paleotický člověk, jehož geny nosíme, se také živil brambůrkami, křupkami a kily rafinovaného cukru? Děti, které si navyknou na tento standard, v takovém stravování budou pokračovat i v dospělosti. Chyba je tedy v rodičích; v tom, že si reklamou nechají diktovat, co jíst, a nakonec i samotnými dětmi. Tlak výrobců je totiž strašný, reklama, která míří na děti, je sprostá. Stejně jako je regulována reklama na alkohol a cigarety, tak by se neměla povolit reklama na potraviny cílené na děti.

Jak dát tělu to nejlepší? Jak začít jíst lépe?

Začít by se mělo ve školních jídelnách, kde by se měly zásadním způsobem omezit potraviny, které začínají kažením zubů a končí obezitou. Celá spousta doporučení je pak vepsána v knize Margit Slimákové. Autorka je konzistentní, léta říká to samé, neříkám, že je neomylná jako papež, ale je dobrá a její knihu bych doporučil každému, kdo by se chtěl vydat nějakou rozumnější cestou, než kráčí.

Pamatujte ale na to, že ten, kdo chce vše, ten je odsouzen k tomu, že nedostane nic. Pokud se někdo osobně rozhodne ke změně, je třeba postupovat po malých krůčcích. Jakmile člověk změní všechno najednou, do tří neděl zvadne a vrátí se ke svým starým špatným zvykům.

Vy sám žijete zdravě, nebo máte také nějaký nezdravý návyk?

Kdo by se řídil vším? Já mám rád spoustu nezdravých věcí; myslím, že celkem ob stojí doporučení, které říká: Radši tu a tam něco nezdravého, než příliš mnoho zdravého. A tím se řídím.

Hanka Zemanová

Je autorkou nejprodávanějších knih o biopotravinách: Biokuchařky, BioAbecedáře a Nové biokuchařky Hanky Zemanové (www.biokucharka.cz). Téměř dvacet let se profesně věnuje ekologickému zemědělství, biopotravinám a zdravému životnímu stylu. S bývalým manželem založili rodinnou Biopekárnu Zemanka.

Autor: Vitalia.cz /Karel Choc

Jaké chyby lidé nejčastěji ve výživě dělají?

Základní chyba je, že si lidé neuvědomují spojitost mezi tím, co jedí, stavem životního prostředí a stavem svého zdraví. Věří tomu, že to má někdo někde pod kontrolou, jako kdyby existovalo nějaké ministerstvo na naší záračnou bezpečnou budoucnost. Příkladem je pro mě dětské hřiště, které je hned vedle pole, kde jezdí postřikovač s pesticidy. Je evidentní a prokázáno, že pesticidy se přenášejí i vzduchem. A nikdo to neřeší. A takhle je to se vším. Najednou se vážně hovoří v Evropském parlamentu o tom, zda budeme jedy – glyfosáty dál stříkat na pole a do celého ekosystému, nebo ne. A jenom proto, že lidé nevidí přímý důsledek tohoto konání, že vám kvůli tomu hned neupadne ruka, ale že se tímto pomalým procesem „jen“ narušuje hormonální systém lidí a zvířat, tak se to moc neřeší. Autority jsou v klidu, takže lidé jsou v klidu. A přitom takové jednání má nedozírné důsledky.

Lidé nejsou bdělí k souvislostem; tím, co kupují, buď podporují zemědělce, který chemizuje půdu, svět, ničí ekosystém, zabíjí včely a do spodních vod se kvůli němu dostávají pesticidy, nebo podporují zemědělce, který o půdu dlouhodobě pečuje, aby naše děti měly kde pěstovat bezpečné potraviny a měly čistou vodu, kterou budou moci pít. Je třeba vědět, koho podporují tím, co kupují.

Jak dát tělu to nejlepší? Jak začít jíst lépe?

Jíst normální základní potraviny, tedy takové, které jedli naši předci, které nejsou průmyslově zpracované a vznikly tím nejpřirozenějším způsobem. Klidně to může být chleba se sádlem, ale mouka pro chleba by měla pocházet z obilí, které nebylo chemizované, a sádlo by mělo být z vepřika, který žil normální život, ne ve velkochovu.

Jednoduchá rada zní: Nekupujte polotovary, nekupujte potraviny s chemií, kupujte základní potraviny, i když nejsou bio, je to ten první krok. V nové Biokuchařce i v knize Margit Slimákové neuskakujeme do žádného extrému, tyto knihy jsou návodem, jak si život zjednodušit.

Vy sama žijete zdravě, nebo máte také nějaký nezdravý návyk?

Já nemám žádná omezení ve stravě, ale pro mě už není jiná cesta než kupovat něco jiného než biopotraviny a není to pro mě nějaké hřešení nehřešení. Každou korunou, kterou investuji do jídla, chci podporovat dobré farmáře, kteří to dělají pro mě dobře, kteří pečují o půdu, o krajinu a neriskují s mým zdravím. Jím čokoládu, občas dětem koupím i chipsy, ale v bio kvalitě. Já svým způsobem žiji svůj sen, nemám nic, co bych si zakazovala.

Jinak, co se týče nezdravých návyků, které ale s jídlem nesouvisí, mám občas tendenci se přepracovat a to mi nedělá dobře. Víím, jaké to je, cítit se dobře, tak jdu raději dříve spát, abych každý další den měla hezký a také aby ty kruhy pod očima byly menší.

URL| <https://www.vitalia.cz/clanky/radsi-tu-a-tam-neco-nezdraveho-nez-prilis-mnoho-zdraveho/>

Ekonomické sliby současné Itálie

21.5.2018 ČT 24 str. 02 21:31 Horizont

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

A s námi ve studiu už je profesor ekonomie Michal Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, vítejte.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **FSV UK**

Dobrý večer.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Tak situace v Itálii ještě není úplně jasná. Prezident se stále rozhoduje. Dokonce na zítra si ještě pozval oba předsedy obou komor parlamentu, takže to rozhodování ještě může řadu hodin trvat. Už týdný se spekuluje o tom, že plány nové italské koalice případně nepřinesou zemi ovšem příliš dobrého. A po dlouhých vyjednáváních tu nicméně máme určitou koaliční dohodu, která je trošku méně radikální než byla ta předchozí. Co plány vítězných stran budou případně znamenat pro italský rozpočet?

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **FSV UK**

Já bych jenom předeslal jednu okolnost. Jednak Itálie byla zakládajícím členem Evropské unie a vlastně jako třetí, vedle Německa a Francie, vlastně je tam tou třetí nejvýznamnější zemí, která tam významně ovlivnila celý vývoj, koneckonců i eurozónu. A v tuto chvíli jenom si musíme uvědomit, že vlastně šéfem Evropské centrální banky je bývalý guvernér italský, pan Draghi. A předsedou parlamentu je pan Tajani. To znamená, to je země, která je poměrně hluboce zakotvena v těch evropských strukturách. A svým způsobem se svého času velmi zasloužila o vývoj Evropské unie. A to, co teď tady vidíme, to je určitá sice krajnost, ale je to taková logická vyústění těch dlouhodobých tendencí, které Itálii provázejí díky 20 let pomalému růstu. A to, že se vlastně momentálně dostaly do čela ty dvě populistické strany, které si vybraly nezávislého profesora, tak de facto přicházejí s nějakým programem, který není ale jako, že by přišel z Měsíce. Ten program vlastně trošičku jenom silněji akcentuje všechny ty aspekty, které jsme viděli vlastně u toho 20letého vývoje Itálie. Tak já jenom bych chtěl připomenout, že nesmíme být, a ani Evropa není až tak překvapená, protože Itálie si vydobyla zvláštní takové historické prvenství, že je schopna pomáhat všude tam, kde to Evropskou unii, vlastně, kdy to Evropská unie nedovoluje. Takže když se podíváme na ty plány, které oni, s kterými oni přicházejí, tak oni nechtějí šetřit, ale chtějí růst a tím splácet dluhy například.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

A pojďme se podívat na jeden z těch konkrétních plánů, a to je například garantovaný příjem pro chudé 780 eur. Zvládne něco takového vůbec italská ekonomika? Protože to je přece jako tvrdá zátěž pro rozpočet.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **FSV UK**

No, jako nikdo si to neumí představit v tuto chvíli, ano? Ovšem italská ekonomika zvládá, na úkor zadlužení budoucích generací, i takovou věc, jako je třeba pomoc bance v Sieně. Která vlastně byla proti evropským standardům, vlastně znárodněna. Nedopadlo to ani na akcionáře ani na vkladatele. A de facto v tom plánu, když se na něj podíváte, tak oni chtějí i tuto banku nadále udržovat jako státní. To znamená, to jsou další peníze z jejich budoucích vlastně příjmů a nikdo si neumí v tuto chvíli představit, jakým způsobem vlastně by případné dluhy chtěli udržet na uzdě.

Kateřina ETRYCHOVÁ, moderátorka

Ukážou následující týdny a zřejmě následující měsíce. Děkuji vám, profesor ekonomie Michal Mejstřík.

Michal MEJSTŘÍK, profesor ekonomie, **FSV UK**

Tak jo, děkuji.

DÍKY, ŽE MĚ SLEDUJETE

21.5.2018 **MARKETING SALES MEDIA** str. 13

Skrytou reklamu na internetu rozpozná minimum dětí. Nicméně identifikovat některá reklamní sdělení youtuberů mají problém i profesionálové.

V tradičních médiích se jí říká skrytá reklama, v on-linových se pak s oblibou mnohdy mluví o „contentu“ a organickém dosahu, což je ale ve skutečně často totéž.

Zatímco skrytá reklama je zakázaná, s „contentem“, tedy pro cílovou skupinu přitažlivým obsahem, který za asistence firem vyprodukuje youtuberi a blogeri, se dotyčné firmy rády pochlubí jako s efektivní marketingovou komunikací. Cílovými skupinami jsou ve velkém především děti a dospívající.

Výzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy realizovaný agenturou Ipsos nyní zjistil, že reklamní pozadí příspěvku na sociálních sítích dokáže rozpoznat jen naprosté minimum dětí, přitom mezi dotazovanými dětmi ve věku 9 až 15 let (n = 330) prakticky není takové, které by na sociálních sítích alespoň občas nějakého blogera nebo youtubera nesledovalo.

Mám se dobře

V jednom z pokusů si děti měly prohlédnout obrázek, který představuje typickou formu propagace zobrazující značku v přirozeném životním stylu influencerů. Konkrétně se jednalo o fotku Johnyho Machetta a jeho přítelkyně ze zahraniční dovolené, kde přítelkyně upije z plechovky Coca-Coly. V rámci zkoumání byl obrázek předkládán třem skupinám a přitom označen třemi různými značkami pro reklamu - #ad, #sponsored a #reklama. Když pak byly děti dotazovány, co na obrázku viděly, nejvíce si (spontánně) reklamního označení všimly v případě, že se jednalo o tradiční české pojmenování reklama. I tak tuto informaci zachytilo jen 5 % dětí, s nápodědou se pak na označení rozpomnělo 23 % dětí.

Když se pak měly zamyslet nad účelem obrázku a vybrat si jednu ze čtyř možností, přesně polovina dětí uvedla, že hlavním cílem obrázku je ukázat influencera, který se má dobře. Že je to reklama na Coca-Colu, zaškrtnla necelá třetina (31 %), další si myslely, že cílem je ukázat, že bychom taky měli vyrazit na dovolenou (10 %), nebo v obrázku nic zvláštního nespárovaly (9 %).

Je to hlavně zábava

Další dotazování se týkalo videa, u kterého by dospělý člověk asi neměl větší problém identifikovat propagační záměr. Ve videu se youtuber MikeJePan snaží namíchat si vlastní drink v provozovně Bubbleology. Tady dokázala pětina (19 %) dětí sama identifikovat, že se jedná o reklamní obsah. Většina (52 %) se ale domnívala, že celý obsah byl o samotné přípravě nápoje. S nápovědou pak 43 % dětí ve výčtu zachyceného obsahu (více možností) zaškrtnulo i možnost, že původce videa dostal od firmy zaplacen, resp. že se jednalo o reklamu (32 %). Nejvíce dětí i tak ve videu vnímalo především to, že autor video natočil jako oslavu získávání nových odběratelů (51 %); zábavu (46 %); instruktážní video, jak namíchat pití (34 %); ukázkou toho, jak to opravdu v provozovně chodí (22 %). Když se skupiny dětí výzkumníci zeptali souhrnnou otázkou, co bylo účelem videa, na prvním místě se ocitla zábava (45 %), až poté reklama (42 %) a minimum dotázaných se pak domnívalo, že účelem bylo informování (5 %) nebo oslava (4 %).

Hambáč od Jirky

Doplňující kvalitativní výzkum mezi dětmi 4. až 6. tříd základních škol v Praze a Plzni ukázal, že mnoho rodičů se s dětmi o tom, jaké youtubery a blogery sledují na sociálních sítích, odmítá bavit, protože tuto formu zábavy považuje za zbytečnou ztrátu času nebo za méněcennou zábavu. Projevuje se tak velká propast mezi generací dětí, které žijí ve svém - byť on-line - světě, a rodičů, kteří se s tímto světem setkávají pouze tehdy, když po nich děti chtějí koupit nějaký produkt. Věci, které propagují influenceři, si přitom alespoň občas přeje 79 % dětí.

Zákon platí i na internetu

Jen někteří youtubeři reklamní spolupráci otevřeně přiznávají a přidávají ke svým příspěvkům označení, že se jedná o sponzorovaný obsah či reklamu. Jejich povinností je přitom podle pravidel sociálních médií i českých zákonů takový obsah označit pokaždé. Neoznačený obsah lze považovat za skrytou reklamu.

Výzkum ale prokázal, že děti nevědí, co znamená značka #ad, kterou používají především zahraniční, ale i někteří čeští youtubeři k označení reklamy. Její význam vůbec neznalo 41 % dotazovaných, značku #sponsored nezná 30 % dětí. Nejvíce dětí rozeznalo český hashtag #reklama (87 %), který ale skoro nikdo z českých influencerů nepoužívá. Že s identifikováním, co je a není zaplacená spolupráce, mají v případě neoznačených příspěvků problém i marketingoví profesionálové, pak přiznávají také autoři výzkumného projektu.

48

děti si nevybaví žádného blogera, který by dělal reklamu. Lze to interpretovat tak, že je dobře maskovaná. (Ipsos pro **FSV UK**)

Foto autor| FOTO MIKEJEPAN

Foto popis| To, co na první pohled vypadá (a je) reklamní video, dokázala jako reklamu identifikovat jen pětina dětí. Pro většinu je to v prvé řadě zábava.

V Černé Hoře přibývá útoků vůči žurnalistům, ale diktatura to není

21.5.2018 respekt.cz str. 00 respekt.cz

S Františkem Šístkem o médiích a situaci v Černé Hoře

Před pár týdny došlo v Černé Hoře k napadení investigativní novinářky Oliverly Lakić. Přímou před jejím domem v centru hlavního města Podgorici ji postřelil zatím neznámý útočník. V poslední době v Černé Hoře přibývá ať již fyzických útoků na novináře či nejrůznějších případů jejich zastrašování, jen málokdy se však tyto incidenty vyšetří. Bližší informace týkající se útoku i současné situace v Černé Hoře poskytuje přední český montenegrinista František Šístek z Katedry ruských a východoevropských studií **Fakulty sociálních věd** na Univerzitě Karlově. Čím se zabývá deník Vijesti, v němž působí postřelená novinářka Olivera Lakić?

Vijesti existuje 20 let a byl to první nezávislý deník v Černé Hoře. Po většinu 90. let mediální scéna v Černé Hoře fungovala podle zděděné struktury ze socialistické Jugoslávie: existovalo tam jedno státní rádio, jedna státní televize a jedny státní noviny. Vijesti byly tedy první nezávislé noviny, později následovaly ještě další. Zpočátku podporovaly spíš vládu premiéra Djukanoviće, jeho obrat směrem k západu a cestu Černé Hory k nezávislosti. Před referendem v roce 2006 list Djukanoviće podporoval velmi výrazně – A přestože se zabýval investigativní žurnalistikou, přivíral oči i nad některými negativnějšími aspekty jeho působení. Nicméně po roce 2006, kdy Černá Hora získala nezávislost, se deník začal k Djukanovići stavět poměrně vyhraněně. Od té doby je velmi kritický jak vůči jeho vládě, tak vůči nešvarům černohorské společnosti. Jakou má Vijesti reputaci v černohorské společnosti?

Část obyvatel deník čte, byť obecně v Černé Hoře i na Balkáně klesají náklady novin. U části populace ale jejich obrat způsobil nedůvěru, protože dnes stojí na druhé straně barikády. Často v nich dostávají prostor například politické strany srbské nacionalistické orientace nebo srbská pravoslavná církev, která se vyznačuje právě silným nacionalismem - takže Černohorci jsou ve vztahu k těmto novinám rozpolčení stejně, jako jsou rozpolčení v politice. Nicméně útok na Lakić vzbudil všeobecné pobouření a napříč politickým spektrem není nikdo, kdo by jej neodsoudil. Olivera Lakić byla již jednou fyzicky napadena, patří k předním novinářům v Černé Hoře?

Je známá jako investigativní novinářka zabývající se hospodářskou kriminalitou a kauzami s politickým přesahem. V Černé Hoře ale existují i známější novináři, kteří zároveň vystupují např. v televizi. Lakić psala i o korupci nejvyšších politiků, spojuje se její napadení s konkrétní kauzou?

Zatím takhle daleko nejsme a podrobnější informace nemáme. V tom je právě problém: pokud je útok reakcí na něco, čím se zabývala, bude těžké to zjistit, protože Lakić v posledních měsících psala o řadě případů. O mafiánských klanech a korupčních kauzách spíš lokálního charakteru, ale zároveň o podezřelých, která vedla k nejvyšším místům. V jedné kauze s potenciálně větším přesahem šlo např. o pašování tabáku a ilegální výrobu cigaret na černohorském území. Pokud by byla pravda, že k tomu dochází, tak by se to mělo dít s vědomím části pohraničnicků, a tím pádem i s vědomím přinejmenším části státních orgánů. Toto byl jeden z jejich větších posledních článků; ale konkrétně nikdo zatím nic neví, o motivech útoku se spekuluje.

Olivera Lakić • Autor: Profimedia, TEMP EPA Probíhající vyšetřování tedy k výsledkům nedošlo?

Zatím ne. Bohužel to v Černé Hoře není jediný případ, v posledních letech přibývá jak takových zastrahujících útoků vůči žurnalistům, nedávno jednomu novináři před domem vybuchlo auto, tak přímo fyzických útoků. Velmi často nebyly řádně prošetřeny a nedošlo se k úplně jasným závěrům, což platí i pro útoky na novináře z Vijesti. Je otázka, zda se něco dozvíme. V jakém stavu se dnes nachází mediální scéna v Černé Hoře?

Samozřejmě jsou tu různé tlaky, zájmové skupiny - a jak jsem říkal, útoků na novináře v posledních letech přibývá. Není to ale rozhodně diktatura, kritika vlády nebo Djukanoviće osobně „kvete“ již dlouho. Dnes také samozřejmě řada lidí čerpá informace prostřednictvím internetu. V neposlední řadě jsou k dispozici média srbská či média z dalších bývalých jugoslávských zemí, takže to určitě není uzavřená země. Část opozičního tisku je vůči vládě velmi ostře vyhraněná, existuje tu i investigativní žurnalistika. Na to, jak je Černá Hora poměrně malá země, řekl bych, že je relativně názorově pestrá. Po útoku na Oliveru Lakić vyšli demonstranti do ulic, jak velké byly protesty?

Vyšly stovky lidí, což jsou protesty větší, ale ne úplně masové. Černá Hora má tři čtvrtě milionu obyvatel, ale když probíhaly politicky motivované demonstrace, v hlavním městě v Podgorici dokázaly vyjít i tisíce lidí. Takže ano, byly tu protesty, ale nedají se označit z úplně masové. Případu je věnovaná poměrně velká mezinárodní pozornost, kriticky se vyjádřily i evropské instituce. Černá Hora má přitom ambici v horizontu několika let do EU vstoupit – reaguje vláda pod tímto mezinárodním tlakem jinak než u předchozích případů?

Zatím se nestalo, že by vláda útoky na novináře např. vůbec neodsoudila. Samozřejmě tento útok se stal v centru Podgorici a týkal se novinářky z předního opozičního listu, takže byl jednoznačně odsouzen všemi politickými představiteli. Co z toho kdo vyvodil, se lišilo podle politické orientace. Samozřejmě fakt, že se ozvala EU a že o kauze referovala řada evropských médií, vede k větší míře distancování a medializaci případu. Může z celé situace někdo politicky profitovat?

To je samozřejmě hypotetická otázka. Byl to zjevně útok výstražný. Tím to nechci bagatelizovat, ale v Černé Hoře se zbraněmi umí zacházet leckdo, dochází tam k různému vyřizování účtů... Ale toto byla skutečně jedna rána tak, aby Oliveru Lakić nezabila, byla celkem jasně „pouze“ výstražná. Budeme-li přemýšlet o tom, komu by to v tuto chvíli vyhovovalo, připomněl bych, že v Černé Hoře před měsícem proběhly prezidentské volby a vyhrál je zmiňovaný dlouholetý premiér Djukanović, který je i předsedou vládnoucí strany. Teď se chystají volby obecní včetně voleb v hlavním městě Podgorici, v kterém žije třetina obyvatel, takže jsou pro kohokoliv v politice klíčové. Nemyslím si, že by bylo v zájmu vládnoucí Demokratické strany socialistů, aby k něčemu takovému došlo a aby se na Černou Horu obrátila takhle negativně pozornost. Z tohoto hlediska jsem trochu skeptický vůči spekulacím, že v útoku měla prsty černohorská vláda, jak někteří tvrdí.

URL| <https://www.respekt.cz/politika/v-cerne-hore-pribyva-utoku-vuci-zurnalistum-ale-diktatura-to-neni>

Studenti vzpomenu na zavražděného Kuciaka koncertem. Na akci vystoupí i přední rapperi

20.5.2018 lidovky.cz str. 00 Zprávy / Kultura
Lidovky.cz

Studenti pražské žurnalistiky připravují v úterý vzpomínkovou akci na zavražděného slovenského novináře Jána Kuciaka a jeho snoubenku Martinu Kušnírovou. Smyslem akce je rozšířit povědomí o práci investigativních novinářů v Česku.

V rámci akce se na **Fakultě sociálních věd** uskuteční panelová diskuze s blízkými spolupracovníky Jána Kuciaka. Hosty budou Pavla Holcová, ředitelka Českého centra pro investigativní žurnalistiku a její kolegové, dále pak Peter Bárdy, který je šéfredaktorem serveru Aktuality.sk, kde Kuciak pracoval. Debatu bude moderovat Linda Bartošová z České televize a úvodní slovo pronese Josef Šlerka z Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky.

Po diskuzi je na programu benefiční koncert, kde vystoupí slovenský rapper Vec a po něm odehraje speciální DJ set český rapper Smack, který je držitelem dvou Andělů. Vystoupení doplní audiovizuální projekce studentů FAMU z uskupení Escher Fucker. Vstupné na celou akci je dobrovolné a celkový výtěžek bude věnován Českému centru pro investigativní žurnalistiku.

Novinář Ján Kuciak a jeho partnerka Martina Kušnírová byli zavražděni 21. února. Vražda Kuciaka a jeho partnerky vyvolala na Slovensku politickou krizi a změnu vlády. Podle policejního prezidenta Tibora Gašpara byl nejpravděpodobnější motiv zastřelení Kuciakova investigativní práce.

Jen v roce 2017 zemřelo 49 novinářů

Kuciak psal o kontaktech blízkých spolupracovníků bývalého slovenského premiéra Roberta Fica na podnikatele spojovaného médií s mafií. Věnoval se také podezřením z daňových podvodů, které se týkaly i lidí označovaných za blízké Ficově straně Směr-sociální demokracie (Směr-SD). Fico v polovině března v zájmu vyřešení politické krize po vraždě Kuciaka a Kušnírové podal demisi.

„Na poslední kauze jsme s Jánem Kuciakem pracovali rok a půl. Snažili jsme se zmapovat propojení slovenské vlády a nejmocnější mafie současného světa: 'Ndranghety,' říká Pavla Holcová. Podle Petera Bárdy byl Kuciak inspirativní člověk a jeho vražda podle něj dokázala něco nepředstavitelného, spojila novináře.

Zvyšující se zájem o práci investigativních novinářů projevuje také Evropská unie. Evropský parlament v dubnu odsoudil Kuciakovu vraždu a vyzval Evropskou komisi, aby připravila legislativu na ochranu novinářů v EU. Jen v roce 2017 zemřelo 49 novinářů a od začátku letošního roku jich bylo zavražděno 18, z toho jediný na území EU - Ján Kuciak.

URL| https://www.lidovky.cz/studenti-vzpomenou-na-zavrazdeneho-kuciaka-na-neprustrelne-party-vystoupi-i-predni-rapperi-idt-/kultura.aspx?c=A180520_163518_In_kultura_ele

Italští populisté slibují ostrý boj s migrací. Může to vyústit v nové uprchlické kvóty pro Česko?

20.5.2018 info.cz str. 00 Evropská unie

Lucie Bednárová

Protestní Hnutí pěti hvězd a krajně pravicová Liga našly společnou řeč a na stole je koaliční dohoda, jejíž poslední verzi o tomto víkendu schvalují členové obou stran. Itálii tak čeká vůbec první euroskeptická vláda opírající se o populistické a antisystémové strany. Program „vlády změn“, jak o sobě budoucí koalice hovoří, má tři desítky bodů rozpracovaných na 58 stranách. Nechybí mezi nimi ani pasáž věnující se migraci, která bude jednou z největších priorit nového kabinetu. Obě strany slibují tvrdou ruku, četnější deportace migrantů a chtějí také změnit současná unijní pravidla o udělování azylu. Narazit s tím ale mohou u řady zemí EU včetně Česka.

Deportace migrantů, zřízení většího počtu detenčních táborů pro běžence bez dokumentů v italských regionech nebo zrušení nelegálně zřízených romských osad. To jsou jen některé z bodů, se kterými počítá koaliční smlouva pravděpodobné budoucí vlády v Itálii. Před pár dny ji uzavřelo protestní Hnutí pěti hvězd (M5S) s euroskeptickou a protiimigrační Ligou a v tento moment se k ní vyjadřují členové obou stran. „Všechny položky koaliční smlouvy 'vlády změny' nabraly konečnou podobu, jsem velmi šťastný. Uplynulých 70 dní bylo skutečně náročných, stalo se mnoho věcí, ale nakonec se nám podařilo uskutečnit naše volební sliby,“ radoval se v pátek na facebooku šéf M5S a jeden z možných adeptů na premiéra Luigi Di Maio.

V Itálii proběhly volby už v březnu a vítězné strany nebyly od té doby schopny najít průsečíky svých programů a domluvit se na vládě. Zemi na cestě k předčasným volbám zastavila až právě dohoda mezi M5S a Ligou. Před její vládou už ale v minulosti varovala řada komentátorů.

Velkých změn se pravděpodobně dočká řada oblastí včetně ekonomiky a zahraničněpolitické orientace země a stranou nezůstane ani italská migrační politika. Tam se otisknou zejména představy Ligy, které zaznívaly už v předvolební kampani. Strana tehdy volala po omezení počtu migrantů připlouvajících do Itálie z libyjských břehů, což je jedna z hlavních migračních tras do Evropy.

„O změnu migrační politiky usiluje bezpochyby Liga, která by chtěla velice radikálně zastavit příliv migrantů ze severní Afriky, Matteo Salvini (šéf Ligy; pozn. redakce) navíc řekl, že chce z Itálie poslat pryč 600 tisíc nelegálních migrantů,“ připomněl v nedávném rozhovoru pro INFO.CZ český novinář, který sleduje povolební jednání přímo v Itálii, Josef Kašpar.

O podrobnostech, jak to udělat, redakce hovořila s politikem Massmilianem Fedrigou, který byl nedávno v barvách Ligy zvolen hejtmanem kraje Friuli-Venezia Giulia. „V první řadě bychom měli zcela zablokovat cestu přes Středozemní moře. Diskutovat můžeme nad nedávnou myšlenkou francouzského prezidenta Emmanuela Macrona, který chce provádět kontrolu migrantů do Evropy a prověřování jejich žádostí o mezinárodní ochranu už v Africe, tedy mimo Evropu,“ řekl v rozhovoru pro INFO.CZ.

Dodal, že politika Ligy je namířena hlavně proti tzv. ekonomickým migrantům, kteří do Itálie přicházejí nelegálně za prací a s představou lepšího a snadnějšího života. Pro stát představují silnou finanční zátěž a často se stávají obětmi organizovaného zločinu, například obchodu s drogami.

Jak to bude s kvótami na uprchlíky?

Sliby, které zaznívají v kampaních, se v praxi často rozmělní, a je proto otázkou, co v případě nové italské koalice zůstane na papíře a co se nakonec podaří přetavit do praxe. Podle Martina Mejstříka z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze to s určitostí potká i právě oblast migrace. „Myslím, že ke zpřísnování podmínek dojde. Samozřejmě ale nejde naplnit prohlášení Salviniho, že bude Itálie posílat všechny migranty zpět – to není v silách země z ekonomického ani logistického hlediska. Určitě se ale můžeme dočkat zpřísnování podmínek pro udělování azylu,“ uvedl pro INFO.CZ.

Počítat lze také s tím, že novou italskou vládu bude slyšet při diskusích o revizi takzvaného unijního dublinského systému, které už několik měsíců probíhají mezi státy a institucemi EU. Tato pravidla říkají, že azylové řízení

zahájí ta členská země, ve které uprchlík poprvé požádal o azyl nebo ve které prokazatelně poprvé vstoupil na území EU. Itálie, která čelí příchodu migrantů, bude požadovat, aby se systém změnil tak, že se budou uprchlíci přerozdělovat mezi unijní země. Opět se tak vrací debata o tom, že by zbytek Evropy měl s tzv nárazníkovými zeměmi být solidárnější.

„Musíme docílit toho, aby se snížil tlak na vnější hranice způsobený přílivem migrantů,“ píše se v koaliční dohodě. „Selhání současného systému pravděpodobně zpočtybní schengenský systém,“ pokračuje text.

Nutno podotknout, že samotný tlak na revizi zdaleka neznamená, že by dění na evropské scéně směřovalo k jakékoli dohodě, která by Itálii v tomto směru vyhovovala. Například ohledně nového nastavení unijních pravidel pro udělování azylu se nedaří mezi státy EU najít potřebný kompromis už teď a italské volání po solidaritě to nebude mít lehké. Zatím poslední návrh z pera nynějšího bulharského předsednictví z konce března kritizovalo nejen Česko a další země střední a východní Evropy, ale také právě Itálie. Pro ni ale bulharský návrh naopak nebyl dostatečný a označila ho za „příliš měkký“.

Státy v pohledu na reformu rozděluje zejména otázka, zda součástí řešení má být přerozdělování žadatelů o azyl do dalších zemí v případě, že jedna země EU – zpravidla Itálie nebo Řecko – začne čelit výrazné zátěži. Bulhaři v posledním návrhu přišli s tím, že by si země měly mezi sebe uprchlíky přerozdělovat na základě „spravedlivého podílu“. Ten by se vypočítal na základě výkonu ekonomiky a také počtu obyvatel jednotlivých států EU.

Česko dlouhodobě přerozdělování uprchlíků dle tzv. kvót, jak se trvalému a povinnému přerozdělovacímu mechanismu říká, z principu odmítá. Vznikající Babišova vláda hodlá podobnou pozici zastávat i do budoucna a navíc chce přesvědčovat evropské partnery o její správnosti.

URL| <https://www.info.cz/clanek/30532/italsti-populiste-slibuji-ostry-boj-s-migraci-muze-to-vyustit-v-nove-uprchlicke-kvoty-pro-cesko>

Štěpán Soukeník rozšiřuje tým agentury Communication Lab

19.5.2018 **Kariera.iHNed.cz** str. 00

-rkp

Komunikační agentura Communication Lab posiluje svůj tým. Na pozici konzultanta nastoupil počátkem dubna Štěpán Soukeník. V týmu karlínské agentury má na starosti především korporátní komunikaci a strategické poradenství pro klienta Facebook.

Štěpán Soukeník má více než 10 let praxe v PR, public affairs, marketingu a mezinárodním obchodu. V posledních letech studoval a pracoval v zahraničí, mimo jiné pro americkou společnost Granicus, kde se specializoval na komunikaci veřejné správy, eGovernment a koordinoval expanzi do střední a východní Evropy. V roce 2011 spoluzaložil server Markething.cz a další zkušenosti nasbíral v agenturách Ogilvy a Havas, kde se věnoval klientům z oblastí digitální ekonomiky, energetiky či technologií.

V letošním roce dokončuje PhD studium na Katedře marketingové komunikace a PR, **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde také vyučuje a je autorem několika odborných publikací v oblasti strategické komunikace, lobbingu a digitálních médií.

URL| <http://kariera.ihned.cz/pro-hr-manazery/c1-66142870-stepan-soukenik-rozsiruje-tym-agentury-communication-lab>

Host Marcela Augustová, televizní a rozhlasová moderátorka

19.5.2018 **ČRo Radiožurnál** str. 01 10:06 Host Radiožurnálu

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Možná si děláme ze života trochu štvanici a málokdy se dokážeme jenom tak válet a to jsem přesně já. Tak tohle říká dnešní host našeho vysílání víkendového Radiožurnálu televizní a rozhlasová moderátorka moje bývalá kolegyně z České televize Marcela Augustová. Jsem moc ráda, že jsi přišla, vítám tě tady.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

No, já ti děkuju za pozvání.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Možná, že bychom jí mohli pozdravit potleskem.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Děkuju.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Zatleskat první návštěvníci, kteří jsou tady dnes s námi na dni otevřených dveří, sedí tady v činoherním studiu. Je to vlastně jedno z nejstarších studií z roku 1933. Jak se tady cítíš?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Cítím se dobře, ale vůbec jsem to prostředí nepoznala, že jsem před lety jsem chodila, tady jsem jaksi se účastnila rozhlasové práce, ale vůbec si nepamatuju, kde byla režie, kde jsme sedávali.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Naproti nám.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Prostě nepoznala jsem to.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Dveře byly za našimi zády.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Ale cítím se příjemně jako vždycky v rozhlase.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Já musím říct, že když jsme pátrali s dramaturgem Tomášem Černým, tak jsme našli, že archiv registruje tebe, tvůj hlas na nejstarších nahrávkách v roce 1988. Ale ty jsi v rozhlase začínala dřív ne?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Já jsem vlastně do Československého rozhlasu přišla v rámci studijním praxe po prvním ročníku na fakultě žurnalistiky, kdy se nikdo moc neptal. Prostě mě přidělili do rozhlasu. A přidělili mě šťastně a dobře.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Bylo to tehdy Domino, nebo Mikrofórum?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Tuším, že to bylo Studio mladých.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Ano.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

A pak bylo Mikrofórum, a pak přišla docela dlouhá éra Domina.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Ale ty jsi rozhlasu věrná stále, protože Český rozhlas Liberec a Toulky krajem, to je vlastně tvůj týdenní pořad, který se ale nevysílá živě. On se předtáčí. Baví tě ještě se takhle toulat? ,

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Baví. Já totiž si myslím, že nebo zastávám ten názor, že dokud člověk nezná svoje nejbližší okolí, tak skoro nemá cenu, aby vyrazil někam do daleka nebo nepociťuju to jako jako důležité. Takže to nejbližší okolí, tak skoro nemá cenu, aby vyrazil někam do daleka nebo nepociťuju to jako jako důležité. Takže to nejbližší okolí to nepoznáme skoro nikdy, protože.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Pořád někam jezdíme.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

U nás je tolik cestiček a stezek, po kterých jsem ještě nikdy nešla. Takže ráda se toulám i u nás na Záskaří.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Marcela Augustová je i vaším hostem, takže pro naše posluchače, kteří nás poslouchají. Nová adresa k dispozici pro vás červené kartičky, zelené fixy a můžete psát otázky, ale prosím čitelně, abychom to bez brýlí zvládli. Děkujeme.

/ Písnička /

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Nejvýraznější osobnost České televize Marcela Augustová je dnes hostem našeho vysílání.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

To je odvážné tvrzení.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Víkendového Radiožurnálu. Říká se o to tobě a já se přidám na tu stranu těch, kteří to říkají a budu to říkat dál. Pokud někdo nás slyší a chystá se sem do vinohradského studia, do takzvané S2 nebo R2 do čínoherních studia, tak do 11 hodin bude právě Marcela Augustová naším hostem. Já jsem říkala, že v České televizi jsi dlouholetou moderátorkou večerních Událostí. Když jsou volební studia, tak si v tom virtuálním. Občas Devadesátka ČT24. Před prací jsem četla, že mnohdy si stihneš buď zaplavat nebo projet se na kole nebo si třeba zahrát golf. Ten golf si vlastně před páry lety vyměnila, vyměnila za tenis. A já jsem v nějakém rozhovoru s

tebou četla, kdy jsi říkala, no přitom golfu se dozvíte spoustu věcí. Třeba, že jste hysterická, panikaříte při první chybě. Vnitřně si nevěříte, snadno se rozpláчете. A přitom si nic z toho sám o sobě nemyslíte. Tak jsi hysterická a panikaříš při první chybě?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

V golfu ano. A je to takové zvláštní, protože my jsme ho s mužem začali hrát proto, abychom se bavili a já se u toho strašně stresuju. Když je turnaj, v kterém jde samozřejmě úplně o houbu, protože to je turnaj amatérů. Ale člověk jako hrozně chce uspět a to jsou právě ty věci, který se dozvídá, protože v práci třeba tímhle netrpím. A u toho golfu já si, já si vlastně většinou docela trápím.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

A v práci tím netrpíš. Je to tím, že vždy si byla ten typ moderátora, který nepodceňoval přípravu. Až abnormálně se vlastně snažil být připraven.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

No, tak snažím se, protože v živém vysílání nikdy nevíš, co se stane. Tak se snažím být připravená.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

No víš, ale nechceš to přivolávat.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Pokud možno na všechno, ale stejně to všechno nikdy člověk neobsáhne, protože vždycky může nastat nebo nastává často situace, kdy se dostaneš do stavu, že si řekneš, to se mi ještě nestalo.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Kdy se ti to stalo naposledy?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

No téměř při každém vysílání se stává něco, co člověka zaskočí, ale tak se snažím prostě vnitřně na to být připravená. A pokračovat pořád dál a nenechat se zaskočit, ale neříkám, že to záleží na divácích, jestli to poznají, nebo nepoznají.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

No, když jsme zmínili tvoje rozhlasové začátky tady v tom studiu v této budově, tak musím říct, že vlastně ty jsi spolupracovala jednak s hlavní redakcí vysílání pro děti a mládež a podílela se na tom pořadu Domino, který už jsme zmiňovali. Ty jsi jezdila i na dětské tábory, kde vlastně jste museli připravit a následně tedy odvysílat tři čtvrtě hodinu čistého času nebo hodinu. Já si myslím, že v té době s tou technikou, jakou jste měli k dispozici, to muselo být neuvěřitelné dobrodružství ale taky stres.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

No byl to, byl to adrenalin, ale zároveň to byly krásný zážitky, protože to byla vlastně takové týdenní putování. Třeba jednou jsme byli v Jizerkách tam u nás na severu. Pak jsme byli na Jižní Moravě. A člověk přes den točil, pak to musel sestříhat, pak se vysílalo, takže moderoval, a pak zase točil a všechno to měl pod palcem režisér Láďa Rybišar, na kterýho já strašně ráda vzpomínám, protože on byl na jednu stranu jako hrozně náročněj, ale on byl náročněj sám na sebe a stejně byl i na ostatní. A člověk přišel a už se ti to Láďo líbí, jak jsme tu reportáž? Ne. Takže znova přestříhat, předělat a dokud prostě to nebylo podle jeho představ, tak člověka nenechal od toho odejít, ale říkám, že vlastně troufám si říct, že nikdo z té party, v který jsme vlastně tohle vysílání připravovali. To nenesl nijak úkorně, protože viděl, že ten Láďa sám k sobě je stejně tvrděj jako byl na nás no.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Když jsi zmínila ty kolegy, tak já musím přidat ještě jméno, které v Českém, Československém rozhlasu i v České televizi posluchači znají a to je Miroslav Karas, dlouholetý zpravodaj v Polsku, potom v Ruské federaci, zpětně v Polsku. Vy jste vlastně uváděli Děti Evropou, to byl rok 1990 a byla to taková ta expedice, kde jste uváděli reportáže a vlastně jste šli cestou Evropou po trase Jiřího z Poděbrad. Na kolik třeba ta spolupráce s člověkem, kterého znáš velmi dobře, znáš ho velmi dlouho. Je na jednu stranu lehká a na druhou stranu v něčem přece jen komplikovanější. Jak si člověk v rádiu i v televizi, když vysíláš a pracuješ, musí sednout na první dobrou?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Já jsem s tím Mirkem, to jsou opravdu skoro desítky let už, co se známe, takže to je taková spolupráce. Člověk ví, že v tom druhém má oporu, že se na něj může spolehnout. A poznala jsem to i vlastně v rádiu Retro, které jsme udělali před Vánoci loni s Václavem Žmolíkem. Pardon s Honzou Kovaříkem a po letech jsme se potkali. A já jsem z toho měla trochu hrůzu, protože jsem tak jako moc nevěděla, do čeho jdu a co se ode mne bude žádat. Ale najednou jsem si uvědomila, že když jsme ve studiu seděli, takže že ta chemie jako funguje a ten strach, ta obava ze mě spadli. A byla to jedna z nejhezčích prací, kterou jsem kdy zažila.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Honza Kovařík, který vysílá, moderuje na sesterské stanici Český rozhlas 2 vlastně co by v České televizi zakladatel toho Dobrého rána s Českou televizi, dobrého jitra toho ranního vysílání. Marcela Augustová je dále naším hostem i vaším. Tak pokud chcete, přicházejí nám první červené kartičky s otázkami bude rády pokud nám přidáte do sbírky další a my v průběhu toho dnešního povídání tady ve studiu S2 budeme odpovídat.

/ Písnička /

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Televizní moderátorka je dnes tady naším hostem při dni otevřených dveří, a to protože právě tady, právě v tomto čínoherním studiu začínala. Když se budu bavit o těch nenadálých situacích a zase se vracím do toho rozhlasového prostředí, které ti bývalo a stále je, protože jsi jednou týdně v Českém rozhlasu v Liberci. Tak je ti blízké. Tak mně přijde poměrně parádní historka, doufám, že se na mě teď nebudeš zlobit, když tady před.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

No, čekám co vytáhneš.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Před dámami, protože většina dam je tady s námi ve studiu S2. Při přímém přenosu Domina, kdy to bylo někde na vlakovém nádraží k nějaké historické trati, tak režisér ti řekl, mluv. A ty jsi mluvila, mluvila, pak už jsi neměla co a ten pokyn od režiséra, který byl neúprosný zněl, opět mluv. A víte co udělala Marcela? Marcela se chytla toho vlaku a počítala vagóny.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Ano, bylo to v Rajhradě a byl to zmiňovaný Ladislav Rybišar, a když jsem byla asi u patnáctého vagónu, tak říkal radši mlč.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

No, a to jsou právě ty nenadálé situace. Mně to přijde jako opravdu vtipná a parádní historka, ale dokážu se vžít do té situace, kdy, kdy opravdu nevíš, co, co uděláš a víš, že musíš mluvit, tak začneš.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Že je potřeba ten čas nějak vyplnit a já jsem při tom plachý introvert. Já vlastně radši lidi poslouchám, než sama jako vyprávím.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Když ta nenadála situace nastane třeba v televizi, protože tady se ptá někdo, jestli se používá stále čtecí zařízení? Jestli ty s ním pracuješ v podstatě při každé službě?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Ano.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Tak co děláš v té chvíli, kdy vypadne? Ono prostě čas od času vypadne nebo se točí vzhůru nohama.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Dokonce je to první věc, která vlastně vypadává, pokud se děje něco mimořádného a nastane nějaká nenadála situace, tak to čtecí většinou opouštíme a vydáváme se na pole improvizace. No, to je právě jak jsi mluvila o té přípravě, já mám ráda nebo ten pocit, že vnitřně vím, že jsem připravená a vybavená informacemi, abych mohla divákovi, byť improvizovaně, tak tlumočit obsah toho vysílání a to co ho čeká, co bude dál. A vím, že pak se od toho čtecího prostě můžu odpoutat a mluvit z patra, z hlavy.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Starý dobrý papír ale vždy s sebou?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

To určitě, bez papíru ani ránu, protože my sice vysíláme s tabletem dneska, ale to je jenom technika. A taky se občas kousne a zamrzne a zasekne, takže papír to je jistota moderátorova.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Podívej, co jich tady na tebe mám připravených. No, rozhlas slaví, slavíme 95. narozeniny. Je to rozhlas, který je v dobré kondici, sluší mu to, i bych v podstatě řekla, že mládne.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

To nepochybně.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Co by jsi mu popřála?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Popřála bych mu odvahu otevírat témata, která se sluší otevírat veřejnoprávním médiím, protože je nesvazují limity těch privátních, která jsou ovlivněná zájmy vlastníků. Takže to asi nejvíc.C

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Jaký ty jsi posluchač?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Vděčný, protože rozhlas poslouchám poměrně často většinou v autě a poslouchám ho tak jako, že pro mě to je určité zklidnění třeba, když se vracím domů z práce, tak poslouchám klasickou muziku na Vltavě většinou a je to takový ponor, že silnice je prázdná, je večer. Takže si to můžu tak jako všechno i to řízení i to poslouchání u toho vychutnávat.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

No, k tomu řízení se vrátíme po zprávách po půl 11 s Marcelou Augustovou, která tady ve studiu S2 odpoví i na otázky příchozích návštěvníků dne otevřených dveří Českého rozhlasu. Ale pokud vy nás posloucháte doma, pak adresa, dotazy@rozhlas.cz. Je ta, která je pro vás. Dobrý den.

/ Písnička /

/ Reklama /

/ Zprávy /

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

A posloucháte nás z činoherního studia S2. Je to jedno z nejstarších, je z roku 1933. Mým hostem je žena, která původně chtěla být herečkou. Dokonce se na DAMU hlásila, ale naštěstí jí tam nevzali. Hrála dokonce ve 4 filmech a v té filmografii jsou Páni Edizoni, seriál Posterestante, televizní film Ztracená brána a vždy v nich hrála moderátorku. Moderátorka televizní i rozhlasová Marcela Augustová.

/ Písnička /

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Augustovou, která je dnes naším hostem tady při dni otevřených dveří ve vysílání víkendového Radiožurnálu si můžete povídat i vy, pakliže lístečky, které máte na svých židlích, si vezmete do ruky, případně z tou propiskou, která tady putuje někde, napíšete pár slov, které dají dohromady otázku, tak mi za chvíli budeme odpovídat. Ostatně vy, kteří nás posloucháte doma, tak dotazy@rozhlas.cz je adresa, na kterou můžete psát. No, když jsme se bavili o tom dojíždění a o tom, jakou posloucháš muziku a jaký jsi vlastně rozhlasový posluchač, tak kolik ty toho tak ročně najezdíš, protože s rodinou stále bydlíš blízko Liberce. Tak ta vzdálenost od tvé garáže ke garáži na Kavčích horách v České televizi.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

110 kilometrů.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

110 kilometrů což.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Takže denně 220, ročně najedu zhruba něco mezi 65, 70 tisíc. Takže se nerada dívám na tachometr svého auta.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Tomu plně rozumím. Jaký jsi řidič, řidička?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

To musí soudit ti, kteří jsou buďto se mnou v autě, ale já jsem tam většinou sama a ti, kteří jsou se mnou na silnici. Snažím se být ohleduplný řidič, ale nemám ráda, když se to na silnici příliš vleče. Mám ráda svižnou

jízdu. Tím neříkám, že jezdím jako čuně, to ne, ale, ale mám ráda, když je ten provoz plynulý, což si myslím, že s tím máme trochu problémy.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Neumíme spoustu věcí na té silnici. Zelenou vlnu naší posloucháš?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Poslouchám.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Bez ní se neobejdeš?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Teď jsem cestovala v týdnu do Brna, takže jsem poslouchala neustále, protože jsem zjistila, že u Litomyšle je velká ucpávka, takže jsem vděčně využila objížďku přes obec Čistá, na kterou bych jinak nepřišla.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

No, já se zase vrátím k těm rozhlasovým začátkům, protože Domino, kde si pracovala, tak bylo moc hezké kufrování s Dominem, kdy se vlastně vyjíždělo a dělali se reportáže v různých místech naší republiky. A kufrování jako takové samozřejmě mě nedá, abych se nezeptala, jak ty kufruješ čas od času. Zabloudíš, netrefíš, jak to máš s mapami?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

No, já mám ráda papírové mapy. Já ráda si je, i když je nepotřebuju, tak ráda už od dětství listuju atlasem a jako malá jsem si i mapy ráda kreslila a vymýšlela a to mě bavilo a táta to vděčně vždycky si vzal ty obrázky a říkal, vyprávěj mi o tom. Takže to byly takové naše, naše chvíle, který si do dneška pamatuju a dnes už si mapy nekreslím, ale ráda do nich pořád koukám a mnohem říkám, radši do těch papírových než, než třeba v telefonu.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Takže nekufruješ?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

No, snažím se, ale teď právě v tom Brně jsem například zoufale hledala univerzitní kampus, a když už jsem ho našla, tak jsem hledala vědeckotechnický park, který je v jedné budově. Všechno jsem projela a pořád byla to ta poslední budova, na kterou jsem natrefila, ale byla jsem tam včas. Bojovka trochu.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Otázky, které napsali tady posluchači, tak jedna z nich je, jak musíš být časově ukázněná a být před vysíláním na místě? To znamená ty, těch 110 kilometrů to jedeš jak dlouho?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

To jedu přes den, když je provoz, tak hodinu 20 a večer, když se vracím, když říkám ta silnice už bývá podstatně volnější, tak to je něco malinko přes hodinu.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

A v kolik tedy vyjíždíš?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

No, mám na to takovou historku, právě se mě ptala paní, kdy tak musím v té televizi být a rovnou si jako odpověděla, říká tak v 5? Já jsem říkala, no to ne. A ona říká, ještě pozdějc? Ale, když je běžné vysílání ve všední den, tak vyrazím z domova před polednem, protože od 2 máme takovou velkou poradou, kde vlastně už se tak jako to vysílání Událostí, říkáme si, jak bude vypadat, bodový scénář a tak dále a tak dále. A pak vlastně už celé odpoledne má člověk nějakou práci. Takže to je běžný režim a o víkendu jezdím trochu později, ale jenom o malinko, tak řekněme třeba po jedné hodině.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

No, my tě tady do té jedné zdržovat nebudeme, ale v každém případě po 11 až rozhovor tady ve studiu S2 skončí, tak si k dispozici našim posluchačům.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Ráda.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

A návštěvníkům dne otevřených dveří, kteří už teď za tebou chodí s fotografiemi nebo s kartičkami a žádají o autogram. Marcela Augustová je dál našim hostem.

/ Písnička /

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Mým hostem ve vysílání víkendového Radiožurnálu. Teď při dni otevřených dveří nevysíláme z našeho radiožurnálového studia, ale jsme ve studiu S2, což jak jsem říkala, je jedno ze studií, kde Marcela co by ještě studentka vysoké školy. Žurnalistika se to tehdy jmenovalo.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Ano tak.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Fakulta žurnalistiky Univerzity Karlovy, posléze tedy **fakulta Sociálních věd** Univerzity Karlovy. Tak tady v tom studiu vlastně začínala v reportérské, redaktorské a moderátorské pozici ve vysílání pro děti a mládež. Co tě bavilo nebo co tě přivedlo, proč si vlastně docela dlouhou dobu byla v téhle redakci?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

No, byla to shoda náhod, protože říkám, já jsem k rozhlasu přišla vlastně jako studentka na praxi a vlastně jsem nikdy nepracovala v tištěných médiích, protože tohle mě tak nějak chytlo a pohltilo. A vlastně odsud jsem se přesunula do televize, ale to rádio jsem vlastně nikdy neopustila a mám ho tak jako takovou vnitřní komůrku, když chci dělat věci úplně po svém, v klidu, tak rozhlas mi tuhle příležitost dává a já jí hrozně ráda, ráda využívám. A je to třeba ty Toulky krajem dneska v Liberci, který tam teda připravuju. Tak to je takovej pořad, kterej je milej, hodnej, nemusí člověk vlastně vypadne z toho, z toho zpravodajského rytmu, kterej je občas šílenej a má čas na ponor a na soustředění a to je mi příjemný.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

A toulky vznikají kde? V pracovně Marcely Augustové v kuchyni nebo na zahradě pod pergolou, když je hezky?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Toulky vznikají v podstatě průběžné kdekoliv se ocitnu, tak si říkám, hele tohle je zajímavý, tam třeba bych mohla tu zúročit jako nějaký typ a pozvat tam posluchače. Takže to je takový proces a já si pak vlastně to psaní to je asi nejdelší fáze. A já si vlastně vždycky udělám takovou osnovu a postupně si do ní doplňuju různé nápady, dojmy, vjemy a pak vlastně to všechno zabalím a sepíšu a pak to vlastně připravím.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Jaký jste cestoval, jaký jsi typ cestovatele?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Já ráda chodím pěšky a ráda jezdím na kole a z toho vyplývá, že je to opravdu potom nejbližším okolí, který se snažím poznat a mám ráda, když třeba člověk narazí na nějakou cestu a já říkám, já nevím kam vede a jsem na to zvědavá. Takže tak se nechávám vlastně, ale já nejsem plánovací typ. Já to tak mám s tím cestováním, ale i s životem, že vlastně jsem nikdy nic moc si neříkala a teď z bodu A do bodu B. Tak to nechávám plynout a nechávám se unášet.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

No, ale jako matka, když tvoji dva synové byli hodně malý, tak si mi tak nepřišla. Tam mi přišlo, že jsi hodně plánovala za ně a byla jsi taková ta, já tomu říkám urputná matka.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Byla.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Která chtěla, aby ty děti to někam dotáhly. Vlastně si je táhla nebo jsi je mnohdy vlekla.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Naštěstí se včas vymanili. Ne oni oba vlastně kluci, když spěli do toho věku, kdy začalo být aktuální povídat si o tom, co by v životě chtěli a co by je bavilo dělat, tak oba shodně řekli, hlavně ne to, co ty. Ale vlastně oba v té branži se pohybují. Lukáš je editor a Kryštof se pohybuje vlastně ve filmovém prostředí na filmovém place.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Je teď ta doba, kdy už dokážete otevřeně doma mluvit o tom, co jim bylo nepříjemné, kam si je, kam si je nutila. Nebo je to taková věc, která v mnohých rodinách se řeší tím, že o tom se nebudeme bavit, to už je uzavřená kapitola?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Já myslím, že oni to vystihli oba dva velmi přesně. A už je to hodně let zpátky, kdy vlastně, když Lukáš skončil se závodním lyžováním, který dělal vcelku dobře, tak mně říkal, víš mami, já už nikdy nechci nic dělat organizovaně. Takže od té doby si dělá věci po svém a já se snažím mu do toho nemluvit a myslím, že máme dneska vztah takovej, že Lukáš vlastně byl hrozně introvertní dítě zamklý a dneska, když spolu jdeme na večeri, tak si krásně pokecáme, mluví a jsou to hrozně příjemně strávený večery.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Marcela Augustová, host dnešního vysílání víkendového Radiožurnálu.

/ Písnička /

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Televizní a rozhlasová moderátorka Marcela Augustová je dnes se mnou ve vysílání víkendového Radiožurnálu. I s vámi, kteří jste přišli na ten den otevřených dveří, který probíhá tady v budově rozhlasu na Vinohradské až do 18 hodin. Marcelo, ptají se tě, jak to děláš, že vypadáš stále tak mladě?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

To se musím smát, protože, když se podívám do zrcadla, tak snažím se být realista a vidím, že nevypadám pořád stejně, ale já to nějak tohle moc neřeším, nedržím diety, nemažu se žádnějma extra drahejšma krémama. Prostě tak to nějak je zařízený.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Sportuješ kolikrát týdně, jak to zvládáš?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Snažím se denně.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

To znamená co?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Tak ráno si.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Když si čistíš zuby, tak u toho děláš dřepy?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Ne to ne, no někdy, někdy. Ale to teďka už začínám lenivět, takže to vynechávám, ale cvičím tibetany ráno. To je taková to jdeme s kočkou na zahradu, kočka se tam protahuje a já si cvičím. To je takový náš rituál.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Ona tě nechá cvičit?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

No, nechá. Matěj je líná a já se snažím nebýt líná. A tak to a jinak se snažím tak chodit pěšky. To mě baví, a když mám čas, tak ráda hraju ten golf a ráda jezdím na kole. Snažím se každý den se nějak hýbat, protože, ale ono to je tak, vlastně to vyplyne, protože se člověk u toho cítí spokojeně, tak to provozuje ty činnosti, ale ne že bych to měla nějak a teď budu hodinu něco pro sebe dělat. To ne.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Mně se tady ptají, jestli vyjždíme někdy někam do regionálních studií. Tak za tebou do libereckého studia teď nepojedu, ale mohu slíbit, že s naším rstreamem se pohybujeme poměrně čile po republice a 26. budeme sice v Praze ,ale budeme na Vyšehradě vysílat přímým přenosem Prag food festival. Jaký je tvůj vztah k jídlu a k vaření?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Pozitivní, ráda jím a ráda vařím. A baví mě zkoušet nové věci. Takže ráda, když objevím nějaký recept. Občas mi mladší syn posílá různé odkazy. A říká mami, tohle zkus uvařím, tak já to vždycky udělám a pak on to otestuje. Ráda nakládám masa a máme to tak rozdělený, že já nakládám a manžel griluje.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Po 12. hodině vždy o víkendu Gastronomická glosa Pavla Maurera. Inspiruje tě i někdy jeho pohled na věci?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

No, ta poslední věta, snažím se nežít blbě a nejíst taky.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

No, tak to odměnili tady posluchači, kteří jsou spolu s námi. Lepší rádio a nebo televize, ptá se někdo?

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Tak já už jsem to naznačila. Je to každé mně přináší něco jiného. Televize mi dává tu zpravodajskou dynamiku a rozhlas je pro mě takový ten úkrok do klidu, do soustředění a do většího ponoru.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Já moc děkuju, že jsi přijala jednak naše pozvání.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Já za něj děkuju.

Patricie STROUHALOVÁ, moderátorka

Děkuju vám všem, kteří jste byli tady s námi ve studiu S2 tu hodinu a strávili jsme jí společně s víkendovým hostem Radiožurnálu Marcelou Augustovou. Děkuju.

Marcela AUGUSTOVÁ, televizní a rozhlasová moderátorka

Já děkuju.

Univerzita Karlova bude vzdělávat profesionály ve zdravotnictví ze střední a východní Evropy

18.5.2018 novinky.cz str. 00 Věda a školy
fš

Pražská **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**) uzavřela ve čtvrtek 17. května smlouvu o akademické spolupráci s Management Centrem v Innsbrucku (MCI) a Advance Healthcare Management Institutem v Praze (AI). Spolupráce se týká nového studijního programu MBA in Hospital and Health Management, který je určen pro profesionály ze střední a východní Evropy pracující v oblasti zdravotnictví.

Cílem MBA programu je poskytovat vzdělání v tématech souvisejících s ekonomikou a řízením zdravotnictví - patří sem poskytování zdravotních služeb, národní modely zdravotní péče, řízení nemocnic, zdravotní pojištění a léková politika.

Program se zaměřuje na zdravotnický management s důrazem na podnikání, inovace a rozvoj osobnostních dovedností. Důraz se bude klást na aplikaci poznatků v praxi.

Reputace ekonomie na FSV

„Je to náš první MBA program a Institut ekonomických studií FSV si k němu vybral velmi kvalitní domácí i zahraniční partnery. Zároveň nás velmi těší, že reputace ekonomie na naší fakultě je taková, že když Advance Institute a MCI v Innsbrucku hledaly partnera pro svůj další rozvoj, obrátili se odborníci na kolegy z Institutu ekonomických studií. Pro fakultu je to možnost rozvoje dalších úrovní vzdělávání,“ okomentovala to pro Novinky děkanka **FSV UK** Alice Němcová Tejkalová.

Za fakultu se na výuce budou podílet právě odborníci ze zmíněného ekonomického institutu. Ti hodlají využít svých kompetencí v oblasti kvantitativní analýzy zdravotního sektoru a v oblasti finanční analýzy podniků. Dále pak zkušenosti a znalosti, které rozvíjejí v oblasti zdravotní ekonomie díky své několikaleté účasti v Centru zdravotní ekonomie a managementu na Univerzitě Karlově.

Podpisu smlouvy byli přítomni děkanka Němcová Tejkalová, ředitel Institutu ekonomických studií FSV Martin Gregor, rektor MCI Andreass Altmann a řídicí partner AI Pavel Hroboň.

URL| <https://www.novinky.cz/veda-skoly/472473-univerzita-karlova-bude-vzdelavat-profesionaly-ve-zdravotnictvi-ze-stredni-a-vychodni-evropy.html>

Čeští studenti vzpomenu na Jána Kuciaka. Na akci vystoupí jeho kolegyně i slovenský raper Vec

18.5.2018 magazin.aktualne.cz str. 00 Zahraničí
Zahraničí

Benefiční akce proběhne příští úterý 22. května. Nabídne třeba diskusi s novináři z Českého centra pro investigativní žurnalistiku. Praha - Studenti

Praha - Studenti žurnalistiky na pražské Univerzitě Karlově uctí příští týden v úterý památku slovenského investigativního novináře Jána Kuciaka a jeho partnerky Martiny Kušnírové. Těla zavražděné dvojice našla slovenská policie letos v únoru.

Akce, která proběhne na **Fakultě sociálních věd** UK na Smetanově nábřeží, má současně rozšířit povědomí o práci investigativních novinářů v Česku a podpořit České centrum pro investigativní žurnalistiku.

Na benefici vystoupí například jeho zakladatelka Pavla Holcová. Ta s Kuciakem spolupracovala na kauze týkající se působení italské mafie na Slovensku. Článek, který se měl případu věnovat, už ale Kuciak nestihl dokončit.

"Naše fakulta tuto benefici podpořila, jsme rádi, že našim studentkám a studentům není jedno, co se kolem nich děje," řekla pro Aktuálně.cz děkanka **Fakulty sociálních věd** Alice Němcová Tejkalová.

Výtěžek z dobrovolného vstupného poputuje do Českého centra pro investigativní novinářinu.

Sám Kuciak získal vysokoškolský diplom ze žurnalistiky na Univerzitě Konštantína Filozofa v Nitře.
"Krv na rukách"

Pražští studenti chtějí pomocí události s názvem "Neprůstřelná benefice" dát najevo rozhořčení nad smrtí dvou mladých lidí. Kuciak i jeho partnerka byli zavražděni v pouhých sedmadvaceti letech. Letos v květnu se měla dvojice brát.

"Pro udržení liberální demokracie jsou investigativní novináři naprosto zásadní," uvedl Josef Šlerka z Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky, který na úterní akci také vystoupí. "Finanční podpora investigativní žurnalistiky, byť třeba i jen drobná, je podporou samotných základů demokracie," dodal.

Dál na akci promluví i Peter Bárdy, šéfredaktor webu Aktuality.sk, pro který Kuciak pracoval.

Po skončení dvouhodinové panelové diskuse začne hudební program a vystoupí i slovenský raper Vec. Ten už zpíval na březnovém Koncertu pro Jána a Martinu v Bratislavě. Pro dvojici složil píseň "Krv na rukách", ve které vyzývá Slováky, aby si "nenechali skákat po hlavě".

Vražda Jána Kuciaka způsobila zemětřesení na slovenské politické scéně a vyvolala pochybnosti o bezpečí novinářů. Kuciak se mimo jiného věnoval rozkrývání aktivit italských podnikatelů na východním Slovensku a jejich vazbám na spolupracovníky bývalého premiéra Roberta Fica.
Video: Slováci zveřejnili poslední záběry Kuciaka ze dne vraždy

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/jan-kuciak-benefice-slovensko-univerzita-karlova-novinari/r~807023e259cf11e8b8efac1f6b220ee8/>

Čeští studenti vzpomenou na Jána Kuciaka. Na akci vystoupí jeho kolegyně i slovenský raper Vec

18.5.2018 zena.cz str. 00 Zahraničí
Zahraničí

Benefiční akce proběhne příští úterý 22. května. Nabídne třeba diskusi s novináři z Českého centra pro investigativní žurnalistiku. Praha - Studenti

Praha - Studenti žurnalistiky na pražské Univerzitě Karlově uctí příští týden v úterý památku slovenského investigativního novináře Jána Kuciaka a jeho partnerky Martiny Kušnírové. Těla zavražděné dvojice našla slovenská policie letos v únoru.

Akce, která proběhne na **Fakultě sociálních věd** UK na Smetanově nábřeží, má současně rozšířit povědomí o práci investigativních novinářů v Česku a podpořit České centrum pro investigativní žurnalistiku.

Na benefici vystoupí například jeho zakladatelka Pavla Holcová. Ta s Kuciakem spolupracovala na kauze týkající se působení italské mafie na Slovensku. Článek, který se měl případu věnovat, už ale Kuciak nestihl dokončit.

"Naše fakulta tuto benefici podpořila, jsme rádi, že našim studentkám a studentům není jedno, co se kolem nich děje," řekla pro Aktuálně.cz děkanka **Fakulty sociálních věd** Alice Němcová Tejkalová.

Výtěžek z dobrovolného vstupného poputuje do Českého centra pro investigativní novinářinu.

Sám Kuciak získal vysokoškolský diplom ze žurnalistiky na Univerzitě Konštantína Filozofa v Nitře.

"Krv na rukách"

Pražští studenti chtějí pomocí události s názvem "Neprůstřelná benefice" dát najevo rozhořčení nad smrtí dvou mladých lidí. Kuciak i jeho partnerka byli zavražděni v pouhých sedmadvaceti letech. Letos v květnu se měla dvojice brát.

"Pro udržení liberální demokracie jsou investigativní novináři naprosto zásadní," uvedl Josef Šlerka z Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky, který na úterní akci také vystoupí. "Finanční podpora investigativní žurnalistiky, byť třeba i jen drobná, je podporou samotných základů demokracie," dodal.

Dál na akci promluví i Peter Bárdy, šéfredaktor webu Aktuality.sk, pro který Kuciak pracoval.

Po skončení dvouhodinové panelové diskuse začne hudební program a vystoupí i slovenský raper Vec. Ten už zpíval na březnovém Koncertu pro Jána a Martinu v Bratislavě. Pro dvojici složil píseň "Krv na rukách", ve které vyzývá Slováky, aby si "nenechali skákat po hlavě".

Vražda Jána Kuciaka způsobila zemětřesení na slovenské politické scéně a vyvolala pochybnosti o bezpečí novinářů. Kuciak se mimo jiného věnoval rozkrývání aktivit italských podnikatelů na východním Slovensku a jejich vazbám na spolupracovníky bývalého premiéra Roberta Fica.

Video: Slováci zveřejnili poslední záběry Kuciaka ze dne vraždy

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/jan-kuciak-benefice-slovensko-univerzita-karlova-novinari/r~807023e259cf11e8b8efac1f6b220ee8/>

Čeští studenti vzpomenu na Jána Kuciaka. Na akci vystoupí jeho kolegyně i slovenský raper Vec

18.5.2018 [aktualne.cz](https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/jan-kuciak-benefice-slovensko-univerzita-karlova-novinari/r~807023e259cf11e8b8efac1f6b220ee8/) str. 00 Zahraničí
Zahraničí

Benefiční akce proběhne příští úterý 22. května. Nabídne třeba diskusi s novináři z Českého centra pro investigativní žurnalistiku. Praha - Studenti

Praha - Studenti žurnalistiky na pražské Univerzitě Karlově uctí příští týden v úterý památku slovenského investigativního novináře Jána Kuciaka a jeho partnerky Martiny Kušnírové. Těla zavražděné dvojice našla slovenská policie letos v únoru.

Akce, která proběhne na **Fakultě sociálních věd** UK na Smetanově nábřeží, má současně rozšířit povědomí o práci investigativních novinářů v Česku a podpořit České centrum pro investigativní žurnalistiku.

Na benefici vystoupí například jeho zakladatelka Pavla Holcová. Ta s Kuciakem spolupracovala na kauze týkající se působení italské mafie na Slovensku. Článek, který se měl případu věnovat, už ale Kuciak nestihl dokončit.

"Naše fakulta tuto benefici podpořila, jsme rádi, že našim studentkám a studentům není jedno, co se kolem nich děje," řekla pro Aktuálně.cz děkanka **Fakulty sociálních věd** Alice Němcová Tejkalová.

Výtěžek z dobrovolného vstupného poputuje do Českého centra pro investigativní novinářinu.

Sám Kuciak získal vysokoškolský diplom ze žurnalistiky na Univerzitě Konštantína Filozofa v Nitře.
"Krv na rukách"

Pražští studenti chtějí pomocí události s názvem "Neprůstřelná benefice" dát najevo rozhořčení nad smrtí dvou mladých lidí. Kuciak i jeho partnerka byli zavražděni v pouhých sedmadvaceti letech. Letos v květnu se měla dvojice brát.

"Pro udržení liberální demokracie jsou investigativní novináři naprosto zásadní," uvedl Josef Šlerka z Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky, který na úterní akci také vystoupí. "Finanční podpora investigativní žurnalistiky, byť třeba i jen drobná, je podporou samotných základů demokracie," dodal.

Dál na akci promluví i Peter Bárdy, šéfredaktor webu Aktuality.sk, pro který Kuciak pracoval.

Po skončení dvouhodinové panelové diskuse začne hudební program a vystoupí i slovenský raper Vec. Ten už zpíval na březnovém Koncertu pro Jána a Martinu v Bratislavě. Pro dvojici složil píseň "Krv na rukách", ve které vyzývá Slováky, aby si "nenechali skákat po hlavě".

Vražda Jána Kuciaka způsobila zemětřesení na slovenské politické scéně a vyvolala pochybnosti o bezpečí novinářů. Kuciak se mimo jiného věnoval rozkrývání aktivit italských podnikatelů na východním Slovensku a jejich vazbám na spolupracovníky bývalého premiéra Roberta Fica.

Video: Slováci zveřejnili poslední záběry Kuciaka ze dne vraždy

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/jan-kuciak-benefice-slovensko-univerzita-karlova-novinari/r~807023e259cf11e8b8efac1f6b220ee8/>

Čeští studenti vzpomenou na Jána Kuciaka. Na akci vystoupí jeho kolegyně i slovenský raper Vec

18.5.2018 sport.aktualne.centrum.cz str. 00 Zahraničí
Zahraničí

Benefiční akce proběhne příští úterý 22. května. Nabídne třeba diskusi s novináři z Českého centra pro investigativní žurnalistiku. Praha - Studenti

Praha - Studenti žurnalistiky na pražské Univerzitě Karlově uctí příští týden v úterý památku slovenského investigativního novináře Jána Kuciaka a jeho partnerky Marty Kušnírové. Těla zavražděné dvojice našla slovenská policie letos v únoru.

Akce, která proběhne na **Fakultě sociálních věd** UK na Smetanově nábřeží, má současně rozšířit povědomí o práci investigativních novinářů v Česku a podpořit České centrum pro investigativní žurnalistiku.

Na benefici vystoupí například jeho zakladatelka Pavla Holcová. Ta s Kuciakem spolupracovala na kauze týkající se působení italské mafie na Slovensku. Článek, který se měl případu věnovat, už ale Kuciak nestihl dokončit.

"Naše fakulta tuto benefici podpořila, jsme rádi, že našim studentkám a studentům není jedno, co se kolem nich děje," řekla pro Aktuálně.cz děkanka **Fakulty sociálních věd** Alice Němcová Tejkalová.

Výtěžek z dobrovolného vstupného poputuje do Českého centra pro investigativní novinářinu.

Sám Kuciak získal vysokoškolský diplom ze žurnalistiky na Univerzitě Konštantína Filozofa v Nitře. "Krv na rukách"

Pražští studenti chtějí pomocí události s názvem "Neprůstřelná benefice" dát najevo rozhořčení nad smrtí dvou mladých lidí. Kuciak i jeho partnerka byli zavražděni v pouhých sedmadvaceti letech. Letos v květnu se měla dvojice brát.

"Pro udržení liberální demokracie jsou investigativní novináři naprosto zásadní," uvedl Josef Šlerka z Nadačního fondu nezávislé žurnalistiky, který na úterní akci také vystoupí. "Finanční podpora investigativní žurnalistiky, byť třeba i jen drobná, je podporou samotných základů demokracie," dodal.

Dál na akci promluví i Peter Bárdy, šéfredaktor webu Aktuality.sk, pro který Kuciak pracoval.

Po skončení dvouhodinové panelové diskuse začne hudební program a vystoupí i slovenský raper Vec. Ten už zpíval na březnovém koncertu pro Jána a Martinu v Bratislavě. Pro dvojici složil píseň "Krv na rukách", ve které vyzývá Slováky, aby si "nenechali skákat po hlavě".

Vražda Jána Kuciaka způsobila zemětřesení na slovenské politické scéně a vyvolala pochybnosti o bezpečí novinářů. Kuciak se mimo jiného věnoval rozkrývání aktivit italských podnikatelů na východním Slovensku a jejich vazbám na spolupracovníky bývalého premiéra Roberta Fica.

Video: Slováci zveřejnili poslední záběry Kuciaka ze dne vraždy

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/jan-kuciak-benefice-slovensko-univerzita-karlova-novinari/r~807023e259cf11e8b8efac1f6b220ee8/>

Bitva o gdaňské muzeum. Expozice má ukázat „polský pohled“ na válku, exředitel žaluje vládu

18.5.2018 ct24.cz str. 00 Svět
fabianovap

Polský pohled místo širšího mezinárodního kontextu. V takovém duchu mění vedení gdaňského Muzea druhé světové války tamní expozici. Má k tomu i požehnání z nejvyšších míst. Změny se ale nelíbí autorovi původního návrhu a exřediteli muzea, který proto zažaloval polskou vládu.

Spor o podobu muzea se vede už od jeho otevření loni na jaře. Polská konzervativní vláda, tehdy ještě v čele s premiérkou Beatou Szydlovou, dala okamžitě najevo, že se jí expozice, která polskou zkušenost z konfliktu zasazovala do evropského a světového kontextu, nelíbí.

Vláda začala usilovat o to, aby muzeum ukazovalo výhradně národní pohled na válečné období. Oznámila také záměr sloučit ho s menším Muzeem Westerplatte, které stojí u stejnojmenného poloostrova. Právě německým útokem na toto území začala druhá světová válka. Plány vlády nakonec posvětil i soud.

Gdaňské Muzeum druhé světové války je jedním z největších a nejmodernějších v Polsku. „Ta výstava je v Polsku, je placená polskými daňovými poplatníky. Polský pohled tu tak podle nás má převažovat,“ říká mluvčí muzea Aleksander Masłowski.

Odkaz

Varšavská výstava ukazuje půl století starý antisemitismus. A upozorňuje na ten současný

Exředitel: Změny nadhodnocují polskou roli

S tím ale nesouhlasí historik a autor výstavy Pawel Machcewicz, který je zároveň bývalým ředitelem muzea. Ministr kultury ho z vedení instituce odvolal loni, pár dní po otevření expozice. Machcewicz teď přednáší v Berlíně.

„Jen to, že ukazujeme cokoliv, jakékoli zkušenosti ostatních národů, oni považují za ohrožení polské výjimečnosti.“

Pawel Machcewicz
o iniciátorech změn v expozici

Změny podle Machcewicze narušují celkové vyznění. Výstavu například původně uzavíral film, který mapoval další konflikty až do současnosti. Nahradila ho animace oslavující polský boj s nacistickým a komunistickým režimem. Podle kritiků vlády také hrozí, že expozice nebude obsahovat problematické kapitoly týkající se mimo jiné polského antisemitismu.

Machcewicz kritizuje také změnu v části věnované zahraničnímu a polskému odboji. Význam domácího odporu je podle něj uměle nadhodnocen.

Odkaz

Historik Grabowski: Poláci za války zavraždili nebo předali nacistům přes 200 tisíc Židů

Po otevření výstavy byl přítom velký zájem například o část věnovanou atentátu na Reinharda Heydricha, o kterém Poláci příliš nevědí. Ukázalo se, že informace o situaci za hranicemi Polska mohou mnohé zaskočit.

„S jedním mužem jsme si tu zahráli hru o znalostech situace v okupovaných zemích. Oba jsme Poláci. A padli jsme na těch otázkách týkajících se jiných zemí než Polsko. Můžeme si myslet, že trpěli jen Poláci, ale asi to není úplně pravdivé,“ přiznal loni jeden z návštěvníků, učitel Waldemar Stopczynski.

Do původní verze expozice se teď naopak opřel premiér Mateusz Morawiecki. Podle něj náležitě nedoceníla význam polského protinacistického odboje.

„Polský odboj byl víceméně postaven na roveň odboji v Čechách a ve Francii.“

Mateusz Morawiecki
o původní verzi expozice

I podle vedení muzea jsou změny potřebné a budou pokračovat. Exředitel Machcewicz proto vládu žaluje u soudu v Gdaňsku i u Evropského soudu pro lidská práva. Jeho pro změnu vyšetřuje policie kvůli obvinění, že v čele muzea špatně hospodařil. Výkladu dějin se týká i kontroverzní zákon o vině za válečné zločiny

Případ gdaňského muzea není jediný, který ukazuje na rostoucí zájem polské vládnoucí strany Právo a spravedlnost (PiS) o interpretaci polských dějin.

V březnu vstoupil v platnost kontroverzní zákon, jenž se týká viny za válečné zločiny a který vyvolal emotivní roztržku s Izraelem. Norma, která počítá až s tříletým vězením za připisování odpovědnosti za válečné zločiny Polákům, má podle vlády zabránit poškozování cti země.

Polské úřady řadu let bojovaly proti občas používaným frázím jako „polské tábory smrti“ nebo „polské koncentrační tábory“ v souvislosti s Osvětimí či dalšími nacistickými vyhlazovacími tábory, které zřídilo za druhé světové války hitlerovské Německo na území dnešního Polska. Takové formulace řadu let popouzely polskou společnost i politiky.

Zákon se ale dočkal kritiky nejen v samotném Polsku, nýbrž i v zahraničí a způsobil krizi ve vztazích Polska s Izraelem.

Izraelští představitelé i lidé, kteří holocaust přečkali a ještě žijí, mají podezření, že smyslem tohoto legislativního kroku Varšavy je znemožnit diskusi o zločinech, jichž se na Židech za války dopustili někteří Poláci. Polská vláda popírá, že toto by byl její záměr.

Židovský stát v reakci na změnu v polské legislativě přišel s vlastním přísným zákonem. Izraelský parlament už v prvním čtení přijal návrh zákona, který počítá až s pěti lety vězení pro ty, „kdo se pokusí popřít nebo zpochybnit vinu pomahačů nacistů při páchání zločinů na Židech“.

Odkaz

Trest za „polské tábory smrti“? Jde o naši důstojnost, hájil Kaczyński kontroverzní zákon

Publicistka: Jde o polskou kolaboraci

Doktorandka na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** UK a publicistka Johana Kudrnová si myslí, že podstata konfliktu bývá zjednodušována na polskou nelibost vůči užívání pojmu „polské koncentrační tábory“, který je ve své podstatě nesmyslný.

Změna článku 55 příslušného zákona ale podle ní cílí na daleko hlubší problém, který je spojený s citlivým tématem polské kolaborace v době druhé světové války.

Odkaz

První žaloba podle kontroverzního polského zákona o holocaustu. V Argentině použili špatnou fotografii

„Národní výklad dějin v současnosti rozhodně nepopírá, že se především obyvatelé východních regionů země ve své době podíleli na udávání Židů, a v důsledku tak na jejich vraždění. Příkladem budiž pogrom v Jedwabnem nebo profitování na konfiskacích židovského majetku. Co však naši sousedé zásadně odmítají, je obviňování z organizovaného podílu se na nacistických zločinech,“ napsala pro ČT Kudrnová.

Zákon vyvoval nevoli i na Ukrajině. Hrozí totiž tresty i za popírání válečných zločinů ukrajinských nacionalistů, včetně vyhlazování Židů a genocidy na Polácích ve Volyni. Kyjev to považuje za snahu zobrazovat Ukrajince výlučně jako zločince a kolaboranty s nacisty.

„Historická pravda potřebuje otevřený dialog, a ne zákazy,“ prohlásil prezident Petro Porošenko. Zákon odsoudil i ukrajinský parlament.

přehrát

video

Publicistka Šustrová: Válka v Polsku byla jiná než v Čechách nebo ve Francii

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/svet/2481826-bitva-o-gdanske-muzeum-expozice-ma-ukazat-polsky-pohled-na-vaiku-exreditel-zaluje-vladu>

ČSSD chce do vlády vyslat Hamáčka, Tomana, Krčála, Staňka i Pocheho

18.5.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
srnovav

Předsednictvo ČSSD schválilo jména pěti ministrů, které chce vyslat do vlády. Jde o předsedu Jana Hamáčka, Miroslava Tomana, Petra Krčála a primátora Olomouce Antonína Staňka. Trvá také na tom, aby ministrem zahraničí byl europoslanec Miroslav Poche, kterého ale nechce prezident Miloš Zeman. Poche požádal Zemana o schůzku. Bude mu chtít vysvětlit své priority.

„Po dlouhém a vyčerpávajícím jednání s hnutím ANO máme před sebou dobrou dohodu, která dává možnost dát naší zemi stabilní a fungující vládu,“ řekl Hamáček po jednání předsednictva. Podle jednoho z účastníků jednání hlasovalo pro kandidáty předložené Hamáčkem asi sedmdesát procent širšího vedení.

Sociální demokraté by měli v menšinovém kabinetu s hnutím ANO obsadit pět ministerstev. Jména nominantů chtěla strana zveřejnit před vnitrostranickým referendem, které o vstupu do vlády rozhodne. Referendum začne v pondělí, výsledky budou známy 15. června.

přehrát

video

Události: ČSSD představila kandidáty na ministry, je mezi nimi i Poche

Hamáček je kandidátem na ministra vnitra. Předsednictvo se shodlo, že v čele tohoto úřadu má stát předseda strany.

Fakta
Jan Hamáček

Jan Hamáček

Narodil se 4. listopadu 1978 v Mladé Boleslavi. Studoval obor překladatelství-tlumočnictví na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, školu ale nedokončil. V letech 1996 až 2001 působil jako praktikant v mladoboleslavské Škodě Auto, později pracoval jako překladatel angličtiny.

Jeho kariéra je úzce spojena se sociální demokracií. Ve 20 letech se stal členem Mladých sociálních demokratů, které později i několik let vedl. Do ČSSD vstoupil v roce 2001. Brzy nato se stal tajemníkem klubu ČSSD v zastupitelstvu Středočeského kraje, poté působil ve funkci vedoucího zahraničního oddělení ČSSD a v letech 2005–2006 byl poradcem pro zahraniční politiku tehdejšího premiéra Jiřího Paroubka.

V roce 2006 byl poprvé zvolen poslancem. Ve sněmovně vedl zahraniční výbor a věnoval se také obraně a bezpečnosti. V témže roce se také stal viceprezidentem Mezinárodní unie socialistické mládeže.

V roce 2010 byl hlavním volebním manažerem ČSSD. Ta sice volby s více než 22 procenty hlasů těsně vyhrála, skončila však v opozici. Za středopravicové vlády Petra Nečase (2010–2013) působil Hamáček jako stínový ministr obrany. Za vlády Bohuslava Sobotky (2014–2017) byl předsedou sněmovny, nejmladším v historii. V únoru 2018 byl zvolen předsedou ČSSD.

Ministrem práce a sociálních věcí by se měl stát krajský předseda ČSSD na Vysočině Petr Krčál, který je ředitelem Domova Jeřábina na Pelhřimovsku. Hamáček uvítal, že ČSSD získala právě tento resort, který je podle něj vlajkovou lodí sociální demokracie: „Je to ministerstvo, které nám umožní prosazovat náš program.“

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Petr Krčál

Zdroj: ČT24

Fakta
Petr Krčál

Petr Krčál

Narodil se 20. srpna 1964 ve Velkém Meziříčí. Vystudoval Středního odborné učiliště strojírenské ve Žďáru nad Sázavou, později si doplnil maturitu. Po škole pracoval ve Žďárských strojárnách a slévárnách, a to do roku 1986. Vysokoškolské vzdělání získal na na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně a na Institutu mezioborových studií Brno a Univerzitě Jana Amose Komenského.

Stranickou kariéru odstartoval v roce 1989, kdy těsně před sametovou revolucí vstoupil do KSČ. V ČSSD je členem od roku 1996, působil jako tajemník a později předseda Okresního výkonného výboru ČSSD Žďár nad Sázavou. V letech 2009–2013 byl statutárním místopředsedou Krajského výkonného výboru ČSSD Kraje Vysočina. Od roku 2013 je předsedou Krajského výkonného výboru ČSSD Kraje Vysočina. Mimo to byl v letech 2012–2014 členem předsednictva ČSSD.

V letech 2002 a 2006 uspěl v komunálních volbách do zastupitelstva obce Polnička v okrese Žďár nad Sázavou. Do vyšší politiky vstoupil v roce 2008, kdy se dostal do zastupitelstva Kraje Vysočina. Měl na starosti sociální oblast, prarodinnou politiku, protidrogovou prevenci a multikulturní spolupráci.

Během své kariéry působil na ministerstvu obrany i na ministerstvu sociálních věcí. Od ledna loňského roku je náměstkem vnitra pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu na Úřadu vlády ČR.

Zdroj: Wikipedia, Vlada.cz

Na zemědělství ČSSD nominovala prezidenta Potravinářské komory Miroslava Tomana, který resort vedl už v úřednické vládě Jiřího Rusnoka v letech 2013 až 2014. „Je to nezpochybnitelný odborník, který se sociální demokracií dlouho spolupracuje... Ministerstvo zemědělství je resort, který nám znovu umožní obnovit kontakt s našimi voliči na venkově,“ poznamenal Hamáček. Toman se možná stane členem ČSSD

Miroslav Toman je nestraník. „Je možné , že by tento argument mohl někdo používat. Po dohodě s ním jsem oprávněn oznámit, že je připraven stát se členem sociální demokracie,“ dodal Hamáček.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Miroslav Toman

Zdroj: ČTK

Autor: Luděk Peřina

Fakta
Miroslav Toman

Miroslav Toman

Narodil se 6. února 1960 v Žatci, vystudoval Vysokou školu zemědělskou v Praze. Od roku 2007 je prezidentem Potravinářské komory ČR, s krátkou přestávkou v druhé polovině roku 2013, kdy byl ministrem zemědělství v Rusnokově vládě.

Je synem stejnojmenného předlistopadového českého a federálního ministra zemědělství. Ten, stejně jako jeho mladší syn Zdeněk Toman, podniká v potravinářství. Jejich společnost Agrotrade patřila v minulosti k nejvýznamnějším potravinářským firmám v Česku. Vlastnila mimo jiné drůbežárny Xaverov, producenta čajů Jemča nebo výrobce přísad do jídel firmu Boneco.

V souvislosti s podnikáním společnosti Agrotrade napsal v srpnu 2006 časopis Týden, že Tomanové v minulosti „vypumpovali“ řadu firem. O necelé dva roky později, v červnu 2008, uvedl týdeník Profit, že většina drůbežářských podniků pod taktovkou klanu Tomanů zkrachovala, ale oni na tom vždycky vydělali.

Tomanův bratr Zdeněk v roce 2012 podle Aktuálně.cz přispěl částkou 150 tisíc na prezidentskou kampaň Miloše Zemana. Miroslav Toman sám na podzim 2013 v předčasných volbách do sněmovny kandidoval jako nestraník v čele kandidátky Strany práv občanů Zemanovců (SPOZ) v Ústeckém kraji.

V čele ministerstva kultury by měl stanout olomoucký primátor Antonín Staněk. Podle Hamáčka jde o zkušeného komunálního politika a vysokoškolského pedagoga: „Jsem přesvědčený, že jeho zkušenosti s řízením tohoto historického města ho předurčí k tomu, aby ministerstvo kultury zvládl.“ Vedle podpory živé kultury by se podle Hamáčka měl Staněk zaměřit na ochranu památek a garanci nezávislosti veřejnoprávních médií.

Zvětšit obrázek

Zmenšit obrázek

Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Primátor Olomouce Antonín Staněk

Zdroj: ČTK

Autor: Luděk Peřina

Fakta
Antonín Staněk

Antonín Staněk

Narodil se 2. března 1966 v Olomouci. Vystudoval Pedagogickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, před pěti lety se stal docentem pedagogiky. Deset let učil na středních školách v Liptovském Mikuláši a Šternberku. Od roku 2001 na fakultě vyučuje didaktiku společenských věd, je autorem tří monografií. V minulosti byl viceprezidentem Českého svazu házené.

Do ČSSD vstoupil v roce 2001, následující rok se zapojil do komunální politiky v olomoucké městské části Nové Sady. V roce 2010 se stal olomouckým zastupitelem, o čtyři roky později primátorem. Na starost má dopravu, interní audit a kontrolu. Je také členem předsednictva a ústředního výkonného výboru ČSSD.

V říjnu 2017 se stal poslancem, když ze třetího místa přeskočil díky preferenčním hlasům lídra kandidátky Romana Váňu a ve sněmovně ho tak nahradil. V únoru 2018 kandidoval na mimořádném sjezdu ČSSD v Hradci Králové na post předsedy strany, ale neuspěl – získal pouze 21 hlasů.

Na ministerstvo zahraničí bude ČSSD navrhnout europoslance Miroslava Pocheho, který je podle Hamáčka na funkci ideálně připravený a má i velmi dobré kontakty v zahraničí. Prezident ho ale ve vládě nechce. Webu

Parlamentní listy řekl, že Poche v roce 2015 napsal článek vstřícný vůči migraci a migračním kvótám, proto podle něho nemá být ministrem zahraničí.

Poche také před prezidentskými volbami podpořil Zemanova protikandidáta Jiřího Drahoše. Hamáček nicméně věří, že se mu podaří Zemana přesvědčit, aby europoslance ministrem jmenoval. Řekl, že i v minulosti měl prezident jiné názory na obsazení prezidentských postů a vždy se to podařilo vyřešit. O schůzku s prezidentem požádal i Poche. Bude mu chtít vysvětlit své priority.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Miroslav Poche

Zdroj: ČTK

Autor: Vít Šimánek

Fakta
Miroslav Poche

Miroslav Poche

Narodil se 3. června 1978 v Chlumci nad Cidlinou. Vystudoval obor evropská agrární diplomacie na Provozně ekonomické fakultě České zemědělské univerzity v Praze a politologii a mezinárodní vztahy na Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

V letech 1997–2000 zastupoval organizaci OBSE na misi v Bosně a Hercegovině, působil i v Kosovu a byl asistentem Kanceláře zvláštního zpravodaje OSN pro lidská práva v bývalé Jugoslávii. Později působil na ministerstvu zahraničí.

Byl aktivní v pražské komunální politice, v letech 2002–2014 byl zastupitelem Prahy a v letech 2010–2014 navíc i městské části Praha 3. Byl místopředsedou pražské ČSSD. Poté, co v roce 2010 vyšlo najevo, že o rok dříve skrytě financoval ČSSD (peníze dal straně přes několik členů, kteří několikasettisícový dar vykázali jako členské příspěvky), na funkci rezignoval.

Od roku 2014 je poslancem Evropského parlamentu, působí ve výboru pro průmysl, výzkum a energetiku. V roce 2016 byl manažerem ČSSD v krajských a senátních volbách, které skončily pro stranu neúspěchem.

Letos v lednu podpořil v prezidentských volbách Zemanova protikandidáta Jiřího Drahoše. Ocenil, že Drahoš „nerozděluje společnost, nerozdmýchává nenávist a ctí Ústavu a zákony“. Zeman 17. května prohlásil, že by Pocheho ministrem nejmenoval.

Premiér v demisi Andrej Babiš (ANO) návrhy ČSSD na ministry respektuje: „Je to prioritně rozhodnutí ČSSD. Předseda Hamáček jednal s prezidentem, takže předpokládám, že se nějakým způsobem domluví.“ Veteráni chtějí konec Šlechtové

Babiš chce jména budoucích členů vlády za hnutí ANO prezidentovi prozradit až ve druhé polovině června po vnitrostranickém referendu ČSSD. Některým zástupcům sociální demokracie to ale vadí. Před hlasováním o účasti v kabinetu chtějí mít kompletní informace o možném složení vlády. Očekávají se totiž změny na klíčových ministerstvech.

Dosavadní ministr spravedlnosti Robert Pelikán (ANO) oznámil, že v další vládě už nebude. Odchod z dopravy v pátek oficiálně potvrdil i Dan Ťok. „Babiš mi řekl, že má problém s tím, že mě partneri nechtějí,“ řekl ČT. Nejistou pozici má i ministryně obrany Karla Šlechtová, která pobouřila veřejnost mimo jiné fotografií svého psa na památníku na Vítkově. K odchodu ji kvůli tomu vyzvali i váleční veteráni. „Paní Šlechtová už není moje ministryně. Žádám předsedu vlády, aby k tomu zaujal stanovisko,“ řekl ČT stíhací pilot RAF Emil Boček.

přehrát

video

90' ČT24: ČSSD je hrobníkovi na lopatě, vstup do vlády je šancí z ní utéct, míní Hašek

Opozice poukazuje na nominanty z Hradu

Zatím jsou ale známá jen jména možných ministrů za ČSSD. Opozice poznamenala, že je mezi nimi i Zemanův kandidát. V narážce na Tomana to uvedl předseda ODS Petr Fiala i předseda STAN Petr Gazdík, podle kterého je ale věcí každé strany, které lidi do vlády zvolí. „Někteří z nich evidentně nemají s ČSSD příliš mnoho společného a spíše jsou nominanti Hradu než sociální demokracie,“ podotkl. Hamáček nominaci Tomana hájil slovy, že vzal v potaz „nesčetná doporučení“ ze zemědělské komunity.

Jestli to správně chápu, bude mít ČSSD ve vládě 3 ministry, s sebou přivede jednoho Zemanova ministra, za to jim „na oplátku“ Zeman vetuje jejich kandidáta na min. zahraničí. Pojistky žádné, ANO si navíc podrží koalici s SPD. To je teda „deal“...;-)— Petr Fiala (@P_Fiala) May 18, 2018

Předseda poslanců TOP 09 Miroslav Kalousek se pozastavil nad tím, že mezi nominanty není žádná žena: „Je s podivem, že strana, která tolik zdůrazňuje účast žen v politice, a má dokonce kvóty, nominuje výhradně muže.“ Jména možných ministrů ale hodnotit nechtěl. „To je autonomní rozhodnutí sociální demokracie pro nominaci do vlády, která nemůže mít naši důvěru,“ dodal.

Spekulovalo se o tom, že by se ministryní práce a sociálních věcí mohla stát Gabriela Nekolová. Bývalá náměstkyně na ministerstvu a předsedkyně tripartity v Ústeckém kraji ale společně s vedením ústecké ČSSD dospěla k rozhodnutí, že se o post nebude ucházet: „Považovala bych za velmi pokrytecké, aby region, který vyjadřuje svůj nesouhlas se vstupem do vlády, současně měl kandidáta na post ministra.“ Ústecká ČSSD totiž odmítla vládu s ANO podpořit.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Gabriela Nekolová

Zdroj: ČTK

Autor: Ondřej Hájek

Předseda Pirátů Ivan Bartoš označil nominaci Miroslava Pocheho za absolutní výsměch voličům ČSSD. Pokládá za zjevné, že si tím vedení sociální demokracie „kupuje“ podporu pražské stranické organizace. „Jinak by totiž nemohl na post ministra zahraničí být jmenován trafikant s takto kontroverzní minulostí,“ konstatoval. Po zveřejnění nominantů má Bartoš pochyby „vůbec o úmyslu sociálních demokratů udržet se do budoucna ve sněmovně“.

Odkaz

Zeman odmítl, aby se Miroslav Poche stal ministrem zahraničních věcí

SPD vládu nepodpoří

SPD případný kabinet nepodpoří. Podle místopředsedy hnutí Radima Fialy to není kvůli osobním nebo personálním důvodům, ale kvůli programu. „ČSSD je politická strana s korupční minulostí, programově podporuje imigraci, diktát EU a budování neomarxistické totality na základě pozitivní diskriminace menšin,“ sdělil Fiala.

Předseda lidovců Pavel Bělobrádek soudí, že na jménech nezáleží. „Pro KDU-ČSL je nepřijatelné, aby Českou republiku reprezentovala vláda, která bude závislá na hlasech radikální levice, tedy komunistů, strany, která se neoprostila od minulosti a má ve svých řadách stalinisty,“ řekl. Existuje podle něj mnoho jiných vládních variant – bez vlivu KSČM i SPD Tomia Okamury, které nebyly vyčerpány.

Podle politického analytika Masarykovy demokratické akademie Lukáše Jelínka další budoucnost ČSSD hodně záleží na tom, jak moc bude strana slyšet, ať už ve vládě, nebo v opozici. „Někteří mají osobní zkušenost s Andrejem Babišem a někteří ji teprve potřebují udělat. Další věc je, že je něco jiného, když je strana sedmiprocentní, u ČSSD projevují úvahy, které byly často připisovány Lidovcům, v opozici zanikneme, je dobré být u vlády, protože jinak nemusíme zaujmout,“ uvedl v páteční Devadesátce ČT24 Jelínek.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/2483491-cssd-chce-do-vlady-vyslat-hamacka-tomana-krcala-stanka-i-pocheho>

Proč má marxismus na Západě obdivovatele

17.5.2018 Týdeník Echo str. 40 Rozhovor

JIŘÍ PEŇÁS

PŘENÁŠET MARXE DO POLITICKÝCH POMĚRŮ 21. STOLETÍ MI PŘIPADÁ VELMI POCHYBNÉ, ŘÍKÁ POLITOLOG MICHAL KUBÁT

Francouzský filozof a velký polemik s levicí Raymond Aron ve své slavné knize z poloviny 50. let Opium intelektuálů přisoudil marxismu roli narkotika. Režimy, které se k němu hlásily, mezitím zkrachovaly, ale potřeba rauše jako by tady byla pořád. Ukázaly to právě skončené slavnosti dvou set let od narození proroka Karla Marxe, kdy se k jeho odkazu přihlásily i špičky Evropské unie. Říká se, že zvláště akademické kruhy jsou

marxismem fascinovány více než jakákoli část společnosti. Není to však pravidlo. O marxismu se dá s některými politology stále mluvit i kriticky. Jako s docentem Michalem Kubátem.

* Čeká marxismus další kolo?

Já bych řekl, že marxismus je atraktivní pořád stejně. Občas se říká, že je na vzestupu po finanční krizi roku 2008 – ale já myslím, že je to intelektuální a akademická konstanta. V praktické politice je sice mrtvý, ale pro určitou část intelektuálů bude přitažlivý vždycky. Je to prostě intelektuálně atraktivní učení.

* V čem je ta jeho atraktivnost?

Marx byl vysoce originálním myslitelem – to si nemá smysl zastírat. Zejména „mladý Marx“ je v lecčem přitažlivá postava. Loni zemřelý slavný italský politolog Giovanni Sartori „mladého Marxe“ oceňuje jako dynamického badatele a hledače pravdy. Naproti tomu „zralý Marx“, tedy Marx „historického materialismu“ a Marx „ekonom“ podle něho jeví známky zkonstatěného hledání nějaké systematické teorie, která se jednou provždy měla stát absolutní vědeckou pravdou. Což pak vedlo ke špatným koncům.

* Ano, to je přece na marxismu nejmarkantnější – že to vedlo ke špatným koncům. A přesto pořád to vzývání.

Je to prostě intelektuálně atraktivní učení. Dá se mnohostranně analyzovat – je proto přitažlivé pro filozofy: včetně kritiků, kteří mu nejednou alespoň dílčí atraktivitu přiznávají, ale také pro politiky, i když nyní již v mnohem menší míře než dřív. Mezi intelektuály ale jistě stále nachází obdivovatele.

* Proč?

Mnozí, kteří se jím zabývali, jako třeba Raymond Aron, říkali, že marxismus je nejdokonalejší ideologií, ve které se spojila věda se „sekulárním náboženstvím“. Právě toto spojení racionality s mytologií vytváří jeho největší přitažlivost. A proto je také tak těžké s ním polemizovat. Poskytuje zdánlivě jasné odpovědi na složité otázky a spojuje jejich vyřešení s lepším zítřkem. Působí jako ucelené učení. Chce vyřešit všechny zásadní otázky lidského života. Je to nejuplněnější ideologie, kvintesence ideologického myšlení. Ukazuje celistvý obraz společnosti, jejích problémů – a poskytuje návod, jak je jednou provždy vyřešit. Formuluje jasnou představu pozitivní budoucnosti a je přitom plný mýtů. Dává naději na lepší svět – a vytváří eschatologickou teorii dokonalé společnosti. Mísí objektivitu se subjektivitou a moralizováním. Jeho rozbory jsou údajně přísně vědecké, tedy nevyvratitelné.

* Ale právě v tom je přece jeho intelektuální defí cit: je to spíš náboženství halící se jako věda. Právě proto by ho měli intelektuálové odmítnout.

Ale ani intelektuálové nejsou odolní před utopií, ba právě oni jí často podléhají. Polský kritik marxismu, původně jeho stoupenec, Leszek Kołakowski napsal: „Sen o dokonalé jednotě lidského společenství je pravděpodobně stejně starý jako veškeré sociální myšlení člověka.“ Člověk nejspíš potřebuje mít nějakou vizi lepší budoucnosti.

* Ale proč si pro to vybrat právě marxismus, když ten přece prokazatelně dovedl společnost do horší budoucnosti?

To je právě jeden z rysů marxismu, že jeho selhání v praxi nikdy nevedlo k omezení Marxova vlivu, naopak, začasté vedlo k jeho posílení. Je to dáno psychologickou potřebou jistoty, lepší budoucnosti. Zastánci marxismu vždy opakují: Učení samo o sobě je správné, chyba byla v lidech či v okolnostech. Ve své době, tedy v 19. století, vyšel marxismus vstříc existující poptávce – byla to doba, která kladla důraz na vědu a vědeckost, žádaná byla „filozofie dějin“. Marxismus a po něm taky leninismus trpěl obsesí vědeckosti. Věda to ale není z žádného hlediska – empirického, teoretického, metodologického. Jako celek je Marxovo učení plné dvojsmyslů, neúplných formulací, nevysvětlených narážek, protimluvů apod. Jeho vliv byl ale nejprve dán „vědeckostí“, později už ne, později převládaly jeho profétistické, mýtotvorné a utopické aspekty.

* Přitom jisté ratio mu neupřeme. Postavení dělnické třídy bylo v Marxově a Engelsově době opravdu tíživé.

Jistě. Marxismus uměl spojit mesianismus se skutečným a ve své době oprávněným bojem evropské dělnické třídy proti vykořisťování. Sice hlásal utopie, ale současně uměl pojmenovat reálně existující problémy. Propojoval pochybné teorie a proroctví s realistickým popisem skutečnosti. Například podle Masaryka byl jedním z nejvýznamnějších sociálních učení své doby. Dokonce i takový Rio Preisner – jinak nesmiřitelný kritik marxismu – mu přiznává to, že má trochu pravdy v tom, jak rozebírá kapitalistickou společnost a vystihuje její podstatné vady.

* Marx měl tu základní smůlu, že analyzoval kapitalismus, když byl nejhorší.

Ano, udělal logickou chybu, že nadřadil chyby kapitalismu nad jeho celek. Zaměnil „divoký“ kapitalismus Anglie devatenáctého století za kapitalismus jako takový. Nedovedl si představit, že kapitalismus je dynamický systém a že může být schopen se zreformovat.

* Marxova teze přece byla, že zbídačování proletariátu se bude vytrvale prohlubovat, a to i v absolutním měřítku až do konečné revoluce. Jenomže ono zbídačování se naopak začalo mírnit.

Na to se vymyslela teorie o imperialismu jako o nejvyšším stadiu kapitalismu. Kapitalismus přenesl své vykořisťování na celý svět, takže si může dovolit házet vykořisťovaným dělníkům ve svých zemích drobkou zisku, čímž mírní jejich zbídačování, ba může dokonce vést k růstu blahobytu. Ale uvědomělý marxista se tím nemůže nechat zmýlit.

* Ale to slyšíme přece i nyní, že západní blahobyt je vykoupen vykořisťováním zemí třetího světa. Jakýkoli úspěch kapitalismu je vlastně zločin.

To je právě na marxismu fascinující, že si vždy dovede najít výmluvy pro své selhání. Marxismus všude, kde se v různé podobě začal realizovat, selhal, ale marxisté nikdy nebyli ochotni přiznat, že problém je v učení. On přece selhat nikdy nemohl, na to byl příliš dokonalý. Tak se vždycky našla chyba mimo něj: v jeho deformaci, v lidech, v neodpovídajících podmínkách, v nepříznivých okolnostech.

* Čím to je, že mu to tak vychází?

Myslím, že je to dáno tím jeho utopickým, mesianistickým charakterem. Přece není možné opustit sen o lepší budoucnosti.

* Ano, ale lepší přítomnost mezitím nastala: v kapitalistických zemích, kde standard života dosáhl nebývalého stupně – i u těch vykořisťovaných tříd.

Marxisté ale vždy budou argumentovat dílčími nedostatky: nezaměstnaností, majetkovou nerovností, sociálními problémy, rasovým napětím v Americe... Marxisté ovládali mimořádně schopnost na veskrze fungujícím kapitalismu vždy nalézt nějaké nelidské prvky. Komunistická propaganda před rokem 1989 velmi dovedně zveličovala dílčí neduhy kapitalismu, které tam ale skutečně byly. Chudí lidé třeba nemají v Americe na zubaře, zatímco my máme bezplatnou zdravotní péči.

* A přitom jsme měli často mnohem horší zuby... Ale pojďme k meritu věci. Je Marx odpovědný za totalitní režimy?

Myslím, že ano. Obhájci marxismu občas argumentují Ježíšem, že ten přece také není odpovědný za inkvizici. No, jenomže Ježíš nikdy nehlásal nesnášenlivost a násilí. U Marxe násilí nalezneme. Nutnost revoluce je v samém základu jeho učení. Revoluce je pak vždy násilná. Mimo jiné tím se marxismus stal ideovým základem komunistické diktatury. Marxovo učení obsahuje řadu pojmů, které jsou s demokracií v protikladu. Typický je právě kult revoluce, který Karl Popper považoval přímo za nejškodlivější prvek marxismu: násilí je ospravedlněno hledáním lepšího světa; nejhorším zlem vůbec je kapitalismus, takže i kdyby revoluce byla také zlem, pak je menším zlem než revoluční násilí. To je nepřijatelný mravní relativismus. Dalším rysem marxismu je jeho holismus, tj. nadřazuje celek společnosti nad jednotlivce, který se musí ve všem sklonit před zájmem jakéhosi celku. Sartori napsal, že u Marxe „nejvyšší svobodou je nejvyšší skupinovitost“, což je úplný protiklad liberální demokracie. Dále samotný princip základny a nadstavby vede k přehlížení demokracie a jejích procedur. Svoboda je zaměněna za rovnost: svoboda, tedy spíš v jeho chápání osvobození, je totiž chápána ekonomicky, zase zcela jinak, než jak tomu je v demokracii. Marxismus odmítl autonomii politiky, čímž

znehodnotil demokracii. Neekonomické jevy včetně politiky a její procedury jsou vedlejší a nepodstatné. Marx ztotožnil politickou demokracii s kapitalismem: panující politický systém, tedy včetně demokracie, je nástrojem vykořisťující třídy, která jejím prostřednictvím vykonává svou nadvládu. To všechno je zkrátka myšlení, které je demokracii úplně cizí. Marx vytvořil utopickou vizi nějaké nové společnosti, která je v základu totalitních režimů. Jasně že Marx osobně nemůže za to, co se stalo. Ale počítají se nejen záměry, ale i důsledky – to nelze oddělit.

* Marxovi se stala ještě ta nepříjemnost, že místo toho, aby revoluce vypukla v nejrozvinutějších zemích, jak pevně předpokládal, tak mu vypukla v té nejméně rozvinuté, tedy v Rusku. To byla taky smůla.

Kritikové marxismu se v podstatě shodnou v tom, že Lenin Marxe velmi změnil, vlastně deformoval a zjednodušil, to nepochybně. Je to ještě marxismus? Podle Kołakowského je tato otázka neřešitelná. Leninismus nepochybně není totéž co marxismus, ale je jeho obměnou či interpretací či konkretizací. Není to však něco zcela jiného, vycházejícího z jiných základů, něco, co by marxismus popíralo či překonalo. Podle Ria Preisnera je leninismus kvintesencí marxismu – je mezi nimi logický soulad a Lenin jen vytáhl na světlo to nejhorší z marxismu, čímž nasvítíl ostrým jasnem jeho protidemokratické, protihumanistické a další zlověstné charakteristiky.

* Zajímavé jsou hlasy současných obhájců Marxe, že jeho kritika je projevem zdejší zaostalosti, neboť přece na Západě je brán mnohem vstřícněji. Levicový server Alarm například svou anketu, kde různé osobnosti z levicového spektra se víceméně vyznávají z obdivu k Marxovi, nazval „S Marxem na západ“.

Možná, ale v jakém smyslu? Je jistě součástí západního myšlení, ne tak už praktické politiky – uplatnil se jinde, stejně tak je ale součástí západního myšlení jeho relevantní a soustavná filozofická, ekonomická a politologická kritika.

* Mluví se o neomarxismu, což je často používáno jako nálepka pro dejme tomu progresivismus. Má to ale něco společného s Marxem?

Doporučoval bych do toho Marxe nezatahovat a nálepku „neomarxismu“ nepoužívat. Marx je myslitelem 19. století a je svým stoletím velmi determinován. V tomto smyslu je to dobová záležitost a přenášet ho takto do politických poměrů 21. století mi připadá velmi pochybné.

* Myslíte si, že na marxismus se dávají lidé určité povahy?

Nevím... Můj pradědeček z otcovy strany byl levičák, komunist. Byl jedním ze dvou komunistických starostů v prvorepublikovém Československu, v dělnické Skutči ve východních Čechách: on byl v roce 1932 zvolen, ale tehdy ještě potvrzovala starosty vláda, která ho o dva roky později ve funkci jako radikála nepotvrdila. A jeho syn, tedy můj dědeček, po němu tu víru zdědil. Já si ho pamatuju jako oddaného komunistu, přitom nepochybně hodného člověka, kterému nešlo za žádnou cenu jeho víru vymluvit. Umřel v roce 1995 a pamatuju si, jak jsme krátce před jeho smrtí jeli někam autem a byla tam strašná silnice plná děr – a děda si stěžoval, jak od listopadu 1989 jde všechno do háje, jak tu silnici nikdo neopraví. Na tu silnici se přitom nesáhlo minimálně padesát let. To ale děda neviděl, on pevně věřil, že za to může znovu nastolený kapitalismus. P

OBHÁJCI MARXISMU OBČAS ARGUMENTUJÍ JEŽÍŠEM, ŽE TEN PŘECE TAKÉ NENÍ

ODPOVĚDNÝ ZA INKVIZICI. NO, JENOMŽE JEŽÍŠ NIKDY NEHLÁSAL NESNÁŠENLIVOST A NÁSILÍ. KRITIKOVÉ MARXISMU SE V PODSTATĚ SHODNOU V TOM, ŽE LENIN MARXE VELMI ZMĚNIL, VLASTNĚ DEFORMOVAL A ZJEDNODUŠIL, TO NEPOCHYBNĚ.

MICHAL KUBÁT (*1975)

Docent politologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Věnuje se hlavně komparativní politologii se zaměřením na demokratické a nedemokratické režimy a politické systémy zemí střední Evropy. Je autorem několika knih a desítek odborných článků v politologických časopisech a kapitol v kolektivních monografiích. Mimo jiné přeložil knihu Marka Bankowicze Kritikové marxismu (2013).

Celebrity balamutí děti, skrytě jim vnucují zboží

16.5.2018 Metro str. 10 Domov
PAVEL HRABICA

Jen každé desáté dítě tuší, že to, co youtubeři tvrdí na svém profilu, je reklama.

Vysílací rady přísně pokutují televizní stanice za skrytou reklamu. Sociální sítě jsou ale rájem podprahové reklamy, kterou populární osobnosti do dětí doslova hustí. Na internetu vládne podle odborníků právní vakuum.

„I pro nás bylo obtížné z fotografií a videí přesně určit, co je jen zábava a co reklama,“ říká Simona Hejlová, vedoucí marketingové komunikace **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, spoluautorka průzkumu mezi dětmi ve věku devět až patnáct let. Devět z deseti dětí, které se do průzkumu zapojily, není schopno bez nápovědy poznat, že jim firmy nepřímo skrze jejich oblíbence vnucují výrobky a služby. „Je třeba, aby si společnosti i influenceři uvědomili, že mají zodpovědnost k těm, které ovlivňují,“ říká Hejlová. Jak vyplynulo z výzkumu, naprostá většina dětí nepozná reklamu ani tehdy, když je příspěvek označen anglickým upozorněním #ad nebo #sponsored. Podle Hejlové by víc pomohlo, kdyby se používala česká varianta upozornění #reklama. „Jenže to žádný český influencer ale nepoužívá,“ dodává Barbora Drozdová, mluvčí projektu.

Ta navíc upozorňuje, že influenceři často propagují alkohol, sladké nápoje nebo energy drinky, i když si jsou vědomi, že příjemcem jejich příspěvků jsou ze značné části také děti. „Tyhle celebrity komerční pozadí svých příspěvků mnohdy dobře tají, bojí se ztráty zájmu,“ říká Drozdová. Děti v průzkumu totiž prozradily, že reklamu rády nemají, pokud možno se jí vyhýbají. Tu skrytou bohužel neodhalí.

Co by proto měli dělat rodiče, aby své děti naučili reklamu rozpoznávat? „Nejlepší škola je hrou,“ říká psycholog Marek Vranka. Radí například společně ve videích hledat ukrytá reklamní sdělení a pak soutěžit, kdo jich najde víc.

Youtuber = Bůh

58 Tolik procent dětí v průzkumu, který s **fakultou sociálních věd** zpracovala agentura Ipsos, uvedlo, že youtubery a blogery sledují často. Nejsledovanější jsou Jirka Král, Kovy, Gejmr, MenT, Hoggy nebo Shopaholic Nicol.

Jím to, co jí můj idol I děti, které běžně do fastfoodů nechodí, v průzkumu uvedly, že na hamburger, který propaguje jejich idol, rády zajdou. * Co blogeři, influenceři a youtubeři podle průzkumu propagují nejčastěji? Značkové oblečení, obuv, čokoládu, počítače, hry, ale i plastické operace. * Celebrita nedělá otevřenou reklamu, stává se „ambasádorem značky“. Často je do kampaně firmy včleněn prvek charity. * Skrytou reklamu provozují na svých sociálních profilech taky čeští herci nebo zpěváci. Nebo často podmiňují poskytnutí rozhovoru tím, že se v něm musí objevit zmínka o výrobcích, které používají (cihly, šampony, auta, bicykly).

Regionalni mutace| Metro - Praha

Přes čáru: Snaží se čínští komunisté zničit svobodnou diskusi na našich univerzitách?

16.5.2018 ČRo - wave.cz str. 00 Společnost
Dalibor Zíta

Americké univerzity čelí dlouhodobě vlivu čínské propagandy, která se snaží ovlivňovat tamní akademické prostředí, tlumit kritiku čínské politiky a utvářet diskusi na amerických univerzitách pomocí organizací řízených Pekingem. Netýká se to ale jen USA. Podobné snahy se prý objevují také u nás.

Texaská univerzita v Austinu se začala čínskému vlivu bránit jako jedna z prvních amerických univerzit a odmítla peníze, které na chod nového Centra pro čínskou politiku věnovala nadace CUSEF, úzce navázaná na

čínskou komunistickou stranu. Na univerzitě totiž panovaly obavy, že by závislost na čínských financích mohla dát Číně „nepřípustný přístup a vliv na akademické produkty“.

Podobného vlivu se bojí někteří studenti a profesori i u nás. Sinologický server Sinopsis nedávno publikoval článek Pás a stezka místo kritického myšlení, kde vyjadřuje obavy z toho, jak nekriticky je veden univerzitní kurz týkající se čínské politiky.

Garanti kurzu, Dr. Miloš Balabán z **Fakulty sociálních věd** a doc. Marek Hrubec z Filozofické fakulty, se odmítli k tvrzením z článku pro Radio Wave vyjádřit. Docent Hrubec jen napsal: „Patrně se jedná o omyl, neboť předpokládám, že by mě veřejnoprávní instituce Český rozhlas nezvala do diskuse na základě anonymního bulvárního článku.“

Spoluautor textu na webu Sinopsis Filip Jirouš nicméně kolektivní dílo autorů Sinopsis brání: „Ten předmět je problematický proto, že s čínskými zdroji a výroky zachází jako s objektivními fakty, a ne názory jedné strany. Často vyučující uvádějí zavádějící či nepravdivá fakta, třeba že v Americe jsou na tom chudí lidé hůř než v Číně a podobně.“

Předmět se zabývá globálním čínským ekonomickým projektem Pás a stezka, někdy také nazývaným Nová hedvábná stezka. Ten přináší řadu problémů, na které ale prý kurz neupozorňuje.

URL| <http://wave.rozhlas.cz/pres-caru-snazi-se-cinsti-komuniste-znicit-svobodnou-diskusi-na-nasich-7208000>

Celebrity balamutí děti, skrytě jim vnucují zboží

16.5.2018 metro.cz str. 00 Region

Jen každé desáté dítě tuší, že to, co youtubeři tvrdí na svém profilu, je reklama.

Vysílací rady přísně pokutují televizní stanice za skrytou reklamu. Sociální sítě jsou ale rájem podprahové reklamy, kterou populární osobnosti do dětí doslova hustí. Na internetu vládne podle odborníků právní vakuum.

„I pro nás bylo obtížné z fotografií a videí přesně určit, co je jen zábava a co reklama,“ říká Simona Hejlová, vedoucí marketingové komunikace **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, spoluautorka průzkumu mezi dětmi ve věku devět až patnáct let.

Devět z deseti dětí, které se do průzkumu zapojily, není schopno bez nápovědy poznat, že jim firmy nepřímo skrze jejich oblíbence vnucují výrobky a služby.

„Je třeba, aby si společnosti i influenceři uvědomili, že mají zodpovědnost k těm, které ovlivňují,“ říká Hejlová. Jak vyplynulo z výzkumu, naprostá většina dětí nepozná reklamu ani tehdy, když je příspěvek označen anglickým upozorněním ad nebo sponsored. Podle Hejlové by víc pomohlo, kdyby se používala česká varianta upozornění reklama. „Jenže to žádný český influencer ale nepoužívá,“ dodává Barbora Drozdová, mluvčí projektu.

Ta navíc upozorňuje, že influenceři často propagují alkohol, sladké nápoje nebo energy drinky, i když si jsou vědomi, že příjemcem jejich příspěvků jsou ze značné části také děti. „Tyhle celebrity komerční pozadí svých příspěvků mnohdy dobře tají, bojí se ztráty zájmu,“ říká Drozdová. Děti v průzkumu totiž prozradily, že reklamu rády nemají, pokud možno se jí vyhýbají. Tu skrytou bohužel neodhalí.

Co by proto měli dělat rodiče, aby své děti naučili reklamu rozpoznávat? „Nejlepší škola je hrou,“ říká psycholog Marek Vranka. Radí například společně ve videích hledat ukrytá reklamní sdělení a pak soutěžit, kdo jich najde víc.

Od sběračů jahod po učitele Oxfordu. Na brexit doplatí ekonomika i školství, lidé odchází už dnes

16.5.2018 info.cz str. 00 Evropská unie

Eliška Kubátová

Poprvé za osm let v Británii klesl počet pracovníků pocházejících z ostatních zemí Evropské unie. Vyplývá to z údajů britského statistického úřadu z prvního čtvrtletí letošního roku. To je ale teprve začátek. Velká Británie se kvůli brexitu musí připravit na postupný odchod statisíců pracovníků, kteří do ostrovního království přišli z ostatních států unie. Takzvaný brexodus však bude mít vážné dopady na britskou ekonomiku i školství.

V prvním čtvrtletí roku 2018 pracovalo ve Spojeném království celkem 2,29 milionu lidí, kteří sem přišli z ostatních členských zemí EU. To je podle britského statistického úřadu o 28 tisíc pracovníků méně než začátkem roku 2017. Čísla ukazují, že hromadné opouštění Británie označované jako brexodus pomalu začíná a bude huň.

„Věc, která se Britů bezpochyby dotkne, je odchod statisíců pracovních migrantů v rámci Evropské unie. V Británii v současnosti žije přes milion Poláků a dalších unijních občanů států střední a východní Evropy, kteří pracují za šest liber za hodinu, tedy za minimální mzdu,“ upozornila během včerejší debaty Institutu EUROPEUM odbornice na Velkou Británii z **Fakulty sociálních věd** UK Johana Kudrnová.

„Jde o práci v továrnách nebo na polích – typicky to jsou sběrači jahod, mezi kterými jsou i Češi. To Britové dělat nebudou a zemi to způsobí obrovské strukturální problémy, které se musí řešit,“ varovala Kudrnová během veřejné debaty o brexitu.

Podle britského statistického úřadu stojí za úbytkem pracovních sil hlavně odchod lidí z osmi východoevropských zemí, které do EU vstoupily v roce 2004 – mezi nimi jsou kromě Česka, Slovenska, Polska a Maďarska také státy Pobaltí a Slovinsko. Jejich počet se v prvním čtvrtletí meziročně propadl o více než devět procent.

Podle loňského průzkumu britské federace potravinářského průmyslu jsou kvůli brexitu v ohrožení i britské zemědělské podniky, zpracovatelé potravin, supermarkety i restaurace. Téměř polovina podniků působících v potravinářském průmyslu totiž loni v srpnu uvedla, že jejich 31 procent jejich zaměstnanců z pevninské Evropy už z Británie odešlo a dalších 47 procent tento krok zvažuje. Třetina podniků se proto obává, že bez pracovníků z ostatních zemí unie bude jejich činnost ochromena.

Tvrdou ránu dostane po brexitu i školství

Kromě potravinářství nebo automobilového sektoru však budou v ohrožení také veřejné služby, jako zdravotnictví a především školství. „Výrazným způsobem utrpí také akademická sféra,“ varuje odbornice **Fakulty sociálních věd**.

„Na britských vysokých školách působí tisíce občanů Evropské unie. Britské vysoké školství je kvalitativně na nejvyšší světové úrovni a je enormní zájem ze strany Evropské unie i Británie, aby se zde kumulovaly nejvyšší světové kapacity z nejrůznějších odvětví. A tohle bude po brexitu obrovsky komplikované,“ říká Kudrnová s tím, že spousta akademiků opouští Británii už dnes.

Dokazují i nedávno zveřejněná data, která si od 105 britských univerzit vyžádali Liberální demokraté. Podle nich loni stoupl počet akademiků, kteří se rozhodli kvůli nejistotě kolem brexitu z Británie odejít, o 19 procent. Tento trend přitom bude hlavně po odchodu Británie z EU, ke kterému má dojít v březnu roku 2019, a po následném přechodném období ještě přibývat.

Jen na zmíněných 105 vysokých školách přitom pracuje přes 25 tisíc akademiků z jiných členských zemí unie. Mnozí z nich působí v oborech jako strojírenství, matematika nebo výpočetní technika, ale také v klíčových oblastech, jako je zdravotnictví. Právě tyto obory tak budou po brexitu trpět vážným nedostatkem pracovních sil.

Dopady nejistoty kolem brexitu už pocítily prestižní univerzity, jako je ta v Cambridge nebo Londýnská King's College, která loni přišla o 139 členů personálu. Největší počet rezignací přitom musí řešit Oxfordská univerzita, která se loni rozloučila s 230 učiteli – v akademickém roce 2014-2015 to přitom bylo jen 171. Hromadné odchody akademických pracovníků však nebudou pro britský vzdělávací systém jedinou ranou, upozorňuje odborník na Evropskou unii z Mendelovy univerzity v Brně Ondřej Mocek.

„Co se týče školství, zde je další problém, a to dotace do výzkumu, které Evropská unie poskytuje a které jsou z hlediska veřejné podpory enormní. O ně britské školy taky přijdou a vypadnou ze všech evropských konsorcií, což bude pro britské školství znamenat obrovský úpadek obecně,“ upozorňuje Mocek. „Tohle bude muset nějakým způsobem nahradit britský rozpočet a těch peněz z národních zdrojů bude poměrně hodně,“ dodává.

Odchod z Evropské unie tak podle Kudrnové zasahuje celou společnost Velké Británie. „Dotýká se to jak těch nejnižších vrstev společnosti, tak profesorů z Oxfordu,“ poznamenává s tím, že „náhradní destinací“ za Velkou Británii bude kvůli angličtině pravděpodobně Irsko, které do EU vstupovalo spolu s Británií a Dánskem v roce 1973.

Přání kontrolovat migraci do Británie přitom bylo jedním z hlavních faktorů, které vedly ke schválení odchodu země z Evropské unie v předloňském referendu. V něm se v roce 2016 vyslovilo pro brexit 51,9 % voličů. Britský podnikatelský sektor však varuje, že omezování migrace bude mít negativní hospodářské důsledky.

„Objevují se relevantní ekonomické odhady, které ukazují, že růst britské ekonomiky půjde v příštích 15 letech dolů – růst bude o dvě až osm procent nižší, než kdyby Britové setrvali,“ říká Kudrnová s tím, že se nepříznivé předpovědi odráží na náladě britské společnosti.

URL| <https://www.info.cz/clanek/30264/od-sberacu-jahod-po-ucitele-oxfordu-na-brexit-doplaci-ekonomika-i-skolstvi-lide-odchazi-uz-dnes>

Co se děje v Praze, si další roky nemůžeme dovolit

16.5.2018 E15 str. 14 Rozhovor - se šéfem ODS Tomášem Portlíkem
Pavel Otto

* Hlavní město podle šéfa pražské ODS Tomáše Portlíka doplácí na neprofesionalitu a neschopnost části současné koalice a některých radních. „Rozvoj Prahy už šest let stojí. Z jejího rozpočtu, který se zvyšuje, se stále více peněz projíždá,“ říká opoziční politik s tím, že kdyby rada ANO, ČSSD a Trojkoalice skončila, přineslo by to jen pozitivu.

* ODS se dubnovou kampaní snažila ukázat na to, že Praha nefunguje. Problémy ale byly i v minulosti, například s několikrát propadlým tunelem Blanka. V čem je situace oproti dřívějšíku jiná?

Blanka se propadla, protože se něco dělalo. Dnes se vedení Prahy řídí rčením, že kdo nic nedělá, nic nezkazí. Má to ale svoje rizika. Když se nic nedělá, může začít město padat jeho obyvatelům na hlavu. Zhroutí se Trojská lávka nebo po Libeňském mostě musejí začít jezdit tramvaje krokem. Největší rozdíl vidím v tom, že za ODS se stavělo. A kromě toho, že jsme měli výsledky, se dodržovala rozpočtová kázeň. Přestože v uplynulých šesti letech rozpočty rostou, stále více se projíždají.

* Dřívější pražská rada ale také nebyla dvakrát úspěšná. Exprimátor Bohuslav Svoboda za ODS, o němž se spekuluje jako o lídrovi vaší strany v podzimních komunálních volbách, se soustředil hlavně na šedé stranické struktury. Souhlasíte, že se toho příliš neudělalo?

Pan Svoboda vedl dvě bitvy. Řešil identitu pražské ODS a pak své odvolání, což byl následek jeho střetu s některými našimi bývalými členy. Po něm nastoupil Tomáš Hudeček s heslem Vracíme vám Prahu. Jak to dopadlo, víme všichni. Pan Hudeček se vrátil do Ostravy.

* Co považujete za největší problém města?

Určitě je to doprava. Pražská rada je natolik silná, nakolik silný je její nejslabší článek, kterým jsou zelení. Pokud má tato strana na starosti územní rozvoj a radní Petr Dolínek navíc dopravu, dříve či později musela nastat katastrofa. Například v délce stavebních řízení je Česko na stopětašedesátém místě ze stopětaosmdesáti porovnávaných zemí. I u brownfi eldů trvají změny územního plánu sedm nebo osm let.

* A otázka rozpočtu, který bobtná, aniž se staví?

Současná koalice na magistrátu pokračuje v tom, co začala předchozí Hudečkova – absolutně porušuje pravidla rozpočtové kázně. Zejména v posledních čtyřech letech se zvyšuje podíl běžných výdajů, tedy toho, co město projí a spotřebuje, na úkor prostředků, které přijímá. Dnes je to okolo osmdesáti procent rozpočtu. Největší riziko je v tom, že pokud se tento negativní trend okamžitě nezastaví, nebudou už skoro žádné peníze na investice.

* Letos je rozpočet Prahy necelých šedesát miliard korun. Kolik má neproinvestovaných peněz?

Z plánovaných investic se v posledních letech neutratilo přes pětadvacet miliard. Z toho je zřejmé, že město si něco naplánuje, ale není schopné to realizovat.

* Primátorka Adriana Krnáčová se hájí tím, že za zpoždění projektů může špatný stavební zákon.

Zákony jsou vždy nějaké, asi nikdy je nelze označit za ideální. Že by mohly být lepší a bylo by pak lépe, je asi věčné téma. ODS si nikdy na zákony nestěžovala. Podařilo se nám dokončit část obchvatu ze Zbraslavi k Ruzyni. A postavili jsme tunel Blanka, který nemá svým vedením pod městskou památkovou rezervací v Evropě obdobu. Nemyslím si tedy, že neúspěchy je třeba alibisticky svádět na zákony. Musím konat bez ohledu na to, jestli jsou špatné nebo dobré.

* Dala by ODS přednost pražskému okruhu, nebo metru D? Ptám se proto, že šéf Institutu plánování a rozvoje Ondřej Boháč tvrdí, že na tyto stavby nelze čerpat evropské dotace, takže podle něj nebude možné je realizovat současně.

Nedávali bychom žádné z nich přednost a začali okamžitě s přípravou projektové dokumentace jak u okruhu, tak u metra. Jde o to co nejdříve začít. To ale neznamená, že se musí stavět paralelně. Navíc bychom stejně jako v minulosti požadovali po státu, aby minimálně na dokončení okruhu přispěl. Nebude sloužit jen Pražanům, takže nemůže být hrazen výhradně z rozpočtu města. Nedovedu si představit, že by se na okruh a metro nenalezly peníze. Jsou to tak důležité projekty, že by si na ně Praha v případě nutnosti mohla částečně půjčit.

* Souhlasíte s názorem, že současná rada u obou infrastrukturních záměrů dělala alespoň něco?

Co se týče například výkupu pozemků, teprve dubnové zastupitelstvo projednalo obecný záměr, který vzalo na vědomí. Žádnou reálnou práci nebo výsledky u okruhu ani u metra nevidím. Myslím, že čtyři roky byly dost dlouhá doba na to, abychom byli dnes přinejmenším ve fázi těsně před schválením stavebního řízení. Rada ale dlouhou dobu zvažovala jakousi regionální variantu, kdy přenášela problém na jednotlivé městské části. To se nepovedlo, takže jsme na začátku.

* V posledních týdnech se debatuje o Libeňském mostě. Jak by vaše strana postupovala? Opravila by ho, nebo zbourala?

V první fázi je potřeba uklidnit emoce, kterých je kolem mostu příliš. Je to více politické než odborné téma. Pro ODS je nejdůležitější, aby byl průjezdný. Jestli bude nový nebo bude brán ohled na to, že je památkou, není v tuto chvíli důležité. Určitě bychom si vyžádali další posudky včetně kalkulace nákladů. Musí se také co nejdříve začít s přípravou výstavby úplně nového mostu, který by spojoval Holešovice s Karlínem a odlehčil jak Libeňskému, tak Hlávkovu mostu.

* Takže zatím nevíte, co byste dělali?

Slyšel jsem hodně politických proklamací, ale viděl málo kvalifi kovaných posudků. Výjimkou je jen zpráva Kloknerova ústavu ČVUT, kterou ale nepovažuji za defi nitivní. Chceme, aby se odborně posoudila možnost opravy mostu, která by se prováděla při jeho provozu. Osobně bych se nepřiklonil k tomu, aby se stavěl nějaký provizorní most, který by se časem zboural.

* Rada chce most zbourat. Je to dobře, nebo špatně?

Její rozhodnutí není zcela defi nitivní, chce stanovisko Institutu plánování a rozvoje. Očekávám také podrobný audit od technické správy komunikací. Zatím je jen posudek na opravu mostu a hrubý nástřel ceny nového. Stále se ale neví, jak dlouho by oprava trvala a jestli by pak most vydržel dvacet let nebo dalších sto. Chci tyto věci vědět od odborníků, od mostařů, aby byly černé na bílém a s razítky. Rezolutní prohlášení typu most zachráníme nebo most zbouráme jsou dost nezodpovědná.

* Zdá se, že Libeňský most možná zbourá pražskou koalici. Co by to přineslo?

Role opozice nespočívá v tom všechno kritizovat. Pro nás nejsou důležité nějaké posty, ale to, abychom dokázali se současným molochem pohnout dopředu a přestalo projídaní rozpočtu. Pokud by se koalice rozpadla, ODS je připravena využít několik měsíců do voleb k tomu, aby se konečně začalo něco dělat. Mimo jiné jde o odblokování investic v městských částech. Myslím, že Pražané by konec svazku ANO, ČSSD a Trojkoalice nijak nepocítili, zejména pak v investičních akcích. Dopady by byly pozitivní.

* Co byste podpořili?

Bude se připravovat rozpočet na příští rok. Bylo by správné, aby garnitura, která přijde po volbách, už nehospodařila tak jako ta nynější. Určitě bychom chtěli zastavit růst běžných výdajů. Další prioritou je rychlé posunutí změn územního plánu, přinejmenším u brownfi eldů. A také bychom podpořili kroky, které by zjednodušily stavební povolování u vnějšího i vnitřního okruhu.

* Kdy vaše strana představí kandidáta na primátora? Bude to Alexandra Udženija, nebo Bohuslav Svoboda?

Čekají nás stranické primárky. Uskuteční se nejprve v oblastních organizacích a pak v regionální. Jméno oznámíme začátkem června. Jak paní Udženija, tak pan Svoboda patří mezi horké favority. A je ještě jedno jméno, které ale nemohu prozradit. Nechci nikomu dávat polibky smrti.

* Vy to nebudete?

Budu kandidovat do zastupitelstva, ale na devadesát procent ne na primátora. Myslím, že člověk má nejprve zvládnout jednu kapitolu a teprve pak se posunout k další.

* Není tvář exprimátora Svobody už okoukaná?

Možná to tak může působit v mediálním světě. Stejně jako Alexandra Udženija má zkušenosti z vedení města, oba už něco dokázali. Nemusejí tvrdit, že sestaví týmy profesionálů, protože je na rozdíl od ostatních už mají. To je mimochodem největší nedostatek současných představitelů magistrátu.

* Jaké šance má podle vás ve volbách iniciativa Jana Čížinského? Dokázali byste s ním nebo s ANO či Piráty spolupracovat?

Tomu, co někteří nazývají makání, říká ODS nepráce. U pana Čížinského je jedna věc, které moc nerozumím. Jeho iniciativa Praha sobě měla už v roce 2014 opravu Libeňského mostu ve volebním programu. Ještě v roce 2016 se všichni shodovali, že chtějí jeho rekonstrukci. A dnes je situace taková, že místo toho, aby se s mostem něco dělalo, tak se kvůli němu demonstruje, je z něj politikum. Není možné něco lidem slíbovat a pak to neplnit. Takový politik je nepředvídatelný a podle všeho i nepracovitý. Na druhé straně si s výjimkou komunistů dovedu představit spolupráci úplně s kýmkoliv. A když nebude líný, bude to jediné dobře. To, co se děje v Praze posledních šest let, si už další čtyři roky nemůžeme dovolit.

* Stávající roztříštěnost hlasů mezi více politických subjektů je značná. Lze vůbec po volbách sestavit funkční radu?

Současná koalice má v zastupitelstvu těsnou nadpoloviční většinu jednoho hlasu. Někteří politici ji proto vydírají. Dělalí si vlastní PR na úkor Prahy, což blokuje její rozvoj. Chtěli bychom proto dosáhnout větší stability i za cenu složitějšího vyjednávání. ODS je už dost dlouhou dobu v opozici, a tak dospěla k určité pokoře.

Tomáš Portlík (40)

Absolvoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** UK, pak působil v soukromých i veřejných firmách. V pražské politice se pohybuje už od svých osmnácti let, v současnosti je místostarostou Prahy 9. Patří do okruhu exprimátora Bohuslava Svobody, v roce 2012 se podílel na jeho kampani. Vedl také kampaň pražské ODS v minulých volbách do Poslanecké sněmovny. Šéfem občanských demokratů v hlavním městě byl zvolen loni na podzim.

Dnes se vedení Prahy řídí rčením, že kdo nic nedělá, nic nezkaží. Když se ale nic nedělá, může začít město padat jeho obyvatelům na hlavu. Požadovali bychom po státu, aby minimálně na dokončení okruhu přispěl, neboť nebude sloužit jen Pražanům.

Foto autor| Foto E15 Anna Vacková 2x

Šéf pražské ODS Portlík: Co se děje v metropoli, to už si další roky nemůžeme dovolit

16.5.2018 e15.cz str. 00 Novinky

Pavel Otto

Hlavní město podle šéfa pražské ODS Tomáše Portlíka doplácí na neprofesionalitu a neschopnost části současné koalice a některých radních. „Rozvoj Prahy už šest let stojí. Z jejího rozpočtu, který se zvyšuje, se stále více peněz projídá,“ říká opoziční politik s tím, že kdyby rada ANO, ČSSD a Trojkoalice skončila, přineslo by to jen pozitiva.

ODS se dubnovou kampaní snažila ukázat na to, že Praha nefunguje. Problémy ale byly i v minulosti, například s několikrát propadlým tunelem Blanka. V čem je situace oproti dřívějšíku jiná?

Blanka se propadla, protože se něco dělalo. Dnes se vedení Prahy řídí rčením, že kdo nic nedělá, nic nezkaží. Má to ale svoje rizika. Když se nic nedělá, může začít město padat jeho obyvatelům na hlavu. Zhroutí se Trojská lávka nebo po Libeňském mostě musejí začít jezdit tramvaje krokem. Největší rozdíl vidím v tom, že za ODS se stavělo. A kromě toho, že jsme měli výsledky, se dodržovala rozpočtová kázeň. Přestože v uplynulých šesti letech rozpočty rostou, stále více se projídají.

Dřívější pražská rada ale také nebyla dvakrát úspěšná. Exprimátor Bohuslav Svoboda za ODS, o němž se spekuluje jako o lídrovi vaší strany v podzimních komunálních volbách, se soustředil hlavně na šedé stranické struktury. Souhlasíte, že se toho příliš neudělalo?

Pan Svoboda vedl dvě bitvy. Řešil identitu pražské ODS a pak své odvolání, což byl následek jeho střetu s některými našimi bývalými členy. Po něm nastoupil Tomáš Hudeček s heslem Vracíme vám Prahu. Jak to dopadlo, víme všichni. Pan Hudeček se vrátil do Ostravy.

Co považujete za největší problém města?

Určitě je to doprava. Pražská rada je natolik silná, nakolik silný je její nejslabší článek, kterým jsou zelení. Pokud má tato strana na starosti územní rozvoj a radní Petr Dolínek navíc dopravu, dříve či později musela nastat katastrofa. Například v délce stavebních řízení je Česko na stopětašedesátém místě ze stopětaosmdesáti porovnávaných zemí. I u brownfieldů trvají změny územního plánu sedm nebo osm let.

A otázka rozpočtu, který bobtná, aniž se staví?

Současná koalice na magistrátu pokračuje v tom, co začala předchozí Hudečkova – absolutně porušuje pravidla rozpočtové kázně. Zejména v posledních čtyřech letech se zvyšuje podíl běžných výdajů, tedy toho, co město projí a spotřebuje, na úkor prostředků, které přijímá. Dnes je to okolo osmdesáti procent rozpočtu. Největší riziko je v tom, že pokud se tento negativní trend okamžitě nezastaví, nebudou už skoro žádné peníze na investice.

Letos je rozpočet Prahy necelých šedesát miliard korun. Kolik má neproinvestovaných peněz?

Z plánovaných investic se v posledních letech neutratilo přes pětadvacet miliard. Z toho je zřejmé, že město si něco naplánuje, ale není schopné to realizovat.

Primátorka Adriana Krnáčová se hájí tím, že za zpoždění projektů může špatný stavební zákon.

Zákony jsou vždy nějaké, asi nikdy je nelze označit za ideální. Že by mohly být lepší a bylo by pak lépe, je asi věčné téma. ODS si nikdy na zákony nestěžovala. Podařilo se nám dokončit část obchvatu ze Zbraslavi k Ruzyni. A postavili jsme tunel Blanka, který nemá svým vedením pod městskou památkovou rezervací v Evropě obdobu. Nemyslím si tedy, že neúspěchy je třeba alibisticky svádět na zákony. Musím konat bez ohledu na to, jestli jsou špatné nebo dobré.

Dala by ODS přednost vnitřnímu okruhu, nebo metru D? Ptám se proto, že šéf Institutu plánování a rozvoje Ondřej Boháč tvrdí, že na tyto stavby nelze čerpat evropské dotace, takže podle něj nebude možné je realizovat současně.

Nedávali bychom žádné z nich přednost a začali okamžitě s přípravou projektové dokumentace jak u okruhu, tak u metra. Jde o to co nejrychleji začít. To ale neznamená, že se musí stavět paralelně. Navíc bychom stejně jako v minulosti požadovali po státu, aby minimálně na dokončení okruhu přispěl. Nebude sloužit jen Pražanům, takže nemůže být hrazen výhradně z rozpočtu města. Nedovedu si představit, že by se na okruh a metro nenalezly peníze. Jsou to tak důležité projekty, že by si na ně Praha v případě nutnosti mohla částečně půjčit.

Souhlasíte s názorem, že současná rada u obou infrastrukturních záměrů dělala alespoň něco?

Co se týče například výkupu pozemků, teprve dubnové zastupitelstvo projednalo obecný záměr, který vzalo na vědomí. Žádnou reálnou práci nebo výsledky u okruhu ani u metra nevidím. Myslím, že čtyři roky byly dost dlouhá doba na to, abychom byli dnes přinejmenším ve fázi těsně před schválením stavebního řízení. Rada ale dlouhou dobu zvažovala jakousi regionální variantu, kdy přenášela problém na jednotlivé městské části. To se nepovedlo, takže jsme na začátku.

V posledních týdnech se debatuje o Libeňském mostě. Jak by vaše strana postupovala? Opravila by ho, nebo zbourala?

V první fázi je potřeba uklidnit emoce, kterých je kolem mostu příliš. Je to více politické než odborné téma. Pro ODS je nejdůležitější, aby byl průjezdný. Jestli bude nový nebo bude brán ohled na to, že je památkou, není v tuto chvíli důležité. Určitě bychom si vyžádali další posudky včetně kalkulace nákladů. Musí se také co nejrychleji začít s přípravou výstavby úplně nového mostu, který by spojoval Holešovice s Karlínem a odlehčil jak Libeňskému, tak Hlávkovu mostu.

Takže zatím nevíte, co byste dělali?

Slyšel jsem hodně politických proklamací, ale viděl málo kvalifikovaných posudků. Výjimkou je jen zpráva Kloknerova ústavu ČVUT, kterou ale nepovažuji za definitivní. Chceme, aby se odborně posoudila možnost opravy mostu, která by se prováděla při jeho provozu. Osobně bych se nepřiklonil k tomu, aby se stavěl nějaký provizorní most, který by se časem zboural.

Rada chce most zbourat. Je to dobře, nebo špatně?

Její rozhodnutí není zcela definitivní, chce stanovisko Institutu plánování a rozvoje. Očekávám také podrobný audit od technické správy komunikací. Zatím je jen posudek na opravu mostu a hrubý nástřel ceny nového. Stále se ale neví, jak dlouho by oprava trvala a jestli by pak most vydržel dvacet let nebo dalších sto. Chci tyto věci vědět od odborníků, od mostařů, aby byly černé na bílém a s razítky. Rezolutní prohlášení typu most zachráníme nebo most zbouráme jsou dost nezodpovědná.

Jak si pořídit vlastní bydlení? Odpovědi najdete v magazínu E15. Získat ho můžete zde >>>

Zdá se, že Libeňský most možná zbourá pražskou koalici. Co by to přineslo?

Role opozice nespočívá v tom všechno kritizovat. Pro nás nejsou důležité nějaké posty, ale to, abychom dokázali se současným molochem pohnout dopředu a přestalo projíždání rozpočtu. Pokud by se koalice rozpadla, ODS je připravena využít několik měsíců do voleb k tomu, aby se konečně začalo něco dělat. Mimo jiné jde o odblokování investic v městských částech. Myslím, že Pražané by konec svazku ANO, ČSSD a Trojkoalice nijak nepocítili, zejména pak v investičních akcích. Dopady by byly pozitivní.

Co byste podpořili?

Bude se připravovat rozpočet na příští rok. Bylo by správné, aby garnitura, která přijde po volbách, už nehosподаřila tak jako ta nynější. Určitě bychom chtěli zastavit růst běžných výdajů. Další prioritou je rychle posunutí změn územního plánu, přinejmenším u brownfieldů. A také bychom podpořili kroky, které by zjednodušily stavební povolování u vnějšího i vnitřního okruhu.

Kdy vaše strana představí kandidáta na primátora? Bude to Alexandra Udženija, nebo Bohuslav Svoboda?

Čekají nás stranické primárky. Uskuteční se nejprve v oblastních organizacích a pak v regionální. Jméno oznámíme začátkem června. Jak paní Udženija, tak pan Svoboda patří mezi horké favority. A je ještě jedno jméno, které ale nemohu prozradit. Nechci nikomu dávat polibky smrti.

Vy to nebudete?

Budu kandidovat do zastupitelstva, ale na devadesát procent ne na primátora. Myslím, že člověk má nejprve zvládnout jednu kapitolu a teprve pak se posunout k další.

Není tvář expřimátora Svobody už okoukaná?

Možná to tak může působit v mediálním světě. Stejně jako Alexandra Udženija má zkušenosti z vedení města, oba už něco dokázali. Nemusejí tvrdit, že sestaví týmy profesionálů, protože je na rozdíl od ostatních už mají. To je mimochodem největší nedostatek současných představitelů magistrátu.

Jaké šance má podle vás ve volbách iniciativa Jana Čížinského? Dokázali byste s ním nebo s ANO či Piráty spolupracovat?

Tomu, co někteří nazývají makání, říká ODS nepráce. U pana Čížinského je jedna věc, které moc nerozumím. Jeho iniciativa Praha sobě měla už v roce 2014 opravu Libeňského mostu ve volebním programu. Ještě v roce 2016 se všichni shodovali, že chtějí jeho rekonstrukci. A dnes je situace taková, že místo toho, aby se s mostem něco dělalo, tak se kvůli němu demonstruje, je z něj politikum. Není možné něco lidem slibovat a pak to neplnit.

Takový politik je nepředvídatelný a podle všeho i nepracovitý. Na druhé straně si s výjimkou komunistů dovedu představit spolupráci úplně s kýmkoliv. A když nebude líný, bude to jedině dobře. To, co se děje v Praze posledních šest let, si už další čtyři roky nemůžeme dovolit.

Stávající roztříštěnost hlasů mezi více politických subjektů je značná. Lze vůbec po volbách sestavit funkční radu?

Současná koalice má v zastupitelstvu těsnou nadpoloviční většinu jednoho hlasu. Někteří politici ji proto vydírají. Dělají si vlastní PR na úkor Prahy, což blokuje její rozvoj. Chtěli bychom proto dosáhnout větší stability i za cenu složitějšího vyjednávání. ODS je už dost dlouhou dobu v opozici, a tak dospěla k určité pokoře.

Tomáš Portlík (40)

Absolvoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** UK, pak působil v soukromých i veřejných firmách. V pražské politice se pohybuje už od svých osmnácti let, v současnosti je místostarostou Prahy 9. Patří do okruhu expimátora Bohuslava Svobody, v roce 2012 se podílel na jeho kampani. Vedl také kampaň pražské ODS v minulých volbách do Poslanecké sněmovny. Šéfem občanských demokratů v hlavním městě byl zvolen loni na podzim.

URL| <http://www.e15.cz/clanek/1346787/sef-prazske-ods-portlik-co-se-deje-v-metropoli-to-uz-si-dalsi-roky-nemuzeme-dovolit>

Zprávy krátce

15.5.2018 Metro str. 05 Praha
ČTK

Větší areál UK

Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy (**FSV UK**) by měla do roku 2022 zrekonstruovat a rozšířit svůj areál v Jinonicích, kde sídlí tři z pěti jejích institutů. Vyřeší tím nedostatek místa pro výuku. Investici za zhruba tři čtvrtě miliardy korun zaplatí z 95 procent dotace z EU.

Pozastavil členství

Poslanec a starosta Prahy 7 Jan Čížinský pozastaví své členství v KDU-ČSL. Jak sám uvedl, k přerušení členství jej vyzvalo celostátní vedení strany. Důvodem je založení sdružení Praha sobě, se kterým chce na podzim kandidovat v komunálních volbách.

Regionalni mutace| Metro - Praha

Jana Uttendorfská

15.5.2018 ČRo - radiozurnal.cz str. 00

(externí spolupracovnice)Znamení: RakŽivotní motto: Když člověk něco opravdu chce, celý Vesmír se spojí, aby svůj sen dokázal uskutečnit. (Alchymista, Paulo Coelho)

Co dělám v rozhlasu: Snažím se jasně a srozumitelně zprostředkovat posluchačům nejaktuálnější informace, tedy – sestavuji a čtu zprávy.

Před rozhlasem: Jiná rádia, od Vysočiny po Kiss98 a rádio Impuls. A při práci jsem si odskočila ještě do školy, vystudovala jsem obor mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Co mě baví: Práce, rodina, cesty do rodného Humpolce, zumba, kolečkové brusle, knížky všeho druhu, film...

Co mě vždycky dostane: Výroky mé 3leté dcerky.

Z rozhlasové pavlače aneb víte, co se o Vás říká? Netuším, ale asi něco o tom, jak jsem úžasná, krásná, báječná...

URL| <https://radiozurnal.rozhlas.cz/jana-uttendorfska-5003988>

Václav Rokyta

15.5.2018 ČRo - radiozurnal.cz str. 00

Co dělám v rozhlasu:

Od ledna 2014 jsem byl externím redaktorem domácí redakce, kde jsem až do roku 2017 pracoval převážně jako směnař v newsroomu. Díky celoživotní zálibě ve sportu jsem začal od jara 2017 pracovat pro sportovní redakci i v Českém rozhlasu, kam jsem se v polovině téhož roku přesunul nastálo. Jako sportovní reportér se specializuji nejčastěji na fotbal, hokej nebo basketbal.

Před rozhlasem:

Po absolvování Gymnázia v Přelouči jsem vystudoval rozhlasovou a televizní žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze, kde momentálně dokončuji i magisterské studium. Už během toho bakalářského studia jsem začal pracovat v Českém rozhlasu. V letech 2014 až 2015 jsem externě pracoval i jako sportovní redaktor České televize.

URL| <https://radiozurnal.rozhlas.cz/node/5347227>

Lukáš Michalík

15.5.2018 ČRo - radiozurnal.cz str. 00

Znamení:Beran (duben 1993)Životní motto:Nikdy není tak špatně, aby nemohlo být ještě hůř.Co dělám v rozhlasu:

Redaktora v redakci sportu.

Před rozhlasem:

Pět let jsem vedl redakci webu fotbalového Slovanu Liberec. Zároveň jsem získal titul bakalář z oboru filologie na Technické univerzitě v Liberci. Momentálně studuji žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Co mě baví:

Sport, literatura, spánek, čas strávený s nejbližšími.

Z rozhlasové pavlače (aneb víte, co se o Vás říká?):

Zatím netuším, na to jsem v redakci příliš krátce.

URL| <https://radiozurnal.rozhlas.cz/lukas-michalik-6681832>

Filip Šedivý

15.5.2018 ČRo - radiozurnal.cz str. 00

Znamení:ŠtírŽivotní motto:Nepropadej panice.Co dělám v rozhlasu:Denní služby, tedy příprava zpráv a příspěvků a jejich prezentace ve vysílání.

Před rozhlasem:

Gymnázium ve Vysokém Mýtě, poté **Fakulta sociálních věd** UK v Praze. Spolupracoval jsem s královéhradeckou redakcí MF Dnes, od roku 1997 jsem byl v Českém rozhlasu, od roku 2007 také komentování NHL a tenisových turnajů na Nova Sport.

Co mě baví:

Synové a manželka. Sport v aktivní podobě, tenis, fotbal, squash. Hodně mě baví číst (nejoblíbenější Remarque, Hailey, Clancy atd.).

Co mě nejvíc dostane:

Neschopnost naslouchat a neschopnost respektovat odlišný názor – v negativním slova smyslu. V pozitivním láska v každé podobě a vlídné slovo.

Z rozhlasové pavlače: (aneb víte, co se o Vás říká?)

To bych rád věděl. Ale lepší, když nebudu.

URL| <https://radiozurnal.rozhlas.cz/filip-sedivy-5006445>

Devět dětí z deseti nepozná skrytou reklamu, odhalil průzkum

15.5.2018 zpravy.tiscali.cz str. 00 Zprávy / Aktuality
von

Cílená reklama na děti prostřednictvím youtuberů a sociálních sítí má mnohem větší účinek, než se čekalo. Bez nápovědy ji odhalí pouze desetina dětí, zjistil průzkum, který pro **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy udělala agentura Ipsos. Až 60 procent rodičů přitom prozradilo, že youtubeři či blogeři mají na jejich děti velký vliv.

Při prohlížení obrázku s typickou formou propagace výrobku v přirozeném životním stylu mladé generace poznalo v průzkumu 11 procent dětí, že se jedná o sponzorovaný obsah. Při zhlédnutí videa, v němž youtuber míchá vlastní příchut' nápoje, a dělá tak reklamu na jednu konkrétní značku, poznala sponzoring přibližně jedna pětina dětí v průzkumu. Většina jich uváděla, že ve videu šlo hlavně o zábavu a získání nového publika. S nápovědou se 42 procent dětí přiklonilo k tomu, že šlo o reklamu, zatímco 45 procent dětí tipovalo zábavu.

Výzkumu se v dubnu 2018 zúčastnilo 330 dětí ve věku mezi devíti a 15 lety. Zhruba 58 procent z nich uvedlo, že se často dívá na příspěvky, které na sociálních sítích na internetu nahrávají jiní lidé, dalších 42 procent se na ně dívá občas. Tři čtvrtiny dětí přiznaly, že někdy chtěly stejnou věc, kterou viděly u někoho v sociálních médiích. Zhruba polovina dětí si přitom nevybaví žádného blogera, který dělá reklamu.

Mezi nejsledovanější youtubery či blogery patří Jirka Král, Kovy či Gejmr, uvedli zástupci fakulty. Nejvíce fanoušků mají mezi dětmi ve věku od 12 do 14 let.
Špatná mediální výchova v Čechách

Podle vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations Denisy Hejlové jsou youtubeři a blogeři vždy odpovědní za to, aby placenou propagaci v příspěvku řádně označili. Řada z nich se však zdráhá komerční spolupráci svým fanouškům přiznat, protože se obává ztráty jejich zájmu. **Fakulta sociálních věd** spolu se Sdružením pro internetový rozvoj proto formulovala pravidla pro označování reklamy na sociálních médiích. K nalezení jsou na webových stránkách Férováreklama.cz.

Podle Hejlové by se reklama v příspěvcích na sociálních sítích měla označovat nejlépe jen českým označením *reklama. Tuto značku rozeznalo v průzkumu 87 procent dětí, ale skoro nikdo z českých influencerů ji nepoužívá. Anglická označení internetové reklamy *sponsored a *ad jsou mezi českými dětmi známá méně. Vědí o nich zhruba dvě třetiny dětí, a to hlavně chlapců. Špatné znalosti dětí podle zástupců fakulty souvisí zřejmě i s nedostatečnou výukou mediální výchovy. Téměř polovina dětí ji podle průzkumu ve škole vůbec neměla, další se v ní učily především o internetové bezpečnosti.

Hlavním důvodem, proč děti youtubery sledují, je zábava, uvedla Hejlová. Příspěvky takzvaných influencerů, jak se youtuberům či blogerům také říká, podle ní připadají dětem zajímavější než cokoli jiného v dalších médiích. Rodiče to přitom často nechápou. Podle psychologa Marka Vranky ale nemá cenu dětem tento druh zábavy zakazovat. Místo toho by dospělí měli svým potomkům vysvětlovat souvislosti a učit je kriticky myslet, řekl.

URL| <https://zpravy.tiscali.cz/devet-deti-z-deseti-nepozna-skrytou-reklamu-odhalil-pruzkum-313132>

Ministerstvo schválilo modernizaci a dostavbu univerzitního areálu v Jinonicích

14.5.2018 denik.cz str. 00 Regiony
ČTK

Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy (**FSV UK**) by měla do roku 2022 zrekonstruovat a rozšířit svůj areál v pražských Jinonicích, kde sídlí tři z pěti jejích institutů. Projekt na modernizaci kampusu schválilo ministerstvo školství, jeho realizaci tak již nic nebrání. Informoval o tom mluvčí fakulty Jakub Říman. Investici za zhruba tři čtvrtě miliardy korun zaplatí z 95 procent dotace z EU.

"

Dostavba má vytvořit lepší podmínky pro výuku i výzkum a vyřešit nedostatek místa, se kterým se fakulta dlouhodobě potýká. S projektem přišlo dnes již bývalé vedení **FSV UK** v čele s děkanem Jakubem Končelíkem. Současná děkanka Alice Němcová Tejkalová na jeho práci navázala.

"Stávající areál byl původně budován pro jiný účel, než je vysokoškolský provoz, a na jeho podobě je to bohužel znát. Cílem rekonstrukce současných budov je vytvořit přednáškové, seminární i pobytové prostory a jejich zázemí v kvalitě, která odpovídá současným standardům," uvedl proděkan Tomáš Karásek, který je garantem celého projektu. Prostory v Jinonicích měly původně sloužit jako kanceláře pro úředníky ministerstva školství. Areál v současnosti tvoří dvě budovy se čtyřmi a šesti nadzemními podlažními, které se dostavěly kolem roku 2000.

Nový objekt i přestavba stávajících

V první fázi projektu by se ke dvěma stávajícím budovám Areálu Jinonice měla přistavit třetí, čtyřpatrová stavba, která vytvoří vstupní bránu do jinonického kampusu. Druhá fáze přestavby by měla zahrnovat rekonstrukci stávajících objektů - přednáškových sálů, seminárních místností i kanceláří. Celá stavba by podle autorů měla vést k úspěšnému, energeticky efektivnímu a ekologickému provozu.

V novostavbě se bude nacházet foyer s recepcí školy a knihovny. Budova nabídne studentům prostory pro samostudium a relaxaci, které nyní podle vedení fakulty v areálu chybí. V místnostech by mělo být moderní technologické vybavení jako interaktivní tabule, LCD panely či konferenční technologie.

Fakulta sociálních věd by v budoucnu chtěla do areálu soustředit co největší část svého provozu. V současné době areál sdílí spolu s filozofickou fakultou a fakultou humanitních studií. Obě fakulty však vzhledem ke svým vlastním stavebním projektům připravují do budoucna uvolnění jinonických prostor.

Fakulta humanitních studií (FHS) chystá přesídlit do budovy bývalé menzy Kolejí 17. listopadu. Její přestavba by měla být letošní největší investicí UK ze státních peněz. Škola za ni dá 510 milionů korun. Přestěhování z Jinonic plánuje FHS od roku 2007.

Do různých rekonstrukcí a staveb investují letos vysoké školy po celé ČR miliardy korun. Jen Univerzita Karlova za ně letos zaplatí zhruba 1,7 miliardy korun z rozpočtu a další zhruba dvě miliardy z evropských dotací. Masarykova univerzita v Brně plánuje investice za asi 1,4 miliardy korun. Nové budovy chystá stavět také Česká zemědělská univerzita v Praze (ČZU), a to za více než 900 milionů korun."

URL| <https://www.denik.cz/regiony/ministerstvo-schvalilo-modernizaci-a-dostavbu-univerzitniho-arealu-v-jinonicich-20180514.html>

Ministerstvo schválilo modernizaci a dostavbu univerzitního areálu v Jinonicích

14.5.2018 prazsky.denik.cz str. 00 Moje Praha
ČTK

Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy (**FSV UK**) by měla do roku 2022 zrekonstruovat a rozšířit svůj areál v pražských Jinonicích, kde sídlí tři z pěti jejích institutů. Projekt na modernizaci kampusu schválilo ministerstvo školství, jeho realizaci tak již nic nebrání. Informoval o tom mluvčí fakulty Jakub Říman. Investici za zhruba tři čtvrtě miliardy korun zaplatí z 95 procent dotace z EU.

"Dostavba má vytvořit lepší podmínky pro výuku i výzkum a vyřešit nedostatek místa, se kterým se fakulta dlouhodobě potýká. S projektem přišlo dnes již bývalé vedení **FSV UK** v čele s děkanem Jakubem Končelíkem. Současná děkanka Alice Němcová Tejkalová na jeho práci navázala.

"Stávající areál byl původně budován pro jiný účel, než je vysokoškolský provoz, a na jeho podobě je to bohužel znát. Cílem rekonstrukce současných budov je vytvořit přednáškové, seminární i pobytové prostory a jejich zázemí v kvalitě, která odpovídá současným standardům," uvedl proděkan Tomáš Karásek, který je garantem celého projektu. Prostory v Jinonicích měly původně sloužit jako kanceláře pro úředníky ministerstva školství. Areál v současnosti tvoří dvě budovy se čtyřmi a šesti nadzemními podlažími, které se dostavěly kolem roku 2000.

Nový objekt i přestavba stávajících

V první fázi projektu by se ke dvěma stávajícím budovám Areálu Jinonice měla přistavit třetí, čtyřpatrová stavba, která vytvoří vstupní bránu do jinonického kampusu. Druhá fáze přestavby by měla zahrnovat rekonstrukci stávajících objektů - přednáškových sálů, seminárních místností i kanceláří. Celá stavba by podle autorů měla vést k úspornému, energeticky efektivnímu a ekologickému provozu.

V novostavbě se bude nacházet foyer s recepcí školy a knihovny. Budova nabídne studentům prostory pro samostudium a relaxaci, které nyní podle vedení fakulty v areálu chybí. V místnostech by mělo být moderní technologické vybavení jako interaktivní tabule, LCD panely či konferenční technologie.

Fakulta sociálních věd by v budoucnu chtěla do areálu soustředit co největší část svého provozu. V současné době areál sdílí spolu s filozofickou fakultou a fakultou humanitních studií. Obě fakulty však vzhledem ke svým vlastním stavebním projektům připravují do budoucna uvolnění jinonických prostor.

Fakulta humanitních studií (FHS) chystá přesídlit do budovy bývalé menzy Kolejí 17. listopadu. Její přestavba by měla být letošní největší investicí UK ze státních peněz. Škola za ni dá 510 milionů korun. Přestěhování z Jinonic plánuje FHS od roku 2007.

Do různých rekonstrukcí a staveb investují letos vysoké školy po celé ČR miliardy korun. Jen Univerzita Karlova za ně letos zaplatí zhruba 1,7 miliardy korun z rozpočtu a další zhruba dvě miliardy z evropských dotací. Masarykova univerzita v Brně plánuje investice za asi 1,4 miliardy korun. Nové budovy chystá stavět také Česká zemědělská univerzita v Praze (ČZU), a to za více než 900 milionů korun."

URL| https://prazsky.denik.cz/zpravy_region/ministerstvo-schvalilo-modernizaci-a-dostavbu-univerzitetniho-arealu-v-jinonicich-20180514.html

Skrytou reklamu na internetu pozná jen každé desáté dítě, zjistil průzkum

14.5.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí
iDNES.cz, Filip Kalčák

Děti tráví stále více času sledováním youtuberů a bloggerů, kteří do svých obsahů často vkládají i neoznačenou reklamu nebo sponzorovaný obsah. Rozpozná je však jen jedno z deseti, zjistil průzkum **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Podle jeho autorů by youtubeři měli sponzorovaný obsah přiznávat v češtině, ne anglicky.

Děti považují spoty hlavně za zábavu. Pouze každé desáté pozná, kdy influencer (člověk, který publikováním vlastních obsahů na sociálních sítích ovlivňuje velké množství lidí) používá skrytou reklamu. Důvodem je mimo jiné nízká mediální gramotnost, 46 procent dětí podle průzkumu nepřišlo do kontaktu s mediální výchovou.

Tvůrci obsahu jsou povinni placenou propagací ve svých příspěvcích řádně označit. Mnozí z nich to ale nedělají. „Nikdo nechce říkat, že dělá reklamu. Influenceři se obávají ztráty důvěry fanoušků,“ vysvětlila na pondělní tiskové konferenci vedoucí výzkumného týmu Denisa Hejlová.

Průzkum, kterého se zúčastnilo 330 lidí od 9 do 15 let, ukázal, že více než dvě pětiny dětí nevědí, co znamená hashtag *ad, kterou používají především zahraniční, ale i někteří čeští youtubeři k označení reklamy. Značku *sponsored nezná 30 procent dětí.

Více než polovina respondentů chce velmi často vlastnit produkty, které vidí u svých oblíbených youtuberů. Děti mají pocit, že influenceři jsou jejich přátelé.

O nejnámějších youtuberech má povědomí téměř každé dítě, padesát osm procent sleduje jejich videa velmi často. „Děti se dívají na videa veškerý svůj volný čas. Dokonce i když dělají úkoly,“ sdělila mluvčí výzkumného projektu Barbora Drozdová. Sponzoring přiznat v češtině

Druhý paralelní průzkum se zaměřil na detailnější zjištění. Většina rodičů populární zábavu svých dětí nechápe a přijde jim hloupá. I proto se o ní s potomky nebaví. „Pokud se rodičům nelíbí, co jejich dítě sleduje, nejhorší reakcí je paušalizovaný zákaz nebo posměch bez žádného zdůvodnění,“ upozornil Marek Vranka, který na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**) vyučuje psychologii.

Studenti a vědci z **FSV UK** vytvořili k výzkumnému projektu webovou stránku, která uvádí základní pravidla, jak obsah označovat. Influenceri by měli sponzorovaný obsah označit v souladu s pravidly sociální sítě, ale nepoužívat zmíněná anglická označení *ad nebo *sponsored. Místo toho by měli sponzoring uvést raději česky přímo v textu příspěvku.

Influenceri by se také měli řídit zákonem o regulaci reklamy, který výrazně omezuje reklamu cílenou na děti, alkohol, hazard nebo zbraně. Reklama na internetu často zahrnuje produkty, jejichž propagace by byla jinde sankcionována (alkoholické a sladké nápoje nebo plastické operace).

URL| https://zpravy.idnes.cz/skryta-reklama-deti-socialni-site-vyzkum-f1j-domaci.aspx?c=A180514_130249_domaci_jj

Devět dětí z deseti nepozná skrytou reklamu na sociálních sítích, ukazuje průzkum

14.5.2018 lidovky.cz str. 00 Lidovky / Média
ČTK

Děti většinou nepoznají neoznačenou reklamu, kterou na internet vkládají oblíbení youtubeři nebo blogeři. Bez nápovědy ji pozná jedno dítě z deseti. Zhruba 60 procent rodičů přitom uvádí, že blogeři a youtubeři jejich děti ovlivňují. Vyplývá to z průzkumu, který pro **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy udělala agentura Ipsos. S jeho výsledky v pondělí novináře seznámili zástupci fakulty.

Při prohlížení obrázku s typickou formou propagace výrobku v přirozeném životním stylu mladé generace poznalo v průzkumu 11 procent dětí, že se jedná o sponzorovaný obsah. Při zhlédnutí videa, v němž youtuber míchá vlastní příchutí nápoje, a dělá tak reklamu na jednu konkrétní značku, poznala sponzoring v průzkumu přibližně jedna pětina dětí. Většina jich uváděla, že ve videu šlo hlavně o zábavu a získání nového publika. S nápovědou se 42 procent dětí přiklonilo k tomu, že šlo o reklamu, zatímco 45 procent dětí tipovalo zábavu.

Výzkumu se v dubnu 2018 zúčastnilo 330 dětí ve věku mezi devíti a 15 lety. Zhruba 58 procent dětí uvedlo, že se často dívá na příspěvky, které na sociálních sítích na internetu nahrávají jiní lidé, dalších 42 procent se na ně dívá občas. Mezi nejsledovanější youtubery či blogery patří Jirka Král, Kovy, Gejmr, MenT, Hoggy nebo Shopaholic Nicol, uvedli zástupci fakulty.

Podle vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations Denisy Hejlové jsou youtubeři a blogeři vždy odpovědní za to, aby placenou propagaci v příspěvku řádně označili. Řada z nich se však zdráhá komerční spolupráci svým fanouškům přiznat, protože se obává ztráty jejich zájmu. **Fakulta sociálních věd** spolu se Sdružením pro internetový rozvoj proto formulovala pravidla pro označování reklamy na sociálních médiích, která by se podle zákonů měla dodržovat. Lidé je mohou najít na webových stránkách Férováreklama.cz.

Hlavním důvodem, proč děti youtubery sledují, je zábava, uvedla Hejlová. Příspěvky takzvaných influencerů, jak se youtuberům či blogerům také říká, podle ní připadají dětem zajímavější než cokoli jiného v dalších médiích. Rodiče to přitom často nechápejí. Podle psychologa Marka Vranky ale nemá cenu dětem tento druh zábavy zakazovat. Místo toho by dospělí měli vysvětlovat souvislosti a učit je kriticky myslet.

URL| https://byznys.lidovky.cz/devet-deti-z-deseti-nepozna-skrytou-reklamu-na-socialnich-sitich-ukazuje-pruzkum-gia-/media.aspx?c=A180514_153725_In-media_bar_p

Znepokojivý trend: Děti nepoznají skrytou reklamu v příspěvcích youtuberů, myslí si, že jde o zábavu

14.5.2018 info.cz str. 00 Strategie

ČTK,luš

Děti většinou nepoznají neoznačenou reklamu, kterou na internet vkládají oblíbení youtuberi nebo blogeri. Bez nápovědy ji pozná jedno dítě z deseti. Zhruba 60 procent rodičů přitom uvádí, že blogeri a youtuberi jejich děti ovlivňují. Vyplývá to z průzkumu, který pro **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy udělala agentura Ipsos. S jeho výsledky dnes novináře seznámili zástupci fakulty.

Při prohlížení obrázku s typickou formou propagace výrobku v přirozeném životním stylu mladé generace poznalo v průzkumu 11 procent dětí, že se jedná o sponzorovaný obsah. Při zhlédnutí videa, v němž youtuber míchá vlastní příchut' nápoje, a dělá tak reklamu na jednu konkrétní značku, poznala sponzoring v průzkumu přibližně jedna pětina dětí. Většina jich uváděla, že ve videu šlo hlavně o zábavu a získání nového publika. S nápovědou se 42 procent dětí přiklonilo k tomu, že šlo o reklamu, zatímco 45 procent dětí tipovalo zábavu.

Výzkumu se v dubnu 2018 zúčastnilo 330 dětí ve věku mezi devíti a 15 lety. Zhruba 58 procent dětí uvedlo, že se často dívá na příspěvky, které na sociálních sítích na internetu nahrávají jiní lidé, dalších 42 procent se na ně dívá občas. Mezi nejsledovanější youtubery či blogery patří Jirka Král, Kovy, Gejmr, MenT, Hoggy nebo Shopaholic Nicol, uvedli zástupci fakulty.

Podle vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations Denisy Hejlové jsou youtuberi a blogeri vždy odpovědní za to, aby placenou propagaci v příspěvku řádně označili. Řada z nich se však zdráhá komerční spolupráci svým fanouškům přiznat, protože se obává ztráty jejich zájmu. **Fakulta sociálních věd** spolu se Sdružením pro internetový rozvoj proto formulovala pravidla pro označování reklamy na sociálních médiích, která by se podle zákonů měla dodržovat. Lidé je mohou najít na webových stránkách Férováreklama.cz.

Hlavním důvodem, proč děti youtubery sledují, je zábava, uvedla Hejlová. Příspěvky takzvaných influencerů, jak se youtuberům či blogerům také říká, podle ní připadají dětem zajímavější než cokoli jiného v dalších médiích. Rodiče to přitom často nechápou. Podle psychologa Marka Vranky ale nemá cenu dětem tento druh zábavy zakazovat. Místo toho by dospělí měli vysvětlovat souvislosti a učit je kriticky myslet.

URL| <https://www.info.cz/clanek/30113/znepokojivy-trend-deti-nepoznaji-skrytou-reklamu-v-prispevcich-youtuberu-mysli-si-ze-jde-o-zabavu>

Štěpán Soukeník rozšiřuje tým agentury Communication Lab

14.5.2018 personalista.com str. 00 lidé a podniky

personalista.com

Komunikační agentura Communication Lab posiluje svůj tým. Na pozici konzultanta nastoupil počátkem dubna Štěpán Soukeník. V týmu karlínské agentury má na starosti především korporátní komunikaci a strategické poradenství pro klienta Facebook.

Soukeník má více než 10 let praxe v PR, public affairs, marketingu a mezinárodním obchodu. V posledních letech studoval a pracoval v zahraničí, mimo jiné pro americkou společnost Granicus, kde se specializoval na komunikaci veřejné správy, eGovernment a koordinoval expanzi do střední a východní Evropy. V roce 2011 spoluzaložil server Markething.cz a další zkušenosti nasbíral v agenturách Ogilvy a Havas, kde se věnoval klientům z oblastí digitální ekonomiky, energetiky či technologií.

V letošním roce Soukeník dokončuje PhD studium na Katedře marketingové komunikace a PR, **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde také vyučuje a je autorem několika odborných publikací v oblasti strategické komunikace, lobbingu a digitálních médií.

URL| <http://www.personalista.com/lide-a-podniky/stepan-soukenik-rozsiruje-tym-agentury-communication-lab.html>

Dokonalá past. Děti nepoznají reklamu v příspěvcích youtuberů, považují ji za zábavu

14.5.2018 ct24.cz str. 00 **Ekonomika**
spicakovak

Děti většinou nepoznají neoznačenou reklamu, kterou na internet vkládají oblíbení youtubeři nebo blogeři. Bez nápovědy ji pozná jen jedno dítě z deseti. Zhruba 60 procent rodičů přitom uvádí, že blogeři a youtubeři jejich děti ovlivňují.

Vyplynulo to z výzkumu, který pro **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy udělala agentura Ipsos. V dubnu 2018 se zúčastnilo 330 dětí ve věku mezi devíti a 15 lety.

Při prohlížení obrázku s typickou formou propagace výrobku v přirozeném životním stylu mladé generace poznalo v průzkumu 11 procent dětí, že se jedná o sponzorovaný obsah.

Odkaz

Youtuber Kovy: Spousta lidí říká, že se díky mně začala zajímat o politiku

Při zhlédnutí videa, v němž youtuber míchá vlastní příchut' nápoje, a dělá tak reklamu na jednu konkrétní značku, poznala sponzoring v průzkumu přibližně jedna pětina dětí. Většina jich uváděla, že ve videu šlo hlavně o zábavu a získání nového publika.

S nápovědou se 42 procent dětí přiklonilo k tomu, že šlo o reklamu, zatímco 45 procent dětí tipovalo zábavu. Většina dětí sleduje youtubery kvůli zábavě

Zhruba 58 procent dětí uvedlo, že se často dívá na příspěvky, které na sociálních sítích na internetu nahrávají jiní lidé, dalších 42 procent se na ně dívá občas. Tři čtvrtiny dětí přiznaly, že někdy chtěly stejnou věc, kterou viděly u někoho v sociálních médiích. Zhruba polovina dětí si přitom nevybaví žádného blogera, který dělá reklamu.

Mezi nejsledovanější youtubery či blogery dětí, které se účastnily výzkumu, patří Jirka Král, Kovy, Gejmr, MenT, Hoggy nebo Shopaholic Nicol.

Hlavním důvodem, proč děti youtubery sledují, je zábava, uvedla vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations Denisa Hejlová. Příspěvky takzvaných influencerů, jak se nejznámějším youtuberům či bloggerům také říká, podle ní připadají dětem zajímavější než cokoli jiného v dalších médiích. Rodiče to přitom často nechápou. Podle psychologa Marka Vranky ale nemá cenu dětem tento druh zábavy zakazovat. Místo toho by dospělí měli vysvětlovat souvislosti a učit je kriticky myslet.*reklama skoro nikdo z českých influencerů nepoužívá

Podle Hejlové jsou youtuberi a blogeri vždy odpovédni za to, aby placenou propagaci v příspěvku řádně označili. Řada z nich se však zdráhá komerční spolupráci svým fanouškům přiznat, protože se obává ztráty jejich zájmu.

Zvětšit obrázek
Zmenšit obrázek
Zvětšit obrázek na celou obrazovku

Férová reklama

Zdroj: ferovareklama.cz

Autor: ferovareklama.cz

Fakulta sociálních věd spolu se Sdružením pro internetový rozvoj proto formulovala pravidla pro označování reklamy na sociálních médiích, která by se podle zákonů měla dodržovat. Lidé je mohou najít na webových stránkách Férováreklama.cz.

Podle Hejlové by se reklama v příspěvcích na sociálních sítích měla označovat nejlépe jen českým označením *reklama. Tuto značku rozeznalo v průzkumu 87 procent dětí, ale skoro nikdo z českých influencerů ji nepoužívá. Anglická označení internetové reklamy *sponsored a *ad jsou mezi českými dětmi známá méně. Vědí o nich zhruba dvě třetiny dětí, a to hlavně chlapců.

Špatné znalosti dětí podle zástupců fakulty souvisí zřejmě i s nedostatečnou výukou mediální výchovy. Téměř polovina dětí ji podle průzkumu ve škole vůbec neměla, další se v ní učily především o internetové bezpečnosti.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/ekonomika/2479012-dokonalapastdeti-nepoznaji-reklamu-v-prispevcich-youtuberu-povazuji-ji-za-zabavu>

Podle průzkumu děti často nepoznají na sociálních sítích skrytou reklamu

14.5.2018 mediahub.cz str. 00 Média

ČTK

Děti většinou nepoznají neoznačenou reklamu, kterou na internet vkládají oblíbení youtuberi nebo blogeri. Bez nápovědy ji pozná jedno dítě z deseti.

Zhruba 60 procent rodičů přitom uvádí, že blogeri a youtuberi jejich děti ovlivňují. Vyplývá to z průzkumu, který pro **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy udělala agentura Ipsos. S jeho výsledky dnes novináře seznámili zástupci fakulty.

Při prohlížení obrázku s typickou formou propagace výrobku v přirozeném životním stylu mladé generace poznalo v průzkumu 11 procent dětí, že se jedná o sponzorovaný obsah. Při zhlédnutí videa, v němž youtuber míchá vlastní příchut' nápoje, a dělá tak reklamu na jednu konkrétní značku, poznala sponzoring v průzkumu přibližně jedna pětina dětí. Většina jich uváděla, že ve videu šlo hlavně o zábavu a získání nového publika. S nápovědou se 42 procent dětí přiklonilo k tomu, že šlo o reklamu, zatímco 45 procent dětí tipovalo zábavu.

Výzkumu se v dubnu 2018 zúčastnilo 330 dětí ve věku mezi devíti a 15 lety. Zhruba 58 procent z nich uvedlo, že se často dívá na příspěvky, které na sociálních sítích na internetu nahrávají jiní lidé, dalších 42 procent se na ně dívá občas. Tři čtvrtiny dětí přiznaly, že někdy chtěly stejnou věc, kterou viděly u někoho v sociálních médiích. Zhruba polovina dětí si přitom nevybaví žádného blogera, který dělá reklamu.

Mezi nejsledovanější youtubery či blogery patří Jirka Král, Kovy či Gejmr, uvedli zástupci fakulty. Nejvíce fanoušků mají mezi dětmi ve věku od 12 do 14 let.

Podle vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations Denisy Hejlové jsou youtuberi a blogeri vždy odpovédni za to, aby placenou propagaci v příspěvku řádně označili. Řada z nich se však zdráhá komerční spolupráci svým fanouškům přiznat, protože se obává ztráty jejich zájmu. **Fakulta sociálních věd** spolu se

Sdružením pro internetový rozvoj proto formulovala pravidla pro označování reklamy na sociálních médiích, která by se podle zákonů měla dodržovat. Lidé je mohou najít na webových stránkách Férová reklama.cz.

Podle Hejlové by se reklama v příspěvcích na sociálních sítích měla označovat nejlépe jen českým označením *reklama. Tuto značku rozeznalo v průzkumu 87 procent dětí, ale skoro nikdo z českých influencerů ji nepoužívá. Anglická označení internetové reklamy *sponsored a *ad jsou mezi českými dětmi známá méně. Vědí o nich zhruba dvě třetiny dětí, a to hlavně chlapců. Špatné znalosti dětí podle zástupců fakulty souvisí zřejmě i s nedostatečnou výukou mediální výchovy. Téměř polovina dětí ji podle průzkumu ve škole vůbec neměla, další se v ní učily především o internetové bezpečnosti.

Hlavním důvodem, proč děti youtubery sledují, je zábava, uvedla Hejlová. Příspěvky takzvaných influencerů, jak se youtuberům či blogerům také říká, podle ní připadají dětem zajímavější než cokoli jiného v dalších médiích. Rodiče to přitom často nechápou. Podle psychologa Marka Vranky ale nemá cenu dětem tento druh zábavy zakazovat. Místo toho by dospělí měli vysvětlovat souvislosti a učit je kriticky myslet.

URL| <https://mediahub.cz/media/1744685-podle-pruzkumu-deti-casto-nepoznaji-na-socialnich-sitich-skrytou-reklamu>

Vliv youtuberů. Děti nepoznají skrytou reklamu na sociálních sítích

14.5.2018 týden.cz str. 00 Děti

ČTK

Děti většinou nepoznají neoznačenou reklamu, kterou na internet vkládají oblíbení youtubeři nebo blogeři. Bez nápovědy ji pozná jedno dítě z deseti. Zhruba 60 procent rodičů přitom uvádí, že blogeři a youtubeři jejich děti ovlivňují. Vyplývá to z průzkumu, který pro **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy udělala agentura Ipsos.

Při prohlížení obrázku s typickou formou propagace výrobku v přirozeném životním stylu mladé generace poznalo v průzkumu 11 procent dětí, že se jedná o sponzorovaný obsah. Při zhlédnutí videa, v němž youtuber míchá vlastní příchut' nápoje, a dělá tak reklamu na jednu konkrétní značku, poznala sponzoring přibližně jedna pětina dětí v průzkumu. Většina jich uváděla, že ve videu šlo hlavně o zábavu a získání nového publika. S nápovědou se 42 procent dětí přiklonilo k tomu, že šlo o reklamu, zatímco 45 procent dětí tipovalo zábavu.

Výzkumu se v dubnu 2018 zúčastnilo 330 dětí ve věku mezi devíti a 15 lety. Zhruba 58 procent z nich uvedlo, že se často dívá na příspěvky, které na sociálních sítích na internetu nahrávají jiní lidé, dalších 42 procent se na ně dívá občas. Tři čtvrtiny dětí přiznaly, že někdy chtěly stejnou věc, kterou viděly u někoho v sociálních médiích. Zhruba polovina dětí si přitom nevybaví žádného blogera, který dělá reklamu.

Mezi nejsledovanější youtubery či blogery patří Jirka Král, Kovy či Gejmr, uvedli zástupci fakulty. Nejvíce fanoušků mají mezi dětmi ve věku od 12 do 14 let.

Podle vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations Denisy Hejlové jsou youtubeři a blogeři vždy odpovědní za to, aby placenou propagaci v příspěvku řádně označili. Řada z nich se však zdráhá komerční spolupráci svým fanouškům přiznat, protože se obává ztráty jejich zájmu. **Fakulta sociálních věd** spolu se Sdružením pro internetový rozvoj proto formulovala pravidla pro označování reklamy na sociálních médiích. K nalezení jsou na webových stránkách Férová reklama.cz.

Podle Hejlové by se reklama v příspěvcích na sociálních sítích měla označovat nejlépe jen českým označením *reklama. Tuto značku rozeznalo v průzkumu 87 procent dětí, ale skoro nikdo z českých influencerů ji nepoužívá. Anglická označení internetové reklamy *sponsored a *ad jsou mezi českými dětmi známá méně. Vědí o nich zhruba dvě třetiny dětí, a to hlavně chlapců. Špatné znalosti dětí podle zástupců fakulty souvisejí zřejmě i s nedostatečnou výukou mediální výchovy. Téměř polovina dětí ji podle průzkumu ve škole vůbec neměla, další se v ní učily především o internetové bezpečnosti.

Hlavním důvodem, proč děti youtubery sledují, je zábava, uvedla Hejlová. Příspěvky takzvaných influencerů, jak se youtuberům či blogerům také říká, podle ní připadají dětem zajímavější než cokoli jiného v dalších médiích. Rodiče to přitom často nechápou. Podle psychologa Marka Vranky ale nemá cenu dětem tento druh zábavy zakazovat. Místo toho by dospělí měli svým potomkům vysvětlovat souvislosti a učit je kriticky myslet, řekl.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/zdravi/deti/vliv-youtuberu-deti-nepoznaji-skrytou-reklamu-na-socialnich-sitich_479999.html

PROTEXT VIDEO: TK FSV UK na téma Skrytá reklama a děti

13.5.2018 protext.cz str. 00 kom sko med prg

ČTK bude v servisu PROTEXT VIDEO v pondělí 14. května od 13:00 vysílat živě video z tiskové konference katedry marketingové komunikace a public relations **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy na téma Skrytá reklama - dokáží děti rozpoznat sponzorované obsahy na sociálních médiích? Vedoucí katedry Denisa Hejlová představí výsledky výzkumu veřejného mínění, které zpracovala pro **FSV UK** agentura IPSOS, a vlastní výzkum dětí ze základních škol. Na výzkumu a jeho prezentaci se podílejí i studenti katedry marketingové komunikace a public relations.

Zasíláme Vám kód přenosu pro vložení do webových stránek, který mohou použít všichni uživatelé bez omezení.

Upozorňujeme odběratele, že videostream označený značkou PROTEXT VIDEO není součástí zpravodajského servisu ČTK a nelze ho publikovat pod její značkou. Jde o komerční prezentaci zadavatele, ČTK je pouze distributorem.

PROTEXT

Záruba mi dával strašnou SODU

13.5.2018 Nedělní Sport str. 14 MS v hokeji

PAVEL BÁRTA

Když jí byly čtyři roky, naučila se nazpaměť sestavu hokejového týmu, který hrál na olympiádě v Sarajevu. „Jedno z těch jmen, které jsem si opakovala, byl Pavel Richter,“ vzpomíná Darina Vymětalíková (37). Dnes s ním má v České televizi pořad Hokej, den poté. Jako gymnazistka se z Kralup nad Vltavou jezdila dívat na hokej do Prahy nebo Kladna, se spolužáky probírala NHL. Dělat reportérku nechtěla. I proto, že něco takového nebylo v kraji zvykem. Teď už ji dělá 18 let.

KODAŇ - Na vysoké škole ji zaškatulkovali jako sportačku. Bránila se. Do chvíle, než začala navštěvovat semináře Roberta Záruby. „Hrozně mě nesnášel. Byla jsem chytrá jak rádio,“ přiznává. Podobné pocity Darina Vymětalíková občas vzbuzuje, když stojí před kamerou s mikrofonom, nebo v příspěvcích na Twitteru. Někomu může přijít ujetá, ale výrazná je. Svoji práci se věnuje se stejným zápallem jako její televizní guru. Popularitou se mu možná už BLÍŽÍ.

* V 90. letech, kdy jste se chystala na dráhu novinářky, se ženy sportovní žurnalistice téměř nevěnovaly, v televizi už vůbec ne. Jak jste se k tomu vlastně dostala?

„Novinařina byla logickým vyústěním toho, co jsem dělala už jako náctiletá nebo když jsem psala do regionálního vydání novin. Ale myslela jsem, že budu spíš politická komentátorka. Pomohla však náhoda. Robert Záruba na **fakultě sociálních věd** vyučoval cosi s názvem televizní žurnalistika. Učí to dodnes. Spousta lidí - Tomáš Jílek, Jirka Hölzel, Ondra Zamazal, devadesát devět procent redaktorské skvadry vyšlo z jeho seminářů. On měl v prvním ročníku jako jediný věci z praxe. Dával příklady ze sportu a z hokeje. A zjistil, že mě sport zajímá. Ale hrozně mě nesnášel.“

* Pročpak?

„Že jsem byla chytrá jak rádio. Vyrušovala jsem, to mi asi zůstalo.“

* A to Záruba nemá rád, že?

„Přesně. Taky miluje statistiky, lidi boduje. A já měla nejmíň bodů. Na konci řekl, že dva lidi vezme do televize a zbylé doporučí jinam. Říkala jsem si, že mě doporučí někam do soukromého rádia nebo třeba ne, když jsem úplně na konci a mám tu černou tečku za chování. Nijak jsem to nehrotila. A najednou mi v květnu 2000 řekl, že by mě využil v září při olympiádě v Sydney. Docela jsem koukala, protože mi celou dobu dával strašnou sodu.“

* Už tehdy jste tedy začala pracovat v České televizi?

„Po olympiádě jsem tam zůstala. On mi pak řekl, že se ve mně spletl, že dobrý a že se poptá. Ale já říkala, jak bych chtěla dělat hokej. Povídá: ‚Víš co, v NHL jsou i holky. Já bych to zkusil, ale český divák je strašně konzervativní. Ten to nikdy nepřenese přes srdce. Upíchni se ve volejbalu.‘ Čtyři roky jsem dělala věci mimo hokej, ale když viděl zájem, tak mě nechal namluvit Zlatou helmu.“

* Do toho přišla Jana Niklová. Kdy Záruba usoudil, že je český divák na ženy připravený?

„Namluvila jsem Zlatou helmu a to prošlo. Jezdila jsem na hokejové věci, ale ne s hokejisty a ne spojené s hrou. Výroba trofeje, dresů, takové věci. Nastávaly humorné situace, kdy jsem se vracela z beachvolejbalu a najednou Ota Černý (šéf redakce) povídá, že přiletí Jágr za Pavlem Kolářem a že někdo musí honem jet na letiště. Dělal jsem rozhovor do Branek, bodů, vteřin. Nebyla jsem dost dobrá na to, abych dělala první ligu, ale chytala jsem Jágra. Postupem času, asi když někdo nemohl, jsem jela na první ligu. Všichni se zatajeným dechem čekali, co bude za průšvih. A ono to šlo.“

* Nastal tedy posun v onom vnímání vás jako ženy, která u hokeje nemá co dělat?

„Vlastně nevím, jestli ty lidi byli opravdu nepřipravení, nebo jestli to byla autocenzura od Roberta a televize. Prostě je část lidí, kteří to vydýchali, a přijde jim to normální. Jiní to nevydýchali doteď.“

* Pamatuju, jak v pořadu NHL Power Week dělaly reportérky medailonky s hráči, pro švédskou televizi dělala fl ashové rozhovory Maria Lehmannová. Ve světě to bylo častější...

„Ale třeba právě Maria už teď dělá jen studia, nevysílá živě. Překvapilo mě, když na Světovém poháru bylo 30 reportérů, co dělali fl ashe, a samí chlapi. Ženské tam dělají buď studio, anebo věci na sociální síť. Je to dost dané taky tím, že tam zapojí často bývalé hráče. A ještě ke všemu z těch klubů. To u nás není. V momentě, kdy to tak bude, sklapnu podpatky a odcházím. Ale zase, o co jsem já horší? Kdo z naší redakce hrál hokej? Do dorosteneckého věku Hölzlík s Jilčusem. A Dus (Michal Dusík). Jinak nikdo. Určitě je lepší, kdyby to dělal někdo, kdo má z hokeje praktické zkušenosti. Jenže ty má z novinářů málokdo. A v tom případě si dovolím se do toho taky míchat.“

* A tvářit se chytře, že tomu rozumíte. To je jedna z věcí...

„...která sere lidi.“

* Tak nějak. Jak vnímáte reakce typu, že byste měla raději jít vařit?

(směje se) „A já vařím ráda, musím říct! A hodně. Jakmile jedu někam do Třince, odvezu děti do školy, do školky, a jdu navařit. Pokud takhle odjedu jednou za týden, je manžel v pohodě. Když během play off jedu víckrát, tak je naštvaný.“

* Překousne, když zmizíte na tři týdny na mistrovství světa?

„No, to nemá rád. Je to dvacet dní. On je vždycky v pohodě od června do dubna.“ (usměje se)

* Abychom se vrátili k tématu, co ty reakce, že poučujete?

„Já to vím. To mám prostě odmala. Trošku po svém tátovi. Ale v mém věku mě už nikdo nepřeučí.“

* Setkáváte se s námitkami, co zrovna vy máte co povídat?

„Narážíte na našeho třetího brankáře Hrachovinu?“

* Vůbec. Co se stalo?

„To byla vlastně jediná negativní reakce za celou tu dobu. No, hrozně mě natíral. Ale hrozně! Na Twitteru. Tam trošku dostal, tak se smazal, ale pro změnu to dělal na Facebooku, kde zase nejsem já. Vadily mu otázky na Pavla Francouze na mistrovství světa v Paříži a olympiádě. Ta v Paříži byla úplně normální. A odpověď Francíka taky.“

* Myslíte po čtvrtí nále s Ruskem?

„Dostal góly, kdy ho v tom úplně nechali. A já se zeptala, co v té chvíli může brankář vůbec dělat, protože je to hrozná bezmoc. Francík byl zklamanej a řekl, že asi chytit gól a že se mu to nepodařilo. Nepřišlo mi, že by odpověděl nějak našťvaně. A tak jsem i zareagovala, že ne, že to nebyl jeho gól. Rozhovor v pohodě, Hrášek však hrozně vystříkl, jako že asi tupím brankáře. Já jsem to nevěděla, protože to bylo čtvrtí nále a dělala jsem tisíc jiných věcí. Pak mi psal i Francík z Čech, oni vypadli, já tam zůstala, že se strašně omlouvá, jestli to vyznělo arogantně, a že to tak nemyslel, že si hrozně váží mojí práce, čímž mě potěšil. To je takovej typickej Francík.“

* A co se stalo na olympiádě?

„Tam jsem se ptala na Rusy a Hrášek pak úplně vytekl. Když ho nominovali na šampionát do Dánska, dostala jsem spoustu textovek, jak se prý na něj těším. Po prvním tréninku jsme spolu udělali rozhovor. A v pohodě. Pochopila jsem, že on je taková neřízená střela.“

* Zpovzdálí se taky snáz kritizuje, než se to vykládá osobně, že ano?

„Přesně. Spousta lidí mě natírala. A já mám strašnou výhodu, že si to s nimi můžu říct z očí do očí, poněvadž jezdím na ty stadiony. Jako když v Hradci měli pocit, že je nenávidíme. Mně je to jedno, já fandím jen národáku. Dali jsme si sraz a úplně v pohodě. Přijemní, milí, vykali...“

* Hodně aktivní jste na Twitteru, kde se vyjadřujete k různým věcem. Vy svými posty taky dost lidí nadzvednete.

(usměje se) „Máte pocit, že někdy kritizuju? Že lidi nasírám, to chápu. Že jsem chytrá jak rádio, to taky. Ale že kritizuju?! Ono se to asi netýká jen hokeje. Občas komentuju i politiku. A tím našťvu strašně lidí. Ale hokejisty si nedovolím kritizovat. Asi jsem takový Marchand (útočník Bostonu), který provokuje. Někoho baví, někomu leze na nervy.“

* Ještě jste neřekla, co bylo ohledně Rusů na olympiádě. Můžete?

„Zeptala jsem se v živém rozhovoru, samozřejmě špatně. Postoupili jsme s Amerikou a hned potom se hrál zápas Rusko-Norsko. Čtvrtí nále. Chápu, že to lidi u televize nezajímá, ale my neměli studio a Robert řekl, abych udělala čtyři lidi v kuse. Začala jsem mluvit s Jandačem a kolem šel Francík, tak jsem ho klepla notýskem. V NHL se reportér soustředí na svoji práci, já dělám osm tisíc věcí najednou. Jednou to vyjde a je to super. A někdy je to průšvih. Takových situací je plný Youtube. Takže jsem chytala ty lidi a Jandač najednou skončil v pülce odpovědi. Chtěla jsem zformulovat otázku, že se na semifinále rýsují Rusové, a místo toho řekla, že jdeme na Rusy.“

* A ti ještě hráli s Norskem. Tohle vyvolalo hysterii?

„Strašnou. Takhle pokládám otázky do rozhovorů na záznam. Jako se ptáte vy, píšící novináři: ‚Teď vás asi čekají Rusáci.‘ Jen musím mluvit spisovně, vykat a oznámit, že turnaj se vyvíjí tak, že by nás mohli pravděpodobně čekat Rusové. V momentě, kdy to tak neřeknu, je totální průser. Ale formulovala jsem to tak, Jandač se zasmál. Řekl: ‚Mně se zdá, že těm Norům trošku nevěříte.‘ A já se zasmála. Prostě mě nevykoupal, i když mohl. A odpovídal dál. Stejně to vyvolalo hysterii.“

* Stalo se jindy, že by vás někdo, jak říkáte, vykoupal?

„Zrovna Jandač býval v začátcích takový nedůvěřivý, komisní. Ale já to беру. Jsem holka, ještě někoho možná štvu. Tak je v osobním kontaktu, při té práci musím přesvědčit, že to je jinak. U hráčů a trenérů k tomu příležitost mám. Respektuju jejich práci a můj ideál je, aby respektovali oni mě. Musím zaklepat, to zatím funguje.“

* Robert Záruba má zajisté poslední slovo. Dá někdy taky na vás, nebo jen uděluje pokyny?

„U nás rozhodně není demokracie. Není to tak, že by potřeboval zvyšovat hlas, nebo že by vyloženě křičel. Často spolu diskutujeme, ale přišla jsem na to, že výsledek je pokaždé stejný. Vždycky má pravdu on. Čím jsem starší, tím víc dělám, co chce. Ale já to tak v životě mám. Neříkám, že bych měla problémy s autoritami. Ovšem lidi mě prostě musí přesvědčit, že si to zaslouží. A potom se podvolím. Musím říct, že při mojí práci mě většinou přesvědčí. A když ne, tak se jim snažím vyhýbat.“

* Vaše krátké rozhovory nejsou většinou konfliktní. Ale každému se ne všechno líbí. Odmítl vás někdy někdo? Měla jste s někým konflikt?

„Jo. Třeba zase s Jandačem v Pittsburghu. To však skončilo docela humorně. Na šampionátu v Moskvě střídali Furcha s Francouzem a mě neustále forčekovali, kdo bude chytat. Takže jsem se na každém tréninku ptala. Ono už je to štválo a dělali si srandu. A já říkala: ‚Ono to ale ty lidi zajímá. A mám takový pokyn.‘ Já jsem hroťový útočník, celý tým na mě maká, ale zároveň chce, abych dala ten gól.“

* Chtěla jste, aby řekli, kdo bude chytat, a proč, nebo aby uvedli důvod, proč to říct nechtějí. To se z novinářského hlediska dá pochopit.

„Vodili si mě kvůli tomu. Já asi nejsem hysterická, nějak jsem to v sobě utřepala. Pak byla příprava na Světový pohár. Praha, Petrohrad, Pittsburgh. A tam mi Jandač začal říkat, že už je z toho unavený. Já jsem chytla nerva a řekla mu: ‚Ale pane trenéře, já vám taky nekecám do toho, kdo bude chodit na přesilovky. Tak mi taky nemluvte do práce. Když nechcete něco prozradit, já to respektuju, ale vysvětlíte mi ten důvod.‘ A on dostal záchvat smíchu. A já mu povídám: ‚Pojďte sakra někdy na kafe, já jsem tohle tolerovala v Moskvě. Ale takhle to nemůže pokračovat. Já vám vysvětlím, o co tady jde a třeba i to, jak se z toho vykecat.‘ On se smál, že jsem ho pozvala na kafe. Mimochodem, ještě neproběhlo. Tuhle mi to připomněl.“

* Opravují vás někdy, že jste třeba něco interpretovala nepřesně?

„Hráči to často říkají. Ale nikdy se v živém vysílání nestalo, že by mě někdo odmítl nebo byl vysloveně naštvaný. Jednou přede mnou dnes už bývalý generální manažer Litvínova Kysela natřel Zlín, že rozhodčí pískají pro něj. Všichni to ocitovali, on se vrátil z Německa, zrovna v den, kdy bylo HDP (Hokej, den poté), a naštvál se na mě. Na základě toho dostal pokutu, takže proto.“

* Stalo se vám něco podobného jako Haně Ježkové s Finem Kontiolou, který na všechny otázky odpovídal: ‚Nevím?‘

„Mimochodem, já jsem s Kontiolou dělala celé mistrovství světa, protože on původně hrál ve skupině, kterou jsem měla. A mluvil krásně. To, co vzpomínáte, se stalo v ošemetné situaci. Finové nějak prohrávali ve čtvrti nále a on ji neznal. Celou dobu jsem tam předtím byla já. S českými hráči je to v pohodě. Anebo s hráči, kteří jezdí často. Nějací ti Ducheneové, Nyquistové, ti se spíš zastaví, protože vědí, že dostanou otázku nějakou srozumitelnou angličtinou, že budou dotazy tři a že je pustím. Ale musíte je nějak na začátku přesvědčit.“

* Chtěla byste někdy taky komentovat? Víte, že se o vás šířila taková fáma?

„Já slyšela věci... anebo se ke mně donesou. Snažím se věci okolo sebe nevnímat. Ale nějakým způsobem mi to sdělují kolegové a kamarádi, asi filtrují ty největší hrůzy. Komentovala jsem volejbal, který hraju asi jednatřicet let. Je to celkem rychlé, ale není to kontaktní, hráče odděluje síť, nemíchají se. Znímám pozice, na které přebíhají, nepotřebuju v té vteřině znát číslo hráče, abych poznala, kdo to je. Ale vím, jak to bylo strašně náročné, příprava a všechno. Nemám vysoký hlas, ale ten ženský je v některých situacích pisklavý. V životě

bych nechtěla komentovat. Ne! V současné době není v České republice ženská, která by na to měla. Ale třeba někdy bude.“

* Hokej tedy i v tomhle ohledu zůstane mužskou doménou?

„Vím, že nechali komentovat jednu švédskou hráčku. Jenže ono taky záleží, co to je. I v NHL dělá jedna bývalá hokejistka. Záleží, co ji nechají odkomentovat. Určitě to nebude finále Stanley Cupu na NBC. Já jsem tyhle ambice nikdy neměla.“

* Novinářské prostředí je kolegiální, ale zároveň velmi konkurenční. Každý chce být lepší než ten druhý. Jak to chodí mezi televizáky? Jdete někdy svým způsobem po sobě, rozebíráte, co ten druhý natočil, co zase blábolil?

(přemýšlí) „Co mám na to říct? Jsou lidi, kterým přímo konkuruju. Například Jana Niklová. Jiným nekonkuruju, ovšem pořád se jim motám do cesty. Jako Tomáš Jílek. U nich tohle vůbec nepozoruju, naopak cítím maximální podporu. Jo, Jana mi třeba napíše, že otázky byly moc návodné. Jilčus je pěkně cholerik, ten mě umí natřít. Ale zároveň objektivně zhodnotit nebo i pochválit. Pak jsou lidi, které jmenovat nebudu, ale u kterých prostě cítím, že trošku jdou po krku.“

* Připouštíte si to?

„Hele, je to jakoby občas velký tlak. Hanka (Ježková) to u národáku dělala dva roky, Jana taky. Jilčus trošku déle, ale všichni tři říkají, tohle už nikdy. Jana tvrdí, že klidně pojede na druhou skupinu. Hanka už nechce vůbec a Jilčus taky ne. Ani za zlatý prase. A já jsem si myslela: ‚Tyjo, ty jsou měkký... Typické holky a podobně.‘ Hrozně se jim teď zpětně omlouvám. Tohle se nedá dělat dlouho. Asi. Zatím mě to baví, zatím mi to jde. Ale kdybych říkala, že se mě nic nedotýká, tak bych pěkně kecala. Nejsem stroj, jsem člověk. Asi mám víc hroší kůži než někdo jiný, ale musím říct, že ta trpělivost mi dochází. Ale dobrý vzkaz pro ty, který seru: Nejsem tady na doživotí.“

DARINA VYMĚTALÍKOVÁ Narozena: 23. září 1980 (37 let) V redakci sportu ČT: externí členka 2000-06, zaměstnána od 2007. Komentátorka volejbalu, reportérka a moderátorka Buly, Hokej den poté, Dohráno, Magazín Time out, odpolední a večerní Sportovní zprávy na ČT. Vzdělání: UK Praha, **Fakulta sociálních věd**, Pontypridd, UK, University of Glamorgan Rodina: vdaná, synové Vladimír a Vilém

18 Tolik let už dělá Darina Vymětalíková práci televizní reportérky.

Asi jsem takový Marchand, který provokuje. Někomu baví, někomu leze na nervy. Ale hokejisty si nedovolím kritizovat. V životě bych nechtěla komentovat. Ne! V současné době není v České republice ženská, která by na to měla.

Tohle se nedá dělat dlouho. Zatím mě to baví, zatím mi to jde. Ale kdybych říkala, že se mě nic nedotýká, tak bych pěkně kecala.

O autorovi| PAVEL BÁRTA, Původní zpravodajství z MS hokejový expert deníku Sport pavel.barta@cncenter.cz
Foto autor| FOTO: TWITTER

Foto autor| FOTO NEDĚLNÍ SPORT: MICHAL BERÁNEK

Foto popis| NA OLYMPIÁDĚ v Pchjongčchangu

Foto popis| ŽENA S MIKROFONEM. Reportérka Darina Vymětalíková přináší televizním divákům rozhovory s hráči a trenéry i na mistrovství světa v Dánsku.

Nezhubnu deset kilo jen proto, abyste byli spokojeni, říká Markéta Lukášková

13.5.2018 e15.cz str. 00
Terezie Kosíková

Markéta Lukášková je spisovatelka a budoucí fitness trenérka. V minulosti vedla online sekci časopisu Reflex, působila jako redaktorka v časopisech Týden a Faktor S a věnovala se copywritingu. O svém působení na Instagramu říká: „Samozřejmě že 99 % lidí na sociálních sítích neukazuje pravdu. Realita není něco, co by se lajkovalo.“ S Lukáškovou jsme mluvily o sebelásce, online prostoru, pravdě či právě o příspěvcích na jejím instagramovém účtu @Pandikralovna.

V jednom rozhovoru jsi řekla, že poté, co jsi nastoupila do Reflexu, ti lidé začali psát nenávistné zprávy, které nekritizovaly nejen tvoje články, ale i tvůj vzhled atd. Mají to ženy, které jsou aktivní na sociálních sítích, těžší?

Myslím si, že jo, protože je jich tam míň aktivních než mužů, jak jsem si všimla za tu dobu, co se tam pohybuju. Málokdy se mi stalo, že by podobný typ urážek nebo narážek přišel od žen. Komentující muži byli často třeba dvakrát starší než já. A to mi přišlo zvláštní. Nechápala jsem, v čem je problém – jestli mají pocit, že ženská nemá nárok svůj názor veřejně prezentovat, nebo jestli jim vadí, že jsem mladší. Nikdy jsem na ten důvod nepřišla. Ale vždycky jsem měla pocit, že jim nejde o nesouhlas se mnou, ale že v nich vře nějaký divný naštvání na to, že vůbec něco říkám.

Takže je štvál samotný fakt, že jsi chtěla mluvit ve veřejném prostoru sociálních sítí?

Mně to tak přišlo, protože často neodporovali samotnému názoru, ale tomu, že si ho dovoluji říkat. Naráželi na to, proč to říkám a proč vlastně píšu do Reflexu. Pak jsem se o sobě dozvěděla, že jsem si to místo „vysouložila“ s nějakým šéfredaktorem. Tohle o chlapovi nikdy nikdo neřekne. Ale ty, kteří se pod články ozývali, dráždilo víc věcí, třeba i moje barva vlasů: „Je kráva a ještě k tomu zrzavá.“

Na vzhled se při práci novináře muže moc nenaráží. Myslíš si, že být ženou je v novinářské profesi náročné?

To je pravda. Nikdy jsem nezažila, že by se u chlapa, který dělal rozhovor nebo byl vidět na kameře, řešilo, jak vypadal a co měl na sobě. Že by v DVTV někdo řekl: „Ten Veselovský to tentokrát poslal a ještě měl hnusnou košili.“ To nikdo neřekne. Ale když je tam Smetana nebo Drtinová, tak spíš zhodnotíme, jaký má vlasy. Je fakt, že i já to tak dělám, když se koukám třeba na zprávy.

Popisuješ, že ti nadávali nejčastěji čtyřicetiletí muži. Dokonce si za tímto účelem založili tajnou diskuzní skupinu. Přemýšlela jsi někdy nad tím, co vlastně již dospělé chlapy k takovéto „seberealizaci“ na sociálních sítích vede?

Mluvila jsem o tom s jednou paní, která dělala studii pro **fakultu sociálních věd** o ženách v prostředí internetu. Došla jsem tehdy k tomu, že je to zakořeněné ve způsobu výchovy mužů, ale nechci to úplně paušalizovat. Já sama mám přítele ze Srbska a myslím, že jejich přístup k ženám je úplně jiný než u nás. Z toho, co jsem poznala, pozoruju, že jižní národnosti to mají hodně emocionálně nastavené, že muži musí ženu chránit, postarat se o ni, zajistit rodinu. Že cokoli se stane, je selhání muže, ne té ženy.

U nás se to takhle nebere. Naopak nám to někteří chtějí natřít, protože jsme ty „zasraný feministky“. „Takže tady máte to, co jste chtěly, my na vás budeme hnusný, protože si to vlastně přejete.“ Mám pocit, že v nich není přirozená úcta k holce nebo ženský. Klidně si dovolí mi sprostě nadávat. Asi to vychází z nízkého sebevědomí nebo nějakého komplexu.

Nad urážlivé komentáře ses povznesla až časem. Jak jsi to dokázala a co ti k tomu pomohlo?

Čas. Na začátku si to člověk bere osobně. Když to ale čte léta, uvědomí si, že jsou to vlastně lidé, které vůbec nezná. Přišel moment, kdy mi na tom přestalo záležet, protože jsem sama sobě věřila. Věděla jsem, že si naprosto stojím za tím, co říkám a co ukazuji. Že mě to už nemůže rozhodit. Znejistí mě teď už jen to, když se někdo dotkne slabého místa. Když někdo najde mojí slabinu a přesně ji vystihne, tak to bolí, ale stává se to čím dál tím míň.

Z nějakého vykřikování hejtů kdovíkým by se člověk neměl hroutit. To totiž víc vypovídá o těch hejtrech než o vás.

Pokud někdo ostatním cpe, že se má nejlíp, tak o tom potřebuje přesvědčit hlavně sám sebe

Na sociálních sítích jsi dlouhodobě aktivní a sledovaná velkým počtem lidí. V poslední době hodně přispíváš i na Instagram. Myslíš si, že na sociálních sítích žijeme v pravdě? Odráží sociální sítě reálný svět?

Ne (smích). Já sama se o to teď už snažím, ale vždycky jsem to tak neměla. Před pár lety jsem na FB psala mnohem víc osobní věci, takové ty vtipné historky z partnerského života. To se mi pak vymstilo, když jsme se rozešli, protože o tom vztahu všichni věděli. Najednou to bylo strašně nepříjemné. Všichni, co nás sledovali, chtěli vědět, co se stalo. Považovali to za „veřejný majetek“, mysleli, že na to mají nárok. Tehdy jsem si řekla, že už o těchto věcech nebudu tak moc mluvit. A pokud budu, tak jen trošku a hlavně pravdivě.

Ale samozřejmě, že 99 % lidí na sociálních sítích pravdu neukazuje. Realita není něco, co by se lajkovalo. Většinou totiž není tak hezká. Už mám například vyzkoušené, že jakmile nějaký pár dává na sociálních sítích nonstop na odiv svou lásku a spokojenost, je to vždycky úplně naopak. A to platí ve všem. Jakmile tam někdo cpe, jak je šťastnej a že se má nejlíp, tak to tak není a potřebuje přesvědčit hlavně sám sebe.

Takže nespokojení lidé mají často větší potřebu hledat potvrzení, lajky a podporu skrz online prostor?

Přesně tak. I já sama jsem to určitě dělala, takže to znám moc dobře. Je to přesvědčování hlavně sebe sama.

Od podzimu jsi na svůj instagramový účet začala přidávat osobnější, otevřenější příspěvky. Probíráš tam témata jako sebezpíjetí nebo vyrovnávání se s očekáváním okolí a životní nejistotou. Co tě k této změně přimělo? Proč to děláš?

Zaprvé mi pro tohle najednou přišel Instagram jako lepší platforma než FB, protože je víc vizuální. Všichni se tam krásně přefiltrovaně prezentujeme a vidíme se na fotkách a z těch dokonalých lidí a dovolených má podle mě spousta lidí trauma. Takže je pro ně fajn občas tam vidět i něco, nad čím si řeknou „hele, ono to není tak skvělý“. Lidé se potřebují s někým ztotožnit. Uvědomit si, že nejsou sami v tom, že o sobě někdy pochybují, že se sami sobě nelíbí a tak. Říkala jsem si, že by se ta instagramová dokonalost měla naředit něčím opravdickým. A pomáhá to i mně, vypsát se z toho je pro mě určitý druh terapie. Navíc často lidi přidávají komentáře, ve kterých píšou, že jsou na tom stejně a že děkují, že jsem to napsala.

To je trochu paradoxní. Jedna česká influencerka například na Instagram napsala, že nechce lidi zatěžovat, když má špatnou náladu. Že už tak je svět plný špatných věcí, tak s nimi chce sdílet jen ty pozitivní. Ale máš pravdu, že prezentování jen světlých stránek života vytváří hrozně falešnou představu.

A hlavně tlak. Já to tak měla u sebe a vidím to i v okolí. Některé holky jsou pak jak posedlé a závidí influencerkám, jak se mají.

Ale na tvé upřímné příspěvky, kde říkáš třeba i něco negativního, lidé reagují kladně a vyjadřují ti podporu.

Asi tam na to nejsou zvyklí, tak je to mile překvapí. Na druhou stranu zrovna teď jsem na stories dávala příspěvek o gynekologické prevenci, protože mi před pár lety umřela kamarádka na rakovinu děložního čípku. Spousta holek se mi tam ozvala, že děkuje, některý mi i psaly své zkušenosti. Zároveň mi ale po tomhle ubylo 15 followerů. Někteří lidé očividně nechtějí mít nepříjemné věci vůbec v zorném poli. Ale to ať si každý rozhodne sám.

Sami se sebou budeme žít ještě dlouho, tak je lepší mít se rád
Jak ses začala mít ráda? A jak to může člověk zvládnout v dnešním online světě?

To je celoživotní boj, který není nikdy definitivně vyhraný. Od patnácti let jsem bojovala s tím, že jsem tlustá. A vždycky platilo obvyklé: „Kéž bych teď byla tak tlustá, jako jsem byla, když jsem si myslela, že jsem tlustá.“ Od těch patnácti se sebedůvěrou bojuju. Nikdy jsem neměla recept, jak ji získat. Povedlo se mi to, až když jsem začala hodně cvičit a uvědomila jsem si, že pro sebe dělám to nejlepší, co můžu. Že víc to nejde.

V tu chvíli se to zlomilo. Pochopila jsem, že nikdy nemůžu být třeba tak hezká jako někdo jiný, vždycky to budu já. Musím se ale snažit být svou nejlepší verzí. V tu chvíli se mi začalo dařit mít se ráda. Avšak stále mám problém například s uvědoměním si vlastních úspěchů, mám tendenci pořád se hnát za něčím dalším. Pomáhá mi zastavit se a říct si, co všechno se mi povedlo.

A další důležitá věc, která se opomíjí, jsou zdravé vztahy. Já sama jsem se léta plácala ve vztazích s kluky, kteří mi sebezvědomí absolutně nedodávali. Znáš strašně moc holek, který to tak mají taky, že jsou zamilovaný do

někoho hlavně proto, že je nechce. Ale to, že se člověk stále žene za někým, kdo o něj vlastně nestojí, mu nikdy sebevědomí nepřinese. Snažíte se pro něj být dobrý a ono to furt nestačí. Takových vztahů jsem měla mraky. Řešením je vymotat se z tohoto kruhu a najít si někoho jiného. Někoho, kdo člověku dodá sebevědomí, kdo mu dá najevo, že se mu líbí a že ho má rád takového, jaký je. To je důležitý základ. Jak se totiž můžu mít ráda, když mě nemá rád ten, s kým žiju? To podle mě nejde.

Nakonec taky hodně pomůže, když člověk dělá, co ho baví. Mně se tohle všechno sešlo. Vztah se dobře vybalancoval, cvičení mi mentálně i fyzicky dodalo sílu a do toho jsem se rozhodla opustit práci, která mě nebavila. Řekla jsem si, že to nějak půjde, že ty peníze vydělám. A ono to opravdu šlo. Jsem přesvědčená, že jedna změna přitáhne další. Když se člověk nastaví na to, co chce, tak to k němu přichází.

Měli bychom se víc zaměřovat na poznávání nás samotných než pozorování falešných póz ostatních lidí?

Určitě. To byla jedna z dalších věcí, které se u mě změnily. Před čtyřmi lety jsem si prošla psychickým dnem. Diagnostikovali mi úzkosti a kvůli tomu jsem začala i brát antidepresiva.

Když je člověk úzkostný, přehnaně přemýšlí nad vším, i sám nad sebou. Zanalyzovala jsem se od A do Z, ze všech stran, a to pomůže hodně. Poznat se je krok jedna. Krok dvě je smířit se se sebou. Člověk si hrozně věci vyčítá a vnitřně se za ně fackuje, že to neměl dělat. A to je blbě. Musí si říct, že je holt takový a že sám se sebou bude žít ještě hodně dlouho, tak je lepší se s tím smířit než proti tomu neustále bojovat a nemít se rád. Pak máte i víc jasno, co chcete a co nechcete, protože víte, jaká jste a že to nezměníte.

Když už jsou sociální sítě pro většinu z nás nedílnou součástí života a většina lidí se z nich asi nedokáže úplně odhlásit, lze je přetvořit k tomu, aby na nás alespoň působily zdravěji nebo aby nám v životě víc dávaly a míň braly?

To by se asi musely zrušit filtry a photoshopy (smích).

A jak by k nim měli přistupovat uživatelé, aby na nich byli šťastnější?

Bude to asi znít pateticky, ale myslím si, že spoustu lidí tam zbytečně šíří nenávist. Rozhodně by uživatelé neměli sledovat lidi či stránky, které je štve, a pak pod příspěvky jen nadávat. Další věc je, že když nás přispívající někdo z čtenářů štve, tak ho také můžeme odstranit pryč. Není to pak taková realita, ale člověk nemá zapotřebí se potýkat s anonymními hejtry.

Kdyby se k tobě víc lidí přidalo a psali tam i o svých nejistotách a negativních stránkách života, myslíš si, že by to bylo lepší?

To asi jo. Lidi jsou často tak zblblí fakeovou dokonalostí, že nejsou schopní se s realitou potýkat. A když ji pak vidí na sociálních sítích, jsou rádi, že na to nejsou sami. Někteří už ale realitě úplně odvykli. Třeba jsem dala na Instagram fotku, kde sedím a mám na břiše špek. A lidi mi psali: „Měla bys zhubnout deset kilo, Markéto.“ Ne, já nebudu hubnout deset kilo jen proto, abyste vy byli spokojení. Vy už tu realitu vůbec nedokážete vnímat. To je to, co z nás sociální sítě udělaly – dementy, kteří nemají rádi jakoukoli vrásku, špek či strii. Přitom je to normální.

URL| <http://www.e15.cz/clanek/1346667/nezhubnu-deset-kilo-jen-proto-abyste-byli-spokojeni-rika-marketa-lukaskova>

Komunisté nepodpoří menšinovou vládu, pokud bude rozšiřovat mise v zahraničí

12.5.2018 ct24.cz str. 00 Domáci
zemand

Komunisté jsou nespokojeni se dvěma body programového prohlášení případné menšinové vlády ANO a ČSSD. Zejména odmítají rozšiřování české účasti v zahraničních vojenských misích. V tomto případě by odmítli vládu podpořit. „Na ústředním výboru to vyvolalo velkou bouři,“ uvedl předseda KSČM Vojtěch Filip. Konečné slovo však od komunistů zazní až v červnu, po vyhlášení výsledků referenda v ČSSD.

Návrh programového prohlášení připravované menšinové koalice ANO a ČSSD se zmiňuje o posílení české přítomnosti v Afgánistánu a Iráku. Pokud ale bude kabinet chtít v hlasování o důvěře komunistické hlasy, zřejmě to bude muset přehodnotit.

„Pokud by to zůstalo součástí programového prohlášení, pak by nebyla podpora KSČM možná. To je přímá věta z politického stanoviska ÚV KSČM, které už je schváleno,“ řekl Vojtěch Filip.

„Posílíme účast na mírové a výcvikové misi v Afgánistánu, zvýšíme přítomnost v Iráku. Budeme přispívat do Představené vojenské přítomnosti v Pobaltí, Sil rychlé reakce NATO včetně Sil velmi vysoké pohotovosti, ochrany vzdušného prostoru a budeme přispívat do vystavění robustních následných sil.“

Odstavec o zahraničních misích v návrhu programového prohlášení

Ministryně obrany v demisi Karla Šlechtová (ANO) ovšem upozornila, že čeští vojáci nejsou v zahraničí proto, aby bojovali. „Naše zahraniční vojenské mise jsou nebojové mise OSN, NATO či EU, které pomáhají místním obyvatelům a chrání Českou republiku a Evropu před rozšiřováním migračních vln. Předpokládám, že udržení míru a zastavení migrace je v zájmu celé české politické scény,“ uvedla na Twitteru.

Naše zahraniční vojenské mise jsou nebojové mise OSN, NATO či EU, které pomáhají místním obyvatelům a chrání Českou republiku a Evropu před rozšiřováním migračních vln. Předpokládám, že udržení míru a zastavení migrace je v zájmu celé české politické scény. — Karla Slechtova (@SlechtovaKarla) May 12, 2018

Předseda ČSSD Jan Hamáček svému potenciálnímu koaličnímu partnerovi sdělil, že jednání s komunisty je výhradně na něm. „Odpovědnost za sestavení vlády má hnutí ANO, které také jedná s KSČM o toleranci vlády,“ upozornil. Současně zdůraznil, že jej ANO ujišťovalo, že jsou programová témata s komunisty dojednána. Brabec: Je to ultimativní požadavek

Místopředseda ANO Richard Brabec je postojem KSČM překvapen. Uvedl, že se kvůli požadavku komunistické strany bude muset vedení hnutí sejít. „To je dost zásadní, ultimativní,“ podotkl. Domníval se, že právě rozdíly v zahraničněpolitických otázkách byly jedním z důvodů, proč komunisté nechtěli jednat o koalici, nýbrž pouze o podpoře vlády bez jejich účasti. Pravicová opozice však ANO před přistoupením na podmínku KSČM varovala. „Může to změnit celkovou orientaci zahraniční politiky na východ,“ uvedl místopředseda ODS Martin Kupka.

Vedle misí mají komunisté výhrady i k myšlence na vytvoření odděleného důchodového účtu. „Máme obavu, že bez garance by mohlo dojít k tomu, že příslib zvyšování důchodu by při jiné vládě nemuselo být garantováno,“ doplnil Vojtěch Filip.

přehrát

video

UDÁLOSTI: Pro hnutí ANO je čerstvé ultimátum komunistů překvapením

Hlavní rysy podpory menšinové vlády ANO a ČSSD a názor na její programové prohlášení probírali komunisté při sobotním zasedání svého ústředního výboru. Jeho postoj považuje politolog z **Fakulty sociálních věd** UK a spolupracovník ČT Kamil Švec za náznak toho, že ANO a ČSSD možná ještě čeká další perné vyjednávání.

„Komunistická strana v počátcích stála v pozadí, příliš se do toho nezapojovala. O co klidnější byla v začátku, o to více může problematizovat dohodu teď,“ podotkl. Domnívá se, že komunistické podmínky „ukazují, že chtějí být velmi razantní v ovlivňování chodu vlády“. Definitivně se komunisté rozhodnou, až bude mít jasno ČSSD

Sobotní jednání ale konečné stanovisko komunistů ještě nepřineslo. Chtějí počkat, než budou mít sociální demokraté jasno, zda do koalice vůbec vstoupí. Rozhodující bude vnitrostranické referendum, jehož výsledky by měly být známy 15. června.

Na dohodě, která by měla vymezit mantinely spolupráce mezi KSČM a menšinovým kabinetem v případě jednotlivých hlasování, se ale bude pracovat předem. Podle informací ČTK o ní budou právníci obou stran jednat příští týden.

Otázkou je i to, co vše komunisté za své hlasy dostanou. Premiér v demisi a předseda ANO Andrej Babiš v pátek uvedl, že nesouhlasí s požadavkem KSČM na zastoupení politických stran ve vedení státních podniků, který byl podle médií součástí vznikající smlouvy o toleranci vlády. ANO říká ano, ČSSD čeká referendum

V pátek dopoledne schválilo programové prohlášení vznikajícího kabinetu vedení hnutí ANO, jednomyslně pro něj hlasoval i poslanecký klub hnutí, stejně jako o koaliční dohodě s ČSSD.

Sociální demokraté rozhodnou o podpoře vlády ve vnitrostranickém referendu, které vyhlásili v pátek večer. Uskuteční se od 21. května do 14. června, jeho výsledky budou oznámeny 15. června. Ještě před hlasováním chce Jan Hamáček objet regiony a vysvětlovat, v čem vidí výhody vyjednaného kompromisu.

Sociální demokraté budou znát ještě před jeho začátkem jména adeptů ČSSD na ministerská křesla. Řada členů ČSSD má k vyjednaným podmínkám spolupráce s ANO výhrady.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/2476951-komuniste-nepodpori-mensinovou-vladu-pokud-bude-rozsirovat-mise-v-zahranici>

Soros oceňuje novináře, jehož ze lhaní usvědčil i vlastní šéfredaktor. Petr Žantovský připomíná, jak je to s jedním „novinářským hrdinou“

12.5.2018 parlamentnilisty.cz str. 00

Jiří Hroník

TÝDEN V MÉDIÍCH Vinou nezájmu mainstreamových médií se veřejnost skoro nemá možnost dozvědět o tom, že se česká vláda dohodla s německou automobilkou BMW na výstavbě vývojového a testovacího centra na Sokolovsku. K tomu údajně přislíbená půlmiliardová investiční pobídka nechala Petra Žantovského vzpomenout, jak jiná automobilka od našich západních sousedů přišla k rodinnému stříbru z Mladé Boleslavi. Mediální analytik se zabývá také tím, že se udělují novinářské ceny i za texty, jejichž obsah je prokazatelně lživý.

Poněkud utajený záměr vlády Andreje Babiše je tématem článku, který pod titulkem „Největším poraženým je Česko. Stal se z něj krmelec Evropy, z nějž si novodobí kolonisté odvázejí miliardy“ vyšel na webu Krajské listy. „Dlouhý titulek by neměl odradit případného zájemce od jeho četby, protože se z něj dozví poměrně zajímavé skutečnosti, které se nedozví z jiných tzv. mainstreamových médií. Především pak informaci, že se naše vláda dohodla s německou automobilkou BMW, která hodlá někde na Sokolovsku vybudovat tzv. vývojové a testovací centrum na ploše asi 500 hektarů. Česká strana údajně této fabrice přislíbila nějakou investiční pobídku. Investiční pobídka je tuze krásná věc. Víím, že zejména prezident Miloš Zeman má rád investice a proinvestiční politiku,“ uvádí pro ParlamentniListy.cz Petr Žantovský. Jemu samotnému se však se slovem pobídka pojí jedna velmi smutná vzpomínka. „A to na počátek devadesátých let, kdy jsme se takovou podobnou pobídkou, i když tehdy se tomu ještě tak neříkalo, zbavili nejcennějšího ‚rodinného stříbra‘, což byla Škoda Mladá Boleslav. Tu jsme pod velením Petra Pitharta coby českého premiéra předali v podstatě za hubičku koncernu Volkswagen. K tomu jsme ještě přihodili desetileté daňové prázdniny, což byla zřejmě ona investiční pobídka. Kdo si vzpomene na tehdejší kurz německé marky vůči české koruně, oficiální byl kolem

dvanácti korun, neoficiální, turistický, kolem pětadvaceti korun, tak si dokáže představit platy oněch vynikajících a vysoce kvalifikovaných dělníků v Mladé Boleslavi,“ podotýká mediální analytik. Česko je krmelec Evropy, více odevzdáme, než inkasujeme. Přitom šlo o lidi, kteří vyráběli auta dlouhá desetiletí a ta byla na začátku sedmdesátých let srovnatelná s evropským nadprůměrem. „Hodnota podniku, i když třeba v osmdesátých letech vyráběl auta nevzhledná nebo nepovedená, rozhodně nebyla o záporných daních na deset let. Byl to kšeft století pro ty lidi, kteří se na tom podíleli, ať už byli z Wolfsburgu nebo z Prahy. Mně tahle asociace naskakuje, když vidím investiční pobídku pro BMW, což jistě není nejhudší firma na světě. A proč by měla dostávat investiční pobídku k tomu, aby si postavila montovnu na Sokolovsku? Vůbec se nedivím tamním obyvatelům, že proti tomu protestují, jak uvádí zmíněný článek. Je tam poměrně velký nedostatek kvalifikované pracovní síly, a proto se tam stahují rozmanití zaměstnanci cizokrajného původu. A teď jim do toho ‚hodí vidle‘ velká německá automobilka,“ poukazuje Petr Žantovský. Ta se tam bude pochopitelně chovat „hůře než lancknecht ve městě, jehož bylo dobyt“, jak psal Vladislav Vančura v Rozmarném létě. „To je taková poetická metafora pro to, co se zřejmě na naše západní Čechy chystá. Velmi oceňuji, že autorka článku Adéla Hofmanová cituje dva velmi relevantní zdroje, a je důležité vědět, že jsou z opačných politických pozic. Na jedné straně to je pravicový ekonom Karel Kříž, na druhé se pak odvolává na článek Lenky Zlámalové, která cituje ryze levicového francouzského ekonoma Thomase Pikettyho. Oba názory potvrzují jedno a to samé, že Česko stále ještě prohrává v souboji do Bruselu odevzdaných a z Bruselu inkasovaných peněz. Z toho pochází onen výraz krmelec Evropy od pana inženýra Kříže,“ vysvětluje mediální odborník. Bohatství se koncentruje a chudoba rozšiřuje Thomase Pikettyho připomíná jako ekonoma, který se proslavil knihou Kapitál v 21. století, což je zřejmě asociace na Marxův Kapitál. „Piketty tam dochází k dost podobným, ale vysoce levicovým závěrům, které nějakým způsobem definují nůžky rozevírající se mezi bohatstvím, které se koncentruje, a mezi chudobou, která se rozšiřuje, když to zjednoduším. A to je Piketty jako levicový ekonom. Na druhé straně je pravicový ekonom Karel Kříž, který býval členem ODA, zakládal poradenskou společnost Value Added, v jejímž vedení stále působí, a je opravdu věci znalým ekonomickým odborníkem, jehož asi nelze podezírat z nějaké levicové názorové čtverylky. A oba vlastně potvrzují úplně totéž,“ upozorňuje Petr Žantovský. „Chci tím říct, že my se tady dozvídáme jakoby mimoděk, mimo mainstreamová média, že další segment naší republiky, našeho území a naší ekonomiky se předává nějakým způsobem poměrně za určitých pro nás asi nepříliš výhodných podmínek západním investorům. Ti budou nepochybně čerpat z celé infrastruktury, kterou tu máme, počínaje dopravní a konče intelektuálním potenciálem našich špičkových odborníků. Mně se to skutečně nelíbí. Myslím, že se to nebude líbit mnoha občanům, jenom kdyby se to všichni dozvěděli. Proto upozorňuji na to, že se to mohou dozvědět třeba tak, že si přečtou tento článek. Já ho považuji za jeden z nejdůležitějších textů poslední doby,“ konstatuje mediální analytik. Názorovým odpůrcům dávají pomyslnou žlutou hvězdu nežádoucích K druhému tématu ho přivedl článek, jenž pod titulkem „Novinářskou cenu obdrželi novináři Aktuálně.cz za článek s nepravdivou informací“ zveřejnil portál Evropský rozhled. „To je proevropský a eurooptimistický server, ale i ten naprosto jednoznačně dokladuje, že pánové Prchal, Zelenka and company, kteří dostali od Sorosova fondu, tedy nadace Open Society Fund Praha, novinářskou cenu za obsáhlý materiál s názvem ‚Rozkrýváme pozadí nové světové války. Jak se Češi ocitli v zajetí lží‘, uvedli nepravdivou informaci. Mnozí se na tenhle materiál od té doby neustále odkazují, berou ho jako etalon názorového postoje vůči problematice toho, co je a co není dezinformace a konspirace. Když tenhle materiál vyšel, tak jsme ho v Týdnu v médiích reflektovali. Vzpomínám si, že celý text je vlastně jen ideologická propaganda,“ říká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský. Jejím cílem není nic jiného než jenom nalepit nepohodlným lidem na čelo nějakou pomyslnou žlutou hvězdu nežádoucích. „V tuto chvíli ne žida, ale ‚prokremelského švába‘, jak to psal Putna o panu Robejškovi na plakáty zvoucí na jeho přednášku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Tak to je přesně ono, to je ta intelektuální úroveň pánů Prchalů, Zelenků, Putnů a spol., kteří nemají žádné argumenty jen rozdávají nálepky, soudí a rádi by vystrnadili z veřejného prostoru ty, kteří nekývají na jejich názory a jejich články. Pan Prchal je velice nedůvěryhodný autor, osobně s ním mám tři zkušenosti. Třikrát o mně napsal na Aktuálně.cz, třikrát to bylo plné lží a třikrát se mi musel na základě jeho článků šéfredaktor Aktuálně.cz omluvit. Ty písemné omluvy si schovávám, mohu je ukázat komukoli, kdo by je chtěl vidět,“ poznamenává mediální odborník. Soros oceňuje novináře, jehož za lháře uznal i vlastní šéfredaktor V nich šéfredaktor přiznává, že redaktor Lukáš Prchal nenapsal pravdu a že se za něj velmi omlouvá. „Takže pan Prchal, který zcela zjevně nepíše pravdu podle vlastního šéfredaktora a také podle paní Romancové z Evropského rozhledu, je naším novinářským hrdinou a dostává ceny od Sorose. Co si pak můžeme myslet o Sorosovi a o jeho cenách, že? O těch cenách jsem ale původně vůbec nechtěl mluvit. Cítím se poněkud podjatý, protože v Asociaci nezávislých médií jsem kdysi spoluzakládal Krameriovu cenu, i když do ní dnes už nijak nezasahuji. Po zvolení do Rady ČTK jsem místo v Asociaci nezávislých médií přenechal někomu jinému a už jsem toho jenom divákem, ale zasvěceným. Přesto jsem o těch cenách nechtěl vůbec mluvit, ale když se o nich rozjela diskuse, tak se přidám,“ zdůvodňuje Petr Žantovský volbu tohoto tématu. Zaujalo ho, že autorka článku Ingrid Romancová argumentuje tím, o čem ParlamentníListy.cz už

mnohokrát psaly. „Tedy tím, že Prchal a spol., kudy chodí, tudy tvrdí, že Ministerstvo vnitra vypracovalo seznam dezinformačních webů, což Ministerstvo vnitra popřelo a naopak ujistilo, že žádné takové seznamy nevytváří, vytvářet nemíní a že tedy neexistují. To může znamenat jednu jedinou věc, že pan Prchal lže. Takže pan Soros odměňuje novináře za lhaní. To je jednoduchá implikace, kterou bychom si z toho mohli odnést. Být na místě ostatních oceněných – jistě to nejsou samí lháři – tak bych na základě této kauzy a tohoto skandálu, protože to skandální opravdu je, cenu vrátil. Protože být oceněn spolu se lhářem v jednom šiku by mi opravdu nedělalo dobře. Určitě bych nepřijal cenu od Sorosovy OSF, která oslavuje lháře,“ ujišťuje mediální analytik.

Okupační stávka v ČT byla protizákonnou aktivitou několika jedinců Na závěr si nechal událost do jisté míry osobní. „Zemřel Peter Duhan, bývalý – nejenom – generální ředitel Českého rozhlasu. Možná si někdo vzpomene, že v začátku devadesátých let byl posledním generálním ředitelem Československého rozhlasu, takovým úředníkem, který byl pověřen rozdělením mezi Český a Slovenský rozhlas, když se tvořily zákony a dělil se majetek federace včetně tehdy společných médií. Potom se pohyboval i v soukromém sektoru, byl zaměstnancem Beseda holdingu, pracoval tedy pro Novu. Dlouhá léta pak působil v Českém rozhlasu 6, Svobodné Evropě. Osobně jsem ho poznal v roce 2003, když jsem nastoupil na Vysokou školu ekonomickou, abych zorganizoval a uspořádal studijní obor Ekonomická žurnalistika. No a Peter tam tehdy vyučoval předmět Dezinformace a propaganda,“ vzpomíná pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský. Byl zvědav, jestli s ním Peter Duhan bude chtít spolupracovat, protože v letech 1999 až 2000 zastávali dost odlišné názory na tzv. televizní krizi. „To jsme se ještě neznali, ale já byl v té době členem Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a spadla na mě povinnost monitorovat vysílání Českého rozhlasu právě na téma televizní krize. A kvůli komentářům, co odsuzovaly Bobošíkovou, Hodače a naše politiky vládní i smluvně opoziční, mi jméno Duhan proběhlo před očima čtyřistapadesátkrát. Pár let na to, když jsme se trochu víc poznali a neformálně se k tomu vraceli, mi říkal, že pochopil brzy poté, co se krize na Kavkách uzavřela, že jsme měli pravdu my, kdo jsme byli proti té stávce a označovali ji za naprosto protizákonnou aktivitu několika jedinců z velína, kteří okupační stávkou a přivlastněním si výrobních prostředků, času, peněz a reklamních časů naprosto beztrestně zneužili jak hmotné, tak nehmotné vlastnictví České televize pro svůj vlastní osobní prospěch,“ poukazuje mediální odborník.

Ač pravičák, souhlasil s expředsedou komunistů jako stálým hostem Začal si ho velice vážit, když mu Peter Duhan přiznal, že časem, jak pozoroval lidi a situace kolem České televize, dal kritikům stávky v ČT jednoznačně za pravdu. „Pak jsme se léta vídali v Českém rozhlasu 6. Po odchodu pana Šterna měl být z pozice redaktora jmenován tehdejší ředitelem Kasíkem šéfem té šestky. Tehdy se pan Kasík řídil praxí, že když chtěl generální ředitel provést personální výměnu na postu nejvyššího managementu, což toto bylo, tak to konzultoval se členy Rady Českého rozhlasu. Na této změně panoval konsensus, jen Štěpán Kotrba, který byl tehdy jejím členem, byl velice radikálně proti. Já jsem se s ním přece jen už znal, a tak jsem se ho zeptal proč. Zdůvodnil mi to tím, že Duhan je pravičák, na šestce proto mluví samí pravičáci, zatímco levičáci tam slovo skoro nedostanou, nemohou tam psát komentáře a je to nevyvážené,“ vybavuje si Petr Žantovský.

S nevyvážeností dal Štěpánu Kotrbovi z velké části za pravdu, a tak se na názor optal i Petera Duhana. „Tehdy jsme tam měli s Duhanem pořad, který se jmenoval ‚Lidé od novin‘. Duhan ho moderoval a měl v něm dva stálé hosty: Martina Štěpánka a mě. Právě v té době Martin onemocněl, a tak jsem navrhl panu Duhanovi, že bychom místo Martina využili Jiřího Svobodu, bývalého předsedu komunistů, jako levicově smýšlejícího, i když konzervativně naladěného člověka, že jde o velice kompaktní osobnost. Výsledek tohoto zeptání se se panu Kotrbovi líbil a byl to – myslím – krok, který ho trochu přesvědčil, aby neházel veto do jmenování Duhana šéfredaktorem šestky. Pak se stal programovým šéfem, potom byl krátce pověřeným a poté už regulérním generálním ředitelem. Později odešel ze zdravotních důvodů,“ rekapituluje mediální analytik. Hádky i polemiky měly smysl, bývalý šéf Rozhlasu uměl argumentovat. Poslední období už však komentovat nechce. „Jen jsem si dovolil vzpomenout na člověka, kterého jsem považoval mnoho let za docela blízkého kamaráda. Také za člověka, který měl své charisma, své kouzlo, od něhož bylo zajímavé načerpávat zkušenosti a s nímž bylo hlavně hodně zajímavé a inspirativní se pohádat. Uměl totiž argumentovat a diskuse, hádky i polemiky s ním měly vždy smysl, pokaždé si z nich člověk odnesl nějaké nové poznání. To je to, co mi po Peteru Duhanovi bude chybět nejvíc. Protože jsem si povšiml, že média jeho odchodu věnovala jen velmi malou, ba řekl bych až formální pozornost, možná i v souladu s přáním rodiny, to nevím, tak jako jeho kolega a kamarád si snad mohu dovolit tuto širší vzpomínku. Na každého se vzpomíná v různých barvách, podle toho, jakou zkušenost s ním kdo udělal. Já v tuto chvíli na Petera vzpomínám takhle,“ dodává Petr Žantovský.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Soros-ocenuje-novinare-jehoz-ze-lhani-usvedcil-i-vlastni-sefredaktor-Petr-Zantovsky-pripomina-jak-je-to-s-jednim-novinarskym-hrdinou-535562?utm_source=nm&utm_medium=xml

Bude Katalánsko novým Baskickem? Terorismus nečekám, násilí se může vrátit, říká politolog Charvát

11.5.2018 ČRo - wave.cz str. 00 Společnost
Martin Vait

Baskická teroristická organizace ETA na začátku května oznámila své formální rozpuštění. Traumata, která způsobily její násilí i tuhý odpor španělské vlády, se ovšem v politické situaci v zemi projevují dodnes. O tom, co konec ETA znamená pro Baskicko i Španělsko a jestli nás v budoucnu zase čekají násilné boje za nezávislost, mluví v rozhovoru On Air politolog a specialista na politický extremismus Jan Charvát z Univerzity Karlovy.

„I když ETA vznikla už dříve, k ozbrojené činnosti se dostala až podstatně později, v druhé polovině šedesátých let. To do jisté míry souviselo s nástupem radikalismu i obecné ochoty akceptovat násilné postoje v celé Evropě. V této době ale ETA fungovala v rámci frankistického režimu, a tím pádem měla specifické postavení, protože byla primárně vnímána jako skupina, která bojuje právě proti frankistickému režimu,“ popisuje Charvát začátky organizace i důvod k sympatiím vůči ETA.

Politolog z **Fakulty sociálních věd** UK si nemyslí, že terorismus jako prostředek organizovaného politického boje za nezávislost má v Evropě budoucnost. Možné projevy politického násilí ale nevylučuje.

„Dnešní chápání terorismu se oproti minulosti prudce liší, momentálně je společensky vnímán naprosto negativně,“ vysvětluje Charvát. „Nepředpokládám tedy, že by v současnosti v Evropě rezonoval. To neznámá, že se do debaty o řešení problémů, ať už Katalánska nebo Baskicka, nemůže vrátit násilí. Umím si představit, že se tam zase objeví, ale spíš ve spontánní formě, jak jsme ho viděli v případě zásahů španělské policie při katalánském referendu,“ doplňuje.

URL| <http://wave.rozhlas.cz/bude-katalansko-novym-baskickem-terorismus-necekam-nasili-se-muze-vratit-rika-7204480>

Evropská dohoda s Íránem

11.5.2018 ČRo Plus str. 02 17:10 Den podle...

ŠULCOVÁ Helena, moderátorka

Prezidenti Turecka a Ruska považují rozhodnutí Spojených států odstoupit od mezinárodní jaderné dohody s Íránem za chybné. Shodli se na tom během dnešního telefonátu. Rusko bude nadále dodržovat dohodu o íránském jaderném programu z roku 2015. Řek to dnes ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov v reakci na úterní rozhodnutí amerického prezidenta Donalda Trumpa od dohody odstoupit. Ministry zahraničí Francie, Německa a Velké Británie pozvala na úterý do Bruselu šéfka unijní diplomacie. Hovořit mají o důsledcích rozhodnutí amerického prezidenta odstoupit od jaderné dohody s Íránem. Evropané budou nejprve hovořit mezi sebou. Následně se také setkají také se svým íránským kolegou Zárifem. Jan Šír, politolog z Katedry ruských a východoevropských studií **Fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy. Vítejte. Dobrý den.

ŠÍR Jan, politolog z Katedry ruských a východoevropských studií **Fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy

Dobrý den.

ŠULCOVÁ Helena, moderátorka

Evropská unie opakovaně zdůrazňuje význam dohody s Íránem. Co lze očekávat do toho diplomatického summitu, který svolává paní Mugeríni do Bruselu.

ŠÍR Jan, politolog z Katedry ruských a východoevropských studií **Fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy

Vzhledem k tomu, že představitelé evropských zemí dali najevo svoji nelibost svým posledním rozhodnutím Donalda Trumpa ohledně odstoupení od té jaderné smlouvy s Íránem. Dovolím si vyslovit předpoklad, že v rámci tohoto summitu bude učiněna nějaká snaha o koordinaci dalších kroků a samozřejmě pozic těch tří nainteresovaných zemí, kterých se to týká. Které jsou součástí té zmiňované dohody, kterou Amerika se rozhodla nějakým způsobem torpédovat a samozřejmě Evropa už dala najevo, že už s tím americkým rozhodnutím nejenom nesouhlasí, ale že se hodlá té platné dohody z roku 2015 nejenom držet, ale že zejména má zájem na tom, aby se jí držel dál Írán, protože v případě, že by tomu tak nebylo, tak samozřejmě ty možnosti které se nabízejí dál se zužují a všechny jsou špatné.

ŠULCOVÁ Helena, moderátorka

Den před tou bruselskou schůzkou bude íránský ministr zahraničí jednat v Moskvě, která je právě rovněž signatářem té dohody. Jaké jsou vlastně vztahy Moskva - Teherán?

ŠÍR Jan, politolog z Katedry ruských a východoevropských studií **Fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy

Ty vztahy si dovolím říci jsou na asi nejlepší možné úrovni za dobu, kterou jsem schopen dohlédnout. Ruská federace a Írán velice těsně koordinují svoji činnost co se týče války v Sýrii, kde jsou obě tyto země zainteresovány a Írán má samozřejmě mimořádný význam pro Rusko právě co se týče možnosti nějakým způsobem operovat v Sýrii, což je pro Rusko mimořádně důležité= s ohledem na to, s jakým problémem čelí ve vztazích se Západem. Rusko v Sýrii je zainteresováno, podle mého názoru, v první řadě z toho důvodu, že to nové syrské kolbiště vnímá jako určitou další zónu, kde se může upevnit svoje pozice a tom dále by mohlo jednáno ve vztahu k Západu a nějakým ústupek na této /nesrozumitelné/ by bylo možno využít třeba pro ústupek Západu na jiných frontách, které jsou pro Rusko důležité. Narážím zejména na otázku platných sankcí, které Rusku velice silně nevyhovují a které jsou vázány na ruské chování třeba na Ukrajině, kterou Rusko považuje za součást svojí sféry vlivu.

ŠULCOVÁ Helena, moderátorka

Takže telefonicky dnes spolu jednali prezidentí Turecka a Ruska, jak jsme to tom mluvili. Vladimír Putin měl také mluvit s Německou kancléřkou. Víme detaily těchto rozhovorů?

ŠÍR Jan, politolog z Katedry ruských a východoevropských studií **Fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy

Víme pouze to, co bylo oficiálně oznámeno z ruské a německé strany s tím, že obě dvě strany vydaly krátké prohlášení Press release, to znamená informaci pro tisk. Byly tam rozebírány asi tři otázky, které momentálně zajímají jak Německo, tak Rusko na té mezinárodní scéně, o kterých se má jednat příští týden, kdy se má německá kancléřka Merkelová s návštěvou u Vladimíra Putina v Soči. První otázka je samozřejmě budoucnost té Spojenými státy vypovězené jaderné dohody s Íránem, druhá záležitost je situace v Sýrii a třetí možnosti pokojného /nesrozumitelné/ o zbrojním konfliktu na Ukrajině.

ŠULCOVÁ Helena, moderátorka

Říká Jan Šír, politolog z Katedry ruských a východoevropských studií **Fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy. Pane Šíre, moc děkuji. Hezký víkend. Na shledanou.

z Katedry ruských a východoevropských studií **Fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy

Děkuju za zavolání.

ŠULCOVÁ Helena, moderátorka

Jan Fingerland, komentátor Českého rozhlasu se mnou ve studiu. Vítež.

FINGERLAND Jan, komentátor Českého rozhlasu

Dobrý den.

ŠULCOVÁ Helena, moderátorka

Izrael včera zasáhl desítky iránských vojenských cílů v Sýrii, jako odvetu za útok v Íránu. Víme dnes už přesně, jaké cíle byly zasaženy?

FINGERLAND Jan, komentátor Českého rozhlasu

Přesně to nevíme, ale vycházíme-li z toho, co otevřené zdroje říkají, tak se jedná až o několik desítek míst, které provozují Íránci Sýrii a které jsou určeny ke sbírání informací o Izraeli nebo k útokům na izraelské území. Nejednalo se tedy o místa, která by Íránci používali pro jiné boje uvnitř Sýrie například proti Islámskému státu. Z hlediska Izraele to byl pokud o mnoho měsíců, jak Izraelci říkají, vrátit zpátky šíření iránského vlivu namířeného proti Izraeli v Sýrii a zároveň to bylo kalibrované tak, aby to bylo dostatečně jasné jako odrazení Íránu od dalších podobných kroků, ale zároveň, aby to nebylo tak velké, že by Írán se cítil být nucen na to dopovědět.

ŠULCOVÁ Helena, moderátorka

Jaké je historické pozadí tady toho sporu Izrael - Írán.

FINGERLAND Jan, komentátor Českého rozhlasu

Velice dlouhé v tom smyslu, že sahá do roku 79, kdy byl svržen v Íránu Šáh, protože v íránský byl velice blízkým spojencem Izraele do té doby, než byl sesazen. Od té doby se ten íránský režim rozhodl, že jeho hlavním nepřítelem bude Izrael přinejmenším takovým, řekněme, metafyzickým nepřítelem, protože a to si musíme uvědomit, Izrael vůbec s Íránem nesousedí. Jsou od sebe velice vzdálené. Je mezi nimi několik států. Je to takové vlastně nepřátelství na dálku. Írán si vybral Izrael možná právě proto, že /nesrozumitelné/ /nesrozumitelné/ případně nějakým způsobem Izrael ohrožovat se sousedních států dříve hlavně z Libanonu. Dneska z velké části opět ze Sýrie, ale vlastně to je takové nepřátelství, které Írán samotný neohrožuje.

ŠULCOVÁ Helena, moderátorka

Spojené státy ve čtvrtek oznámily zavedení sankcí vůči šesti osobám a třem firmám, které podle nich financovali iránské revoluční gardy. Jak Washington vysvětluje tyto kroky? A lze očekávat i další sankce?

FINGERLAND Jan, komentátor Českého rozhlasu

Když se podíváme na jednání Íránu, tak si musíme uvědomit, že Írán není žádná standardní diktatura, je to režim, který je určitě nedemokratický, ale který má různé složky a to co je z hlediska šíření iránského vlivu východním středomoří a specificky v Sýrii důležité je role, kterou hrají právě revoluční gardy, zejména jednotky Quds, které jsou za tímto účelem vytvořeny a v Sýrii operují. To je určitá složka iránského mocenského, ozbrojeného systému, která se prosazuje i proti jiným částem iránského řekněme iránské politické veřejnosti. Stojí za tím pravděpodobně nejvyšší duchovní vůdce Chamenei, ale také a možná do budoucna především generál Soleimani, což je člověk, který řídí právě iránské operace v zahraničí, včetně pravděpodobně teroristických činů namířených proti různým americkým, ale i izraelským nebo třeba i židovským objektům na Blízkém východě i v Evropě.

ŠULCOVÁ Helena, moderátorka

Před iránsko- izraelskou konfrontací se v Teheránu pokoušela mezi oběma stranami působit ruská diplomacie. Jak byla úspěšná.

FINGERLAND Jan, komentátor Českého rozhlasu

Rusko hraje takovou zvláštní úlohu v celé té věci. Rusko samozřejmě podobně jako Írán má v Sýrii spoustu vojáků. Má tam obrovský vliv. Rusko, minimálně stejně jako Írán zachránil Bašára Asada před jistou záhubou a tudíž si může nárokovat určitý vliv na syrskou vládu a zároveň ale Rusko udržuje relativně dobré vztahy s Izraelem, takže Rusko ze sebe učinilo nepostradatelného hráče, respektive nepostradatelného rozhodčího spíše v těchto sporech například mezi Izraelem a Íránem na tom syrském hřišti. Rusové zároveň se tím dostali do trošku nepříjemné situace, protože oni se tvářili, jako kdyby byli schopni dostatečně ochránit syrský vzdušný

prostor před izraelskými zásahy proti třeba konvojům ve prospěch Hizballáhu nebo nyní těm íránský zařízením. Ukazuje se, že Rusové toho schopni nejsou, ale zároveň i do budoucna možná budou Sýrii chránit více než dosud.

ŠULCOVÁ Helena, moderátorka

Ještě jedna věc a poprosím stručnou odpověď. Podle dnešního izraelského tisku se posilují bezpečnostní opatření u izraelských velvyslanectví, židovských škol a dalších institucí? O čem to svědčí? Má Izrael strach?

FINGERLAND Jan, komentátor Českého rozhlasu

No myslím si, že každý, kdo se účastní čehokoliv židovského, natož Izraelského je zvyklý na to, že musí prostoupit nějakou prohlídku. Týká se to i události, které se odehrávají třeba v České republice nebo kdekoliv v Evropě. Izraelci nemají možná strach, ale činí opatření a tak tomu bude ještě po několik set let.

ŠULCOVÁ Helena, moderátorka

Jan Fingerland, komentátor Českého rozhlasu. Děkuju moc.

FINGERLAND Jan, komentátor Českého rozhlasu

Také děkuji. Na shledanou.

Populisté přebírají moc v Itálii

11.5.2018 Hospodářské noviny str. 03 Události

Ondřej Houska

V Itálii nejspíš budou vládnout politici, kteří otevřeně kritizují Evropskou unii. Sestavit vládu se chystají dvě strany označované jako populistické či protestní – Hnutí pěti hvězd a Liga, dříve známá jako Liga severu. A to v době, kdy ostatní země EU naopak jednájí o tom, jak pokračovat v další integraci. „Určitě přijde výrazná změna v dosavadní italské proevropské politice,“ odhaduje odborník na Itálii Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Hnutí pěti hvězd i Liga chtěly vypsat referendum o tom, aby se země vrátila ke své dřívější měně liře. Kromě toho mají v programu kroky, které by znamenaly radikální zvýšení státních výdajů. Itálie má přitom v poměru k hrubému domácímu produktu druhý nejvyšší státní dluh v EU hned po Řecku. Společná vláda Hnutí a Ligy by tak mohla vést k velkému nárůstu nejistoty na trzích a k návratu spekulací o rozpadu eurozóny.

Před březnovými volbami ale obě strany, především Hnutí pěti hvězd, z kritiky EU hodně ubraly a vzdaly se požadavku na vypsání referenda. „Tyto strany si moc dobře uvědomují, že by pro Itálii byl odchod z EU i z eurozóny katastrofou,“ tvrdí Martin Mejstřík. Očekává proto, že nová vláda hlavně vystupňuje slovní kritiku „Bruselu“, aby uspokojila své domácí příznivce.

Z hlediska Česka je asi nejvýznamnější, že obě strany patří k největším zastáncům povinného přerozdělování uprchlíků. Chtějí, aby ostatní státy od Itálie převzaly téměř všechny migranty, kteří se na jejím území nacházejí. A to bez ohledu na to, jestli tito lidé mají nárok na azyl, nebo ne.

Pokud italská vláda složená z populistů skutečně vznikne, může také zvýšit schodek rozpočtu nad povolená tři procenta HDP. Nerespektování evropských pravidel ze strany Říma by dále prohloubilo opatrný postoj Německa či Nizozemska k návrhům na další evropskou integraci. Jde hlavně o nápady Francie, která volá po větší solidaritě mezi státy s eurem. Itálie vedle toho může tlačit i na změnu evropského postoje vůči Rusku. Hnutí pěti hvězd a především Liga otevřeně obhajují ruského prezidenta Vladimira Putina. Otázkou ale je, jestli budou mít italské populisté ke všem těmto krokům sílu. V parlamentu sice budou mít většinu, mají ale i spory mezi sebou. Hnutí i Liga tak můžou svůj pobyt ve vládě strávit hlavně hádkami o tom, jakou politiku by vlastně měly prosazovat.

O autorovi| Ondřej Houska, ondrej.houska@economia.cz

Populisté přebírají moc v Itálii, obhajují Putina a o hlubší integraci Evropské unie nechťejí slyšet

11.5.2018 iHNed.cz str. 00

Ondřej Houska

Hnutí pěti hvězd a Liga severu se chystají v Itálii vytvořit vládu.

Obě strany tvrdě kritizují Evropskou unii.

Hlavně Hnutí pěti hvězd ale tuto kritiku výrazně zmírnilo, na odchod Itálie z EU nebo z eurozóny nepomýšlí.

V Itálii nejspíš budou vládnout politici, kteří otevřeně kritizují Evropskou unii. Sestavit vládu se chystají dvě strany označované jako populistické či protestní - Hnutí pěti hvězd a Liga, dříve známá jako Liga severu. A to v době, kdy ostatní země EU naopak jednájí o tom, jak pokračovat v další integraci.

"Určitě přijde výrazná změna v dosavadní italské proevropské politice," odhaduje odborník na Itálii Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Hnutí pěti hvězd i Liga chtěly vypsat referendum o tom, aby se země vrátila ke své dřívější měně liře. Kromě toho mají v programu kroky, které by znamenaly radikální zvýšení státních výdajů. Itálie má přitom v poměru k hrubému domácímu produktu druhý nejvyšší státní dluh v EU hned po Řecku. Společná vláda Hnutí a Ligy by tak mohla vést k velkému nárůstu nejistoty na trzích a k návratu spekulací o rozpadu eurozóny.

Před březnovými volbami ale obě strany, především Hnutí pěti hvězd, z kritiky EU hodně ubraly a vzdaly se požadavku na vypsání referenda. "Tyto strany si moc dobře uvědomují, že by pro Itálii byl odchod z EU i z eurozóny katastrofou," tvrdí Martin Mejstřík. Očekává proto, že nová vláda hlavně vystupňuje slovní kritiku "Bruselu", aby uspokojila své domácí příznivce.

Z hlediska Česka je asi nejvýznamnější, že obě strany patří k největším zastáncům povinného přerozdělování uprchlíků. Chtějí, aby ostatní státy od Itálie převzaly téměř všechny migranty, kteří se na jejím území nacházejí. A to bez ohledu na to, jestli tito lidé mají nárok na azyl, nebo ne.

Pokud italská vláda složená z populistů skutečně vznikne, může také zvýšit schodek rozpočtu nad povolená tři procenta HDP. Nerespektování evropských pravidel ze strany Říma by dál prohloubilo opatrný postoj Německa či Nizozemska k návrhům na další evropskou integraci.

Jde hlavně o nápady Francie, která volá po větší solidaritě mezi státy s eurem. Itálie vedle toho může tlačit i na změnu evropského postoje vůči Rusku. Hnutí pěti hvězd a především Liga otevřeně obhajují ruského prezidenta Vladimira Putina. Otázkou ale je, jestli budou mít italské populisté ke všem těmto krokům sílu. V parlamentu sice budou mít většinu, mají ale i spory mezi sebou. Hnutí i Liga tak můžou svůj pobyt ve vládě strávit hlavně hádkami o tom, jakou politiku by vlastně měly prosazovat.

URL| <http://HN.IHNED.CZ/c1-66134740-populiste-prebiraji-moc-v-italii-obhajuji-putina-a-o-hlubsi-integraci-evropske-unie-nechteji-slyset>

Dostat se na vysokou je stále snadné

11.5.2018 Hranický týden str. 08 Datové téma

ALEŠ VOJÍŘ

Region – Pro maturanty je to navýsost dobrá zpráva: pokračovat ve studiu po „zkoušce z dospělosti“ je v současnosti nejjednodušší v historii. Z oficiálních čísel ministerstva školství vyplývá, že počet studentů zapsaných do prezenční formy studia (52 223) ve stávajícím školním roce byl prakticky totožný s počtem maturantů (52 455). Připočítají-li se i kombinované, tedy „dálkové“ obory, začalo studovat dokonce 69 911 lidí.

Obdobná čísla se dají předpokládat i pro školní rok 2018/2019. Matematicky se má šanci dostat na vysokou školu každý maturant (a třetina si může přibrat ještě druhý obor). Při interpretaci ministerských čísel je nutné vzít v potaz fakt, že na vysokou školu se hlásí i starší uchazeči, nejen maturanti. Devatenáctiletí loni činili

polovinu zapsaných k prezenčnímu studiu, dvacetiletí pak čtvrtinu. Zbývající čtvrtina zbývala na ještě starší „prváky“.

Na tezi, že dostat se nyní na vysokou školu je nejjednodušší v historii, to ale nic nemění. Dokládají to i data OECD, která sleduje takzvanou čistou míru vstupu do terciárního vzdělávání. Zatímco v roce 1993 činila v čerstvě osamostatněné České republice 19 procent, v roce 2015 (poslední dostupná data) již 66 procent. Což je i průměr všech členských států OECD.

Je takový stav žádoucí? „Jednoduchá odpověď by zněla, že není,“ říká ministr školství Robert Plaga (za ANO). „Vracet se k myšlence výběrových univerzit pro deset dvanáct procent populace nemá smysl, ale pokud nám 65 procent věkové kohorty devatenáctiletých vstupuje na vysoké školy, odporuje to Gaussově křivce a není to žádoucí ani vzhledem k uplatnění.“

Jak ale podotýká zakladatel společnosti Scio Ondřej Štefl, každý semestr studia na vysoké škole má pro mladé lidi smysl, rozšiřuje to jejich obzory. „Jakkoli můžeme kritizovat pokles průměrné úrovně vysokoškolského studenta i pokles hodnoty diplomu, je nepochybné, že průměrná vzdělanost národa se zvyšuje,“ říká Štefl. „Ti, co by dřív chodili do fabriky již od sedmnácti let, nyní tráví další roky v prostředí vysoké školy, která už svým hodnotovým rámcem nastavuje jiné priority.“

Nejtěžší (UMPRUM AVU UK AMU školní (2. (Divadelní lékařská rok fakulta) fakulta)) přijatých Počet Úspěšnost uchazečů

JAMU (Divadelní fakulta)
UPOL (Lékařská fakulta)
UK (3. lékařská fakulta)
UK (Právnícká fakulta)
Ostravská univerzita (Lékařská fakulta)
Masarykova univerzita (Lékařská fakulta)
Veterinární a farma. uni. (F. veterinár. lékařství)
UK (Lékařská fakulta v Hradci Králové)
UK (1. lékařská fakulta)
Masarykova uni. (Fakulta sociálních studií)
Ostravská univerzita (Fakulta sociálních studií)
Ostravská univerzita (Pedagogická fakulta)
UK (Fakulta tělesné výchovy a sportu)
AMU (Hudební a taneční fakulta)
UPOL (Fakulta zdravotnických věd)
UPOL (Právnícká fakulta)
UK (**Fakulta sociálních věd**)
Vysoká škola regionálního rozvoje
Masarykova univerzita (Právnícká fakulta)
UK (Pedagogická fakulta)

Mendelova univerzita (Lesnická a dřevařská f.)
Vysoká škola polytechnická Jihlava
Mendelova univerzita (Provozně ekonomická f.)
Vysoká škola kreativní komunikace
Vysoká škola technická a ekonomická
ČZÚ (Technická fakulta)
Metropolitní univerzita Praha
Vysoká škola podnikání a práva
NEWTON College
Vysoká škola zdravotnická
Vysoká škola Karla Engliše
VŠRR - Bankovní institut - AMBIS
Technická univerzita v Liberci (Fakulta strojní)
Technická univerzita v Liberci (Fakulta textilní)
Vysoká škola hotelová v Praze 8
University of New York in Prague
Vysoká škola evropských a regionálních studií

VŠ tělesné výchovy a sportu PALESTRA
Vysoká škola logistiky
Soukromá vysoká škola ekonomických studií
Univerzita Jana Amose Komenského
Anglo-americká vysoká škola
Soukromá vysoká škola ekonomická Znojmo
CEVRO institut
Unicorn College
Vysoká škola obchodní a hotelová
Vysoká škola ŠKODA AUTO
Vysoká škola ekonomie a managementu

„Každý semestr studia na vysoké škole má pro mladé lidi smysl, rozšiřuje jejich obzory.“

Cesta za titulem

Kolik studentů se zapsalo ke studiu VŠ (až

Proklikejte si všechny fakulty všech vysokých škol na data.denik.cz

příhlášek podalo ve školním roce

zájemců

studentů bylo přijato

studentů se ke studiu skutečně zapsalo

% činila průměrná úspěšnost uchazečů,

Foto popis|

Dostat se na vysokou je stále snadné

11.5.2018 Slovácké noviny - regionální týdeník str. 08 Datové téma
(ren, voj)

Region – Kdo chce studovat vysokou, měl možnost poslat přihlášku do konce dubna. A bude mít zřejmě velkou šanci uspět. Jak totiž ukazují výzkumy, dostat se na vysokou školu je nyní pro mladé lidi nejjednodušší v historii. S trochou nadsázky tak může být aktuálně každý vystudovaný „manažer“.

„Na první pohled to tak může připadat, ale zdání v tomto ohledu klame. Absolventi středních škol měli nejvyšší šance dostat se na vysoké školy v období let 2010 až 2015, kdy univerzity v České republice absorbovaly nejvyšší podíl populačních ročníků,“ připomíná prorektor pro pedagogickou činnost Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně Jan Kalenda.

V posledních třech letech podle něj počty přijatých na vysoké školy pozvolna, ale stabilně klesají, což snižuje i šance letošních středoškoláků. „Nícméně existují výrazné rozdíly mezi různými typy studijních programů, kdy umělecky a lékařsky orientované vykazují mimořádně vysokou exkluzivitu (je přijat každý pátý až desátý), zatímco ty technicky orientované výrazně nižší (je přijat každý druhý),“ dodává prorektor Kalenda.

Z oficiálních čísel ministerstva školství vyplývá, že počet studentů zapsaných do prezenční formy studia (52 223) ve stávajícím školním roce byl prakticky totožný s počtem maturantů (52 455). Připočítají-li se i kombinované, tedy „dálkové“ obory, začalo studovat dokonce 69 911 lidí.

Obdobná čísla se dají předpokládat i pro školní rok 2018/2019. Čistě matematicky se tedy má šance dostat na vysokou školu každý maturant (a třetina si může přibrat ještě druhý obor).

Je takový stav žádoucí? „Jednoduchá odpověď by zněla, že není,“ říká ministr školství Robert Plaga (za ANO). „Vracet se k myšlence výběrových univerzit pro deset dvanáct procent populace nemá smysl, ale pokud nám 65 procent věkové kohorty devatenáctiletých vstupuje na vysoké školy, odporuje to Gaussově křivce a není

to žádoucí ani vzhledem k uplatnění studentů.“ Jak ale podotýká například zakladatel společnosti Scio Ondřej Šteffl, každý semestr studia na vysoké škole má pro mladé lidi smysl, rozšiřuje to jejich obzory.

Cesta za titulem

Kolik studentů se zapsalo ke studiu VŠ
(až

Jednorázový výkyv způsobený
zavedením povinné devítileté
školní docházky.

Podíl zapsaných na maturantech
(forma studia)

Podíl zapsaných na maturantech
(prezenční forma studia)

(školní rok) Počet Úspěšnost
přijatých uchazečů

AMU (Divadelní fakulta)

UMPRUM

AVU

UK (2. lékařská fakulta)

JAMU (Divadelní fakulta)

UPOL (Lékařská fakulta)

UK (3. lékařská fakulta)

UK (Právnická fakulta)

Ostravská univerzita (Lékařská fakulta)

Masarykova univerzita (Lékařská fakulta)

Veterinární a farma. uni. (F. veterinár. lékařství)

UK (Lékařská fakulta v Hradci Králové)

UK (1. lékařská fakulta)

Masarykova uni. (Fakulta sociálních studií)

Ostravská univerzita (Fakulta sociálních studií)

Ostravská univerzita (Pedagogická fakulta)

UK (Fakulta tělesné výchovy a sportu)

AMU (Hudební a taneční fakulta)

UPOL (Fakulta zdravotnických věd)

UPOL (Právnická fakulta)

UK (**Fakulta sociálních věd**)

Vysoká škola regionálního rozvoje

Masarykova univerzita (Právnická fakulta)

UK (Pedagogická fakulta)

přihlášek

podalo ve školním roce

zájemců

studentů

bylo přijato

studentů

se ke studiu skutečně zapsalo

činila průměrná %

úspěšnost uchazečů,

Mendelova univerzita (Lesnická a dřevařská f.)
Vysoká škola polytechnická Jihlava
Mendelova univerzita (Provozně ekonomická f.)
Vysoká škola kreativní komunikace
Vysoká škola technická a ekonomická
ČZÚ (Technická fakulta)
Metropolitní univerzita Praha
Vysoká škola podnikání a práva
NEWTON College
Vysoká škola zdravotnická
Vysoká škola Karla Engliše
VŠRR - Bankovní institut - AMBIS
Technická univerzita v Liberci (Fakulta strojní)
Technická univerzita v Liberci (Fakulta textilní)
Vysoká škola hotelová v Praze 8
University of New York in Prague
Vysoká škola evropských a regionálních studií
VŠ tělesné výchovy a sportu PALESTRA
Vysoká škola logistiky
Soukromá vysoká škola ekonomických studií
Univerzita Jana Amose Komenského
Anglo-americká vysoká škola
Soukromá vysoká škola ekonomická Znojmo
CEVRO institut
Unicorn College
Vysoká škola obchodní a hotelová
Vysoká škola ŠKODA AUTO
Vysoká škola ekonomie a managementu

Počty přijatých na VŠ podle studijních programů

Školní rok
Technické obory
Pedagogika, učitelství
Ekonomické obory
Humanitní obory
Právo

Školní rok
Technické obory
Ekonomické obory
Humanitní obory
Pedagogika, učitelství
Právo

ZDROJ: MŠMT, ÚIV, OECD GRAFIKA: DENÍK DATA, WEB: DATA.DENIK.CZ, T DENIKDATA, A. VOJÍŘ, D. VALENTA

„Každý semestr studia na vysoké škole má pro mladé lidi smysl, rozšiřuje jejich obzory.“

Foto popis|

Prezident Zeman v Polsku

10.5.2018 ČT 24 str. 05 22:00 Události, komentáře

Daniel TAKÁČ, moderátor

Prezident Miloš Zeman je na státní návštěvě ve Varšavě a podpořil Polsko ve sporech s Evropskou unií třeba kvůli těžbě v Bělověžském pralesu. Prezident během druhého dne své návštěvy jednal s tamními nejvyššími politiky. Svůj protějšek Andrzeje Dudu pozval na oplátku do Česka, přijmout ho chce v Lánech.

Dana ZLATOHLÁVKOVÁ, redaktorka

Společně vstupovaly do NATO i Evropské unie. Obě země letos slaví 100 let od vzniku republiky. Prezidenti Česka a Polska si chtějí být oporou i v době silící kritiky ze strany Bruselu.

Andrzej DUDA, polský prezident

Druhá zahraniční návštěva pana prezidenta (ve funkci) to je pro nás signál, jak důležité jsou vztahy s naší zemí.

Dana ZLATOHLÁVKOVÁ, redaktorka

Andrzej Duda chválil vzájemný obchod a doufá, že bude ještě růst. Stranou nezůstala ani politika. Polsko teď potřebuje spojence kvůli sporům s Evropskou unií. Hlavně o kontroverzní soudní reformu, kvůli které mu hrozí sankce. Evropská komise má v pondělí oznámit, jak bude postupovat.

Miloš ZEMAN, prezident republiky

Jsem vyjádřil solidaritu i s jeho postojem, kde odmítal vměšování Evropské komise do polských vnitřních záležitostí.

Dana ZLATOHLÁVKOVÁ, redaktorka

Miloš Zeman podpořil Polsko v dalším citlivém bodě, v otázce kácení Bělověžského pralesa, které zemi zakázal Evropský soudní dvůr. Varšava podle něj má mít nad svými zdroji suverenitu.

Marcin ZABOROWSKI, politolog, Visegrad Insight

Je tu evidentní blízkost, pokud jde o nechuť k imigrantům a k Bruselu, ale v ostatních věcech jsou velké rozdíly, hlavně ty proruské a protisankční názory prezidenta Zemana, kterým v Polsku vůbec nerozumějí.

Dana ZLATOHLÁVKOVÁ, redaktorka

Jedna z linií Polskoruského sporu se vede třeba o neukončené vyšetřování smolenské havárie. Miloš Zeman uctil památku 96 obětí u pomníků, který tu odhalili přesně před měsícem na 8. Výročí. Dana Zlatohlávková, Česká televize Varšava.

Daniel TAKÁČ, moderátor

V Událostech komentářích Tomáš Klvaňa z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

Tomáš KLVAŇA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Dobrý večer.

Daniel TAKÁČ, moderátor

A ředitel Občanského institutu Roman Joch. Dobrý večer.

Roman JOCH, ředitel, Občanský institut

Dobrý večer.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Tak pánové, má Miloš Zeman například postavení Polska v té bělověžské záležitosti, která je vlastně vyřešená, protože Polsko už řeklo, že bude respektovat rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie. Tak má Miloš Zeman potřebu zaútočit na Evropskou unii za každou cenu a případně proč má tenhle zájem? Pane řediteli?

Roman JOCH, ředitel, Občanský institut

Otázka Bělověžského pralesu je technikálii a není to to nejdůležitější. Důležité je za prvé, že Polsko je sousední zemí. Prezidenti vlády, strany vládnoucí přicházejí, odcházejí, ale geopolitika, geografie se nemění. Takže v českém zájmu je mít za každých okolností dobré vztahy s Polskem. A za druhé Polsko je regionální mocnost a je to hráz, která brání ruské expanzi na západ. Na východ od Rýna má z těch zemí Polsko největší armádu, nejsilnější armádu až k hranicím Ruska například má momentálně silnější armádu než Spolková republika.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Takže ty výborné vztahy jak říkáte, se dokáží třeba tou Bělověžskou záležitostí? I když to jde proti, proti spolku jehož jsme členem?

Roman JOCH, ředitel, Občanský institut

Do toho bych vůbec Bělověžský prales netahal. To není otázka primárních vztahů.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Jestli není symbol?

Roman JOCH, ředitel, Občanský institut

Pro prezidenta možná ano, ale není to to podstatné. Podstatné je, že pan prezident by se neměl jezdit do Číny, jak stabilizovat společnost, ale měl by se učit do Polska jezdit, jak mít realistický názor na Rusko.

Tomáš KLVÁŇA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Já myslím, že to je taková ta technická nebo spíš taktická věc politická. Prezident Zeman dobře ví, že to neovlivní, ale je to něco, co zejména voliči té vládní strany /nesrozumitelné/ chtějí slyšet a Zeman je člověk, který je v Polsku vnímám velmi rozporuplně zejména svými proruskými postoji je vlastně vnímám stejně jako v celé západní Evropě jako jakýsi nástroj ruského vlivu a to zejména v Polsku vidí velmi neradi. Tady tahle ta prohlášení mu jaksi metou tu cestičku k lepším vztahům. Takže si myslím, souhlasím s Romanem, je to opravdu jenom technická věc, ale je to vlastně taková ta taktika politická, jak naladit tu diskuzi trochu do pozitiva.

Daniel TAKÁČ, moderátor

No, Miloš Zeman totiž v Polsku řekl, že by Visegrádské země měly v Evropské unii vytvořit jakousi nedělitelnou jednotku, která by prosazovala své zájmy například v otázce migrační krize a přerozdělování uprchlíků. To je reálné vytvoření nějaké nedělitelné jednotky, která bude postupovat společně?

Tomáš KLVÁŇA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

V některých okamžicích a v některých momentech té zahraniční politiky to možné je. Ale vytvořit jakýsi jednotný blok z těch Visegrádských států, aby postupoval téměř ve všech důležitých otázkách v Evropské unii společně je nerealistické. Každá ta země má trochu jiné naladění, trochu jinou historii, trochu jinou, jiné uspořádání politické a tím pádem se také do čela dostávají jiné typy politiků a mají, má vlastně i trochu jiné zájmy. Polsko má trochu jiné zájmy jako země, která má ambici být regionální mocností, než Česká republika, která nikdy na toto nemůže aspirovat.

Roman JOCH, ředitel, Občanský institut

Ano já souhlasím. Jsou otázky, ve kterých jednota Visegrádské čtyřky nikdy nenastane a je smysl předstírat, že nastane, že budeme mít nerozbornou jednotu.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Třeba v čem? Tak teď to vypadá.

Roman JOCH, ředitel, Občanský institut

Maďarsko, Polsko jsou mnohem více zemědělské země, takže určitě budou spíše zas na straně vyšších dotací zemědělcům. Naše ekonomika má spíše průmyslový charakter. Ta otázka, ve které máme víceméně podobný nebo dokonce společný názor, je právě otázka imigrace, vlny imigrantů a povinných kvót, proti kterým jsme všichni. Takže v této věci si myslím Visegrád může působit jako jednotný celek v rámci Evropské unie.

Daniel TAKÁČ, moderátor

No, právě tam mířím. Jestli to náhodou není tak, jak to bylo vždycky, že země v Evropské unii se prostě spojují podle toho, co zrovna je pro ně momentálně společné a hledají většinu, pakliže je potřeba rozhodnout kvalifikovanou většinou. Takže o nějaké nedělitelné jednotce nelze mluvit.

Roman JOCH, ředitel, Občanský institut

Tak to bylo vždycky, ale mám dojem, že v určitéch kulturních otázkách, které se týkají toho, zda jsme spíše moderní společností nebo už postmoderní společností. Je střední a východní Evropa více na straně řekněme té staré modernity a nepodléháme tak moc postmoderním trendům, které vidíme v západní Evropě. Takže určitý kulturní rozdíl bych tady viděl.

Tomáš KLVÁŇA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Já s tím souhlasím. Myslím si, že je možné postupovat společně právě v těch otázkách migrace alespoň na základě posledních výsledků voleb ve všech těch státech. Možná i v otázkách těch, těch dotací se ty státy shodnou. My sice nemáme velmi silný zemědělský sektor, ale na druhou stranu náš premiér je v podstatě podnikatel, který, který má velmi silné zájmy v tomto zemědělském sektoru, takže tam se jistě ta česká zahraniční politika.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Tak ta momentální politická reprezentace v Polsku neměla problém Visegrádskou dohodu ohledně migrace koneckonců porušit.

Tomáš KLVÁŇA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

To je pravda a tady je vidět, že vždycky je bližší košile než kabát. Ty, ty zájmy, které nějakým způsobem velmi výrazně ovlivňují tu domácí politiku, jsou vždycky blíže než nějaké dlouhodobější strategické vize. Ne vždycky ale v naprosté většině.

Roman JOCH, ředitel, Občanský institut

No, tu dohodu zrušila bývalá polská vláda občanské platformě, že?

Daniel TAKÁČ, moderátor

Politická reprezentace v momentální situaci?

Roman JOCH, ředitel, Občanský institut

Ano a na druhé straně vidíme, že současná rakouská vládní koalice je zase bližší nám. Myslím tím koalice svobodných a lidovců v Rakousku bližší Vísegrádské čtyřce v otázce imigrantské, než byla ta bývalá rakouská vládní koalice lidovců a socialistů, která byla bližší zase tomu německému postoji. Takže pravda ano, politický střed nastává ne jenom mezi západní Evropou a Střední Evropou ale v každé zemi s jednotlivými politickými stranami.

Daniel TAKÁČ, moderátor

To co říkal pan Joch, že je přece jen kulturně historicky společenská, když to takhle sdružím dohromady blízko přece jenom ta Střední Evropa vůči západu jí má? Souhlasí?

Tomáš KLVAŇA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Je to téměř výlučně naše společná minulost v komunistickém boku, která nás nějakým způsobem tvarovala, ale to už je téměř 30 let a tady tahle ta psychologie zejména s nastupující novou generací, která si nepamatuje komunismus, bude slábnout. A takové ty dlouhodobé historické trendy a zároveň nové výzvy, které budou stát zejména před našimi ekonomikami, budou více určovat, jak se ty jednotlivé státy budou chovat.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Je to Rusko takovým nebo vztah k Rusku, k sankcím Rusku, Miloše Zemana a aktuální politické reprezentace znakem, že vlastně žádná nedělitelná jednotka být nemůže. Že to prostě bude podléhat konkrétním aktuálním momentálním politickým reprezentacím vždycky?

Roman JOCH, ředitel, Občanský institut

Zdá se, že ano v rámci Vísegrádské čtyřky takový ten nejvíce ostražitý postoj vůči Rusku má Polsko a to bez ohledu na to, jaká strana je tam u moci. Vidíme, že Maďarsko lavíruje, chce mít více s Ruskem těsnější ekonomické vztahy stejně tak bývalý slovenský premiér Fico. No a Česká republika je tak někde uprostřed mezi na jedné straně polským polem a na straně druhé mezi Maďarskoslovenským polem. A náš pan prezident v rámci českého hlavního proudu je v podstatě naprosto excentrický. To znamená český současný prezident je mnohem více proruský, než to odpovídá výsledkům parlamentních voleb do Parlamentu České republiky.

Tomáš KLVAŇA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

No a já připomenu, že to není jenom současný prezident, ale také minulý prezident a my máme tady takovou schizofrenii, že tu máme dvojí zahraniční politiku vlastně to se datuje už k prezidentu Havlovi. Bylo vždycky velmi těžké sladit názory prezidentů a vlád na zahraniční politiku a v tomhle jsme unikátní. Tohle v Polsku, Maďarsku ani na Slovensku neexistuje.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Je to problém?

Tomáš KLVAŇA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Je to problém zejména pro státy mimo Evropskou unii, protože přece jenom ty důležité státy v Evropské unii, ty kteří, ty které nás znají zejména Německo a Rakousko přece jenom znají tu politickou situaci v České republice. Ale když prezident Zeman prohlásí něco velmi proruského a přečte si to někdo ve Washingtonu nebo, nebo v Jižní Americe, tak je to bráno jako názor České republiky.

Roman JOCH, ředitel, Občanský institut

Je to velký problém. My samozřejmě víme, že za zahraniční politiku odpovídá vláda. Vědí to diplomaté, ale nevědí to nutně veřejná mínění v těch zemích. Například nám to velice zhoršilo situaci v Baltských zemích, což jsou naši přirození spojenci. Nemluvím o, o našich vztazích s Británií po extempore s novičokem, ale například vždycky, když pan prezident Zeman něco řekne, tak naši litovští přátelé úplně v úžasu se ptají, co se děje s vámi, co s vámi je lidé? Nechápu to.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Když to budu chtít uzavřít, není daleko podstatnější tedy než ty nedělitelné jednotky, to co říkal prezident Duda, který zmínil ekonomickou spolupráci, není tohle to nejdůležitější než solidarity s lesem a politická prohlášení o nedělitelných jednotkách?

Roman JOCH, ředitel, Občanský institut

Ekonomická spolupráce není nikdy na škodu. Česká republika v podstatě ekonomické otázce Evropský unie se nedělí na západ a východ ale na sever a jih. A my patříme k tomu fiskálně odpovědnějšímu severu. A myslím si, že je to tak dobře. Takže v tomto ohledu našimi partneři jsou jak Poláci tak Němci, tak celá severní část Evropské unie ta fiskálně odpovídá.

Tomáš KLVÁŇA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Polsko je rostoucí ekonomika. V posledních více než 10 letech prodělala neuvěřitelný růst. To je pro nás velmi dobře, protože my jsme exportní ekonomika, která právě z té politické stability a z růstu může profitovat. To je pro nás velmi důležité. Pak jsou tady ale ty mediální témata, které jsou dnes velmi vidět zejména na sociálních sítích a ta bohužel ovlivňují politiku také.

Daniel TAKÁČ, moderátor

Roman Joch, Tomáš Klvaňa. Pánové, díky, že jste přišli, na shledanou.

Tomáš KLVÁŇA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Děkuji.

Roman JOCH, ředitel, Občanský institut

Děkuji.

V Itálii se rýsuje vznik koaliční vlády dvou protestních stran

10.5.2018 ČRo Radiožurnál str. 02 18:10 Ozvěny dne - publicistika

Vladimír KROC, moderátor

V Itálii se rýsuje vznik koaliční vlády dvou protestních stran, které výrazně posílily svoje postavení v parlamentu po březnových volbách. Prezident dnes poskytl lídrům euroskeptického hnutí Pět hvězd a protiimigrační ligy další čas k tomu, aby dojednali podrobnosti o společném vládnutí. Koaliční dohoda stran, které mají dohromady pohodlnou nadpoloviční většinu v obou komorách parlamentu, by mohla být uzavřena v příštích dnech. Naším hostem je Martin Mejstřík z katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Dobrý den.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Vladimír KROC, moderátor

Jak reálný je vznik takovéto vlády podle vás?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak vypadá to, že jsou teď blízko dohodě, ono jim vlastně nic jiného nezbyvá, protože italský prezident jim prakticky dal ultimátum, že pokud se nezvládnou dohodnout, tuším, do nějakých několika dnů, takže prostě vypíše předčasné volby, takže ono vlastně byli přitlačeni skutečně ke zdi a proto tedy to vypadá, že zkusí se nějakým způsobem dohodnout.

Vladimír KROC, moderátor

Co dosud po dobu 9 týdnů bránilo sestavení koalice hnutí Pět hvězd a ligy?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak oni jsou naprosto odlišné, oni, oni mají jiné voličstvo. Liga severu je založena zejména na těch protestních hlasech lidí na severu Itálie, kteří jsou nespokojeni s tím, jak vláda řeší migrační otázky, jak vláda řeší otázky vlastně týkající se těch severních regionů, zatímco hnutí Pět hvězd vlastně nasbíralo protestní hlasy zejména zase naopak na jihu Itálie a i vymezování se vlastně vůči starým politickým stranám, mezi které počítá i Ligu severu, takže skutečně to nejsou, nejsou to nějakí, nějakí političtí spojenci a těch odlišností je tam celá řada, takže to dlouho dobu vypadalo, že se, že se nedomluví, protože skutečně není jak se domluvit, nicméně to nebezpečí pro obě dvě ty strany, že by se začal, že by se vlastně vrátili k těm volbám, tak je možné, to je jediné, které je donutilo se nakonec nějakým způsobem domluvit.

Vladimír KROC, moderátor

A proč podle vás Silvio Berlusconi couvl, prohlásil, že nebude této koalici bránit?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak tam je, tam může být nějaká, nějaká zákulisní dohoda, něco možná slíbili, možná to, že ho, že mu dále zajistí imunitu nebo tam celá řada, vemte si, je mu přes 80 let, je tam celá řada faktorů, které, které to, které to mohly, které to mohly ovlivnit, určitě tam došlo k nějaké, k nějaké zákulisní dohodě mezi, mezi zejména Ligou severu a Berlusconiho, Berlusconiho stranou, takže tam bych to viděl na nějaký, určitě to nedělá zadarmo nebo proto, že oběma těmto stranám fandil.

Vladimír KROC, moderátor

Těžko hádat, jakou teď může tedy sehrát roli Berlusconi?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Těžko říct, já bych řekl, že už, samozřejmě jeho nikdy není radno podceňovat, ale tak, jak to teď vypadá, tak už prostě je to hlavně o těch, vlastně teď, jak to bude nastavené, tak je to už primárně jenom o těchto dvou stranách, to znamená jak Lize severu, tak hnutí Pět hvězd, jak si rozdělí ty, ty křesla ve vládě, jakou budou mít, kdo bude vůbec premiér, což je klíčová otázka.

Vladimír KROC, moderátor

No, právě, na to jsem se chtěl ptát, že to je vlastně asi ta hlavní sporná otázka, kdo na to křeslo premiéra má podle vás v tuto chvíli větší šanci?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To skutečně, i to, že se domluvili, je velmi, je velká novinka a oni sami podle mě neví ještě, kdo, kdo by se do toho křesla dostal. Já osobně si nedovedu představit, že by to měl být jeden z těch dvou lídrů, to znamená, buď Di Maio nebo Salvini, ale je samozřejmě možné, že některý z nich nakonec ustoupí a je také pravděpodobné, je spíše pravděpodobné, že zkusí najít nějakého kompromisního kandidáta, který bude přijatelný pro obě ty dvě, pro obě dvě ty strany, protože samozřejmě ani jedna z nich bude chtít vypadat jako ten junior partner v té vládě, ten, který vlastně poslouchá toho, poslouchá toho druhého.

Vladimír KROC, moderátor

Pokud taková vláda vznikne, jak se asi bude projevovat navenek a hlavně, jaký postoj zřejmě zaujme k Evropské unii?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Tak určitě, určitě se promění ta vlastně politika Itálie vůči Evropské unii, do teďka byla velmi pozitivní ve smyslu, podporovali, podporovali kroky Evropské komise, podporovali vlastně takovou tu dlouhodobou, dlouhodobou politickou i ekonomickou integraci evropskou, ale tyto dvě strany samozřejmě se vyhraňují mnohem více kriticky vůči Bruselu, vůči, vůči tomu, co dělá Evropská komise, takže se může..., nemyslím si, že se dočkáme nějakého razantního. Na druhou stranu směru nějakých referend či opouštění eura a podobně, na to zase oni ví, že nic takového prostě provést nemohou, ale rozhodně se minimálně rétoricky dočkáme mnohem větší, mnohem větší kritiky evropských institucí, a na druhou stranu vlastně i Evropa jako taková bude vlastně muset přestat počítat s Itálií, jako s takovým "bezproblémovým členem" a bude se muset připravit na to Itálie, najednou bude ta, která, se kterou budou "nějaké potíže."

Vladimír KROC, moderátor

Jak trvanlivá a pevná může být ta vláda, jakou by měla podle vás perspektivu?

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

To je samozřejmě ve hvězdách, ale tak, jak se to zatím jeví teď, tak příliš velkou ne, protože musíme si uvědomit, že obě ty dvě strany jsou protestní, obě dvě ty strany získaly těch, takto velký úspěch proto, že je volili rozlobení, naštvání na tu politickou situaci, na ty jiné, na tu předchozí vládu v Itálii, takže to byl ten jejich motivátor, nebyl to nějaký program, nebylo to souznění s těmi myšlenkami, ale bylo to skutečně naštvání a protest, to znamená, takovýto /nesrozumitelné/ samozřejmě nebudou příliš loajální ani trpělivý čekat, co za sliby jim ta vláda přinese, takže se dá očekávat, že potom tam bude velké, tam bude velké napětí mezi, jak mezi těmi stranami, tak uvnitř těch stran. A já osobně si nedovedu představit, jak by takováhle vláda mohla, mohla dlouhodobě, dlouhodobě fungovat.

Vladimír KROC, moderátor

To byl Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuju, na shledanou.

Martin MEJSTŘÍK, katedra evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Na slyšenou.

Záložáci musí nově ovládat i kulomet a pancéřovku, psychotesty skončily

9.5.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí
MF DNES, Eva Zahradnická

Účastníci výcviku aktivních záloh musí od dubna ovládat místo tří už pět typů zbraní. Už delší dobu však naopak nemusí podstupovat psychotesty, což je podle odborníků krok správným směrem. Novinky v rekrutování

záložáků zjišťovala redaktorka MF DNES Eva Zahradnická v třetím díle exkluzivní reportáže z výcvikového střediska ve Vyškově.

„Nemůžu uvěřit, že jsem tady,“ vyhrkl ze sebe spontánně mladý Vietnamec s českým občanstvím v jídelně Vojenské akademie ve Vyškově, když nastoupil počátkem dubna do kurzu základní přípravy s dalšími sedmatřiceti rekruty.

Tato skupina vesměs mladých lidí do pětatřiceti let se chce stát armádní zálohou. A už teď je jich víc, než kolik si pro letošek armáda naplánovala. „Již nyní jsme překročili rekrutační cíl, a to číslo 2 400,“ hlásí mluvčí armády Vlastimila Cyprisová.

Dobrovolné vojenské cvičení

Aktivní zálohy zkrátka táhnou a vyškovská akademie nestihá vojáky školit, ročně zvládne čtyři šestitýdenní kurzy. Během základní přípravy se zájemci učí, jak přežít na bojišti, obsluhovat zbraně a střílet. Mají také hodiny topografie, taktiky nebo pořadové či tělesné přípravy.

Ale zatímco ještě začátkem roku se učili ovládat tři zbraně – samopal vzoru 58, útočnou pušku CZ 805 Bren A1 a pistoli vzoru 82 – dubnový kurz byl prvním, v němž už museli zvládnout i obsluhu a teorii konstrukce univerzálního kulometu vzoru 59 a pancéřovky RPG 7. Podle Cyprisové jde o základní typy ručních zbraní ve výzbroji české armády, a hlavně – disponují jimi i jednotky záložáků.

Změnu si vyžádali sami velitelé jednotek aktivních záloh, roli prý hrály i zkušenosti z praxe. „Když budete vycvičeni jen na Bren, jste limitováni. Když jsme schopni škálu rozšířit, budu jedině rád, že budeme mít více specialistů,“ obhajuje novinku bývalý náčelník Generálního štábu AČR Josef Bečvář.

Vycvičení záložáci mohou být později nasazeni k ostraze strategických objektů třeba při zhoršení bezpečnostní situace nebo využití při živelních pohromách, jako tomu bylo třeba během povodní v předchozích letech. Zákon s nimi počítá i pro zahraniční operace – třeba v mírových misích se využije jejich civilní zaměstnání. Nepotřebujeme supermanky

Jinou změnou je zrušení psychotestů pro zájemce o aktivní zálohy, které souvisí s novelou branného zákona předloni v listopadu. Psychotesty zůstaly pouze pro specialisty, jako jsou výsadkáři, průzkumníci či Hradní stráž. Podle Bečváře totiž odhalí případné krajnosti současné zdravotní prohlídky. „Ze začátku se nedařilo zálohy rozšiřovat, bylo jich pořád kolem tisícovky. Nechtěli jsme to občanům komplikovat,“ vysvětlil.

Podle odborníků oslovených MF DNES to byl dobrý krok. Psychotesty sice ukážou průřez osobností, pro psychology je to však spíš jen hrubý screening. „Daleko lepší je vidět lidi při výcviku,“ myslí si policejní psycholog z policejní akademie Joža Spurný.

„Když jsme vybírali kluky pro Útvar rychlého nasazení, jejich šéfové vyplňovali dotazníky, pozorovali je. Pak jsme dělali závěry a měli tři měsíce na to, říct: bereme, nebereme,“ říká Spurný.

Souhlasí s ním i Libor Stejskal ze Střediska bezpečnostní politiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Nestavíme armádu morálních supermanů. Vojsko má být srovnatelné s normální populací. U Hradní stráže či u lidí, kteří jsou třeba předsunutí letečtí návodčí, musíte mít vše prověřené, protože to je nejnáročnější práce. Ale jinak to není třeba. Pak je to cesta k tomu, že neuspějete a skupinu dohromady nedáte,“ říká Stejskal.

URL| https://zpravy.idnes.cz/aktivni-zalohy-zalozaci-psychotesty-reportaz-mf-dnes-eva-zahradnicka-1ey-domaci.aspx?c=A180509_111713_domaci_jj

Připraveni bojovat

9.5.2018 Mladá fronta DNES str. 04 Z domova

Eva Zahradnická

Exkluzivní reportáž MF DNES z armádního výcvikového střediska ve Vyškově
Výsadkáři, letectvo, Hradní stráž. Se záložáky počítá armáda na povodních i mírových misích.

Nemůžu uvěřit, že jsem tady," vyhrkl ze sebe spontánně mladý Vietnamec s českým občanstvím v jídelně Vojenské akademie ve Vyškově, když nastoupil počátkem dubna do kurzu základní přípravy s dalšími sedmatřiceti rekruťky.

Tato skupina vesměs mladých lidí do pětatřiceti let se chce stát armádní zálohou. A už teď je jich víc, než kolik si pro letošek armáda naplánovala. „Již nyní jsme překročili rekruťkační cíl, a to číslo 2 400,“ hlásí mluvčí armády Vlastimila Cyprisová.

Aktivní zálohy zkrátka táhnou a vyškovská akademie nestíhá vojáky školit, ročně zvládne čtyři šestitýdenní kurzy.

Samopal, kulomet i pancéřovka

Během základní přípravy se zájemci učí, jak přežít na bojišti, obsluhovat zbraně, střílet, mají hodiny topografie, taktiky, pořadové či tělesné přípravy.

Ale zatímco ještě začátkem roku se učili ovládat tři zbraně – samopal vzoru 58, útočnou pušku CZ 805 Bren A1 a pistolí vzoru 82 – dubnový kurz byl prvním, v němž už museli zvládnout i obsluhu a teorii konstrukce univerzálního kulometu vzoru 59 a pancéřovky RPG 7. Podle mluvčí armády Cyprisové jde o základní typy ručních zbraní ve výzbroji české armády, a hlavně – disponují jimi i jednotky záložáků.

Změnu si vyžádali sami velitelé jednotek aktivních záloh, roli prý hrály i zkušenosti z praxe. „Když budete vycvičeni jen na Bren, jste limitováni. Když jsme schopni škálu rozšířit, budu jedině rád, že budeme mít více specialistů,“ obhajuje novinku bývalý náčelník Generálního štábu AČR Josef Bečvář.

Vycvičení záložáci mohou být později nasazeni k ostraze strategických objektů třeba při zhoršení bezpečnostní situace nebo využití při živelních pohromách, jako tomu bylo třeba během povodní v předchozích letech. Zákon s nimi počítá i pro zahraniční operace – třeba v mírových misích se využije jejich civilní zaměstnání.

Nepotřebujeme supermanky

Jinou změnou je zrušení psychotestů pro zájemce o AZ, které souvisí s novelou branného zákona předloni v listopadu.

Psychotesty zůstaly pouze pro specialisty, jako jsou výsadkáři, průzkumníci či Hradní stráž. Podle Bečváře totiž odhalí případné krajnosti současné zdravotní prohlídky. „Ze začátku se nedařilo zálohy rozšiřovat, bylo jich pořád kolem tisícovky. Nechtěli jsme to občanům komplikovat,“ vysvětlil.

Podle odborníků oslovených MF DNES to byl dobrý krok. Psychotesty sice ukáží průřez osobností, pro psychology je to však spíš jen hrubý screening. „Daleko lepší je vidět lidi při výcviku,“ myslí si policejní psycholog z policejní akademie Joža Spurný. „Když jsme vybírali kluky pro Útvar rychlého nasazení, jejich šéfové vyplňovali dotazníky, pozorovali je. Pak jsme dělali závěry a měli tři měsíce na to, říct: bereme, nebereme,“ říká Spurný.

Souhlasí s ním i Libor Stejskal ze Střediska bezpečnostní politiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. „Nestavíme armádu morálních supermanů. Vojsko má být srovnatelné s normální populací. U Hradní stráže či u lidí, kteří jsou třeba předsunutí letečtí návodčí, musíte mít vše prověřené, protože to je nejnáročnější práce. Ale jinak to není třeba. Pak je to cesta k tomu, že neuspějete a skupinu dohromady nedáte,“ říká Stejskal.

Aktivní zálohy v číslech

Počet vojáků v aktivní záloze

2 444 z toho 188 žen*

Úspěšnost dokončení základní přípravy aktivních záloh v roce 2017: 85 % Věková hranice pro vstup do aktivních záloh: 18 až 60 let Nejčastěji zastoupená věková skupina aktivních záložáků: 31 až 45 let

Na kolik si záložáci přijdou za rok: 18 000 korun (Pokud absolvoval v kalendářním roce minimálně jedno vojenské cvičení či službu v operačním nasazení.) Motivační odměna pro studenty v záloze (mladší 26 let a studující prezenční formou): 6 tisíc korun navíc v roce, v němž byl do záloh zařazen. Jednotek aktivních záloh v

Česku celkem: 44 (14 teritoriálních jednotek pěších rot, ostatní například u útvarů pozemních, vzdušných či speciálních sil, vojenské policie, Agentury vojenského zdravotnictví či Hradní stráže.)

Počet profesionálních vojáků v Armádě ČR: 20 tisíc Podíl žen v české armádě: 12 procent

*Údaje k 1. dubnu 2018 Zdroj: Armáda ČR

O autorovi| Eva Zahradnická, reportérka MF DNES

Foto autor| Foto: Jan Zátorský, MAFRA

Foto autor| Foto: VeV-Va

Foto popis| Střelecký dril Za přísných bezpečnostních opatření se učí nejprve střelba vleže s oporou a bez ní na 25 metrů, později na 100 metrů.

Dostat se na vysokou je nejtěžší v historii. Uspěje každý maturant

9.5.2018 Týdeník Chrudimsko str. 06 Aktuálně
ZPRAVODAJOVÉ DENÍKU

Nejtěžší je zvládnout přijímačky na umělecké a lékařské obory.

Praha – Pro maturanty je to dobrá zpráva: pokračovat ve studiu po „zkoušce z dospělosti“ je v současnosti nejjednodušší v historii. Z čísel ministerstva školství vyplývá, že počet studentů zapsaných do prezenční formy studia (52 223) ve stávajícím školním roce byl prakticky totožný s počtem maturantů (52 455). Připočítají-li se i kombinované, tedy „dálkové“ obory, začalo studovat dokonce 69 911 lidí.

Obdobná čísla se dají předpokládat i pro školní rok 2018/2019. Čistě matematicky se tedy má šanci dostat na vysokou školu každý maturant (a třetina si může přibrat ještě druhý obor).

DOHNALI JSME SVĚT

Je samozřejmě nutné vzít v potaz fakt, že na vysokou se hlásí i starší uchazeči, nejen aktuální maturanti. Devatenáctiletí loni činili jen polovinu zapsaných k prezenčnímu studiu.

Na tezi, že dostat se nyní na vysokou školu je nejjednodušší v historii, to ale nic nemění. Dokládají to i data OECD, která sleduje takzvanou čistou míru vstupu do terciárního vzdělávání. Zatímco v roce 1993 činila v čerstvě osamostatněné České republice 19 procent, v roce 2015 již 66 procent. Což je i průměr všech zemí OECD.

JE TO DOBŘE, ČI ŠPATNĚ?

Je takový stav žádoucí? „Jednoduchá odpověď by zněla, že není,“ říká ministr školství Robert Plaga (za ANO). „Vracet se k myšlence výběrových univerzit pro deset dvanáct procent populace nemá smysl, ale pokud nám 65 procent věkové kohorty 19letých vstupuje na vysoké školy, odporuje to Gaussově křivce a není to žádoucí ani vzhledem k uplatnění studentů.“ Jak ale podotýká například zakladatel společnosti Scio Ondřej Šteffl, každý semestr studia na vysoké škole má pro mladé lidi smysl, rozšiřuje to jejich obzory. „Jakkoli můžeme kritizovat celkový pokles úrovně vysokoškolského studenta i pokles hodnoty diplomu, je nepochybné, že průměrná vzdělanost národa se zvyšuje. Ti, co by dřív chodívali do fabriky již od 17 let, nyní tráví další roky v prostředí vysoké školy, která už svým hodnotovým rámcem nastavuje jiné priority,“ říká Šteffl.

Cesta za titulem

Kolik studentů se zapsalo ke studiu VŠ

(až

(školní rok) Počet Úspěšnost

přijatých uchazečů

AMU (Divadelní fakulta)

UMPRUM

AVU

UK (2. lékařská fakulta)

Plné znění zpráv

JAMU (Divadelní fakulta)
UPOL (Lékařská fakulta)
UK (3. lékařská fakulta)
UK (Právnická fakulta)
Ostravská univerzita (Lékařská fakulta)
Masarykova univerzita (Lékařská fakulta)
Veterinární a farma. uni. (F. veterinár. lékařství)
UK (Lékařská fakulta v Hradci Králové)
UK (1. lékařská fakulta)
Masarykova uni. (Fakulta sociálních studií)
Ostravská univerzita (Fakulta sociálních studií)
Ostravská univerzita (Pedagogická fakulta)
UK (Fakulta tělesné výchovy a sportu)
AMU (Hudební a taneční fakulta)
UPOL (Fakulta zdravotnických věd)
UPOL (Právnická fakulta)
UK (**Fakulta sociálních věd**)
Vysoká škola regionálního rozvoje
Masarykova univerzita (Právnická fakulta)
UK (Pedagogická fakulta)

Mendelova univerzita (Lesnická a dřevařská f.)
Vysoká škola polytechnická Jihlava
Mendelova univerzita (Provozně ekonomická f.)
Vysoká škola kreativní komunikace
Vysoká škola technická a ekonomická
ČZÚ (Technická fakulta)
Metropolitní univerzita Praha
Vysoká škola podnikání a práva
NEWTON College
Vysoká škola zdravotnická
Vysoká škola Karla Engliše
VŠRR - Bankovní institut - AMBIS
Technická univerzita v Liberci (Fakulta strojní)
Technická univerzita v Liberci (Fakulta textilní)
Vysoká škola hotelová v Praze 8
University of New York in Prague
Vysoká škola evropských a regionálních studií
VŠ tělesné výchovy a sportu PALESTRA
Vysoká škola logistiky
Soukromá vysoká škola ekonomických studií
Univerzita Jana Amose Komenského
Anglo-americká vysoká škola
Soukromá vysoká škola ekonomická Znojmo
CEVRO institut
Unicorn College
Vysoká škola obchodní a hotelová
Vysoká škola ŠKODA AUTO
Vysoká škola ekonomie a managementu

Proklikajte si všechny fakulty
všech vysokých škol na
data.denik.cz

Počty přijatých na VŠ podle studijních programů

Školní rok
Technické obory

Pedagogika, učitelství
Ekonomické obory
Humanitní obory
Právo

Školní rok
Technické obory
Ekonomické obory
Humanitní obory
Pedagogika, učitelství
Právo

Podíl zapsaných na maturantech
(forma studia)

„Každý semestr studia na vysoké škole má pro mladé lidi smysl, rozšiřuje jejich obzory.“

přihlášek podalo ve školním roce

zájemců

studentů bylo přijato

studentů se ke studiu skutečně zapsalo

% činila průměrná úspěšnost uchazečů,

ZDROJ: MŠMT, ÚIV, OECD

Foto autor| GRAFIKA: DENÍK DATA, WEB: DATA. DENIK. CZ, T DENIKDATA, A. VOJÍŘ, D. VALENTA

Studie českých vědců zaujala svět: Změřili, jak nakažlivý je rasismus

9.5.2018 blesk.cz str. 00 Události

Matěj Hynek

Čeští vědci z akademického pracoviště CERGE-EI a Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy slaví světový úspěch. Vypracovali totiž unikátní výzkum, který našel odpověď na otázku toho, proč etnické a rasové konflikty vznikají tak rychle a šíří se často i společnostmi, kde dříve soužití nebylo problémem. Etnická nesnášenlivost je podle nich „nakažlivá“. Jejich zjištění navíc publikoval prestižní časopis PNAS – Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States.

„Šíření nenávislných názorů na občany jiné národnosti či náboženství mění přátelskou společenskou atmosféru, protože boří křehké normy v zemi, která se dosud vyznačovala vysokou mírou tolerance mezi různými skupinami obyvatel,“ připomněl jeden ze spoluautorů studie Michal Bauer nedávný případ takového chování, který se v Evropě objevil během brexitové kampaně.

Konflikty mezi etniky rychle eskalují

Konflikty mezi etniky podle výzkumníků často rychle eskalují. „Proč se chování mas snadno změnilo z kooperace v agresi?“ položil si hned na úvod otázku tým výzkumníků, ve kterém kromě Bauera byli i Jana Cahlíková, Julie Chytilová a Tomáš Želinský. A jako první proto vypracovali výzkum, který se tomuto tématu věnoval za použití moderních výzkumných metod experimentální ekonomie.

Pro tento výzkum se rozhodli vydat na východní Slovensko, kde bylo z minulosti popsáno časté nepřátelské chování vůči tamním Romům. Cílem výzkumu totiž bylo zjistit, jak se lidé začnou chovat, pokud vidí škodlivé chování ve svém okolí. Jak totiž pro Blesk Zprávy poukázal Michal Bauer, všechny dosavadní průzkumy se zaměřovaly na rozhodování jednotlivce v izolovaném prostředí.

„Lidé ale nejsou izolovaný ostrov. Naše práce se snaží do této debaty přispět návrhem metodologického postupu, který umožňuje změřit nejen, zda diskriminace existuje za „normálních“ okolností, ale také nakolik její rozšířenost závisí na okolí,“ vysvětlil Bauer.

Jedno rasistické rozhodnutí může spustit lavinu

Výzkum tak provedli na třinácti školách na Slovensku pomocí hry, která byla navržena tak, aby se na ní dala dobře měřit vůle škodit ostatním. Důležité bylo i sledování toho, jak rozhodování lidí ovlivní rozhodnutí těch, kteří hráli před nimi.

A ukázalo se, že pokud se předchozí hráč rozhodl škodit, další byl náchylnější k tomu, aby se rozhodl stejně. Tato šance se ovšem zdvojnásobila, pokud bylo možností škodit jinému etniku (v tomto případě Romům). Ukázalo se tak, že nesnášenlivost, především pak ta etnická, může být nakažlivá.

„Jediná situace, kdy se lidé chovají k Romům více destruktivně než k lidem z vlastní skupiny, je, když vidí destruktivní chování ostatních,“ vysvětluje Julie Chytilová. Dodává, že pokud se lidé rozhodují samostatně, nebo v momentě, kdy jejich okolí bylo tolerantní, tak nediskriminují. To je podle vědců dobrá zpráva. „Je zde ovšem důležité „ale“ – tento stav je křehký a může se rychle změnit.

Když se nenávist šíří, může být už pozdě, varují odborníci

„Ve chvíli, kdy se etnická nesnášenlivost začne šířit, tak může být pozdě a může být složité šíření zastavit,“ upozornila Chytilová. Podle výzkumníků je proto nezbytné, aby podobné situace v reálném životě byly včas odhaleny. Klíčové podle nich je, aby byly potlačovány už brzké projevy nenávistného chování.

S tím ovšem může být problém. Jak v minulosti poukázali zástupci minoritních skupin, jako například organizace Romea, čeští policisté i soudci často váhají s označováním zločinů jako zločinů z nenávisti. Autoři přitom poukazují na to, že etnicky motivovaná nesnášenlivost je společensky nebezpečná, jelikož se může rychle šířit.

„Dává tedy opodstatnění pro tvrdší postihy etnicky či rasově motivovaných trestných činů,“ dodávají k tomu výzkumníci. „Pokud by byl zájem ze strany policie nebo soudu si o tomto popovídat, jsme tomu otevření,“ dodali na dotaz, zda plánují se závěry své studie seznámit i strážce pořádku.

Nakažlivá je i tolerance

„Je zajímavé, že tolerantní chování se rovněž šíří,“ upozornil Bauer na další zjištění svého výzkumu. Podotkl ale, že při šíření tolerance není rozdíl v tom, jak rychle se šíří vůči členům stejného a jiného etnika.

„Vidíme také, že pokud účastníci dělali rozhodnutí poté, co se jeden z jejich vrstevníků choval nesnášenlivě a druhý nikoliv, tak nemají větší tendenci k nesnášenlivosti,“ odhalují výzkumníci. Podotýkají ovšem, že k podobnému chování nemají dostatečný počet pozorování a jde tak hlavně o spekulaci. „Lidé, kteří se vlně nesnášenlivosti postaví, mohou vlnu zastavit,“ vysvětlili vědci, co několik pozorování naznačilo.

Vědci věří, že na jejich práci naváží další

Na závěr dodali, že doufají, že jejich výzkumem podobná práce nekončí. Podobné otázky podle nich jde studovat i v jiném prostředí. „Bylo by skvělé, pokud by další výzkum na téma šíření nesnášenlivosti proběhl i v dalších zemích a zaměřil se na chování směrem k dalším skupinám,“ přejí si Bauer s Chytilovou.

Bylo by podle nich užitečné vědět, nakolik jsou jejich výsledky zobecnitelné. „Existuje řada indicií z jiných studií, které se věnovaly eskalaci ozbrojených konfliktů a ty naznačují, že by tomu tak mohlo být,“ vysvětlili.

URL| <http://www.blek.cz/clanek/540717/studie-ceskych-vedcu-zaujala-svet-zmerili-jak-nakazlivy-je-rasismus>

Dostat se na vysokou je stále snadné
9.5.2018 Prostějovský týden str. 08 Datové téma
ALEŠ VOJÍŘ

Region – Pro maturanty je to navýsost dobrá zpráva: pokračovat ve studiu po „zkoušce z dospělosti“ je v současnosti nejjednodušší v historii. Z oficiálních čísel ministerstva školství vyplývá, že počet studentů zapsaných do prezenční formy studia (52 223) ve stávajícím školním roce byl prakticky totožný s počtem maturantů (52 455). Připočítají-li se i kombinované, tedy „dálkové“ obory, začalo studovat dokonce 69 911 lidí.

Obdobná čísla se dají předpokládat i pro školní rok 2018/2019. Matematicky se má šanci dostat na vysokou školu každý maturant (a třetina si může přibrat ještě druhý obor). Při interpretaci ministerských čísel je nutné vzít v potaz fakt, že na vysokou školu se hlásí i starší uchazeči, nejen maturanti. Devatenáctiletí loni činili polovinu zapsaných k prezenčnímu studiu, dvacetiletí pak čtvrtinu. Zbývající čtvrtina zbývala na ještě starší „prváky“.

Na tezi, že dostat se nyní na vysokou školu je nejjednodušší v historii, to ale nic nemění. Dokládají to i data OECD, která sleduje takzvanou čistou míru vstupu do terciárního vzdělávání. Zatímco v roce 1993 činila v čerstvě osamostatněné České republice 19 procent, v roce 2015 (poslední dostupná data) již 66 procent. Což je i průměr všech členských států OECD.

Je takový stav žádoucí? „Jednoduchá odpověď“ by zněla, že není,“ říká ministr školství Robert Plaga (za ANO). „Vracet se k myšlence výběrových univerzit pro deset dvanáct procent populace nemá smysl, ale pokud nám 65 procent věkové kohorty devatenáctiletých vstupuje na vysoké školy, odporuje to Gaussově křivce a není to žádoucí ani vzhledem k uplatnění.“

Jak ale podotýká zakladatel společnosti Scio Ondřej Šteffl, každý semestr studia na vysoké škole má pro mladé lidi smysl, rozšiřuje to jejich obzory. „Jakkoli můžeme kritizovat pokles průměrné úrovně vysokoškolského studenta i pokles hodnoty diplomu, je nepochybné, že průměrná vzdělanost národa se zvyšuje,“ říká Šteffl. „Ti, co by dřív chodili do fabriky již od sedmnácti let, nyní tráví další roky v prostředí vysoké školy, která už svým hodnotovým rámcem nastavuje jiné priority.“

Cesta za titulem

Kolik studentů se zapsalo ke studiu VŠ
(až

(školní rok) Počet Úspěšnost
přijatých uchazečů

AMU (Divadelní fakulta)

UMPRUM

AVU

UK (2. lékařská fakulta)

JAMU (Divadelní fakulta)

UPOL (Lékařská fakulta)

UK (3. lékařská fakulta)

UK (Právnická fakulta)

Ostravská univerzita (Lékařská fakulta)

Masarykova univerzita (Lékařská fakulta)

Veterinární a farma. uni. (F. veterinár. lékařství)

UK (Lékařská fakulta v Hradci Králové)

UK (1. lékařská fakulta)

Masarykova uni. (Fakulta sociálních studií)

Ostravská univerzita (Fakulta sociálních studií)

Ostravská univerzita (Pedagogická fakulta)

UK (Fakulta tělesné výchovy a sportu)

AMU (Hudební a taneční fakulta)

UPOL (Fakulta zdravotnických věd)

UPOL (Právnická fakulta)

UK (**Fakulta sociálních věd**)

Vysoká škola regionálního rozvoje

Masarykova univerzita (Právnická fakulta)

UK (Pedagogická fakulta)

Mendelova univerzita (Lesnická a dřevařská f.)

Vysoká škola polytechnická Jihlava

Mendelova univerzita (Provozně ekonomická f.)

Vysoká škola kreativní komunikace

Vysoká škola technická a ekonomická
ČZÚ (Technická fakulta)
Metropolitní univerzita Praha
Vysoká škola podnikání a práva
NEWTON College
Vysoká škola zdravotnická
Vysoká škola Karla Engliše
VŠRR - Bankovní institut - AMBIS
Technická univerzita v Liberci (Fakulta strojní)
Technická univerzita v Liberci (Fakulta textilní)
Vysoká škola hotelová v Praze 8
University of New York in Prague
Vysoká škola evropských a regionálních studií
VŠ tělesné výchovy a sportu PALESTRA
Vysoká škola logistiky
Soukromá vysoká škola ekonomických studií
Univerzita Jana Amose Komenského
Anglo-americká vysoká škola
Soukromá vysoká škola ekonomická Znojmo
CEVRO institut
Unicorn College
Vysoká škola obchodní a hotelová
Vysoká škola ŠKODA AUTO
Vysoká škola ekonomie a managementu

Proklikejte si všechny fakulty
všech vysokých škol na
data.denik.cz

Počty přijatých na VŠ podle studijních programů

Školní rok
Technické obory
Pedagogika, učitelství
Ekonomické obory
Humanitní obory
Právo

Školní rok
Technické obory
Ekonomické obory
Humanitní obory
Pedagogika, učitelství
Právo

Podíl zapsaných na maturantech
(forma studia)

„Každý semestr studia na vysoké škole má pro mladé lidi smysl, rozšiřuje jejich obzory.“

příhlášek podalo ve školním roce

zájemců

studentů bylo přijato

studentů se ke studiu skutečně zapsalo

% činila průměrná úspěšnost uchazečů,

ZDROJ: MŠMT, ÚIV, OECD

Foto autor| GRAFIKA: DENÍK DATA, WEB: DATA. DENIK. CZ, T DENIKDATA, A. VOJÍŘ, D. VALENTA

Cena Josefa Vavrouška pro studenty

7.5.2018 vedavyzkum.cz str. 00 Granty a dotace
Vedavyzkum.cz

Děkanka **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**) vyhlašuje veřejnou soutěž studentských a vědecko-výzkumných prací o Cenu Josefa Vavrouška, která je věnována nejruznějším aspektům problematiky trvalé udržitelnosti a hodnotám reprezentovaným osobností Josefa Vavrouška. Cena je určena studentům, doktorandům a mladým pracovníkům českých a slovenských vysokých škol a vědecko-výzkumných pracovišť.

Josef Vavroušek, bývalý ministr životního prostředí ČSFR a později vysokoškolský pedagog se stal jedním z nejvýznamnějších propagátorů koncepce trvale udržitelného života jakožto odpovědi na globální (a zejména ekologické) problémy současného světa.

Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy, kde Josef Vavroušek působil jako pedagog a jako proděkan pro vědu a výzkum, vypisuje od roku 1996 na jeho památku studentskou soutěž. Té se během dvaadvaceti ročníků účastnilo (do roku 2017) ve třech vypisovaných kategoriích 327 uchazečů.

Do soutěže budou zařazeny bakalářské, magisterské a disertační práce obhájené ve stávajícím a v minulém akademickém roce s příloženými posudky a s informací o výsledku obhajoby. Práce může mít charakter teoretické, teoreticko-empirické nebo empirické studie s případným vyústěním do praktických aplikací. Možnými uchazeči jsou studenti, doktorandi a mladí pracovníci českých vysokých škol a vědecko-výzkumných pracovišť (orientační hranice do 35 let).

Uzávěrka pro zaslání do letošního ročníku je stanovena na 13. července 2018. Pro rok 2018 činí výše finanční podpora pro oceněné práce 75 000 Kč.

Základní problémové okruhy:

ekologie člověka;
udržitelný rozvoj;
ekonomika přírodních zdrojů;
sociální etika a ekonomický systém;
etika a fungování politického systému;
sociální systém jako holistický systém s cílovým chováním;
společenské systémy a diskont budoucnosti;
mezinárodní politický a ekonomický systém, teritoriální mezinárodní studia a globální vládnutí;
masová komunikace a žurnalistika podporující hodnoty života na Zemi;
edukační systémy s těmito cíli.

Více informací naleznete zde.

Zdroj: **Fakulta sociálních věd** UK

URL| <https://vedavyzkum.cz/granty-a-dotace/granty-a-dotace/cena-josefa-vavrouska-pro-studenty>

Sekaná

7.5.2018 MaM.cz str. 00

Obor marketingová komunikace a PR se letos stal nejžádanějším bakalářským studijním programem **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Český obchod s teniskami a streetwearem Queens spustil jarní kampaň "Od hlavy až k patě" zaměřenou na zákazníky ve věku 14 až 25 let. Běží organicky i sponzorovaně na YouTube, Facebooku a Instagramu. Šestici videí s influencery o délce šest sekund režíroval kameraman a fotograf Martin Štembera alias Flashfaker.
URL| <https://mam.cz/c1-66130340-sekana>

Josef Mlejnek

7.5.2018 ČRo Plus str. 03 17:10 Den podle...

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Tak, jak už jsem řekla, pánové Andrej Babiše a pan Hamáček dnes dospěli k textu koaliční smlouvy, který je akceptovatelný, jak tvrdí pan Babiš, pro ČSSD. Podle Hamáčka byly vyřešeny všechny pojistky navrhované sociální demokracií. V tuto chvíli musíme čekat do pátku, kde se užší vedení sociální demokracie dostane k těm textům, které si pánové odsouhlasili. Já jen připomenu, že sociální demokracie vstupovala do těch jednání s tím, že do koaliční smlouvy chce rozhodně doplnit, aby premiér po demisi všech sociálně demokratických ministrů odstoupil. Aby odešli z kabinetu podle sociální demokracie prvoinstančně odsouzený politik, to by se tedy týkalo Andreje Babiše samozřejmě, ale Ano veřejně zatím tyto podmínky veřejně odmítalo, takže bude zajímavé, jakou formou se koaliční smlouvy dostaly. Vítám svého hosta dalšího pana doktora Josefa Mlejnka z Katedry politologie **fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy. Dobrý den.

Josef MLEJNEK, Katedra politologie **fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy

Dobrý den.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Dokážete odhadnout v okamžiku, kdy ani vy ani já samozřejmě nemáme bližší informace a nemůžeme mít, dokážete si představit, jak se mohlo podařit skloubit ty docela razantní požadavky sociálních demokratů s tím, že nakonec Andrej Babiš přijal?

Josef MLEJNEK, Katedra politologie **fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy

Představit si to moc dobře nedovedu. Jsem sám zvědavý, protože ty požadavky jdou splnit víceméně nějakým slivem. Ostatně koaliční smlouva není nějaký právně-závazný dokument, takže je to vlastně dohoda těch partnerů a dobře, pokud oni se domluví a podepíší jakýsi dokument a bude v tom dokumentu napsáno, že se Andrej Babiš zavazuje, že pokud bude pro instančně odsouzen, takže odstoupí, čímž pádem shodí celou vládu a pak k té situaci dojde a on neodstoupí, tak není moc velká páka na to, jak by se to mohlo sociální demokracie mohla vynutit, protože to není právně-závazný dokument a pokud sociálně-demokratické ministři odejdou z té vlády, tak z ústavního hlediska se vlastně nic moc nemění. Premiér vláda zůstává. Premiér by asi navrhl prezidentovi nějaké jiné lidi do vlády najmenovat a takové vládě by mohla samozřejmě poslanecká sněmovna vyslovit důvěru a tím ji jakoby shodit, ale za takové situace není jisté, že ta nedůvěra bude vyslovena, poněvadž ta ČSSD má nějakých 15 poslanců. Ostatní politické strany mohou začít taktizovat a nakonec taková vláda by se mohla líp držet.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Z toho, co vy říkáte, pane Mlejnkou, je dost ale vlastně nepochopitelné, proč Andrej Babiš dělal kolem těchto podmínek, je na to hezký český výraz čoromoro, v okamžiku, kdy vlastně zákon by ho nemohl donutit udělat to, k čemu s zavázal v nějakém slivu, rozumíte mi.

Josef MLEJNEK, Katedra politologie **fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy

Ano, rozumím, ale každopádně pro Andreje Babiše je lepší situace, kdy předem vládne s ČSSD. To prvoinstanční odsouzení pro něj příjemné nebylo, takže z čistě osobního hlediska, ale i politicky a on se může obávat i toho, že když na to přistoupí a veřejně se na to zaváže, že tím vlastně jako vyvolá tlak jako své prvoinstanční odsouzení. On nedávno vyvolal veřejnou debatu s výrokem, že tady se dá od nás koupit trestní stíhání a tak dále, ta samozřejmě já tu chci řešit, jestli to je možné nebo není, ale je docela možné, že si Andrej Babiš asi myslí, že ano a to úplně stačí k tomu, protože on se nechce k něčemu takovému zavazovat, poněvadž může mít obavu, že jakmile veřejně to slíbí nebo podepíše nějaký byť z právního hlediska nezávazný dokument, že sociální demokracie bude pak všechno v zákulisí, tlačit proto na justici, aby to prvoinstanční odsouzení klaplo a mohla dál proti vést nějaký politický boj.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Vy sám máte obavy z toho, že tuhle vládu by případně měli podporovat komunisté. Máte obavy z toho, co budou chtít si prosadit vlastně vůbec do způsobu vládnutí a především do naší zahraniční politiky?

Josef MLEJNEK, Katedra politologie **fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy

Ano. Já mám velmi obavy z té konstrukce, jak vzniká právě s ohledem na zahraniční politiku, protože je docela nebo velmi pravděpodobné, že komunisté se budou snažit o to, aby ta vláda byla řekněme vycházela zároveň u Ruska nebo případně Číny. Od začátku je zcela patrný ten spor nebo v nedávné době se staly některé věci jako máme kauzu novičok, Nikulin a reakce na zásah USA v Sýrii a tady se nám politická scéna rozdělila na zastánce Ruska, což je prezident Zeman, Tomio Okamura, komunisté a část ČSSD a ty prozápadní /nesrozumitelné/ politické strany opoziční a pro mnohé překvapivě právě Andrej Babiš a já si myslím, že tady vyjednávání o té vládě se možná i vleče, tak z toho důvodu, že v zákulisí v těch jednáních primárně tak nejde o to, jaké vysoké budou daně a nějaké programové záležitosti vnitropolitické, ale že ty zahraničně-politické otázky jako hrají a budou hrát velkou roli.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Jinými slovy říkáte, že případné vtažení komunistů do podpory případné vládě by bylo něco, co by si mohli později sociální demokraté hodně silně vyčítat.

Josef MLEJNEK, Katedra politologie **fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy

Určitě si to mohou vyčítat ta prozápadní třída, poněvadž sama sociální demokracie je /nesrozumitelné/ rozdělená a třeba pan Foldyna, tak to je otevřeně proruský politik a sympatizant Ruska, takže ta část sociální demokracie, která je prozápadně orientovaná, tak by si to později vyčítat mohla.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

Říká Josef Mlejnek z Katedry politologie **fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy. Pane Mlejnkou, děkuji.

Josef MLEJNEK, Katedra politologie **fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy

Děkuju také. Na shledanou.

Barbora TACHECÍ, moderátorka

A shledanou.

SEKANÁ

7.5.2018 Marketing & Media str. 05

- * Obor marketingová komunikace a PR se letos stal nejžádanějším bakalářským studijním programem **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.
- * Český obchod s teniskami a streetwearem Queens spustil jarní kampaň „Od hlavy až k patě“ zaměřenou na zákazníky ve věku 14 až 25 let. Běží organicky i sponzorovaně na YouTube, Facebooku a Instagramu. Šestici videí s influencery o délce šest sekund režíroval kameraman a fotograf Martin Štembera alias Flashfaker.
- * Nejméně 450 návštěvníků zavítalo do 16 komunikačních agentur, které se zúčastnily třetího ročníku „dne otevřených dveří“ Asociace komunikačních agentur. Většina lidí se přišla na práci kreativců podívat v Praze – v Ogilvy to bylo celkem 60 lidí. Brněnskou Aetnu navštívilo 24 zájemců o práci v reklamě.
- * TV spot, OOH, print i on-line média s tituly zaměřenými na ženy, rodinu, zdraví nebo zpravodajství zahrnuje do června běžící kampaň značky Miele. Součástí je představení nového loga, které nahradilo původní, používané 20 let. Realizaci má na starosti Dorland.
- * Agentura Rubikon PR své klientské portfolio rozšířila o značky, start-upy a vzdělávací projekty Nápad Roku 2018, iCollege, Upvest a Kontakto.
- * Pražská digitální agentura Storytlrs spravuje české a slovenské facebookové stránky kosmetických značek Fa, Got2b, Syoss a Schwarzkopf z portfolia německé společnosti Henkel.
- * Česká asociace pojišťoven upozorňuje na rizika spojená s používáním mobilního telefonu za jízdy. Kampaň sestávající ze dvou TV spotů, rádiové reklamy a on-line je financována z Fondu zábrany škod. Stát bude 40 milionů korun.
- * Český výrobce designového osvětlení technického rázu Halla představil nové logo, které „zobrazuje prolnutí stěny a pomyslného světla“. Rebranding stejně jako nový web měl na starosti Ondřej Jelínek.
- * Poskytovatel retargetingových řešení RTB House oznámil, že expanduje do Spojených států. Otevírá kanceláře v Bostonu, Chicagu a New Yorku, ze kterého bude aktivity v USA řídit. Firma už dnes poskytuje služby 1200 klientům v téměř 70 zemích.
- * Sazka spustila kampaň Lovecká sezóna, která láká sázkaře na možnost výhry nového automobilu. Kreativní koncept spotů, v nichž jsou značky osobních vozů přirovnávány k lovné zvěři, navrhla agentura Fairy Tailors, režii v produkci Soft Pillow Production měla Lenka Záthurecká. Kampaň bude k vidění nejen v televizi a na internetu, ale i v tištěných médiích nebo na billboardech.
- * Česká odnož původně slovenského internetového knihupectví Martinus si na zajištění komplexních PR služeb vybrala libereckou PR agenturu Intensity.

Foto popis| Agentura Mustard Prague získala za svůj dokument z cyklistické výpravy do Himálaje Catching Breath, který natočila pro Škodu Auto, po bronzu v Louskáčku teď i stříbro na londýnském festivalu BrandFilmFest.

Buzerace je nutná součást vojny

7.5.2018 Mladá fronta DNES str. 04 Z domova
Eva Zahradnická

Jdete pozdě, jdete rychle, jdete pomalu, utíkejte, neutíkejte! Nemyslete a dělejte, co máte! Na „buzeráku“, jak se slangově říká nástupišti určenému pro nácvik pochodování a pořadových cviků, zaslechnete ledacos. Stejně jako jindy během výcviku. „Stůjte rovně, srovnajte si límeček a utáhněte opasek. Vypadáte jak strašák,“ zaznívá několikrát denně. A není výjimkou, že plnit chvílemi až absurdní úkony po vás chce někdo, kdo je třeba mladší, než jste vy sami, a o kom si možná myslíte, že na takovou „buzeraci“ nemá morální ani žádné jiné právo. Vojenský dril má však svůj smysl, shodují se odborníci oslovení MF DNES. „Člověk se musí částečně zbavit sám sebe, aby se z něj stal tak trochu mravenec, ukázněný člen soukolí. Je to dril pro odevzdání svého ega,“ komentuje to odborník na obranu ze Střediska bezpečnostní politiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Libor Stejskal.

Rozkaz se musí splnit

Souhlasí s ním i policejní psycholog z Katedry společenských věd Fakulty bezpečnostního managementu Policejní akademie ČR Joža Spurný. „Když se můžu někde demokraticky rozhodovat, je to jiné, než když se ocitnete právě v takové situaci. Je to dané charakterem činnosti, na kterou se připravujete. Kázeň se bere jako předpoklad pro to, že v momentě, kdy zazní rozkaz, budou všichni reagovat tak, jak se od nich očekává. Proto

se vyžaduje důsledné plnění a ještě potvrzení známým ‚provedu‘,“ vysvětluje Spurný, který se podílel třeba na hodnocení a výběru členů do Útvaru rychlého nasazení (URNA) Policie ČR.

Obecně se podle Libora Stejskala v armádě rozlišují dva typy drilu. Disciplinační, tedy ten z „buzeráku“, a dril automatických správních reakcí. To znamená, že voják má pokud možno co nejvíc činností nadřilovaných tak, aby o nich nepřemýšlel a věnoval se tomu, co se děje kolem. Podobně, jako když řídíte auto.

Stejskal to zažil s jednotkou SOG (Special Operation Group) v Afghánistánu, kde působil v letech 2008 až 2009 rok jako člen v civilní části rekonstrukčního týmu v provincii Logar. Ta zajišťovala projekty pro afghánské bezpečnostní sbory. „Vojáci ze SOGu byli nadřilováni tak, že překonali pud sebezáchovy. Když po vás někdo začne pálit, normální člověk i voják se nejdřív skrčí, skryje, ale oni nesměli. Museli popadnout zbraň, která byla samozřejmě připravená, nenatahovali závěry jako ve filmu, a museli okamžitě vyhledat toho, kdo pálí, a aktivně po něm střílet. A to nejlépe v první vteřině,“ vzpomíná Stejskal.

Podle něj se ale tento vyšší „level“ nemá běžný voják šanci v základním výcviku naučit, pouze částečně. Jde například o manipulaci se zbraní či obsluhu bojové techniky, kdy musejí vojáci přijet na pozici, rychle se rozmístit a připravit vše tak, aniž by dělali chyby. Pokud totiž úkony nejsou zautomatizované, pod tlakem je nevykonají a stávají se slabším článkem skupiny.

Kdo prošel vojnou či jen i šestitýdenní základní přípravou pro vstup do AZ, zná přísný vojenský řád. Situace, kdy v každou chvíli víte, kdy a kde máte být, jak a komu se hlásit, jaké povely v terénu opakovat a jaké nikoli, kdy můžete jít na záchod, co nesmíte nikdy dělat, kam nesmíte nikdy vstoupit. Svůj přesný řád má i chození do jídelny a odchod z ní. A samozřejmě armádní výstroj.

To v praxi znamená, že není možné, aby si někdo sám o sobě třeba v učebně vysvětlil blůzu, nebude-li to stanoveno. Víte také, jak maximálně dlouhé můžou být kotlety či kolik milimetrů můžou přesahovat nehty přes lůžko prstu a že nesmíte nosit náušnice, prstýnky ani náramky. „Zvažuju, že v pondělí už nepřijedu, tohle nebudu snášet. Úplně postrádám smysl toho konání,“ svěřoval se druhý den výcviku aktivních záloh, kterého se účastnila reportérka MF DNES, asi pětaticetiletý vysokoškolák, značně znechucený a zklamaný.

Vystoupit z komfortní zóny

Podle odborníků je ale až absurdní dril a nadměrná fyzická zátěž cíleným vyvoláním psychického tlaku. Na takové situace ostatně upozorňoval rekruty kurzu AZ vyškovský vojenský psycholog. „To, co se tady děje, je záměrná zátěž, není to snaha vás zlomit. Když se toho na vás naloží víc, vaše komfortní zóna se zvýší a budete i víc zvládat. Když se to přežene, může se ale tahle zóna ztenčit,“ vysvětloval. Podle Stejskala je však nutné tlak správně stupňovat, jedině tak se přirozená adaptabilita člověka a schopnost snášet zátěž zvyšuje.

„Na vojně vás dostávají cíleně pod tlak proto, aby zjistili, na co máte a jak budete reagovat. Musí se zjistit, co v lidech je právě těmi podmínkami a tvrdým fyzickým výcvikem,“ doplňuje Spurný.

Aby mohl člověk obstát, je dobré si podle Spurného takové situace odosobnit. Velitel i voják totiž vystupují ve své roli. „Řeknete si, neřve na mě jako na člověka, řve na mě jako na člena čety. Stres, který by to mohlo vyvolat, si bagatelizujete.“

Projekt MF DNES Vojačkou za šest týdnů * Reportérka MF DNES Eva Zahradnická se v armádním výcvikovém středisku ve Vyškově zúčastnila dobrovolného vojenského cvičení.

* V seriálu, který na stránkách MF DNES odstartoval v sobotu 5. května, přibližuje své dojmy z armádního prostředí.

O autorovi| Eva Zahradnická reportérka MF DNES

Foto autor| Foto: Jan Zátorský, MAFRA

Foto autor| Foto: VeV-VA Vyškov

Foto popis| Dril a jen dril Účastníci se během cvičení naučí zacházet s několika druhy zbraní. Manipulaci s nimi je ale nutné řádně nacvičit. Právě v té chvíli přichází ke slovu pověstný vojenský dril.

Dostat se na vysokou je stále snadné
7.5.2018 Naše Valašsko - regionální týdeník str. 08 Datové téma
(ren, voj)

Region – Kdo chce studovat vysokou, měl možnost poslat přihlášku do konce dubna. A bude mít zřejmě velkou šanci uspět. Jak totiž ukazují výzkumy, dostat se na vysokou školu je nyní pro mladé lidi nejjednodušší v historii. S trochou nadsázky tak může být aktuálně každý vystudovaný „manažer“.

„Na první pohled to tak může připadat, ale zdání v tomto ohledu klame. Absolventi středních škol měli nejvyšší šance dostat se na vysoké školy v období let 2010 až 2015, kdy univerzity v České republice absorbovaly nejvyšší podíl populačních ročníků,“ připomíná prorektor pro pedagogickou činnost Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně Jan Kalenda.

V posledních třech letech podle něj počty přijatých na vysoké školy pozvolna, ale stabilně klesají, což snižuje i šance letošních středoškoláků. „Niméně existují výrazné rozdíly mezi různými typy studijních programů, kdy umělecky a lékařsky orientované vykazují mimořádně vysokou exkluzivitu (je přijat každý pátý až desátý), zatímco ty technicky orientované výrazně nižší (je přijat každý druhý),“ dodává prorektor Kalenda.

Z oficiálních čísel ministerstva školství vyplývá, že počet studentů zapsaných do prezenční formy studia (52 223) ve stávajícím školním roce byl prakticky totožný s počtem maturantů (52 455). Připočítají-li se i kombinované, tedy „dálkové“ obory, začalo studovat dokonce 69 911 lidí.

Obdobná čísla se dají předpokládat i pro školní rok 2018/2019. Čistě matematicky se tedy má šance dostat na vysokou školu každý maturant (a třetina si může přibrat ještě druhý obor).

Je takový stav žádoucí? „Jednoduchá odpověď by zněla, že není,“ říká ministr školství Robert Plaga (za ANO). „Vracet se k myšlence výběrových univerzit pro deset dvanáct procent populace nemá smysl, ale pokud nám 65 procent věkové kohorty devatenáctiletých vstupuje na vysoké školy, odporuje to Gaussově křivce a není to žádoucí ani vzhledem k uplatnění studentů.“ Jak ale podotýká například zakladatel společnosti Scio Ondřej Šteffl, každý semestr studia na vysoké škole má pro mladé lidi smysl, rozšiřuje to jejich obzory.

Cesta za titulem

Kolik studentů se zapsalo ke studiu VŠ
(až

(školní rok) Počet Úspěšnost
přijatých uchazečů

AMU (Divadelní fakulta)

UMPRUM

AVU

UK (2. lékařská fakulta)

JAMU (Divadelní fakulta)

UPOL (Lékařská fakulta)

UK (3. lékařská fakulta)

UK (Právnická fakulta)

Ostravská univerzita (Lékařská fakulta)

Masarykova univerzita (Lékařská fakulta)

Veterinární a farma. uni. (F. veterinár. lékařství)

UK (Lékařská fakulta v Hradci Králové)

UK (1. lékařská fakulta)

Masarykova uni. (Fakulta sociálních studií)

Ostravská univerzita (Fakulta sociálních studií)

Ostravská univerzita (Pedagogická fakulta)

UK (Fakulta tělesné výchovy a sportu)

AMU (Hudební a taneční fakulta)

UPOL (Fakulta zdravotnických věd)

UPOL (Právnická fakulta)

UK (**Fakulta sociálních věd**)

Vysoká škola regionálního rozvoje

Masarykova univerzita (Právnická fakulta)

UK (Pedagogická fakulta)

Mendelova univerzita (Lesnická a dřevařská f.)

Vysoká škola polytechnická Jihlava

Mendelova univerzita (Provozně ekonomická f.)

Vysoká škola kreativní komunikace

Vysoká škola technická a ekonomická
ČZÚ (Technická fakulta)
Metropolitní univerzita Praha
Vysoká škola podnikání a práva
NEWTON College
Vysoká škola zdravotnická
Vysoká škola Karla Engliše
VŠRR - Bankovní institut - AMBIS
Technická univerzita v Liberci (Fakulta strojní)
Technická univerzita v Liberci (Fakulta textilní)
Vysoká škola hotelová v Praze 8
University of New York in Prague
Vysoká škola evropských a regionálních studií
VŠ tělesné výchovy a sportu PALESTRA
Vysoká škola logistiky
Soukromá vysoká škola ekonomických studií
Univerzita Jana Amose Komenského
Anglo-americká vysoká škola
Soukromá vysoká škola ekonomická Znojmo
CEVRO institut
Unicorn College
Vysoká škola obchodní a hotelová
Vysoká škola ŠKODA AUTO
Vysoká škola ekonomie a managementu

Počty přijatých na VŠ podle studijních programů

Školní rok
Technické obory
Pedagogika, učitelství
Ekonomické obory
Humanitní obory
Právo

Školní rok
Technické obory
Ekonomické obory
Humanitní obory
Pedagogika, učitelství
Právo

„Každý semestr studia na vysoké škole má pro mladé lidi smysl, rozšiřuje jejich obzory.“

přihlášek podalo ve školním roce

studentů bylo přijato

studentů se ke studiu skutečně zapsalo

zájemců

% činila průměrná úspěšnost uchazečů,

ZDROJ: MŠMT, ÚIV, OECD

Foto autor| GRAFIKA: DENÍK DATA, WEB: DATA. DENIK. CZ, T DENIKDATA, A. VOJÍŘ, D. VALENTA

Nestát, nekoukat, makat, pohov! Redaktorka zažila pravý vojenský dril

7.5.2018 zpravy.iDNES.cz str. 00 Zprávy / Domácí

MF DNES, Eva Zahradnická

Hlavně si nebrat nic osobně, musí si neustále opakovat účastníci vojenského výcviku. A to i v případě, když je nadřizení peskují za banality jako Trautenberk svou čeládku. Armádní dril a jeho smysl popisuje redaktorka MF DNES Eva Zahradnická v druhém dílu exkluzivní reportáže z šestitýdenního cvičení aktivních záloh ve Vyškově.

Jdete pozdě, jdete rychle, jdete pomalu, utíkejte, neutíkejte! Nemyslete a dělejte, co máte! Na „buzeráku“, jak se slangově říká nástupišti určenému pro nácvik pochodování a pořadových cviků, zaslechnete ledacos. Stejně jako jindy během výcviku.

„Stůjte rovně, srovnejte si límeček a utáhněte opasek. Vypadáte jako strašák,“ zaznívá několikrát denně. A není výjimkou, že plnit chvílemi až absurdní úkony po vás chce někdo, kdo je třeba mladší, než jste vy sami, a o kom si možná myslíte, že na takovou „buzeraci“ nemá morální ani žádné jiné právo.

Vojenský dril má však svůj smysl, shodují se odborníci oslovení MF DNES. „Člověk se musí částečně zbavit sám sebe, aby se z něj stal tak trochu mravenec, ukázněný člen soukolí. Je to dril pro odevzdání ega,“ komentuje to odborník na obranu ze Střediska bezpečnostní politiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Libor Stejskal.

Souhlasí s ním i policejní psycholog z Katedry společenských věd Fakulty bezpečnostního managementu Policejní akademie ČR Joža Spurný.

„Když se můžu někde demokraticky rozhodovat, je to jiné, než když se ocitnete právě v takové situaci. Je to dané charakterem činnosti, na kterou se připravujete. Kázeň se bere jako předpoklad pro to, že v momentě, kdy zazní rozkaz, budou všichni reagovat tak, jak se od nich očekává. Proto se vyžaduje důsledné plnění a ještě potvrzení známým ‚provedu‘,“ vysvětluje Spurný, který se podílel třeba na hodnocení a výběru členů do Útvaru rychlého nasazení (URNA) Policie ČR. Rozkaz se musí splnit

Obecně se podle Stejskala v armádě rozlišují dva typy drilu. Disciplinační, tedy ten z „buzeráku“, a dril automatických správních reakcí. To znamená, že voják má pokud možno co nejvíc činností nadrilovaných tak, aby o nich nepřemýšlel a věnoval se tomu, co se děje kolem. Podobně, jako když řídíte auto.

Stejskal to zažil s jednotkou SOG (Special Operation Group) v Afghánistánu, kde působil v letech 2008 až 2009 rok jako člen v civilní části rekonstrukčního týmu v provincii Logar. Ta zajišťovala projekty pro afghánské bezpečnostní sbory.

„Vojáci ze SOGu byli nadrilovaní tak, že překonali pud sebezáchovy. Když po vás někdo začne pálit, normální člověk i voják se nejdřív skrčí, skryje, ale oni nesměli. Museli popadnout zbraň, která byla samozřejmě připravená, nenatahovali závěry jako ve filmu, a museli okamžitě vyhledat toho, kdo pálí, a aktivně po něm střílet. A to nejlépe v první vteřině,“ vzpomíná Stejskal.

Podle něj se však tento vyšší „level“ nemá běžný voják šanci v základním výcviku naučit, dovednosti si osvojit pouze částečně. Jde například o manipulaci se zbraní či obsluhu bojové techniky, kdy musejí vojáci přijet na pozici, rychle se rozmístit a připravit vše tak, aniž by dělali chyby. Pokud totiž úkony nejsou zautomatizované, pod tlakem je nevykonají a stávají se slabším článkem skupiny.

Kdo prošel vojnou či jen šestitýdenní základní přípravou pro vstup do aktivních záloh, zná přísný vojenský řád. Situace, kdy v každou chvíli víte, kdy a kde máte být, jak a komu se hlásit, jaké povely v terénu opakovat a jaké nikoli, kdy můžete jít na záchod, co nesmíte nikdy dělat, kam nesmíte nikdy vstoupit. Svůj přesný řád má i chození do jídelny a odchod z ní. A samozřejmě armádní výstroj.

To v praxi znamená, že není možné, aby si někdo sám o sobě třeba v učebně vysvlékl blůzu, nebude-li to stanoveno. Víte také, jak maximálně dlouhé můžou být kotlety či kolik milimetrů můžou přesahovat nehty přes lůžko prstu a že nesmíte nosit prstýnky ani náramky.

Vlasy se nesmějí dotýkat lící ani krku. Brýle nesmějí být výstřední, i vlásenky musejí být v barvě vlasů, nejlépe ale žádné. A případné tetování musí být skryté.

„Zvažuju, že v pondělí už nepřijedu, tohle nebudu snášet. Úplně postrádám smysl toho konání,“ svěřoval se druhý den výcviku aktivních záloh, kterého se účastnila reportérka MF DNES, asi pětatřicetiletý vysokoškolák, značně znechucený a zklamáný. InsertSingleVideo Vystoupit z komfortní zóny

Podle odborníků je však až absurdní dril a nadměrná fyzická zátěž cíleným vyvoláním psychického tlaku. Na takové situace ostatně upozorňoval rekruty kurzu vyškovský vojenský psycholog.

„To, co se tady děje, je záměrná zátěž, není to snaha vás zlomit. Když se toho na vás naloží víc, vaše komfortní zóna se zvýší a budete i víc zvládat. Když se to přežene, může se ale tahle zóna ztenčit,“ vysvětloval. Podle Stejskala je však nutné tlak správně stupňovat, jediné tak se přirozená adaptabilita člověka a schopnost snášet zátěž zvyšuje.

„Na vojně vás dostávají cíleně pod tlak proto, aby zjistili, na co máte a jak budete reagovat. Musí se zjistit, co v lidech je právě těmi podmínkami a tvrdým fyzickým výcvikem,“ doplňuje Spurný.

Aby mohl člověk obstát, je dobré si podle něj takové situace odosobnit. Velitel i voják totiž vystupují ve své roli. „Řeknete si, neřve na mě jako na člověka, řve na mě jako na člena čety. Stres, který by to mohlo vyvolat, si bagatelizujete.“

URL| https://zpravy.idnes.cz/armada-vojaci-reportaz-vycvik-eva-zahradnicka-dril-buzerak-pol-domaci.aspx?c=A180507_091611_domaci_jumi

Nestát, nekoukat, makat, pohov! Redaktorka zažila pravý vojenský dril

7.5.2018 idnes.cz - blog str. 00

Dnes Eva Zahradnická, Jan Zátorský

Hlavně si nebrat nic osobně, musí si neustále opakovat účastníci vojenského výcviku. A to i v případě, když je nadřazen peskují za banality jako Trautenberk svou čeládku. Armádní dril a jeho smysl popisuje redaktorka MF DNES Eva Zahradnická v druhém dílu exkluzivní reportáže z šestitýdenního cvičení aktivních záloh ve Vyškově.

Jdete pozdě, jdete rychle, jdete pomalu, utíkejte, neutíkejte! Nemyslete a dělejte, co máte! Na „buzeráku“, jak se slangově říká nástupišti určenému pro nácvik pochodování a pořadových cviků, zaslechnete ledacos. Stejně jako jindy během výcviku.

„Stůjte rovně, srovnejte si límeček a utáhněte opasek. Vypadáte jako strašák,“ zaznívá několikrát denně. A není výjimkou, že plnit chvílemi až absurdní úkony po vás chce někdo, kdo je třeba mladší, než jste vy sami, a o kom si možná myslíte, že na takovou „buzeraci“ nemá morální ani žádné jiné právo.

Vojačkou za šest týdnů. Exkluzivní reportáž z výcvikového střediska Vojenský dril má však svůj smysl, shodují se odborníci oslovení MF DNES. „Člověk se musí částečně zbavit sám sebe, aby se z něj stal tak trochu mravenec, ukázněný člen soukolí. Je to dril pro odevzdání ega,“ komentuje to odborník na obranu ze Střediska bezpečnostní politiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Libor Stejskal.

Souhlasí s ním i policejní psycholog z Katedry společenských věd Fakulty bezpečnostního managementu Policejní akademie ČR Joža Spurný.

„Když se můžu někde demokraticky rozhodovat, je to jiné, než když se ocitnete právě v takové situaci. Je to dané charakterem činnosti, na kterou se připravujete. Kázeň se bere jako předpoklad pro to, že v momentě, kdy zazní rozkaz, budou všichni reagovat tak, jak se od nich očekává. Proto se vyžaduje důsledné plnění a ještě potvrzení známým ‚provedu‘,“ vysvětluje Spurný, který se podílel třeba na hodnocení a výběru členů do Útvaru rychlého nasazení (URNA) Policie ČR.

Rozkaz se musí splnit

Obecně se podle Stejskala v armádě rozlišují dva typy drilu. Disciplinační, tedy ten z „buzeráku“, a dril automatických správních reakcí. To znamená, že voják má pokud možno co nejvíc činností nadrilovaných tak, aby o nich nepřemýšlel a věnoval se tomu, co se děje kolem. Podobně, jako když řídíte auto.

Stejskal to zažil s jednotkou SOG (Special Operation Group) v Afghánistánu, kde působil v letech 2008 až 2009 rok jako člen v civilní části rekonstrukčního týmu v provincii Logar. Ta zajišťovala projekty pro afghánské bezpečnostní sbory.

„Vojáci ze SOGu byli nadřilovaní tak, že překonali pud sebezáchovy. Když po vás někdo začne pálit, normální člověk i voják se nejdřív skrčí, skryje, ale oni nesměli. Museli popadnout zbraň, která byla samozřejmě připravená, nenatahovali závěry jako ve filmu, a museli okamžitě vyhledat toho, kdo pálí, a aktivně po něm střílet. A to nejlépe v první vteřině,“ vzpomíná Stejskal.

Podle něj se však tento vyšší „level“ nemá běžný voják šanci v základním výcviku naučit, dovednosti si osvojí pouze částečně. Jde například o manipulaci se zbraní či obsluhu bojové techniky, kdy musejí vojáci přijet na pozici, rychle se rozmístit a připravit vše tak, aniž by dělali chyby. Pokud totiž úkony nejsou zautomatizované, pod tlakem je nevykonají a stávají se slabším článkem skupiny.

Kdo prošel vojnou či jen šestitýdenní základní přípravou pro vstup do aktivních záloh, zná přísný vojenský řád. Situace, kdy v každou chvíli víte, kdy a kde máte být, jak a komu se hlásit, jaké povely v terénu opakovat a jaké nikoli, kdy můžete jít na záchod, co nesmíte nikdy dělat, kam nesmíte nikdy vstoupit. Svůj přesný řád má i chození do jídelny a odchod z ní. A samozřejmě armádní výstroj.

To v praxi znamená, že není možné, aby si někdo sám o sobě třeba v učebně vysvlékl blůzu, nebude-li to stanoveno. Víte také, jak maximálně dlouhé můžou být kotlety či kolik milimetrů můžou přesahovat nehty přes lůžko prstu a že nesmíte nosit prstýnky ani náramky.

Vlasy se nesmějí dotýkat lící ani krku. Brýle nesmějí být výstřední, i vlásenky musejí být v barvě vlasů, nejlépe ale žádné. A případné tetování musí být skryté.

„Zvažuju, že v pondělí už nepřijedu, tohle nebudu snášet. Úplně postrádám smysl toho konání,“ svěřoval se druhý den výcviku aktivních záloh, kterého se účastnila reportérka MF DNES, asi pětatřicetiletý vysokoškolák, značně znechucený a zklamaný.

Vystoupit z komfortní zóny

Podle odborníků je však až absurdní dril a nadměrná fyzická zátěž cíleným vyvoláním psychického tlaku. Na takové situace ostatně upozorňoval rekruty kurzu vyškovský vojenský psycholog.

„To, co se tady děje, je záměrná zátěž, není to snaha vás zlomit. Když se toho na vás naloží víc, vaše komfortní zóna se zvýší a budete i víc zvládat. Když se to přežene, může se ale tahle zóna ztenčit,“ vysvětloval. Podle Stejskala je však nutné tlak správně stupňovat, jedině tak se přirozená adaptabilita člověka a schopnost snášet zátěž zvyšuje.

„Na vojně vás dostávají cíleně pod tlak proto, aby zjistili, na co máte a jak budete reagovat. Musí se zjistit, co v lidech je právě těmi podmínkami a tvrdým fyzickým výcvikem,“ doplňuje Spurný.

Aby mohl člověk obstát, je dobré si podle něj takové situace odosobnit. Velitel i voják totiž vystupují ve své roli. „Řeknete si, neřve na mě jako na člověka, řve na mě jako na člena čety. Stres, který by to mohlo vyvolat, si bagatelizujete.“

URL| https://zpravy.idnes.cz/armada-vojaci-reportaz-vycvik-eva-zahradnicka-dril-buzerak-pol-domaci.aspx?c=A180507_091611_domaci_jumi

Potůček: Zvýšení důchodů provází zvrácený mechanismus. Senioři s nižšími důchody by měli dostat více

5.5.2018 irozhlas.cz str. 00 Ekonomika

Jan Bumba, Vítek Svoboda

Vláda Andreje Babiše (ANO) usiluje o to, aby od příštího roku došlo k citelným změnám ve vyplácení důchodů. Novela zákona by od ledna 2019 zajistila důchodcům v průměru o 918 korun vyšší penze, alespoň tak to spočítala ministryně práce v demisi Jaroslava Němcová z hnutí ANO. Přestože na politické scéně nenajdete stranu, která by byla proti růstu důchodů, opozice se ptá, kde se vezmou peníze na chystané zvýšení?

Podle profesora **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a bývalého předsedy vládní komise pro důchodovou reformu Martina Potůčka, který byl ve středu hostem pořadu Interview Plus, české důchody zasluhují zvýšit. „Nevítám ale způsob, kterým se tak má učinit,“ říká.

Hlavním problémem novely je podle Potůčka fakt, že ti, kdo už mají vyšší penze, by dostali ještě víc, a ti, kteří pobírají nízký důchod, dostanou málo.

„Po léta tu funguje podle mého názoru zvrácený mechanismus, že ti, kterým byly před 15 nebo 20 lety vypočítány nízké důchody, dostávají na valorizaci desetikoruny až stokoruny, zatímco ti, kteří nastartovali svoji důchodovou kariéru s nadprůměrnými důchody, těm se rok od roku valorizuje výrazně více, řekněme v řádu stokorun až tisícikorun,“ vysvětluje.

Našli jsme peníze

Ústavní soud vyřkl verdikt, že je český systém příliš rovnostářský a měl by více zohledňovat, kolik peněz člověk v aktivním věku do systému odvedl. „Rozhodnutí Ústavního soudu se netýká způsobu, jakým jsou stávající důchody valorizovány, ale toho, jakým způsobem jsou vypočítávány,“ připomíná Potůček.

Jedenáct miliard korun navíc by se podle Potůčka dalo do valorizace důchodů dát mnohem efektivněji.

„Náš minimální důchod jsou necelé čtyři tisíce korun. Velmi urgentní, pokud se miliardy někde najdou, by bylo investovat je tak, aby těm, kteří léta dostávali méně valorizované důchody, než by bylo odpovědné a zasloužené, bylo přidáváno více než těm, kteří už jsou nad průměrnou hladinou,“ myslí si bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu, který si je jistý, že vládní návrh zvýší rozdíly mezi bohatšími a chudými důchodci.

Kde na zvýšení důchodů vzít peníze? „Líbí se mi formulace, kterou pan premiér v demisi říká poměrně často, a ta zní: ‚Našli jsme ve státním rozpočtu peníze.‘ V tomto případě se tu rozpouští jakási rezerva. Z hlediska rozhodování si nejsem vůbec jist, jestli by se ty miliardy neměly použít spíše na zvýšení kapacit mateřských školek nebo jako investice do dopravní infrastruktury,“ odpovídá Potůček.

URL| https://www.irozhlas.cz/ekonomika/martin-potucek-duchody-zvyseni-seniori_1805051200_pj

Potůček: Zvýšení důchodů provází zvrácený mechanismus. Senioři s nižšími důchody by měli dostat více

5.5.2018 irozhlas.cz str. 00 Ekonomika

Jan Bumba, Vítek Svoboda

Vláda Andreje Babiše (ANO) usiluje o to, aby od příštího roku došlo k citelným změnám ve vyplácení důchodů. Novela zákona by od ledna 2019 zajistila důchodcům v průměru o 918 korun vyšší penze, alespoň tak to spočítala ministryně práce v demisi Jaroslava Němcová z hnutí ANO. Přestože na politické scéně nenajdete stranu, která by byla proti růstu důchodů, opozice se ptá, kde se vezmou peníze na chystané zvýšení?

Podle profesora **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a bývalého předsedy vládní komise pro důchodovou reformu Martina Potůčka, který byl ve středu hostem pořadu Interview Plus, české důchody zasluhují zvýšit. „Nevítám ale způsob, kterým se tak má učinit,“ říká.

Hlavním problémem novely je podle Potůčka fakt, že ti, kdo už mají vyšší penze, by dostali ještě víc, a ti, kteří pobírají nízký důchod, dostanou málo.

„Po léta tu funguje podle mého názoru zvrácený mechanismus, že ti, kterým byly před 15 nebo 20 lety vypočítány nízké důchody, dostávají na valorizaci desetikoruny až stokoruny, zatímco ti, kteří nastartovali svoji důchodovou kariéru s nadprůměrnými důchody, těm se rok od roku valorizuje výrazně více, řekněme v řádu stokorun až tisícikorun,“ vysvětluje.

Našli jsme peníze

Ústavní soud vyřkl verdikt, že je český systém příliš rovnostářský a měl by více zohledňovat, kolik peněz člověk v aktivním věku do systému odvedl. „Rozhodnutí Ústavního soudu se netýká způsobu, jakým jsou stávající důchody valorizovány, ale toho, jakým způsobem jsou vypočítávány,“ připomíná Potůček.

Jedenáct miliard korun navíc by se podle Potůčka dalo do valorizace důchodů dát mnohem efektivněji.

„Náš minimální důchod jsou necelé čtyři tisíce korun. Velmi urgentní, pokud se miliardy někde najdou, by bylo investovat je tak, aby těm, kteří léta dostávali méně valorizované důchody, než by bylo odpovědné a zasloužené, bylo přidáváno více než těm, kteří už jsou nad průměrnou hladinou,” myslí si bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu, který si je jistý, že vládní návrh zvýší rozdíly mezi bohatšími a chudými důchodci.

Kde na zvýšení důchodů vzít peníze? „Libí se mi formulace, kterou pan premiér v demisi říká poměrně často, a ta zní: ‚Našli jsme ve státním rozpočtu peníze.‘ V tomto případě se tu rozpouští jakási rezerva. Z hlediska rozhodování si nejsem vůbec jist, jestli by se ty miliardy neměly použít spíše na zvýšení kapacit mateřských školek nebo jako investice do dopravní infrastruktury,” odpovídá Potůček.

URL| https://www.irozhlas.cz/ekonomika/martin-potucek-duchody-zvyseni-seniori_1805051200_pj

Ach, ta zmírající svoboda

5.5.2018 Lidové noviny str. 10 Názory
PETR KAMBERSKÝ

CHLÍVEK

Český liberální svět je rozhořčen: svoboda slova je ohrožena. Má pro to neochvějná data: v žebříčku novinářské svobody se Česko propadlo z třiaadvacáté až na třiačtyřicátou příčku. Ó, ty hrůzo!

Podle Reportérů bez hranic je sice svoboda slova mnohem více ohrožena ve Velké Británii (ta je až čtyřicátá), ve Spojených státech amerických s jejich slavným prvním dodatkem Ústavy (ty jsou až pětačtyřicáté) i v Itálii (ta je, chudinka, až na šestačtyřicáté příčce), ale to nám nebrání v již týden trvajícím flagelantství. Chlívěk si dovoluje podotknout: možná je svoboda slova v Česku ohrožena, ale rozhodně nikoli z důvodů, které uvádí Reporters sans frontieres.

Podle zveřejněné zprávy se Česko propadlo ze dvou důvodů: „oligarchizace médií dosáhla kritické hranice“ a také se množil verbální útoky na novináře od vysoce postavených politiků, výslovně citují Miloše Zemana. Jak však připomíná profesor Jan Jiráček z **Fakulty sociálních věd**: metodika Reportérů bez hranic stojí na subjektivním hodnocení několika vybraných respondentů v každé zemi.

Ty zásadní námitky Chlívku jsou tři.

Námitka první: prezident útočí verbálně na kohokoli, novináři nejsou výjimkou. Miloš Zeman uráží politické protivníky i ústavní právníky, profesory i návštěvníky kaváren, jemu nelíbí byznysmeny i kulturní antropology. Předloni vyprávěl: „Chcete-li se zbavit jakéhokoli politika, prezidenta nevyjímaje, je k tomu jediná demokratická cesta – a to jsou svobodné volby. Apak existuje nedemokratická cesta – a ta se jmenuje kalašnikov.“

Ne, nadávky hradního rezidenta jsou ukázkou jeho hrubiánství a nevkusu, nikoli ohrožením novinářské práce.

Námitka druhá: Média patří bohatým lidem všude na světě, Česko není výjimkou. A i v oligarchizaci médií nedošlo loni k žádné změně. Zahraniční vlastníci se začali stahovat v roce 2008, tehdy koupil vydavatelství Economia Zdeněk Bakala. Dnes vlastní největší mediální domy takřka výhradně zdejší vlastníci: Czech News Center patří Danielu Křetínskému s Patrikem Tkáčem, Penta zas vlastní Vltava Labe Media, Mafra patří pod svěřenské fondy Andreje Babiše, Ivo Lukačovič má Seznam a část deníku Právo, Jaromír Soukup TV Barrandov s Týdnem a Instinktem, Františku Savovovi zbylo Euro a Ivo Valenta má své Parlamentní listy. Podstatné je toto: loni se nic nezměnilo. Tak proč je na tom svoboda médií o tolik hůře?

Námitka třetí: výsledky onoho žebříčku nepochopitelně skáčou. V roce 2006 jsme byli šestí, o rok později spadli na čtrnáctou příčku. V roce 2010 jsme byli třiaadvacátí, o rok později vyskočili na čtrnácté místo. Proč? Za co?

Není pochyb o tom, že koncentrace mediální, ekonomické a politické moci není, ehm, zrovna to právě ořechové. Jenže poté, co Andrej Babiš koupil Mafru, si Česko v žebříčku RSF polepšilo: z šestnáctého místa na třinácté.

Nadávky prezidenta novinářům jsou ukázkou jeho hrubiánství a nevkusu, nikoli ohrožením novinářské práce. Zeman uráží ústavní právníky, majitele kaváren, byznysmeny i partajní předáky. Novináři jsou jen jedni z mnoha.

O autorovi | PETR KAMBERSKÝ, komentátor LN
Foto popis |

Vojáčkou za šest týdnů: nemysli a běž

5.5.2018 Mladá fronta DNES str. 01 Titulní strana
Eva Zahradnická

Co je vám, sakra?“ okřikne mě zvýšeným hlasem instruktor.

„Už nemůžu,“ odpovídám zadýchaně. Na prašné cestě u cvičné střelnice ve Vyškově v maskáčích a kanadách, na zádech s malou polní svírák „svůj“ tříapůlkilový samopal.

Už od probuzení bojuju s motivací, poslední dny těžce vstávám a čím dál obtížněji přesvědčuju hlavu, že běžat v pět ráno je v pohodě. Nechci už ani nic nikam nosit a do noci na chodbě budovy roty čistit zbraně. Nepřetržitě sedmnáctihodinové zaměstnání mě začíná ubíjet.

„Jsou jen dvě možnosti. Buď vás chlapi vezmou na nosítka a poběží s vámi, nebo poběžíte sama. Nemyslete, prostě střídejte levou a pravou. A netrhejte tvar,“ pokračuje nabroušeně instruktor.

„Dobře, poběžím,“ rozhoduju se okamžitě. Do kasáren jsou to jen necelé tři kilometry.

Jsem v armádním výcvikovém středisku ve Vyškově a druhým týdnem tady absolvuji dobrovolné vojenské cvičení (DVC). Být „záložkou“ je totiž stále modernější. A dokazují to i čísla. Zatímco v roce 2004 počet dobrovolníků stagnoval kolem tisícovky, teď je armáda nestačí cvičit.

„Již nyní jsme překročili rekruční cíl pro tento rok, a to 2 400 vojáků v aktivní záloze. Do roku 2025 plánuje armáda dosáhnout počtu 5 000 vojáků,“ upřesnila MF DNES mluvčí armády Vlastimila Cyprisová. „Jestli Česká republika bude mít finance na deset tisíc příslušníků záloh v roce 2030, ať je má. O to bude náš bezpečnostní systém dokonalejší,“ dodává bývalý náčelník Generálního štábu AČR Josef Bečvář. A motivuje i odměna, která se předloni zvýšila. Pokud záložák splní v kalendářním roce aspoň sedm dní pravidelného cvičení, dostane od armády ročně 18 tisíc.

Pokud šestitýdenní kurz dokončím a složím závěrečnou zkoušku, stanu se vojákem v záloze s absolvovaným DVC. Nebo můžu vstoupit do Aktivní zálohy Armády ČR. Takový voják už může být nasazen nejen k záchranným pracím třeba při povodních či ke střežení strategických objektů, ale také do zahraničních operací.

Pokračování na str. 2

Nemyslet! Běžet!
Výcvik na vlastní kůži

Do řad vojenských záloh se hlásí tolik lidí, že je armáda nestačí cvičit. Co zažijí rekruti za šest týdnů „přijímače“?

Pokračování ze str. 1

Do kasáren doběhnu, kolegové z čety mi ale poslední stovky metrů nesou batoh, stejně jako další asi o deset let mladší vojínce. Dohromady jsme tady v sedmatřicetičlenné četě tři ženy.

Před jídelnou srovnáme tvar, postavíme se do pozoru, na přesně určená místa odložíme materiál a samopaly. Během večere pak držíme na střídačku s mladší kolegyní u zbraní hlídku.

Je sedm večer a před námi ještě tři hodiny, večerka je totiž nejdřív dvě hodiny před půlnocí. Dnes končíme čištěním samopalů. Dokonale do posledního záhybu tak, aby zbraň prošla kontrolou bílým ubrouskem instruktora čety. Spokojen je v půl jedenácté. Můj den pak končí až hodinu po půlnoci, dle rozpisu mám ještě službu u skladu zbraní v budově roty. Je to ale ta nejlepší varianta, protože než budu stát v pět ráno zase na rozcvičce, budu spát zbylé tři a půl hodiny v kuse.

„Ve Vyškově vás nečeká nic hezkého. Budete vystaveni maximálnímu využití svých fyzických i psychických sil,“ promlouval ke mně vážně loni v říjnu jeden z rotmistřů Krajského vojenského velitelství v Hradci Králové, když jsme spolu sepisovali vstupní „papíry“. Upřímně jsem se tomu smála. Sportuju celý život, určitě to nemůže být tak děsivé.

„Od rána do večera budete běhat a k tomu do vás budou pořád hustit nějakou teorií. A po čtrnácti dnech si sáhnete na to, co to je armáda,“ pokračuje s viditelným nadšením a trochou škodolibosti. „Takovej pěknéj pionýrskéj tábor,“ přechází do neformální roviny.

Abych se do Vyškova dostala, musím kromě formalit a vyplnění armádních dotazníků projít lékařskou prohlídkou. Dokládá se rentgen hrudních orgánů či výpis ze zdravotní dokumentace, u žen gynekologické vyšetření. Pokud bych byla v péči specialisty, bylo by nutné i jeho vyjádření.

O měsíc později se všemi „lejstry“ sedím v čekárně královéhradeckých Žižkových kasáren. Kromě brýlí mě nic neomezuje, ač ošálit lékaře nejspíš trochu jde. „Jestli vám před patnácti lety něco bylo, zbytečně to tady neříkejte,“ rozdává mi ochotně rady místní personál.

Projdu bez potíží. Nemusím ani na psychologické testy, ty byly předloni zrušeny. „Musí se odevzdat dotazník, absolvovat zdravotní prohlídka. To jsou indikátory, díky nimž můžeme eliminovat krajnosti. Nechtěli jsme lidem vstup do záloh komplikovat,“ vysvětluje mi později Josef Bečvář.

Na místa specialistů, jako jsou výsadkáři, průzkumníci či Hradní stráž, testy zůstávají.

Kdo to chce vzdát?

Královéhradecký rotmistr se mi připomíná přesně na den o půl roku později.

„Tak co? Kdo to chce vzdát, protože to nedává?“ ptá se jednoho brzkého rána v druhém týdnu nastoupené čtyři instruktor. „Nějaké zranění? Ne puchýřek nebo bolavý kolínko, myslím zranění,“ pokračuje. Mlčíme. Ač skoro všechny něco bolí, oficiálně nikoho nebolí nic.

První týden jsme trávili převážně v učebně, snažili se tam neusnout, pochodovali a běhali jen v areálu kasáren. Druhý týden přituhlo. Ranní tělocvik v 5.15 se stává absolutním pravidlem, batohy jsou těžší, víc se běhá odkudkoli kamkoli s větší zátěží, stále častěji stojíme desítky minut na buzeráku na přímém slunci v pozoru a jsme zkoušeni z teorie. Přibyl dril na střelnici.

„Mám sedřené lokty a mám modřiny, ale konečně děláme to, proč jsem tady. Původně jsem byl zklamaný a chtěl už první týden domů,“ hlásí nadšeně tou dobou usměvavý mladík. Právě se namaskoval, v ruce si hlídá samopal a na kraji lesíka vojenského újezdu čeká na výuku pohybu po bojišti. Tedy plazení po břiše, na boku a na zádech a pohyb přískoky vpřed. Nad hlavou nám přitom stojí instruktoři a popohánějí linii dopředu. „Nebudete se tady pohybovat jako tukani, jasný? Dělejte!“ komentují posléze naše snažení.

Pořádně si zastřílet

V ústroji vzoru 95 a v kanadách se po louce poseté kameny prohání rozmanitá skupina lidí. Potkáte právníka, bankovního poradce, úředníka krajského úřadu, strojvedoucího, skladníka, záchranáře i studenta. Všechno od dvaceti asi do padesáti let ze všech koutů země. A jejich motivace je stejně pestrá jako skladba jejich povolání. „Polovina z nás je tady podle mě proto, že si chceme pořádně zastřílet,“ hlásí spontánně jeden můj kolega „ve zbraní“, zatímco v učebně už asi popáté dobrovolně a dost hbitě rozkládá a skládá útočnou pušku. Z jeho až dětsky chlapeckého nadšení to skoro vypadá, jako kdyby skládal lego. Můj bren (útočná puška, pozn. red.) mezitím po druhé sborce a rozborce leží na lavici, vztah ke zbraním zatím hledám dosti komplikovaně.

„Já mám zbroják. Dělal jsem si ho kvůli svému pocitu bezpečí i svojí rodiny. Ale už rok jsem na tu zbraň nesáhl,“ popisuje další kurzista. A svěřuje se, že kvůli studiu nebyl na vojně a cítí v sobě určitý deficit. „Teď už jsem si mnohem jistější,“ dodává.

Motivace ostatních je různorodá. Od touhy dostat se k Hradní stráži až po čirý zájem o vojenství. „V civilu si zastřílíš maximálně po jedné ráně, ale tady si vykropíš celou dávku,“ rýpne do mě hlavní pušky přibližně stejně starý týpek, jako jsem já, který svoji náklonnost ke zbraním demonstruje celé tři týdny často a rád. Často tím štvě instruktory, většinou vojáky se zkušenostmi z misí na Balkáně, z Iráku či Afghánistánu. Jestli tito muži na něčem kromě vojenské kázně bazírují, je to střelecká bezpečnost. „Nikdy na nikoho nebudeš mířit a nebudeš mít prst na spoušti, když nechceš vystřelit. Chápeš to?“ řvou na nás i několikrát denně, většinou oprávněně. Kdo to nechápal, zažil něco z oné pověstné armádní buzerace.

Pokračování na protější straně

Pokračování z protější strany

Když k samopalu, pušce a pistoli přibyl později ještě kulomet a pancéřovka, začala jsem cítit silnou frustraci. „Jste první kurz, který tohle probírá. Neptejte se mě proč. Ale chápu, že jste zmatení,“ odpovídá mi při posledním drilu den před ostrými střelbami instruktor na dotaz, proč a kdo tohle vymyslel. Uvědomuju si totiž, že sice umím manipulovat hned s pěti zbraněmi, ale ani s jednou pořádně. „Úprava vznikla na základě požadavků velitelů jednotek AZ a zkušeností z praxe,“ vysvětluje armádní mluvčí Vlastimila Cyprisová.

Do akce

Další dny jsou skoro jako přes kopírák, začínají splývat. Běžecská rozcvička v pět ráno, vyzvednutí zbraní, drilování manipulace se zbraní, učebna, někde mezi tím běh, návrat na rotu a večerní samostudium v kasárnách. I v pokojích, ač skromně zařízených třemi samostatnými postelemi, nočními stolky a jedním stolem se židlemi, ale čistých a zrekonstruovaných, musíme sedět do večerky v předepsané „ústrojí“. Tedy v maskáčích a zeleném vojenském tričku s krátkým rukávem, většinou lze i vyzout kanady, jindy je povoleno sportovní armádní oblečení. A ráno v 6.10 řádně upraveni ve vojenském stejnokroji stojíme ve tvaru před budovou. Velitel pokoje (já), vybraný metodou „kdo je na dveřích napsaný jako první“, čeká na kontrolu instruktora. A další den znova.

Ale konečně po hodinách strávených topografií, taktikou nebo zdravotnědostáváme to, pro co si sem většina přišla. Akci.

„Zbraň do ponosu a jdeme. Ale dělejte a netrhejte tvar!“ slyším zase instruktora. Tenhle dvaadesátiletý rotmistr je nezmar. Nikdy si nestěžuje a vždycky běží s námi. Je to muž, který se mi už druhý den po příjezdu vryl do paměti větou, kterou nám sděloval, že s ním se rozhodně nezastavíme. „Se mnou když stojíte, běžíte. A když ležíte, makáte s lopatou,“ pravil.

Měl pravdu, až na pár výjimek, kdy nás ostatní nechali cestou na „íčko“ (I-1, označení budovy, ve které jsme bydleli) běhat a klikovat proto, že nedržíme tvar a kecáme, to byl právě on, kdo byl vždycky u toho, když se posouvaly naše fyzické i psychické možnosti. Ať už jsme běželi, nebo nesli na nosítkách „raněné“.

Teď už jsme zase asi patnáct hodin v terénu a z blíže neurčeného místa vojenského prostoru se máme vrátit do kasáren. Dodnes nevím, jak daleko to bylo. Možná pět, sedm... možná méně kilometrů.

„Jak je to daleko?“ ptáme se.

„Když vám to řeknu, zhroutíte se. Je to daleko,“ odpoví instruktor a my se dle regulí snažíme dva kroky za ním držet tvar a nezpomalovat. Na zádech velkou polní, na rameni samopal. Neumím říct, kolik to všechno mohlo dohromady vážit, ale kdesi v mlze jsem zaslechla, že „asi dvanáct nebo patnáct kilo“.

„Neodmlouvejte a nasedněte. Zdraví máte jen jedno a já nemám zájem na tom, abyste si ho tady nalomila,“ cpe mě instruktor do dveří tatro, když kvůli zdravotním potížím chci do kasáren dojít.

Tím pro mě první tři týdny výcviku končí. K dalším třem nastupuji začátkem září. To nás čeká výcvik s pancéřovkou. Výcvik s kulometem. Taktika přežití. Komplexní polní výcvik. A ženijní příprava. Topografický výcvik v terénu. Obsluha vysílačky. A drilování střelecké přípravy. Pro civilistu je toho až dost.

Fakta Fyzické limity: máte na to? Součástí vstupního „tělocviku“ je pro ženy běh na dvanáct minut a sedm lehy po dobu jedné minuty. Muži mají limity tvrdší, neboť dělají navíc ještě třicet vteřin kliky. Na techniku provedení se obzvláště hledí, instruktor si ke cvičícímu lehne, položí ruku na zem pod jeho hrudník a počítaný je jenom takový klik, kdy se hrudník dotkne instruktorovy paže. Žádné prohýbání v zádech není povoleno. Muži do 30 let musejí za dvanáct minut uběhnout alespoň 2 600 metrů, na výtečnou tři kilometry, provést minimálně 42 sedů lehů a 22 kliků, chtějí-li mít výtečnou, je třeba 52 sedů lehů a 32 kliků. Ten nejlepší z nás, přezdívaný Šebrle, zaběhl tři kilometry a sto metrů a udělal 55 sedů lehů a 33 kliků. Já jsem v kategorii žen ve věku 36–40 let splnila na výtečnou. Uběhla jsem 2 200 metrů a udělala 37 sedů lehů. Minimum bylo 1 800 metrů a 23 sedů lehů. Pro představu, ženy do 25 let musejí na výtečnou uběhnout 2 550 metrů a nejméně 2 100 metrů. Sedů lehů je třeba zvládnout aspoň 35, ideálně 45. Ač se právě této disciplíny zprvu většina kurzistů obávala a patnáct mužů nakonec kvůli klikům nevyhovělo, má toto vstupní přezkoušení spíše informativní charakter. Ve výcviku lze pokračovat dál, na konci kurzu totiž dostáváte druhou šanci. A poslední – tělocvik tvoří spolu se závěrečnou teoretickou a praktickou zkouškou podmínku úspěšného zakončení. Voják nemyslí, voják si pamatuje a plní úkoly!

Na vojně se neprosí ani neděkuje!

Voják má nárok na čtyři hodiny spánku denně.

Fakta K čemu je Aktivní záloha Armády ČR

V Aktivní záloze AČR, jež začala vznikat v roce 1999, slouží k 1. dubnu letošního roku 2 444 lidí, z toho 188 žen. To je skoro o 180 dobrovolníků víc, než bylo k dispozici ještě počátkem ledna. Původně chtěla armáda podle slov své mluvčí Vlastimily Cyprisové dosáhnout na hranici 2 400 záložníků do konce prosince, ale

Proč do nich psala brněnská profesorka, jež se specializuje na podnikové finance a určování hodnoty firem? „Nevěděla jsem, že jsou to takové časopisy. Nekontrolovali jsme to, je to naše chyba. Zatím mi to nikdo nevyčetl,“ řekla LN prorektorka Režňáková. Ke starším publikacím (2013) říká, že se tehdy o tématu predátorů v Česku moc nevědělo a seznamy se rozšiřovaly až dodatečně. Karas s Režňákovou nejsou jediní, komu se to stalo; do obou časopisů psalo až příliš mnoho expertů z Česka...

„Byla to nabídka po konferenci, že nám mohou článek, který upravíme dle jejich požadavků, opublikovat v časopise, jenž je evidován v odborné databázi Scopus. Procházelo to recenzním řízením, dostali jsme i posudky, relativně náročné, takže nás ani nenapadlo, že by mohlo jít o neetické chování,“ vysvětluje Režňáková.

Nabídku dostala na konferenci organizované jedním z uvedených vydavatelů. Před pár měsíci musela své příspěvky do predátorských časopisů vysvětlovat i Alice Tejkalová, nová děkanka **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Také ona se bránila dobovou neznalostí jejich rizik.

O stažení publikace, o retrahování, Režňáková neuvažuje. Kolik peněz dostala za texty od státu? „Nejsou to tak významné články, takže nemyslím, že to byla nějaká horentní částka, ale přepočít nemám,“ doplňuje dáma nominovaná před pár lety na Cenu Milady Paulové pro ženy ve vědě.

Svého přešlapu lituje. „Velkou prevencí dnes dělá naše knihovna, pořádá semináře. Ale občas se ještě stane, že někdo na to naletí. Nabídky dostáváme pravidelně... Zejména mladší kolegové jsou rádi, když dostanou nabídku k publikování,“ říká prorektorka.

Vedení VUT její články z let 2013 a 2014 hájí: prošly recenzemi a časopis byl ve Scopusu, jenž by měl být zárukou jisté kvality, indexován až do předloňska. Jak ale ukázala analýza ekonomů z ústavu CERGE-EI, i do této databáze pronikly obskurní žurnály.

Režňákové studie z roku 2016 nepřinesla škole žádné peníze, předchozí tři vydělaly univerzitě částku v desítkách tisíc korun ročně. „Je sice možné, že se tyto články dostaly do ne zcela renomovaných titulů, nicméně to neubírá na kvalitě textů samotných,“ říká mluvčí VUT Radana Kolčarová.

„Profesorka Režňáková publikovala 51 článků v odborných časopisech a sto dalších článků v konferenčních sbornících, tudíž šlo zřejmě o mimořádnou událost a také o důsledek nízké informovanosti o tomto typu médií v tehdejší době,“ tvrdí mluvčí.

Mária Režňáková * Nynější členka nejvyššího vedení Vysokého učení technického v Brně, prorektorka pro akademické záležitosti. * Vystudovala Vysokou školu ekonomickou v Bratislavě. * Od roku 1996 působí na Fakultě podnikatelské VUT. * Dnes je profesorkou v tamním ústavu financí. Zabývá se řízením firem a podnikovými financemi. * Je místopředsedkyní kontrolní rady Grantové agentury ČR. * Dle zjištění LN publikovala mezi lety 2013 až 2016 nejméně čtyři studie v časopisech podezřelých z predátorství: otištění čehokoliv za peníze. Vydavatelství NAUN a WSEAS, jimž oba žurnály patří, organizují též nákladné „vědecké“ konference v Řecku, na Kypru či v Itálii, kam jezdí i Češi.

Foto autor| ILUSTRACE RICHARD CORTÉS

»Haluzový« film Sexmise

3.5.2018 Haló noviny str. 11 Ženy a společnost

Ludvík DIVIŠ

MÝM POHLEDEM

Brněnské kino Art je pendantem k pražskému Ponrepu. Dávají v něm filmy kultovní, filmy pro náročného diváka, medailony slavných režisérů

a tak dál. Poslední dobou je jejich původní dům na Cihlářské ulici, v němž sídlí, v opravě (prý docela nadlouho), a tak se musí vrátit hned sem, hned tam. Aktivity dramaturgie kina Arta to ale zas tolik neutlumilo. Před časem pořádalo spolu s dalšími sesterskými kiny (včetně pražského Ponrepa) sci-fifestival FUTURE GATE a o tom bude dále řeč.

Na polský film Sexmise z roku 1983 se většina naší generace pamatuje. Čekávaly se dlouhé fronty na lístky, ta psina pak ale stála za to. V době vzniku mířil skrytý satirický osten tvůrců mimo jiné na poměry v pozdních normalizačních režimech (např. symbolika uzavřeného dolu pro svět za železnou oponou), smíchy se ale publikum válelo i na podobném festivalu, jako byl ten současný, ještě před deseti lety. Ten nápad má evidentně v sobě mnoho nadčasového a taky je to právem nejúspěšnější polský film všech dob. Nechtěl jsem si rozhodně,

kromě špetky nezbytné nostalgie, nechat ujít reakce mládeže z generace »smartphone«, i jsem si udělal čas a vyrazil zas jednou do kina.

Pamětníků premiérových dob nás bylo v sále mimochodem poskrovnu, ale skvěle se bavilo i mladé publikum dnešní, Slováci sedící vedle mě to nazvali »haluzovým filmom«, což je u nich docela velká pocta. Užívala si to dokonce i španělsko-portugalská sekce - film byl v českém dabingu a anglickými titulky.

Jaké však bylo moje překvapení, když konferenciér oznámil, že po filmu vystoupí někdo z genderových studií na **fakultě sociálních věd** a okomentuje film ze svého pohledu. Nebo uvede na pravou míru, aby mladá generace náhodou nezabloudila v bažinách sexismu?

Zvědavost mi nedala a zůstal jsem i na diskusi po filmu. Nejdřív jsem si říkal, že se možná jedná o bonusový humoristický skeč. Na pódium vystoupila obrýlená slečna a začala, že sice chápe, že se ve své době jednalo o kritiku autoritářského režimu, ale... Ten film jí vlastně jako komedie vůbec nepřipadá. Ženy jsou v něm podle jejího názoru zobrazovány jako sexuální objekty, skoro ze všeho že prý číší strach ze ztráty mužské dominance, a na konci, ó hrůzo, všechno zase ovládnou ty »pindíky«. Docela jako v současném nacionálně-katolickém Polsku – ostatně tam se utlačování žen opět dostává na pořad dne.

Chvilí jsem si myslel, že mám vlčí mlhu (nebo post-hibernační halucinace), pak mi ale začalo docházet, že je to míněno vážně. A že tedy ten »inkviziční proces« s básničkou »Maminka« z minulého roku asi nebyl ojedinělým úletem, ale spíš varováním. alší Savonarolové na obzoru (Girolamo Savonarola byl italský fanatický kazatel – pozn. red.). Chudák Jiří Žáček. Jak teď chápu ty rozhořčené reakce na jeho obranu a jak s ním soucítím! Do konce debaty jsem raději ani nezůstal. Maminečko! Dejte mi raději skafandr!

Dostat se na vysokou školu je nyní nejllehčí v historii. Pokračovat může každý maturant

3.5.2018 Benešovský deník str. 04 Česko
ALEŠ VOJÍŘ KATEŘINA PERKNEROVÁ

Nejtěžší je zvládnout přijímačky na umělecké a lékařské obory.

Pro maturanty je to navýsost dobrá zpráva: pokračovat ve studiu po „zkoušce z dospělosti“ je v současnosti nejjednodušší v historii. Z oficiálních čísel ministerstva školství vyplývá, že počet studentů zapsaných do prezenční formy studia (52 223) ve stávajícím školním roce byl prakticky totožný s počtem maturantů (52 455). Připočítají-li se i kombinované, tedy „dálkové“ obory, začalo studovat dokonce 69 911 lidí.

Obdobná čísla se dají předpokládat i pro školní rok 2018/2019.

Čistě matematicky se tedy má šanci dostat na vysokou školu každý maturant (a třetina si může přibrat ještě druhý obor).

DOHNALI JSME SVĚT

Při interpretaci ministerských čísel je samozřejmě nutné vzít v potaz fakt, že na vysokou školu se hlásí i starší uchazeči, nejen aktuální maturanti. Devatenáctiletí loni činili polovinu zapsaných k prezenčnímu studiu, dvacetiletí pak čtvrtinu. Zbývající čtvrtina zbývala na ještě starší „prváky“.

Na tezi, že dostat se nyní na vysokou školu je nejjednodušší v historii, to ale nic nemění. Dokládají to i data OECD, která sleduje takzvanou čistou míru vstupu do terciárního vzdělávání.

Zatímco v roce 1993 činila v čerstvě osamostatněné České republice 19 procent, v roce 2015 (poslední dostupná data) již 66 procent. Což je i průměr všech členských států OECD.

JE TO DOBŘE, ČI ŠPATNĚ?

Je takový stav žádoucí?

„Jednoduchá odpověď by zněla, že není,“ říká ministr školství Robert Plaga (za ANO). „Vracet se k myšlence výběrových univerzit pro deset dvanáct procent populace nemá smysl, ale pokud nám 65 procent věkové kohorty devatenáctiletých vstupuje na vysoké školy, odporuje to Gaussově křivce a není to žádoucí ani vzhledem k uplatnění studentů.“

Jak ale podotýká například zakladatel společnosti Scio Ondřej Šteffl, každý semestr studia na vysoké škole má pro mladé lidi smysl, rozšiřuje to jejich obzory.

„Jakkoli můžeme kritizovat celkový pokles průměrné úrovně vysokoškolského studenta i pokles hodnoty diplomu, je nepochybné, že průměrná vzdělanost národa se zvyšuje,“ říká Šteffl.

„Ti, co by dřív chodívali do fabriky již od sedmnácti let, nyní tráví další roky v prostředí vysoké školy, která už svým hodnotovým rámcem nastavuje jiné priority.“

Kam je nejtěžší a nejllehčí se dostat

školní rok 2017/2018) Počet Úspěšnost

přijatých uchazečů

AMU (Divadelní fakulta) 73 15 %

UMPRUM 60 15 %

AMU (Filmová a televizní fakulta) 67 16 %

AVU 33 17 %

UK (Lékařská fakulta v Plzni) 256 17 %

UK (2. lékařská fakulta) 268 18 %

JAMU (Divadelní fakulta) 62 19 %

UPOL (Lékařská fakulta) 266 19 %

UK (3. lékařská fakulta) 414 20 %

VUT (Fakulta výtvarných umění) 52 23 %

UK (Právnická fakulta) 667 26 %

Univerzita Tomáše Bati (F. multimed. kom.) 199 26 %

Ostravská univerzita (Lékařská fakulta) 411 26 %

Masarykova univerzita (Lékařská fakulta) 802 29 %

Veterinární a farmac. uni. (F. veterinár. lékařství) 123 31 %

UK (Filozofická fakulta) 931 31 %

UK (Lékařská fakulta v Hradci Králové) 373 31 %

UK (1. lékařská fakulta) 1022 32 %

Masarykova uni. (Fakulta sociálních studií) 785 33 %

Ostravská univerzita (Fakulta sociálních studií) 150 34 %

Ostravská univerzita (Pedagogická fakulta) 658 34 %

UK (Fakulta tělesné výchovy a sportu) 494 35 %

AMU (Hudební a taneční fakulta) 83 35 %

UPOL (Fakulta zdravotnických věd) 295 35 %

UPOL (Právnická fakulta) 547 37 %

UK (**Fakulta sociálních věd**) 910 37 %

UPOL (Filozofická fakulta) 1166 39 %

Vysoká škola regionálního rozvoje 7 39 %

Masarykova univerzita (Právnická fakulta) 941 40 %

UK (Pedagogická fakulta) 1308 41 %

Mendelova univerzita (Lesnická a dřevařská f.) 394 98 %

Vysoká škola polytechnická Jihlava 1516 98 %

Mendelova univerzita (Provozně ekonomická f.) 987 98 %

Vysoká škola kreativní komunikace 204 99 %

Vysoká škola technická a ekonomická 1547 99 %

ČZU (Technická fakulta) 624 99 %

Metropolitní univerzita Praha 593 99 %

Vysoká škola podnikání a práva 459 99 %

newTOn college 449 99 %

Vysoká škola zdravotnická 302 99 %

Vysoká škola Karla angličtina 242 100 %

VŠRR - Bankovní institut - AMBIS 1035 100 %

Technická univerzita v Liberci (Fakulta strojní) 397 100 %

Technická univerzita v Liberci (Fakulta textilní) 265 100 %

Univerzita Pardubice (F. chem.-technologická) 638 100 %

Vysoká škola hotelová v Praze 8 241 100 %

University of new York in Prague 15 100 %

Vysoká škola evropských a regionálních studií 165 100 %

VŠ tělesné výchovy a sportu PALeSTRA 234 100 %

Vysoká škola logistiky 162 100 %

Soukromá vysoká škola ekonomických studií 34 100 %
Univerzita Jana Amose Komenského 528 100 %
Anglo-americká vysoká škola 28 100 %
Soukromá vysoká škola ekonomická Znojmo 138 100 %
ceVRO institut 144 100 %
Unicorn college 163 100 %
Vysoká škola obchodní a hotelová 62 100 %
Vysoká škola ŠKODA AUTO 323 100 %
Vysoká škola finanční a správní 710 100 %
Vysoká škola ekonomie a managementu 346 100 %

Rozhovory s ministrem Plagou i Ondřejem Štefflem čtěte na data.denik.cz

213 317 přihlášek k prezenční i kombinované formě studia podalo ve školním roce 2017/2018

97 998 zájemců o studium na VŠ

74 623 studentů bylo přijato

69 911 studentů se ke studiu skutečně zapsalo

82 % činila průměrná úspěšnost uchazečů, tedy poměr přijatých k těm, kteří se dostavili k přijímačkám

Foto popis| Počty přijatých na VŠ podle studijních programů (1999/2000 až 2017/2018) (v závorce procento připadající na jednotlivé obory)

Foto popis| Kolik studentů se zapsalo ke studiu VŠ v porovnání k počtu maturantů (1999/2000 až 2017/2018, v %)

Region| Střední Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 10 titulech:

Berounský deník (*Česko, str. 04*), Boleslavský deník (*Česko, str. 04*), Kladenský deník (*Česko, str. 04*), Kolínský deník (*Česko, str. 04*), Kutnohorský deník (*Česko, str. 04*), Mělnický deník (*Česko, str. 04*), Nymburský deník (*Česko, str. 04*), Pražský deník (*Česko, str. 04*), Příbramský deník (*Česko, str. 04*), Rakovnický deník (*Česko, str. 04*)

Dostat se na vysokou školu je nyní nejlehčí v historii. Pokračovat může každý maturant

3.5.2018 Prostějovský deník str. 04 Česko/Téma
ALEŠ VOJÍŘ KATEŘINA PERKNEROVÁ

Nejtěžší je zvládnout přijímačky na umělecké a lékařské obory

Pro maturanty je to navýsost dobrá zpráva: pokračovat ve studiu po „zkoušce z dospělosti“ je v současnosti nejjednodušší v historii. Z oficiálních čísel ministerstva školství vyplývá, že počet studentů zapsaných do prezenční formy studia (52 223) ve stávajícím školním roce byl prakticky totožný s počtem maturantů (52 455). Připočítají-li se i kombinované, tedy „dálkové“ obory, začalo studovat dokonce 69 911 lidí.

Obdobná čísla se dají předpokládat i pro školní rok 2018/2019.

Čistě matematicky se tedy má šanci dostat na vysokou školu každý maturant (a třetina si může přibrat ještě druhý obor).

DOHNALI JSME SVĚT

Při interpretaci ministerských čísel je samozřejmě nutné vzít v potaz fakt, že na vysokou školu se hlásí i starší uchazeči, nejen aktuální maturanti. Devatenáctiletí loni činili polovinu zapsaných k prezenčnímu studiu, dvacetiletí pak čtvrtinu. Zbývající čtvrtina zbývala na ještě starší „prváky“.

Na tezi, že dostat se nyní na vysokou školu je nejjednodušší v historii, to ale nic nemění. Dokládají to i data OECD, která sleduje takzvanou čistou míru vstupu do terciárního vzdělávání.

Zatímco v roce 1993 činila v čerstvě osamostatněné České republice 19 procent, v roce 2015 (poslední dostupná data) již 66 procent. Což je i průměr všech členských států OECD.

JE TO DOBŘE, ČI ŠPATNĚ?

Je takový stav žádoucí?

„Jednoduchá odpověď by zněla, že není,“ říká ministr školství Robert Plaga (za ANO). „Vracet se k myšlence výběrových univerzit pro deset dvanáct procent populace nemá smysl, ale pokud nám 65 procent věkové kohorty devatenáctiletých vstupuje na vysoké školy, odporuje to Gaussově křivce a není to žádoucí ani vzhledem k uplatnění studentů.“

Jak ale podotýká například zakladatel společnosti Scio Ondřej Šteffl, každý semestr studia na vysoké škole má pro mladé lidi smysl, rozšiřuje to jejich obzory.

„Jakkoli můžeme kritizovat celkový pokles průměrné úrovně vysokoškolského studenta i pokles hodnoty diplomu, je nepochybné, že průměrná vzdělanost národa se zvyšuje,“ říká Šteffl.

„Ti, co by dřív chodili do fabriky již od sedmnácti let, nyní tráví další roky v prostředí vysoké školy, která už svým hodnotovým rámcem nastavuje jiné priority.“

Rozhovory s ministrem Plagou i Ondřejem Štefflem čtěte na data.denik.cz

cesta za titulem

Kolik studentů se zapsalo ke studiu VŠ
v porovnání k počtu maturantů (1999/2000 až 2017/2018, v %)

Kam je nejtěžší a nejlehčí se dostat

(školní rok 2017/2018) Počet Úspěšnost
přijatých uchazečů

AMU (Divadelní fakulta) 73 15 %

UMPRUM 60 15 %

AMU (Filmová a televizní fakulta) 67 16 %

AVU 33 17 %

UK (Lékařská fakulta v Plzni) 256 17 %

UK (2. lékařská fakulta) 268 18 %

JAMU (Divadelní fakulta) 62 19 %

UPOL (Lékařská fakulta) 266 19 %

UK (3. lékařská fakulta) 414 20 %

VUT (Fakulta výtvarných umění) 52 23 %

UK (Právnická fakulta) 667 26 %

Univerzita Tomáše Bati (F. multimed. kom.) 199 26 %

Ostravská univerzita (Lékařská fakulta) 411 26 %

Masarykova univerzita (Lékařská fakulta) 802 29 %

Veterinární a farmac. uni. (F. veterinár. lékařství) 123 31 %

UK (Filozofická fakulta) 931 31 %

UK (Lékařská fakulta v Hradci Králové) 373 31 %

UK (1. lékařská fakulta) 1022 32 %

Masarykova uni. (Fakulta sociálních studií) 785 33 %

Ostravská univerzita (Fakulta sociálních studií) 150 34 %

Ostravská univerzita (Pedagogická fakulta) 658 34 %

UK (Fakulta tělesné výchovy a sportu) 494 35 %

AMU (Hudební a taneční fakulta) 83 35 %

UPOL (Fakulta zdravotnických věd) 295 35 %

UPOL (Právnická fakulta) 547 37 %

UK (**Fakulta sociálních věd**) 910 37 %

UPOL (Filozofická fakulta) 1166 39 %

Vysoká škola regionálního rozvoje 7 39 %

Masarykova univerzita (Právnická fakulta) 941 40 %

UK (Pedagogická fakulta) 1308 41 %
Proklikejte si všechny fakulty
všech vysokých škol na
data.denik.cz

Mendelova univerzita (Lesnická a dřevařská f.) 394 98 %
Vysoká škola polytechnická Jihlava 1516 98 %
Mendelova univerzita (Provozně ekonomická f.) 987 98 %
Vysoká škola kreativní komunikace 204 99 %
Vysoká škola technická a ekonomická 1547 99 %
ČZU (Technická fakulta) 624 99 %
Metropolitní univerzita Praha 593 99 %
Vysoká škola podnikání a práva 459 99 %
newTOn college 449 99 %
Vysoká škola zdravotnická 302 99 %
Vysoká škola Karla engliše 242 100 %
VŠRR - Bankovní institut - AMBIS 1035 100 %
Technická univerzita v Liberci (Fakulta strojní) 397 100 %
Technická univerzita v Liberci (Fakulta textilní) 265 100 %
Univerzita Pardubice (F. chem.-technologická) 638 100 %
Vysoká škola hotelová v Praze 8 241 100 %
University of new York in Prague 15 100 %
Vysoká škola evropských a regionálních studií 165 100 %
VŠ tělesné výchovy a sportu PALeSTRA 234 100 %
Vysoká škola logistiky 162 100 %
Soukromá vysoká škola ekonomických studií 34 100 %
Univerzita Jana Amose Komenského 528 100 %
Anglo-americká vysoká škola 28 100 %
Soukromá vysoká škola ekonomická Znojmo 138 100 %
ceVRO institut 144 100 %
Unicorn college 163 100 %
Vysoká škola obchodní a hotelová 62 100 %
Vysoká škola ŠKODA AUTO 323 100 %
Vysoká škola finanční a správní 710 100 %
Vysoká škola ekonomie a managementu 346 100 %

Foto autor| ZDROJ: MŠMT, ÚIV, OecD
Region| Střední Morava

Stejná zpráva vyšla také v dalších 7 titulech:

Kroměřížský deník (*Česko/Téma*, str. 04), Olomoucký deník (*Česko/Téma*, str. 04), Přerovský a hranický deník (*Česko/Téma*, str. 04), Slovácký deník (*Česko/Téma*, str. 04), Šumperský a jesenický deník (*Česko/Téma*, str. 04), Valašský deník (*Česko/Téma*, str. 04), Zlínský deník (*Česko/Téma*, str. 04)

Dostat se na vysokou školu je nyní nejllehčí v historii. Pokračovat může každý maturant

3.5.2018 Pardubický deník str. 04 Česko - Téma
ALEŠ VOJÍŘ KATEŘINA PERKNEROVÁ

Nejtěžší je zvládnout přijímačky na umělecké a lékařské obory.

Pro maturanty je to navýsost dobrá zpráva: pokračovat ve studiu po „zkoušce z dospělosti“ je v současnosti nejjednodušší v historii. Z oficiálních čísel ministerstva školství vyplývá, že počet studentů zapsaných do prezenční formy studia (52 223) ve stávajícím školním roce byl prakticky totožný s počtem maturantů (52 455). Připočítají-li se i kombinované, tedy „dálkové“ obory, začalo studovat dokonce 69 911 lidí.

Obdobná čísla se dají předpokládat i pro školní rok 2018/2019.

Čistě matematicky se tedy má šanci dostat na vysokou školu každý maturant (a třetina si může přibrat ještě druhý obor).

DOHNALI JSME SVĚT

Při interpretaci ministerských čísel je samozřejmě nutné vzít v potaz fakt, že na vysokou školu se hlásí i starší uchazeči, nejen aktuální maturanti. Devatenáctiletí loni činili polovinu zapsaných k prezenčnímu studiu, dvacetiletí pak čtvrtinu. Zbývající čtvrtina zbývala na ještě starší „prváky“.

Na tezi, že dostat se nyní na vysokou školu je nejjednodušší v historii, to ale nic nemění. Dokládají to i data OECD, která sleduje takzvanou čistou míru vstupu do terciárního vzdělávání.

Zatímco v roce 1993 činila v čerstvě osamostatněné České republice 19 procent, v roce 2015 (poslední dostupná data) již 66 procent. Což je i průměr všech členských států OECD.

JE TO DOBŘE, ČI ŠPATNĚ?

Je takový stav žádoucí?

„Jednoduchá odpověď by zněla, že není,“ říká ministr školství Robert Plaga (za ANO). „Vracet se k myšlence výběrových univerzit pro deset dvanáct procent populace nemá smysl, ale pokud nám 65 procent věkové kohorty devatenáctiletých vstupuje na vysoké školy, odporuje to Gaussově křivce a není to žádoucí ani vzhledem k uplatnění studentů.“

Jak ale podotýká například zakladatel společnosti Scio Ondřej Šteffl, každý semestr studia na vysoké škole má pro mladé lidi smysl, rozšiřuje to jejich obzory.

„Jakkoli můžeme kritizovat celkový pokles průměrné úrovně vysokoškolského studenta i pokles hodnoty diplomu, je nepochybné, že průměrná vzdělanost národa se zvyšuje,“ říká Šteffl.

„Ti, co by dřív chodili do fabriky již od sedmnácti let, nyní tráví další roky v prostředí vysoké školy, která už svým hodnotovým rámcem nastavuje jiné priority.“

Rozhovory s ministrem Plagou i Ondřejem Štefflem čtěte na data.denik.cz

Kam je nejtěžší a nejlhčí se dostat

(školní rok 2017/2018) Počet Úspěšnost

přijatých uchazečů

AMU (Divadelní fakulta) 73 15 %

UMPRUM 60 15 %

AMU (Filmová a televizní fakulta) 67 16 %

AVU 33 17 %

UK (Lékařská fakulta v Plzni) 256 17 %

UK (2. lékařská fakulta) 268 18 %

JAMU (Divadelní fakulta) 62 19 %

UPOL (Lékařská fakulta) 266 19 %

UK (3. lékařská fakulta) 414 20 %

VUT (Fakulta výtvarných umění) 52 23 %

UK (Právnická fakulta) 667 26 %

Univerzita Tomáše Bati (F. multimed. kom.) 199 26 %

Ostravská univerzita (Lékařská fakulta) 411 26 %

Masarykova univerzita (Lékařská fakulta) 802 29 %

Veterinární a farmac. uni. (F. veterinár. lékařství) 123 31 %

UK (Filozofická fakulta) 931 31 %

UK (Lékařská fakulta v Hradci Králové) 373 31 %

UK (1. lékařská fakulta) 1022 32 %

Masarykova uni. (Fakulta sociálních studií) 785 33 %

Ostravská univerzita (Fakulta sociálních studií) 150 34 %

Ostravská univerzita (Pedagogická fakulta) 658 34 %

UK (Fakulta tělesné výchovy a sportu) 494 35 %

AMU (Hudební a taneční fakulta) 83 35 %

UPOL (Fakulta zdravotnických věd) 295 35 %

UPOL (Právnická fakulta) 547 37 %

UK (**Fakulta sociálních věd**) 910 37 %

UPOL (Filozofická fakulta) 1166 39 %
Vysoká škola regionálního rozvoje 7 39 %
Masarykova univerzita (Právnická fakulta) 941 40 %
UK (Pedagogická fakulta) 1308 41 %
Proklikejte si všechny fakulty
všech vysokých škol na
data.denik.cz

Mendelova univerzita (Lesnická a dřevařská f.) 394 98 %
Vysoká škola polytechnická Jihlava 1516 98 %
Mendelova univerzita (Provozně ekonomická f.) 987 98 %
Vysoká škola kreativní komunikace 204 99 %
Vysoká škola technická a ekonomická 1547 99 %
ČZU (Technická fakulta) 624 99 %
Metropolitní univerzita Praha 593 99 %
Vysoká škola podnikání a práva 459 99 %
newTOn college 449 99 %
Vysoká škola zdravotnická 302 99 %
Vysoká škola Karla engliše 242 100 %
VŠRR - Bankovní institut - AMBIS 1035 100 %
Technická univerzita v Liberci (Fakulta strojní) 397 100 %
Technická univerzita v Liberci (Fakulta textilní) 265 100 %
Univerzita Pardubice (F. chem.-technologická) 638 100 %
Vysoká škola hotelová v Praze 8 241 100 %
University of new York in Prague 15 100 %
Vysoká škola evropských a regionálních studií 165 100 %
VŠ tělesné výchovy a sportu PALeSTRA 234 100 %
Vysoká škola logistiky 162 100 %
Soukromá vysoká škola ekonomických studií 34 100 %
Univerzita Jana Amose Komenského 528 100 %
Anglo-americká vysoká škola 28 100 %
Soukromá vysoká škola ekonomická Znojmo 138 100 %
ceVRO institut 144 100 %
Unicorn college 163 100 %
Vysoká škola obchodní a hotelová 62 100 %
Vysoká škola ŠKODA AUTO 323 100 %
Vysoká škola finanční a správní 710 100 %
Vysoká škola ekonomie a managementu 346 100 %

cesta za titulem

Kolik studentů se zapsalo ke studiu VŠ
v porovnání k počtu maturantů (1999/2000 až 2017/2018, v %)

Podíl zapsaných na maturantech
(prezenční i kombinovaná forma studia)

Jednorázový výkyv způsobený
zavedením povinné devítileté
školní docházky.

133,3 2017/(%)(2018)

Podíl zapsaných na maturantech
(prezenční forma studia)

99,6 (2017/% 2018)

213 přihlášek 317

k prezenční i kombinované formě studia
podalo ve školním roce 2017/2018

74 studentů 623
bylo přijato

97 zájemců 998
o studium na VŠ

69 studentů 911
se ke studiu skutečně zapsalo

úspěšnost 82 činila průměrná uchazečů, %
tedy poměr přijatých k těm, kteří se dostavili
k přijímačkám

Počty přijatých na VŠ podle studijních programů (1999/2000 až 2017/2018)
(v závorce procento připadající na jednotlivé obory)

Školní rok
1999/2000
Technické obory
18 673 (39,4 %)
Pedagogika, učitelství
8923 (18,8 %)
Ekonomické obory
8484 (17,9 %)
Humanitní obory
5314 (11,2 %)
Přírodní vědy a nauky
4421 (9,3 %)
Lékařské a farma. obory
2530 (5,3 %)
Zeměděl.-les. a veterina
2170 (4,6 %)
Kultura a umění
1888 (4,0 %)
Právo
1814 (3,8 %)

Školní rok
2017/2018
Technické obory
19 541 (26,2 %)
Ekonomické obory
16 332 (21,9 %)
Humanitní obory
13 098 (17,6 %)
Pedagogika, učitelství
9652 (12,9 %)
Přírodní vědy a nauky
8558 (11,5 %)
Lékařské a farmac. obory
6491 (8,7 %)
Zeměděl.-les. a veterina
5235 (7,0 %)
Právo
3707 (5,0 %)

Kultura a umění
2228 (3,0 %)

GRAFIKA: DENÍK DATA, WEB: DATA.DENIK.CZ, TW.: @DENIKDATA, A. VOJÍŘ, D. VALENTA

ZDROJ: MŠMT, ÚIV, OECD

Foto popis|
Region| Východní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 8 titulech:

Hradecký deník (Česko - Téma, str. 04), Chrudimský deník (Česko - Téma, str. 04), Jičínský deník (Česko - Téma, str. 04), Krkonošský deník (Česko - Téma, str. 04), Náchodský deník (Česko - Téma, str. 04), Orlický deník (Česko - Téma, str. 04), Rychnovský deník (Česko - Téma, str. 04), Svitavský deník (Česko - Téma, str. 04)

Dostat se na vysokou školu je nyní nejtěžší v historii. Pokračovat může každý maturant

3.5.2018 Českolipský deník str. 04 Česko / Téma
ALEŠ VOJÍŘ KATEŘINA PERKNEROVÁ

Nejtěžší je zvládnout přijímačky na umělecké a lékařské obory.

Pro maturanty je to navýsost dobrá zpráva: pokračovat ve studiu po „zkoušce z dospělosti“ je v současnosti nejjednodušší v historii. Z oficiálních čísel ministerstva školství vyplývá, že počet studentů zapsaných do prezenční formy studia (52 223) ve stávajícím školním roce byl prakticky totožný s počtem maturantů (52 455). Připočítají-li se i kombinované, tedy „dálkové“ obory, začalo studovat dokonce 69 911 lidí.

Obdobná čísla se dají předpokládat i pro školní rok 2018/2019.

Čistě matematicky se tedy má šanci dostat na vysokou školu každý maturant (a třetina si může přibrat ještě druhý obor).

DOHNALI JSME SVĚT

Při interpretaci ministerských čísel je samozřejmě nutné vzít v potaz fakt, že na vysokou školu se hlásí i starší uchazeči, nejen aktuální maturanti. Devatenáctiletí loni činili polovinu zapsaných k prezenčnímu studiu, dvacetiletí pak čtvrtinu. Zbývající čtvrtina zbývala na ještě starší „prváky“.

Na tezi, že dostat se nyní na vysokou školu je nejjednodušší v historii, to ale nic nemění. Dokládají to i data OECD, která sleduje takzvanou čistou míru vstupu do terciárního vzdělávání.

Zatímco v roce 1993 činila v čerstvě osamostatněné České republice 19 procent, v roce 2015 (poslední dostupná data) již 66 procent. Což je i průměr všech členských států OECD.

JE TO DOBŘE, ČI ŠPATNĚ?

Je takový stav žádoucí?

„Jednoduchá odpověď by zněla, že není,“ říká ministr školství Robert Plaga (za ANO). „Vracet se k myšlence výběrových univerzit pro deset dvanáct procent populace nemá smysl, ale pokud nám 65 procent věkové kohorty devatenáctiletých vstupuje na vysoké školy, odporuje to Gaussově křivce a není to žádoucí ani vzhledem k uplatnění studentů.“

Jak ale podotýká například zakladatel společnosti Scio Ondřej Šteffl, každý semestr studia na vysoké škole má pro mladé lidi smysl, rozšiřuje to jejich obzory.

„Jakkoli můžeme kritizovat celkový pokles průměrné úrovně vysokoškolského studenta i pokles hodnoty diplomu, je nepochybné, že průměrná vzdělanost národa se zvyšuje,“ říká Šteffl.

„Ti, co by dřív chodívali do fabriky již od sedmnácti let, nyní tráví další roky v prostředí vysoké školy, která už svým hodnotovým rámcem nastavuje jiné priority.“

Rozhovory s ministrem Plagou i Ondřejem Štefflem čtěte na data.denik.cz

Kam je nejtěžší a nejllehčí se dostat
(školní rok 2017/2018) Počet Úspěšnost
přijatých uchazečů

AMU (Divadelní fakulta) 73 15 %
UMPRUM 60 15 %
AMU (Filmová a televizní fakulta) 67 16 %
AVU 33 17 %
UK (Lékařská fakulta v Plzni) 256 17 %
UK (2. lékařská fakulta) 268 18 %
JAMU (Divadelní fakulta) 62 19 %
UPOL (Lékařská fakulta) 266 19 %
UK (3. lékařská fakulta) 414 20 %
VUT (Fakulta výtvarných umění) 52 23 %
UK (Právnická fakulta) 667 26 %
Univerzita Tomáše Bati (F. multimed. kom.) 199 26 %
Ostravská univerzita (Lékařská fakulta) 411 26 %
Masarykova univerzita (Lékařská fakulta) 802 29 %
Veterinární a farmac. uni. (F. veterinár. lékařství) 123 31 %
UK (Filozofická fakulta) 931 31 %
UK (Lékařská fakulta v Hradci Králové) 373 31 %
UK (1. lékařská fakulta) 1022 32 %
Masarykova uni. (Fakulta sociálních studií) 785 33 %
Ostravská univerzita (Fakulta sociálních studií) 150 34 %
Ostravská univerzita (Pedagogická fakulta) 658 34 %
UK (Fakulta tělesné výchovy a sportu) 494 35 %
AMU (Hudební a taneční fakulta) 83 35 %
UPOL (Fakulta zdravotnických věd) 295 35 %
UPOL (Právnická fakulta) 547 37 %
UK (**Fakulta sociálních věd**) 910 37 %
UPOL (Filozofická fakulta) 1166 39 %
Vysoká škola regionálního rozvoje 7 39 %
Masarykova univerzita (Právnická fakulta) 941 40 %
UK (Pedagogická fakulta) 1308 41 %

Mendelova univerzita (Lesnická a dřevařská f.) 394 98 %
Vysoká škola polytechnická Jihlava 1516 98 %
Mendelova univerzita (Provozně ekonomická f.) 987 98 %
Vysoká škola kreativní komunikace 204 99 %
Vysoká škola technická a ekonomická 1547 99 %
ČZU (Technická fakulta) 624 99 %
Metropolitní univerzita Praha 593 99 %
Vysoká škola podnikání a práva 459 99 %
newTOn college 449 99 %
Vysoká škola zdravotnická 302 99 %
Vysoká škola Karla angličtina 242 100 %
VŠRR - Bankovní institut - AMBIS 1035 100 %
Technická univerzita v Liberci (Fakulta strojní) 397 100 %
Technická univerzita v Liberci (Fakulta textilní) 265 100 %
Univerzita Pardubice (F. chem.-technologická) 638 100 %
Vysoká škola hotelová v Praze 8 241 100 %
University of new York in Prague 15 100 %
Vysoká škola evropských a regionálních studií 165 100 %
VŠ tělesné výchovy a sportu PALeSTRA 234 100 %
Vysoká škola logistiky 162 100 %

Soukromá vysoká škola ekonomických studií 34 100 %
Univerzita Jana Amose Komenského 528 100 %
Anglo-americká vysoká škola 28 100 %
Soukromá vysoká škola ekonomická Znojmo 138 100 %
ceVRO institut 144 100 %
Unicorn college 163 100 %
Vysoká škola obchodní a hotelová 62 100 %
Vysoká škola ŠKODA AUTO 323 100 %
Vysoká škola finanční a správní 710 100 %
Vysoká škola ekonomie a managementu 346 100 %

cesta za titulem

Kolik studentů se zapsalo ke studiu VŠ v porovnání k počtu maturantů (1999/2000 až 2017/2018, v %)

Podíl zapsaných na maturantech (prezenční i kombinovaná forma studia)

133,3 %(2017/2018)

213 317 přihlášek k prezenční i kombinované formě studia podalo ve školním roce 2017/2018

74 623 studentů bylo přijato

97 998 zájemců o studium na VŠ

69 911 studentů se ke studiu skutečně zapsalo

82 % činila průměrná úspěšnost uchazečů, tedy poměr přijatých k těm, kteří se dostavili k přijímačkám

Počty přijatých na VŠ podle studijních programů (1999/2000 až 2017/2018) (v závorce procento připadající na jednotlivé obory)

Školní rok 1999/2000 Technické obory 18 673 (39,4 %) Pedagogika, učitelství 8923 (18,8 %) Ekonomické obory 8484 (17,9 %) Humanitní obory 5314 (11,2 %) Přírodní vědy a nauky 4421 (9,3 %) Lékařské a farma. obory 2530 (5,3 %) Zeměděl.-les. a veterina 2170 (4,6 %) Kultura a umění 1888 (4,0 %) Právo 1814 (3,8 %)

Školní rok 2017/2018 Technické obory 19 541 (26,2 %) Ekonomické obory 16 332 (21,9 %) Humanitní obory 13 098 (17,6 %) Pedagogika, učitelství 9652 (12,9 %) Přírodní vědy a nauky 8558 (11,5 %) Lékařské a farmac. obory 6491 (8,7 %) Zeměděl.-les. a veterina 5235 (7,0 %) Právo 3707 (5,0 %) Kultura a umění 2228 (3,0 %)

29 749 (2010/2011)

28 715 (2009/2010)

20 374 (2008/2009)

14 988 (2007/2008)

12 486 (2010/2011)

ZDROJ: MŠMT, ÚIV, OECD

GRAFIKA: DENÍK DATA, WEB: DATA. DENIK.CZ, TW.: @DENIKDATA, A. VOJÍŘ, D. VALENTA

Foto popis|
Region| Severní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 9 titulech:

Děčínský deník (Česko / *Téma*, str. 04), Chomutovský deník (Česko / *Téma*, str. 04), Jablonecký deník (Česko / *Téma*, str. 04), Liberecký deník (Česko / *Téma*, str. 04), Litoměřický deník (Česko / *Téma*, str. 04), Mostecký deník (Česko / *Téma*, str. 04), Teplický deník (Česko / *Téma*, str. 04), Ústecký deník (Česko / *Téma*, str. 04), Žatecký a lounský deník (Česko / *Téma*, str. 04)

Dostat se na vysokou školu je nyní nejtěžší v historii. Pokračovat může každý maturant

3.5.2018 Domažlický deník str. 04 Česko - Téma
ALEŠ VOJÍŘ KATEŘINA PERKNEROVÁ

Nejtěžší je zvládnout přijímačky na umělecké a lékařské obory.

Pro maturanty je to navýsost dobrá zpráva: pokračovat ve studiu po „zkoušce z dospělosti“ je v současnosti nejjednodušší v historii. Z oficiálních čísel ministerstva školství vyplývá, že počet studentů zapsaných do prezenční formy studia (52 223) ve stávajícím školním roce byl prakticky totožný s počtem maturantů (52 455). Připočítají-li se i kombinované, tedy „dálkové“ obory, začalo studovat dokonce 69 911 lidí.

Obdobná čísla se dají předpokládat i pro školní rok 2018/2019.

Čistě matematicky se tedy má šanci dostat na vysokou školu každý maturant (a třetina si může přibrat ještě druhý obor).

DOHNALI JSME SVĚT

Při interpretaci ministerských čísel je samozřejmě nutné vzít v potaz fakt, že na vysokou školu se hlásí i starší uchazeči, nejen aktuální maturanti. Devatenáctiletí loni činili polovinu zapsaných k prezenčnímu studiu, dvacetiletí pak čtvrtinu. Zbývající čtvrtina zbývala na ještě starší „prváky“.

Na tezi, že dostat se nyní na vysokou školu je nejjednodušší v historii, to ale nic nemění. Dokládají to i data OECD, která sleduje takzvanou čistou míru vstupu do terciárního vzdělávání.

Zatímco v roce 1993 činila v čerstvě osamostatněné České republice 19 procent, v roce 2015 (poslední dostupná data) již 66 procent. Což je i průměr všech členských států OECD.

JE TO DOBŘE, ČI ŠPATNĚ?

Je takový stav žádoucí?

„Jednoduchá odpověď by zněla, že není,“ říká ministr školství Robert Plaga (za ANO). „Vracet se k myšlence výběrových univerzit pro deset dvanáct procent populace nemá smysl, ale pokud nám 65 procent věkové kohorty devatenáctiletých vstupuje na vysoké školy, odporuje to Gaussově křivce a není to žádoucí ani vzhledem k uplatnění studentů.“

Jak ale podotýká například zakladatel společnosti Scio Ondřej Šteffl, každý semestr studia na vysoké škole má pro mladé lidi smysl, rozšiřuje to jejich obzory.

„Jakkoli můžeme kritizovat celkový pokles průměrné úrovně vysokoškolského studenta i pokles hodnoty diplomu, je nepochybné, že průměrná vzdělanost národa se zvyšuje,“ říká Šteffl.

„Ti, co by dřív chodívali do fabriky již od sedmnácti let, nyní tráví další roky v prostředí vysoké školy, která už svým hodnotovým rámcem nastavuje jiné priority.“

Rozhovory s ministrem Plagou i Ondřejem Štefflem čtete na data.denik.cz

cesta za titulem

Kolik studentů se zapsalo ke studiu VŠ
v porovnání k počtu maturantů (1999/2000 až 2017/2018, v %)

Kam je nejtěžší a nejtěžší se dostat
(školní rok 2017/2018) Počet Úspěšnost

přijatých uchazečů
AMU (Divadelní fakulta) 73 15 %
UMPRUM 60 15 %
AMU (Filmová a televizní fakulta) 67 16 %
AVU 33 17 %
UK (Lékařská fakulta v Plzni) 256 17 %
UK (2. lékařská fakulta) 268 18 %
JAMU (Divadelní fakulta) 62 19 %
UPOL (Lékařská fakulta) 266 19 %
UK (3. lékařská fakulta) 414 20 %
VUT (Fakulta výtvarných umění) 52 23 %
UK (Právnická fakulta) 667 26 %
Univerzita Tomáše Bati (F. multimed. kom.) 199 26 %
Ostravská univerzita (Lékařská fakulta) 411 26 %
Masarykova univerzita (Lékařská fakulta) 802 29 %
Veterinární a farmac. uni. (F. veterinár. lékařství) 123 31 %
UK (Filozofická fakulta) 931 31 %
UK (Lékařská fakulta v Hradci Králové) 373 31 %
UK (1. lékařská fakulta) 1022 32 %
Masarykova uni. (Fakulta sociálních studií) 785 33 %
Ostravská univerzita (Fakulta sociálních studií) 150 34 %
Ostravská univerzita (Pedagogická fakulta) 658 34 %
UK (Fakulta tělesné výchovy a sportu) 494 35 %
AMU (Hudební a taneční fakulta) 83 35 %
UPOL (Fakulta zdravotnických věd) 295 35 %
UPOL (Právnická fakulta) 547 37 %
UK (**Fakulta sociálních věd**) 910 37 %
UPOL (Filozofická fakulta) 1166 39 %
Vysoká škola regionálního rozvoje 7 39 %
Masarykova univerzita (Právnická fakulta) 941 40 %
UK (Pedagogická fakulta) 1308 41 %

Mendelova univerzita (Lesnická a dřevařská f.) 394 98 %
Vysoká škola polytechnická Jihlava 1516 98 %
Mendelova univerzita (Provozně ekonomická f.) 987 98 %
Vysoká škola kreativní komunikace 204 99 %
Vysoká škola technická a ekonomická 1547 99 %
ČZU (Technická fakulta) 624 99 %
Metropolitní univerzita Praha 593 99 %
Vysoká škola podnikání a práva 459 99 %
newTOn college 449 99 %
Vysoká škola zdravotnická 302 99 %
Vysoká škola Karla engliše 242 100 %
VŠRR - Bankovní institut - AMBIS 1035 100 %
Technická univerzita v Liberci (Fakulta strojní) 397 100 %
Technická univerzita v Liberci (Fakulta textilní) 265 100 %
Univerzita Pardubice (F. chem.-technologická) 638 100 %
Vysoká škola hotelová v Praze 8 241 100 %
University of new York in Prague 15 100 %
Vysoká škola evropských a regionálních studií 165 100 %
VŠ tělesné výchovy a sportu PALeSTRA 234 100 %
Vysoká škola logistiky 162 100 %
Soukromá vysoká škola ekonomických studií 34 100 %
Univerzita Jana Amose Komenského 528 100 %
Anglo-americká vysoká škola 28 100 %
Soukromá vysoká škola ekonomická Znojmo 138 100 %
ceVRO institut 144 100 %
Unicorn college 163 100 %

Vysoká škola obchodní a hotelová 62 100 %
Vysoká škola ŠKODA AUTO 323 100 %
Vysoká škola finanční a správní 710 100 %
Vysoká škola ekonomie a managementu 346 100 %

Počty přijatých na VŠ podle studijních programů (1999/2000 až 2017/2018)
(v závorce procento připadající na jednotlivé obory)

Školní rok
1999/2000
Technické obory
18 673 (39,4 %)
Pedagogika, učitelství
8923 (18,8 %)
Ekonomické obory
8484 (17,9 %)
Humanitní obory
5314 (11,2 %)
Přírodní vědy a nauky
4421 (9,3 %)
Lékařské a farma. obory
2530 (5,3 %)
Zeměděl.-les. a veterina
2170 (4,6 %)
Kultura a umění
1888 (4,0 %)
Právo
1814 (3,8 %)

Školní rok
2017/2018
Technické obory
19 541 (26,2 %)
Ekonomické obory
16 332 (21,9 %)
Humanitní obory
13 098 (17,6 %)
Pedagogika, učitelství
9652 (12,9 %)
Přírodní vědy a nauky
8558 (11,5 %)
Lékařské a farmac. obory
6491 (8,7 %)
Zeměděl.-les. a veterina
5235 (7,0 %)
Právo
3707 (5,0 %)
Kultura a umění
2228 (3,0 %)

213 317 přihlášek k prezenční i kombinované formě studia podalo ve školním roce 2017/2018

74 623 studentů bylo přijato

69 911 studentů se ke studiu skutečně zapsalo

97 998 zájemců

82 % činila průměrná úspěšnost uchazečů, tedy poměr přijatých k těm, kteří se dostavili k přijímačkám

Foto popis|
Region| Západní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 7 titulech:

Chebský deník (*Česko - Téma, str. 04*), Karlovarský deník (*Česko - Téma, str. 04*), Klatovský deník (*Česko - Téma, str. 04*), Plzeňský deník (*Česko - Téma, str. 04*), Rokycanský deník (*Česko - Téma, str. 04*), Sokolovský deník (*Česko - Téma, str. 04*), Tachovský deník (*Česko - Téma, str. 04*)

Dostat se na vysokou školu je nyní nejtěžší v historii. Pokračovat může každý maturant

3.5.2018 Pisecký deník str. 04 Česko/Téma
ALEŠ VOJÍŘ, KATEŘINA PERKNEROVÁ

Nejtěžší je zvládnout přijímačky na umělecké a lékařské obory.

Pro maturanty je to navýsost dobrá zpráva: pokračovat ve studiu po „zkušce z dospělosti“ je v současnosti nejjednodušší v historii. Z oficiálních čísel ministerstva školství vyplývá, že počet studentů zapsaných do prezenční formy studia (52 223) ve stávajícím školním roce byl prakticky totožný s počtem maturantů (52 455). Připočítají-li se i kombinované, tedy „dálkové“ obory, začalo studovat dokonce 69 911 lidí.

Obdobná čísla se dají předpokládat i pro školní rok 2018/2019.

Čistě matematicky se tedy má šanci dostat na vysokou školu každý maturant (a třetina si může přibrat ještě druhý obor).

DOHNALI JSME SVĚT

Při interpretaci ministerských čísel je samozřejmě nutné vzít v potaz fakt, že na vysokou školu se hlásí i starší uchazeči, nejen aktuální maturanti. Devatenáctiletí loni činili polovinu zapsaných k prezenčnímu studiu, dvacetiletí pak čtvrtinu. Zbývající čtvrtina zbývala na ještě starší „prváky“.

Na tezi, že dostat se nyní na vysokou školu je nejjednodušší v historii, to ale nic nemění. Dokládají to i data OECD, která sleduje takzvanou čistou míru vstupu do terciárního vzdělávání.

Zatímco v roce 1993 činila v čerstvě osamostatněné České republice 19 procent, v roce 2015 (poslední dostupná data) již 66 procent. Což je i průměr všech členských států OECD.

JE TO DOBŘE, ČI ŠPATNĚ?

Je takový stav žádoucí?

„Jednoduchá odpověď by zněla, že není,“ říká ministr školství Robert Plaga (za ANO). „Vracet se k myšlence výběrových univerzit pro deset dvanáct procent populace nemá smysl, ale pokud nám 65 procent věkové kohorty devatenáctiletých vstupuje na vysoké školy, odporuje to Gaussově křivce a není to žádoucí ani vzhledem k uplatnění studentů.“

Jak ale podotýká například zakladatel společnosti Scio Ondřej Šteffl, každý semestr studia na vysoké škole má pro mladé lidi smysl, rozšiřuje to jejich obzory.

„Jakkoli můžeme kritizovat celkový pokles průměrné úrovně vysokoškolského studenta i pokles hodnoty diplomu, je nepochybné, že průměrná vzdělanost národa se zvyšuje,“ říká Šteffl.

„Ti, co by dřív chodili do fabriky již od sedmnácti let, nyní tráví další roky v prostředí vysoké školy, která už svým hodnotovým rámcem nastavuje jiné priority.“

Rozhovory s ministrem Plagou i Ondřejem Štefflem čtěte na data.denik.cz

cesta za titulem

Kolik studentů se zapsalo ke studiu VŠ v porovnání k počtu maturantů (1999/2000 až 2017/2018, v %)

213 317 přihlášek k prezenční i kombinované formě studia podalo ve školním roce 2017/2018

97 998 zájemců o studium na VŠ

74 623 studentů bylo přijato

69 911 studentů se ke studiu skutečně zapsalo

82 % činila průměrná úspěšnost uchazečů, tedy poměr přijatých k těm, kteří se dostavili k přijímačkám

Počty přijatých na VŠ podle studijních programů (1999/2000 až 2017/2018)
(v závorce procento připadající na jednotlivé obory)

Školní rok

1999/2000

Technické obory

18 673 (39,4 %)

Pedagogika, učitelství

8923 (18,8 %)

Ekonomické obory

8484 (17,9 %)

Humanitní obory

5314 (11,2 %)

Přírodní vědy a nauky

4421 (9,3 %)

Lékařské a farma. obory

2530 (5,3 %)

Zeměděl.-les. a veterina

2170 (4,6 %)

Kultura a umění

1888 (4,0 %)

Právo

1814 (3,8 %)

nejlehčí se dostat

Kam je nejtěžší a

(školní rok 2017/2018)

Počet Úspěšnost

přijatých uchazečů

AMU (Divadelní fakulta) 73 15 %

UMPRUM 60 15 %

AMU (Filmová a televizní fakulta) 67 16 %

AVU 33 17 %

UK (Lékařská fakulta v Plzni) 256 17 %

UK (2. lékařská fakulta) 268 18 %

JAMU (Divadelní fakulta) 62 19 %

UPOL (Lékařská fakulta) 266 19 %

UK (3. lékařská fakulta) 414 20 %

VUT (Fakulta výtvarných umění) 52 23 %

UK (Právnická fakulta) 667 26 %

Univerzita Tomáše Bati (F. multimed. kom.) 199 26 %

Ostravská univerzita (Lékařská fakulta) 411 26 %

Masarykova univerzita (Lékařská fakulta) 802 29 %

Veterinární a farmac. uni. (F. veterinár. lékařství) 123 31 %
UK (Filozofická fakulta) 931 31 %
UK (Lékařská fakulta v Hradci Králové) 373 31 %
UK (1. lékařská fakulta) 1022 32 %
Masarykova uni. (Fakulta sociálních studií) 785 33 %
Ostravská univerzita (Fakulta sociálních studií) 150 34 %
Ostravská univerzita (Pedagogická fakulta) 658 34 %
UK (Fakulta tělesné výchovy a sportu) 494 35 %
AMU (Hudební a taneční fakulta) 83 35 %
UPOL (Fakulta zdravotnických věd) 295 35 %
UPOL (Právnická fakulta) 547 37 %
UK (**Fakulta sociálních věd**) 910 37 %
UPOL (Filozofická fakulta) 1166 39 %
Vysoká škola regionálního rozvoje 7 39 %
Masarykova univerzita (Právnická fakulta) 941 40 %
UK (Pedagogická fakulta) 1308 41 %

Proklikejte si všechny fakulty všech vysokých škol na data.denik.cz

Mendelova univerzita (Lesnická a dřevařská f.) 394 98 %
Vysoká škola polytechnická Jihlava 1516 98 %
Mendelova univerzita (Provozně ekonomická f.) 987 98 %
Vysoká škola kreativní komunikace 204 99 %
Vysoká škola technická a ekonomická 1547 99 %
ČZU (Technická fakulta) 624 99 %
Metropolitní univerzita Praha 593 99 %
Vysoká škola podnikání a práva 459 99 %
newTOn college 449 99 %
Vysoká škola zdravotnická 302 99 %
Vysoká škola Karla engliše 242 100 %
VŠRR - Bankovní institut - AMBIS 1035 100 %
Technická univerzita v Liberci (Fakulta strojní) 397 100 %
Technická univerzita v Liberci (Fakulta textilní) 265 100 %
Univerzita Pardubice (F. chem.-technologická) 638 100 %
Vysoká škola hotelová v Praze 8 241 100 %
University of new York in Prague 15 100 %
Vysoká škola evropských a regionálních studií 165 100 %
VŠ tělesné výchovy a sportu PALeSTRA 234 100 %
Vysoká škola logistiky 162 100 %
Soukromá vysoká škola ekonomických studií 34 100 %
Univerzita Jana Amose Komenského 528 100 %
Anglo-americká vysoká škola 28 100 %
Soukromá vysoká škola ekonomická Znojmo 138 100 %
ceVRO institut 144 100 %
Unicorn college 163 100 %
Vysoká škola obchodní a hotelová 62 100 %
Vysoká škola ŠKODA AUTO 323 100 %
Vysoká škola finanční a správní 710 100 %
Vysoká škola ekonomie a managementu 346 100 %

GRAFIKA: DENÍK DATA, WEB: DATA.DENIK.CZ, TW.: @DENIKDATA, A. VOJÍŘ, D. VALENTA

ZDROJ: MŠMT, ÚIV, OECD

Foto popis|
Region| Jižní Čechy

Stejná zpráva vyšla také v dalších 6 titulech:

Českobudějovický deník (Česko/Téma, str. 04), Českokrumlovský deník (Česko/Téma, str. 04), Jindřichohradecký deník (Česko/Téma, str. 04), Prachatický deník (Česko/Téma, str. 04), Strakonický deník (Česko/Téma, str. 04), Tábořský deník (Česko/Téma, str. 04)

BÍDA ČESKÝCH YOUTUBERŮ

3.5.2018 Reflex str. 40 Fenomén
KRYŠTOF PAVELKA

Portál YouTube je pro nastupující generaci už preferovanějším médiem než televize. Mezi zahraničními youtubery se vyprofilovala řada originálních osobností. Domácí tvorbě ale pořád vládne KOPÍROVÁNÍ A PITVOŘENÍ.

YOUTUBE UŽ PŘES DESET LET

dominuje segmentu internetového videa. Za tu dobu se role serveru několikrát proměnila. Začal jako platforma pro sdílení domácího videa, krátkých snímků z rodinných oslav, výletů, každodenního života. Vůbec první příspěvek umístil na portál jeden z jeho zakladatelů, Jawed Karim. Klip má osmnáct sekund. Karim stojí v zoo v San Diegu před výběhem slonů a sděluje divákům, že „o slonech se dá říct hlavně to, že mají fakt dlouhé choboty“. Začátky portálu, na něž se v současnosti každou minutu nahraje tři sta hodin materiálu, má miliardu a půl aktivních uživatelů a pro demografii pod třicet se už stal preferovanějším médiem než klasická televize, byly tedy skromné.

NOVÉ CELEBRITY

Zprvu uživatelé chápali server především jako nevyčerpatelný jukebox zdarma. Na YouTube je obrovské množství muziky a spousta večírků v minulých letech končila nad ránem tím, že se nametení účastníci hádali u notebooku, kdo a co bude „pouštět z jútub“, a majiteli počítače při tom lili drinky do klávesnice. Po nástupu hudebních streamovacích služeb iTunes, Google Play a Spotify se nejžádanějším zbožím na YouTube opět stal původní obsah. A s počátkem druhé dekadý jedenadvacátého století pronikl do obecného povědomí termín označující zcela nový typ celebrity: youtuber.

TURCI A EXCENTRICI

Na portále je samozřejmě množství obsahu, který do on-line prostředí pouze přenesl známé formáty. To platí především pro publicistiku: například pro část amerických mileniálů se stal hlavním zdrojem informací levicově liberální kanál The Young Turks, s ústředními postavami Cenkem Uygurem a Annou Kasparian. Moderátorská dvojice spolu s dalšími kolegy převzala klasický model televizního studia a přizpůsobila ho vkusu a názorům mladé generace. Politika se tu míchá s popkulturou, občas se mluví sprostě a Donald Trump, republikáni, jžanští balci a vůbec každý, kdo se nové levici nehodí do krámu, dostávají důkladně naloženo.

Výhoda YouTube totiž spočívá mimo jiné v tom, že tvůrci obsahu mají velmi detailní přehled o vlastní divácké komunitě a okamžitou zpětnou reakci.

Ostatně, popularitu „Mladých Turků“ kopírují i další postavy ze zcela opačných konců politického spektra. Milióny odběratelů má excentrický konspirační teoretik Alex Jones na kanále InfoWars.

Ten se při živém pokrytí republikánských primárek nikým nepozván vlomil do (rovněž živého) přenosu „Turků“ a před běžícími kamerami se málem porval s Cenkem Uygurem. Internet podobné incidenty miluje a výstup se dá vidět ve stovkách remixů, sestřihů a úprav – samozřejmě kde jinde než zase na YouTube. ODPAD I KVALITNÍ TVORBA

Nicméně pod výrazem youtuber si většina lidí představí spíše rozjásaného mládežníka, jenž s kulometnou dikcí komentuje hraní počítačové hry. Případně slečnu kolem osmnácti, která s růžovým pokojíčkem v zádech radí třináctiletým divačkám, aby si pořídily šminky v ceně přibližně ročního kapesného. Gaming videa, beauty poradny, stokrát okopírované kanadské žerty a různé „výzvy“ tvoří samozřejmě velkou část obsahu serveru. Ale pozoruhodné je, že zatímco v zahraničí se kromě tohoto balastu na YouTube vyprofilovala řada skutečně originálních, kreativních a vtipných tvůrců, domácí scéna se pořád topí v hýkavé podbízivosti a vtipu na úrovni šaškování o velké přestávce na základce.

UMĚT SE PRODAT

Jedno mají čeští youtuberi se zahraničními kolegy společné: znají svou cenu a umějí se dobře prodat. Obrovský vliv sociálních sítí a nových médií vedl k fascinujícím změnám na poli reklamy. Velké firmy běžně najímají influencers z digitálního prostředí, aby jim u nejmladší generace pomohli s prodeji. Youtuberi jsou pro generaci diváků pod dvacet něco jako rockové a popové hvězdy pro generaci jejich rodičů.

Ovšem s tím rozdílem, že celebrity z YouTube mají image postavenou především na větší „dostupnosti“ – pro dětské a dospívající publikum jsou jedněmi z nich, obyčejní kluci a holky s webkamerou a chytrým mobilem na selfie tyči. Právě image „obyčejnosti“ dělá z youtuberů ideální nosiče reklamního sdělení.

Marketingová oddělení velkých korporací s miliardovými obraty tak dnes běžně naslouchají radám dvacetiletých on-line hvězdiček.

A ty jim zase propůjčí tvář nebo jejich produkty zapojí do své tvorby.

Jeden z nejsledovanějších českých youtuberů, Jirka Král, tak své jméno spojil s firmou McDonald's, beauty vloggerka vietnamského původu Nguyen Thu Ha (její kanál se jmenuje Style with me) spolupracuje s několika kosmetickými značkami, Jakub Steklý, alias Stejk, už propagoval KFC, České dráhy nebo produkty korporace Samsung. Odhaduje se, že ti nejsledovanější a marketingově nejžádanější z domácích youtuberů si kombinací inzerce, reklamy a product placementu vydělávají přes sto tisíc korun měsíčně.

KLÍDEČEK A POHODIČKA

Co do asertivity a reklamní obratnosti se tedy Češi zahraničním vzorům plně vyrovnávají. S kvalitou obsahu je to ovšem horší. Česká scéna jako by odmítla dospět, zůstala zaseknutá v napůl dětském světě, kde je především důležitá pohodička, žádný stres, všichni jsme tak nějak kámoši a každý má ty správné sluneční brýle i tenisky. Zatímco na Západě se youtuberi nebojí ani velmi kontroverzních témat, domácí scéna divákům servíruje stále stejný mix: historky ze školy, trable se vztahy (ale ne nějak moc vážně, žádné deprese, pěkně prosím) nebo juchání někde u vody. V zásadě běžný život teenagerů a mladých dospělých, prohnaný ovšem přes dosti nesnesitelný filtr jásavé stupidity a podaný jazykem, z něhož má konzument dostat pocit, že s tím mládencem či slečnou na obrazovce je kamarád už od školky. Pokud ovšem diváka podobně řídkou vizuální stravou nekrmili od velmi raného věku, dá se ta legranda vydržet sotva pár minut.

To je ostatně důvod, proč má generace dnešních třicátníků k youtuberům o generaci mladším velmi negativní vztah. Dnešní lidé kolem třiceti byli v Česku první skupinou, jež přijala virtuální prostředí za své, ale nenarodila se do něj. A tak zatímco generace rodičů považuje sledování nebo vytváření YouTube videí za činnost sice zcela nepochopitelnou, ale řídí se obecným heslem „lepší, když je mládež v pokojíčku u počítače, než aby si někde s partou píchal hašiš“, třicátníci se na otleměný dorost, suverénně zabírající prostor, jenž byl kdysi jejich, dívají přes prsty.

DĚDA S PĚTAČTYŘICÍTKOU

Věková jednodušnost domácí youtuberské scény je vůbec pozoruhodná. V první dvacítky nejsledovanějších není téměř nikdo narozený před rokem 1990. Ve světě přitom najdeme řadu překvapivých hvězd nového média. Přes tři milióny odběratelů a téměř miliardu zhlédnutí nasbíral osmašedesátiletý Geg Kinman neboli hickock45. Bývalý učitel angličtiny a policista z Tennessee natáčí na improvizované lesní střelnici za svým domem videa, v nichž představuje nejrůznější typy palných zbraní spolu s detaily o jejich výrobě nebo nasazení v ozbrojených konfliktech, a nakonec si vždycky z dané pistole, pušky nebo samopalů samozřejmě zastřílí. V oblasti komediální tvorby zase aspiruje na pozici jednoho z nejvtipnějších tvůrců na internetu šestatřicátník z Chicaga Doug Walker. Vytvořil si alter ego jménem Nostalgia Critic a s brutálním sarkasmem, náloží perfektního komediálního timingu a detailních popkulturních referencí recenzuje filmy od obskurních dětských animáků z osmdesátých let po aktuální hollywoodské hity.

Zato v českém prostředí to na nejsledovanější místo dotáhlo pitvořivé a dnes už neaktivní duo ViralBrothers. Petr Merichelík a Jiří Michna postavili svůj úspěch na tom, že okopírovali americký virál Shit people say (jde v něm o vtípně pojaté stereotypní představy o určitých skupinách obyvatel), dosti neinvencně ho přenesli do českého prostředí (jejich série se jmenovala Debilní Kecy) a pak mechanicky obměňovali až do úmoru. Diváci se tak dočkali Debilních Keců holek, kluků, Pražáků a tak dále. Vtípné to bylo asi jako srážka s traktorem.

V čem domácí tvůrci naopak nezaostávají, je technická stránka.

Zlevnění i obecná dostupnost kvalitní video- a audiotechniky vychovaly generaci, pro niž jsou natáčení sebe i svého okolí a práce s obrazem zcela přirozené. Problém, jakým obsahem video plnit, ovšem zůstává. Už i z

pražské FAMU se ozývají hlasy, že na školu se stále častěji hlásí sice technicky zdatní jedinci, kteří ale mají problém přicházet s originálními a nosnými tématy.

TALENT Z KARLOVKY

Jedním z mála výrazných a zajímavých jmen na české YouTube scéně tak zůstává jedenadvacitiletý Karel Kovář, alias Kovy. Student marketingu na **fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy začal jako Let's player (populární žánr, kdy hráči natáčejí hraní počítačové hry s doprovodným komentářem, radami a tipy pro jiné hráče). Postupně se ale přeorientoval na tvorbu videí s obecnější platností. Jako jeden z mála českých youtuberů se občas věnuje tématům typu politika či předsudky a nedávno na sebe upozornil videem, kde se přihlásil k odlišné sexuální orientaci. Ani to není v prostředí domácích youtuberů nijak běžné. Díky tomu, že Kovy dokáže vcelku slušně formulovat svoje názory a dozvíte se od něj víc než „jdu si za svým, plním si svůj sen, brácho“ a podobné perly, které padají z jeho kolegů, stal se tak trochu mluvčím celé scény. Absolvoval řadu rozhovorů v seriálních médiích, on sám naopak zpovídal spolu s kolegy z Německa a Belgie předsedu Evropské komise Junckera. Kovy je tak prakticky jediný, kdo se blíží standardu, který ve světě nastavují především tvůrci z anglosaských zemí.

Důvody, proč zatím čeští youtubeři mnoho nepředvedli, jsou dva. První důvod je kulturní. Česko je pořád dost konzervativní země a popkultuře tu stále vládne imperativ maximální nenáročnosti a nekonfliktnosti. A nejmladší generace tento trend do jisté míry přebírá.

Jakkoliv by to stylově podhopení a nagelování modelové, vládnoucí českým monitorům a displejům, neradi slyšeli, v tomhle jsou stejní jako rodiče. Jejich tvorba je v podstatě internetovou obdobou seriálů typu Ulice nebo Ordinace v růžové zahradě. Absolutně nenáročný spotřební produkt, u něhož můžete vařit, žehlit nebo ideálně spát.

FAKTOR SEZNAM

I druhý důvod je specificky český. Jmenuje se Stream. Internetová televize (a její firemní matka, společnost Seznam) léta úspěšně konkuruje velkým globálním hráčům způsobem, jaký minimálně v Evropě nemá obdoby. Seznam roky vítězil nad Googlem coby nejužívanější vyhledávač a Stream hrál (a hraje) roli jakéhosi „českého YouTube“. Řada formátů a také řada tvůrců, kteří by v zahraničí velmi pravděpodobně zamířili na YouTube, se etablovala právě na Streamu.

Pořady jako Hudební masakry publicisty Jardy Konáše, satirické Darwinovy ceny nebo i tvorba Janka Rubeše (proslavil se mimo jiné sérií videí, v níž odhaloval nepoctivé pražské taxikáře) mají přesně ty parametry kvalitní internetové tvorby, jež chybějí většině českých youtuberů. Dobrý nápad, vtip a nadhled kombinovaný s citem pro to, co na webu právě letí. Česko je malá země, tvůrců je omezený počet a mnozí pochopitelně preferují zázemí a určitou finanční jistotu, poskytovanou korporátní strukturou, před nejistou existencí na YouTube. Ta je navíc v začátcích vždy nerentabilní. Tento trend bude patrně pokračovat. Streamu se snaží konkurovat Playtvák, patřící do koncernu Agrofert, záměr vybudovat další internetovou televizi ohlásil nákupní portál Mall.cz.

Serveru YouTube je letos třináct let. Bez ohledu na věk zde však vzniká množství dospělých a sebevědomých tvorby. Česká scéna ale zatím z puberty nevyrostla. Pořád připomíná uhrovaného kluka, co se dloube v nose a směje se vtipům o prdění. Což nakonec nemusí nikomu vadit. Jen je to vzhledem k obrovským možnostem nového média trochu málo a trochu škoda.

ČESKÉ ON-LINE HVĚZDY TOHO ZATÍM MOC NEPŘEDVEDLY JEDNO MAJÍ ČEŠTÍ YOUTUBEŘI SE ZAHRANIČNÍMI KOLEGY SPOLEČNĚ: ZNAJÍ SVOU CENU A UMĚJÍ SE DOBŘE PRODAT.

Foto autor| FOTO YOU T U B E (2 x)

Foto autor| O R T E L B E T FOTO STREAM. C Z /

Foto autor| FOTO YOUTUBE

Foto popis| VIRALBROTHERS

Foto popis| JAKUB STEKLÝ, ALIAS STEJK

Foto popis| BEAUTY VLOGGERKA NGUYEN THU HA

Foto popis| Zatímco střelec z Tennessee si na nic nehraje...

Foto popis| ... hoši z VIRALBROTHERS vsadili na třesuté humory

Foto popis| Tvorba Streamu je zatím česká internetová špička

Foto popis| KOVY je mezi českými youtubery výjimka

Bída českých youtuberů

3.5.2018 reflex.cz str. 00 Hlavní články
Kryštof Pavelka

Portál YouTube je pro nastupující generaci už preferovanějším médiem než televize. Mezi zahraničními youtubery se vyprofilovala řada originálních osobností. Domácí tvorbě ale pořád vládne kopírování a pitvoření.

YouTube už přes deset let dominuje segmentu internetového videa. Za tu dobu se role serveru několikrát proměnila. Začal jako platforma pro sdílení domácího videa, krátkých snímků z rodinných oslav, výletů, každodenního života. Vůbec první příspěvek umístil na portál jeden z jeho zakladatelů, Jawed Karim. Klip má osmnáct sekund. Karim stojí v zoo v San Diegu před výběhem slonů a sděluje divákům, že „o slonech se dá říct hlavně to, že mají fakt dlouhé choboty“. Začátky portálu, na nějž se v současnosti každou minutu nahraje tři sta hodin materiálu, má miliardu a půl aktivních uživatelů a pro demografii pod třicet se už stal preferovanějším médiem než klasická televize, byly tedy skromné.

Nové celebrity

Zprvu uživatelé chápali server především jako nevyčerpatelný jukebox zdarma. Na YouTube je obrovské množství muziky a spousta večírků v minulých letech končila nad ránem tím, že se nametení účastníci hádali u notebooku, kdo a co bude „pouštět z jútůb“, a majiteli počítače při tom lili drinky do klávesnice. Po nástupu hudebních streamovacích služeb iTunes, Google Play a Spotify se nejžádanějším zbožím na YouTube opět stal původní obsah. A s počátkem druhé dekády jedenadvacátého století pronikl do obecného povědomí termín označující zcela nový typ celebrity: youtuber.

Turci a excentrici

Na portále je samozřejmě množství obsahu, který do on-line prostředí pouze přenesl známé formáty. To platí především pro publicistiku: například pro část amerických mileniálů se stal hlavním zdrojem informací levicově liberální kanál The Young Turks, s ústředními postavami Cenkem Uygurem a Annou Kasparian. Moderátorská dvojice spolu s dalšími kolegy převzala klasický model televizního studia a přizpůsobila ho vkusu a názorům mladé generace. Politika se tu míchá s popkulturou, občas se mluví sprostě a Donald Trump, republikáni, jižanští balci a vůbec každý, kdo se nové levici nehodí do krámu, dostávají důkladně naloženo. Výhoda YouTube totiž spočívá mimo jiné v tom, že tvůrci obsahu mají velmi detailní přehled o vlastní divácké komunitě a okamžitou zpětnou reakci.

Ostatně, popularitu „Mladých Turků“ kopírují i další postavy ze zcela opačných konců politického spektra. Milióny odběratelů má excentrický konspirační teoretik Alex Jones na kanále InfoWars. Ten se při živém pokrytí republikánských primárek nikým nepozván vlomil do (rovněž živého) přenosu „Turků“ a před běžícími kamerami se málem porval s Cenkem Uygurem. Internet podobné incidenty miluje a výstup se dá vidět ve stovkách remixů, sestřihů a úprav – samozřejmě kde jinde než zase na YouTube.

Odpad i kvalitní tvorba

Nicméně pod výrazem youtuber si většina lidí představí spíše rozjásaného mládežníka, jenž s kulometnou dikcí komentuje hraní počítačové hry. Případně slečnu kolem osmnácti, která s růžovým pokojíčkem v zádech radí třináctiletým diváčkám, aby si pořídily šminky v ceně přibližně ročního kapesného. Gaming videa, beauty poradny, stokrát okopírované kanadské žerty a různé „výzvy“ tvoří samozřejmě velkou část obsahu serveru. Ale pozoruhodné je, že zatímco v zahraničí se kromě tohoto balastu na YouTube vyprofilovala řada skutečně originálních, kreativních a vtipných tvůrců, domácí scéna se pořád topí v hýkavé podbíživosti a vtipu na úrovni šaškování o velké přestávce na základce.

Umět se prodat

Jedno mají čeští youtubeři se zahraničními kolegy společné: znají svou cenu a umějí se dobře prodat. Obrovský vliv sociálních sítí a nových médií vedl k fascinujícím změnám na poli reklamy. Velké firmy běžně najímají influencery z digitálního prostředí, aby jim u nejmladší generace pomohli s prodeji. Youtubeři jsou pro generaci diváků pod dvacet něco jako rockové a popové hvězdy pro generaci jejich rodičů. Ovšem s tím rozdílem, že celebrity z YouTube mají image postavenou především na větší „dostupnosti“ – pro dětské a dospívající

publikum jsou jedněmi z nich, obyčejní kluci a holky s webkamerou a chytrým mobilem na selfie tyči. Právě image „obyčejnosti“ dělá z youtuberů ideální nosiče reklamního sdělení. Marketingová oddělení velkých korporací s miliardovými obraty tak dnes běžně naslouchají radám dvacetiletých on-line hvězdiček. A ty jim zase propůjčí tvář nebo jejich produkty zapojí do své tvorby.

Jeden z nejsledovanějších českých youtuberů, Jirka Král, tak své jméno spojil s firmou McDonald's, beauty vloggerka vietnamského původu Nguyen Thu Ha (její kanál se jmenuje Style with me) spolupracuje s několika kosmetickými značkami, Jakub Steklý, alias Stejk, už propagoval KFC, České dráhy nebo produkty korporace Samsung. Odhaduje se, že ti nejsledovanější a marketingově nejžádanější z domácích youtuberů si kombinací inzerce, reklamy a product placementu vydělají přes sto tisíc korun měsíčně.

Klídeček a pohodička

Co do asertivity a reklamní obratnosti se tedy Češi zahraničním vzorům plně vyrovnávají. S kvalitou obsahu je to ovšem horší. Česká scéna jako by odmítla dospět, zůstala zaseknutá v napůl dětském světě, kde je především důležitá pohodička, žádný stres, všichni jsme tak nějak kámoši a každý má ty správné sluneční brýle i tenisky. Zatímco na Západě se youtubeři nebojí ani velmi kontroverzních témat, domácí scéna divákům servíruje stále stejný mix: historky ze školy, trable se vztahy (ale ne nějak moc vážně, žádné deprese, pěkně prosím) nebo juchání někde u vody. V zásadě běžný život teenagerů a mladých dospělých, prohnáný ovšem přes dosti nesnesitelný filtr jásavé stupidity a podaný jazykem, z něhož má konzument dostat pocit, že s tím mládencem či slečnou na obrazovce je kamarád už od školky. Pokud ovšem divák podobně řídkou vizuální stravou nekrmili od velmi raného věku, dá se ta legranda vydržet sotva pár minut.

To je ostatně důvod, proč má generace dnešních třicátníků k youtuberům o generaci mladším velmi negativní vztah. Dnešní lidé kolem třiceti byli v Česku první skupinou, jež přijala virtuální prostředí za své, ale nenarodila se do něj. A tak zatímco generace rodičů považuje sledování nebo vytváření YouTube videí za činnost sice zcela nepochopitelnou, ale řídí se obecným heslem „lepší, když je mládež v pokojíčku u počítače, než aby si někde s partou píchal hašíš“, třicátníci se na otlemený dorost, suverénně zabírající prostor, jenž byl kdysi jejich, dívají přes prsty.

Děda s pětačtyřicítkou

Věková jednodolitost domácí youtuberské scény je vůbec pozoruhodná. V první dvacítkce nejsledovanějších není téměř nikdo narozený před rokem 1990. Ve světě přitom najdeme řadu překvapivých hvězd nového média. Přes tři milióny odběratelů a téměř miliardu zhlédnutí nasbíral osmašedesátiletý Geg Kinman neboli hickock45. Bývalý učitel angličtiny a policista z Ten-

nessee natáčí na improvizované lesní střelnici za svým domem videa, v nichž představuje nejrůznější typy palných zbraní spolu s detaily o jejich výrobě nebo nasazení v ozbrojených konfliktech, a nakonec si vždycky z dané pistole, pušky nebo samopalů samozřejmě zastřílí. V oblasti komediální tvorby zase aspiruje na pozici jednoho z nejvtipnějších tvůrců na internetu šestatřicátník z Chicaga Doug Walker. Vytvořil si alter ego jménem Nostalgia Critic a s brutálním sarkasmem, náloží perfektního komediálního timingu a detailních popkulturních referencí recenzuje filmy od obskurních dětských animáků z osmdesátých let po aktuální hollywoodské hity.

Zato v českém prostředí to na nejsledovanější místo dotáhlo pitvořivé a dnes už neaktivní duo ViralBrothers. Petr Merichelík a Jiří Michna postavili svůj úspěch na tom, že okopírovali americký virál Shit people say (jde v něm o vtipně pojaté stereotypní představy o určitých skupinách obyvatel), dosti neinvenčně ho přenesli do českého prostředí (jejich série se jmenovala Debilní Kecy) a pak mechanicky obměňovali až do úmoru. Diváci se tak dočkali Debilních Keců holek, kluků, Pražáků a tak dále. Vtipné to bylo asi jako srážka s traktorem.

V čem domácí tvůrci naopak nezaostávají, je technická stránka. Zlevnění i obecná dostupnost kvalitní video- a audiotechniky vychovaly generaci, pro niž jsou natáčení sebe i svého okolí a práce s obrazem zcela přirozené. Problém, jakým obsahem video plnit, ovšem zůstává. Už i z pražské FAMU se ozývají hlasy, že na školu se stále častěji hlásí sice technicky zdatní jedinci, kteří ale mají problém přicházet s originálními a nosnými tématy.

Talent z Karlovky

Jedním z mála výrazných a zajímavých jmen na české YouTube scéně tak zůstává jedenadvacetiletý Karel Kovář, alias Kovy. Student marketingu na **fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy začal jako Let's player (populární žánr, kdy hráči natáčejí hraní počítačové hry s doprovodným komentářem, radami a tipy pro jiné hráče). Postupně se ale přeorientoval na tvorbu videí s obecnější platností. Jako jeden z mála českých youtuberů se občas věnuje tématům typu politika či předsudky a nedávno na sebe upozornil videem, kde se přihlásil k odlišné sexuální orientaci. Ani to není v prostředí domácích youtuberů nijak běžné. Díky tomu, že Kovy dokáže vcelku slušně formulovat svoje názory a dozvíte se od něj víc než „jdu si za svým, plním si svůj sen, brácho“ a podobné perly, které padají z jeho kolegů, stal se tak trochu mluvčím celé scény. Absolvoval řadu rozhovorů v seriózních médiích, on sám naopak zpovídal spolu s kolegy z Německa a Belgie předsedu Evropské komise Junckera. Kovy je tak prakticky jediný, kdo se blíží standardu, který ve světě nastavují především tvůrci z anglosaských zemí.

Důvody, proč zatím čeští youtubeři mnoho nepředvedli, jsou dva. První důvod je kulturní. Česko je pořád dost konzervativní země a popkultuře tu stále vládne imperativ maximální nenáročnosti a nekonfliktnosti. A nejmladší generace tento trend do jisté míry přebírá. Jakkoliv by to stylově podhopení a nagelování modelové, vládnoucí českým monitorům a displejům, neradi slyšeli, v tomhle jsou stejní jako rodiče. Jejich tvorba je v podstatě internetovou obdobou seriálů typu Ulice nebo Ordinače v růžové zahradě. Absolutně nenáročný spotřební produkt, u něhož můžete vařit, žehlit nebo ideálně spát.

Faktor Seznam

I druhý důvod je specificky český. Jmenuje se Stream. Internetová televize (a její firemní matka, společnost Seznam) léta úspěšně konkuruje velkým globálním hráčům způsobem, jaký minimálně v Evropě nemá obdoby. Seznam roky vítězil nad Googlem coby nejužívanější vyhledávač a Stream hrál (a hraje) roli jakéhosi „českého YouTube“. Řada formátů a také řada tvůrců, kteří by v zahraničí velmi pravděpodobně zamířili na YouTube, se etablovala právě na Streamu. Pořady jako Hudební masakry publicisty Jarý Konáše, satirické Darwinovy ceny nebo i tvorba Janka Rubeše (proslavil se mimo jiné sérií videí, v níž odhaloval nepoctivé pražské taxikáře) mají přesně ty parametry kvalitní internetové tvorby, jež chybějí většině českých youtuberů. Dobrý nápad, vtip a nadhled kombinovaný s citem pro to, co na webu právě letí. Česko je malá země, tvůrců je omezený počet a mnozí pochopitelně preferují zázemí a určitou finanční jistotu, poskytovanou korporátní strukturou, před nejistou existencí na YouTube. Ta je navíc v začátcích vždy nerentabilní. Tento trend bude patrně pokračovat. Streamu se snaží konkurovat Playtvák, patřící do koncernu Agrofert, záměr vybudovat další internetovou televizi ohlásil nákupní portál Mall.cz.

Serveru YouTube je letos třináct let. Bez ohledu na věk zde však vzniká množství dospělé a sebevědomé tvorby. Česká scéna ale zatím z puberty nevyrostla. Pořád připomíná uhrovaného kluka, co se dloube v nose a směje se vtipům o prdění. Což nakonec nemusí nikomu vadit. Jen je to vzhledem k obrovským možnostem nového média trochu málo a trochu škoda.

URL| <http://www.reflex.cz/clanek/86846/bida-ceskych-youtuberu>

Když Babiše odsoudí, padá vláda

3.5.2018 Týdeník Echo str. 14 Rozhovor

JAK SE SLADÍM S MILOŠEM ZEMANEM? TO NECHTE NA MNĚ, ŘÍKÁ MIROSLAV POCHE, KANDIDÁT NA MINISTRA ZAHRANIČÍ

Dosud se profiloval v komunální a evropské politice. Nemá žádnou vysokou stranickou funkci. Přesto by se díky velmi dobrým vztahům s novým předsedou sociální demokracie měl stát jedním z pěti ministrů za ČSSD v Babišově kabinetu. Pokud vláda skutečně vznikne, Miroslav Poche bude ministrem zahraničí. V rozhovoru pro Týdeník Echo popisuje, proč je pro sociální demokraty obviněný premiér menší zlo než SPD Tomia Okamury a jaké pojistky strana žádá v koalici s Babišem.

* Měla by jít sociální demokracie s Andrejem Babišem do vlády?

Ještě ani dnes nejsem zastávce toho, aby to udělala. Na sjezdu sociální demokracie jsem byl ten, kdo to shodil a byl proti vstupu do Babišova kabinetu. Dnes (rozhovor se uskutečnil v sobotu 28. dubna večer – pozn. red.) jsme na ústředním výkonném výboru došli jen k tomu, že je potřeba dál vyjednávat o koaliční smlouvě.

* Vy jste byl přímo tím, kdo navrhl při prvním vyjednávání, aby se Babišova nabídka odmítla?

Nebyl jsem přímo tím, kdo to zastavil. Mám ale nějaké komunikační vazby na předsedu sociální demokracie Jana Hamáčka. Sjezd vzal na vědomí, že sociální demokracie ukončuje jednání s Andrejem Babišem. A já byl skutečně jedním z hlavních zastánců toho, aby se ta jednání zastavila.

* Co se tak zásadního od sjezdu ČSSD změnilo, že najednou s Babišem znovu chcete jednat?

U nás nic. Něco se stalo na té druhé straně, v hnutí ANO. Když nás Andrej Babiš oslovil podruhé, přinesl diametrálně odlišné podmínky, než jaké nám nabízel před sjezdem.

* V čem konkrétně je ta současná nabídka vládního angažmá diametrálně jiná než ta první?

Jako europoslanec nejsem úplně součástí těch jednání. Díky dobrým vztahům s Janem Hamáčkem o té nabídce ale dost vím. ČSSD dostala příležitost získat ministerstvo vnitra. V nové nabídce jsou pojistky proti spolupráci Andreje Babiše a SPD Tomia Okamury. Je tam příslib, že pokud by odešli sociálnědemokratičtí ministři, rezignuje i Andrej Babiš.

* To jsou požadavky ČSSD. Nikoli nabídka, kterou dal Andrej Babiš. On se chce v koaliční smlouvě zavázat, že rezignuje, když odejdou sociálnědemokratičtí ministři?

To, že Andrej Babiš usoudil, že vládnutí s Tomiem Okamurou nebo nějaká vláda, kterou by přímo jmenoval prezident Miloš Zeman, pro něj nejsou výhodné, a znovu se sám obrátil na ČSSD, která ho předtím odmítla, zásadně změnilo atmosféru těch jednání.

* Jak má vypadat pojistka proti spolupráci Andreje Babiše s SPD za zády sociální demokracie?

To je věc dalších jednání, ale pro ten finální návrh, o němž budou hlasovat v referendu členové sociální demokracie, to bude muset být pojistka zcela zřejmá. Sociální demokraté nejsou příznivci SPD. Je to strana, která je v politickém systému úplně na hraně legitimacy. Sám nejsem poslanec. Ale jak to z odstupů sleduji, tak sociální demokraté a SPD k sobě mají ve sněmovně ze všech politických stran nejdále. My musíme mít garance, že Andrej Babiš nebude akceptovat návrhy SPD. Mně se opravdu nelíbí, jak to mezi ním a Okamurou zatím ve sněmovně funguje. Nevím, jestli dojde k odvolání Tomia Okamury z vedení sněmovny a Radka Kotena z čela bezpečnostního výboru. Ale doufám, že vyjednávací tým sociální demokracie dojde k závěru, že se odehrají personální změny ve sněmovně.

* Jak bude přesně znít otázka ve vnitrostranickém referendu?

Nebude to jen otázka. Členům bude předložen text koaliční smlouvy mezi ČSSD a hnutím ANO. Samotná otázka bude znít: Jste pro to, aby sociální demokracie uzavřela tuto koaliční smlouvu? V návrhu předloženém do referenda budou i konkrétní ministerstva, jež má sociální demokracie obsadit.

* Na začátku jednání jste tvrdili, že ve vládě nesmí být trestně stíhaná osoba. Co vyvážilo fakt, že tam ta osoba zůstává?

Pro mě osobně to vyvažuje hrozba zvýšeného podílu SPD na správě země. Hrozba vlivu Hradu na fungování vládní koalice. Ve sněmovně není moc jiných vládních variant, které by mohly fungovat.

* Když za vámi přijde v Bruselu zahraniční kolega a zeptá se: Co to tam děláte, že máte vládu, v jejímž čele stojí osoba obviněná ze dotačního podvodu velkého rozsahu, ze zneužití evropských dotací? Který navíc vykřikuje, že se v Česku dá objednat trestní stíhání. Kde jinde mají trestně stíhaného premiéra?

Dobře, vy řeknete, že je to eufemismus. Ale kdybych si měl vybrat mezi vládnutím s Marine Le Penovou a Nicolasem Sarkozym, vyšetřovaným kvůli politické korupci, samozřejmě si vyberu Sarkozyho. Má jistě obrovský problém s přijímáním černých peněz na kampaň od libyjského diktátora Muammara Kaddáfího, ale pořád je to něco jiného než Le Penová.

* Sarkozyho strana ho ale ani nevyslala do prezidentských voleb.

Bohužel Andrej Babiš má stranu, která ho nechá kandidovat na jakoukoli funkci.

* Čím se trestně stíhaná osoba ve vládě vyvábí?

Vyvábí se tím, že nebude mít vliv na policii. Myslím, že tady Jan Hamáček velmi razantně vyjednává. Samozřejmě že kdyby došlo k jeho odsouzení, tak padá vláda. To je zcela zjevné.

* Po nepravomocném rozsudku v první instanci? K pravomocnému rozsudku se to může táhnout déle, než je mandát vlády.

Odejít by měl už po odsouzení v první instanci. Sám jsem ale zvědavý, jakou formulaci v koaliční smlouvě Jan Hamáček vyjedná.

* Babišova média spekulují, že policejní prezident Tomáš Tuhý skončí. Odejde na ambasádu na Slovensko. A Andrej Babiš si ještě před příchodem Jana Hamáčka na vnitra vybere svého policejního prezidenta.

Je snad zřejmé, že ministr vnitra vybírá policejního prezidenta. Já myslím, že Andrej Babiš před nástupem nového ministra vnitra změnu na postu policejního prezidenta neudělá. Neumím si představit, že by to udělal.

* Ptají se vás v Bruselu na Andreje Babiše? Nikdo ho nezve na návštěvy, nikdo sem za ním nejezdí. Je dost v zahraničněpolitické izolaci.

Já jsem v Evropském parlamentu členem kontrolního výboru, jehož předsedkyní je paní Ingeborg Gräßleová, ta se na Andreje Babiše specializuje. Kromě ní a některých lidí, kteří mají vyloženou afinitu k České republice, se o něj nikdo moc nezajímá. Nejvíc se na něj ptá lidovecký europoslanec Tomáš Zdechovský.

* Proč sem nikdo nejezdí?

To se děje standardně tam, kde jsou vlády v demisi. Taková vláda nemá legitimitu. Nemáte důvod, proč se s ní bavit a řešit s ní své zájmy.

* Nenabídl Andrej Babiš sociální demokracii křeslo ministra zahraničí i proto, že právě tady se očekává spor vlády s prezidentem Zemanem? Babiš to pěkně ilustroval lavírováním kolem spojeneckého útoku na Sýrii.

Ten problém není v zahraničněpolitickém konfliktu mezi Milošem Zemanem a Andrejem Babišem. Je v tom, že Andrej Babiš je připraven přistoupit téměř na jakékoli kompetenční představy sociální demokracie proto, aby byl premiérem. ČSSD přišla s nějakými požadavky, jaká ministerstva by chtěla obsadit. A on na ně přistoupil.

* Sociální demokracie si přesně řekla, jaká chce ministerstva, a Babiš jí je v té nové, vylepšené nabídce dal?

To není bonboniéra Forresta Gumpa. Vy musíte vědět, o co vám jde a kde jste schopni zviditelnit a prosadit svůj program. Tohle je výsledek. Není to ale tak, že by se Andrej Babiš chtěl ministerstva zahraničí zbavit kvůli konfliktu s Milošem Zemanem. Andrej Babiš prostě chce být premiérem a nezbyvá mu nic jiného než jednat se sociální demokracií. Prezident si podle mě přeje, aby vznikla tato vláda. Miloš Zeman má rád zahraniční politiku a zasahuje do ní. Pokud se stanu ministrem zahraničí, tak s ním budu muset najít společnou řeč.

* Jak se s Milošem Zemanem v zahraniční politice sladíte?

To nechte na mně.

* Jak byste ho zahraničněpoliticky zařadil?

Myslím, že je Evropan. Je evropský sociální demokrat. Ale před to staví národní zájem České republiky. Proto tak výrazně komentuje migraci. Proto má tak silný vztah k Izraeli. Tam se můžeme v nějakém ohledu lišit. Ale nemyslím, že je to zásadní odlišnost. Můžeme se lišit v názoru na politiku Ruska. Na druhou stranu, já jsem velmi pragmatický a vím, že s Ruskem stejně jako s Amerikou se musí jednat. Nemůžete žádného silného partnera vynechat z dialogu.

* Jaký je váš názor na připravovanou reformu azylové politiky Dublin IV, jejíž součástí mají být i trvalé kvóty na přerozdělování migrantů?

Sdílím názor, který ohledně migrace prosazovala předchozí vláda Bohuslava Sobotky. Migrační problém se musí řešit tam, kde vzniká. Musíme zabránit tomu, aby byla průchodná vnější hranice.

* To je běh na dlouhou trať. Německo a další země jako Itálie ale na kvóty tlačí.

Naše postavení při vyjednávání ale vůbec není špatné. Naše stálé zastoupení při Evropské unii je velmi dobré, tam jsou schopní diplomaté. V Bruselu s námi nejednají jako se Slováky nebo s Maďary.

* Poslouchal jste poslední projev Emmanuela Macrona v Evropském parlamentu. Navrhl tam zřízení speciálního evropského fondu, který by platil bonusy přímo obcím a regionům, jež přijmou migranty. Souhlasíte s tím?

To je přesně to řešení, které stojí na dobrovolnosti, nikoli na přerozdělení. Pokud to bude dobrovolné, tak si umím představit, že toho některé obce budou chtít využít.

* Nějaké město se přihlásí o migranty s bonusem. Ti tam ale nezůstanou a přesunou se v Česku úplně jinam. Do města, které je nechtělo a žádné peníze na ně nedostalo.

Nepodceňujte Evropskou komisi. Pokud přijde s takovým návrhem, tak tam samozřejmě budou nějaké záruky, že ti lidé tam zůstanou.

* Jak je chcete udržet tam, kde být nechtějí?

Přece jim budete měsíčně vyplácet na nějakých dávkách nějakou částku. A tu získají, jen když zůstanou v tom městě, které na ně bonus dostalo.

* Nejsou ty regionální bonusy na migraci nejlepší cestou k rozbití národního státu?

Vy jste zastávkyně národních států? Zatím nejsou k dispozici žádné detaily. Ale určitě to nebude tak, že peníze budou chodit přímo z Bruselu do konkrétních měst a obcí. To bude program komise, který půjde přes jednotlivé členské státy. Po Macronově projevu ten návrh samozřejmě rezonuje. Není to ale zatím nic, co by bylo na papíře. To je hrozně daleko.

* Jaká je v ČSSD atmosféra? Proč senátoři tak ostře vystoupili proti paktu s Babišem?

Do značné míry jsem to mohl být já jako nominant na ministerstvo zahraničí. Senátor Jiří Dienstbier, který se v tom hodně angažoval, mě osobně nenávidí. My už devět let máme velmi odlišný pohled na fungování sociální demokracie. Ne na program. Spíš na to, jak se má sociální demokracie chovat.

* V čem je ten váš spor?

My jsme spolu před dvaceti lety vyrůstali v Občanském hnutí. Bývali jsme přátelé. Já Jiřímu Dienstbierovi hrozně vyčítám, že spolu s Matějem Stropnickým a ještě několika lidmi pohřbili v České republice progresivní levicovou politiku. Oni tím, jak se chovali, tuto politiku úplně zdevastovali. Já jsem jim přitom názorově velmi blízky. A v této chvíli člověk, který má takové názory, nemá v politice žádnou alternativu.

* Vy jste levicový progresivista?

Určitě. Já určitě nejsem tradiční sociální demokrat. Když rozdělíme sociální demokraty, tak jsou tu ti tradiční, ti, kteří se snaží oslovovat lidi práce. Sem patří Jaroslav Foldyna, Zdeněk Škromach, Milan Štěch. A pak jsou progresivisté, kteří se snaží akcentovat i různá moderní témata, jako je ekologie, politika identity, menšin. Pro mě je velmi důležité, aby nás volili lidé práce. To je základ. A pak můžete dělat progresi, která zajímá velmi malý okruh lidí. To Dienstbier zničil. Když nebudete mít silnou voličskou bázi, progresi nikdy neprosadíte. P

MILOŠ ZEMAN MÁ RÁD ZAHRANIČNÍ POLITIKU A ZASAHUJE DO NÍ. POKUD SE STANU MINISTREM ZAHRANIČÍ, TAK S NÍM BUDU MUSET NAJÍT SPOLEČNOU ŘEČ. TO JE ZÁKLAD. A PAK MŮŽETE DĚLAT PROGRESI, KTERÁ ZAJÍMÁ VELMI MALÝ OKRUH LIDÍ. TO DIENSTBIER ZNIČIL. KDYŽ NEBUDETE MÍT SILNOU VOLIČSKOU BÁZI, PROGRESI NIKDY NEPROSADÍTE.

MIROSLAV POCHE (39)

Hlavní favorit na ministra zahraničí ve vznikající vládě Andreje Babiše s ČSSD. Má zkušenosti z komunální a evropské politiky. Od roku 2002 do roku 2014 byl zastupitelem hlavního města Prahy za sociální demokracii. Díky velkému počtu preferenčních hlasů byl v roce 2014 zvolen europoslancem. Vystudoval Provozně ekonomickou fakultu České zemědělské univerzity v Praze a **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Foto autor| Foto: Jan Zatorsky
Foto popis| LENKA ZLÁMALOVÁ

Jan Šír: Arménie

2.5.2018 ČRo Radiožurnál str. 02 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Věra ŠTĚCHROVÁ, moderátorka

Demonstranti v Arménii zablokovali několik silnic v okolí Jerevanu, některé křižovatky v hlavním městě a hlavní tah na letiště. To vše je reakcí na včerejší výsledek volby nového premiéra v arménském parlamentu. Jediný kandidát opoziční Nikol Pashinyan nezískal hlasy nejsilnější a donedávna pevně vládnoucí strany republikánů. Země je tak bez premiéra a volby se budou opakovat za týden. Právě Pashinyan vyzval po hlasování k dopravním blokádám a občanské neposlušnosti. Pokud Pashinyana vládnoucí strana nepodpoří, smete podle něj politické tsunami. Naším hostem je teď politolog z Katedry ruských a východoevropských studií na **Fakultě sociálních věd** univerzity Karlovy, Jan Šír. Dobrý den.

Jan ŠÍR, politolog z Katedry ruských a východoevropských studií na **Fakultě sociálních věd** univerzity Karlovy

Dobrý den.

Věra ŠTĚCHROVÁ, moderátorka

Do včerejška to vypadalo, že vládnoucí republikáni ustupují. Jejich premiér Serž Sargsjan kvůli protestům abdikoval už minulý týden. Proč si teď troufli zvolení opozičního lídra zablokovat.

Jan ŠÍR, politolog z Katedry ruských a východoevropských studií na **Fakultě sociálních věd** univerzity Karlovy

Tak to je otázka, která by vyžadovala odpověď, kde bychom museli spekulovat, nicméně některá vysvětlení se samozřejmě nabízejí. Asi ta nejpravděpodobnější by mohla být následující předpokládám že republikánská strana se míže snažit získat nějaký čas. Ustát tu situaci obrazně a v nějaké naději, že ta protestní hnutí a vystoupení nějakým způsobem poleví. Může tady jít i o určitou snahu třeba uklidit nějaké prostředky v případě,

že by byly nuceni se s mocí nějakým způsobem rozloučit a samozřejmě ani nelze vyloučit ani vnější tlak. Narážím na roli Ruska v celé té situaci.

Věra ŠTĚCHROVÁ, moderátorka

Nakolik je taková politika riskantní? Hrozí, že se ty demonstrace zvrhnou v ostřejší nepokoje nebo to má opoziční předák Pashinyan rozehrané tak, že by se to mohlo obejít bez násilí?

Jan ŠÍR, politolog z Katedry ruských a východoevropských studií na **Fakultě sociálních věd** univerzity Karlovy

Já se domnívám, že nějaké násilí rozhodně by nehrálo do karet těm, kteří momentálně protestují, tudíž já si myslím, že oni na nějaké /nesrozumitelné/ situace zájem mít nemusejí, nicméně samozřejmě hrozí tady situace, že dojde k paralýze státní moci, státního aparátu. V takové situaci samozřejmě i malá rozbuška v podobě nějaké provokace může tu situaci vyhrodit, takže ano, i toto je jedna z možností.

Věra ŠTĚCHROVÁ, moderátorka

A jak vidíte tu situaci opozice? Jsou teď masové demonstrace a blokády jedinou cestou, jak může Pashinjan republikány porazit.

Jan ŠÍR, politolog z Katedry ruských a východoevropských studií na **Fakultě sociálních věd** univerzity Karlovy

Ano, je to přesně tak. Vzhledem k tomu, že ten systém je nastaven tak, jak je nastaven a volby, které probíhají v rámci tohoto systému vytvořili takovou situaci, že opozice je marginalizována a veškerá moc se nachází v rukou republikánské strany Arménie už pěknou řádku let, tak obávám se, že skutečně pouliční vystoupení a nějaké formy toho pokojného protestu, pokojné neposlušnosti jsou tím jediným, co Pashinjanovi a jeho odpůrcům, v případě, že by chtěli nějak výrazněji promluvit do politického života / nesrozumitelné/ zbývá.

Věra ŠTĚCHROVÁ, moderátorka

A jak velkou pozornost věnuje událostem v Arménii teď Kreml. Ohrožuje nějak případná změna vlády v Arménii Putinovy zájmy?

Jan ŠÍR, politolog z Katedry ruských a východoevropských studií na **Fakultě sociálních věd** univerzity Karlovy

Ohrožuje samozřejmě. V Kremlu to sledují velice bedlivě a to, že se k tomu nevyjadřují neznámá, že celou věc pouští ze zřetele. Samozřejmě ta situace v Arménii v případě, že by měla dospět k nějaké pokojné změně moci by mohlo být interpretována jako další v řadě těch takzvaných barevných revolucí. To znamená sám národ, lid se přihlásí o svoje slovo a dožene vládnoucí, se kterými není spokojen, protože vládnou neefektivně, jsou zkorumpovaní a tak dále. K odstoupení, to by vytvořilo určitou precedenční situaci, která v případě samozřejmě, kdy by se měla přenést do Ruska a Rusové by v tom hledali nějakou inspiraci, by mohla ohrožovat ten stávající režim, který v Rusku vládne a o to určitě v Kremlu nestojí.

Věra ŠTĚCHROVÁ, moderátorka

Říká politolog z **Fakulty sociálních věd** univerzity Karlovy, Jan Šír. Díky za váš čas. Hezký den.

Jan ŠÍR, politolog z Katedry ruských a východoevropských studií na **Fakultě sociálních věd** univerzity Karlovy

Děkuji.

Vláda v demisi prosazuje změnu zákona o důchodovém pojištění
2.5.2018 ČRo Plus str. 01 11:34 Interview Plus

Jan BUMBA, moderátor

Plné znění zpráv

Vláda Andreje Babiše usiluje o to, aby od příštího roku došlo k citelným změnám ve vyplácení důchodů. Novela zákona by od ledna 2019 zajistila důchodcům v průměru o 918 korun vyšší penze, alespoň tak to spočítala ministryně práce v demisi Jaroslava Němcová z hnutí ANO. Přestože na politické scéně nenajdete stranu, která by byla proti růstu důchodů, opozice se ptá, kde se vezmou peníze na chystané zvýšení? Kdo by měl na nárůstu penzí nejvíc vydělat? Dobrý poslech přeje Jan Bumba. A naším hostem je profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu Martin Potůček. Dobrý den.

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

Dobré dopoledne.

Jan BUMBA, moderátor

Vítáte to odhodlání, se kterým vláda Andreje Babiše prosazuje nějakou revizi důchodů, nějaké zvýšení důchodů?

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

Vítám a nevítám. Vítám proto, poněvadž poprvé bylo s takovou naléhavostí a také s předpokládanou investicí v řádu více než 10 miliard korun navíc proti běžným zvyklostem řečeno, že naše důchody jsou skutečně nízké a zasluhují zvýšit. Nevítám proto, poněvadž vlastně způsob, kterým se tak má učinit a který už je v Poslanecké sněmovně, považuji za nedobrý.

Jan BUMBA, moderátor

V tomto duchu jste ostatně napsal i článek v deníku Právo, ve kterém jaksi zpochybňujete, jestli právě toto je ten nejlepší způsob zvyšování penzí. Podle vás tím hlavním problémem je to, že ti, kdo už nyní mají vyšší peněz by dostali ještě víc a ti, kdo berou důchod nejnižší, by dostali málo?

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

Dá se to tak říci, i když celá záležitost je složitější a je třeba se podívat trochu do minulosti. Jde nám nikoliv o způsob, kterým se stanovují nové důchody, tady v tuto chvíli, jak vláda v demisi pana premiéra Babiše, tak my se bavíme o valorizaci již stávajících důchodů. A tady už po léta funguje takový podle mého názoru zvrácený mechanismus, že těm, kterým byli kdysi třeba před 15, 20 lety vypočítány nízké důchody, tak na valorizaci dostávají, když to zjednoduším desetikoruny až stokoruny, zatímco ti, kteří nastartovali svoji důchodovou kariéru s těmi nadprůměrnými důchody, tak těm se rok od roku valorizuje výrazně více, řekněme, v řádu stokorun až dokonce tisícikorun a když si to promítnete v čase, tak vlastně ta valorizace z roku na rok přidává více těm důchodcům s vyššími důchody a naopak těm s nižšími moc nepřidává.

Jan BUMBA, moderátor

Je to ale principiálně špatně? Já mám na mysli to, jestli to robustnější zvýšení vyšších důchodů není v souladu s oním principem zásluhovosti. Přece i Ústavní soud vyřkl nějaký verdikt v tom duchu, že ten náš systém zatím je příliš rovnostářský a že by měl více zohledňovat to, kolik peněz ten člověk v aktivním věku do systému odvedl, nebo se mýlím?

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

To je velmi dobrá otázka, nicméně, když se podíváte na rozhodnutí Ústavního soudu, o kterém jste se právě zmínil, to se právě týká ne způsobu, jakým jsou stávající důchody valorizovány, ale toho, jakým způsobem jsou vypočítávány v okamžiku, kdy náš občan odchází do důchodu, a tady je veliký rozdíl, tady je obrovský rozdíl a o tom se málo ví a málo diskutuje, že způsob, kterým se vypočítávají nové důchody, je dokonce rovnostářštější

než výpočet důchodů na konci minulé éry komunistické, to znamená, že když někdo odcházel do důchodu koncem osmdesátých let, tak tam výpočet důchodů mnohem více reflektoval to, kolik do toho důchodového systému v průběhu své ekonomické aktivity přispíval, takže teď jsme v situaci, kdy důchody se vypočítávají velmi rovnostářsky a jejich valorizace se vypočítává výrazně zásluhově.

Jan BUMBA, moderátor

Podle hospodářské komory ten nový návrh ještě více popírá onu zásluhovost než nyní. Vy ale docházíte k jinému závěru nebo ne?

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

No, tak nevím, kdo hospodářské komoře připravoval podklady pro takovéhle stanovisko, ale opak je pravdou. Tam vlastně to, co je v návrhu pana premiéra v demisi skutečně rovnostářské v uvozovkách je to jedno procento navíc, to znamená, že se valorizuje, jak určitě víte, jednak na základě pevné částky a pak na základě procentní výměny, a ta pevná částka skutečně vyskočila z 9 na 10 % průměrného platu, to znamená, ano, všem důchodcům, pokud tento návrh bude přijat, bude přidáno, řekněme, v průměru 325 korun navíc. Nicméně je tam ta druhá složka, to znamená, ta procentní výměra, a ta je jednoznačně velmi zásluhová a to asi hospodářská komora nijak moc nevzala do úvahy.

Jan BUMBA, moderátor

Mimochodem co se týká té první složky, kterou jste zmínil, té pevné výměry důchodů, ten, to posunutí o procento z 9 na 10 %, to je něco, s čím se dá polemizovat, nebo na tom panuje všeobecná shoda, i vy byste to podepsal?

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

Já bych to nepodepsal, a to říkám jako velmi odpovědně, poněvadž tak, jak to bylo navrženo, tak vlastně výdaje na valorizaci důchodů vzrostou ve srovnání s tím, kdyby to zůstalo tak, jak to je o více než 11 miliard korun nebo kolem 11 miliard korun, a to je obrovská částka 11 miliard korun do důchodů dát nebo nedát, to je ...

Jan BUMBA, moderátor

A to mluvíme o ročních nákladech?

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

Ano, ročních nákladech. Ty by se pak postupně zvyšovaly, takže řekněme za pár let by to bylo 12,5 miliardy navíc, kromě teda ve srovnání s tím, jak by se ta valorizace důchodů vypočítávala beze změny. A já jsem hluboce přesvědčen o tom, že těch téměř 11 miliard korun navíc by se dalo do valorizace důchodů dát mnohem efektivněji a řeknu hned jak. Na rozdíl od Slováků, kteří už před lety si zavedli svůj minimální důchod, my sice máme minimální důchod, ale rozhodně ne takový, je to necelých 4 tisíce korun, který by dokázal těm důchodcům zajistit slušné živobytí. Takže velmi urgentní by bylo, pokud se najdou ty desítky miliard korun někde v tom státním rozpočtu, tak je investovat především tam, aby těm, kteří léta vlastně dostávali valorizované důchody méně, než by asi bylo odpovědné a zasloužené, aby se přidávalo více jim, než těm, kteří už jsou nad tou průměrnou hladinou.

Jan BUMBA, moderátor

Hostem dnešního internetu je bývalý předseda vládní důchodové komise Martin Potůček. Když bych to řekl trochu laicky pro lepší pochopení složité argumentace, máte obavu, že ten nejnovější návrh vlády povede k tomu, že se začnou zvyšovat rozdíly mezi v uvozovkách bohatými a v uvozovkách chudými důchodci?

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

No, to jsem si jist. Tak to odpovídá tomu návrhu a o tom nemůže být sporu.

Jan BUMBA, moderátor

Je vám jasné, odkud by vláda chtěla brát ty peníze na zvyšování důchodů?

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

No, to je moc hezká otázka a mně se líbí ta formulace, kterou pan premiér v demisi používá poměrně často, říká - no, našli jsme ve státním rozpočtu peníze na to a na ono. V tomto případě se tady rozpouští jakási rezerva, která vznikla v hospodaření českého státu v minulosti, nicméně víte z hlediska rozhodování já si nejsem vůbec jestli ty desítky miliard, které na tom účtu, takzvaném důchodovém účtu, jako kdyby zůstaly a nyní mají být použity, jestli by se třeba neměly použít spíše na zvýšení kapacit mateřských školek nebo případně na investici do dopravní infrastruktury, to jsou všechno skutečně desítky miliard a tady by si to zasloužilo podle mého soudu odpovědnější strategickou úvahu, do čeho ty desítky miliard, které jsou v uvozovkách jakoby navíc investovat.

Jan BUMBA, moderátor

Ale proč ne na důchody, když jste i vy sám na začátku tohoto rozhovoru říkal, že jste přesvědčen o tom, že je správné, aby důchody rostly, tak, když tady bude ta úvaha dáme to na školky nebo na silnice nebo na důchody, proč ne na peníze?

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

Já bych byl velmi pro, kdyby šly skutečně v první řadě na peníze, ale ne takovým způsobem, jakým to bylo navrženo vládou v demisi. Já si myslím, a dokonce si myslím, nejenom myslím, mohu se odvolat na dva návrhy naší důchodové komise, které jsme zformulovali právě před rokem, které by postupem několika let postupně jaks navyšovaly především ty nižší důchody tak, abychom se dostali do situace, v jaké jsou Slováci už dnes, že lidé, kteří jsou v tom důchodovém věku, řekněme, od těch 70 let, aby mohli mít jistotu, že z toho státního důchodu alespoň nějak relativně slušně vyžijí. Tuto jistotu dnes český občan nemá. A další téma k diskusi by bylo, že tuto jistotu nebudou mít ve výhledu budoucích let zejména živnostníci, poněvadž ti už léta, většina z nich, 4 z 5 živnostníků do důchodového systému vkládají jenom to nezbytné zákonné minimum, a to jim posléze ve výpočtu důchodů bude dozajista nemilým překvapením.

Jan BUMBA, moderátor

Pokud by bylo potřeba tedy nějakým způsobem zvýšit onu jistotu, o které hovoříte, aby zase to řeknu laicky bylo prostě dost peněz na vyplácení důchodů, tak navrhuje co? Zvýšit sociální pojistné nebo jakým způsobem by se mělo postupovat, aby tam ta jistota byla, aby tam ta jistota byla?

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

Ty peníze byly, jasně, aby tam ty peníze byly, rozumím vám. No, je překvapivé, že už asi 5 let procento peněz, které jdou na důchody, ze státního rozpočtu klesá, zatímco ve většině zemí Evropy stoupá a souvisí to samozřejmě se stárnutím populace. Podívejte se, ten náš systém si hraje na to, že je sociálně pojišťovací, ale ve skutečnosti ten systém je sociálně zabezpečovací, to znamená, že pokud skutečně chceme dosáhnout toho cíle, který ostatně měla ve svém programovém prohlášení ta Sobotkova vláda, aby naši důchodci mohli vést důstojný život, tak se to procento bude muset zvyšovat z těch dnešních necelých 9 % do budoucna, řekněme, na těch 12, někdo mluví o 13 % ve výhledu 20 let, a to se nedá řešit jenom na půdě příspěvků na sociální pojištění. Už dnes do těch důchodů jde také část výnosů daně z přidané hodnoty. Teď tam vlastně pan premiér v demisi chce přisypat nějaké investiční miliardy, a tak dále, a tak podobně. Více co, tady vlastně doplácíme na to, že od toho listopadu 89 jsme velmi zanedbávali rodinnou politikou. Kdyby rodinná politika byla dostatečně

robustní jako je například dodneška ve Francii, tak těch plátců do systému, těch ekonomicky aktivních už by vstupovali do toho procesu, jak se říká, právě ti, kteří by se narodili po listopadu a kteří se po listopadu kvůli té rachitické rodinné politice prostě nenarodili.

Jan BUMBA, moderátor

Tak zase musíme asi říci, že tohle zrovna tato vláda nevyřeší během svého mandátu. Ale když se vrátíme konkrétně k posledním návrhům, to, co nyní navrhuje vláda Andreje Babiše, vytvoří tím jakýsi závazek pro všechny další vlády, které budou muset někde zase najít, jak říká pan premiér Babiš, najít peníze na takovoto důchody?

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

To je skvělá otázka. Moje odpověď je naprosto jednoznačná, ano, to je další krok, který opakuje ty chyby, které jsme v minulosti zaznamenali už několikrát, bez strategické rozvahy a domluvy hlavních politických sil jakékoliv takové rozhodnutí ten důchodový systém rozkmitá a budoucí vlády, ať už budou jakékoliv, s tím zase budou muset něco činit. Ten příklad, který je nasnadě, je druhý pilíř. Ta vláda pravicově orientovaného bez, pravicově orientovaná ho bez dostatečné politické podpory a bez dostatečné veřejné diskuse přijala, a ta následující vláda ten druhý pilíř zase zrušila.

Jan BUMBA, moderátor

Je podle vás, pardon, že vám do toho skáču, podle vás je tedy vysloveně riskantní, když vláda hnutí ANO, notabene v demisi prosazuje nějakou změnu v důchodech, aniž by pro to měla jakousi širší podporu u dalších politických subjektů?

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

Pane redaktore, myslím, že jste si odpověděl sám, ano.

Jan BUMBA, moderátor

Hostem interview je bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu Martin Potůček. Vy, pane profesore, v tom svém článku píšete, že není pravda, že minulá vláda jen slibovala. Čeho opravdu dosáhla tedy vláda ČSSD, ANO a KDU-ČSL v oblasti důchodů?

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

Ano, tak rozlišil bych to, čeho dosáhla vláda a čeho dosáhla odborná komise tím, že schválila návrhy, které ta vláda posléze přijala a byla schopna prosadit v Poslanecké sněmovně. Začal bych právě u těch valorizací, poněvadž letos důchodci dostali valorizované důchody už podle dvou našich návrhů, které jsme projednali, které byly schváleny na té široké platformě politiků a odborníků z koalice i z opozice a samozřejmě i sociálních partnerů a která změnila způsob valorizace a ta změna spočívala ve dvou parametrech. Do té doby, to znamená, ještě ta valorizace v loňském roce byla založena na jedné třetině růstu průměrných mezd a my jsme navrhli a Poslanecká sněmovna minulá nakonec do zákona vtělila, že to bude polovina růstu průměrných mezd a za druhé, a to je řekl bych další velká, velký dluh, který tahle ta společnost dluží důchodcům. My jsme navrhli a nakonec bylo do zákona promítnuto, že inflace se bude počítat podle indexu, který je výhodnější k důchodcům, a to se málo ví, že 18 let se vypočítávala valorizace podle indexu inflace vztaženému k celé populaci a spotřební koš důchodců měl tu inflaci vyšší, takže vlastně ti důchodci dostávali přidáno, ale dostávali přidáno, jako kdyby byli průměr populace, kdežto jejich náklady životní rostly 18 let víc.

Jan BUMBA, moderátor

Rozumím tomu, že více se zohledňuje to, jaksi za co důchodci konkrétně platí.

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

Přesně tak, přesně tak.

Jan BUMBA, moderátor

Ale znáte jistě tu argumentaci nejen pravicové opozice, ale třeba i hospodářské komory, kteří říkají, že vlastně se promarnily roky té hospodářské konjunktury a že nedošlo na žádnou velkou nebo skutečnou reformu penzijního systému, že to tohle to, o čem teď hovoříte, jsou prostě úpravy parametrů.

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

Ano.

Jan BUMBA, moderátor

Nemáte ten pocit, že skutečně se mohlo jít ještě dál?

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

Mělo se jít dál, ale mám velkou pochybnost, jestli mohlo. Řeknu vám svoji zkušenost, promiňte, z práce té naší komise. Tam dosahovat jakéhosi konsensu, jakéhosi souhlasu s jakoukoliv změnou bylo mimořádně obtížné. A něco se podařilo, něco se nepodařilo, a to, co se nepodařilo, tam si myslím, že jistý díl viny na tom mají právě političtí reprezentanti, kteří na půdě naší komise, ať už z té nebo z oné strany nepracovali, tak intenzivně a odpovědně, jak by mohli a měli. Když se podíváte po světě, tak skutečně úspěšné důchodové reformy se připravují s mnohem větší politickou a organizační, institucionální podporou, než měla naše komise, v průměru 7 až 8 let. Já bych uvedl dva příklady Švédsko a Norsko. To jsou země, které teď disponují skutečně slušnou podobou a dlouhodobě, jak se říká, udržitelnou podobou svého důchodov..., jejich důchodového systému, ale pracovali na tom skutečně v zásadě po dvě volební období, než byli schopni si tu reformu přijmout. A ta reforma, ta je založena také na čemsi, co bohužel české společnosti úžasně schází, a to je to, čemu se odborně říká politická kultura konsensu, toho, že ti politici nejdou tvrdohlavě za tím, co chce jejich strana nebo jejich hnutí. Jsou schopni se domluvit a jsou schopni věcné argumentace a případných ústupků. Když se teď podívám na českou politickou scénu, tak musím velmi smutně konstatovat, že naše země z hlediska toho, kdo ji reprezentuje politicky na důchodovou reformu, která by byla skutečně dobrá a která by přetrvala jedno volební období, nemá.

Jan BUMBA, moderátor

Co si můžeme představit pod tou skutečnou reformou, skutečnou penzijní reformou? Zase mluví o tom třeba zástupci hospodářské komory, když už jsem je zmiňoval, co to vlastně je taková revoluce v penzích?

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

Ano, rozumím vám. První předpoklad je, aby se politici napříč politickým spektrem domluvili, že skutečně máme mizerné důchody v průměru i ve srovnání s jinými zeměmi kolem nás a že, abychom nějakou reformu vůbec mohli zvažovat, tak potřebujeme na ty důchody alokovat ze státního rozpočtu procentně ve výhledu, řekněme, 10-15 let alespoň o 2 % HDP více než doposud. Já jsem, když jsem ještě tedy vedl tu komisi, tak jsem byl pověřen, abych se zeptal tehdejšího premiéra, pana Sobotky, jestli je politika připravena ta 2 % ve výhledu 10, 15 let jakoby přihodit k tomu, co se dává, co se dávalo tenkrát. On prohlásil, že ne, nebyl schopen, prostě nebyl nám to schopen říci. A bez dodatečných zdrojů nelze skutečně takovou tu systémovou reformu realizovat a bez politického konsensu také, respektive předpokladu pro politický konsens také ne.

Jan BUMBA, moderátor

A to by byla ta reforma, že by prostě do systému šlo více peněz ze státního rozpočtu nebo vyšší procento HDP?

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

Vůbec ne, to vůbec ne, tady je potřeba skutečně si jednou a provždy říci, že nemáme systém sociálního pojištění, že máme jakýsi kočopes, to znamená, jak sociální pojištění, tak sociální zabezpečení. Jsou tady poměrně rozumné úvahy o tom, že by vlastně měl být jakýsi ten minimální důchod k dispozici všem občanům této země a že by na tomto základě potom bylo možné uvažovat o nějakém skutečně pojišťovacím principu, který by vzal vážně to, že když více budu do toho systému přispívat, takže nakonec dostanu ten důchod vyšší. Ty systémy existují, ať nemůžeme mluvit o detailech, všechno je možné, ale jsou tady dva základní předpoklady, jednak, že politici budou připraveni těm českým důchodcům alokovat asi o 2 % HDP více než doposud, a za druhé, že budou schopni rozumě a věcně diskutovat o konceptu takové důchodové reformy a že se nakonec dokáží domluvit.

Jan BUMBA, moderátor

Věříte v tyto zázraky, pane profesore, jenom jednou větou?

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

Nevěřím.

Jan BUMBA, moderátor

Jedním slovem. Profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní důchodové komise Martin Potůček byl naším hostem. Já vám děkuji za rozhovor, díky, že jste přišel. Na shledanou.

Martin POTŮČEK, profesor **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, bývalý předseda vládní komise pro důchodovou reformu

Já děkuji za pozvání. Na shledanou.

Co najdeme na dětském hřišti

2.5.2018 Vlasta str. 53 Fejeton

EVA KADLČÁKOVÁ

Robert Fulghum napsal knížku Všechno, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučil v mateřské školce. A já bych dodala: možná ani netřeba chodit do předškolního zařízení, stačí zajít na dětské hřiště. To je škola života! V kostce. Totiž v bábovičkách. A v herních prvcích. A v babičkách a v hrajkách si prcích. Co tedy najdeme na dětském hřišti?

LAVIČKY! A na nich ty babičky. Žádné zdravé dítě tam nesedí. Každý životaschopný tvor je v pohybu. Pohyb je podstatou radosti. Radost je to, co nás rozzáří. A záře je to, co ostatní přitahuje. Proto babičky natahují tváře ke slunci, co se nepřestává pohybovat oblohou, a chlapečci dlaně po holčičkách, z nichž sálá energie malé ženy.

PÍSKOVIŠTĚ! Na kterém si žádné dvě děti nevydrží hrát dlouho dohromady. Spolupráce nad cukrováním báboviček je dlouhodobě neudržitelná. Holčičky se pohádají. Kluky nebaví. Ve smíšené dvojici jsou schopni krátkodobé tolerance – vedeni jakousi něžnou ochrannou předtuchou. Děvčátka nicméně tento laxní přístup irituje. Dříve nebo později praští chlapečka lopatkou. Malý gentleman jí to neoplatí. Ale beze slova odchází. Vysvobozen pro hru se svými kamarády!

STROMKY! Mezi těmi poletují kluci a střílejí na sebe pistolkami z klacků. Žádná výchova neučiní z hošíka pacifistu, jestliže jím být nechce. Svou zbraň si vždycky najde. Je předurčen k boji. K pacifismu případně dospěje sám.

HRAČKY! Mrňavý muž je také naprogramován k volantu a ke kniplu. A proto se na hřišti obklopuje bagry, nákladáky a autíčky s vylágrovanými kolečkama. Dívka se naopak rodí s pudem k vlastnímu porodu, a tak vyžaduje panenky, kočárky a směšně růžové plymo s kraječkama.

Který řidič pochopí, že se jí za to nemá smát, ale má jí občas přivést nákup, ten vyhrál. Která holčička mu za to dá pusy, ta zvítězila taky.

HOUPAČKY! Houpačky pro dva, pro čtyři i pro jednoho. Nikoli pro tři. To nemůže fungovat. Žádný triumvirát není spravedlivý. Pokaždé se v něm někdo ocitne sám proti druhým dvěma.

To už je lepší vsednout na vlastní houpačku a regulovat si své vzestupy a pády po svém. Zároveň to ovšem znamená osamění. A nesdílená radost je poloviční, starost dvojnásobná. Nejlépe tedy houpat se nahoru a dolů ve dvou. Někdy je to stěží snesitelné, ty hluboké propady. Kdo ale nezabrdí a nesleze, pozná i štěstí z o to vyšších společných konjunktur... KOLOTOČ! Na kolotoči se maličcí lidé odstředí do několika skupin. Jedna je dělná, ta točí. Druhá je líná, ta se veze. Třetí má drzost naskočit do rozjetého kruhu, čtvrtá je ochotna riskovat svou existenci a z roztočené centrifugy naopak vyskočit. Dělá se to proti směru jízdy. A odváží se toho jenom málokdo. Jít proti proudu je vždy nevýhodné a o držku. Ale každé společenství potřebuje hrdiny!

NO A PAK JE TU SKLUZAVKA!

Celou věčnost se na ni mrňata škrábou, čekají ve frontičce, postupují stupínek po stupínku, usilují o vrchol – a pak jej dosáhnou a... jsou dole natošup! A to bylo všecko? ptají se překvapeně, tahle krátká jízda? Kvůli tomuhle prchavému okamžiku opojení jsme to všechno dělali?! Ano! Právě kvůli němu. I Faust pro něj upsal duši ďáblu...

Takový je zkrátka život. A jeho zmenšený obraz. Tak, jak ho najdeme na hřišti pro nejmenší...

Eva Kadičáková

- Absolventka žurnalistiky na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.
- Působila v rozhlasových a televizních médiích a v reklamě.
- Dnes pracuje v Českém rozhlasu. Její fejetony můžete slyšet o víkendech v pořadu Kolotoč na Dvojce anebo na stanici Český rozhlas České Budějovice.

Foto autor| ILUSTRACE GABRIELA RYŠKOVÁ / FOTO ARCHIV

Svátek práce na jihu Francie slaví strany, které se ostře staví proti migraci

1.5.2018 ČRo Plus str. 04 17:10 Den podle...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

A Svátek práce na jihu Francie slaví strany, které se ostře staví proti migraci. Do Nice přijeli na pozvání Národní fronty Marine Le Penové podobně smýšlející politici. Za Česko se účastní Tomio Okamura. Tyto strany by podle některých odhadů mohly velmi ovlivnit podobu příštího Evropského parlamentu. Volby do něj proběhnou příští rok. Martin Hybler, spolupracovník Českého rozhlasu, publicista z francouzského Limoges je s námi ve spojení. Dobrý den, pane Hyblere.

Martin HYBLER, spolupracovník Českého rozhlasu, publicista ve Francii, Limoges

Dobrý den.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

V jakém duchu se ta akce v Nice nese?

Martin HYBLER, spolupracovník Českého rozhlasu, publicista ve Francii, Limoges

Jde o takovou tradiční oslavu, protože Národní fronta s paní Le Penovou a především s jejím otcem Jean-Marie Le Penem tradičně vždycky okolo, na začátku května slavili Jonanku z Arku. Což je takový protisvátek proti Svátku práce, který slavili odboráři a zaměstnanci a podobně. Takže tady prostě je taková určitá tradice frontistická, její tatínek Jean-Marie Le Pen, který už táhne na 90, tak položil kytici k pomníku Jany z Arku v Paříži. Zatímco Marine, která si s ním teď poslední dobou příliš nerozumí, odjela do Nice a položila prostě květiny k, k pomníku Johanky z Arku v Nice. Při té příležitosti pozvala všechny takové spřízněné duše z evropského prostředí, z těch takových pravicově populistických stran. A zjevně využívá tohoto momentu k nastartování kampaně pro evropské volby. V nichž její strana byla vždycky dost úspěšná. Protože to je, to jsou jedny z mála voleb ve Francii, které se odehrávají podle poměrného zastoupení. To znamená, není tam většinový systém, který vždycky umožnil Národní frontu pana Le Pena a jeho dcery zablokovat.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Takže tam má znovu šanci podle vás její strana uspět v těch příštích volbách?

Martin HYBLER, spolupracovník Českého rozhlasu, publicista ve Francii, Limoges

No, měli v těchhle těch volbách měli vždycky poměrně dobré výsledky. Mají početnou skupinu v Evropském parlamentu. A myslím si, že celkem vzato to patří k její takové taktice, protože ve francouzských volbách poslední jako výsledky byly dost nevalné. To, v parlamentních volbách, i když procentuálně měli značný počet voličů, tak měli velice málo poslanců. A paní Le Penová jako protikandidátka v prezidentských volbách dost selhala. Měla prostě, její výkon byl dost takový ubohý. V diskusích a v propozicích a podobně.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

A právě na to jsem se chtěla zeptat. Jak dalece je v tuto chvíli o Marine Le Penové slyšet ve Francii? Anebo jestli je politicky teď velmi ve stínu i právě proto, že Emmanuel Macron dělá velkou politiku, jezdí za Donaldem Trumpem a tak dále. A zkrátka Marine Le Penová musí hodně hledat témata, aby se dostala do médií na politické výsluní.

Martin HYBLER, spolupracovník Českého rozhlasu, publicista ve Francii, Limoges

No, je tomu, je to trochu tak. Řekl bych, že ve francouzském prostředí poslední dobou víceméně ta Národní fronta mediálně existuje dost spoře. Není příliš mnoho jako reportáží nebo věcí, kde, kde by se, kde by se zmiňovala. Jde ovšem také o to, že v médiích, které jsou nyní ovládány tím Macronovským klanem, které se k němu přiklonily, tak panuje, řekl bych, určitý ostracismus vůči Národní frontě, která zastupuje takové ty jako v Americe Trumpovi příznivci, takové ty chudší a prostě méně favorizované vrstvy obyvatelstva.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Je to chytré, co dělají francouzská média, tak jak to popisujete, takovou tu promacronovskou politiku, kampaň?

Martin HYBLER, spolupracovník Českého rozhlasu, publicista ve Francii, Limoges

No, chytré nechytré, oni prostě píšou to, co, nebo dělají reportáže to, co jim jejich vlastníci prostě přikazují. A ...

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

To zní až skoro jako stranický tisk. Já, pane Hyblere, když o tom tak mluvíte, tak to skoro připomíná nějaký "stranický tisk".

Martin HYBLER, spolupracovník Českého rozhlasu, publicista ve Francii, Limoges

Není to stranický tisk, ale je to taková neoficiální, řekl bych, domluvená cenzura, která existuje ve Francii, že o určitých věcech se nepíše. Anebo se o nich píše jiným způsobem. A na to musejí novináři jako přistoupit, protože jinak novinářema nezůstanou příliš dlouho. Takže prostě tak to chodí.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Takže se dali na stranu Emmanuela Macrona a píšou promacronovsky. Ne, mě to jenom udivuje z jednoho důvodu, že když se podíváme, jakým způsobem, když se něco podobného děje v Polsku nebo se alespoň o tom mluví, jak reaguje velmi ostře Evropská unie, tak že nějakým způsobem nepopotahuje také Paříž za tyto promacronovské ...

Martin HYBLER, spolupracovník Českého rozhlasu, publicista ve Francii, Limoges

No, ve Francii je to takový subtilnější, bych řekl. Že, že se to nedělá takovým hrubozrnným způsobem. Ti novináři samozřejmě nedá se nic prokázat, nedá se nic jako evidentně dát jako do, vynořit. Ale prostě chodí to tak. Prostě, jsou asi 3, 4 majitelé, kteří, kteří vlastní jako většinu francouzského tisku a médií. Jsou to většinou teď lidi, kteří jsou v macronovském táboře. A jejich zaměstnanci dobře vědí, jak musejí psát a jak, jak mají psát. A jak prostě, když to nedělají, tak jaké budou důsledky. Takže se to děje tak jako samo od sebe. Všichni to vědí a nikdo o tom nemluví.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Říká Martin Hybler, spolupracovník Českého rozhlasu, publicista z francouzského Limoges. Mockrát vám děkuju, pane Hyblere, na shledanou.

Martin HYBLER, spolupracovník Českého rozhlasu, publicista ve Francii, Limoges

Na shledanou.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Dalším mým hostem je Tomáš Weiss, vedoucí katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Vítejte.

Tomáš WEISS, vedoucí katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý den.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Tak, agentura AFP napsala, že volby do Evropského parlamentu by mohly potvrdit vzestup těchto stran. Souhlasíte? Mám na mysli strany jako je právě strana paní Le Penové a podobně. To jsem zapoměla dodat.

Tomáš WEISS, vedoucí katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

No, ony tyhle ty, ono těžko říct, co to znamená tyhle strany. Protože v Evropských volbách tradičně jsou úspěšné ty, ty velmi, řekněme, občas i agresivně protiunijní strany. Je to částečně kvůli, kvůli tomu systému volebnímu, protože i v těch zemích, kde se normálně volí většinou, tak u voleb do, do Evropského parlamentu se volí poměrně. Takže tyhle ty strany jsou vlastně relativně úspěšnější než v těch volbách domácích. Často je to také dané tím, kdo jde volit. Protože ty, ta volební účast často bývá, často bývá nižší. A tyhle ty strany je lépe mobilizují. Zejména ty, které se vlastně vyznačují nebo staví ten svůj program na proti, protiunijních tématech. Ale problém je, co to vlastně znamená. Pokud ty strany posilují nebo neposilují. Ony totiž, ony spolu nejsou úplně schopné spolupracovat. Takže na rozdíl od těch jiných stran, které hledají nějaké programové překryvy, tak tyhle ty, tyhle ty protievropské strany se často shodnou jenom na tom, že se jim nelíbí Evropská unie, ale to je tak zhruba všechno. Takže v Evropském parlamentu třeba v současnosti máme, nebyly ani schopny vytvořit jednu frakci a sedí ve dvou různých frakcích.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Dobře. Jedna věc ...

Tomáš WEISS, vedoucí katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Protože spolu prostě nejsou schopny spolupracovat.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Jedna věc jenom tady k tomu, která je samozřejmě důležitá, teď úplně nesouvisí s těmi volbami do Evropského parlamentu. Jestli obecně se dá říct, že sledujeme určitý trend, že tyto strany se, mají jaksi čím dál větší oblibu mezi lidmi, protože když se podíváme FPÖ je ve vládě v Rakousku, Liga severu, ta dosáhla velmi slušného výsledku ve volbách v Itálii. Ostatně u nás strana kolem pana Okamury také měla slušný volební výsledek. Tak jestli si myslíte, že lidé jsou zkrátka našťvaní a dávají hlasy těmto politikům. Nebo co v tom vidíte jiného?

Tomáš WEISS, vedoucí katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že mnoho lidí je našťvaných a dává hlasy nějakým politikům. Které považují za podobně našťvané. Ale nedomnívám se, že je možné paušalizovat celou Evropu. A velmi často se ani nedomnívám, že by se vlastně týkalo o evropská témata, která by se jakkoli týkaly evropské integrace. V každé té zemi ty, ty volby vypadají trošičku jinak. Ty strany, od kterých se voliči odklánějí, mají úplně jiný program a vypadají jinak. A odklání se od nich z trošičku jiných důvodů. Takže já si myslím, že není úplně dobře možné dávat třeba dohromady jako na stejnou, na stejnou vlnu, nebo do stejné skupinky, já nevím, třeba Hnutí pěti hvězd a našeho Tomia Okamuru. Prostě jedno je taková tradiční populistická, druhé je, řekněme, spíš rasistická strana. Ono to nejsou prostě identické věci. To, co je identické, je, že ty strany hodně staví, řekněme, na emocích, na, na protestu, to, co mají velmi často společného je, nebo některé z nich minimálně, řada z nich je, řekněme, ne úplně třeba propracovaný program, protože ne úplně všechny počítají s tím, že by se vlastně vůbec k vládě mohly dostat. A možná o to některé ani úplně nestojí. Ale zase, nemyslím si, že by, že by bylo možné říct, že prostě napříč Evropou je nějaké hnutí stejně našťvaných voličů, kteří volí stejné strany. Prostě napříč Evropou je spousta různě našťvaných voličů z různých důvodů proti různým jiným politikům. Takže já bych to úplně do jednoho pytle neházel takhle.

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka

Říká Tomáš Weiss, vedoucí katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuju, na shledanou.

Tomáš WEISS, vedoucí katedry evropských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy

Díky, na shledanou.